

24 Aug 84

I.D.F. 1184

R.R. 24

Q7

M92

115035

Seeds
36 - 2.25
1892 yrs

Seeds
36 - 2.25
1892 yrs

Seeds
36 - 2.25
1892 yrs

34

2-1897

2-187

பிசுயில்லா கிற்றகுமா னிற்றகீம்.

இ ல் லு

உபகார சஞ்சீவி

இதனை ஹாத்திம்கிள்ஸாவென்று சொல்வருமுனர்

காயற்பட்டன.

கண்ணகும் து மகு தாமுகம்ம துப்

புலவரவர்களால் :

முகவுரையிற் சொல்லியபடி, பலபாஷைகளிலுள்ள

பிரதிகளைக்கொண்டும், கேள்விகளைக்கொண்டும்

கோர்வையிட்டு,

வசனரூபமாகச் செய்யப்பட்டது.

சென்னை-இட்டா

நாராயணசாமி நாயுடவர்களு து

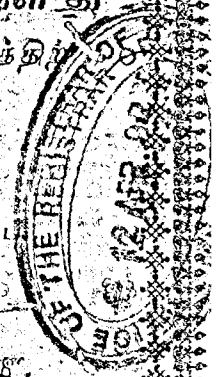
ஸூபதம்நாபவிலாச குச்சுக்கடத்தி

பதிப்பிக்கப் பட்டது.

திருத்தமான

பதிப்பு

ஹிஜு-ஹதி-தகா-க-ஸ்-முஹம்மீ.

Registered Copy - Right.

[illegible][illegible]

இன்பும், முகமதியுயரென்ற மாரக் குற்றத்தகண்களை அம்முதல்
திரு விசுவநாதனாகிய இந்து அச்சுக்கடத்தாராக விற்பனைக்காகத் தப
புத்தவதுமாக அச்சிடுவது நியாயமாக, அன்றேனெனில், முகமதியுயர
க்கதற்குக் கொல்லும் விக்கிரக தூதரையே யல்லாது வணக்க, அப
பேர்ப்பட்டுத் தூதராக விக்கிரக வராதனையாகிய இவ் இந்து அச்சுக்கட
தாரனை எவ்வகைப் பாவவென்ற நிற்றப்புத் தவதுமாக அச்சிட்டு நைதினைப்
பார்த்தாற், பணத்திற்காகப் பசுவையறுத்துப் பஞ்சுவைத் துவிற்கும் பாஷ
கம்பாயிருக்கிறதே தவிர வேறில்லை.

ஆதலால் வினிமேலப்படி அந்நாட்டி அச்சுபெயர்ச்சன் பேரில் யாநொரு
நடையின்றித் தாவாச் செய்யப்படும; இதை யாவர்களும் அறியீர்களாக
இங்ஙனம்,

காதிரி - கன்னகும்பு மருதுமுதலிய புத்தகப்பாஸனத் தலைவர்
காதிரி - கன்னகும்பு மருதுமுதலிய புத்தகப்பாஸனத் தலைவர்

இதனும் புத்தகவியாபாரிகள் முதலிய வாவருங்குந் தெரியப்படுத்தி
வதென்னெனில், முகமதியிய அப்துத்தாககோ, மறபடி புவேரவர்கோ
க்கொண்டும், திருத்தொடர்வாளான ஸாபாஷ், அக்தாஷ், ஸாபாஷ்
சாஸ்திரங்களும், ஜோசபிய்களும், சூதனிலர், லிதனும், பதவுரை, தியாக
களும், இன்னும் காணுவித்தனேகபுத்தகங்களும், அச்சிடமுடியாத
யால் தேவையுள்ளவர்கள், சென்னைமாதகரம் பெத்தாகாய்க்களும், பட்டின
திருப்பள்ளிச் சங்கராதிபதி புதிபத்தம்பலிலாக அச்சுக்கூட்டத்தலைவர
யிய இட்டபாராயணசாமிராஜா அவர்களிடம் கொம்பலும் சகாயமா
லிலைக்குப் பற்றுக்கொள்ளலாம்.

அச்சுநகரத்திலேயும்

② 1. Г. ДИКАНОВ И ДРУЗЬЯ. П.

● ● ●

உபகாரச் சீவி

மு க வு ள்.

அறுசீர்க் கழிவடி. ஸுசிரிய விருத்தம்.

பூவா சனையோ லெனையி னெனையிபாருந்தி யிருந்து மடியவர்கள்
நாவா சனையி லடங்காது ஓடலம் படைத்தாள் நாயகனே
காவா சனையெய் எமனகிறிற் குதித்த கொடைசெய் ஹாந்திமவர்
பாவா சனையார் கிள்ஸாவைப் பகர வுநுஞ்செய் திடுவாயே.

விசனம்.

எல்லா விலகங்கோபும், உயிர்க்கோபும், படைத்து அவையவைகட்
 னாகுமான், நிலங்கென்று மிரணமுஞ், செய்கையும் தராதாம்போற்
 கற்பித்தருளி ராட்சிக்கும் (அல்லாகுந் தஜ்ஜூலா) என்னுந் கடவுள்,
 இவ்விலகத்தின் மானுடருக்காகவேண்டிக் கிருபையாய் அவர்களுக்கு
 திருநிலையிம், காலத் தயுந்தெரிந்து, அவனது ஏவல் யுடந்து, வில
 ககை மிகுந்து, கல்வழிநடந்து முடிவின் மோட்சம் பெறுவதற்குக்
 உடனாயிட்டனாப்பிய, அவனது திருவசனமானவேதத்தி னுத்தொவு
 போ லியாவரும் நடக்கவேண்டிவந்து வடமைபா யிருக்கின்றன, என்
 றாலும், அவ்வேதத்திற் புற நுழைந்துவிடவென்று சொன்னதி லோர்
 விதம் (மெருவக்காத் தென்னும்) மானுடரொருவரையொருவர் நன்
 னடைவியற் புதழ்கின்றனவாறு பிதை யுணர்ந்தும்.

வாக்கு மனமுந் தெளிந்த முன்னாள் ~~வாக்கு~~கள் செய்த
நூற்களில் (ஹாத்திமானவர்) பிறங்குசெய்த வுபகாந்தையும்,
அவர்காடுத்த கணக்கில்லாத கொடைபயம், உதாரணமாகச்சொல்
விருந்தின்னவராம் அவைகையுணர்ந்தும் (நரிநாயகம்) அவர்கள்
(ஹாத்திம்) வங்கிஷத்தினுள்ள ஒரு இனத்தினை மக்கத்தாரர் கைதிரில்

வந்தபோது அவன் மூலிபமாக நடந்த காரணத்தைப்பற்றி (ஹாத்திமம்) புகழ்ந்துசொல்லி யிருக்கின்றதை யுணர்ந்தும், கல்லேரைக் காண்பதற்கும், அவாசொற் கேட்பதற்கும், அவரோ டிணங்கி யிருப்பதற்கும் அவர்களுக்க ளுரைப்பதற்கும் நன்றென்று வழங்கும் பழ மொழியை யுபாந்தும்.

(ஹாத்திமம் சுவர்) இறந்தபின்னர் அவர் நம்பியொருவர் தனது யினிடத்தில் எனது உடம்பன் (ஹாத்திமைப்போற்) குறைவாக நானுங்கொண்டுகொட்டிப்போகக் குத்திரவுதாற் மென்றதற் கந்தத் தாயானவர், அவ்வினாயமகனைப்பூர்த்து நீ யதற்குத் தகுதிவா னல்லவென்று பலதரத்தடுத்த மவன்மேய்க்காமல் யுயிர்வாயிப்பெருக் கொல் (ஹாத்திமம்) கொடைகொடுக்க நான்குபுகழிட்டுக் கட்டியிருக் குத் தருமாலயத்திலிருந்து முன்வழிமைபோல் யாவர்க்கும் கொடை கொடுத்த வரும்போது, அத்தாயானவர் இவன்மனத்தைச் சோதிக்க வேண்டி முகமுடியிட்டு ஓர்வாயிவிடமாகப்போய் சமையடினார்.

இவ்விதம், தாயார் கையை நீட்டின வுடனே அவரினாயமகன் பொன்னையெடுத்துக் கையிற்கொடுத்தான், அதையவர் வாங்கிக்கொண்டு மறுவாயிலேனும்தாயுத் கையை நீட்டியபோது, அவன் தாயென் னுதெரியாது, தய பென்பிள்ளையே, அவ்வாயினி னனக்குத் தந்திருக்க இவ்வாயிலேன் வந்தாயென்று வெடித்த சொல்லாகச் சொன்னான், அதைநீக்கேட்டுத் தாயானவ ருடனே முகமுடியைக்கிட்டு அவனைப் பார்த்து, மகனே யுன் தமையன் கொடுத்த கொடையைச் சோதிக்க வேண்டி பொருநான்றான் (இந்த இடத்தில் ஒவ்வொருவாயில்கடையும் வந்தாருவாயிதுங்கையை நீட்டினான், அப்போது ஒவ்வொருவாயி லும் (ஹாத்திமம்) அதிகமாசப் பொன்னைக்கொடுத்தானே தவிரயாதொன் னும் சொல்லவில்லை யானதற் கொடைகொடுக்க அவன் பிறந்த மகனே தாய் யதற்காப் பிழை தவனல்லை, பிழை தவனல்லை கிந்தியிலை யாகாதென்று சொன்ன சாத்திரம் பெரிதா யிருக்கின்றன அதை

மகா புண்ணியபுருஷனாக வுலக கற்பகம்போது முககாரஞ்சேவி யாக, அறபுதேசத்திற்கிறந்த எமனிராகித் தாசாரயும், முன்னந்தபிராய கத்தை யுவத்திருந்த தூபாஹென்னும் ராஜசிங்கேருளவரின் பு வழித்தோன்றலாயுமுள்ள (தை) என்னும் பெயரையுடைய ராத்து ஷாவின் வாபுத்திர ரத்தினமான (ஹாத்திமம்) இந்த வுலகத் தற்செய்த தருமத்திற்கும், பிறர்க்குச் செய்த வுபகாரத்திற்கும் அளவின்றி யுருகசரித்திர யிருக்கின்றன, என்றாலும், அவர் மூலியை நாடிச் செய்துக்கொண்ட இடத்தில் (பாஜக்கு சவுதாசர்) குமாரத்தியாகிய (ஹசன்பரீனே) வெண்புள்ள்பேரி லாசையாகி யவன் பிரதிக்கினைசெய்து பட்டத்திலெழுதி விட்டவாயிலிற் றாக்கியிருக்கும், ஏழசுவாஸ்களை யும்மெரிந்து ஜவாபுசொ லி யவனை விவாகஞ்செய்ய முடியாமல்,

அழுது புலம்பி கொண்டிருக்கின்ற (கார்ஜம்) பாத்துஷாவின் குமாரன் (முனீர்ஷாமென்பவனைக்கண்டு) இரக்கமுற்று அந்தப் பாவி யசையை நிறைவேற்றற்காக அனேகவருளும், காடுவனூர் திரர், தீவு தீவாந்திரம், கட்டல், மலைமுடியிய விடங்கலிற் போய்த்திரிந்து பாசி, கின், தேவு, பூதம், பிசாசு இவைகளிடமாகவும் சிங்கம், புலி, காடி பாம்புமுதலிய துஷ்டஜந்துக ளிடமாகவு மெம்பட்டு மிருந்த துன்ப வருத்தப்பட்டுத் தப்பிப்பிழைத்துத் தாம்சென்ற விடங்கலெல்லாம் வினோதமான காரணச்செய்கைகளைத் தெரிந்து (சுன்பானேயின்) ஏழு சுவாஸ்களைபுத் தரிந்துவந்து, அக்கன்னிகைக்குச் சொல்லி, அவன் அனாதைக் கனியவைத்துப் பொருந்தச் செய்து அவனை (முனீர்ஷாமுக்கு) வாகஞ்செய்துநவந்த இன்பமான சரித்திரம் தென்றுணர்ந்தாம்.

இவ்வருமையான கிள்ளாவைக் கல்லுள்ள பெரியருஞ், கிறி யரும் படிக்கக் கேட்கவேண்டுமென்று பிரியப்படுத்தல் யுணர்ந்தும், இச்சரித்திர முன்னர் அறப்புப் பாஷையாலும், பாசிசு ஹித்திப்பாஷை யானு மெழுதி வகுக்கின்றமையால், அப்பாஷை தெரியாத நமது தேசத்தார்கள் ஆகை நிறைவேறும்பொருட்டு முற்சொல்லிய பாஷை பை மொழிபெயர்த்திருந்த பிரதியைக்கொண்டும், அவ்வாறாக அச்

கிட்டிருந்த பிரதிபலிக்கொண்டும், முக்கியமான மனனத்தானாகக்கொண்
ட விளங்கி எவர்களுக்கு மெளரிதிற மெளரித் துகொள்வதற்காக முறை
போல வழக்கத்தமிழினை லொருவாறு வசனருபகமாக, அந்தி
யாயங்களுக்கு முன்பு கவிதைகளுடனே, வேண்டாதவைகளைக்கே,
வேண்டியவைகளைப்பெடுத்தும், கதைபொருந்தாத இடங்களிற்பொருத்
தியும், தாதை சொற்களைச் சேர்த்தும், அண்டவன் கிருபையினால்
(உபகாரசஞ்சிவிபென்று) பெயருங்கொடுத்துக், காயற்பட்டணம்
கண்ணகுமது மருதும்பிள்ளையவர்களுமாய் மருதுமுகமதப் புல
வாவர்களால், ஹிஜுமத்துக்கா அம்ஸ்ர ஜபுமாதம் தொடங்கிச்
செய்யப்பட்ட உபகாரசஞ்சிவி.

இந்த உபகாரசஞ்சிவியாகிய (ஹாத்திம்) கிஸ்ஸாவை, விரும்பு
றுப் படிக்கக் கேட்க ஆசைபுண்ட புண்ணியவான்கள், கடல்போலே
கல்விநிறைந்த கட்டுப்பாடும் மனத்தையுடையவர்கள் நா முட்டி
முறைபோலே, அச்சு மாறாட்டமாக ஒரொழுத்துக்கடித்து, குறை
யினும், மேல்விலங்கு கீழாகினும், கீழ்விலங்கு மேலாயினும் படித்து
வருகையில் வரிகளிற் காணப்படுமொகில், அவைகளை முறைபோலே
திருத்திக்கொள்ள, அவர்களையாம் விரும்புகின்றனம், இவற்றை நன்
குணர்த்துகொள்ள அல்லாருத் தஆலா எல்லாருக்கும் கிருபை, மரு
மத்துச் செய்வானாகவும் ஆமீன் ஆமீன் யாறப் ஸ் ஆமீன்.

அவையடக்கம்,

அறுசீர்க் கழிவடி பாசிரிய விருத்தம்.

கிங்கத் தொலியின் முன்னாநரி செய்யுந் தொலிபோ துஞ்சிறந்
துங்கப் புலவோர் முனிலெழுத்தும் சொல்லும் பொருளு மன்றியலின்
சங்கைத் திறவு மறியாதான் சான்றுமுரையைத் தாவிதனிற
றங்கத் துனாபோ லெடுப்பவர்கள் ததைப்பாருத் தின்ப்பா

முகவரை முற்றிற்று.

உபகாரசஞ்சிவிபின்-அட்டவணை.

பக்கம்.— சுவாஸ்கனின் குறிப்பு.

க — காப்புவிருத்தம்.

உ — கல்நயின் வரலாறு.

உக — ஹசன்பாஜேவி கிஸ்ஸா.

உச — ஹசன்பாஜே விவாசம்போனபாபு, இதில் ஹசன்பாஜே
வென்பவன் தனதுகாதலனைட்டு வளத்திற்போய் அதிக்
துன்பமடைந்து பின்னர் அயிஸ்வரியம் பெற்ற சங்கதி
யடங்கிருக்கின்றன.

உச — முனீர்ஷா முகை கிஸ்ஸா, இதில் முனீர்ஷா மென்பவன்
ஹசன்பாஜேவின் அழகு காதலத்தைக் கேள்விப்பட்டு
அவனாசையினுலே தனது காதலனைட்டு வெளியாகித்
துன்பப்பட்ட சங்கதி யடங்கிருக்கின்றன.

உச — முதலாவது சுவாஸ், இதில் ஹாத்திமௌவர் முதல் ஷரத்
தின் வாக்கை நிறைவேற்றியுந்த சங்கதி யடங்கிருக்கின்
றன.

உக — ஹாத்திம் கிஸ்ஸா விவாசஞ்செய்த கிஸ்ஸா, இதில் ஹாத்தி
மென்பவர் அடிகளுக்கு பாத்துஷாவாகிய கிஸ்ஸா என்பவ
னையுடைய விவாசஞ்செய்து வருத்தமடைந்த சங்கதி
யடங்கிருக்கின்றன.

உக — இரண்டாவது சுவாஸ், இதில் ஹாத்திமென்பவர் ஒருமலுட
னடைய வாதாற்படியி லெழுதிக்கட்டிய நவீனரா யுடைய
செய்தியை யறிந்து வருத்தமடைந்த சங்கதி யடங்கிருக்
கின்றன.

உக — ஹாரிஸ்மது ஹசு கிஸ்ஸா, இதில் ஹாரிஸ்மது மகனான
வன் தூர் சலிதாருக்கு முன்னுசுவாஸ்கனின் விபாஞ் சொல்
லுமின்ற சங்கதி யடங்கிருக்கின்றன.

அ உபகாரசஞ்சீவியின் அட்டவணை.

பக்கம்— சுவால்களின் குறிப்பு.

நா.உ—பேதாதுநகர் பந்துஷாமகள் கிஸ்ஸா, இதில், பேதாதுநகர்த் தில் நீதியில்லா பந்துஷாவின் மகள் சொல்லுகின்ற மூன்று சுவால்களின் சங்கதி யடங்கிருக்கின்றன.

க.அ.எ—மூன்றுவது சுவால், இதில், யாதாமொருவனுக்கு மற்றொரு வன்மைசெய்கில் அந்தத்திமை செய்தவனையே தொரு மென்னுஞ் சங்கதி யடங்கிருக்கின்றன.

உ.க.யி—பிராஸாதுசுவால், இதில், ஹாத்திமான்வர் பிரயாணமாகிமெய் சொல்லப்பட்டவனுக்கு எப்போதும் சவுக்கியம் கிடைக்கு மென்பதை யறிந்து வரும்படியான சங்கதி யடங்கிருக்கின்றன.

நா.உ.ச—மீர்தாவது சுவால், இதில், ஹாத்திமான்வர் கோழைநகர்தாவுடை யுத்தி அறிந்துவருகிற வரலாறு அடங்கியிருக்கின்றன.

நா.அ.எ—ஆறுவது சுவால். இதில், ஹாத்திமான்வர் பிரயாணஞ்செய்து கோழிமுட்டைப் பிரமாணமுள்ள வேரார்முத்தைக் கொண்டு வந்த வரலாறு அடங்கிருக்கின்றன.

ச.க.க.—ஏழாவது சுவால், இதில் ஹாத்திமான்வர் பிரயாணமாகிப்போய் ஹாமம்பாத்தகறுடைய செய்தியை யறிந்துவந்து சொல்லி முனிர்ஷாமுக்கு ஹசன்பாடுவைக் கவியாணமுடித்துப் பின்னர், தம்முடைய பட்டணம்வந்து சேர்ந்தவரலாறு அடங்கிருக்கின்றன.

உபகாரசஞ்சீவியின் அட்டவணை

முற்பகுதி.

பிசுமில்லா கிற்றகுமா னிந்தமே.

இஃது

நிபிநாபக முகம்மதுசல்லல்லாகு அலைகிவசல்ல மவர்களைப் பார்க்க விரும்பி யிருந்தவராயும் கற்பக தருவுக்கொப்பாய்க் கொடைகொடுப்பவராயும் உலகமெங்குங் கீர்த்திப்பிரபல்யம்பெற்றிருந்த

ஹாத்திமென்பவருடைய

இயற்கையுஞ் செயற்கையுமான சரித்திரங்களை

ஹி. தி. பாரிசுப் பிரதிகளாற்
றமிட்ட பாஷையிற் பலர்பலவாராய்
மொழிபெயர்த்திருந்த பிரதியைக்கொண்டு
பார்வைபட்டி.

யாவருக்கு மெளிதில் விளங்குந் பொருட்டு
ஒருவாறு வழங்கத்தமிழினால் வசனரூபமாகக்

காயப்பட்டனம்.

கண்ணகமது மகுதூமுகம்மதுப்

புலவர்களைச் செய்யுமாறு.

ஹாத்திம் கிஸ்ஸாவென்னும்

உபகாரசஞ்சீவி

வசனரூபகம்.

காப்பு.

அதுதேர்க் கழிவடி யாசிரிய விருத்தம்.

அருகுரு வின்றி யாவு மடைத்தா சானும் வல்ல
வொருவனை வணங்கி யன்பா ருத்தம் குணத்தி னோடு
ருவெனக் கொடும் ஹாத்திம் தம்முயர்கிஸ்ஸாவென்னும்
திருவள ரூபகா ரச்சஞ்சீவியைச் செப்பு வாமே.

கதை யின் வரலாறு

கவி விருந்தம்.

பூத்தொடுத்துப் புனையும் புஜபலம்

பூர்த்தி பூர்த்தை பலன்பெறு புத்தராமம்

ஹாத்திம் கிஸ்ஸாக் கதைவர சாற்றினைத்

தாத்திரி தளிற் சாற்றிவி வாழ்ரா.

இதன் பொருள்

சாஞ்சரமாக காரிற் குறித்திருக்கும் பூர்த்தையை யணியப் பெற்ற தோள்பெண்ணையுடைய ஸ்ரீயென் னம் பெயர்ப்புரப் பல்யமான இராஜரான வர்பெற்ற பேரான குமாரராகிய மாத்திமென் வரின் கிஸ்ஸாவென்னுஞ் சரித்திரவரலாற்றைப் பூமிவினிடத்திற் சொல்லு வனாம்.

சரித்திர வசனம்

பூர்வீகத்தி லுண்டான வுகாந்தப் பிரளயத்தில்-21-க்கு அலை கிஸ்ஸலா மலர்களுடனே யொத்துமையாகக் கப்பலிலேறிவந்த குமா ரர்களாகிய, ஹாம், ஷாம், பாபிதென்னும் பெயரையுடைய மூன்று பேர்களிற் சிறப்புந், கல்வியுஞ், சீலமும், ஓர் ஓங்குந், தயாளமும் விரப் பமாதி ருபிமுகம்மது சல்லல்லாகு அலைகிவக ஸல மலர்கள் பேரொளி பிறங்கிவருங் காரண திட்பிடியையு முடை ஷாமென்பவருக்குப் பண்டிக்கொடுத்த நிலமாகி அருள்வளஞ் சுரந்து பொருள்வள மோங்கும் அமபுதேசத்துள்.

நீர்வனம், சிலவளஞ் சிறந்த எமணி ராசசியத்திற்குப் பாத்நு ஷாவாகிய (தையென்பவர்) தமது செங்கோலிற் கடங்கிய வூர்களில் வசிக்கும் பிரஜைகளையும், படை பண்டாரங்களையும், மந்திரியர், பிர தானியர்களையும், சிற்றரசர் முதலிய மற்றவர்களையும், கொப்பத்தி லுறப்பவித்த சிசுக்களைத் தாயானவ ளாதரிப்பதுபோல் ஆதரித்துப் பாதுகாத்துத் தான தன்மம், பரோபகார முதலிய நன்னடத்தை கள் தவறாது வேத கலைக்கியான மனுவிக்கிப்பானம் விளங்க நீதிநெறி பிசகாது இராஜத குணத்துடன் குடிகள் மனங் கோணமல் ஆறுக் கொன்று கடமைமென்னும் வரி பிறை வாங்கிச் சேனையோர்களுக்

கதையின் வரலாறு

5

கும், எனையோர்களுக்குஞ், செலவுக்குக் குறைவின்றிச் செம்பொன் கொடுத்து வம்பில்லாது, சென்ற செலவுபோக மீந்த திரவியத் தொ கை, நவரத்தினிகள, பொன், புஷணதி முதலியவைகள் களஞ் சியங்களிற் குவித்திருக்க யாதொரு கலக்கமின்றித் துலக்கமாக அரசாட்சி செய்துவருங் காலத்திலே.

அவர் தமது சிறியதகப்பனார் வரப்பிரசாதத்தினும் பெற்றெடுத்த துருமையாக வளர்த்த வந்த அழகிய பெண்ணையும் விவாகஞ்செய்து வாழ்ந்து நெடுநாளாக எப்பாக்கிய மிருந்து மொப்பில்லாத மகப்பாக் கிய மாத்திரமொன் ில்லாமைபால், மிகவு மனவருத்து முற்று அல் லாகுத் தஆலாவைக் கெஞ்சி யமுதிரன் செய்த தபோபலத்தினு லோ ராண்பின்னையுட் டாடி யவருடைய பத்தினியின் கொப்பத்தி லமைந்திருந் தன்றுமே பத்து மாதமும் நிறைவேறி யந்தக் கற்பு நாயகி யாதொரு குற்றங் குறைவி ில்லாமற் றண சந்திரனைப் போ லே புத்திரனைப் பெற்றெடுத்தாள்.

இவ்விதம், அழந் சவுந்தரியமாகப் புத்திரன் பிறந்ததைத் (தையாத்துஷாவக்குத்) தாதிரிமார்களவந்து சொல்லக்கேட்டி, அவர் மிருந் ிராமாய் ஆனந்த பாஸ்கர முற்றுத் தமது பந்துஜனர், மந்திரிபர், பிரதானியர் முதலிய சமஸ்தரையும் அரசன்மனையில் வர வழைத்துப் பெரிய அன்புடனே மரியாதித்து வெகுமதி கொடுத்து வேதிபர், வித்துவான்கள், ஏழை, யெனியோர்கள் முதலிய யாவருக் கு மனமகிழ் அன்னானம், சொன்னதானம், வஸ்திரதானம், கன் னிக் தானம், கோதானம், பூதானமுதலிய எத்தானங்களும் விஸ் திரன் மரகக் கொடுத்துச் சர்க்கரை, கற்கண்டு, பாகிலி, பீரோமம் வழங்கி யதிக சந்தோஷத்துடன் விருந்து தமது மந்திரி மார்களைப் பார்த்து, தமது புத்திரசிகாமணிகளுக்குச் சாதக லட்சணம் பார்க்கப் பிரபல்யமுள்ள நுஜுமிகளென்னும் ஜாதகா லந்தாரப் பண்டிதர்களை யும், ஹக்கீம்களையும் அழைத்து வாருங்கென்று சொன்னார்.

அதுகேட்டு, அம்மந்திரிமார்கள் சிந்தாதுசென்று பிரபல்ய முள்ள நுஜுமிகளென்னும் ஜோஷியப் பண்டிதர்களையும், ஹக்கீம்களை யும் அழைத்துக்கொண்டு வந்தார்கள், அவர்களும் (தையாத்துஷா வைக் ண்டி) மிருந்த மரியாதை யன்புடனே சலாஞ்செய்தபோது (பாத்துஷாவும்) அவர்களை மரியாதையாக வுபசரித் திருக்க ஆசனமுங் கொடுத்தவர்களைப் பார்த்து, ஒகே, தீர்க்குங்கெளிந்த நுஜுமிகளே

யுங்கள் நுஜும் கணக்கின் பிரகாரம் பிசகில்லாமல் எனக்குப் புத்திரன் பிறந்த வகைமம் பார்த்துச் சோர்வில்லாமல் தக்கபடி ஜாதகம் குறித்தெழுதித் தெரிவிக்க வேண்டுமென்று சொன்னார்.

அதுகேட்டு டெனே, அந்த நுஜுமிகள் ஜாதகா லங்கார முதலிய நுஜும் கித்தாபுகளை யதிசைகிர மாகப் பார்வையிட்டு வருஷம், மாதம், தெய்தி, நாள், நாழிகை, நட்சத்திரம், லக்கின மிலைகளின் கணக்குப் பிசகாமல் குறிப்பிட்டுப் பலாபலனை யெழுதித் கொண்டு வந்து (தைபாத்துஷாவைப்) புணர்ந்து அவரை பார்த்து, அய்ய, பாத்துஷாவே இந்த அழகிய ஏழை புத்திரன் பிறந்த லக்கின முதலிய சகல கிரக லட்சணங்களு மிகுந்த ன்மையா யிருக்கிறான், அந்த முறைப் படி பிறந்த பிள்ளைக்குப் புரண் ஆசிரமம், எப்போது இசைகளிலுள்ள தேசங்கள் முழுமையுந் தமது சுவசப் படுத்தியே சக்கிராதிபதியாக அரசாட்சி செய்து வருவதுடனே ஆயிசு பரியந்திரம் ஆண்டவனுக் காகப் பிறத்தியாரிடக் குபகாரியா யிருந்து மன்னுயிரையுந், தன்னுயிர்போலே பாதுகாத் தனேக தான தன்மங்கள் கெடுத்து நடத்தைக ளெல்லாம் நன்னடத்தைக ளாகவே நடந்து வருவார், மேலும் இந்தப் பிள்ளை செய்கிற தான தன்மங்க ளெப்போதுடனாவும் இந்தவுலக முடியும் வரையிலு மொருவருஞ் செய்யமாட்டார்களே, அப்பேர்ப்பட்ட பெரிய தான தன்மங்களைச் செய்து மிகுந்த கீர்த்திப் பிரபலயா யிருப்பதோடு சிலவருஷக் காலம் பின்னாற் சமீபத்தில் மக்கமாரகிலுள்ள குறைவிக் குடும்பத்திற் பிரிந்த ஹாஷீம் வங்கிஷத்தில் முகமமதென்னுந் திருநாமத்தை யுடையவோர் தீர்க்க தெரிவிக்காலை யி லெழும்புஞ் குரியனைப்போலே தோற்றஞ்செய்வ தைப்பற்றி வேதங்கள் சொல்லிதைக்கண்டு, அந்தத் தீர்க்கதெரிவியா னமுதல்முதல் உடையவர்க ளெப்போ தோற்றிவருவார்கள் வருவார்கள் என்று தேடுகிறவராகவு மிருப்பாரென்றுஞ் சொன்னார்கள்.

அதுகேட்டுத் (தைபாத்துஷா) சொல்ல எழுதமுடியாத சந்தோஷமாய் ஆனந்த பாஸ்காழற் குண்டுவனை நோக்கிச் சுஜாதிமெதென்னும் நெற்றியைத் தரையிலுன்றித் தொழுதெழுந்து, அந்த நுஜுமிக ளென்னும் ஜோஷியப் பண்டிதர்கள், ஹக்கீம்கள் முதலிய வேதவேதாந்தியர் விந்துவான்களுக்கெல்லாம் பொற்சரிகை யிழைத்து வரத் தின ககித வேஷங்கள்செய்த ஷால், துப்பட்டா முதலிய வஸ்திராபரணங்களும், சொர்ணபூஷணங்களும் குறைவில்லாமல் வரவர மனமி

ழக் கொடுத்துப் புத்திரனுக்குச் சோஷியப் பண்டிதர்கள் நுஜுயிற் கண்டு சொன்னபடிக்கு (ஹாத்திமென்று) பெயருட்டார்.

அதின்பின்னர் (தைபாத்துஷா) தமதுமந்திரிகளைப்பார்த்து, ஒகே, மந்திரிகளே நமதரசாட்சிக் குடப்பட்ட நான்கு திசைகளிலுள்ளநாடு, நகரங்களிலும்-இந்த நகரம், நாடுகளிலும் நமது புத்திர சிகாமணி யாகிய (ஹாத்திம் பிந்த) அன்றையத்தினம் பிறந்திருக்கும் ஆண் பிள்ளைகளை யெல்லாம் அவரவர்கள் தாய் தகப்பன்மார்க ளெடுத்த கொண்டு நம தரண்மனைக்கு வருவார்களானால், அப்பிள்ளைக் குழைபோலே பாடுகொடுத்து வளர்க்கப் பெண்களை யேர்ப்படுத்தி அவர்களுக்குச் சம்பளமுங் கொடுத்து ஆகுமான ஊண், தினு மிசு சவுக்கிய மாகச் கொடுப்போம், அதுவுந்தவிர, அப்பிள்ளைகளின் தாய் தகப்பன் மார்கட்கு மிகுந்த சவுக்கியமான வுகாரங்களுஞ் செய்யப்படுமென்று மிகவும விளக்கமாக இஸ்தியாறென்னும் விளம்பரஞ் செய்யுங்க ளென்று சொன்னார்.

அதுகேட்டு டெனே, அம் மந்திரிமார்கள் பாத்துஷாவின் சொற் படிக்கு திஸ்தியாறென்னும் பிரசித்தக் கடிதங்களை யச்சிட்டு எவ்விடங்களுக்கு, மனுப்பிப் பிரசித்தப் படுத்தி னார்கள். அப்போது அந்த எம்ன்றாச்சியத்திலும், அதைச்சார்ந்த நாடு நகரங்களிலும் (ஹாத்திமானவர்) பிறந்த அன்றையதினத்திற் பிறந்த பெண்குழந்தைகள் தவிர (சுத-ட) ஆண்குழந்தைகள் பிறந்திருந்தார்கள் அவ் லுக்களி லெல்லாம், இந்தப்பிரசித்தக் கேட்டவுடனே அக்குழந்தைகளின் தாய் தகப்பன்மார்கள் மிகுந்த சந்தோஷத்துடனே யரைவர்களுமுந்தையெடுத்துக்கொண்டு (தைபாத்துஷாவுடைய) அரண்மனைலந்தேசேந் தவரைக்கண்டு மரியாதையுடனே சலாம்செய்தார்கள், அப்போதுபாத்துஷா மிகுந்த சந்தோஷமாய் வந்தவர்களை யுபசரித் துண்டி, தினியோடு மவர்களிருக்கிற தங்கிடமுங் கொடுத்துப் பின்ன ரவர்கள் கொண்டுவந்த பிள்ளைகட்குப் பரஸ்கொமிக்க (சுத-ம) தாதிமார்களையும் நியமித்து அவர்கள் மனப்பொழுச் சம்பளமு மின்ன தென் மேற்படுத்தி யொவ்வொரு தாநிக ளிடத்திலு மொவ்வொரு குழந்தைகளைக் கொடுத்து நல்ல நேத்தியாத வளர்க்கச் செய்து பின் னர் (ஹாத்திமுக்கு) நான்கு தாநிகளை நியமித்தார், அத்தாநிகளு மிகுந்த சந்தோஷத்துடனே (ஹாத்திமை) அருமைபா பெடுத்து நெஞ்சோ டினைத்துப் பாலுட்டினார்கள், அப்போது (ஹாத்திம்)

பார்பைச் சுவைத்துப் பாலுண்ணுமற் தமது முகத்தைத் திருப்பிக் கொண்டார்.

அதுகண்டு, அத்தாதிமார்கள் மிகுந்த பிரயத்தனப் பட்டுப் பாலுட்டிப் பார்த்தும் (ஹாத்திம்) முகத்தைத் திருப்பிக் கொள்வதினாலே யவர்கள் மனம் திடுக்கிட்டுப் பயந்தவர்களா யிதுகாரியத்தைத் (தைபாத்துஷாவுக்கு) அறிககையிட்டார்கள். அதுகேட்டுப் பாத்துஷா மனவருத் மடைந்து தமதுமந்திரிமார்களுக்குச் சொல்லி துஜுமிகளையும், பண்டிதர்களையும், ஹக்கீம்களையும், மிகு தீவிரத்தி லனழித்தவர்களோடு குழந்தையாகிய (ஹாத்திம்) பாலுண்ணு முகத்தைத் திருப்பிக்கொள்வதைச் சொன்னார், அதுகேட்டுடனே துஜுமிகளும், பண்டிதர்களும், ஹக்கீம்களும் ஹாத்திமை வளர்க்க வந் தவரை யொப்புக் கொண்டிருக்குந் தாதிமார்களிடம்போய் (ஹாத்திம்) பால்குடி யுருந்தார். காரண மென்னவென்று கேட்டார்கள், அதற்குத் தாதிமார்கள் ஹக்கீம்களைப்பார்த்து நெங்களுக்கொன்று தெரியவில்லை நங்கள் பிள்ளையைப் பார்க்கச் சொல்லி (ஹாத்திமைக்) கொண்டுவந் தவர்களிடத்திற் கொடுத்தார்கள்.

உடனே ஹக்கீம்கள பாலகராகிய (ஹாதி முடைய) முகலட்சணத்தைக், கண்பாவையை, உதட்டை, நாசை, புறம், நரம்பை, முதுகந்தண் டென்பை, நெஞ்சப் பரப்பை, நகவிரல், கால்விரல், முனிகளைப் பார்வையிட்டிக் கருவாப்புச் செவ்வாப்பு முதலிய மற்றெந்தவியாதிகளு மில்லாதிருப்பதைக்கண்ட பச்சரியமுற்ற, துஜுமிகளோடும் நீங்கொழுதிய ஜாதகக் குறிப்பையெடுத்துக் கிரகதோஷங்க ளுண்டுமோ பாருங்களுள்ளார்கள். அவர்களு மதுபோலே லக்கினவிறிகளை நேராகப் பார்வையிட்டிற் குழந்தை பால்குடிக்காத குணமீட்டுதென் றறிந்து (தைபாத்துஷா) இடத்தி லதிசேகிரமா கவர். தவரைப்பார்த்து, அப்பாத்துஷாவே யுமது குழந்தை பால்குடியாம விருக்கிறகாரண யினதென். நெங்களுக்குத் தெரியவந்தது. அதுவேறே யாதொரு விக்கினமுமிட்டில், யாலு, அக்குழந்தை யெப்போதும் தனித்திருந் தொன்றையும் புசிக்காத லட்சணத்தை யுடைய தாதலால், மற்ற குழந்தைகளை யிக்குழந்தையின் கண்காணப் பால்குடிப்பாட்டிப் பின்னர் பால்கொடுக்கிற குடிக்கும், இஃ திக் குழந்தைக் கியந்தையா யிருக்குமென்றுஞ் சொன்னார்கள்.

அப்படியே மற்றத் தாதிமார்களையும், அவர்கள் வசமிருக்குந் குழந்தைகளையு மொரிடத்திலாங்கி (ஹாத்திமாகிய) குழந்தை கண்

காணப் பால்குடிப் பாட்டினார்கள், அதைப் பார்த்திருந்த (ஹாத்தி மும்) பால்குடித்தார்-இதுபோலே (ஹாத்திம்) பால்குடி மறப் பிவிக்கிற பரிபந்திரம் அந்த (சுத-ம்) குழந்தைகளும் பாலுண்டபின் னார்தான் அவர் பாலுண்பார், இவ்விதம், (ஹாத்திம்) பாலுண்டு வருகையில் இரண்டு வருஷஞ்சென்று பால்குடியை மறப்பித்தபோதும், அப்பிள்ளைகளோடுஞ்சேர்ந் துண்பதுந், துண்பதுமாயிருந்து பின்னர்,

தம்மைக் கல்வி கற்க மிகவுந்தெளிந்த சகலகலைக்கியான வல்வம்முள்ள வுபாத்தியாயரிடத்தில் வைக்கும்போதும், அந்த ஆறாறம் பிள்ளைகளோடுமேயிருந்து மீதுதிவிரமாய்ச் சகலதல்விகளுங் கற்று ஞானபாகையுலர் தெளிந்து வயதும் பதினாறு பதினாறு, பாதையில், ஏழை மிசிக்கின்கைக், கல்வியிற் கிறந்த வேதியா வித்துவான்களைக் கண்டா லுடனே அவ்வாறமனமிகழத் தாராதரப் படிக்க கிரவென்றும், பதவென்றும், பாராமல் மரியாதை வணக்கமாக அனேகம் வைத்துக் கொண்டு நருமஞ்செய்பவராகவே யிருந்தார்.

இவ்விதம், (ஹாத்திம்) தம்முடைய தகப்பனர் (தைபாத்துஷா) தமது கள்ளு வெண்ணுங் களஞ்சியத்தில் நாஸ்தோமுஞ் சேகரித்துவைத்த தி லியங்கன்முதலிய இரத்தினங்களை யெல்லா மெடுத்தெடுத்த தல்வக்குத் தஜ்ஜலாவுடைய வழியிற் செலவுசெய்து வந்தவர்கட்கும், கட்டவர்கட்கு மில்லையென்னுது கொடை கொடுத்து வந்தார் பின்னர் (ஹாத்திம்) தமக்குடைய பதினேழு பதினெட்டானபோது காட்டிற்குப்போய் வேட்டையாட எண்ணங் கொண்டி பலபல ஆயுதங்களை யெடுத்தணிந்து குதிரைச் சவாராகி யடர்ந்த காட்டுகளிற் குள்ளேபோய் நல்ல நற்கால் மிருகங்களை ஆயுதமின்றித் தமதுவல்லமையினுற் கைப்பிடியாகப் பிடித்துச் சேவதை செய்பாமற் காட்டிலேயே யோட்டிவிட்டார்.

இஃதுன்றியும், எவ்விதமானவரையும் யாதொரு குற்றம் குறைவுவருத்தங்கள் செய்யாமலும், தப்பித்தமார் வார்த்தைகள் பேசாமலும் ஆண்டவனுடைய கிருபையை யெய்யெப்போதும் நன்னடத்தைகளையே செய்வதில் விருப்பங் கொண்டவனாய் மிருந்தார். இச் செய்கைகளைக்கண்டு, ஆண்பெண்கள் யாவரு மிவர்பேரிலே ஆணந்தமாகி பிவரோருயிரை ஆயிர முயிர்போ லெண்ணிச் சந்தோஷ மடைவார்கள்; இன்னும், யாரேனும் குதிரைமே லேறிவந்து தங்களுடைய

காரியத்தைப் பற்றிப் பிரியாது செய்வார்க ளாகில், உடனே யவர்களுடைய சிறுநீர் போய் அதன் லக்கானைப் பிழித் துக்கொண்டு தான் கீழேநின் றவர்களுடைய வாய்மொழிகளைக் கூர்க்கக் கேட்டு நீதிபோலே வழுவில்லாமல் வழக்குத் தீர்த் துபசர னைசெய் தவர்களை யனுப்புவார்.

ஒருவேளை, யிவ்ருடைய தீர்ப்பைச் சரியில்லையென்று மனவருத் த முண்டாகிவர்களுடைய மனஞ் சந்துஷ்டியாகும்பொருட் டின்ப மான வார்த்தைகளோடும் இன் னின்ன விதத்தினாலே இந்தத் தீர்ப் புக் கொடுத்தேனென்று வழக்கு முறைப்பாட்டின் விபர்த்தை யெ லாம்கன்றாய்விதிந்துச் சொல்லிக் காட்டிச் சரிதானென் றவர்களுடைய துக்கொள்ளும்படி செய்தனுப்புவார், பெரிய குற்றங்களைச் செய்தவ ள்கள் தமது பந்து ஜனராக இருந்தாலுஞ்சரி, அல்லது, அன்னியராக இருந்தாலுஞ்சரி, ஷர்தோரஞ் சொல்லாமல் நீதியாக அவரவர் குற்றத்திற்குத் தகுந்தபடி தண்டனை செய்வார், இவ்விதம் (ஹாத் திம்) ஆண்டவனுக் குவப்பாயிய நன்னடத்தைகளால் நடவருங் காலத்திலே அவருக்குப் பாயியமென்னும் பரவகாலம் வந்துநேரிட் டது, அப்போதும், மனுடர்களைக் கண்டாராகில், உடனே யவர் களுக்கு நல்லறிவுகளைப் போதிப்பார்.

அஃ தெவ்விதமெனில், ஆண்டவன் தனது வண்டுபண்ணிய மனுடர்களுக்குச் செய்திருக்கிற, குதறத்தென்னும் வல்லபத்தை நோட்டமிட்டுப் பார்க்கவேண்டியது, அந்தஆண்டவ னெப்போப் பட்டவ னானும், நன்னுடைய வல்லபத்தா லோர்தினத்திற் பதி னெண்ணாயிரம் ஆவந்ததையும் படைத்தான், நம்மையுந் தாழிசூடைய கொப்பவறைபிற றரிபட்ட வோர்தினி விந்துவில் நின்றும் அவயவா கிகளோடு மமைப்பித்து யாதொரு குற்றங் குறைவில்லாமற் பூமியிற் பிறப்பித்தான், அப்புழப் பிறப்பித்த பின்னர் நமக்கு வாஸிப் பருவ கால மட்டிலும் யாதாமொரு நேர்ப்முதலிய குற்றமும்வராமற் செய் து நமக் கிணையாகச் சுக சுகங்கள் போகத்திற்காக ஸ்திரீகளை யு முன் னாக்கி அன்ன காரியம் உடுமானமுங் கொடுத்துக் காப்பாற்றி பிரட்சிக்குகிற ஆண்டவனுக்கு நமக்கூறும்.

அவனை பெட்போதும் நம்முடைய வுள்ளக் கருத்துக்கொண்டு வணங்குவதுடனே அவனுடைய பாதையில் நம்முடைய பொருளை நம்மா லேன்றமாத்திரம் தான் தன்மஞ் செய்துகொண்டே வா

வேண்டும். அப்படித் தான் தன்மஞ் செய்வதினால் நமக் கிருவோ ரத்திலும் பலன்கிடைக்கும், ஆதலால், இவ்வறிவு, நம் கவலியுடைய னென்றும்பெரிபபதுடனே, அப்போது யிடைவிடாமற் றுரும் ஆண் டவனுடைய பயபகதி கொண்டு பூலோகமானது சதயில்லையென் றத அறிவை நிச்சயப்படுத்திக் கணக்கி வடங்காத் கொண்ட கொடுங் து நல்லவழியிலே சொல்லுது, செயலு மொன்றுபோலே நடப்பார்.

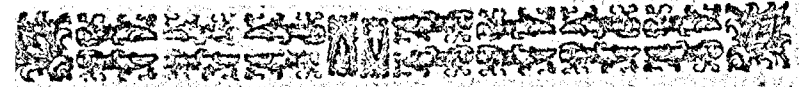
இவ்விதம் (ஹாத் திமானவர்) நடந்துவருந் தன்னமைப் பிரபல் யார் தேச தேசங்கள்தோறும் பகிரங்கமாகத் தெரிந் தாங்காங் குள ள்பார்க ளெல்லாம் (மறுஹபா, மறுஹபா வென்னும்) ஆனந்தபாலகர் வித்தியமொழிந்து போற்றிய் புகழ்ந்து மகா மகிழ்ச்சிகொண்டவர்க ளாய் ஆன்பெண்க ள்ளேகர்கள் கூட்டங் கூட்டமாகவந்து (ஹாத் தி மானவருக்கு) அதுபு மரியாதையோடு ச்சிசெய்து பேரவார்கள், இவ்விதம், நடந்து வரும்நாட்களி லோர்நாளி (ஹாத் திமானவர்) வேட் டையாட வேண்டிச் சகல ஆயுதமுமெடுத் தகலிந்துகொண்டு காட் டிக்குக்கே நட்டது போகும்போது, அங்கேயோர், மகா பெரியநன் மையுள்ள முதியவ ரொருவர்வந்த (ஹாத் திமானவருக்குச்) சகல ஜீவஜ்ஞானுடைய பாஷகனும், ஞானபாதையுந் தெரியும் படியாகப் பேரதனை செய்து ட்டிப் போகினார்.

இவ்விதம், அருட்பாதனைசெய்த அம்முதிவரர் போன பின் னர், அங்கே, மகா ஆக்ரவத்தோடு சத்தமிட்டுக்கொண்டோர் பதி னாழி வேங்கைப் புலியானது (ஹாத் திமானவர்) நமக் கெதிரிலே வரக்கண்டி, அவர்மனநி விர்தப்படுவியை ஆயுதங்கொண்டு வெட்டினு ளிற்றுபோகும், அப்படி இதனை இவட்டாம் லுமிருடனே விட்டி விடுவோ மாசில் நம்முடைய பிழ்ந்துவிட வேண்டியதா யிருக்குமென் றெண்ணங்கொண்டு பலபல யோசனைசெய்து பூபுத்தியை ஸ்திறப் படுத்தித் தன்னைப் பார்த்து, (ஹாத் திமானவர்) நாமெப்போ தீர வுலகத்திற் பிறந்தோமோ அப்போரே இறப்பென்கிற சூருபத்தைக் குடித்துக் கொண்டோன் வந்தோம், ஆதலால், இவ்விதம் மையா யிருக்கும், அதோசிரி எப்போது முயிருடனே யிருக்க வர வில்லையெ யென்ற ஷன்மையோடும் நம்முடைய மாமுசத்தின்பேரி ளிற்கப்படுகி இச்சைகொண்டு மிகுந்த பசியும், தாகமும், இளைப்பு மாக வந்திருப்பதால் இது நம்முடைய மாமுசத்தைத்தடுத்து பசி

யாந் வயிநுநிறந்து திருபதி யடைந்துபோனால் நமக்கு மெத்தவும் நன்மைபாக இருக்குமென் றுறுதியுடனே, அந்தப் புலியின் முக தாழிந்போய் நின்னுகொண்டு, ஓய், புலியே; நீ மிகுந்த பசித்தாகத் துடனே யினைத்துவந்திருக்கிற தெனக்குத் தெரியவந்த தாகையால் நியாதாமொரு சந்தேகமின்றிப் பசியாற்றிக்கொள்ள நானும், என் னுடைய குதிரையும் ஆஜரூ யிருப்பதால் உனக்கு மனமுவந்தபடி க் கெங்களில் நின்ற மெந்த வஸ்துவையாவது பிடித்துக் கடித்தெடுத்திப் பசியாற்றிக்கொண்டு சந்தோஷமாகப் போவென்று மன மொரு மிப்போடு மதுரமான சொல்லுச் சொன்னார்.

அதுகேட்டுப், புலியானது, தன் தலையை யுயர்த்தி (ஹாத்தி மைப் பார்த்துப்) பின்னர் தலையைத் தலையில் வைத்துச் சிலிதாச் செய்துவிட்டவருடையபாத்தில வந்து விழுந்து முத்தமிட் டெ முத்து போயினது, அதுகண்டு, (ஹாத்திமானவர்) மிகவும் மனவருத்த முற்றுத் தாமேறியிருக்கிற குதிரையை வாயுவேகமாக நடத்திக் கொண்டுபோய், அப்புலியின் முன்னிலாதி, ஓய், புலியே நீ பசியாகப் போகிற தெனக்குமிகவு மனவருத்தமாக இருக்கின்ற தாகையால், என்சொல்லைக் கட்டாமல் என் மாமுசத்தில வது, அல்லது, என் குதிரை மாமுசத்திலாவது கொஞ்சம் புகித்துப் பசியாற்றிக் கொண்டு போவ தென்மனத்திற் கதிக சந்தோஷமாகுமென் றனேகமாகக் கெஞ்சிக் கெஞ்சிச் சொல்லியும், அப்புலியானது தலையைத் தீமே போட்டுக்கொண்டு தானிருக்குந் தானத்தையாடிப் போய்விட்டது, பின்னர் (ஹாத்திமானவர்) மனவருத்தத்துடனே தழுகாண்மனை வந்து சேர்ந்து நம்முடைய வழக்கம்போலே நடத்த வேண்டிய தானதன்முதலிய செய்கைகள் யாவையும் நடத்திக்கொண்டு யாதொரு குறைவு யில்லாமல் ஆண்டவனுக்குப் பயந்தல்லாய் நீதி வாழ்கின்றார்.

கதையின்வரலாறு-முற்றிற்று.

மு த லா வ து

ஹசன்பானோவின் கிஸ்ஸா.

கவிஞர்தம்.

மாதவத்தின்ஹசன்பானோ மாதுந்
குறிப்பொழுகச் சாற்றிய வாறுபோ
லேதகற்றிடு மேழு சவால்களைச்
காதலுற்றறி காத்தையே போறுவாம்.

இதன்பெருள்.

மகா தபோபலந்தையுடைய ஹசன்பானோவென்னும் கள்ளிப் பெண் னானவன், நன்மையுள்ள தான்பெண்ணானவனாருண்டாக விடுத்திரமா ட்ச்சொன்ன வாறுபோலே குற்றம் நீக்குகின்றசுவாலென்னும் வினாக்க ளையையும், ஆசைபொருத்தியபடி யம் தீர்த்தைச் சொல்கின்றாம்.

பின்வருஞ்சரித்திரப் பெருக்கச் சாருக்கும்.

இந்தக் கிஸ்ஸாவென்னுஞ் சரித்திரமாகிறது, பாஸக் கென்னும் பெயருடைய ஸவுநாகாசெய்த தபோபல மக ளாகிய அழகு சார் தரியமுள்ள ஹசன்பானோ வென் பவன், ஒரு காரணத்தினாலே தான் குடியிருக்கும் குறு சான் தேசத்தை விட்டும் வெளியாகியோர் காட்டில்வந்து சேர்ந்த ஸ்விடத்தில் இரத்தினமுதலிய அனேக நிரவியங் களைக் கண்டெடுத்துக்கொண் டிருந்ததாம், பின்ன ரிவன் பெரிஸ்காபிரபல்யமுள்ள குறுசாந்தேசத்து பாத்துஷா குமாரனாகிய முனீர்ஷா மென்னும் வாலிபர்கண் டிச்சித் ததில், அவ்விச்சை நிறைவேருமல் வெகுநாளாய் அவர் வருத்தமுற் திருப்பதை, மகாதயான் குணமுள்ள (ஹாத்தி மானவர்கண்டு) அவ் விராஜகுமாரனுக்குகவி யொத்தாசை செய்ததுமாகிய சரித்திரமாக இருக்கும்—

மேலு மிச்சரித்திர மிகுந்த ஆச்சரிய முடையதாகை பாய், உலவ்வந்தராகிய சூரியன்ளோர்கள் யாவரும் கண் பட்டபடிக்கவும், கேட்கவும் சிறுப்பங் கொள்வார்களே தவிர அட்டைப்பாக இரார்களென்பதை நிச்சயித்தனாம், ஆகையால், அல்லாகுத் தஜலா எல்லாருக்கும் கிருபை நுகுமத்துச் செய்வானாகவும் ஆமீன், ஆமீன், யாறப்பல் ஆமீன்,

சரித்திரவசனம்

நீர்வனம், நிலவனம் பொருந்திக் கடல்போலே செல்வம் வளம்
தோங்கு மாடமாக்கை, கூடகோபுர அலங்காரமுத லிலங்கும் குற
சானென்னுந் தேசத்தி லோர்பாத்துஷா இருந்தார், அந்த பாத்து
ஷாவானவர், மிகுந்த சேனை சைனிய குளங்களும், வன்னத்துக்கு
லட்சம் குறிவைப் பதாதிதளும், கணங்கிட வரிதாதிப காலாட்படை
களும், தம்முடைய சமூகத்திற் பண்ணிடையையும் ஊனியஸ்த ரளே
களும், மந்திரியர், அபிபார்க்களும், வேதாந்தி ரும், நூனாந்திய
ரும், உத்தரரும், பெற்றாரு, மற்றரும் குழந்திருக்க வுள்ளத்தி லெ
ள்ளவும் கள்ளங்கட டில்லாமல் சரிசுத்திலோர் வள்ளலாகத் தமக்
கடங்கிய நாடு, நகரங்களில் வசிக்கும் பிரஜைகள் யாவர்க்கும் யாதே
னுமோர் குறைவு குற்றங்கள் செய்யாமெனக் கிழ்ச்சியுடனே நெறி
நீதிகளில் யாதொரு பட்சபத்தினி லும்கூடத் தன்மையே அநி
கரித் தவராகத் தன்னுயிர்போ லுமன்னுயிர்களையும் பாதுகாத்து,
மானும்புதியுமோர் துறையில் நீருண் டொலாவும், பருந்துங் கிளியும்
பகையின்றி யோர் பஞ்சரத்தி லடையவும் நீதிசெலுத்தி யரசாண்டு
கொண் டிருந்தார்.

இவ்வித நன்மையையுடைய பாத்துஷ இருக்கும் குறசான்
தேசத்தில், மிகுந்த ஐஸ்வரியமுள்ள (பர்ஸக்கென்னும்) பெருள்ள
லோர்வந்தக்கரிந்தார், அவர் தம்முடைய குமஸ்தாக்க ளிடமாக
விலையுபாந்த பட்டுப் பட்டாவணி முதலிய அனேகவிதச் சரக்குகளைச்
சேகரித் தொட்டகங்களி லேற்றித் துரதேசங்களிற் கொண்டு
போய்த் தருந்த லாபத்திற்கு விற்பனைசெய்துலாபம் யுதிப்பிக்
கொண்டதிக சந்தோஷத்துடனும், அந்த ஐயாயானும் பாத்துஷா
வும், இவரு மிகுந்த பிரியமாக லோர் கொப்பத்திற் பிறந்த பிறனியர்
போலவும், எவர்களும் புகழும் படியான கீர்த்திபெற்றவ ராகவு
மிருந்தார்.

இவ்வித மிருக்கும், (பர்ஸக்கென்னும்)வந்தகர்க் கந்திபகாலம்
வந்து நேரிட்டு மரணவஸ்தை பெருகின சமையத்தினே தம்மு
டைய சொத்துச் சுவந்த ரீகங்களை நோர் ஆண்குழந்தை பிள்ளை
மையினால் மிகுந்த மனஸ்தாபப் பட்டுப் பணிரண்டு வயதுமுதிர்
தலையும், புத்திரசாதாரியமு முள்ள அழகான தமது குமாரத்தியா
ரிய (ஹசன்பானேவி ளிடமாகச்) சொத்துச் சுவந்த ரீகத்தை பெல்

லா மொப்பிவித்துத், தமது குமஸ்தாக்கள் யாவருக்கும் சொல்ல
வேண்டிய செய்திகள் யாவையு முறைபோலே சொல்லிக் குமாரத்
திக்கும் தமது ஆந்தரீகங்களாயிய நடவடிக்கைகளையும் இரகசியமா
கச் சொல்லித், தமது நேசராகிய பாத்துஷா இடத்திலுந் தமது
குமாரத்தியைக் குறித்துச் சொல்லவேண்டிய வைகளை நன்றாகச்
சொல்லிவிட் டொருமைபாகிய நினைப்புடனே அருமையாக மரண
மடைந்தார்.

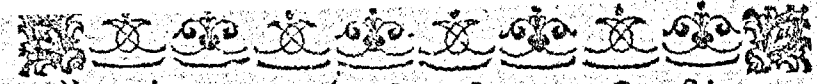
இவ்விதம், (பர்ஸக்கென்னும்)வந்தகாரன்மடைந்த பின்னர்,
அந்த நகரத்து பாத்துஷாவானவர் தம்முடைய பிள்ளைகளைப்போ
லெந்த(ஹசன்பானேவென்னும்) பெண்ணையு லோர் பிள்ளையாகவே
பாவித் தவள் தகப்பன்சுவந்த ஆற்றிகளில் யாதொரு வஸ்துவையும்
இச்சியாமற் சகல வஸ்துவையும் மந்தப் பெண்வசமாகவே யிருக்கும்
படியாகவும், அதற்கு யாதொரு குற்றங் குறைவு வாரடும் கெட்டி
யாய்ப் பத்திரப் படுத்த வேண்டி சாக்கிரதையுஞ் செய்துகொண்
டிருக்கையில் (அந்த ஹசன்பானேவென்னும்)பெண்ணு ளைத் தனக்
கறிவாகரம் பொருந்தி, ருதுவாகிப் பெருந்தன்மையு மிகுந்து, தன்
தகப்பனு ரொப்புக் கொடுத்த செல்வத்துடனே யிருக்கும் நாட்களி
லோர்நான் தன்னு ளைய நாகிமார்களில் நின்றுமோர் பெரியமனுஷி
பைக் கூப்பிட்டவனப்பார்த்து.

இவ்விதம் பிரியமான தாதியே, என்னுடையதாயே நீமிருந்த
கல்லிசாஸி யானபடியால் நான் சொல்லும் விஷயங்களை நன்றாகக்
கேட்கவேண்டியது, அஃதென்னெனில், இந்த லோகமான தெவ
ன்த முள்ளதென்றால் நீரினமேற் சூழிழிபோ றுள்ளதர யிருக்கும்
மேலும், இவ்வுலகத்தில் யாராவது நிலைபெற் றிதுவே சதமென்று
நிச்சயித் திருந்தவர்க ளொருவரு மிராம விந்தது போனார்களே தவிர
வேறில்லை, ஆகையால், நம்மிடத்தி லளவற்ற திரவியங்க ளிருக்கின்
றன. அவைகளைநா மேதுகாரணத்திற்காகக் காப்பாற்றிக் கொண்
டிருக்குகிறோம், அப்படிச் காப்பாற்றுவதினால் நமக்கென்னலாபங்
கிடைக்கும், மேலும், என் னு ளைத் தகப்ப னெவ்வளவோ நஷ்டப்
பட்டுத் தேடிய அநேக திரவியங்களை யெவ்வசமாக வொப்பிவித்
திறந்துபோனா ளல்லவா, அதுபோல், நாமும் பாதுகாற் றிருக்கிற
வர்களுக் கொப்பிவித்துவிட் டுதந்துபோனால், அதுனால், நமக்கென்
ன பிரபோசனங் கிடைக்கும், ஆகையால், அந்தத் திரவியங்களை

யெல்லாம் ஆண்டவன்பேரால் ஸஹாவத்தென்னும் தருமஞ்செய்தால், அந்நால், நமக்கு மிகுந்த பலாபலன் கிடைக்கும்ல்லவா, அதற்காக நா மெவ்விதத்திலும் நல்வழிதேடிக்கொண்டவனிடமாகப் போகவேண்டிவதால், நானிந்த வுலக ஆசையென்பதை நீக்கி வீட்டாண்டவனுடைய நாட்டத்தின்பேரில் வணங்கி நல்வழிபெற எண்ணமும், தேட்டமு முள்ளவனாய் நிற்கிறேனென்று சொன்னான்.

இவ்விதம், ஹசன்பானோ சொல்லிய வார்த்தைகளை மிகுந்த கவியுள்ள தாழியாசிய அப் பெரியமனுஷிகேட்டுக் கண்கொள்ளப்பழிப்புடனே அந்த(ஹசன்பானோ) முகத்தில் முத்திகொடுத்துப் பின்ன ரவளைப்பார்த்து, ஒகே, பெண்களாகல்லாம் நாயகியானவளே யுன்னுடைய கழிக்கும், ஒழுக்கிதூக்கும், நீசொன்ன மதுரமான வாக்குக்கும் நா நெதைக்கொண்டு பிரித் துனக் கொப்பனை கொடுப்பேன் மகளே, நீ இப்போது சொன்ன வார்த்தைகளெல்லாம் எனக்கு மிகுந்த சந்தோஷமான பிரியமே யல்லாமல் வேறில்லை.

மேலும் நீ அதிக விவேகசாலி யானபடியால் நீகொண்ட கருத்துக்கு நான் சம்மதமாயினேன், ஆகையால், உன்கருத்துப்போலே நீட்டக்கலாம், ஆயினும், நீ எனக் குலகாசை வேண்டிய தில்லைபென்றும், கலிபாணம் வேண்டிய தில்லையென்றும் சொல்வாயானால், அதே கேட்பவர்களுக்கொரு சொல்லாக் கிடமாகும், அதனால் நான்(ஏழு) சுவால்கள் சொல்லுவேன், அந்தச் சுவால்களை பொரு படத்திலே முதி யுன்விட்டுக்கு முன்னே கட்டிவிடவேண்டி யாதொருவரும் இரதச் சுவால்களை யின்னதென் றறிந்துவந் தென்குத்து தெரிவிப்பாராயில் அவர்தளுக்குநான் பாரியாவேனென்று மெழுதிவை, அப்படி வைத்தால், அச் சங்கதிகளைக் கண்டிவந்து தெரிவிக்க வொருவராலு முடியாது, அப்போது நீ கொண்ட கருத்த நிறைவேற்றிக் கொள்ளலாமென்றும், இன்னும், விவேகமுடைய அனேக புத்திகளையும் போகித்தான், இச்செய்தியை (ஹசன்பானோ) வெண்பவன் கேட்டு மிகுந்த சந்தோஷப்பட்டுத் தாழி சொன்னதுபோல் (ஏழு) சுவால்களையு மோர்படத்திலேமுதி ஷீட்டின் வெளிப்புறத்திலே கட்டி வைத்தான்.

அந்த ஏழுசுவால்களின் விபரம் யாதெனில்

1—வது, ஒருதடவை பார்த்ததை, மறுதடவை பார்க்க வேண்டுமென்று பிரியங்கொள்வது.

2—வது, நன்மையைச் செய்து சமுத்திரத்திற் போடு

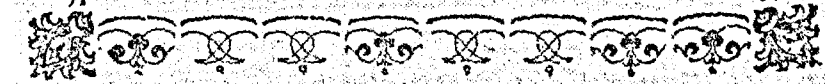
3—வது, யாதொருவனுக்குத் திமைசெய்தால், அத் திமைபானது குக்கே ளிடும்.

4—வது, யாதொருவன் மெய்சொல்வானாகில், அவ னெப்போதுஞ்சன்கிறபதையேயடைவான்.

5—வது, கோஷேஷிதா மலையுடையசேதி யின்னதென் றறிந்து வரவேண்டியது.

6—வது, கோழிமுட்டைப் பிரமாண மோதாணிமுத் தென்னிடந்தி லிருக்கின்றது, அதற்கிணங்க வோர்ஜதை தேடிக்கொண்டு வரவேண்டியது.

7—வது, ஹமாம்பாதுகாதுடைய குளத்தின் செய்தி யை அறிந்து வரவேண்டியதென்றெழுதித் தட்டியதின் பின்னர்.

(ஹசன்பானோ) தன்மனத்தில், இவ்விதமான ஏழு சுவால்களின் சங்கதிகளைத்தெரிந்து சொல்லப்பட்டமனுடர் இவ்வுலகத்திலயாராவ திருப்பார்களாவென் றெண்ணங்கொண்டு அந்தத்தாழியை மிகவு மெச்சி, ஆண்டவன்பேரி லதிகவிருப்பங்கொண் டெந்தநேரமுந் கொ முகையிலும், நோன்பிலும் பிரியமுற்றவளாய் வணங்கிக்கொண் டிருந் தான். இவ்விதம், (ஹசன்பானோ) இருக்கும் நாட்களி லோர்நாள் தானும், தன்தோழியுமாக மேன்மாடியிலிருந்து கடைபென்னும் பஸார் வேடிக்கையைப்பார்த்துக்கொண்டிருக்கையில், அவ்வுழியாக வோர் பக்கமென்றும் தர்வேஷ மிகுந்த அழகுள்ளவ ராகவும், பெருமை பெற்றவராகவும், முதிர்ந்த வயதுள்ளவராகவும், நாற்பது முரீ தினென்னும் சீஷப்பிள்ளைகளோடும் வரக்கண்டான்.

அவ ரெவ்விதம் வந்தாரெனில் நிலத்தின்மேற் பட்டுப்பட்டா வளி, இரத்தினக் கம்பளங்களை ஷரித்ததின்மேற் பொன்வெள்ளிக்

கட்டிகளைப்பரப்பி அதின்மே லடிவைத்து நடந்துவருவதை (ஹசன் பாஜேபார்த்து) மிகுந்த துன்பமடைந்து தன்னுடைய தாதினையப் பார்த்து, ஒகே, என்ன பிரியமும், அன்புமுள்ள தாய்க்கொப்பாகிய தாதியே, யாரோ வோர்பக்கீர் அதிக மகிமைபுள்ளவராகத் தெரிகிற தென் தவருடைய நடப்பின் பெருமையைக்குறித்துக் கண்டவரை மிலும் சொன்னான். அதுகேட்டுத் தாதிபானவன் (ஹசன்பாஜே வைப்பார்த்து) ஒகே பெருமையோடுமணியே என்னுடைய கண் மணியான மகளை நீ இப்போது சொன்ன பக்கோளவர் யாராடீஸ் நம்முடைய பாதத்துஷாவுடைய பிரென்னும் குருவாயிருக்கும், இப் பெரியவர் வீட்டுக்கு நம்முடைய பாதத்துஷா வானவர் ஒருமாதத்திற்கு நான்குதடவை போக்குவரத்தா யிருக்கிறார், இவ ரெப்போதாவ தொருவேளை பாதத்துஷாவின் முகத்துக்கு வருவதும் போவதுமா யிருக்கிறார், இவரைப்பேசுவதற்கு பெருமையுள்ளவர் தானியாவி லிப்போ தொருவராவது உடையக்கமாட்டார்கள். இவ ரிபாதத்தும், பந்திப்புமுள்ளவர், ஆகையால், உனக்கு மனமிருக்கில், அப்பெரியவ னை யழைத் தோர் விருந்துகொடுப்பது நன்மையாயிருக்குமென்று சொன்னான்.

அதுகேட்டு, (ஹசன்பாஜே) அந்தத் தாதினையப்பார்த்து நல்ல து மிகவு மருமையாகிய எந்தாதியே, அப்பெரியவராகிய பக்கோள நமதுவீட்டி லழைத்துவைத்து உடையகைய வவரோடும் பிசிக் கொண்டிருந்து பின்னர், நாமவருக்கு விருந்து செய்வித்தால், இம் மை மறுமைபென்னும் இரண்டிலகத்திலும் நன்மை விடைக்குமென் றும், என்னுடைய கண்ணை அவருடைய பாதத்திலிவைத்து முத்தி யானவன் (ஹசன்பாஜேவைப்) பார்த்து தென் னுயிருக்குயிரான கண் மணியை இப்போது நீ சொல்லிய வாக்தியத்தா லென்மனமானது மிகவும் பூரித்துச் சந்தோஷமடைந்தேனென்று சொன்னான், அது கேட்டு, (ஹசன்பாஜே) மகாசக்சிரத்திலே தன்பணியாளரி லொரு விவேகியை யழைத் தவனோடும் நீ, அந்தத் தாவேஷாகிய பக்கிறி டம்போய் அவரை தலைவத்திற்கு நான்கு வீட்டிற்கு வரும்படியாகச் சொல்லிப், பின்னும், ஹலத்தவர்களுக்கு கென்னுடைய ஆதார தசி லீமாத்துச்சொல்லி யவர்களுக்கு கெப்போது சாவகாரப் படுகிறதோ அப்போது தடையிலல்லாம லடியாளலீட்டுக் கவர்களுடைய பாதம்

பொருத்துவரும்படியாகவும் தங்களைப்பாள்ள (ஹசன்பாஜே) மிகுந்த பிரியமா யிருக்கிறானென்றும், இன்னும், அவர்களுடைய பாத மென் வீட்டுக்கு வருமாறி விருலோகத்திற்கு மெனக்குத் தலைத்தென்னும் பெருமை கிடைக்கிறதோடும் என்னுடைய கண்மங்கனும் நிவர்த்தி யாகுமென்று சொல்லி யழைத்துக்கொண்டு வாவென் தனுப்பினான். அதுகேட் டிடேன அந்தப்பணியாளனாகிய விவேகியானவன், அந்தத் தாவேஷிபிடம்போய் (ஹசன்பாஜே) சொன்ன சொற்களை யெல்லாம் நல்ல விளக்கமாகச் சொல்லிப், பின்னும் வாய்ப்பாத்துப், பெரியோர் கடுமையாகத் தலைவத்தென்னும் விருந்திற்குத் திருபைசெய்து மிகக் கீன்களாகிய பங்கன்வீட்டிற்குத் தெங்கு எண்ணங்களை நிறைவேற் தவேண்டிமென்றும் (ஹசன்பாஜே) சொன்னானென் னுஞ்சொன்னான், இவ்விதம், (ஹசன்பாஜேவின்) பணியாளனாகிய அந்த விவேகிசொன் னசொற்களை யெல்லாம் அந்தப்பக்கிற் கழுல்செய்து கொண் டவ னைப்பார்த்து நல்லது நீ சொன்னாய். நான்கத்தியம் வேருவேன், அந்தேதினிலெனில், விருந்துக் கருவருடைய சொல்லிப்பே ணுகிறது என்னத்தா யிருக்கும், அந்தைப்பாருவன் மறுத்திப்பானு லிச் அவன் பாவவாளி பாவானென்று தெனறாத்து, சபூர், இன்னில் வேதங்களில் நபிமார்கள் சொல்லியிருக்கிறார்கள்.

ஆனதால், நான் அகத்தியம் வரத்தானவேண்டி, என்னுடைய இன்றையதினமெனக் கதிச வேலைபிரப்பதால் நான்யதின முங்க சொல்லிக்கடவாமல் அகத்தியம் நான்வருவே னென்று சொல்லுமென்று மிகவு முறுதியாகச் சொன்னார். இவ்விதம், தாவேசு சொன்ன சொற்களை அந்தப் பணியாளன் கேட்டுக் கொண்டு (ஹசன் பாஜே) வீட்டில்வந்து நான்யதின மாலையில் பக்கோளியாகுருவானவர், அவருடைய (சயி) முர்கென்னுமி சிஷப்பிள்ளைகளுடனே வருவா ரென்றுசொன்னான். அதுகேட் டிடேன (ஹசன்பாஜே) மிகுந்த சந் தோஷமாய் ஆச்சரியமான அன்பபதார்த்தங்களும், பலபல வித மான தீன்பண்டங்களில் மிகவுமின்பமான மிட்டாயி தினுசுகளும், கணிகாக்கங்களும் தயார்செய்து, பக்கோளக்கு மலவாச்சேர்ந்தவர் களுக்கு நன்கொடுக்க வேண்டி விலைமதிக்கக்கூடாது விதவிதமான நலவரத்தினுதிகளைத் தட்டிகளில் கிரப்பி அதின்மேல் விசையிவிதத் தகிரிசுஷாஷாபோஷென்னும் சரிசை யிழைந்த பட்டாடைபிறை போர்வைபிட்டும், இன்னுமனேக வரிசைகளுஞ்சொறுவைத் திவைக ளெல்லாம் அந்தப்பக்கோள குருக்களுக்குக் கொடுத்து நான்வரு

பைப பாதத்தின்மேல் சிவசைவைத்து முத்திகொடுத்து மனப்பூரிப்போடு மதித்துக்கொள்வே னென்று சொன்னவனாக இருந்தான். அதற்குணத்திலே அன்றையதினம் பொழுதுதமிழ்த்தபோ தந்தத் தர்வேஷென்னும் பக்கீர் நார்பது முர்த்தினென்னும் சீஷப்பிள்ளைகளுடனே தன்னுடைய வழக்கம்போலே, பொன், வெள்ளிக் கட்டிகளின்மேல் நடந்துகொண்டு (ஹசன்பானே) வுண்டய விடுவந்து சேர்ந்தார்.

ஆனால், அப்போதுதான் புள்ளவரானால், வெளி ரங்கத்தில் மகா பெரிபவன்போலவும், உள்ரங்கத்தில் ஷைத்தானுடைய நடப்பைப்போலவும் மானவர், இன்னமவர், பழிபாவங்களுக்கும், திருப்திக்கும்துடிப்பட்டவர், ஆனதால் வளருடைய சங்கடிகளைப் பிள்ளுலே நல்லவிளக்கமாகச் சொல்லப்படும். இதுநிதக, இவ்விதம், அந்த பக்கீருனவர் வந்ததை (ஹசன்பானே) தன்னுடைய வாசற்படிபிள்ளைமேல்முதலாக வணக்கும்நடத்துவதும் படிக்கட்டுகளுக்கெல்லாம் விலைமதிக்கப்பட்ட சரிசைவேலை செய்து பட்டிவிரிப்புகள்விரிக்கச் செய்தான், அந்த விரிப்பின்மேல் பக்கீருனவர் நடந்துபோய் மலனதென்னும் ஆசனத்தின்மேல் விருந்தார், உடனே அவருக்காக வைத்திருந்த சாமான்களான நவரத்தினம் நிறைந்த தபங்கென்னும் தட்டுகளையாவையும் பணிபாளர் கொடுத்தவர்களைத் தவிர முன்பாகவைத்தார்கள். அவ்வஸ்துகளில் யாதொன்று மவருக்குப் பசுந்துபடாமலும், மன மிச்சிபாமலும் மவர்கொன்னதாவது, இவ்வுஸ்துகள் யாதொன்றுமெனக்குவேண்டியதில்லை, அக்கேனெனவந்தான் லோகத்தைச் சார்ந்த சமுசாரநடப்புள்ளவனல்லவே லோகத்தை விட்டு மெப்போதும் ஆண்டலனுடைய பக்கமாக நடப்புள்ளவனாகாதே, ஆதலால், எனக் கிந்த மாணிக்கங்க எல்லாம் என்னவிஷயத் தற்காகும், இவைகளில் யாதொன்று மெனக்கு வேண்டியதில்லை பெடுத்துக்கொண்டு போங்கொன்று சொன்னார்.

அதுகேட்டு, (ஹசன்பானே) பின்னும் விலைமதிக்கக்கூடாதபோர்வைபான பட்டிப்பட்டா வளிகளைத் தட்டில்வைத்தவருக் கனுப்பினான், அதையும்வர் விருப்பம் கொள்ளாததற் பின்னும், (ஹசன்பானே) வீட்டுக்குள்ளேபோய் இவருக் காகவேண்டித் தயார்செய்திருந்த நவரீதமான தீன்பதார்த்தங்களை யெல்லாம் நவரத்தினத்தால் நிறைந்த விலையுயர்ந்த தட்டுகளில்வைத் தனுப்பினான், அதைப் பணிவிடையாளர்கள் கொண்டுவந்து விநோதமான விரிப்பின்மேல்

வைத்தார்கள், இன்னும், விலையுயர்ந்த சரிசைவேலைசெய்த விரிப்புதனும் விரித்திருந்தன, இன்னும் சரிசை வேலைசெய்த பறுதாக்கள் சுற்றிலங் கட்டியிருந்தன, அதம் கிணக்கமாகக் கடியுருங்கட்டப்பட்டிருந்தன, இவைகள்தவிர, இன்ன மல்விட்டுத்திலுள்ள தூண்களிலெல்லாம் விலைமதிக்கக்கூடாத ரத்தினங்க ளிழைத்திருந்தன, அவைகளுடைய பிரகாச மின்னவிதிமென்று சொல்லக்கூடா திருந்தன, இன்னும் விலையுயர்ந்த பலபல விதமான சாமான்களெல்லாம் வீட்டிலிரப்பி யிருந்தன, இச்சிறப்புகளோடு மகாதிறமுள்ள வேலைக்காரர்கள் கோலாவெப்பவர்கள் சரிசையிழைத்த பட்டிப்பட்டாவளி யுடையுதித்திருக்கொண்டு தங்கள் தங்கள் கையில் நவரத்தினத்தினை நிறைந்த நஸ்துசிவிமச்சாக்களிலே துண்ணீர் கொண்டுவந்து பக்கிறுக்கும், அவர்கூடவந்தவர்களுக்கும் கைகளைக் கழுவிவித்துப்பின்னர், அந்த வேலைக்காரர்கள் கோலாக்கள் (ஹசன்பானேவின்) கட்டைப்பிரகாரம் மிகுந்த வணக்கத்துடனே கைகட்டிக்கொண்டதபாக வின்று பக்கிறைப்பார்த்துக் குருக்களே எங்கள்பிஷயவர்கள், இங்கே வினோதமாகப் பரப்பி வைத்திருக்கும் புலாவுகள் முதலான மற்றவஸ்துகளையாவையும் ஆரட்டவன் பேரைக்கொண்டும் தாங்கள் புதிதும் படிபாக வந்ததர்த்தச்சங்கிரர்களென்று சொன்னார்கள். அதுகேட்டந்தப் பக்கீருனவர் தன்மனத்திற் குதுப், சபடமும் நினைத்துக் கொண்டு அவ்வஸ்துகளைத் தின்பதற்குத் துவர்க்கஞ்செய்தார்.

இவ்விதம், பக்கீருனவர் ரொருபடி அன்னத்தை வாயிற்கொண்டு தன்மனத்தில், இந்த (ஹசன்பானேவுடைய) தகப்பனான பாஸக்குச் சவுதாதர் மிகுந்தசெல்லமுள்ள அபிசவரியவா னாகவும், பெருமைபுள்ளவனாகவு மிருந்தான், அவன் பாற்றுஷாக்களிடத்தி விருக்கும்படியான அனேகவித நவரத்தினத்தினை யும், மற்ற வஸ்துகளையும் விதிக்கொள்ளாமல் பிரப்பிவைத்துவிட்டி டுறத்துபோனான், ஆகையால், அவ் வஸ்துகளையெல்லாம் இன்றைய இரவில் நா மெய்விதத்திலும்வந்து கொள்ளைசெய்து நமதுவிட்டிற் கொண்டபோய்ச் சேர்ந்தவேறுமென மெண்ணிப் பின்னர், இந்த மக்கமென்னும் புரட்டன் இரண்டு முன்றுலாய்ச்சோறு தின்றுவிட்டுக் கையை பெயித்துக் கொண்டான், பின்ன ரிவனுக்கு மிவனைச் சேர்ந்தவருக்கும் பணிபாளர்கள்விலையுயர்ந்த அத்தார்த்தக் கொண்டுவந்து தாழ்களிலும், இரேகங்களிலும், உடுப்புகளிலு மிகுதியாகப்படுத்தி இரப்பிசெய்தார்கள்.

பின்னர், இந்தத் தர்வேஷானவன் அவ்விடம் விட்டெழுந்து யாதொன்றையும் இச்சியாமலும், எதிக்காமலும் நின்றுகொண்டு (ஹசன்பாளே)வெண்ணும்பெண்ணை அதிகமாக வாழ்ந்து யவனிடம் உத்தரவு பெற்றுக்கொண்டு, தானும், தன்னுடைய முர்துப் பின்னை நனுகாதத் தங்க ளிருப்பிடம் போய்விட்டார்கள், பின்னர், அன்றிர வாகியபோது, (ஹசன்பாளேவும்)அவ்ருடைய வேலைக்காரர்களும், அந்த பக்கீதருக்கு விருந்து கொடுப்பதற்காக முற்பட மிகுந்த வருத் தமான வேலைகள்செய்து சரீரம் வருத்தப்பட்டு இருந்தமையால், அவ ளிக்கத்தவுகளையும், வீட்டுக்கத்தவுகளையு மூடாமலும், மற்றச் சாமான் களைப் போட்டத்போட்டாப்போலே திடக்கும்படியாயும் கித்தினா மயக்கத்தினால் மஸ்துக்கொண்டு மதிமருண்டவர்கள் போலே படுத் துத் தாங்கிவிட்டார்கள்.

அப்போது, அந்தபக்கீதென்னும் தர்வேஷ னுன்னே மிகுக்கு தின்ற (சுய்) கள்ளர்களையுங் கூட்டிக்கொண்டுவந்து (ஹசன்பாளே) விண் வீட்டுக்குள் நுழைந்துபார்த்தான், பார்க்கும்போ தக்குள்ள ஆண்பெண்களெல்லா மிகுந்த சோபத்துட்டுள் கித்திரை செய்து கொண் டிருப்பதைக்கண்டு, நாமவந்தவேளை நடவலேனைபென்று சந் தோஷங்கொண்டவனாய், அவ்விட்டிலுள்ள நனைவகங்கள், ரத்தினங் கள், பொன்வெள்ளிகள் முதலிய புழங்கும் வஸ்துகள் யாவையு மெ டுத்து மூட்டைகள்கட்டிம் சத்தம் பெரிதாகக்கேட்டி கித்திரைசெய் தவர்களிற் சிலர்கள் விழித்தெழுந்துகொண்டு யாரென்றுகேட்டார் கள் அப்படிக்கேட்டவர்களிற், சிலரை அந்தக்கள்ளர்கள் வெட்டினார் கள், சிலரை யுயிரோடு கடினமான வேறனை செய்துகொண் டிருந் தார்கள். அப்போது (ஹசன்பாளே)கண்விழித்தெழுந்து நான் படுத் திருக்கும் அறையிலுள்ள ஜன்னல்வழியாக இந்தக் கள்ளர்கள் செய் தின்ற பறிபாதகச் செயல்களைக்கண்டுமனங்கலங்கி யிவர்கள் யாரென் று பார்க்கையில், தன்னுடையவிட்டில் மாலையில் வந்திருந்து வீருத் துண்டுபோன் பக்கீதென்றறிந்து மனங்கலங்கி, ஆண்டவனே யிவன் இப்பேர்ப்பட்ட கள்ளத்தன முள்ளவனாவென்று வியாகுலமுற்றுக் கங்குகரையில்லாத எண்ணத்தோடு மிகுந்த வருத்தமாய்க் கையை நெறித்திர்தப் பாதகன் இப்பேர்ப்பட்ட பறிகோலத் செய்கிறானே யென்று பயந்து நடுநடுக்கிக் கூட்டிலடைபட்ட மிளியைப்போ லொ டுங்கித் தாரிருக்கு மிடத்தில் யாதொரு கூச்சலும்போடாமல் மகா

துயரத்தோடு மிகுந்தகையில், அந்தத் திருடர்க ளெல்லாம் கொள்ளை கொண்ட சாமான் மூட்டைகளையெல்லா மெடுத்திக்கொண்டு பக்கீ துடைய விடுபோய்ச் சேர்ந்தார்கள், பின்னர் திராநீங்கிச் சூரியன் பிரகாசத்தோடுமே விடிந்தது.

அப்போது, (ஹசன்பாளே)நன்பணிபாளர்களிற் சுகமாக இருப் பவர்களால் அங்கு வெட்டுண் டிபிர்போனவர்களையும், காயப் பட் டவர்களையும், டேர்லிகளிற்போட் டெடுத்துக்கொண் டவ்வுரை யாளும் பாத்துஷாவின் அரண்மனை வாசலிற் கொண்டுபோய் வைக் கும்படிக்குத்தரவு செய்து, தானுங் கூடவே சவாரி யாகிப்போய், பாத்துஷாவின் அரண்மனைவாசல் முன்னே அவர்களை நிறுத்திவிட் டித், தான் சரேவென் றரண்மனைக்குட்பென்று மிகுவருத்தமாகப் பிரியாது செய்துகொண்டான், உடனே அங்குள்ளவர்கள் பாத்து ஷாவுக் கிப்பிரியாதைத் தெரியப்படுத்தினார்கள். அதுகேட்டுப், பாத் துஷா (ஹசன்பாளேவைத்) தமது சமுகத்துக் கமைத்துக்கொண்டு வரும்படியாய் ஏவற்பணியாளர்களுக் குத்தரவு செய்தார், அந்த வுத்தரவின்படிக்கேவலுள்ளர்கள் (ஹசன்பாளேவை)பாத்துஷாவின் சமுகத்திற் கூட்டிக்கொண்டுபோய் நிறுத்தினார்கள், அப்போது, (ஹசன்பாளே)பாத்துஷாவைக்கண்டு மிகுதமாகவாழ்த்திப் போற்றி அதபுடனே நின்ற கொண்டுமிகுந்தகையில், பாத்துஷா அவனைப்பார்த்து, இப்பேர்ப்பட்ட கொடுமையான கோலங்கள், கொலைகள் செய் துண்டிட்டிற் கொள்ளைசெய்தவர்கள் யாரென்றுகேட்டார்.

அதற்கு (ஹசன்பாளே)மிகுந்த அன்புடனே பாத்துஷாவைப் பார்த்து, அய், பாத்துஷாக்களுச் செல்லாம் பாத்துஷாவா யிருந்து நெறித்திரியில் யாதொரு குற்றமில்லாமல், இராச்சிப்பரிபரலாஞ்செய் தின்றவரே, உம்முடைய ராஜாங்கமும், உம்முடைய ஆபீசம் வளர்க் தேறிப் பெருகிவரக்கடவதென்று பலவாறு போற்றிப் புகழ்ந்து, தங் களுடைய அடியாளான நா னேற்றையதினம் நமது குருக்களானபத் தீருக்கு விருந்துகொடுத்தேன். அப்போதவன் மகா பெரியவர்கள் போலே பலபல லோகங் செய்துளிப்போய்ப் பின்னர், அன்றி ரவி வலனுடைய (சுய்)ஷோகளுடனேவந் தென்வீட்டிற் குள் நுழைந் து நாலுபேரைவெட்டி யுயிர்வதைசெய்து, நாலுபேரைக் காயப்படுத் திப் பணிரண்டு லகஷம் ரூபாய் பொதுமான பொன், வெள்ளி, ரத் தின நனைகளையும், ரொக்கநாணயங்களையும், மற்றத் துட்டுத் தளபா

டங்களாகிய சாமக்கிரிசைக்காயும் கொள்ளை செய்துகொண்டபோ
யினான்.

இதுவுந்திரைத், தங்களாயானாகிய மிகக்கி லென்வசமிருந்த
வேலைக்காரர்களையும் பெருங்கோலம் செய்தானென்று மகா விசனக்
கோயில் கண்ணீர்சொரிய அழுது நல்லவினங்கும்படியாகச் சொன்
னான். அதுகேட்டு, பாத்துஷா யிருந்த ஆங்காரத்துடனே தனது
கண்ணிரண்டிலும் கோபாக்கினி பறக்கும்படியாய் பற்களை நெற
நெறத்து (ஹசன்பானேவைப் பார்த்து) ஒகே, ஹசன்பானேவே,
நீ நற்புத்தி யுள்ளவனென்றும், நன்னடத்தை யுள்ளவனென்றும்
நானெண்ணியிருந்தேன், இப்போது நீ சொன்ன சொற்களைப்பார்த்
தா லுன்னுடைய செயலும், நடப்பும், துற்குணம், துற்செயலாகவே
தோற்றுவதோடு ஆகாத மேள்ளவளாகவுந் தோற்றுவித்தது, அஃ
துன்னுடைய வயதுக்குடிகளுக்க புத்தியே யல்லாமல் வேறில்லை,
ஆனால் நீ, அந்தத் தர்வேஷாகிய பெரிய ஒலியின்பேரி லிப்பேர்ப்
பட்ட பிதாபுன குற்றந்த சாட்டினாயே, அவ ரிவ்வுலகத்தை வெ
றுத்து பாவொரு வஸ்துவிலு மிச்சிக்காத தா தவம்பெற்றவ ராச்
சுதே, அப்பேர்ப்பட்டவரை நீ சிப்படிச்செல்வது கொஞ்சமு மெ
னக்குப் பொருத்தவிலையென்று சொன்னான். அதுகேட்டு, ஹசன்
பானே பாத்துஷாவைப் பார்த்து, அப், பாத்துஷாவே அவனுடைய
செயல்களின் சங்கதிகளைத் தேவிர்தாங்கள் தெரிந்திருந்தா லிவ்
விதஞ் சொல்லமாட்டார்கள், அவனோ, ரெம்பவுங் கெட்ட கொடும்
பாசகம் செய்யும் காவிரானவன், அவனைக்கண் மகா பெரியவோலி
யென்று சொல்லுதிரர்கள், அஃதுவனுக்குத் தகாது, அவ னந்தக்கோ
லங்கொண்டவ னல்ல, ஆனால்வன், நைத்தானுடைய வேஷம்போட்
டுக்கொண் டதினுடைய சூணீழும், நடப்புந் செய்பவனெதிர
வேறில்லையென்று சொன்னான், அதுகேட்டு, பாத்துஷா மிகுந்த கடு
மைபாக அங்குகித்துந்தன்பக்கங்கனிற் பார்த் தாரெடா அங்கே நிற்
பவர்கள் வசுருங்களைடாவென்று பெரிய குரலிட்டுக் கூப்பிட்டான்.

அப்போ தங்குவிற்றவ அலன்பணியாளன், இவனிட்ட சந்தத்
திற கஞ்சிப்பயந்து செந்தோம் பிறைத்தோமென் றோடிவந்தார்
கள். அவர்களோடு மிவன் இந்த (ஹசன்பானேவை) மிவ்விட்டத்தில்
நின்று மிழந்துக் கொண்கனத்திறகொண்டிபோய்க் கற்களாலே
சங்குவரிசெய்து கொண்டுபோகுகொன் டுத்திரவு செய்தான்.

செய்துவிட்டிப், பின்னரவன் தன்மனத்தில் இந்த (ஹசன்பானே)
வென்னும்பெண்ணை, இவ்விதமாகதாம் கொண்செய்தால் நம்மையும்,
நமதுகுருவையும் உலகம்நிந்தனைசெய்யுமெயென் றமுன்புத்திபற்றப்
பின்புத்தியினுக்கொஞ்சம் யோசனைசெய்தான், அதுதெரிந் தவனு
டைய மந்திரிகளில் நின்றுமொருவர் மிகுந்த இரக்கமும், நயாள்குண
மு முள்ளவர் சபையில்நின்று மெழுந்து கைகட்டி, வாய்பொதறி
மிகுந்த வணக்கத்துடனே பாத்துஷா இருக்கும் சிம்மாசனத்தை
முத்திசெய்துவிட்டு பாத்துஷாவைக் கறிக்கைசெய்தார், அஃதென்
னென அப், பாத்துஷாவே குதர்வந்து, அழகனை ரட்சிக்கப்
பட்ட தாங்கள், முன்னர் பர்ஸக்குச் சவுதாசுர்பேரூலே திருபையுள்,
தயவு மெவ்வளவோ பெருமையாகவைத் தவரைச் சந்தோஷமாகப்
பார்த்துவந்தீர்கள்.

அப்போது, இந்த (ஹசன்பானே) மிவ்விடும்பெண் தங்குவிட்டம்
வந்தால் இவன் பேரினு மெவ்வளவோ பிரியங்கொண்டு தங்களுந்
வைத்து வேண்டிய வஸ்துகளை மெல்லாம் கொடுத்தி யிருந்த அன்
பாதாவாகப் பிரியமுற் றிருந்தீர்கள், அப்போப்பட்ட பெண்ணை,
இப்போது, கற்களாற் சங்குவரிசெய்து கொல்லும்படியுக்குத் தீர்ப்
புக்கொடுத்தீர்களே, அப்படிச் சிந்தப் பெண்ணைக் கொன்றால், இந்த
அதிமையினுடைய மனதில் குதாவந்துடைய இடக்கமும், தயுவும்
அதிமையனை யிரட்சிக்கும்படியான தயாளமுந் தெரிந்ருதான், மன்
வாம், அஃதெவ்விதமெனில், எனக்குப் பிற கென்னுடைய பிள்ளை
கண்டேரி லிவ்விதமானவுத்தரவுக ளொருவேளை செய்யப்படுமானால்,
யாவாட்டி மென்னசெய்யக்கூடும், இவ்விதமான சந்தேகத்தால்
ஏழைகளை யிரட்சிக்கும்படியான பாத்துஷாவே தேவிர்தங்கள் பட்
சத்தி வென் மனமிகவும் பயப்படுகிறீர்கள். துசொல்லிப் பின்னரும்,
பாத்துஷாவைப்பார்த்து, நாங்க ளிறந்தபின்ன நெருங்குடைய பிள்
னாகள் பேரி லிதுபோல் நடக்காதென்பதற் கத்தாட்சியாகவேண்டும்.

மேலும், (ஹசன்பானேவை) மிவ்விதமாகச் செய்கில் அதனைக்
கண்டு நமது சமுசத்திராளவர்கள் தங்கள் தங்கள் மனதில்வருத்த
மெடுத்துக்கொண் டிவ்விடத்தைவிட்டும் நாம் நீங்கவேண்டுமென்
ற ஏன்னைத்தவ யுறுதிக்கொண்டு சமையம் பார்த்து நீங்கித் தங்
ளுடைய துலம்ன்களிடம்போய்ச் சேர்ந்துகொண்டு தங்களுக்குப்
பகையாளிக ளாவார்கள், ஆனதாற் பின்வருங் காரியங்களை நான்

தெரிந்தமட்டுஞ் சொல்லவேண்டிய கடமை என்பேரி விருப்பதால்
 ரங்களுக்குச்சொன்னேன், இவையங்களுடைய இஷ்டம்போல் கடக்
 கலாமென்று சொன்னான், அதுகேட்டு பாத்துஷா, முடிபிழைப்பார்
 தென்னுடைய பிரியமுள்ள அறிவான மந்திரிபேரீ சொன்ன புமமா
 னத்தினாலும், உன்பேரி லெனக் கிருக்குமிருந்தசங்கோஷத்தினாலும்
 பாஸக்கு சவுதாக்கார்பேரி லெனக்கிருந்த அன்பினாலும் நானிந்த (ஹ
 சன்பானே) வென்னும் பென்னுடைய குற்றங்களைப் பொறுத் தவ
 ளுடைய வுபாசை புகச்செய்து விட்டேன், ஆனால் எங்கு
 கனமை கிடைக்கவேண்டுமானால், இன்றைய தினமே ஸ்ரீரத் பட்ட
 ணத்தைவிட்டிம் நீங்கிப் போகவேண்டியது, அப்படிச் கவள் போ
 நா நிருந்தால் நம்முடைய சேவகர்களைக்கொண்டு மவன் வெகு தன்
 பப் படுதிக துரத்தப்படுமென்று சொன்னான். இச்சொற்களைக்
 கேட்டிருந்த (ஹசன்பானே) மிகுந்த மனவருத்த மடைந்து கண்ணீர்
 விட்டழுதுகொண்டு வீட்டி வழிபோகாமல் தன் தாதுபையு மழைத்
 துக்கொண்டு நம்முடைய வுபிர்தப்பினதே போதும் போதுமென்று
 காட்டுவழியாக நடந்து வன்வாசம் போயினான்.

முதலாவது

ஹசன்பானேவின்கிஸ்ஸா-முற்றிற்று.

இதுதெரிந்தமட்டுஞ் சொல்லவேண்டிய கடமை என்பேரி விருப்பதால்
 ரங்களுக்குச்சொன்னேன், இவையங்களுடைய இஷ்டம்போல் கடக்
 கலாமென்று சொன்னான், அதுகேட்டு பாத்துஷா, முடிபிழைப்பார்
 தென்னுடைய பிரியமுள்ள அறிவான மந்திரிபேரீ சொன்ன புமமா
 னத்தினாலும், உன்பேரி லெனக் கிருக்குமிருந்தசங்கோஷத்தினாலும்
 பாஸக்கு சவுதாக்கார்பேரி லெனக்கிருந்த அன்பினாலும் நானிந்த (ஹ
 சன்பானே) வென்னும் பென்னுடைய குற்றங்களைப் பொறுத் தவ
 ளுடைய வுபாசை புகச்செய்து விட்டேன், ஆனால் எங்கு
 கனமை கிடைக்கவேண்டுமானால், இன்றைய தினமே ஸ்ரீரத் பட்ட
 ணத்தைவிட்டிம் நீங்கிப் போகவேண்டியது, அப்படிச் கவள் போ
 நா நிருந்தால் நம்முடைய சேவகர்களைக்கொண்டு மவன் வெகு தன்
 பப் படுதிக துரத்தப்படுமென்று சொன்னான். இச்சொற்களைக்
 கேட்டிருந்த (ஹசன்பானே) மிகுந்த மனவருத்த மடைந்து கண்ணீர்
 விட்டழுதுகொண்டு வீட்டி வழிபோகாமல் தன் தாதுபையு மழைத்
 துக்கொண்டு நம்முடைய வுபிர்தப்பினதே போதும் போதுமென்று
 காட்டுவழியாக நடந்து வன்வாசம் போயினான்.

இரண்டாவது

ஹசன்பானேவன்வாசம்போனகிஸ்ஸா.

வேலிருத்தம்.

கன்னி யான ஹசன்பானே வென்பவன்
 சொன்னம் பாவையுஞ் சேரக் கொடுத்துப்பின்
 தன்னகரைவிட்டேழ்தம் கானம்போய்ப்
 பொன்னெடுத்த புதுமையையோ துவாம்.

இதன்பொருள்.

விவாக மில்லாத கன்னிப்பெண்ணையு ஹசன்பானேவென்பவன் தன்
 தகப்பன் பர்ஸுக்கென்னும் பெயருடைய சௌதாக்காரி, அனேக காலங்களாக
 லட்சக்கணக்கிற் நேடிவைத்திருந்த இரத்தின பூஷணத்தையு மற்றத்
 துணிமணி சித்திகள் யாவையுங் களவு கொடுத்துவிட்டுப் பின்னர், தானிருந்
 த ஜூபாயும் விட்டு நெருப்பாக்கினபோற் சூடுள்ள காட்டிற் போய், துண்
 டவன் கிருபையினு இரத்தினங்கள் மூலிய பொற் திரவியங்க ளெடுத்த
 துச் சலிக்காமலிருந்த அற்புதங்களைச் சொல்லுகின்றும்.

சரித்திரவசனம்.

இவ்விதம், (ஹசன்பானே) தன் தாதுபுடனே வன்வாசம் போ
 னபின்னர் அந்த பாத்துஷாவானவர் கள்ளாகிய பக்தர் கொள்ளை
 யடித்தது போதாதென்பதுபோலே (ஹசன்பானே) விட்டிற் போன
 துபோகக் கொஞ்சநஞ்சமுள்ள சாமக்கிரிக்கைகளி லோசென்ற
 மாணமும் விடாமலெடுத்தித் தன்னுடைய கலாநுலென்னும் களவு
 சியத்திற் சேர்க்கும்படிச் சூத்தரவு செய்தார், அப்படியே, சேவகர்
 கன்போய் (ஹசன்பானே) விட்டிலுள்ள வஸ்துகளையாவையுமெடுத்தி
 துக்கலாநுலிற் கொண்டிபோய்ச் சேர்த்து விட்டார்கள். இதுநிற்க,
 (ஹசன்பானே) தன்னுடைய தாதுபோடு சேர்த்து காடுகள் தோ
 லும் அச்சமடைந்தவளாய்ப் படித்தியங் கொண்டவன்போற் களவு
 கிக் கண்ணீரொழுக அழது புலம்பி யென் தலை விவ்விதமான விதி
 யெழுதி யிருந்ததோ நான் நன்மைசெய்தவிடத்தில் இப்பேர்ப்பட்ட
 திமைவந்து நேரிட்டதே யென்னுண்டவனே யுன்னையே நானம்பி
 னென்னென்று சொல்லிக்கொண்டு திரிக் தான்.

திரியும்போது, (ஹசன்பானே) மிகுந்த மடைந்து நீர்சொ
 ரிய அழங்கண்ணேடுத் தன்னுடைய பிழைபக்கடற்ப் பிடித்துக்
 கொண்டென்னுடைய தாதுபே, அம்மாளானே, நானென்ன குற
 றஞ்செய் திருந்தேனோ, எனக் கிவ்விதமான சிவின்னு நேரிட்டதே
 யென்றும், படாததுன்பம் படுகிறேனே யென்றும் சொன்னான். அது
 கேட்டந்தத்தரீதியானவன், மிகுந்த மனஸ்தாபத்துடனே யழுது கண்
 ணீருகுத்துப் பின்னர், தன்மனத்தைத் திடப் படுத்திக்கொண்டு
 (ஹசன்பானேவைக்) கட்டித்தழுவி முகத்தோடு முகம்வைத்து முந்
 திகொடுத்தென்றாயே நீ இவ்விதமாய் விசாரப்பட்ட பழுவதைக்கி

மனதைத் தைரியப்படுத்திக்கொள், அதுவேனெனில் (வாராது வா
தென்னபட்டிம், வருவதுபோகாது நம்மைவிட்டிம்) எனவும் பழ
மொழிபோல இப்போது நமக்கு வரவேண்டிய விதிவந்து நேரிட்
டது, அவ்விதியை ஆண்டவன்தான் எக்கவேண்டியது, அந்தவிதி
விசனப் பதிவதினால் யாதொரு பிரயோசனமு முண்டாகாது, ஆகை
யால், சபூர்செய்து பொறுத்துக்கொண்டு ஆண்டவனை நினைத் தவ
னிடமாக நம்முடைய வருத்தத்தைத் தெரிவித்தால், அவ் எமக்கு
நல்லவழியைச் காண்பிப்பான் எனவது பல விதமாக வந்துவந்தால்
வித் தயிரியப் படுத்தினான். அதுகேட்டு (ஹசன்பானே) ஒருச
மன் மிளமித், தந்தாலியைக் கூட அழைத்துக்கொண்டிருந்தான்
தோடு கண்ணீர் சொரிந்தவனாய்ச் சிலநாட் தானவிற்பிரித் தலைந்
துவந்து பின்ன ரவ்விடத்தைவிட்டு மற்றொரு காட்டிற் போய்ச்
சேர்தான்.

அப்போத்கே மிகவும் விரிவானபிழலுள்ளவர் விருட்சத்தின்
மேற்போய் அதிக பசிப் பின்புந் தாகமும் கொண்டவனாய் ஆண்டவ
னை நினைத்து என்னுண்டவனை நியோனக்குத் துணையென்று சொல்லி
முன்று நாலுநா ளிருந்தான், இப்படி யிருக்கும் நாளிலோர்நான் மிகுந்
தபசியுந், தாகமு முண்டாகித் தன் சுமையை மாற்றிப்போய் நிலத்திற்
படுத்து நித்திரைசெய்தான், அப்போ தவள்ளனவில் ஓர்பெரிய வய
துள்ளவர் மிகுந்த அழகும், வெண்மையுமுள்ள வுடையுதித்தி, அஸா
வென்னுந் கோலங் கையிற்பிடித்துக், காவில் மிதிபடியும்போட்
டுக், கழுத்தில் தஸ்பீஃமணியு மணிந்துகொண்டு, இவளுடைய தலை
மாட்டில்லின்று மெதுவாகச் சொன்னதாவது யாதெனில், ஒக்கே, மக
னே (ஹசன்பானேவே) நீ விசனப் புடாதே, சந்தேகம் கொள்ளாதே,
ஆண்டவனுன்பெரிய மிகுந்த கிருபையாயிருக்கிற வனுக்குக் கிஃதோர்
பெரியகாரியமல்ல நீபடும் படியான விதிமிருந்ததால் வருத்தப் பட்
டாய் இப்போ துன்னப்பிழைத்திடை தோலைந்துபோய்விட்டது, ஆத
லால், நீ முன்னிருந்ததற்கு மிகமான செல்வத்தை யடையும்படி
காண்டவன் கிருபைசெய்தானென்றும், நீ படுத்திருக்கப்பட்ட மரத்
தின்னிகேயே யேழு பார்த்துஷாக்களுடைய தவலத்தின் கலாநுவன்
னும் பணக்களஞ்சியம் கிறைந்திருக்கின்றன, அவைகளை, ஆண்டவ
னுனக்காக வேண்டி இங்கே மறைத்துவைத் திருந்தான், அந்தக்
கலாநுவை யிப்போது நீயெடுத் துன்வசத்தில் வைத்துக்கொண்டு
யன்மபோலே செல்லுசெய்யலா மென்று சொன்னார், அதுகேட்டு,

(ஹசன்பானே) அப்பெரியவரை யன்பாகப் பார்த்துத் தேவரீர் தாள்
கள் சொன்னதெல்லாம் நான் தெரிந்துகொண்டேன், ஆனால், நான் பசி
யினால், தாகத்தினாலும் வாடிவதற்குச் சரீரத்திலுயர்தொரு பெல
முமில்லாதவனாக இந்த மரத்தின்கீழ் நிருக்கப் பட்டவனாச்சுதே,
அப்படிப்பட்டநா னெப்படித் கலாநுவை வெட்டி யெடுப்பேன்,
மேலு மென்னிடத்தில் யாதா மோராயுதமுமில்லையே, அப்படி யிருப்
பதால், நானத்திரவியத்தை வெல்லி நாமாக வெட்டியெடுக்கிறதென்று
கேட்டான், அந்தமகப் பெரியவர், (ஹசன்பானேவைப்பார்த்து) மக
னே யுனக் காயுதமில்லாவிட்டாலும் ஆண்டவனுதவி யிருப்பதால்
நீ ஒருகோலையொடித்து, நினைத்தைக் கெல்லுவையானால் ஆண்டவ
னுடைய கிருபையால் அந்தக் கலாநு ஏன் வசமாக எப்படியுஞ்
சேருக, அதைகீபாரென்று சொல்லிவிட்டு மறைந்துபோனார்.

இவ்விதம் கண்டவுண்ட (ஹசன்பானே) திரித்திட்டுக் கண்ணி
ழித் தெழுந்திருந்து தன்னுடைய நாழியிடமாய்க் காண்கண்டகன
வைத் தெரிவித்தான், அதுகேட்டுத் தாழியிடுத்த சந்தோஷமாய்
உடனே யிருவருங்கூடி அம்மரத்தை யசைத்தார்கள், அப்போது,
அம்மரத்திலுமின்று மோர் காய்ந்தகொம்பு வீழ்ந்தது, அக்கொம்
பை யெடுத்தக் கொண்டு நிலத்திற் குத்திக் கிளவிக் கொஞ்ச மண்
னையெடுத்தார்கள், அங்கே ஆண்டவன் கிருபையால், அப்பெரியவர்
ரொன்னவாக்குப்போ லேழுதினது கிறைய அசுமயிக் கிருக்கக்கண்
டார்கள், அந்தோடு விசுவதமான பெட்டிகளிற் குறைவில்லாமல்
நிரம்பி நவரத்தினது, எனும், ஒரு கோழிமுட்டைப் பிரமானமுள்ள
ஆணிமுத்தொன்று இருக்கக் கண்டார்கள், இவ்விதமான குறைத்
துள்ள கலாநுவை (ஹசன்பானே) பார்த்தவுடனே மிகுந்த சந்தோ
ஷமாய் ஆண்டவனோடு நாடி ஆயிரமாயிரம் நக்கூர்செய்து, ஆயிர மாயி
ரம் விஜிதாவுஞ் செய்துபின்னர், கண்டவைய தாழியைப் பார்த்து,
என்னுடைய அம்மரானே நீ இவ்விதம் உண்டாக்கித்தான்
னேபோய் நாம் தினனும்படியான வஸ்துகளகொஞ்சம் வாங்கி ஒரு
கூலிக்காரன் வசன்கொடுத்துக் கூட்டிவாவென்று சொன்னார்.

அதுகேட் டத்தாடியானவன் (ஹசன்பானேவைப்பார்த்து)
என்னுடையவுயிரே, என் கண்மணிபரமமகனே, நீ சொன்னதுபோல
நான் போக யாதொரு தடையுமில்லை, என்றாலும், இந்த மித்துவா
ளக்காட்டி லுன்னைத் தனித்தவனாக வைத்துப்போட்டு, நானே

வித முருந்ருள்ளேபோய் நீ சொன்ன சாமான்னை வாங்கிக்கொண்டு வரப் பொருந்துவேன், உன்னிடம் யாராவதொருவ ரிருந்தால் நான் போய்வர யாதேனுமோர் தடையுமில்லை, அதனுலேதா நெனச்சுப் பயங்கரமா யிருக்கிறது, ஏதாவதோர் கெடுதல் நேர்ந்திமானால், அந்நிலை யிருந்த வருத்தம் நேரிடுமே பென்று சொல்லிக் கொண் டிருக்கையில், (ஹசன்பானேவுடைய) சொந்த அநிமையான கோகா பென்னும்பெயருள்ள விசுவாசியான வேலைக்கார னமது நாச்சியார் (ஹசன்பானேவுடைய) நசிபு இவ்விதம் வீட்டை விட்டுக் காட்டி லோட்டி விட்டதெயென்று விசனமடைந்து பக்கிறுடைய வேஷ மாய்க் கர்பி, மலை வனாந்நிரங்குள்ளதோறும் நாச்சியாரைத் தேடிக் கொண்டு திரிந்துவன், அன்றைபத்தினம் அங்கேவந்து நாச்சியாரான (ஹசன்பானேவின்) காவில் விழுந்துபுரண் டமுதான், அவனை (ஹசன்பானே) தாதுப்பித்துவைத்து அனேக வபசரணைசொல் லிக் கேட்டுப் பின்னர், அவனைப்பார்த்து நீ விசனப்படாதே நான் பட்டவேண்டிய திணைப் பட்டுத்தொலைத்தேன், இப்போது ஆண் டவ நென்பேரிற் கிருப்பபாதி இந்த வனாந்நிரத்திற் றன்னுடைய குதறத்தினு லெனக்கு வேண்டிய கனாநுவைக் கொடுத்திருக்கி றான், அதை நீயும் பாரென்று காண்பித்தான், அதுகண்டவன் மிகுந்த சந்தோஷப் பட்டான்.

பின்னர் (ஹசன்பானே) அவனைப்பார்த்து நீ இப்போதுகொஞ் சம் பணமெடுத்துக்கொண்டுபோய் நமக்குத்தின்னுமபடியானசாமக் கிரிகைகளும் வாங்கிக்கொண்டு, நம்மைச் சேர்ந்தவர் களுக்குக் கொண் சங்கதிகளைத் தெரியப்படுத்தி அவர்களை யு மனுத்திக் கொண்டு, இன்னும், இவ்விடம் வரப்பட்டவர்கள் யாராரோ அவர்களை யுஞ் சேர்த் துக்கொண்டு வருவதுடனே, இவ்விடத்தில் நாபொரு பெரியமஹல்க் கட்டவேண்டி யிருப்பதால், அதற்காக நம்முடைய பழைய வேலைக் காரர்களையும் ~~கூடக் கொண்டு~~ கொல்லர்களையும், நல்ல சித்திரவே லைக் காரர்களையும் அனுத்துக்கொண்டுவா, அவர்களால் நாயிவ்வி டத்திற் பெரியபட்டணமாகச் செயலிக்கவேண்டும், அந்தப் பட்ட ணத்திற்கு(ஷஹமே ஆபாதென்று)பெயரும்வைக்கவேண்டும், ஆனால் இச்சங்கதிகளைக்குறித்து நீ வேறேபார்தாமொருவருக்கும் பிரசங்கஞ் செய்யாதேயென்று சொல்லி, அவனிடம் கொஞ்சம் அஷறதிகளையுந் கொடுத்தனுப்பினான், அப்போதந்த கோகாபென்பவன் தான்வாக் கிடுகிகொண்ட அஷறதிகளைப் பத்திரப் படுத்திக்கொண்டு தாங்கள்

முன்னிருந்த பட்டணம்போய்ச் சேர்ந்து (ஹசன்பானேவுடைய) பந்து ஜனங்களுடையும், வேலைக்காரர்களுயுந் தேடிப்பார்த்தால், அவர் தன் தங்கள் விதிவாசல்களை இழந்துவிட்டேழைகளாக இரந்துண்டு கொண் டிருப்பதைப் பார்த்து மிகவும்விபரப்பட்டுவர்களுக்கு மன மகிழ்ச்சி யுண்டாகும்படி யுபகாரவார்த்தை யனேகங்களைச்சொல்லி, அவர்களை யெல்லா மொன்றாகச் சேர்த்துத் தின்னுமபடியான வஸ் துகளையும்வாங்கிக்கொண்டு(ஹசன்பானே)விட்டத்தில்வந்துபாதத்திற் பணிந்தெழுந்து தான்போய்வந்த செய்தியை அறிவித்தான்.

அதுகேட்டு, (ஹசன்பானே)தன்னுடைய வேலைக்காரர்களையும், பந்துஜனர்களையும் பார்த்து மிகுந்த மனவருத்தப்பட்டான். அது போல், அவர்களும் (ஹசன்பானேவைப் பார்த்) ததிக விசனப்பட்டு டார்கள், பின்னர், (ஹசன்பானே) வந்தவர்களுக்கெல்லா மனத்தே றுதலை சொல்லித் தன்னிடத்தில் வைத்துக்கொண் டிருக்கையில், அந்த கோகாபென்பவன் பட்டணம்போய் அங்கேதான் உள்ள தச் சர், கொல்லர், கொத்தர் இவர்களுக்கெல்லா முகன்மைபான பெரி ய மேஸ்திரிபி னிடமாகப்போய் நீ யுன்னைச்சேர்ந்த இன்னின்ன வேலைக்காரர்களை யெல்லா மழைத்துக்கொண்டு இன்னகாட்டுக்கு வந்தாயேயானால், உன்னு லெங்களுக்குக் கோர்விஸ்தீரணமான பெரிய னிடம், பங்களாவும், மெத்தைகளும் கட்டச்செயலோம், ஆகலால், மிகுச்சிரமாக வாவென் றழைத்தான் அதுகேட்டு, மேஸ்திரியானவ னுடனே ஆட்களைச் சேர்த்துக்கொண்டு கோகாபென்பவன்கூடவே தொடர்ந்து (ஹசன்பானே) விருக்கு யிடத்திற்கு வந்தான்.

இவ்விதம், வந்தவர்கள் யாவனாயும் (ஹசன்பானே) பார்த்துச் சந்தோஷமாகி வேலைக்காரர்களுக்கெல்லாம் வேண்டிய மரியாதை கள் செய்து வெகுமதிகளுங் கொடுத்துத், தான்கொண்ட கருத்துப் போல் மஹல்கள், மெத்தைகள், ~~பெட்டைகள்~~ கட்டும்படி ~~பிள்ளை~~ பிள்ளை என்னு மால்பேர டட்டங்களையும் ~~பிள்ளை~~ அதுபோல் அவர்கள் வேலைசெய்யத் துவார்க்கஞ் செய்தார்கள், துவார்க்கஞ்செய் தாறு மாதத்துக்குள்ளால் நல்ல விநோத விசித்திரமான கட்டிடமாக வீடுகள்கட்டி (ஹசன்பானே) வெண்ணப்படி முடித்தார்கள், அது துண் டிவன், மேஸ்திரிமுதலிய மற்றவேலைக்காரர்கள் யாவனாயும் பார்த்து நீங்கள் நான்சொன்னதுபோலே கட்டடங்கள்கட்டிமுடித் தீர்கள், அதனால் நானுங்கள்பெரிய மிகுந்த சந்தோஷ மடைந்தே

னென்னசொல்லி பலர்களுக்கெல்லாம் வேண்டிய வெகுமதிகளைக் கொடுத்துச் சந்தோஷப் படுத்திவிட்டுப் பின்னும் அவர்களைப்பார்த்து நானிவ்விடத்திலே ரப்பிட்டன் முண்டாக்கிப்பெரிய நகரமாகச் செய் யவேண்டுமென்று மிகுதிபான எண்ணங்கொண் டிருக்கிறேன். அதற் காக நீங்க னென்னசொல்லுகிறீர்கள் என்று கேட்டாள், அதற்கந்த மேஸ்திரி முதலிய வேலைக்காரர்கள் (ஹசன்பானேவைப் பார்த்து) வர்த்தகஸ்ட்ரணிபான நாயகியே யுங்கள் மனம்போலே பெரிய பட் டணமுண்டாக்க வேண்டுமானால் நங்க ருத்தரவுபோலே, பாங்கள் செய்வோம், என்றாலும், நீங்க ளித்தேசத்து பாத்துஷாவி னுத்தர வு பெற்றிருக்காண்டு தங்கள் மனம்போலே பட்டணமுண்டாக்கி னால் மிகவும் நன்மையாயிருக்கும், அப்படி யுத்தரவிலலாமற் கட்டு வீர்களானால், ஒருவேளை பின்னாலே குற்றங்கள்வந்து நெரிடுமென் றெங்கள் புத்தியிற் றேறாதுவென்று, அதனைநீங்கரும் யோசித்துக் கொள்ளுங்களென்று சொன்னார்கள்.

அதுகேட்டு, (ஹசன்பானே) இதிலும் நல்ல யோசனைதான் நென்றெண்ணித், தான் ஆண்பிள்ளையென்றே பிறர்கள் யாவருமறிப் பதாக, அதற்குத் தகுந்த விபரென்று முடிப்புக் குறித்திக்கொண்டொரு அறிவிக்குதிரையைச் சிங்காரிக் ததின்மேல் சவாராய் இரண் டி மூன்று தட்டுகளில் முக்குகளும், நவரத்தினிகளும் நிரம்பவெ டுத்துக்கொண்டு, தன்னோடு சில குதிரைகளையும், காலாட்களையுஞ் சேர்த்துக்கொண்டொருகூட்டமாக அப்பட்டணம்போய்ச் சேர்ந்து பாத்துஷாவின் அரண்மனை வாசலின் முன்பாகப்போய் பின்று கொண்டு பாத்துஷாவுக்குத் தெரிவிக்கும் படி, கல்விடத்தி லுள்ள காவற் காரரோடும் நான் பாத்துஷாவைக் கண்டுகொள்ள வந்திருப் பதாய் நீங்கல்போய் அலங்குத் தெரிப்படுத்தவேண்டுமென்று சொன்னது அப்பட்டியே பலர்கள் பாத்துஷாவிடம்போய்த் தாட்சி செய்து, குகூர் பாத்துஷாவே நம்முடைய அரண்மனை வாசல்முன் னேயொரு சவுதாருடைய பிள்ளையானவன் அதிக சவுந்தரிய முள் ளவனாகச் சில ஜனங்களோடும் குதிரைமே லேறிக்கொண்டு தங்கள் சமூகங் காணவேண்டுமென்று வந்து நிற்கின்றாரென்று சொன்னார் கள், அதுகேட்டு பாத்துஷா, அச்சேவகரோடும் அப்போய்ப்பட்ட சவுதாருடைய மகனை நமது சமூகத்துக்கு மிகுந்த பெருமையாக ளும், இஸ்ஸத்தாகவு மழைத்துக்கொண்டு வருங்களென்று துத்தரவு

செய்தார், அந்த வுத்தரவுபோலே சேவகர்கள்வந்து (ஹசன்பானே வையும்) அவள் கூட்டத்தார்களையும் வெகு பெருமையாகவும், அத பாக்கவும் அழைத்துக்கொண்டு பாத்துஷாவின் சமூகத்தில் விட் டார்கள்.

அப்போது (ஹசன்பானேவும்) அவள் கூட்டத்தாரும் பாத்து ஷாவுக்குக் கண்டு மிகுந்த வணக்கத்துடனே தஸ்லீம்செய்து மரியாதையாகத் தாங்கள் கொண்டிபோன நவரத்தின தபக்குகளை நலர் வைத்து நிற்கையில், பாத்துஷாவானவர் அந்த நலர்த் தபக்குகளைப் பார்த்து மிகுந்த சந்தோஷத்தை யடைந்து பின்னர், மிகுந்த அரு மையாக (ஹசன்பானேவைப் பார்த்து) நீ ரொந்ததேசம், தாந்த நக ரத்திலுள்ளவர், என்ன சபைக் குறித் திக் கே வந்தீர் என்றும், உம் முடைய பேரென்ன வென்றும் கேட்டார், அதற்கு (ஹசன்பானே) சமையத்திற்குக் தக்கபடி யொரு சோடிப்பை மனத்திற் சீசாடித் துக்கொண்டு, தன்னிரு கைகளையும் கட்டிநின்று மிகுந்த வணக்கத் துடனே பாத்துஷாவைப் பார்த்துப் பூச்சக்கிராதிபரே, மகுடாபி ஷேக் மண்டலாதிபரே, நானின்ன தேசத்திலுள்ளவன், இன்னசவுதா கருடையமகன், என்னுடைய தாய் தகப்பன் வேண்டிய ஆஸ்திகளை யெனக்கு வைத்துவிட் டிறந்தபோனார்கள், என்றாலு மென்னுடைய விதிவசத்தா லென்தேசத்தை விட்டும் புறப்பட்டுத் தேசங்கள் தோறும்போய்ப்போய்ச் சுற்றித்திரிந்து பார்த்துக்கொண்ட மில்லி டம் தங்களுடைய தேசம்வந்து சேர்ந்து நான்குதிக்குகளிலு மெனச் சும், என் கூடவந்த சனங்களுக்கும் சவுக்கியமாயிருக்க இடம்பார்த் ததில் மனமகிழ்ச்சியாய் நானும், என் சனங்களு மிருக்கச் சவுக்கிய மாக வோரிடம் தங்கள் நகரத்துக் கருகாமையில், இன்னபெயருடைய காட்டிற் கண்டோம், அது லெனக்குக் கொஞ்ச மிடங்கொடுத் தால் அந்தவிடத்தில் (ஷஹே ஆபாது) என்னும் பேரவாத்தோர் பட்டண முண்டாக்கி நானிருக்கும்படியாக எண்ணங்கொண்டு பதாற் றேவரீர் தாங்கள் அவ்வெண்ணம் நிறைவேறும்பொருட்டுத் தயவுகூர் துத்தரவுசெய்ய வேண்டுமென்று சொன்னான்.

அதுகேட்டு, பாத்துஷா மிகுந்த சந்தோஷமடைந்து (ஹசன் பானேவுக் கிளமும்) தகுந்தபடி விலையுயர்ந்த கீன்காப்புகளாகியவில லத்தென்னும் வஸ்திரங்களும், ஆபரணதிகளுங் கொடுத்துப் பின்ன ரும் (ஹசன்பானேவைப்பார்த்து) என்பிரியமான, ஸாஸ்கான வாஸ்ப

னையுனக்குத் தாய்தந்தை யில்லாவிட்டாலும் பறவாயில்லை, இன்றையதினத்திலிருந் துன்னுடைய தாய்தந்தைகளைப்போலே என்னைப் பாவித்துக்கொண் டென்னுடைய பிள்ளைகளில் நீயுமோர் பிள்ளையா யிரு, மேலு மிந்தவூரிலுனக் கெங்கேயிருக்க இஷ்டமும், நாட்டமு முண்டா யிருக்கிறதோ, அங்கே யுன்மனம்போலே யிருந்துகொள், அனைக்குறித்து நீ சந்தேகப்படவேண்டாம், இன்னு முனக் கென் னென்ன வேண்டிமோ அவைகளையெல்லாம் என்னிடம் வந்திக் கொள்ளென்றும் சொன்னார்.

அதுகேட்டு, (ஹசன்பானே) மிகுந்தவணக்கத்துடனே பாத் துஷாவுக்கு ஆதாய தஸல்மாத்துச் செய்து, என்னுடைய குதாவந் து, லேரீக் குடாகசே, பாத்துஷாவே, இந்த அடியானைத் தங்களு டைய குமாரனிலே சேர்த்தபடியால், இந்த மேன்மைப்பெருமைக் காக எனக்கோர் பெயர்கொடுக்கவேண்டியது. அதற்குத் தேவரீர் தாங்கல்சந்தோஷமு முடையவேண்டு மென்றுசொன்னான், அது கேட்டு, பாத்துஷா ஹசன்பானேவுக்கு (மாஹுஷாவென்று) பெயர்கொடுத்துப் பின்னும், (ஹசன்பானேவைப்பார்த்து) என் னுடைய பிரியமாகிய மகனே நீ சொன்ன காடானது வெகுதூர மாக இருப்பதால், இந்தப் பட்டணத்துக் கருகாமையி லுன்னுடை யபேரால் எந்தவிடத்திற் பட்டண முண்டாக்க வேண்டுமோ அந்த இடத்திற் பெரிய பட்டண முண்டாக்கிக்கொண்டு, அங்கேநீ மிகுந்த சவுக்கியத்தை யடைந்துகொண் டிருக்கலாமென்று சொன்னார், அதுகேட் டிடனே, (ஹசன்பானே) பாத்துஷாவைப்பார்த்து, தகப் பனாகிய பாத்துஷாவே தேவரீர் தாங்கள்சொன்னது சரிதான், என் றாலு மெனக் கந்தக்காடுதான் மிகுந்த சவுக்கியமா யிருக்கின்ற தென்றும்.

இஃதல்லாமல் தங்க ளருகாமையில் நானொரு பட்டணமுண்டாக்கிவிடுவெனக்கது சரிபான் அதபல்ல, ஆதலால், நானெண்ணங் கொண்டு, ஸல்லாந் தங்களுடைய கிருபை தயவுக்காகவே, ஆத லால், இஃதானதுக் கந்தக் காட்டிலேதானே விரைவாகத் தாங்க ளெனக்குப் பட்டணமுண்டாக்கி அதைப் பெருமைப்படுத்திச் சனங்களைச் சேர்க்கவேண்டியதென் லுத்தரவு தருவதுடனே, அவ்வேலைகள் சீக்கிரமாய் முடியும்படியாய்த், தங்கனிடத்தி லிருந் கப்பட்ட வேலைக்காரரையு மழைத்துச் சொல்லவேண்டிய தென்று சொன்னான்.

இவ்விதம், (ஹசன்பானேவாகிய மாஹுஷா) சொன்ன சொற் போலே பாத்துஷா வேலைக்காரரை யழைத் திருந்தப் பிள்ளையோடும் போய் இவ்ரசொல்லுகிறஇடத்திற் கட்டிடங்கள்கட்டிப் பெரிய பட் டணமாக்கிச் சீக்கிரததில் வீர்த்திசெய்ய வேண்டியதென் லுத்தரவு செய் தனுப்பினார், அதுபோலே, வேலைக்காரர்களாயாவரையும் (ஹசன் பானே) கூட்டிக்கொண் டவ்விடம்விட்டுத் தன்னுடைய சர்க்கைக்கு வந்தி தான் கொண்ட கருத்தைப்போலேபட்டணமுண்டாக்கவேலைக் காரர்களுக் குத்தரவுசெய்தான், அதுபோல், அவ் வேலைக்காரர்களும் வெகு ஐக்கிரதையாக இரவும் பகலுமாப் வேலைசெய் திரண்டுவரு ஷத்திற்குள்ளே பெரியபட்டணமாக மாடமாளிகைகளும், கூட்டோ புரங்களும், வீடுகளும், மெத்தைகளும் விஸ்திரணமாகக் கட்டிப் பட்டணத்தைப் பிரபல்லியமாக்கிப் பலதேச வியாபாரிகளும், குடித் தனக்காரர்களும் வந்திருக்கும்படிசெய்து அந்தப் பட்டணத்துக்கு (ஷஹதேஆபாதென்று) பேரும் வைத்தார்கள்.

பின்னர் (ஹசன்பானேவாகிய மாஹுஷா) பட்டணத்தைப் பார்த்து மகிழ்ந் துடல்பூரித் தந்த வேலைக் காரர்களுக்கும், மேல் திரிகட்டும் தராதரம்போலே நகுந்தபடி வேண்டிய இனம் சனம் கொடுத்தனுப்பிவிட் டன்றுமுதல் (ஹசன்பானேவாகியமாஹுஷா) இடைவிடாமல் பாத்துஷாவுடைய சமுகத்துக்குப் போய்வந் திருக் கையி லொருநாள், பாத்துஷா வானவர் அந்தத் தர்வேஷென்கிற கள்ளனைப்போய் க் காணுகிறதற்குத் தயாரா யிருக்குந் சமையத்தில் (ஹசன்பானே) ஆண்டோலம் புண்டுகொண்டுபோய் பாத்துஷா வைக்கண்டு தெரிசனம் செய்தான்.

அப்போது பாத்துஷா (ஹசன்பானேவாகிய மாஹுஷா வைப்பார்த்து) மகனே நானிப்போ நென்னுடைய பிரியமான தர்வே ஷிடமாகப் போகின்றமையால் நீயுமென்கட வரவேண்டி மென் றழைத்தார், அதற்கு, (ஹசன்பானேவாகிய மாஹுஷா) முன்ன ரந்த பக்கிரப்பயல் தனக்குச்செய்த பாதகத்தைக் கிஞ்சித்தும் வெளிக்கிடாமல்பாத்துஷாசொல்லை யொப்புக்கொண்டவளாய் அவர் கூட்டிலே கூழிப் போகும்போது, பாத்துஷா தா மகனென்று முறை செப்பிய (ஹசன்பானேவாகிய மாஹுஷாவைப்பார்த்து) மகனே இந்த ஸமானில் இவரைப்போலொந்த பெரிபோர்கள், கருநாகள்,

பெருமை பெற்றவர்கள் புகழ்த்தக்க இவரை நாட்கண்டு தெரிசனை செய்து வந்தால் நமமுடைய பாவமெல்லாம் தொலைந்து போகுமென்றும், நமக்கு மிகுந்த நன்மைகிடைக்குமென்று சொன்னார். ஆனால் (ஹசன்பானேவுக்கு) இந்தக் கள்ளத்தருவெஷ்டைய காரியங்களெல்லாம் நன்றாகத் தெரிந்திருந்தும், பாத்துஷா அவன்பேரிற் பிரியங்கொண்டிருப்பதால், இரும்பை இரும்பொன்னென்னென்று சொல்லுவார்கள் சொல்லச் சமையத்துக்குத் தகுந்தபடி யெடுத்துக் கொள்வார்போலே (ஹசன்பானே) பாத்துஷாவைப் பார்த்துத் தாங்கள் சொன்ன சொல் அந்தத் தர்வேஷ்டைய பெருமைக்குப் போதாது, அஃதேனெனில், அவர் துனியாவை விட்டும் அல்லாவுடைய வஸ்து நியய்த்தென்னும் வழி விண்ணமைகொண்டிருப்பதால், இவரை யெவ்விதமாகச் சொன்னபோதிலும் சரியாயிருக்குமென்று சொல்லி வெளிக்கு மெச்சிக்கொண்டவள் போலேயும், உட்கருகளுளே அந்தக் கள்ளத்தர்வேஷ்டைப் பயல்செய்த செயல்களை யெல்லா மெண்ணியெண்ணி மிகுந்த மனவருத்த மடைந்துகொண்டு பாத்துஷா கடநடத் தந்தத் தர்வேஷ்டையும் பக்கீர்ப் பயல்விட்டுக் குப் போனார்.

அப்போது, அந்தத் தர்வேஷ்டை பாத்துஷாவையும் (ஹசன்பானேவாகிய மாஹுஷாவையும்) வெகு மரியாதையாக ஷட்காஸைத் திருவர்களின் சிரசிலே கைவைவைத்துப் போற்றி வாழ்த்தித் துஆச செய்துபின்னர், தானு மிவர்கட் கருவி வட்காரத் திருந்தான், பின்னர், பாத்துஷா (ஹசன்பானேவாகிய மாஹுஷாவைப் பார்த்து) அந்தச் சைத்தானை பக்கீறுடைய பெருமையை யவனுக்கு முன்பாகவு மிகவும் புகழ்ந்துகொண்டிருந்தார், அப்போது (ஹசன்பானேவாகிய மாஹுஷா) தன் தலையைக் கீழேயுருவிக்கொண்டு பாத்துஷா சொல்லுஞ் சொற்களையெல்லாம் கேட்டுத் தன்மனதில் நமக்கிந்த பக்கீர்ப்பயல் சர்பரூசியான கிருபைசெய்திற தெல்லாம், இப்போது நம்மிடத்திலான நவரத்தினத்தின் பெருமையாலல்லவா, முன்னாலில் நாம் பர்ஸுக்குச் சவுதர்களுடைய மகளல்லவா, நம்முடைய வீதிவாசல் முதலாகிய இரத்தினத்தினையெல்லாம் கொண்டு கொண்டு நம்மைக் காட்டி லோட்டியது மிந்த பக்கீறும், இந்த பாத்துஷாவுமல்லவாவென்று மனதி லெண்ணிக்கொண்டிருக்கையில், பாத்துஷா பக்கீரிடமாக வந்திரவு வாங்கிக்கொண்டு தன் வீட்டிக்குவர எழுந்து நின்றார்.

அப்போது (ஹசன்பானே வாகிய மாஹுஷா) எழுந்துநின்ற கைகட்டி மிகுந்த வணக்கத்துடனே அந்தப் பக்கீறைப்பார்த்து, ஆப் டீர் முறுவிறே, இந்த ஏழைவாகிய அகிலை வீட்டிற்குத் தங்களுடையபாதம் வந்ததானால் என்னைப்பிடித்த பாவமும், பலாய்களும் நீங்கி பெரினக்குத் தங்களால் மிகுந்த பலனும், பெருமையும், பேறுங் கிடைக்குமென்று சொன்னான், அதுகேட்டுக், கள்ளத்தனமும், சைத்தானுடைய செயலும், இன்னானுடைய ரூபமுங்கொண்டிருக்கப்பட்ட அந்தப் பக்கீறுப் பயல் (ஹசன்பானேவாகிய மாஹுஷாவைப்பார்த்துப்) பாவா ஸ்திவிதி மென்பேரிற் பிறிதிலைத்துச் சொல்வதினால் அகந்திபம் காணாதங்கள் வீட்டுக்கு வருவேனென்று சொன்னான்.

அதுகேட்டு (ஹசன்பானே வாகிய மாஹுஷா) பாத்துஷாவைப் பார்த் தென்னுடைய தகப்பனான, பாத்துஷாவே யென்னுடைய வீடானது தொலை தூரமாக இருப்பதில் இங்குப் போயோராகிய தர்வேஷ்டைக்கு மிகுந்த வருத்தமாகும், ஆகையால், நம்களுடைய நகரத்தின் பர்ஸுக்குச் சவுதர்களுடைய மஹுஷா பாத்துஷாக்களுக்கு லாய்கான தாலும், இப்போதத்த மஹுஷானது குடித்தன மில்லாமற் காலியாக இருப்பதாலும், அதில் நானிருந்து (உ.௩) தினம் இப் பெரியோருக்கு விருந்து செய்யுமிடம் கிடைக்க வேண்டுமென்று கேட்டார், அதற்கு பாத்துஷா (ஹசன்பானேவாகிய மாஹுஷாவைப்பார்த்து) என் பிரிபமான மகனே அந்தவீடு காலியாயிருப்ப தானக் கெவ் விதத் தெரிய வந்ததென்று கேட்டார், அதற்கு (ஹசன்பானேவாகிய மாஹுஷா) பாத்துஷாவைப் பார்த்து, இந்த நகரத்திலுள்ளவ உடங்கலும் அந்த வீட்டின்பெருமையைக் குறித்து மிகவும் பிபரிதாகப் பேசிக்கொள்ளுகிறார்கள் அந்னை வெனக்குத் தெரியவந்த தென்று சொன்னார், அதற்கு பாத்துஷா வானவர் (ஹசன்பானேவாகிய மாஹுஷாவைப் பார்த்து) என்னுக்குக் குமாரனாகிய (மாஹுஷாவே) அந்த வீட்டை யுனக்கேயினுமாகத் தந்து விட்டேன், அதில் நீயுன் மனக் கொண்டதுபோலே செய்யலாமென்று தகவுசெய்தார், அதுகேட்டுடனே (ஹசன்பானேவாகிய மாஹுஷா எழுந்து) பாத்துஷாவுக்கு ஆதாய தகவீமாத்துச் செய்து விட்டுத் தன்னுடைய சனங்களையும் கூட்டிக் கொண்டு அந்த மஹுஷாவுக்குத் தோர்த்து தகப்பன் கட்டிய தன்வீட்டைப் பார்த்துத் தான்களையும், வாசற்கால்களையும் கூட்டிக்கொண்டு மிகுந்த மனவருத்த

மாயக் கண்ணரிட்டழுது சஞ்சலித் திருந்து பின்னர், தன் மனுடர் களோடு மிந்தவிட்டை மிகு சீக்கிரத்திற் றுப்புரவாய் மறுமத்துச் செய்து காலு பக்கங்களிலு மகாவினோதமாகச் சிங்காரித்து வையுங் களென் றுத்தரவு செய்துவிட்டுத் தன்னுடைய பட்டணத்துக்குப் போய் ஒரு மாதத்துக்குப் பின்னர், அந்தப் பக்கிறிய திருடனுக்கு விருத்தியெய்தத் தகுந்த சாமான்கள் தயார்செய்தான்.

இவ்விதம், தயார்செய்த சாமான்களைபெல்லாம் தானிடமிருந்து வளர்ந்த நகரத்திலுள்ள பழைய வீட்டிற் கணுப்பிவிட்டுப் பின்னர், நவரத்தினுடையிழைத்த விசித்திரமான சாமான்களையும், பொன் வெள்ளியூற் செய்யப்பட்ட பலபல சாமான்களையும், சரிகையிழைத் த விதவிதமான வுடுப்புகளையும், மற்ற வினோதமான சாமான்களை யுந் தானெடுத்துக்கொண்டு பழைய வீட்டினிடமாக வந்து நவரத்தி னயிழைத்த கட்டில் மெத்தை நாற்காவிமுதலிய சாமான்களையெட் டாம் எந்தெந்த இடங்களில் ஸ்தாபிக்கவேண்டுமோ அந்தந்தஇடங் களி லழகாகஸ்தாபித்துப் பின்னர், பாத்துஷாவுடைய சமூகத்தில் வந்துநின் றவருக்கு மிகுந்த வணக்கத்துடனே ஆதாய தசலீமாத் துச் செய்து கைகட்டிக் கொண் டவரைப்பார்த்து ஏழைகளை பிரட் சிக்கு மென் தகப்பனாரான பாத்துஷாவே நான் பர்ஸுக்குச் சவுதாக ருடைய வீட்டிற் சிலநாளிருக்க விருப்பங்கொண் டிருக்கிறேன் அதற் குத்திர வாகவேண்டும், அஃதேனானால், தங்கள் சமூகத்தை நானெப் போதும் காலமலை வந்து கண்டுகொள்வதற்காகவென்று சொல்லிப் பின்னர், நானியதினம் தங்களுடைய பிராகிய தர்வேஷவர்களுக்கு நான் விருந்துகொடுக்க நாட்டங் கொண் டிருக்கிறேன் அதற்கு முத் திரவாக வேண்டுமென்று சொன்னான்.

அதுகேட்டு, பாத்துஷா மிகுந்த சந்தோஷமடைந்து (ஹசன் பாஜேவாகிய மாஹறுஷாவைப் பார்த்து) நல்லது மகனே யுன்மனம் போலே செய்துகொள், அதுந்தவிர, மகனே யென்னுடைய ராஜாங் கத்துக்கு ரீதியேழுதகுத்தியாறாக இருவென்று சொன்னான், இவ்விதம், பாத்துஷா சொன்ன சொற்களை (ஹசன்பாஜேவாகிய மாஹறுஷா கேட்டு) மிகுந்த சந்தோஷமாய் மனம் பூரித்தேழுந்து தசலீமாத் துச் செய்து பாத்துஷாவைப்பார்த்துத் தேவரீர் நாங்க ளிந்த அடியான்பேரில் இவ்விதமான கிருபைகொண் டிருப்பதால் எனக்கு பா கொரு குறைவுமில்லை யெவ்விதத்திலும் அடியேன் தங்களுடைய வுத்

தரவு பெற்றவனாக விருத்திறேனென்று சொல்லி யுத்திரவு பெற்றுக் கொண்டு தன்தகப்பலார் வீடுவந்துசேர்ந்து, அந்தக் கள்ளபக்கீறுக் கு விருந்துகொடுக்க வுண்டினிறிகள் யாவர் தயார் செய்துவிட்டுத் தன்வேலைக்காரரி லொருவனை யழைத் தவனைப்பார்த்து, ஸ்டா நீ அந் த மக்கறுக் காரனாகிய பக்கீரிடம்போய், அவனுக் கென்னுடைய சலாம் பந்தகிசொல்லி நானையதினம் அவனை நம்முடைய வீட்டில் வந்திருந்து விருந்தருந்தும்படியாக நான்சொன்னதாகச் சொல்லு அதற்கவ னென்ன வுத்திரவு சொல்லுகிறானோ அதைக்கேட்டுவந் தெனக்குச் சொல்லென் றவனையனுப்பினான், உடனேயவன் அந்தக் கள்ள பக்கீரிடமாகப்போய், (ஹசன்பாஜேவாகிய மாஹறுஷா) சொன்னதுபோலே சொன்னான், அதுகேட் டந்தத்தள்ளு பக்கீருன வன் விருந்துசொன்னவனைப் பார்த்து நானையதினம் அகத்தியமாக நான் வருகிறேனென் றென்னுடைய துஜுசலா மாஹறுஷாவுக்குச் சொல்லென்று மிகவும் வாழ்த்திப்போற்றிச் சொன்னான்.

அதுகேட்டவன் ஸீரைவாக (ஹசன்பாஜேவாகிய மாஹறுஷா டிடம்வந்து) கள்ளபக்கீர் சொன்ன தெல்லாந் சொன்னான், அப் போது (ஹசன்பாஜேவாகிய மாஹறுஷா) விருந்துகொடுக்கப் பல பல விதமாகவும், வினோதமாகவும் பதார்த்தங்கள் சமைக்குஞ் சமயற் காரர்களை யழைப்பித்துத் தின்வகைகள் தயார்செய்துகொண் டிருந் தான், மற்றுநா ளந்தக் கள்ளபக்கீருனவன் தன்னிடத்தி லாஜையிருக் கும் கள்ளர்கள் (சயி) பேரையும் கூடக்கூட்டிக்கொண்டு தன்னுடைய வழக்கம்போலே வெள்ளி பொன் கட்டியின்மேலே நடந்து (ஹசன் பாஜேவாகிய மாஹறுஷாவை) விட்டுந்ருவந்தான் அப்போது (ஹசன்பாஜேவாகிய மாஹறுஷா) கீழேயிறங்கி பக்கீறுக்கு வேண் டிய மரியாதைசெய் தழைத்துக்கொண்டுவந்து விடையுயர்ந்த மஸன் கென்னும் ஆசனத்தின்பேரி லுட்கவிதமான நவரத்தினத்தோடுசரி கையிழைத்த பட்டுகளை னிரித்து, அதினமே லந்தக் கள்ள பக்கீறை யுட்காரவைத் தவனுக்கு நஸருக (ச. இ) நவரத்தின மிழைத்த தட் கெனில் மாணிக்கங்களை நிரப்பி யவன்முன்பாகக் கொண்டிபோய் வைத்தான்.

அவைகளை யந்தக் கள்ளபக்கீருனவன் பார்த்தவுடனே மனதில் மிகுந்த சந்தோஷமடைந்து முன்னால் நாம் இத்தவீட்டிலேதான்வந் துமிகாளனை செய்துகொண்டு போனோம், இப்போ திருத்தினம்

சாமான்களைப்பார்த்தால் அநிலா மிருக தனேக மேன்மையா மிருக விற்படியால் இன்றிராத்திரிக்கு நமக்கு நல்லகொள்ளை கிடைக்கு மென்கிற எண்ணங்கொண்டவ்வெண்ணத்தை வெளிக் கிடாமல் (ஹசன்பானேவாகிய மாஹுஷாவைப்பார்த்து) பாவா இத்த வடிகளெல்லாம் தங்களுக்கே தருந்தது நான் துணிபாஸைவிட்ட பக்கி முனவனுக் கிவைக னென்னத்திற்கென்று தட்டுகிறத தன்வையால் நகத்திலிட்டான், பின்னர், அங்குள்ள வேலைக்காரர்கள் தஸ்தூர் னென்னும் விரிப்புக்களைக் கொண்டுவந்து விரித்து கைகழுவ மேன்மைபாள் நவரத்தின மிழைத்த நஸ்துசிவிம்சாவென்னும் புடிக்கன் களைக் கொண்டுவந்து ஹலறத் தவர்களுக்குக் கைகழுவப் பணிநீர் வார்த்து (ஹலறத்தோடு வந்தவர்களுக்கும் கைகழுவத் தண்ணீர் வார்த்தார்கள், பின்னர், விதவிதமான களிவர்க்கண்கள், பதார்த்தங்கள், விதவிதமான மிட்டாய்கள், விதவிதமான புலாவன் னங்கள்) முதலாகிய புலவஸ்துகளும் வைத்திருக்கும் பொன்னெ ழுந்து பாசன்களைக் கொண்டுவந்து விரிப்பின்மேற்பரப்பினார்கள்.

அப்போது (ஹசன்பானேவாகிய மாஹுஷா) கள்ளனாகிய பக்கிநுக்கு முன்னாலேவந்துவின்று மிருகத் வணக்கத்துடனே யவ னைப்பார்த்து ஹலறத்தே தாங்கள் மனதிற குறைவில்லாமற்புரிக்க வேண்டியதென்று கெஞ்சிக்கெஞ்சிச் சொன்னான், அதுகேட்டுக் கள்ளனாகிய பக்கி (ஹசன்பானேவாகிய மாஹுஷாவைப் பார்த்து) நல்லதுபாவா வுன்சொல்லாத தட்டாமல் நன்றாய்ப் புரிக்கிறே னென்று சொல்லி (௨-௩) வாய் கொஞ்சங் கொஞ்சமாய் மெலித்துண்டு பின்னர் கையை மெலித்துக்கொண்டான், மற்றவர்க ளெல்லா மணங்கொண்டதுபோலநாக்குருசிக்கழுக்குமுட்டி எழுமைக் கிடாய் களைப்போல் மூகமுசென்று பசித்தார்கள், அப்போது (ஹசன்பானே வாகிய மாஹுஷா, கள்ளபக்கிவைப்பார்த்து ஹலறத்தே தாங்கள் மனப்பூரணமாக என்புரிக்கவில்லையென்று கேட்டதற்கவன் (ஹசன் பானேவாகிய மாஹுஷாவைப்பார்த்து) பாவா நானெந்த நேர மும் இபாதத்தி விருக்கக் கடவ னாதலால், அதிகம் புசித்தால் என் இபாதத்துக்குக் குறைவுவரும், அஹந்தவீர, நபுஉ கைத்தானியபா, என்னைக் கெடுத்துவிடும், ஆகையால் நானொருநாளைக்கு (௩-௪) பக்கி கையெடுத்துக் கொள்ளுகிற வழக்கம், அப்படி மிருகதுத், தாஜ்ஜித், காகநான் (௩-௪) வாய்மீரமப்ப புசித்தே நென்னுசொல்லி நல்லது

டனைப்போலே மேற்பூசுபபூரிவிட்டுத் தன்னுடைய கெட்டமனத் தில் நா மிந்த வஸ்துகளையெல்லாம் யாதொன்றும் விடாமல் இன்றி ரவையி விந்துவந்து கொள்ளுகொண்டு போகலாமென்று சந்தோஷ மாகினான், இவ்விதம், கள்ளத் தர்வேஷம், மற்றப் பக்கிகளு முன் டிதின்று தீர்த்தபின்னர், அங்குள்ள பணியாளர்கள் நல்ல வுயர்த்தி னான் இவ்விதம்பூல், ஹீரான்முதலான ஓர்கலிலுள்ள வுயர்த்த அத தார்பீன, அத்தார்தான்களிற் கொண்டுவந்து பக்கிநுக் கதிகமாகவும், மற்றவர்களுக்குக் கொஞ்சங் குறைவாகவும் பூசித் தாமப்பூலத் தட்டி களுக் கொண்டுவந்தி வைத்தார்கள், அதுனை யந்தக் கள்ளப் பக் கிநு மற்றவர்களுக் கைகளி லெலித்துக்கொண்டு (ஹான்பானே வா கிப மாஹுஷாவை) மிகவும் வாழ்த்திப் போற்றித் துஆசுசெய் துத் திரவு பெற்றுக்கொண்டு, தன்கூட்டத்தோடு தன்னுடைய சாகையில் பக் திருந்துகொண்டு தன்னுட்களான (சயி) கள்ளர்களையும் பூர்த்து நா மிப்போது போய்ப் புசித்த வஸ்துக ளெல்லாம் நமக்கு ஹலாலா மிருக்கும் ஆனதால், நாமின் நிரவிற்போய் அவைகளில்யாதொருவஸ்து வையும் விடாமற் கொள்ளை செய்து கொண்டு வரவேண்டு மென்று சொன்னான், பின்ன ரிரவானபோ தந்தக்களளப் பக்கிநு வனும், அவ னேழருக்கும் (சயி) கள்ளர்களு மக்கர்செய்வதற்குப் போடி முடிப் புசு னுமெதி ஆபுகங்களு மெடுத்து, ஆளுக் கோரோர் பையு மெதித் துக்கொண்டு பாஹிராவையிற் புறப்பட்டு (ஹசன்பானேவாகிய மாஹு ஷா) வீட்டைநாடி வருகிறார்கள். இஃ திப்படியிருக்கச்சே,

முன்னர் விருந்து கொடுத்த (ஹசன்பானேவாகிய மாஹுஷா) இந்தக் குள்ள பக்கி எவ்விதத்திலும் நமது வீட்டிற் கொள்ளைசெய்ய வருவானென் றதற்கானயோசனைசெய்து தன்னுடைய வேலைக்கார களைப் பார்த்து நீங்கள் யாவரு மிராநிலில் நித்திரை செய்யாமல் ஜாக்கிரதையாய் விழித்துக்கொண்டிருக்க வேண்டியது, மேலும் எந்தவஸ்துகள எந்தஇடத்தி னிருக்கிறதோ அந்தஇடத்தி னிருக்க வேண்டியதே தவிர யாதொன்றையு மெடுத்துப் பதிரிப் படுத்த வேண்டாம், அதுவுந் தவிரக், கதவுகள் யாவையுந் திறந்தே வைக்க வேண்டியதென்று ஓத்தரவு செய்துவிட்டுப் பின்னர், அந்த ஓர்ட் கொத்துவாலுக்கு மோர் காகிதமெழுதி யனுப்பினான். அக்காகிதம் தின்வாசகம் யாதெனில், இன்றையதின நிரவி லெனவிட்டிற் கொள் னை யடிக்கச் சிறிது கள்ளர்கள் வருகிறதாக நான் கேள்விப்பட்ட படியால், நீங்கள் கொஞ்சஞ் சனத்தைக் கூட்டிக்கொண்டென்று

டைய வீட்டிலோர்பக்கத்தில் வந்து மறைவாக இருக்கவேண்டியது, அப்படிச் சள்ளர்கள் வீட்டில்வந்து நுழைந்து கட்டிடிச் சத்தங்கள் ளான லுடனே ஸ்ரீங்கனோடியவ் தந்தம் திருடர்களைப் பிடித்துக் கொண்டு போகவேண்டியதென் நெழுதியனுப்பிய காகிதம்சேர்ந்து கொத்துவாலும் வாசித்துப் பார்த்துடனே (உா) சேவகரை அயு தத்துடனே கூட்டிக்கொண்டெவந்து வீட்டைச்சுற்றிப்பதுங்க ளைத் துக்கொண்டிருந்தான். இங்கே இப்படியா யிருக்கச்சே, பக்கிறு மல் னைச் சேர்ந்தவர்களும் வந்து வீட்டைப்பார்த்தபோ தங்கே யெல்லி டத்திலும் போட்டது போட்டாப்போலே வெளிந் கதவுமுதலியம் மற் றக்கதவு யுடைய திறந்திருப்பதைப் பார்த்து மிகுந்த சந்தோஷ மாய் உள்ளே நுழைந்து நாங்கள் கொண்டுவந்தபைகளில் விஸையார் த பொன் வெள்ளி நகைகளையும், நவரத்தினிகளையு மெடுத்துக் கட்டித்தோளிலே மூட்டைகளை யேற்றிச் சுமந்துகொண்டு வெளி யிற் புறப்பட்டார்கள்.

அப்போது, இக்கள்ளர்களைப் பிடிக்கப் பதுங்கி யொளித்துக் காத்துக்கொண்டிருந்த கொத்தவாலோடும், சேவர்களும் நான்கு திக்கிலு மொரே கூட்டமாகவந்து வளைந்து சத்தமிட்டு அந்தக் கள் ள பக்கிறையும் அவனோடும்வந்த (சுடு) கள்ளரையும் பிடித்து இரண்டு ரண்டு பேர்களாகச் சேர்த்துச்சேர்த்துப் பின்கட்டாகக் கட்டி யவரவர்கள் மூட்டைகளை யவரவர்கள் தலைமேலேயே வைத் துக்கொள்ளச்செய்து. பின்னர், (ஹசன்பானோவாகிய மாஹுஷா வைப்) பார்த்துக் கொத்துவால் இந்தக் கள்ளர்களுக் கென்னைவுத்தர வென்று கேட்டான், அதற்கவள் விடிந்தபின்னர் பாத்துஷாவிட மனுப்ப வேண்டு மென்று நினைத்துச் சேவகரை யெல்லாம் பார்த்து நீங்கள் பொழுதுவிடியும்போது இக் கள்ளர்களை யெல்லாம் பாத்து ஷாவின் அரண்மனைக்குக் கொண்டிபேய், அவரிவர்களை யென்ன தண்டனை செய்கிறாரே அதுபோல் நடாத்தவேண்டிய தென்று சொல்லி அச்சேவர்களுக்கும், கொத்துவாலுக்கும் வேண்டிய வெகு மதிகளுக்கொடுத் தனுப்பிவிட்டுத், தான்போய்த் தன்னுடைய கட்டி டின்மேலே படுத்துக்கொண்டான்.

பின்னர், நன்றாய்ப் பொழுது விடிந்தபோது கொத்துவாலும், அவனுடைய சேவகர்களும், அக்கள்ளர்களைக் கட்டிய கட்டோடும் பாத்துஷாவின் அரண்மனை வாசலிற் கொண்டிபேய் நிறுத்தித்

நாங்கள் பாத்துஷாவுக் கிச்சங்கதிகளைத் தெரியப் படுத்த முன்னர், அந்தக் தாபாறி விருக்கு மந்திரி பிரதானிகள்; அன்றிரவு னாரினே சத்தப்பட்டசெய்து யறிந்திருப்பதால் கொத்துவாலைப்பார்த்து, இன் றிரவி வினன் பக்கத்தில் யிருந்த சத்தமும், இரைச்சலுமாயிருந்த தோடு கேள்வியும்பட்டோமே அஃதென்ன கர்ணமென்று கேட் டிருந்தன், அதற்குக் கொத்துவா லவர்களைப்பார்த்து இன் றிராத்திரி னாக்குச் சவுதாகர்வீட்டிற் கொள்ளையானதென்று அங்குருடந்தி கதிகளை யாதியோ டந்தமாகத் தெரிவித்தான்.

அதுகேட்டு, மந்திரிமார்க ளிச்சங்கதியை பர்த்துஷாவுக்குத் தெரிவித்தார்கள், அஃதறிந்து, பாத்துஷா மிகுந்த கனவருந்த மடைந்து, அந்தக் கள்ளர்களை யெங்கேயென்றுகேட்டார், அப் போது, கொத்துவால் பாத்துஷாவைப் பார்த்து இராஜபிராஜ னோ ராஜகெம்பிரரே இதோ கள்ளர்களைக் கொண்டு வருவிறே னென்றுசொல்லி வெளியில்வந்து, அந்தக் கள்ளர்களைப் பிடித் துப் பின்கட்டாக்கக் கட்டிய கட்டோடும், அவர்கள் கொள்ளையெய் த நிகியங்கனோடும் அவர்களை விரைவாகக் கொண்டெவந்து பர்த்து ஷாவின் சமூகத்தில் ஹாஜா படுத்தினான், அதுகண்டு, பாத்துஷா இவர்களை நான் பார்த்திருப்பதுபோ லென்பாரணவக்குத் தோற்ற மிறதென்றும், என் சினேகிதர்களைப்போலே தோற்றுகிறதென்றும் சொல்லிக் கொண்டிருக்குகிற தருணத்தில் (ஹசன்பானோவாகிய மாஹுஷா) குதிரைச்சவாரியாகி யவ்விடம்வந்து பர்த்துஷாவுக்கு ஹதாயிதசலிமாத்துச்செய்து மிகுந்த வணக்கத்துடனே நின்றான். அதுகண்டு பாத்துஷா (ஹசன்பானோவாகிய மாஹுஷாவை) மிகுந் த அருமையாய் வாவென் றழித்து இரத்தின மிளகத்த காமகாவி யின்பேரி விட்டான். அதுபோல்வளருந்தான், அப்போது பாத்துஷா அவனைப்பார்த்து மகனே இராத்திரி யுள்வீட் டிலே கள்ளர்கள்வந்து கொள்ளையெய்தார்களென் றுக்கள்ளர்களைப் பிடித் திங்கே கொண்டெவந் திருக்குகிறார்களே அவின் சங்கதிக் ளென்னவென்றுகேட்டார்.

அதற்கு (ஹசன்பானோவாகிய மாஹுஷா) பாத்துஷாவைப் பார்த்துப் புனரடச்சகர், அந்தக்கள்ளர்கள் வந்தவேளிறுற் கொத் துவால் வரவீட்டால், அவர்க ளென்வீட்டிற் கொள்ளையெய்தது

மல்லாமல் என்னையும், என்விட்டியுள்ள ஜனங்கள் யாவரையும் கொண்டு போய்வார்களென்று சொன்னான். அதுகேட்டு டீனே, பாத்துஷா மிகுந்த கோபமாகி அக்கள்ளைகளைத் தம் தருகாமையிற் கொண்டுவரும்படிக்குத்தரவுசெய்தார், அப்படியே சேவகர்கள், கள்ளர்களைக் கட்டியகட்டோடுக் கொண்டுவந்து பாத்துஷாவுடைய அருகில் நிறுத்தினார்கள், அவர்களை பாத்துஷா பார்த்துச் சிரித்து (ஹசன்பானோவாகிய மாஹ்மூஷாவைப் பார்த்து) என்மகனே இவ்வையர்ந்தால் நம்முடைய தாலேஷாகிய ஷாஷாவென்பவன் போலே தோன்றுகிறதென்று சொல்லினார், சொல்லிப் பின்னர், சேவகர்களோடு மின்னும் கள்ளர்களை யென்கிட்ட முகிக் கொண்டு வருவார்களென்று சொன்னார், உடனே அச்சேவகர்கள் கள்ளர்களைக் கொண்டுவந்து பாத்துஷாவிடம் முகிக் விட்டார்கள்.

அப்போது, பாத்துஷா கள்ளரை நன்றாய்த் தெரிந்து, அந்தஷா ஷாசாகியையும், அவனுடைய முரீதுப் பிள்ளைகளையும் நன்றாகப் பார்த்துக் கொத்துவாலுக்குத்தரவு செய்தார். இவர்களுடைய மூட்டைகளை அவிழ்த் துள்ளையிருக்கும் சாமான்களை யெடுத்து வைப்பார்களென்று சொன்னார், உடனே சேவகர்கள் மூட்டைகளை அவிழ்த்துப் பார்த்து விடவல்லவர்களை யெல்லா மெடுத்தெடுத்து பாத்துஷாவுக்கு முன்பாக வைத்தார்கள், அதுகண்டு பாத்துஷா, இன்னும், அந்தக் கள்ளர்களுடைய வுடுபிடவைகளைச் சோதினெய்யச்சொன்னார், அதுபோலே சேவகர்கள் சோதிக்கும்போது அவர்களுடைய அரைதளிற் கழுத்துகளிற் போட்டிமுக்கும் கருக்குக் கண்ணிகளும், முடியிற்செய்த கயிறுகளு மிருக்கக்கண்டு எடுத்தெடுத்து வைத்தார்கள், அவைகளை மெல்லாம் பாத்துஷாபார்த்து மிகுந்த ஆச்சரியப்பட்டு, மிகுந்தமனம் கொண்டெண்ணிப் பின்னர், அதைக் காத்திடனே அந்தக் கள்ளரைப் பார்த்து நகைத்துக் கொத்துவாலோடு மிச்சணமே யிந்த அல்லாவுடைய பக்களுரான லுனத்துப் பெற்ற ஷைத்தான்களைக் கழுவினெற்றிப் போடென் றுத்திரவு செய்தார்.

அதுபோலே கொத்துவால், இனி யாதாமொருவரு மிவ்விதமான வேலைகள் செய்யாதிருப்பதாத மிகுந்தவிற கொலைகளத்திற் கொண்டுபோய், அந்தப் பக்கிறிய கள்ளையும், அவனோடுருந்த (சுய) கள்ளர்களையும் கழுவினெற்றிவிட்டான், அதுகண்டு (ஹசன்பானோ)

மகா சந்தோஷமாகி நம்முடைய பகையாளிகளான ஷைத்தான்களின்னோடே தொலைந்து போனார்களென்று மகிழ்ந்து தானிருந்த நாற்காலியைவிட்டு மெழுகுநூலிற் பாத்துஷாவுக்கு ஆகாய் நகர்மாத்துச்செய் தவிர்ப்பார்த்து, ஹாபு என்னும் லோகரட்சகரூந்த அடியாணிய நான் யாகென்றால், பாஸ்கு சவுநாகருடைய பெண்மகளாயிருக்கும், பாத்துஷாலானவர்களே, தேவரீர் தாங்களிற் கொடுக்கவருங்காகவேண்டித் தங்கையாணிய என்ன யூதவிட்டிக் துரத்திவிட்டார்கள், அது லடியாணியில் யாகொரு குற்றமுமில்லை, இப்போது மடியாணியைச் சொல்வதைக் கொஞ்சம் கவனித்துப் பாருங்கள், அஃதென்னெனில், எந்தப்பொருடைய வஸ்திகளெல்லா மிந்த பக்கிறுடைய விட்டியேய் மிருக்கின்றன, அதை குதாவந்து நீக்கணிப்போது அவன்விட்டியுடைய சேவகர்களைவெட்டிச் சோதினே பார்க்கச்செய்தால் என்னுடைய பொய்மெய் இயல்லாம் தங்களுக்குத் தெரியவரும், அதுகேட்டு, தங்களுடைய கண்ணுலங் காண்பார்களென்றுச் சொன்னான், அதுகேட்டு பாத்துஷா, மிகுந்த விசனமாகித் தமது கைகளிலாவாயில் வைத்துக் கடித்துக் கொண்டிருந்து பின்னர், அந்தக் கள்ளப்பக்கிறுடைய விட்டைய பரிசோதிக்கும்படிக்குச் சேவகர்களுக்குத் தெரிவித்தான்.

அதுபோற் சேவகர்க ளைக்கள்ளப் பக்கிறுடைய விட்டைய பொய்மெய்மெய் சோதினேபார்த்தும்போது (ஹசன்பானோ) சொன்ன படிக்க வன்விட்டிய் கொள்ளசெய்த ரகல் வஸ்துகளு மிருக்கக் கண்டு, அவைகளை மெல்லாம் மெடுத்தெடுத்துக் கொண்டுவந்து பாத்துஷாவின் முன்பாகவைத்தார்கள், அதுகண்டு பாத்துஷா (ஹசன்பானோ) விவப்பார்க்க) அதுகவெட்கமாயிருந்தும், அதை வெளிக்குத் தோற்ற விடாமல் அவனைப்பார்த்து, ஒகே, (ஹசன்பானோவே) இப்போதெல்லாம் மெனக்குத் தெரியவந்தது என்ன நான் தெரியாமல் நடந்திய காரியங்களை மெல்லாம் மாயப்பொறுத்துத் கொள்ளவேண்டிய தென்று வாழ்த்திப்போற்றி விட்டேன், அதுசெய்த நடப்புகளெல்லாம் மென்மனதிறகுச் சந்தோஷமாச்சென்றும், உன்னைப்போலே கல்விசாலையும், நடிப்பள்ளவர்களு மிக்காலத்தி லெங்கும் கிடையார்களென்றுச் சொல்லி, அவருக்குத் தகமான அருமை பெருமைகளுஞ் செய்தார்.

அதுகண்டு டீனே, (ஹசன்பானோ) எழுந்து பாத்துஷாவை வணங்கி, அப், பாத்துஷாவே, இதுதான் கள்ளத்தர்வேகடைய விட்ட

பிற றேண்டி பெடுத்துக்கொண்டெவந்து வைத்திருக்கிற என் சொத்
துக னெல்லாம் தேவரீர் தக்களுக்கே நான் மனஞ்சுப்பாக நலர்செய்
தேன், அதுவுந்நவிர, அடியாளாகிய நானினித் தேவரீர் தங்களுக்கிர
வின்பேரிற் செய்ப்பட்டஹேதேயுபிதி விருக்கு மென்விட்டிற்சுத்
தங்களுடைய பாதம் வரும்படிக்கு மாயையுள்ளவனாகவு மிருக்கி
றேன், அதுபோ லவ்விடம் வருவீர்களானு லென்னுடைய கஸானுக்
களைக் காண்பித்து, என்னுடைய ஹால் ஹவால்களைபெல் லு
தங்களுக்குத் தெரியப்பிட்டுத் தி, அங்கிருக்கிற சகல வஸ்துகளையும் தங்
களுக்கே பொப்பித்துப் போய்க்கேறென்னுந் தென்னுன், இச்
சொத்தனைபெல்லாம் பாத்துஷா கபூஸ்செய்தார், உடனே (ஹசன்பா
னே) இப்பிடமிட்டெழுத்து பாத்துஷாவுக்குத் தாட்சி செய்து
கொண்டு தன்னுடைய பட்டணம் வந்துசேர்ந்து, அந்தப் பட்டணத்
தையும், அதிலுள்ள மஹல்களையும் சிங்காரிக்கும்படியாகத் தன்வே
லைக்காரர்கட் குத்தரபுசெய்தான், அப்படியே யவர்கள் பட்டணத்
தையும், மஹல்களையும் திப்புக்கடங்காத வஸ்துகளைக்கொண்டுத் திங்
காரஞ்செய்து பாத்துஷா வந்திருக்க வொரு சிம்மாசன மேடை
யுஞ்செய்ததிலே அனேகவிதமான இரத்தினிகளாலுஞ் சிங்கா
ரித்து வைத்தான்.

பின்னர், இரண்டு மூன்றுநாட் சென்றபோது, பாத்துஷா தம்
முடைய படை பவுச்களுடனே, ஷாறேஆபுர்தென்னும் பட்டணத்
தருநிற்போய்ச் சேர்ந்தார்கள், அச்செய்தியை (ஹசன்பானே)வென்
பவளறிந்து)தரினார் தன்னுடைய ஜனங்களுமாகவந்து பாத்துஷாவை
லொரு விநோத வேடிக்கையாய் அரண்மனைக் கழைத்துக்கொண்டு
போய், அவருக்குச்செய்திருக்கும் சிம்மாசனத்தி லுட்காரவைத்துக்
கைகட்டிக் கொண்டுநிலைநாடி, பின்னு பின்னர், பாத்துஷாவுக்காக
நலர்செய்ய ரத்தினபக்குகளில் நவரத்தினங்களை நிரப்பி அவருக்கு
முன்னாலே கொண்டுபோய் வைத்தார்கள், அதைப் பார்த்துப் பாத்
துஷா மிகுந்த சந்தோஷமாக

அப்போது (ஹசன்பானே) பாத்துஷாவைஅழைத்துக்கொண்
டி கஸானுவென்னும் பணங்கனிருக்கும் களஞ்சிய அறைகளிற்போய்
அவைகளைத் திறந்து திறந்து காட்டி, இந்தக் கஸானுவையெல்லாம்
தேவரீர் தாங்களே யெடுத்துக் கொண்டுபோய்த் தங்களுடைய
கஸானுன்ற சேர்த்துக் கொள்ளவேண்டிய தென்றுசொன்னான், அது
கேட்டி, பாத்துஷா மிகுந்த சந்தோஷமாகித் தம்முடைய மந்திரி

பிரதானிகளைப்பார்த்து நீங்கலிந்தக் கஸானுவையெல்லா மெடுத்
துக்கொண்டுபோய் நம்முடைய கஸானுன்றசேர்க்கவேண்டுமென்று
சொன்னார், அப்படியே அவர்கள் கஸானுவை யெடுக்கப்போய்ப்
பார்த்தபோது, அவ்வகையெல்லா மவர்கள் கண்ணுக்குப் பாம்பு
களும், தேன்களுமாகத் தேன்றிறறு, அவைகளை யவர்கள் பார்த்
துப் பயந் திச்செய்தியை பாத்துஷாவுக்குத் தெரிவித்தார்கள்,
அதுகேட் டவர்திருந்த ச்சரிப்பப்டிக்கொண் டிருக்கையில்,
(ஹசன்பானே) ச்செய்தியைக் கேள்விப்பட்டதிக மனவருத்த
மடைந்துமுருகும் வேறுபாடுநானா, அதை பாத்துஷா கண்டு
(ஹசன்பானேவோடும்)எனதுபிரியமுள்ளமகளே நீஇதைக்குறித்து
யாதொன்றுக்கும் யோசிக்கவேண்டியதில்லை, இந்தப் பானுவை
அல்லாருத் தஆலா வுன்னுடைய ஹக்காகக் கொடுத்திருப்பதால்
இப்பொருள்களுக்கு நீயே முகுத்திபாறல்லாமல் வேறொருவர்புருத்
தியா றாகமாட்டார்களென்று பலபல விதமாக நல்ல தோசுகளைப்
போதித்தார்.

அதுகேட்டி (ஹசன்பானே) மிகுந்த சந்தோஷ மடைந்திருப்
பிடமிட்டெழுத்து, கைகட்டிநின்ற பாத்துஷாவுக்கு ஆதாய் நகி
லீமாத்துச்செய் தவரைப்பார்த்து, என் தகப்பனே இந்தக் கஸானு
வையெல்லாம் ஆண்டவன்பேராலே செலவுசெய்யத் தாங்களெனக்
குத்தரவு செய்யவேண்டிய தென்றுகேட்டான், அதற்குபாத்துஷா
(ஹசன்பானேவைப்பார்த்து)மகளே யுன்மனம்போலே நீசெய்யலா
மென் றுக்தரவுசெய்து, பின்னர், தாம் அவ்விட முத்தரவும் பெற்றுக்
கொண்டு தம்முடைய சேவகர்களை அவள் வீட்டிலே காவலிருக்
கும்படிக்குத் தாக்கீதுந் செய்துவிட்டுத், தம்முடைய தளங்களோடு
தமது நகரம்வந்து சேர்ந்தார், இவ்விதம், பாத்துஷா தமது நகரம்
வந்தபின்னர்.

(ஹசன்பானே) ஆண்டவன்பேராலே ஸகாவத்தென்னும் நரு
மஞ்செய்ய வோர்பெரிய முசாபிற்கானுவென்னும் பத்திரங்கட்டி
வித்து, அகிலே யேஷையெளியோர்களை வரும்படிக்குச்செய்து, எவ்
ரெவர்களுக்குக் கொன்னென்னஹாஜத்தாயிருக்கிறதோ அவைபவைகளை
அவரவர்களுக்குக் கொடுக்கிறதுடனே, அன்னதானம், சொர்ன்ன
தானமுதலிய சகல தானதன்மங்களுந் செய்துகொண்டு வந்தான்.
அதனால், ஏழை பெளரியோர்கள் இவ்வுடைய அன்னசத்திரத்தில்
வந்திருந் துண்டு சுகித்திருப்பதற்கவிர, அவரவர்கள் நங்கள் தங்க

சுருகுதுப் போகும்போ தவர்களுக்கு வேண்டிய வஸ்துகளையுங் கொடுத்தனுப்புவாள், அதுவுந் தனி யாதாமொருவர் இவன்பேரைக்கேட்டவனிடம்வந்து, நங்களுக்குத் தன்னென்ன ஹாஜத்தாசிக் கேட்கிறார்களோ அந்தவஸ்துவை யவா நஞடைய எண்ணம்போலே கொடுத்து மனத்தைச் சந்தோஷமாகப் போகும்படியாக அனுப்புவாள், இச்செய்திகளை, இவளிடமாக வந்து வேண்டியவைகளைப் பெற்றுக் கொண்டபோது முகாபிரகஸ் தேசதேசங்கள் தோறும் போய் இவளுடைய ஸகாவத்தைக் குறித்துப் பிரசங்கஞ் செய்வார்கள், அஃதெவ்விதமெனில், அந்தென்னுடைய தந்தி லொரு பெண்ணைவ் ண்டையிருக்கிறாள், அவளுடைய ஸகாவத்தும், நன்னுபத்தைகளு மெழுத்திலேனும், சொல்லிலேனு மடங்காதகர யிருக்கின்றாள்.

அதிலுமோ அவள், அல்லாவுடைய பந்தாக்களுக்கு இருசான் செய்வதிலேகூடத், தஞ்சிரசைச் சாய்ந்துக்கொள்ளுகிறாள், அதுவுந் தனியாக், தன்மதுரமான சொற்களா லெவர்களுக்கும் அபிமையாக ஆங்கிக் கொள்ளுகிறாள், இவ்வித நற்குணமுள்ள அப்பெண்ணின் ரூபத்தை யாதாமொருவர் கண்ணாலே பார்த்ததுமில்லை, அவள்பேச்சுச் சாதலேகேட்டதுமில்லை, இன்னுமவளுடைய சேவகர்களெல்லாமிருந்த அமானதார்களேதவிர யாதாமொரு குற்றமுள்ளவர்களுமில்லை, இன்னும், யாதாமொரு ஏழைப்பெணியோர்களுக்கு ரூபாய் களி னாலும், அசறபிகளி னாலும் சீமானாகி விடுகிறாள், ஆதலால், இந்த ஸமானில் அவளுடையபேரும், கீர்த்தியும், ஸகாவத்தும், ஈவிரக் கமும் சந்திரசூரியனில் நின்று அநிகமாகப் பிரகாசிக்கின்றனவென்று பிரசிந்த மாக்கினார்கள்.

இச்செய்தி, ஷாநேஹார்ஜம் தேசத்திலுந் தெரிந்து, அங்கே, அநேகதேசங்களையும், இராணுவவீரர்களையும் லவகத்துச் செங்கோல் சிதையாதரசாட்சி செலுத்திக்கொண் டிருக்கும் பாதாஷாவுக்குப் பதினாறுபதின்மூ் வயதுள்ளவனாகும், பார்த்தவர்கள் மயங்கத் தக்க அழகுள்ளவனாகவு மோர் ஆண்குமாரன் முனீர்ஷாமென்னும் பெயருடையவனிருந்தான். அவனின்த் (ஹசன்பானேவின) அழகுசவுந் தரீகத்தையும், குணத்தையும், கொடுக்கும் கொடைநலத்தையும், கல்வினையும், கலாநாக் காறுபாறையும் மற்றெந்தச் செய்கைகளையுங் கேள்விப்பட்டான்.

ஹசன்பானே வனவாசம்போனகிஸ்ஸா-முற்றிற்று.

முன் ருவது

முனீர்ஷாமுடைய கிஸ்ஸா.

கலிவிருத்தம்.

பாகு நேர்ஹசன் பானேவு பேரிலே
மோக மாப்பமுனீர் ஷாமென்னும் வாலிபன்
மாமகர் விட்டு வனம்புகுந்
தோதை நீங்கி யுறுதலை யோதுவாம்.

இதன்பொருள்.

அமுதபாகு, ரசபாகு, தேன்பாகு, ஆகிய மூப்பர்குக் கொப்பாகக் கந் பதியா தெப்போதுத் துப்புர்வா யிருக்கும் ஹசன்பானேவென்னுமிபெண் ணின்பேரில் முனீர்ஷாமென்னும் வாலிபன் துஷயாதி, அமரும்பிருக்குத் தன்னுடைய விட்டு நீக்கி வழிதெரியா துடல் தோர் வனத்திற்போய்ச் சேர்க் து, உண்டிதின் திச் சொகுசுற்று மேலிமினுக்கு மனம் கிழ்ச்சியுந் தி யிருத் துணைச் சாலதுகின்றும்.

சரித்திரவசனம்.

மகா அழகுசவுந் தரீகமுள்ள (ஹசன்பானேவுடைய) ஸகாவத் துமுதலிய மற்ற வைபவங்கள் யாவையுங் கேள்விப்பட்டி பிரீமை கொண்டவனான முனீர்ஷாமென்னும் வாலிபன் மனத்தில் அவனெப் போர்ப்பட்ட பெண்ணே, அவனைநாம் பார்க்கவேண்டுமென் றுரைச கொண்டவனாகப், படமெழுதப்பட்ட சித்திரகார னொருவனை அழைத் தவனோடும், உளக்குவேண்டிய பொருள் தருகிறேன் நீ ஷாநேஹார்ஜம் தென்னும் பட்டணத்துக் குபேராய் அங்கே, (ஹசன்பானே) வெண் ணும் பெண்ணுடைய ரூபத்தென்கண்டு எவ்விதத்தின் மொருபட மெழுதிக்கொண்டு வரவேண்டியதென்று சொன்னான், அதுகேட் டவன், முனீர்ஷாமப்பார்த்து, இராஜகுமாரகா அப்படியே ஆகட்டு நல்லதென்று சிலநாட் கெடுவு பெற்றுக்கொண்டு, தனக்கு வேண்டிய பொருள்களும் வாங்கிக்கொண்டு அந்த ஷாநே ஹார்தென்னும் பட்டணம்போய்ச் சேர்ந்தான்.

இவ்விதம், ஷாநே ஹார்தென்னும் பட்டணம்போய்ச் சேர்ந்த சித்திரகாரன், அங்கே பார்த்தால் (ஹசன்பானேவின) உத்தரவின்

சுஅ உபகாரசஞ்சவி வசனரூபம்

படி யவளுடைய சேவகர்கள், வேலைக்காரர்கள் செய்திற செய்கை பெவ்வித் மிருத்தெதென்றால், பிறதேசங்களிலிருந்து யாதாமொரு வர் வந்தால், உடனே யவர்களை யழைத்துக் கொண்டுபோய் வேண்டிய பதார்த்தத்துடனே யனேகவிதமான பழவாக்கங்களும் வைத்து அன்னங்கொடுத்தவர்களுக்கு வேண்டிய வபசாரணைபோடுமெனத் திருப்பதி செய்து பின்னர் அவர்களை (ஹசன்பானே) சமூகத்திற் கொண்டுபோய் விதிவார்கள், இவ்விதம், சேவகரான புகாண்டு போய் விடப்பட்ட முசாபிரானுடைய செய்திகளை (ஹசன்பானே) நன்றாய் விசாரித் தவர்களுக்கு வேண்டிய வஸ்துகளைக் கொடுத்தனுப்பி விடுவான். அதுபோலவே, இந்தச் சித்திரகாரனையும் அந்தச் சேவகர்களும், வேலைக்காரர்களும் உண்டிதின் நினைத்துச் செய்யு முபசாரணைகள் யாவஞ்செய்து பின்னர் (ஹசன்பானே) சமூகத்திற் கொண்டுபோய் விடார்கள், அப்போது, (ஹசன்பானே) வழமைப்பிரகார மோர் பர்தாப்போட் டதர்க்குள்ளிருந்து கொண்டு சித்திரகாரனுடைய செய்திகளை விசாரித்தான், அவன் தானாடிப் போன காரியத்தை முடித்துக் கொள்வதற்காகவேண்டி யபுரயமெடுத்து (ஹசன்பானேவோடும்) நான் தங்களுடைய ஹூருநி க்கும்படியான எண்ணங் கொண்டிவந்திருக்குகிறேன், அஃதென்னெனில், என்னுடைய வயது சென்றதுபோக மற்றவயதுள்ள வரைக்குத் தங்களுடைய ஆசுமிலிருப்பேனென்று சொன்னான், அதுகேட்டு (ஹசன்பானே) அவனைப் பார்த்து நீ என்னதொழிற் செய்யப்பட்டவனென்று கேட்டான், அதற்கவன், நான் சித்திர வேலைசெய்யப்பட்டவன், ஆதலால், எவர்களுடைய ரூப மாணலும் யாதொரு குற்றங் குறைவுகளு மில்லாம லெழுதுவே னென்று சொன்னான்.

அதுகேட்டு (ஹசன்பானே) மிகு சந்தோஷமாகி அவனைத் தன்னிடத்திற் சேவக வேலைக்காக வைத்துக் கொண்டான், பின்னர், கொஞ்சநாடிகென்று (ஹசன்பானே) அந்தச் சித்திர வேலைக்காரனுடைய பெய்மெய் யறியவேண்டிமென்று தன்மனது லெண்ணங் கொண் டவனைக் கூப்பிட்டி, ஒகே, சித்திரவேலைக்காரனே நீ என்னைப்பார்க்காம லென்னுடைய ரூபத்தையெழுதென்று சொன்னான், அதற்கவன் (ஹசன்பானேவோடும்) நான் தங்களைக் கண்ணாற்பார்க்காம லெவ்விதமாகச் சித்திரமெழுதுவேனென்று சொன்னான், அது கேட்டு (ஹசன்பானே) சித்திரவேலைக்காரனோடும், சீரூப்புகுப்பாக

ரூபத்தைப் பார்க்காமற் சித்திரமெழுத வல்லவியென்று நானம்புகிறேனென்று சொன்னான். அதற்கவன் (ஹசன்பானேவோடும்) நல்லது அப்படியே யாகட்டும் தங்கள். மேன்மாடியின்மேல் பின்றுகொண்டி கீழேயோர் பெரிய பாத்திரத்திற் தண்ணீரை நிறையவிட்டி, அந்தத் தண்ணீரைப் பார்த்துக்கொண்டு பின்றுல், அதுவே தங்களுடைய ரூபந்தோற்றமும், அந்த ரூபத்தைப் பார்த்துநா னெழுதுகிறேனென்று சொன்னான், அதுபோலவே (ஹசன்பானே) தன்னுடைய பணிவிடைகாரருக்குச் சித்திரவேலைக்காரன் சொற்போலே தண்ணீர்வைக்கும்படியாக் கொடுத்தான், உடனேப் பணிவிடையார்களேர் பாத்திரத்தில் கிரம்பத் தண்ணீர் ஊர்த்துச் கொண்டிவந்து வைத்தார்கள். அதுகண்டு (ஹசன்பானே) மேன்மாடியிற்போய்க் தண்ணீரைப் பார்த்துக்கொண்டிபின்றுன், அப்போது, சித்திரவேலைக்காரன் அந்தத் தண்ணீர் னிடமாக (ஹசன்பானே) ரூப நிழலை நன்றாகப் பாடவைப்பிக்கொண்டு தானிருக்கு மிடத்திற்போய் திரண்டபுடத்தில் திரண்டு ரூபமெழுதி, அதில் நன்றாயிருந்த படத்தைத் தான் வைத்துக்கொண்டு மற்றப் படத்தை (ஹசன்பானேவிடத்திற்) கொண்டு வந்து கொடுத்தான். அப்படிக்கை (ஹசன்பானே பார்க்கு) மிருத்ததோஷத்தை யடைந் தவனாய், அவனுக்கு வேண்டிய வெகுமதிகள் கொடுத்தனுப்பினான்.

பின்னர், சித்திரவேலைக்காரன் அந்த நகரத்தில் பின்பும் சித்திராணமாகிக் கொஞ்சநாள் நடந்து தன்னுடைய பட்டணம் வந்து சேர்ந்து முனிர்ஷாமிடத்தில் (ஹசன்பானேவுடைய) ரூபமெழுதிய் படத்தைத் கொடுத்து வேண்டிய இனம்சனும் பெற்றுக் கொண்டான், பின்னர், முனிர்ஷா அந்தப் படத்தை நன்றாய் விரித்திப் பார்த்ததில், அது லெழுதியிருக்கு மழைக்கண்டு சுற்றச் சுற்றி மாழிக் கீழேவிழுந்து கொஞ்சநேரமெசன் லுஷாராகித் தன் மனத்தில் நாம் பூவ்விடம் விட்டேயுட்பட்டிப் போன்றா னந்தப்பெண்ணைக் காணாமென் னணிக், தன்னுடைய தாய்தகப்ப னிடம் போய் இச் சித்திரனைப் பெல்லாக் தெரிவித்ததில், தான் பிரயாணமாக வுத்தரவு கேட்டான்.

அந்த கவர்கள் சமமதுப்பட்டா ஸம்பால், இவன் பாதிபிரவிலே தன்னுடைய வேஷத்தை மாற்றிப் பகிழ்வுடைய வேஷம் போட்டுக் கொண்டு தனித்தவனாக அந்த நகரத்தை விட்டுக்கி ஷாநே ஆபா

தேனனும் பட்டணத்தை நோக்கிப் போகையில், அப்பாதையிலே மிகுந்த அவஸ்தைகளெல்லாம் பட்டுக்கொண்டு சிலநாள் நடந்து ஷாஜே ஆபர்தேன்னும் பட்டணம்போய்ச்சேர்ந்து, அங்கே, முசா பிரீன்கனிருக்கு மிடத்திற்போய்ப் பஞ்சைமனுடரைப்போல் யாதொரு வஸ்துவையும் புதியாமலும், சித்திரைசெய்யாமலும் வெகு விசனத்தை யடைந்தவராக வோரிடத்திலிருந்தார், இவரிப்படி யிருப்பதை (ஹசன்பானேவுடைய) சேவகர்கள் கண்டு தங்க ளெஜமாட்டியாகிய (ஹசன்பானேவினிடத்தில்வந்து) நமது அன்ன நாம சத்திரத்திலொரு மனுடன்வந்து மூன்றுராயு மொன்றுந் தின்னமலும், ஒருவரோடும் பேசாமலு மிருக்கிறார்களென்று முனீர்ஷாமுடைய சங்கதிகளைத் தெரிவித்தார்கள். அதுகேட்டு, (ஹசன்பானே) சேவகர்களைப் பார்த்து அந்தமனுடனை யென்னிடத்திற் கழைத்துக்கொண்டுவருங்கனென்ற துறவுசெய்தான், அதுபோலே சேவகர்கள் முனீர்ஷாமிடத்திற் போய், அவரை கல்வார்த்தை சொல்லி யழைத்துக் கொண்டுவந்து (ஹசன்பானேவின்) முன்பாக விட்டார்கள்.

அப்போது (ஹசன்பானே) முனீர்ஷாமைப் பார்த்து, ஒகே, மனுடனே நீயுன்னாமலும், தின்னமலும், ஒருவரோடு பேசாமலும் இருக்கின்ற சங்கதி யென்னவென்று கேட்டிப், பின்னு மலரைப் பார்த்து, உமக்குப் பொருள்வேண்டி மென்றனு மிருதியாகத் தருகிறேன், அவைகளை நீர் வாங்கிக்கொண்டு போகலாம், அஃ துனக் காதவேண்டிய வேலைகளுக் குபையோக மாறும், இத்தொவுனக் கினுந் தருகிறேன் வாங்கிக்கொள்ளென்று சொன்னான், அதுகேட்டு, முனீர்ஷாம் (ஹசன்பானேவைப் பார்த்து) நானுபணத்தையும், மற்ற வஸ்துகளையும் வேண்டி வரவில்லை, அவைகளிலநான் குறைவுள்ளவன்வலை, நானு மிகுந்த அபிஸ்வரியு முள்ளவன்தான், கார்ஜம் என்னும் தேசத்து பாத்ருஷாவுடைய குமாரனது பணம் கொன்னான், அதுகேட்டு (ஹசன்பானே) அந்த முனீர்ஷாமைப் பார்த்து நீ பாத்து ஷாவுடைய குமாரனுமிருக்க, இப்போ திடத்தில் உடைய வேஷமாக வந்திருக்கிற காரணமென்னவென்று கேட்டான், அகற்கு முனீர்ஷாம் (ஹசன்பானேவைப் பார்த்து) நானுன்னுடைய ரூபத்தின் படத்தைப் பார்வையிட்டதால், அதின்மே லாசையாகிய பயித்தியங்கொண்டென்னுடைய வேஷத்தை இழந்து இக்கோலமாக இவ்விடம் வந்திருக்கின்றே னென்று சொல்லிப் பின்னரும், தனக்குண்டாகிய சங்கதிக ளடங்கலையு மொன்றேனு மொளிக்காமல், நானுனக்

குத் தெரிவித்தேன் நீ யென்னை யென்னசெய்யவேணுமோ அதைச் செய்யலா மென்று சொன்னான்.

இவ்விதம், முனீர்ஷாமுடைய சொற்களையெல்லாம் (ஹசன்பானேகேட்டுத்) தன் தலையைக் கீழேசாய்த்துக்கொண்டு இருந்து பின்னர், கொஞ்சநேரம் பொறுத்துத் தலையையுயர்த்தி அந்தமுனீர்ஷாமைப்பார்த்து, ஒகே, வாஸிபனே நீ யிப்போது சொன்ன சொற்களையெல்லா முன்மனத்தையிடும் நீக்கிப்போட்டு வேண்டியது, அஃ தேனென்றால், நீ மண்ணோடு மண்ணாய்த் தூசியைப்போலே வானலோகத்திற் காற்றுடனே பறந்துபோய்து மென்னிடமாகச் சேர மாட்டாயென்று சொல்லி மலரைப் பார்த்து, ஒகே, வானிபனே யென்னுடைய கரால்கள் (எழையும்) தெரிந்திடுந் தெனக்குச் சொல்லுவா மெனவே அவனுக்குநான் பாரியாளாவேனே தவிர வேறில்லையென்று சொன்னான், அதுகேட்டு, முனீர்ஷாம் (ஹசன்பானேவைப் பார்த்து) நானுன்னுடைய வாசற்படியிலேன்னுடைய வுயிரை விட்டுவிடுவேனென்று சொன்னான்.

இச்சொல்லை (ஹசன்பானேகேட்டு) மெள்ளக் குஞ்சிரிப்புக் கொண்ட முனீர்ஷாம் பார்த்து நீயுயிரிவிடுகின்றது மெத்த வரூத் தயில்லை பென்னிடமாகச் சேருகிறது மெத்தவும் வரூத்தமா யிருக்கு மென்று சொன்னான், அதுகேட்டு, முனீர்ஷாம் (ஹசன்பானேவைப் பார்த்து) உன்னுடைய பிரியமாகிய வுயிரின்மே லானையாயிருக்கும் நீசொல்லவிறை (எ) சுவால்களையு மெனக்குத் தெரியும் படிக்குச் சொல்லவேண்டியதென்று கேட்டார், இவ்விதம், முனீர்ஷாமென்பவர் கேட்டவுடனே (ஹசன்பானே) நான் பிரதிக்ஷினைசெய்திருக்கிற (எ) சுவால்களிடிலொன்றைச் சொல்லத் தொடங்கினான், அஃ தென்னெனில் ஒருதடவை பார்க்குததை யின்னொருதடவை பார்க்க ஆசையா யிருக்கின்றதென்பதாம், இதினுடையஜலா பெனக்குக் கொடுக்க வண்டிமென்று சொன்னான், அதுகேட்டு, முனீர்ஷாம் (ஹசன்பானேவைப் பார்த்து) அந்தவஸ்துவெவகே மிருக்கின்றதென்றும், இந்தச் சுவா வெப்பேர்ப்பட்ட சொல்லென்றுங் கேட்டார்.

அதுகேட்டு (ஹசன்பானே) குஞ்சிரிப்புக்கொண்டு முனீர்ஷாமைப் பார்த்து, கல்லது, அந்தவிசை மெனக்குத் தெரிந்திருந்தால் நானுன்னையேன் கேட்கிறேனென்று சொன்னான், அதுகேட்டு, முனீர்ஷாம் தந்தலையைக் கீழேசாய்த்துக்கொண்டிருந்து உம்மனது வித

கரக நா மென்ன செய்யலாமென்றும், இவன்மேல் நாம்கொண்ட ஆசை நிறவேறும் வெவ்விதமாக நம்முடைய கசரத்துக்குப் போகிறதென்று மெண்ணி மிகுந்த விசனத்தையடைந்துகொண் டிருந் தார், அதுகண்டு (ஹசன்பாளே) முனீர்ஷாமைப் பார்த்து, ஒகே வாஸ்பனே நீ இவ்விதமான விசனத்தையடைவதில் கின்று மென்னு டைய நினைவை யுன்மனதையிட்டு மெதித்துவிட்டால் மிகவும் நல மாயிருக்கும், அதுகேட்கிற வினாக வுனதுபிரையும், நிரேகததையு மிழந்துபோகாமல், உனக்குவேண்டிய பொருள்கள் செலவுக்குத்தரு கிறே னதைப் பெற்றுக்கொண் டித்து மனம்போலே நீயெங்கேயாவ து போகலாமென்று சொன்னார்.

அதுகேட்டு முனீர்ஷாம் (ஹசன்பாளே) வைப்பார்த்துக் கா னிங் கிடம்விட்டு மறுதேசம்போவதைப் பார்க்கிறான்மனனேப் பார்த்துக் கொண்டு யுன்னுடைய பட்டணத்திற்கிறிந் திங்கேதானே பிறந்து போவது எனக்கு மிகுந்த சந்தோஷமாகவும், நன்மையாகவு மிருக் குமென்று சொன்னான், அகற்கு (ஹசன்பாளேவும்) அந்த முனீர் ஷாமைப்பார்த்து உனக் கிவ்விதமான வெண்ணண்ணடா மிருக்குமா கில் நம்முடைய பட்டணத்தில்கின்றுந் துரத்திவிடப்படுவது, அப் படிவா முன்னிதாய் நீ நல்ல வழியாகப் போகவேண்டியது, இவ்வா னிட்டால் மானக்குறைவாகிப் போவாய் அது நல்லதல்லவென்று சொன்னான், அதுகேட்டு முனீர்ஷாம் தன்மனதில் நமது நம்பிக்கை யில்கின்று மிவ்வேறுபட்டிலுளாய்ப் போனானென் றெண்ணி நம்மு டைய தேசத்துக்குப்போகாமல் இவ்விடங்களி லொருவருஷவரை பிற காடுகளிலே திரிந்து இவளுடைய ஆசையை நீக்கவேண்டுமென் றிற நாட்டத்தைக் கொண்டு வெளியிற் புறப்பட்டார்.

இவ்வித மிருக்கையில், அங்கே இம்முனீர்ஷாமுடைய தேசத் திலுள்ள சில சவுதாக்கள் இவர் கோலத்தைப் பார்த்து இவர் தம் முடைய பொருள்களை இழந்துவிட்டதினு லல்லோ, இவ்விதமான வருத்த மடைந்திருக்கிறாரென்று தங்கள் மனதிலெண்ணி முனீர் ஷாமைப்பார்த்து, ஒகே, வாஸ்பனே நீர்யார் எந்தவூரிலுள்ள மனுட னென்று கேட்டார்கள், அதற்கிவர், நான் முனீர்ஷாமென்று சொன் னார், அப்போதவர்கள், இவரைத் தங்களோடு முருக்கு வரும்படி யாகக் கூப்பிட்டார்கள், அதற்கிவ ரென்னுடைய மனம் நாட்டங் கொண்டவஸ்து வெண்குக் கிடைத்தால்தான்மத்திரம் ஊருக்கு வரு

வேன் அல்லாதவரையில் வரமாட்டே னென்று சொன்னார், அது கேட் டவர்கள், இவர் நம்முடைய இராஜகுமாரனாகவா லிவருக்கு நா மெதுவேனு முதலியொத்தாசைச் செய்யவேண்டுமென்றெண்ணிக் கொஞ்சம் பணத்தொகையெடுத்துச் செலவுக்குக் கொடுத்துவிட்டுத் தங்க ளுருக்குப் போய்விட்டார்கள், அப்பணத்தொகையைப் பெற் றுக்கொண்ட முனீர்ஷாம், தமதெண்ணம்போலே மறுபடியிங் காடு வனந்திரங்குகிற்போய் இரவுபகலென்று தெரியாமல் (ஹசன்பாளே வின்) பெயரைச்சொல்லிச்சொல்லிக் கூப்பிட் டிலைத் தழுது புலம்பி மலைகளைக் கண்டார் தன்னுடைய தலையை அவைகளில் முட்டிமோ திப் பலபல விதமான துன்பப்பட்டி டிமிட மில்லாமல் (ஹசன்பா ளேவின்) ருபமுழுதியு டத்தைத் தன்னுடைய கழுக்காட்டி விடிக் கிக் கொண்டு கொக்கைப்போற் பறந்து திரிகிறவரானார்

இவ்விதம் (ஹசன்பாளே) வென்பவன்பேரில் ஆசை லாதிநி கொண்டு காடுவனந்திரங்குகிற புலம்பிக்கொண்டி திரிந்தது. இந்த முனீர்ஷா மொருவர் மாதிரியல்ல, இவர்போல், அனேகம் பாத்து ஷாக்களுடைய குமாரர்களும், அனேகம் அபிஸ்வரியவான்களுடைய குமாரர்களும் காடுவனந்திரங்குகி லலைந்துகொண்டு திரிகின்றவர் களாகத்தார்கள். இன்னும், ஹசன்பாளேவைச் சேரவேண்டுமென் னும், ஆசைத் துன்பத்தி லகப்பட்டனேகர் இறந்து போயினார்களேதவிர வொருவராவது (ஹசன்பாளேவுடைய சுவால்களை யறிந் து ஜலாபு சொன்னவர்களில்லை, இஃதிப்படியிருக்க, முனீர்ஷாமென் பவர் தம்முடைய வழக்கம்போலே வனந்திரங்குகிலெல்லாங் கத்திக் கத்தி (ஹசன்பாளேவை) யெப்போ சேருவேனோவென்று புலம்பி யழுதுபொண்டு மிகுந்த கேவலமாய்த் திரிந்ததில், இஃதினன இட மென்று தெரியாமல் மென்தேசத்திற் வனந்திரமாயுள்ள காட்டிற் போய்ச் சேர்ந்து, ஒரு மரத்தின்கீழே மிகுந்த துக்கத்துடனே அழு து புலம்பி கொண் டிருந்தார். இருக்கச்சே.

அவ் வெமன்தேசத்தை யரசாட்சி செய்யும் பாத்துஷுவின் குமா ரரான (ஹரத்திமானவர்) அங்கே வேட்டையாடிக் கொண்டிருக்கையி ல், ஒருசத்தம் வெகுவிசனமாகத் தமது காதில்விழுந்தது, அதனு லேயவர் தம்முடைய வேலைக்காரர்களைப்பார்த்து நீங்க ளிக்காட்டுக் குள்ளேபோய் இந்தச்சத்த மெங்கேயிருந்து வருகின்றதென் றறிந்து வாருங்களென் றுத்திரவுசெய் தனுப்பினார், அதுபோ லவர்கள், அக் காட்டிற் போய்ப் பலவிடங்களிலுந் தேடும்போது, அங்கே, விதவித

மாகப்புலம்பி யுழைத்ததஞ் சமீபத்திற் கேட்பதற் சிலபேர்கள் சத் தம்வருகின்ற இடத்தைநோக்கிப்போய்ப் பார்க்கும்போது, ஓரிடத் தில், அந்த முனீர்ஷாமென்பவ ரழுதுகொண் டிருப்பதைக் கண்டு, அவர்கள் முனீர்ஷா மோடும் யாதொன்றும் பேசாமலும், கேட்கா மலும் விரைவாக (ஹாத்திமீடத்தில் வந்து) அவ்ரோடும், ஒகே பர்த் துஷாவே யொரு மரத்தின் கீழே யெவ்வாள் மாவிய வாசிப்பெருவ னழுதுகொண் டிருக்கிறான், அவனைப்பார்த்தால் இராஜாக்கள், பரத் துஷாக்களுடைய குராரணப்போலே தோற்றுகிறது, அலுனமுதின் றதுபரத்தையின்னவிதென்று எங்கனாற் சொல்லக்கூடாது, அவன் கண்ணைத்திறத் தொருவசையுற் பார்க்கிறானுமில்லை, யொருவர்கூடப் பேசுமேறுமில்லையென்று சொன்னார்கள்.

அதுகேட்டுடனே (ஹாத்திமானவர்) தம்முடைய குதிரை யைத் தவாராகி பொன்றியாய் முனீர்ஷாமிருக்கு மிடத்திம்போய்க் கொஞ்சந்தூரின் னுக்கொண்டு, அவருடைய கோலங்கனையெல்லாம் பார்க்கையில், அவர் மகா பரதாபமாகச் சலிப்புகூர் தழுவின்ற தைப்பற்றிக் தாமுமிருந்த மனஸ்தாபமாய்க் கொஞ்ச மழுதுகொண் டு பின்னர், தம்முடைய மனதில் ஆண்டவனே யிந்த ராசிபலுக் கிவ்விதமானவிசனம் எவ்விதத்தினால் வந்து நேரிட்டதோ தெரிய வில்லையெய்யென் றெண்ணிக் குதிரையிலிருந்து கீழிறங்கியந்தமுனீர் ஷாமி னருகில்நெருங்கின் றவளைப்பார்த்து, ஒகே, வாசிப்பனே இப் பேர்ப்பட்ட விசனமுமக் கெந்த வஸ்துவினால் வந்துநேரிட்டதென் று கேட்டார், அப்போது, முனீர்ஷாம் தம்முடைய தலையையுயர்த் திக் கண்ணைத் திறந்து பார்த்தார், பார்க்கையில் (ஹாத்திமானவர்) மிருந்த வாசிபருமாய், சவுந்தரிய முள்ளவருமாய், பரத்துஷாக்களு டைய வுடையுதித்திக்கொண்டு கிழிந்தவருமாய்க் கண்டு, அவ்ரோ டும், தம்முடைய வர்த்தமானங்கனையெல்லாஞ் சொல்லத் துடங்கி னார், அஃதென்னெனில்,

முனீர்ஷாம் அழுதகண்ணோடும் (ஹாத்திமானவர்) பெரிதாகப் போற்றிப் புகழ்ந்து என்னுடைய சகோதரரே நானென்ன சொல் வேன், என்னால்முடிபாதகாரியமா யிருக்கிறதே யல்லாமல் வேறென் று மில்லை, ஆன லென்னுடைய வருத்தமாகிய மனகோவைத் தீர்க் கும்படியான மனுடர்களுண்டானால், அவர்களிடத்தி லென்னுடைய சங்கதிகளைத் தெரியப்படுத்துவேனென்று சொன்னார், அதுகேட்டு,

(ஹாத்திமானவர்) அந்த முனீர்ஷாமைப்பார்த் தெனது பிரியமுள்ள தம்பியே நீ யுன்னுடைய சங்கதிகளைக்குறித்து யாதொரு ஒளிப்பு மறைப்பில்லாம லென்னேதிஞ் சொல்வையே யானால், நான் ஆண் டவனுடையவழியில்நின்ற முன்னுடையபிடைகளும், இடிகங்கனும், சங்கடங்களுந் தபிரும்படியாக இடிப்புக் கட்டுகிறீர்களே இருக்கிற தோடும், உளனுடைய வேலையைக்குறித்து நா னெருபோதும் பின் னிடையமாட்டேன், ஆதலால், உனக் குலகத்திற் இராஜரீக தவுலத் துச்செய்யவேண்டி நாட்டமிருந்தாலும், அப்படியே சீமைகளையும் விட்டுத்தந்து திரவியங்கனையுந் தருகிறேன், அல்லது, யாதாமொரு வர் பகையாயிருந்தாலும் அவர்களை நீ காண்பிப்பாமாகில் இப்போ தே அப்பகைய ரிகளை நிர்த்தான் செய்துபோகிறேன், அல்லது, அவர்களிடமாக என்னுபிணா யிழந்துபோகிறேன், அல்லது, நீயா தாமொரு பெண்பேரி விச்சைப்பட்டிருந்தாலும், அதற்காக வேண்டிய பிரயத்தனஞ்செய்து அவ்விச்சையை முடிப்பி ன்னாலும், ஆனால், அப்படிப் பெண்சங்கதியா யிருக்குமானால் து ஜலநிலாக மாட்டாது, என்னாலும் கொஞ்சம் நாட்செல்லும், இவ்விதத்தி லெவ் விதமானாலும் துண்டவன் கிருஷ்ண லுன் மனக்குறைவை நான் தீர்ப்பேன் அதற்காக நீ யானொன்றுக்குஞ் சந்தேகப் படவேண் டாமற் றன்னும், என்னுடைய பகைவர்களின் தலைவேண்டிமானு லும் இக்ஷணத்தி னுக்குநான் கொண்டுவந்து தருகிறே னென்று சொன்னார்.

இவ்விதம் (ஹாத்திமானவர்) சொன்ன சாற்களை யெல்லாம் அந்த முனீர்ஷாம் கேட்டு மிருந்த சந்தோஷப்பட்டித் தம்முடைய அழ கையை நினைத்தி மறுஹபா, மறுஹப்பாவென்று சந்தோஷவாக்கிபஞ் சொல்லி ஆண்டவனே மிகவும் புகழ்ந்து (ஹாத்திமுக்கு) துஆச்செய் தவரைப் பார்த்து, ஆ என்னுடைய பிரியமான வாசிபமுள்ளசாகிபே உபகாரியே, நீரிந்த ஏழையாகிய அடியேனுக் கிவ்விதமான சொற் களைச்சொல்லி மனத்திருப்தி யடையும்படிக்குத் தைரியம் சொன்னீ ரேயென்று மிக மிகவும் போற்றிப்புகழ்ந்து பின்னர், (ஹைன்பாலே (ஹைப்போல்) எழுதப்பட்டித்தம்முடைய கருக்காட்டிலிருக்கும்படத் தையெடுத்து ஹாதகிமுக்குக் காண்பித்து, இவ்விதமான ரூபத்தைச் காணாமல் நான் எவ்விதமா யுயிர்வைத்திருப்பேன், அதை நீரேபாரும், இனி, இப்பேர்ப்பட்ட அழகிய பெண்ணினுடைய சையோக மெ னக்குச் சீக்கிரத்திற் கிட்டாதிருக்கில் நா னென்னுடைய திரேகத் தைப் போய்கழிக்காம லிருக்கக்கூடுமாவென்று சொன்னார்

இவ்விதம், முனிர்ஷாம்சொன்ன சொற்களையும், அவர்கொடுத்த சித்திரப் படத்தையும் (ஹாத்திமானவர் பார்த்துத்) தமதுபுத்தி தமையி யாதொள்ளும்பேசாமற் சற்றுநேரம் பிரமைகொண்டு ஓரோ ரிலையாகவின்று பின்னர், தெளிவுதோற்றி யந்த முனிர்ஷாமைப்பார்த்து, எனது பிறவ்யாகிய வாஸ்பனே இனி நீ இவ்விதமான விசனத் தைவிட்டுவிட்டு விடுகொண்டு ஆண்டவன்பேரில் நாட்டமாகச் சபூர் செய்துகொண்டிருக்க வேண்டியது, நானுன்னுடைய வேலையிற் பெரிய முயற்சியா யிகவுஞ் சாக்கிரதையாகச் செய்து முடிப்பேன், ஆனால், நீ இச்செய்துகொண்டிருக்கும்படியான பெண்ணை யுன் னிடமாக நான் சேர்க்கும்வரையி லுன்னைக் கைவிடாட்டேனென் றறுதிபோய்னுமையோடு திடமான திடிரியஞ்சொல்லி முனிர்ஷாமைத் தமது நகரமான எமன்தேசத்திற் கழைத்துக் கொண்டபோய், அவ ருக்குத் தலைமுழுக்காட்டி, லைலாவிப்புக் குறித்தி, விவிதமான, பதாபிதானே யுணவுசெய்வித்து, ஆடல், பாடல்களும் நல்ல நேத்தியாக (ச-நி) நாட்செய்வித்துச் சந்தோஷப் படுத்திக்கொண்டிருக்கையி லோர்க்கள், முனிர்ஷா மிகுந்த விசனமா யிருப்பதை (ஹாத்திமானவர் கண்டு) அவனைப்பார்த்துத் தென்துருவே ரீயேன் விசனப்படுகிறாய், நானுனக்குச் சொன்னசொல்லி நிறுவேற்ற மற் பேரகமாட்டேன், இனிநா னுன்னுடைய வேலைகளைச் செய்து முடிக்கஇடுப்புகட்டிப் பிரயாணமாகின்றேன், தலால் நீ யொன் றுக்கும் யோசனைசெய்யாதே நன்றாய்த் தடச்சித்யமா யிருவென்று சொன்னார்.

அதுகேட்டு முனிர்ஷாம் (ஹாத்திமைப்பார்த்து) ரீரொனக்கு வேண்டிய சவுக்கியத்தைபெல்லாக் கொடுத்திருக்கிறீர், அது சரி தான், என்றாலும், என்வேலையிலிருக்கிற பாரதாரமீனதை முன்பின் னறிந்துகொள்ளாம லெனக்குத் தைரியம்சொல்லி வருகிறீர், அதே தவிர வேறில்லையென்று சொன்னார், அதுகேட்டு ஹாத்திமந்த முனிர்ஷாமைப்பார்த்துத் தென தருமையுள்ள தோழனே நீ சந்தேகப் படவேண்டியதில்லை யெவ்விதத்திலும் நான்கொன்னவாக்குத் தவறாமல் முடியும்படித் தாண்டவ னுதவிசெய்வான், உன்னுட்குக்குயாதா மொரு சேதமில்லாம் விருக்குமானால் நீ யாக்கொண்ட பெண்ணை யெவ்விதத்திலு முன்னிடம் சேர்க்காமல் நான் விடமாட்டேனென் றுகொல்லிப் பின்னர், தம்முடைய மந்திரி பிரதானிக ளெல்லாவா

யும் தம்முடைய தர்பாறுக்கு வரும்படித் குத்தாவுசெய்தார், அப்ப டியே யவர்கொல்லாம் காலதாமதமின்றி யிவருடைய தர்பாடிவந்து சேர்ந்தார்கள்.

இவ்விதம், தர்பாறுவந்துசேர்ந்த மந்திரிகள், பிரதானிகள், அமீர் கள், உம்முக்கள் முதலிய தம்மைச் சூழ்ந்த சபையோர்கள் யாவனா யும் பார்த்து ஹாத்திமானவர் சொல்லத் தொடங்கினார், அஃ தியா நெனில், துறே யென தருமையான மந்திரி யன், பிரதானிகளே, இராஜர்களே, உம்முக்களே, பணியிடைசெய்யும் வீரர்களே, யின் றுமுதல் நீங்கள் யாவரும் செய்யவேண்டிய கிரம மென்னவென் றுமுதல், முசாபிராந் தவர்களுள் விருக்குப்படியாக விடுகன்கெடுக்க வேண்டும், ஏழை பெரியோர்களுள் கன்னங்கொடுத்துப் பகிபாற்றி வைக்கவேண்டும், உடுபிடவையிலாவதவர்களுள் குடுபிடவை கொடுக்க வேண்டும், சிலவுக் கிளவதவர்களுள் பணக்கள கொடுக்க வேண்டும், அப்படித் கொடுத்திருந்து மெவ்விதமானால், எப்போதும் நா னிங் கிற் பெய்விதமாகத் கொடுத்தவர்களுே அவ்விதமாப் நானிங் கிடம்வந்து நம்முடையவையில் யாதாமொரு குவறுகில்லாமற் கொடுத் தென் றாய் நடப்பைப்போலே நடந்துவரவேண்டியது, அதிலே, முசாபிராந் ஹாத்திமுனிலில்லாமையால் ஸகாவத்துச் சரியாகச் செய்திருந்திலை யென்கூற சொல்லாமற் சகாவத்தினுடைய விசாரணை யை வெகு ஜாக்கிரதையாக நடத்திவர வேண்டும், என்றிவைமுத லாகச் சொல்லவேண்டிய சொற்களையெல்லாஞ் சொல்லிச் சாக்கிரதை செய்துவிட்டுப் பின்னர், முனிர்ஷாமையுத் தம்மோடு மறைத்துக் கொண்டு பிரயாணமாய் அந்த (ஹாதேஆபாதென்கிற) நகரத்தைகோக் கி யெத்தனையோநிள் நடந்துபோய் அங்கே சேர்ந்தார்கள்.

இவ்விதம், ஹாத்திமும், முனிர்ஷாமும் அந்த (ஹாதேஆபாதென் னம்) நகரம்போய்ச்சேர்ந்தபோது அங்கே (ஹசன்) னே வென்பவன்) முசாபிராந்ருடைய ஜீவிப்புக்களுக்காக நியமிக்கப்பட்டிருக்கிற வேலைக் காரர்கள், இவ்விதமிடுபெரையு மறைத்துக் கொண்டபோய் விதவித மான அன்னமுதலிய பதார்த்தங்களைக் கொண்டுவந் துண்ணுங்க் கொள் றுபசாணை சொல்லிவைத் ததனோடுக் கொஞ்சம் அஷ்ஹபி களுமா, நகரகளுமா, உடுப்புக்களு மாளைக்கொடுத்த கொண்டுவிட்டுவைத்

தவர்களைப்பார்த்து நீங்க ளிருவரு முண்டுதின்று தாம்பூலத் தரித்துச் சந்தோஷமாக இந்த நிதிவஸ்திராபாணத்தினையும் யாதொரு சந்தேக மில்லாம லெடுத்துக்கொண்டு போங்கென்று சொன்னார்கள்.

அதுகேட்டு (ஹாத்திமானவர்) அந்த(ஹசன்பானே) ஸின் சேவகர் களைப்பார்த்து) இப்போதுங்கள் சொல்வதென்ன மெனக்கு நன்றாகத் தெரியவந்தது, என்னும், நான்கின்பதற்கும், உண்பதற்கும், நகை யணிவதற்கும், பொருட்பெறுவதற்கு மிவ்விடத்தில் வந்தவனல்ல, அல்லாவுக்கு நஷா எனக்கு மிகுந்த தவுலத்துகளையும், மிகுந்த சிமை களையும், மிகுந்த திரவியங்களையும் கணக்கில்லாந் கொடுத்திருந் திருள், மேலும் நானே வெருதேசத்து பார்த்து தாவாக இருக்குமே தவிர வேறில்லை, ஆன லெல்லுடைய எண்ணமாரது மிகவும் பெரி யெனக்கும், அஃதாவ துவக ஜெமாந்தி (ஹசன்பானேவு) பிர திக்கினைசெய்திருக்கிற (எ)சுவாஸ்களுக்கு ஜவா சொல்வதா யிருக்கு மென்றுசொன்னார், இச்சொற்களையெல்லா மந்த வலைக்காரர்கள்கேட் டெத் தங்க ஜெமாட்டியாகிய (ஹசன்பானேவிடத்தில் உபாய) மிகுந்த தாழ்ச்சியோடும்போற்றிப்புத்தம்தவளைப்பார்த்துத்தருமச்சு பத்தம்பூரணி யே,தல்விப்பிரவாகா காருண்யே,நமதன்னசத்திரமாகிய முசா லாவில் ஒருவாஸிபன் ஹாத்திமென்னும் பெயரையுடையவர் தாங்கள் சொல்லும் சுவாஸ்களுக்குச் சவாபு சொல்லுப்படியாக, முன்னிவ்விடம் வந்துபோன முனீர்ஷாமென்பவரோடும் வந்திருக்கிற ரென்றுசொன் னார்கள், அதுகேட்டு (ஹசன்பானே) தன்வேலைக்காரர்களைப் பார்த்து அவ்விருவரையும் சிக்கிரத்தி லிங்கே யழைத்துக் கொண்டுவருங்க ளென்றுத்தரவுசெய்தான், அதுபோலே அவ் வேலைக்காரர்கள்போய் ஹாத்திமையும், முனீர்ஷாமையு மழைத்துக்கொண்டுவந்து (ஹசன்பா னேவின) முன்பாக விட்டார்கள், அவ்விருவரையு மிவ்விருக்கும்படிக் குத்தரவுசெய்தான், அதுபோ லவர்களுந் தார்கள்,அப்போது(ஹசன் பானே) அவர்களைப் பார்த்து நீங்க ளிவ்விடம் வந்தசங்கதியென்ன வென்றுகேட்டான், அதற்கு (ஹாத்திமானவர்-ஹசன்பானேவைப் பார்த்து)பெண்கள் நாயகியே நான் வந்தசங்கதியைப் பின்னாலேயுமக் குத் தெரியப்படுத்துகிறேன், இப்போதுநீர் முதலில் இதோ என்குடி வந்திருக்கிற, முனீர்ஷாமென்பவருக்குத் தம்முடைய முகத்தைக் கொஞ்சங் காண்பிவியும்,அவர்கொஞ்ச மனச்சந்தோஷம்பட்டும்,அவ ருடலிற் கொஞ்ச முயிர்தங்கியிருக்கட்டுமென்று சொன்னார்.

அதுகேட்டு, (ஹசன்பானே-ஹாத்திமைப்பார்த்து) நான் அன் னியபுருஷமுன்பாக என்முகத்தை யெவ்விதமாகக் காண்பிப்பேன், மேலும், என்னுடைய ஏழுகவால்களையும் யார் அகாசெய்கிறார்களோ அவர்கள்தா ஜென்கிருப் பிரியமானவர்களாய், ஏன்னேடுங் கலந் திருப்பார்களே யல்லாமல் மற்றவர்களுந் கென்னுடைய முகத்தைக் காண்பிங்க மாட்டேனென்று சொன்னார், அதுகேட்டு, (ஹாத்திமென் பவர்-ஹசன்பானேவைப் பார்த்து) நல்லது ண்கள் கிதாமணியே யும்முடைய சுவாஸ்களையும் மதுரவாக்கினுற் சொல்லதுடனே இன் னு மொருகவுமென்று முறுதிலாக்குங் கொடுக்கவேண்டும், அஃதென் னெனில், நானும் டைய சுவாஸ்கள்முழுதும் சரிப்படுத்தின பின்ன ருமமை யென்மனக் கொண்டவர்களுந் கொப்பிவிப்பே னென்று சொன்னார்.

அதுகேட்டு, (ஹசன்பானே) நல்ல தப்படியே ஆகட்டுமென் தவ் வாக்கியங்களை யிரப்புகொண்டு பின்னர்,தலதர்ஹானுவைவிரித் து கிதவிதமாக நார்த்தவகைகளைப் பொன்னெழுத்துப் பிங்கான் களிறு கென்னுவந்து பரப்பி யவர்களை யுண்ணச்செய்து பசியாற்றி வைப்பி, பின்வ ரவர்களுக்குச் சில அஷற்பிகளுங்கொடுத் தவர்களை யனுப்பும்போது, (ஹசன்பானே-ஹாத்திமைப்பார்த்து) ஒகே, இராஜ கேசரியே, ஹாத்திமென்னும் பெயருடைய காமபிரவாளே யென்னு டைய சுவாஸ்க ளேழில் முதல்கவாலெவ் னன்றால்,ஒருதடவை பார்த் ததை மறுதடவை பார்க்க ஆசைகொண் டிருக்கின்றதாம், அதினு டைய செய்தியை யறிந்து வரவேண்டும், இன்னும், ஆர், எவர், எங் கே யிருக்கிறது, அஃதென்னவென்று, ஒருதடவை பார்த்து மறுதட வை பார்த்து ஆசைகொள்வ தென்று முதலிற் கண்டுவந் தென்குருத் தெரிவித்தால் அதின்பின்னர் (இரண்டாவது) சவாலுக் கெத்த பண்ணலாமென்று சொன்னார்.

அதுகேட்டு, (ஹாத்திமானவர்) முனீர்ஷாமென்பவரை, ஹசன் பானேவி னிடமாகவொப்பிவித் தவளைப்பார்த் திவரென்னுடைய தம் பியாக இருக்கும், ஆகையால், நா ளிவ்விடம் வரும்வரையில் நீரிவரை யும்முடைய விருந்தாளியைப் போலே பாவித் திவருக்காக வேண்டிய மரியாதை செய்யவேண்டியதென்றுத் சொல்லி முனீர்ஷாமை யவ்வி டத்தில் விட்டுவிட்டு, அவரிடத்தினும், (ஹசன்பானே விடத்திலு

முத்திரவு பெற்றுக்கொண்டு அல்லுடைவிட்டும் பிரயாணமாய்ப் போய் விட்டார்.

முனிஷாமுடையகின்னா - முற்றிற்று.

முதலாவது சுவால்.

ஹாத்திமானவர் முதல் வந்துநின் வாகனம்
நிறைவேற்றி வந்தவரல்லா.

கவிநிருத்தம்.

அதல் நடத்தும் ஹசன்பானே தன்னிடம்
சதம தாகிய தாதியின் சொற்படி.
வித விதத்தில் வினவேழ் கவால்களின்
முதல் கவால்களை மொய்ப்புற வேதாவாம்.

இதன்பொருள்.

அதிகாரம் நடத்தும் ஹசன்பானேவினிடத்தில்) நீங்காம லன்
யோன்பமாயிருக்கும் தாதியொரு தியுடைய சொற்படிக்கு விதவித
மான செய்கைகையுடைய ஏழுகவாலென்னும் வினாக்களில் முதல்வி
னாவை யழகுபொருத்தச் சொல்லுகின்றும்.

சரித்திரவசனம்.

இவ்விதம், (ஹாத்திமானவர்) அந்த ஷாஹே ஆபாஹென்னும்
பட்டணத்தில் நின்றும் பிரயாணமாய்க் கொஞ்சதூரம் போகும்போது
தம்முடைய மனத்தில், இப்போ தென்னசெய்வோம், இதை யாரு
டனசொல்வோம், நாமெப்போதும் பாத்திராத இடத்தைத் தேடித்
கொண்டெங்கேபோவோம், இதிலுடைய விபரத்தை நாமெப்படி
யறிவோம், ஆனால் நாம், நம்முடைய ஆண்டவனுக்காக இந்த வருத்
தத்தை யெடுத்துக்கொண்டோம், இதை ஆண்டவன் தான் நிறைவேற்
ற வேண்டியதேதவிர நம்மாலொன்றுஞ் செய்யமுடியாதென்று ஆன்

டவன்பேரிற் பாரத்தைப் போட்டுப் பாதையை முன்னோக்கி நடந்து
போகும்போது, அவர்கண்ட தென்னெனில், ஒரு லாண்டுகாவென்ற
பெருநரியானதோர் பெண்மானைப் பிடித்துக் கிழித்துத் தின்பதற்
கெத்தனம் பண்ணி யதைக் கிழேதள்ளிக் கொண்டிருக்கிறதைக் கண்
மடனே மிகுந்த இரக்கப்பட்டுப் பெரும் சத்தமாக வேர்சத்தமிட்டு,
ஒகே, கெட்ட சயலுய், கெட்ட நடத்தை, யுமுள்ள கமுதையான்வனே
நீ யென்னவேல் செய்கிறாய் பத்திரம் பத்திரம் இந்த எளிய பெண்
மானுடைய பிள்ளைகளைப் பெற்றதுபோற் றோற்றுகின்றது, அஃ நெதி
னெல்லில் அந் துண்டைய மார்பி லிருந்து பாக்கரத் தோடுகின்ற
ததுனென்று தென்னார், அதுகேட்ட டந்தப், பெருநரியானது மிக
வும் பயங்கரங்கொண்டு கின்று (ஹாத்திமும்பார்த்து) ஒகே, மனு
டனே யுன்னைப் பாத்திரம் ஹாத்திமைப்போர் தோல் தினை அந்
னாலேதான், இப்போ ர்ப்பட்ட தருணத்தில் நீர் வந்தீரென்று சொல்லிற்
று, அதற்கு, (ஹாத்திமானவர்) அந்தப் பெருநரியைப் பார்த்து
நீ யென்னை யெவ்விதமாக அறிவாயென்று கேட்டார்.

அதற் கந்தப் பெருநரியானது (ஹாத்திமைப்பார்த்து) நீர் முதல்
மது நபியவர்களின் காரணங்களை முன்னோங்குகின்றகண்டு அவர்களை
விசுவதித்திருக்குத் தவ்மையினாலும், உம்முடைய துஷ்ப் பறக்கத்தி
னாலும், உம்முடைய வல்லமைபைக்கண்டு நான் சொன்னேனேதவிர
வேறில்லை யதனோடு மும்முடைய பெயர் செல்லாத் தேசக்கனிலும் பிர
சங்கமா யிருக்கிறதென்னெனில், (ஹாத்திமென்பவர்) யாதாமோ
ருயிர்ப்பிராணிகளுக்கு, மிகுந்த இரத்தமாக இருசான்செய்கிறாரென்
றும் போயிருக்கின்றனவே, அப்படியிருத்த நீ ரிப்போது, என்னு
டைய கையிலகப்பட்ட வேட்டையை யென் விடுதலைசெய்தீரென்று
கேட்டது, அதற்கு, (ஹாத்திமானவர்) இந்தப் பெருநரி முதல்மது
நபியவர்களின் திருமாதத்தைத் தெரிந்துகொன்னதால், இதிலுடைய
மனஞ் சந்தோஷமாகும்பொருட்டு நம்மில் நின்று மெத்தவன்னுலைக்
கேட்டாலுள் கொடுக்கவே வேணுமென்ற நாட்டத்தோடு மதனை யரு
மையாகப் பார்த்து, நல்ல துணக்கிப்போது வேண்டியதை யென்னிடத்
திற் கேட்பாயாகில் அதனைக் காணாது தருகிறநற்கு யாதொரு
தடையுமில்லை யென்றுசொன்னார், அதுகேட்ட டந்தப்பெருநரியானது
(ஹாத்திமைப்பார்த்து) தென்னுடைய பசியை அறிந்திற்ற வந்ததென

களா யிருக்குமோ அவை நெனக்குக் கிடைக்குமாகி லவைகளைநான் புசிப்பேனென்று சொல்லிற்று.

அதுகேட்டு, (ஹாத்திமான்வர்) அந்தப் பெரு நரியைப்பார்த்து நல்லது, இப்போதுன்பசியை பார்த்துவுதம் கென்னுடைய திரேகத் திலின்று மெந்தக்கறிவேண்டுமோ அந்தக்கறியை நீ டித்து வயிறு நிரம்பத் தின்று பசியை ஆற்றிக்கொண்டு போகலாடுண்டு சொன் னார், அதுகேட்டுப் பெருநரியானது என் வாய்க்கு பெருவாகவும் மு டைய துடைக்கறியையும், இருப்பிடத்தின்கறியையும் காடுத்திராகில் நலமாபெருக்குமென்று சொல்லிற்று, அதுகேட்டு (ஹாத்திமான்வருட னே) தம்முடைய வானையுருவி, அந்த நரிகேட்டு துபோலேயேயுடைய முடைய துடைக்கறியையும் இருப்பிடத்தின் கறியையும் அதுத்துக் கிடைக்கக் கறி யத்தின்று பசிபாறிக் கொண்டு பெருநரிபா னது (ஹாத்திமைப்பார்த்து) ஒகே, (ஹாத்தியே) யுமக்கு இவ்வித மான சங்கடம்வந்து நேரிட்டதும், உம்முடைய நகரமாகிய எம்னை விட டிந்தக் காடு வனாந்திரங்களில் வருத்த மெடுத்துக்கொண்டு திரி கின்றதும் எதுக்காகவென்று கேட்கலாயிற்று, அதற்கு (ஹாத்திமா னவர்) அந்தப் பெருநரியைப் பார்த்துச் சொல்லத்தொடங்கினார், அஃ தியாதெனில்.

முனீர்ஷாமென்பவர், (பூசன்பாளே வென்னும் பெண்பேரில்) மிதவு மாகைகொண்டவனிடத்திற் போனபோது, அவன் பிரதிக்களை செய்திருக்கிற சுவால்க ளைமையுஞ்சொல்லி இந்த (எ) சுவால்களையும் யாதாமொருவன் சரியாகத் தெரிவிப்பானெனில், அவனுக்கு பான் பாரி யாவேனென்று சொல்லி யிருக்கிறான், அதற்காக முனீர்ஷாமென்பவர் கொண்டிருக்கிற வருத்தமும், துன்பமும் திருவதற்காக நான் ஆண்ட வனை வேண்டி யிருசான் செய்ய வேனுமென் றிடுப்புகட்டி யிருக்கிறேன், அந்த சுவால்களில் (முதலாவது சுவால்) என்னெனில், ஒரு மனுடன் சத்தமிட்டுச் சொல்லுகிறான் ஒருகடவை பார்த்திருப்பதை மறுகடவையும்காக்க ஆகையாயிருக்கிறதென்று, ஆனால் நான் அச்சங் கறியை யெப்போது மறியேன், அந்த விடெங்கே யிருக்கிறதோ, அந்த மனுடன் யாராயிருப்பானே, மேலுமவன், எனதுப் பார்த்திருப் பானே, அவன் யாரைப் பார்க்க இப்பங்கொண்டு பெலமாகப்பெரிய சத்தமிடுகிறானே, அந்த நான்மீது ஆண்டவனுடைய இருபையாலே

போகிறேனென்றும், அதைப் பார்க்கலாமென்றால் எனக்குத் திடத் தின் குறிப்புத் தெரிய வில்லையே யென்றுஞ்சொன்னார்.

அதுகேட்டு அந்தப் பெருநரியானது (ஹாத்திமைப்பார்த்து) ஒகே, ஹாத்திமாகிய வானியே நான்வலிதற்கை யறிந்திருக்குமேன, எப் படி யறிந்திருக்குமேனென்றால், வயதுமுதிர்ந்த பெரியோர்களு டைய வாக்கிறுத்தொல்ல நான்கேட்டறிந்திருக்குமேன, அதாவது (தஷ்டேஹுஷதா) என்னும் பெயரிடமாயிருக்கும், அவ்விடத்திற் குப் போற்றுவதன் பகல் முழுதும் திரிகிறார்கள், அப்படித்திரிகிறவகா ளிதுவே சந்தாமாகக் கேட்கிறார்களென்று சொல்லிற்று, அதுகேட்டு, (ஹாத்திமான்வர்) அந்தப் பெருநரியைப்பார்த்து அந்த இடமெவ்வித மாய், எங்கேயிருக்கிறென்று கேட்டார், அதற்குப் பேடியா யென் னார் பெருநரியானது (ஹாத்திமைப்பார்த்து) இவ்விடம் விட்டுக் கொஞ்சதூரம் போரோகில், அவ்விடத்தில் இரண்டு பாதையிருக்கின் றது, அப்பாதையிற் நீர் இடது பக்கமாயிருக்கும் பாதையை விட்டு விட்டு, வலதுபக்கமாக இருக்கிறபாதையிற் போனால், அவ்விடத்தில் நீர் நிச்சயமாகப் போய்ச்சேர்வீர், அதுந்தவிரவும்முடைய எண்ணத் தை கிறைவேற்றிக் கொள்வீரென்றுஞ் சொல்லிற்று, அதுகேட்டு, (ஹாத்திமான்வர்) மனமகிழ்ச்சியாய் ஆண்டவன் தான் இந்த மிருகஜாதி யைக்கொண்டும் நமக் குளவுதெரியச் செய்வித்தானென் றெண்ணி அப் பெருநரியிடத்தி லுத்தரவு பெற்றுக்கொண்டு போகவேண்டிய பாதையைப் பார்த்துப் போகும்போது.

அந்தப் பெருநரியும், பெண்மானும் (ஹாத்திமுக்குக்) குனிந்து தலையாக்கது, இவருடைய சகலத்தின் பெருமையைக்கண்டு சந்தோ ஷப்பட்டு ஆண்டவனிடமாகத் துஆச்செய்து கொண்டு (ச) (ரு) அடித் தூரம் போனதுகள், அப்போது, (ஹாத்திமான்வர்) தமது துடை யிலும், இருப்பிடத்திலு மதுத்துச் சதையைபெடுத்த வேதனை பொறுக்கக் கூடாமலிருந்தும், அவ்விடம் விட்டுப் போகும்போது இவருடைய இரண்டுகால்களும் பின்னிக்கொண்டு நடக்கக் கூடாம லொரு மாதத்தின் கிழேபோய் விழுந்து வேதனை பொறுக்கக் கூடாமல் மிதந்த வருத்தமாய்த் தரையிற் புரண்டு துடித்துக்கொண்டு கிடந்தார், என்னு லு மிவருக்கு நாத்கால் மிருகங்களும், பறவைகளும் பேசுகின்ற பால்களும் தெரிந்திருப்பதினால் அவைகளுடைய ஆதவிதளும் சில

இடங்கனி துண்டாயிருக்கின்றன, அந்நிலை, அந்த மாதிரியைப் புரண்டுகொண்டு கிடக்கும்போது, அவ்விடத்திலே குள்ளநரியுடைய விடான பொதும்பிருந்தது, அதிலிருந்து வாசஞ்செய்யும் அக்குள்ள நரியும், அந்நேரமாகிய பெண்ணரியும் இவையே தின்றுவதற்காக வெளியிழம்பேகவேண்டிப் போயிருந்து, இரண்டு முன்று நாழிகைக்கு வினாநேரடிப் புசித்துக்கொண்டு, தாங்களிருந்து வாசஞ்செய்யும் விட்டுக்குவந்தன, அப்போது, (ஊர்திமானவர்) பூமிநீட்டித் துருண்டு புரண்டு வேதனைப்படுவதை அந்த நரிகளிடமிருகண்டு, ஒன்றோடொன்று பேசுவதென்னெனில், பெண்ணரியானது, ஆணரியைப் பார்த்து வினாநேரமாகிய இவ்விடத்தில் இந்தமனுடைய வேதனைக்குறி, இவ்விடத்திலே வந்திருக்கிறது நமக்கு நல்லதில்லை, ஆதலால், நாமிய் போ திவ்விடத்தை விட்டு வேறேரிடம் பார்த்துக்கொண்டுபோக வேண்டும்.

அஃதேனெனில், (மசலா) பிரசங்கமா யிருக்கிறது மனுடோடு மிருகஜாதிக ளிருக்கக்கூடாது என்று, ஆதலால், நாமிய்கே யிருக்கக் கூடாது என்று சொல்லிற்று, அதுகேட்டு, ஆணரியானது, பெண்ணரி யைப்பார்த்து நீ சொன்னது சரியான, என்றாலும், இந்த அழகுள்ள வாலிபரான மனுடன் யானால் எமன் தேசத்துப் பார்த்துவுவான (ஊர்திமாயிருக்கும்) இவர் (நஷ்டேஹ வேதாவுக்குப் போகவும்) அவ்விடத்தின்செய்தியை நிறியவும் நாடிப் போகிறார், இப்போதில ரிவ்விடத்திற் தமக்குக்கும்படியான வருத்தத்தினு லுடையோரும் படியான அந்தஸ்திலே கிடக்கிறாரென்று சொல்லிற்று, அந்தக்குப் பெண்ணரியானது, ஆணரியைப்பார்த் துனக் கிச்செய்திகளெல்லா மெவ்விதமாகத் தெரியுமென்று கேட்டது, அதற்கு, ஆணரியானது, பெண்ணரியைப் பார்த்து நான் பெரியோர்கள் வாக்கினாலே இந்த (ஊர்திமானவர்) இன்னவருவும், இன்னமாகும், இன்னதேதியில் இவ்விடத்தில் இரத்தமாத்தின்கிறே வந்திருந்து மிகுந்த வருத்தமடை வாரென்று கேள்விப்பட்டிருக்கிறேன், அந்தநான் இன்னதையறிந் தாயிருக்கும், ஆனால் நீ, விவருடைய தாரதமியத்தை யின்னதென றதறியமாட்டாய், இவராகிறது, முகம்மது நபியவர்களை விசுவதித்தவ ருமாய், எமன் தேசத்துப் பார்த்துவுவாமாய், மிகுந்த வலுவற்றவையெ லவருமாகிருக்கும்.

மேலுமியர், இன்னகாட்டிலே குட்டியையுடைய வெரு பெண் மான் மேய்ந்துகொண்டு நிற்கையில், அகளைப் பேடிவாயென்னு மோர் பெருநரியானது வந்து பிடித்துக்கொண்டது, அந்தமானையிவர் விலக்கி விட்டு அந்த நரியின் பசிதிர்வதற்காகத் தம்முடைய இருப்பிடத் துக் கறியையும், துடையின் பக்கத்துக் கறியையும் அரிந்துகொ டுத்தார், அந்தம் காயத்தின் வேதனை பொறுக்கக் கூடாம விலக்கேவந் துருண்டு புரண்டுகொண்டு வருத்தமாய்க் கிடக்கிறாரென்று சொல் விற்று, அதுகேட்டுப் பெண்ணரியானது மிகுந்த ஆச்சரியமடைந் தாணரியைப் பார்த்து, மானுடர்களி விப்பேர்ப்பட்ட இரக்கமும், கிருபையு முற்றாவர்கள் பூமிநிலே முன்ன ரிருந்தார்களா, இப்போ திருப் பார்களா, யாதொரு இடுக்கங்களி லகப்பட்டுவார்களுக்கு ஆண்டவனோடா யில்லிதமான இரக்கங் குறைபெய்வார்களா வென் று கேட்டது, அதற் காணரியானது பெண்ணையைப் பார்த்து நீ என் னசொல்கிறாய், அது, பெண்ணே மனுடானவர்கள், நாகால ன்றுகள், பறவை பக்குஷமாக ள்வைகளில் நின்று மிகுந்த பெரு னமை யடைந்தவர்களா யிருக்கும், இன்ன மலர்கள், (அஃதரபல் மகுலாக்காத்தென்னும்) பேர்பெற்றவர்களா யிருக்கும், ஆதலால், அந்த மரீடார்களிலுள்ள இந்த ஊர்திமானவர் மிகுந்த வல்லமை யையும், வீரத்தையும், கிருபையையும், இரக்கத்தையும், அருமை யை யறியும்படியான விவேகத்தையு முடையவர், இன்னுமியர், எப் போது முகம்மது நபியவர்களுடைய வுள்ளமையைத்தெரிந்து ஆண் டவனை யுண்மைகொண்டு வணங்கப் பட்டார். இன்னுமியர், ஸகாவத் துக் கொடுப்பதிலே தன்னுடைய திறைத்தின் கறியை அரிந்து கொடுத்த தன்னியப் பராணிகளி னாயினக் காப்பாத்துகிறவ ரென்று சொன்னது.

இவ்விதம் ஆணரியானது ஊர்திமுடைய உபகாச புண்யத்தை விசுவாசங்களைடெல்லாம் விபரமாகச் சொல்லக்கேட்ட பெண்ணரியா னது, அவ் வானரியைப் பார்த்து நல்லது நீ சொன்னபடித் குள்ள வுப கரங்களினாலே சரித்திர காயத்தையும், வருத்தத்தையு மெடுத்துக் கொண்ட இவர், அவ்வளவுதான் மெப்படிப்போவாரென்று கேட்டது, அதற் காணரியானது பெண்ணியைப்பார்த்து, இப்போ திவருடைய காயம் ஆறவேண்டுமென்ற (பரீரோ) என்னும் பெயருடைய வேர் பக்கஷா மிகுந்தது, அதினுடைய நலையின் முறையை யெடுத்துத்

நடவினால் இந்தக் காயமான துடனே காய்ந்துபோகும், ஆனால், அந்தப் பக்கவா மகப்படுவது மிகுந்த அருமையாயிருக்கும், அஃதேனனால், அப்பக்கவாமானது (தஸ்தேமாடந்தரூன்) என்னுமிடத்தி லிருக்கின்றது, அதினால் மயிலினுடல்போலும், அதின் தலை மனுடரின் தலைபோலுமிருக்கும், இஃதும், யாதாமொருவ னந்தப்பக்கவாத்தினருகிற்போ னுலதுகொஞ்சம் பாணக்கங் குடிக்கக்கொடுக்கும், அதைத் குடித்த வுடனே யவன் மஸ்தாகித் குதித்துக்கொண்டு மிகுந்த சந்தோஷமாகி யப் பக்கவா மாடுகின்ற ஹட்டவேடிக்கையைப் பார்த்துக்கொண்டிருந்து அதினுடிக் கஹபத்துச் செய்வான், அஃதெவ்வித கஹபத்தெனின், பெண்களோடு கஹபத்துச் செய்வதுபோலேயென்று சொல்லிற்று.

அதுகேட்டுப், பெண்ணியானது ஆணரியைப் பார்த்து, அந்த பக் கவாத்துடைய தலை யறுத்துக்கொண்டு வந்து இந்த ஹத்திமென் னுமகாபுண்ணியப்பிரபுவுடைய காயத்தைவாறி வருத்தத் ததற்கும படிசெய்ய ஆராவேகமுமென்றுகேட்டது, அதற் காணரியானது பெண் ணரியைப்பார்த்து நல்லது நீ இவ்விதம், ஹத்திமானவர்பேரில் மன இரக்கமாகச் சொல்கின்ற யல்லவா, ஆதலால், எழுந்தாவரைக்கு முன்னுடைய உணர் தின்பேரிற் பிரியம்வைத்து வெளியிலெங்கே னும் போகாமலும், இரவென்றும் பகலென்றும் பாராமலும், இந்த ஹத்திமானவரை மதா ஜாக்கிரதையாகப் பார்த்திருந்து அவருக்கு யாதொரு குறையும்வராமற் றற்காத்துக்கொண்டிருப்பையானால், இதோ நான்போய், அந்தப்பறவையின் தலையை யறுத்துக்கொண்டு வருகிறேனென்று சொல்லிற்று, அதுகேட்டுப், பெண்ணியானது ஆணரியைப்பார்த்து, நல்லது ஹவானாகியநாம், இந்த ஸஹாவத்தை யுடைய இன்சானுக்கு இருளான்செய்தல் மிகுந்த பிரயோசனமும், ஹன்கிடடக்கும், ஆதலால், நீரெவ்விதஞ் சொன்னீரோ, அவ்விதம் ஹவானவரை நான் ஜாக்கிரதையாய்ப் பார்த்துக்கொள்கிறே னீர் போய்வருமென்று சொல்லிற்று.

அதுகேட்டு, ஆணரியானது மிகுந்த சந்தோஷங்கொண்டு தன் துடைய பெண்ணிய நரியிடத்திலும், ஹத்திமிடத்திலும் பிரயாணி யுத்தரவு பெற்றுக்கொண்டு விரைவாக இரப்பகலென்றும் பாராமல் நடந்து காடு மலைகளையெல்லாம் கடந்துபோய் அந்த (தஸ்தேமாடந்தரூன்) என்னும் நந்தைச்சேர்ந்து, அப்பகலையெழுந்ததின் மேல் படுத்திருக்கக்கூண்டு, அதினருகிற்போய் அதின்கிரைச் செட்

டியாகப் பிடித் தறுத்துக்கொண்டு தன்னுடைய சொல்லே வாய்தாப் போல் வந்துசேர்ந்தது, ஆனால், இங்கே அந்தப் பெண்ணியானது தானொப்பிக்கொண்ட பிரகாரம் யாதொரு குற்றங் கறையில்லாமல் ஹத்திமை ஜாக்கிரதையாகப் பார்த்துக்கொண்டு தன்புருஷன் வரும் ளவற் தான்பெற்ற குட்டிகளைக்கூடத் தன்னருகில் வரவொட்டாமல் ஹத்திமுடைய தலைமாட்டி விரவும், பகலுங் கண்களைவிழித்ததாகவே யிருந்தது, இவ்விதம் பெண்ணரி, ஹத்திமுக்குச் செய்கின்ற நன்மை களை யெல்லா மவர் பார்த்துப் புதுமையாகி நமக் கிப்பேர்ப்பட்ட தரு னாத்தில் மிருகஜாதியைக் கொண்டு முதலியாக்கிவைத்தானே அந்த ராயனுக்கே புது முன்ற புதுமெல்லமென்று சுக்கூர்செய்தவரா யிருக் கையில், அந்த ஆணரியானது (பிரோவென்னும்) பட்சியினுடைய தலையைச் சொன்னெவ் த பெண்ணரியின் முன்பாகவைத்தது, அது கண்டு, பெண்ணியானது மிகுந்தசந்தோஷம் யுடனே யந்தப் பட்சியினுடைய தலையை முறித் ததிலுள்ளிருக்கு மூனையெடுத்து ஹத்திமுடைய காயத்திலே தடவினது, தடவினவுடனே அவருடைய நோவுக்கெல்லாம் தீர்ந்து, காயமு மாறிப்போய் விட்டது, பின்னர், ஹத்திமான ஹமுந்து அந்த நரிகளின் முன்பாக வோடிப்போய் நின்றுகொண்டவைகளைப் பார்த்து, ஒகே, ஹவான் ஜாதியானவர் களே, நீங்கனென்பேரில் மிகுந்த இருளான்செய்தீர்களென்றும், எனக் காகவேண்டி யோ ருயிர்ப்பிராணியைக் கொன்றுபோட்டீர்கள், அந்தப் பாவ மென்பேரிற் சுமந் திருக்கிறதே, அநனால், மேலைக்குரான் ஆண் டவனிடத்தி லெவ்விதமாக முதம் காட்டுவேனென்றுஞ் சொன்னார்.

அதுகேட்டந்த ஆணரியானது, ஹத்திமைப்பார்த்து, ஒகே, ஹத் திமே யந்தப் பாவமானது என்பேரிலே சுமந்தது, ஆகையால் நீர், அதைக்குறித்து யோசிக்க வேண்டாம், அஃதேனெனில், நான்களும் ஆண்டவனையும், அவனுடைய ஹபீபாகிய முகம்மதாபி யவர்களுமா அறிந்துதா னிருக்கிறோமென்று சொல்லிற்று, அதுகேட்டு, ஹத்தி மானவர் அந்த நரிகளைப்பார்த்து நீங்கள் அல்லாவையும், அல்லாவுடை ய முருகையும் அறிந்தவர்களாயும், என்பேரில் மிகுந்த கிருபையாய் இருளான் செய்தவர்களாய் மிருப்பதா ளுங்களுக்கு காகவேண்டிய னரி யங்களை யென்னிடத்திற் சொன்னால், அச்சொல்லி யாண்டவனுதவியி னாலே நிறைவேற்றுவதோடு முங்கள் வேலையை மிகவுஞ் ஜாக்கிரதையாகச் செய்கின்றென்றுஞ் சொன்னார், அதுகேட்டு, அந்தக் கிடரென் னுந் நரியானது ஹத்திமைப்பார்த்து, ஆ, என்னுடைய ராஜரே, வான்

பரே இந்தக் காட்டுக் கருகாமையில் (கபூதர்) என்னுமொரு துஷ்ட மிருக மிருக்கிறது. அஃதென்னுடைய பிள்ளைகளை வருஷங்கள் போதும் வந்துவந்து தின்றுவிட்டுப் போகின்றது. அதையடிக்க எங்கள் களாலே கூடாமையா யிருப்பதாலும், எங்கள் பிள்ளைகளைப் பதிக்மி வைத்துக் கொள்ளக் கூடாமையா யிருப்பதாலும், தாங்க ளந்த மிருகத்தை வெட்டிவிட்டால் எங்களுக்கு இருக்கிற இடுக்கமும், அப்பந்தாந் திருந், அதுநீ நீ எங்களுக்குப் பெரிய உபகாரச் செய்திரென்று எங்களை யடுமைகொண்ட ரென்றுஞ் சொல்லோமென்று சொல்லிற்று. அதுகேட்டு, ஹாத்திமானவர், அந்தக் (கேடரென்னும்) குள்ளநரியைப் பார்த்துந் தலவா நீ சொல்லிய அந்த மிருகஜாதி இருக்குமிடத்தை யெனக்குக் காண்பித்தால். ஆண்டவனுடையிரு--வென்ற கடிய வலையிலும் யாகொரு டையிலும லுங்க வேலைப் பானினை வேற்றுலேனென்று சொன்னார், அதுகேட்டு நேன குள்ள நரியானது அந்தத் துஷ்டமிருக மிருக்கு மிடத்துக்கு மிவ்விட்டுத்துக்கு மிருகாத வழி தூரமிருக்குமென்று சொல்லி, ஹாத்திமானவரைத் தன்கட அழைத்துக் கொண்டபோய் அந்த இடத்தைக் காண்பித்துப்போட்டுத் தானே மரத்தின்பின்னா லெளித்துக் கொண்டிருந்தது.

அப்போது, ஹாத்திமானவர் மந்தமிருகமிருக்குங் குகையாகிய விட்டிற்சென்று பார்த்தும்போது, அங்கே அம்மிருக மில்லாமையாலே தாமவ்விட்டுத் தொஞ்சார் தாமதித்திருந்தார், பின்னர், சுற்றுமேரம் பொறுத்து அம் மிருகமும், அதின் ஜோடிகுபெண்ணும் வந்து தன்விட்டைப் பார்த்தும்போது, அங்கே ஹாத்திமானவர் மிருகக் கக்கன்டி இம் மானுடனாயிருக்கும் புறப்போமென்று யோசித்துத் தன் விட்டிக்கு முன்பாகவந்து நின்றுகொண்ட. சொல்லித்தொடங்கிற்று அஃ தென்னெனினில், ஹாத்திமானவரைப் பார்த்து, ஒகே, மனுடனே, நீய்த் துண்டான துன்னதல்லவே, அப்படியிருக்க நீ இரவீட்டுக் குடையவனைப் போலவும், ஒரு அதிகாரியைப் போலவும், என்னுடைய அச்சம் பயங்கரமின்றி வந்திருக்கின்றாயே! அதாகியல்ல, இப்போது தான் நாயிர் தப்புவேண்டு மென்றால், நீ வந்தவழியைப் பார்த்துக் கொண்டு போனால் நல்லாயிருக்குமென்று சொல்லிற்று, அதுகேட்டு, ஹாத்திமானவர் அம்மிருக லைப்பார்த்து, ஒகே, ஹைவான் ஜாதியே நானுக்கு இடுக்கஞ் செய்யப்படியான துஷ்டனுல்ல, வேட்டைக் காணாமல், அப்படியிருக்க, நீயென்னைக் கண்டு வன் பயப்படுகிறது.

இந்தவி னென்னுடையது யிருக்குமானால் நீ யிதிலேயுத் பெண்காதி யோடுஞ், சுகநலத்தோடுஞ் சந்தோஷம் யிருவென்று சொன்னார்.

அதுகேட்டம் மிருகங்க ளிரண்டும், ஹாத்திமைப் பார்த்து, மிருகஜாதிகளுக்கும், மனுடர்களுக்கு மென்னசம்மந்த மிருக்கின்றது நீ சொல்வதைப்பார்த்தா லெங்களை மோசப்படுத்த வந்தவனாகத் தெரிவித்த தாலால், நீ நல்லநமமாகப்போகலாம்; அப்படிப்போகாம லெங்கள் சொல்லைத் தட்டிப்போட் டிருப்பாயானில், மிருகத் தவருத்தப்படுவாய், அதுவுந்தவிர, இதற்கும்போவா யென்றசொன்னதுகள், அதுகேட்டு, ஹாத்திமானவர் அந்த மிருகங்களைப் பார்த்து, ஒகே, ஹைவான்களே நீங்களுங்க ளையிரைப்போல் மற்றவயிர்களையு மெண்ணவேண்டியதல்லவா, அப்படியிருக்க, நீங்கள் நியாயத்துக்கு விரோதமான செயல் செய்துகொண் டிருப்பதுங்களுக்குக்காக, அஃ தென்னெனினில், நீங்கள் (கேடரென்ற) நரியின்பிள்ளைகளை யெப்போதும்போய்க் தின்று கொைய யாற்றிக்கொள்வ துங்களுக்குஞாயமாவென்றுகேட்டார், அதற்கு மிருகங்கள், ஹாத்திமைப் பார்த்து, ஒகே, வாஸிபனே நீ பந்தக் (கேடரென்ற) நரிக்குக் கவிபாகி யெங்கவிடத்திற் சண்டைசெய்ய வந்திருக்கிறாய். வென்று கேட்டதுகள்.

அதற்கு, ஹாத்திமானவர் மந்த மிருகங்களைப்பார்த்து நீங்க ளென் போரி லப்போப்பட்ட சந்தேக மொருபோதுங் கொள்ளவேண்டாம், நா னுண்டவனறிய அவர்களுக்காக வுங்கோடுஞ் சண்டைசெய்யவா வில்லை, ஆனால், ஞாயந்தைக்குறித்துப் பேசவந்தவனேகவிர வேறில்லை, அதனால், நீங்க ளந்தக் (கேடர்) என்ற நரியின் பிள்ளைகளை யிலிசித் தின் கிறதில்லையென் டென்னுங் துக்குத் தந்தஞ் செய்து தரவேண்டும். அப்படிவாக்குத் தந்தஞ் செய்து தந்தாற்றி னீங்கள் ஆண்டவனுடைய கோபப் பாவையில் நின்றுத் தப்பிக்கொள்வீர்கள், அல்லாதவனுடைய மிசவுந் துன்பப்படுகிறீர்களென்று சொன்னார், அதுகேட்டபிறி மிருக மிரண்டும் ஹாத்திமைப் பார்த்து, ஒகே, மானுடனே நீயந்த நரியைக் குறித்து இவ்விதமாக வன்விசனப் படுகிறாய் பார் பார், இன்னம் கொஞ் சகோத்துக்குள்ளே நீயும், அந்த நரியின் குட்டிகளைப்போல் ஆகப்போகிறாயென்று சொன்னதுகள்.

அதுகேட்டு ஹாத்திமானவர், அந்த மிருகங்களைப்பார்த்து, ஒகே, மிருகஜாதிகளே நீங்கள் (கேடருடைய) பிள்ளைகளைத் தின்பதற்குப்

பதிலாக இப்போ தென்னோத் தின்று என்னக்கு மிருத்த நன்மைகிடைக் குமாநலால், அந்தப் பிள்ளைகளைப்பிடித்துத் தின்பதை விட்டுவிடுங்க ளென்று பெரிய பிள்ளையோடும், இரக்கத்தோடுஞ்சொன்னார், அதற்கம் மிருகங்கள் ஹாத்திமைப் பார்த்து நீ சொல்வதெங்களுக்குச் சரியான தில்லை, மேலு முன்னேப்பார்த்தால் அதிகப் பிரசங்கியாயிருக்கறாய், ஆனதால் நாங்க எந்தப் பிள்ளைகளைத் தின்பதையும் விடமாட்டோம், உன்னோத் தின்பதையும் விடமாட்டோமென்று சொன்னதுகள், அது கேட்டு ஹாத்திமானவர், ஆண்டவன்பேரி லாயோபிட் பந்த மிருகங் களைப்பார்த்து, ஒகே, ஹைலாவர் ஜாதிகளே, ஆண்டவனாவ ஹைக் திலே பதினெண்ணாயிரம் விதமான வுயிர்ப்பிராணிகளே, அப்பெண்ண அவையவைகளுக்குச் தருந்த படிக்கு, நினைக்கன்று மாகாரங்கொடுத் துத் காப்பாற்றுகிறான், அதுபோலே, யுங்களுக்கும் ஆகாரங்கொடுக்க அவனிருப்பதால் நீங்க அந்தத் (கிடரின்) பிள்ளைகளை மெல்லித் தி லாவது தின்னும் விருந்தா லெனக்கு மிருத்த நன்மை கிடைக்குமென் னுசொன்னார், அதுகேட்ட பம்பிருகங்கள், ஹாத்திமைப்பார்த்து, ஒகே, மானுடனே நாங்க ளைத்த தின்னும் லொருபோதும் விடமாட்டோம், இப்போ துன்னையு முயிரோடே போறதற்கு விடமாட்டோம் மென்று சொன்னதுகள், அதுகேட்டு, ஹாத்திமானவர் தமது மனதிலே ஹத்தி முதேவிகள் மிருத்த கடினமான இருதயமுள்ளதா, யுயிருடையதுகள், ஆகலால், இந்தத் கொரோமான ஷைத்தான்களை யெவ்விததனும் நாம் கொல்லாமல் விடக்கூடாதென் றெண்ணங்கொண்டு மிருத்த ஆங்காரத் துடனே கோபங்கொண்டு, தாமிருத்த இடத்தைவிட்டுமோர்குதியிலே பாய்ந்து அந்தமிருக்கக் கிரண்டையும் பிடித்துக் கழுத்தை நெருக்கி நிலத்தி லடிக்குத் தருணத்திலே தமது கருபையினமனத்தி லெண் னங்கொண்டதாவ தென்னெனின்.

இந்த மிருகங்களை நாமெவ்விதமாகச் சேவதை செய்கிறது, இத் தாள்வனையில் நாமொரு சேவநெய்தையும் நமதுகையாற் கொன்றது மில் லையே, இன்னும், யாதா மொருவருடைய மனதுக்கு வருத்தமும், இடுக்கமும் கொடுத்ததில்லையே, என்றாலும், இந்தமுதேவி மிருக ஜாதிக ளாண்டவனுடைய ஆணையைக்கூடத் தட்டிப்போட்டதுகளே இதற் கென்னசெய்கிறது, இவைகளை வெட்டிக் கொன்றுபோட்டா லும் அதிஹூதப பழிமதுபேரிற் கமருமெயென் றெண்ணியோசித் து அவைகளைச் சேவதை செய்யக்கூடாது, இவைகளுக்குத் தருந்த படி துஷ்டருக்குச் சிஷ்டை பரிபாஸை மென்பதுபோலே சிஷ்டை

தான் செய்பவேண்டுமென்று தம்முடைய இடபிற கடியிருந்த கத் தியையுருவி யுதன்பிடியினுலே யம்மிருகங்களுமை பற்களையெல் லாம் தட்டி, அவைகளின் கைகங்கடையெல்லா அத்தாவிட்டு ஆண் டவனோக்கி இலாக) ஆண்டவனே இவைகளுடைய வருத்தத்தையும், வேதனையையும் நீக்கவேண்டுமென்று துஆக்கேட்டார், அதுபோலே யாண்டவனுதவியினால் அந்த மிருகங்களின் வேதனையெல்லாம் நிவர்த் தியாகிவிட்டது, அப்போ தம்மிருகங்கள் அமுதமுது ஹாத்திமைப் பார்த்து, ஒகே, குரவிரம்பொருந்திய இராணா திராணே நீரெங்களை யிவ் விதமான தோஷஞ் செய்துவிட்டீர், ஆன லெங்களுக்குக் கிணையெவ்வித மாகக் கிடைக்கும், எவ்விதமாக வுண்டுபிழைப்போமென்று கேட்டது கள், அதற்கு, ஹாத்திமானவர், அந்த மிருகங்களைப்பார்த்து நீங்கள் யாடுதான் துக்கும் யோசிக்கவேண்டாம் நிலக்குக்கொடுக்கும் வல்லமை யுள்ள ஆண்டவ னெருவானிருக்கிறான்.

அவ வெவ்விதத்திலுங் குறைவில்லாமல் நிலக்குக் கொடுப்பா னென் றவர்களுக்கு வேண்டிய அறிவுகலையுஞ் சொல்வினார்-அச்சொற் றுக்குப் பின்னும் அம்மிருகங்க கிரண்டுங் கேட்டுக்கொண்டு கம்மா யிருந் ததுகள், ஆனால், ஹாத்திமானவர் எவ்விதத்தைவிட்டும் விலகி பப்புற மானபோல, முன்னர் மரத்தடியி லொதுங்கி யொளித்துக்கொண் டிருந்த (கிடரென்று) நரியானது ஹாத்திம் கிட்டவந்து அவரை மிருத டிருந்த (கிடரென்று) நரியானது ஹாத்திம் கிட்டவந்து அவரை மிருத மாக வாழ்த்திப்போற்றி இந்த மிருகங்களுக் கெங்களுடைய வுயிருள் வாவரையிலு மிரைகள் கொண்டுவந்து புசிக்குக் கொடுப்போமென்று சொல்லிற்றுப், பின்னர், ஹாத்திமானவர், அவ்விதத்தைவிட்டுப் பிர ஞானமாகித் தாம்காடி (தத்தேஜஹ- வேதாவுக்குப் போகையில்) அந்தப் பெண்ணரியானது ஆணரியைப்பார்த்து, ஒகே, எப்பருக்காய் கா, இந்த ஹாத்திமானவர் நமக்குச் செய்த வுபகாரத்தை நீ சொஞ்ச லாவது நினைக்காமல் அவரைத் தனியாழிபோக விட்டுவிட்டுப் பார்த் திருக்கிறாயே, அப்டாடிருக்க வுனக்கெப்படி மனம்வந்தது அவரெவ் வித மொன்றியாய்ந் (தத்தேஜஹ- வேதாவுக்குப் போலார்) அப்படி யந்தப்புண்ணிய பிரபுவைத் தனியாழிவது நமக் கதகல்லை, ஆகலால் இப்போதே நீயவரோடுத் துணையாகப் போகவேண்டிய தென்றுசொன் னது, அதுகேட்டுக் (கிடரென்னும்) ஆணரி மிருத்த எத்தோஷமாய் உடனே, துத்திமுக்குப் பிண்டெட்டந்து, ஒகே, ஹாத்திமே, நான்

மக்குத் துஷயாக (தஷதேஹ-வேதாவுக்கு) வருகிறேனென்று சொல்லிக்கொண்டோடிப்போனது, அதுமட்டு, ஹாத்திமானவர் அந்த மிருகத்தைப் பார்த்து.

ஒகே, மிருகஜாதியான் என்பிரியமுள்ள (கீடரே) நீசெய்த வுபகாரத்தின் சுமையை நானெடுக்கக்கூடாம் விருக்கிறேனே, அப்படி மிருக்க, இன்னும் நீ யென்ன குபகாரம் செய்தால் அந்தப் பன்னுள்ள சுமையை நான் எவ்விதமாகச் சுமப்பேன், ஆனால் நீ, யெனக்கூட வன்னுடைய பெண்சாதி பிள்ளைகளைவிட்டு விட்டு வருவதில் காணுண்டையதைத் துக்கொண்டு போகமாட்டேனென்றும், நீயிப்போது சொன்ன சொற்களை ஆண்டவனுக்காக மறந்துவிடுவாய் என்றும், உன்னை விடிக் கொண்டு போகிறதற் கென்னாலே கிஞ்சித்துங் கூடாது என்றும், நீ யென்கூட வருகிறதில் நின்று மிப்போது நான் போக வழியை யெனக்குக் காண்பித்தால் அதுவேயெனக்குப்போதுமானதாயிருக்குமென்றும் சொன்னார், அதுகேட்டிக் (கீடரென்றார்). ஹாத்திமைப் பார்த்து, நீருமக் கருகான வழியில்நின்றும் அவசரமாகப் போகவேண்டுமானால், அந்தப்பாதையில் மிருக வகுத்தங்களும், சங்கடங்களும் நேரிடும், இரண்டாம்பாதை கொஞ்சம் சுத்தமாகவும், தெளிவாகவும் மிருக்கும், ஆனால், வழியில் யாதொரு பழமும், அச்சமுமில்லாமல், நாமும்மோடுங் கூடவா வெண்ணக்கொண்டவனாக இருக்குகிறேனென்று சொல்லிற்று.

அதுகேட்டு, ஹாத்திமானவர் அந்தக் (கீடர்) என்னுங் குள்ள நரியைப் பார்த்து ஆண்டவனெனக்கு நற்பாதையோடும்போக வதவி செய்வா நென்றுகொன்னார், அதற்குக் (கீடர்) இன்னுமந்தக் குள்ளநரி யானது, ஹாத்திமைப்பார்த்து, ஒகே, தருமப்பிரபுவே யுமக்கு ஆண்டவ நெவ்வித்ததிலும், சந்தேகமில்லாம லுதவிசெய்வான் என்றாலும், இவ்விடம்விட்டுப் போவிரேயானால், முன்னால் வரப்பட்ட பாதை யானது அருகானவழியாக இருக்கும், ஆனால் நீ சீலாமத்தாக இருப்பிரேயானால் எவ்வித்ததிலும் (தஷதே ஹ-வேதாவுக்குப்) போவிரென்று சொன்னது, அதுகேட்டு, ஹாத்திமானவர் அந்தக் (கீடரென்னும்) குள்ளநரியைப் பார்த்து, நல்லது, உன்சொல்லைப்போயே நானடக்கிறேன்-நீ யுன்னிருப்பிடம்போய்ச் சேரென்றுகொல்லி பாதையனுப்பி விட்டுப் பின்னர், தாமுன்னோக்கிரபந்தார், நடக்கும்போது முந்தின்

அருகானவழிவந்து நேரிட்டது, அந்த வழியைப்பார் தவர் இவ்விடத்தில் நாம் என்னையோசனை செய்கிறது, ஆயினும், இந்தவழியிலே போய், அங்கே பென்னகடக்கிறது பார்ப்போமென்று சிலதூரம் நடந்துபோகும்போது, பிள்ளிடத்தினோர் பெரிய வனந்திரமான காடுவந்தெதிரிலே தோற்றிற்று.

முதலாவதுகவால்-முற்றிற்று.

ஹாத்திம் கிரஸ்மகளை விவாகம்செய்த கிஸ்வர.

விவாகம்செய்த கிஸ்வர.

கவிவிருத்தம்.

ஹாத்தி மென்போர் கடி யரசனாய்
கீர்த்தி பெற்ற கிரக மகவரினைப்
பூததொ டைப்புயம் புல்லும் விவாகத்தின்
புத்த மானகிள் ஸ்வை ரியம்புவாம்.

இதன்பொருள்.

ஹாத்திமானவர் கரடிகளுந் கொண்டு இருந்து கீர்த்திபெற்ற கிரேசென்னும்பெயருடையவனின் மகளாகிய பெண்ணிந்தோளைப், பூமாவையணிந்து தமது நோளோடுஞ் சேர்த்தனையும்படியாகக் கவி பாணஞ்செய்த ஏத்தமான கிஸ்வாவென்னுஞ் சரித்திரத்தைச் சொல்லுகின்றும்.

சரித்திரவசனம்.

இவ்விதம், ஹாத்திமானவர் நடக்கும்பாதையிற் குற்றிய காடு வனந்திரம், மலைகள் முதலிய இடங்களிலுள்ள கரடிகளுக்கெல்லாம் (என்கொண்டும்) பெயரையுடைய கரடியானது பாத்துஷாவாக இருந்தது, அப்படி மிருக்கையில், ஹாத்திமானவர் காட்டிப்போய்ச்சேர்ந்த அன்றையகிள் கிரேகமும், முகமு மனுடருடைய ரூபம்புள்ள கரடிகள் (௭-௨௭) மட்டிலும் புறப்பட்டு மகாலேகமாகக் காட்டில் ஹாத்தி

முகம் கெதிருமேயர் கட்டமாக வருவதை யவர்கண்டு, நாமிருந்த அச் சத்தோடும் பற்கையில், அந்தக் கரடிக ளிந்த ஹாத்திமென்னும், வாஸிபின்போர் வந்துவிழுந் தனனைப் பிடித்துக்கொண்டு போய்த் தங்களுடைய பாத்துஷாவாகிய (காசவி) முடிபாக விட்டார்கள்.

அதுகண்டந்த (கிரஸ்) பாத்துஷா மிருத்த (சந்தோஷமாய் ஹாத்திமைப்பார்த்து, ஒகே, வாஸிபே நீர் என்னிடம் இருந்த தப்போது இங்கேவந்த சந்ததிகளையெல்லாம் ஒளியாம லெளக்குச் சலிப்பாமாகத் தெரியப்படச் சொல்லவேண்டியது, ஆகையால் நீர் யார், எகேயிருந்த தங்கேவந்தீர், உம்முடைய பெயரென்ன சொல்லும், ஆனும், உம்முப் பார்த்தால் எமன்தேசத்து பாத்துஷா ஹாத்திமேயோ லிருக்கிறதே யவர்தானா நீர், அல்லவேயோ என்று கேட்டது, அதுகு ஹாத்திம் (கிரஸ்) பாத்துஷாவைப்பார்த்து நீர் சொன்னதான் தான், என்னுமவன் ஹாத்தியிபுனுதையா யிருக்கும், ஆனால், நான், ஆண்டவனுடைய லகாவத்தைநாடி யிந்த வஞ்சிரமாகிய காட்டுக்கு வரும்படி கேரிட்டதென்று சொன்னார்.

அதுகேட்டு (கிரஸ்) பாத்துஷா ஹாத்திமைப் பார்த்து நான்விடம் வந்ததற்காக நானுமதுபேரில் மிருத்த சந்தோஷமாகினேன். ஆன லிப்போது நீர், என்னுடைய பெண்ணைக் கலியாணஞ்செய்து, கொள்ளவேண்டியது, அலிதேனனால், நானிர்த்தக்காட்டில் என்னுடைய பெண்மகளுக்குத் தகுந் புருஷனில்லாமல் வெகுநாளாக யோசனை யாயிருக்குமேன், அப்படியிருக்கு மெனக் கின்றையதினத்தில், எந் தன் முன்னோக்கஞ்செய்த பூசாபலமாக நீர் இவ்விடம் வந்தீர், அப்பா நீர்வந்த தென்னுடைய அறிவுடந்தானென் தென்னுமேதெனென்று சொன்னது, அதுகேட்டு, ஹாத்திமானவர் தமது கிரகைக் கீழே சாய்த்தவராய் இலிதென்ன காரணமென்று யோசனையாயிருந்தார், அது கண்டந்தக் கரடிகளின் ஹாத்திமைப்பார்த்து நீர் நான் சொன்னசொல் லுக்கு யாதாமொரு ஜவாபுக்கொடாமலிருப்பதைப்பார்த்தால் நீரென் னிய யோசனைக்கு நான் தகுந் தவல்லவென்றே, அப்படியேயாரு போதுமென்னுந் தென்று சொன்னது.

அதுகேட்டு, ஹாத்திமானவர் மிருத்த மென்தான் தந்துக் கர டிகளையெப்பார்த்து நீங்கள் வறவானவையா யிருக்கிறீர்கள், நான் இன்னானவையா யிருக்கிறேன், அப்படியிருப்பதால் இன்னானவையா

கு மெல்விதமாக வொன்றுபடுமென்று சொன்னார், அதுகேட்டந்தக் கரடிகளின் ஹாத்திமைப் பார்த்து, ஒகே, ஹாத்திமே மோகத்தில் இன்னானும், வறவான மொன்றாயிருக்கும், ஆகையால், அதைப்பற் றி நீர் பேரென்கேள்வித்திலில், எவ்விதத்தி னென்மகளை நீரோ விவாகஞ் செய்யவேண்டுமென்று சொல்லி அப்போதையிலேயே, தன் னுடைய வேலைக் காரர்களை அழைப்பிவித் தவர்களோடும் என்னு னுடைய மகளைக் கலியாணப் பெண்ணாகச் சிங்காரித்து இன்னமாளிகை யில் மகாசீக்கிரத்திற் சாக்கிரதையாக்கிக் கொண்டோய் வையுங்க ளென்றுசொல்வீர்து, அதுகேட்டு டெனே வேலைக்காரர்கள், அப் பெண் ணைப் பெரி க்கச் சிங்காரித்துக்கொண்டுபோய் (கிரஸ்) சொன்னவிடத் தை வந்தார்கள், பின்னர், ஹாத்திமையு மந்தமாளிகையிற் கொண் டு வந்தார்கள், அப்போது, ஹாத்திமானவர் அங்கே சிங்கா ரித்துக்கொண்டுபோய் வைத்திருக்கும் (கிரஸ்) மகளாகிய பெண்ணைப் பார்த்து, மிருத்த ஆசீர்நியப்பட்டுத் தலியாணத்திற்கென்று கடியிருந் துஞ் சபையிலெழுந்து நின்று இப்போதாவது தப்பிக்கொள்ளலா முன்னோர் யோசனைசெய்து (கிரஸ்) பாட்சாவைப்பார்த்து, அப்பாட் சாவே, பங்குறியிருக்கிறதான் பாட்சாவாகிய வுமது மகளைப் பெண் சாதி யாக்கிக்கொண்டால் ஞாயத்துக்கு விரோதமா யிருக்குமேயென் று சொன்னார்.

அதுகேட்டந்தக் கரடி பாட்சா ஹாத்திமைப் பார்த்து, ஒகே, ஹாத்திமே நீர் இப்பேர்ப்பட்ட கோக்களை, குற்றமுண்டாகப் பேச வேண்டாம், நீரும், என்மகளுக்கு சரியேயுந் தர வேறில்லையென்றுசொல் வினது, அதுகேட்டு, ஹாத்திமானவர் மிருத்த வருத்தமும், என்ன முய்கொண்டு, தம்முடையமனத்தில் ஆண்டவனே நான் என்னபலா யில்லர் தகப்பட்டுக்கொண்டேன், இனிநா என்னசெய்வேன், நானொ ரு வேலையையாடியல்லோ லுரைவிட்டுப்படாதபாடுமப்பட்டுத் துன்பமாக இறந்தப்பதைவர நானடிவந்ததில், இவ்விடத்தி லெனக்கென்ன விதி வந்து கேரிட்டது, இப்போது நான் கலியாணம் செய்துகொண்டிவ் விடத்திற் சவுக்கியத்தை யடைந்திருந்தால் நான்வந்தவேலை பெவ்வித மாய்முடியும், என்வரவைப் பார்த்துக்கொண்டிருக்கு முன்னிஷாமுடைய ஹாஜந் தெவ்விதமாக நிறைவேறும், நாம் யோகாலிட்டால் நம்மா லவன் வினாபிறந்துபோவானே, அதற்காக நான் மருஷத்தில் நீ கேட் துங் கேள்விக்குநா என்னவொரு சொல்வேனென்று தமது முடிவாக

விசை தலையை வைத்துக்கொண்டெண்ணுதது மெண்ணி விசை மடைத் திருந்தார், அது தெரிந்து, அந்தக் காடியாஜன் ஹாத்திமைப் பார்த்து, ஒகே, எவ்விதெனத்தாய்மான ஹாத்திமே நீ சொன்னால் கேட்காவிட்டால் இம் மரட்பரியந்த மிவ்விடம்விட்டு வெளியே போக மாட்டீர், என்னுடைய காலவிலேயே யிருந் தி ன்று போவீரென்று சொல்லிற்று.

அதுகேட்டு, ஹாத்திமானவர் வாங்கிற்று (சொல்) ராஜனைப் பார்த்து யாதொரு ஜவாபும்தொடாமலும், குனிந்ததலைப் நிமிர்த்தாம லுயிர்த்தார், அதுகண்டு, அந்தக்காடியாஜன் ஹாத்திமேயில் மிகுந்த கோபமடைந்து, தன்னுடைய இனத்தாரைப்பார்த்து நீங்கி விடுவது திமை இன்ன இடத்திலிருக்கு மலையின் பொதும்பான டென் னே கொண்டிபோய்ப்போட்டி, அதின் வாயிலேயே பெரிய பாறைக ளுற் படலத்தால்முடி மிகுஜக்கொதையாகக் கிவ் விருக்க வேண்டிய தென்றுசொன்னது, அதுபோ லவர்கள், ஹாத்திமைக் கொண்டி போய், அந்தக் கெவியிற்போட்டி, அதின்மேலொரு பாறைக்கற் புட் லத்தைக்கொண்டு முடிவிட்டுப், பாட்சாவுக்குவந்து சங்கதிசபத் தெரி வித்தார்கள்.

இங்கே, ஹாத்திமானவர், அந்தக்கெவியிற்பெயர் லும், தாக்கத்துக் குறைவாலு மிகுந்த துன்பமடைந்துகொண்டு கிடக்கையில், ஏழுநாட் கழித்து அந்தக் (சொல்) பாட்சா ஹாத்திமைக் கொண்டி வரும்படிக்கு வேலையாட்களுக்குக் குத்திரச் செய்தது, அதுபோ லவர்கள், கைதியில் நின்றும் ஹாத்திமைக் கொண்டிவந்து (சொல்) பாட்சாவுக்குமுன்னில் விட்டார்கள், அதுகண்டு காடியாஜன் ஹாத்திமைப் பார்த்துத், தனக்கு வலதுபக்கமாக இருக்கவைத்துப், பின்ன ரவரைப்பார்த்து, ஒகே, ஹாத் திமே நீர், என்னுடைய மகளானபெண்ணை யொப்புக்கொண்டு கலி யாணம் செய்துகொள்ளுமென்று சொன்னதற்கு, ஹாத்திமானவர், அந்தக் (சொல்) பாட்சாவைப் பார்த்து யாதொமொழிபேசா மலும், அச்சொல்லைத் தாமொப்புக் கொள்ளாமலும், தலையைக் கீழே சாய்த்துக்கொண் டிருந்தார், அப்போ தோர்நட்டிலே பழலாக்கக்கோக் கொண்டிவந்து இவர்முன்னாலே வைத்தார்கள், அதுகண்டு, ஹாத்தி மானவர் சேழுநாட் பட்டினியாயிருந்த படியால், அக்கணிகளைத் தம் மார்ப் கூடியவரையிலும் வயிறுசீரம்பப் புசித்தார்.

அதுகண்டந்தக் காடியாஜன், ஹாத்திமைப் பார்த் தெனது பிரி யமுள்ள வாலிபரே நீரென்மகளை நிக்காகுசெய்து கொள்ளுமென்று சொன்னது, அதற்கு, ஹாத்திமானவர் (சொல்) ராஜனைப் பார்த்து என்னக்கத்தக் காரிய தின்பேரிற் கிஞ்சித்து மன லையென்றும், இன் னானுக்கும், வைணானுக்கு மெவ்விதமாக கடுதலாகு மென்று சொன்னார், அதுகேட்டு, அந்தக் காடியாஜன் தனது சேவகர்களைப்பார்த் து, இந்த ஹாத்தி மையின்னமும் கொண்டுபோய் முன்போட்ட புதா ரென்னுங் கெவியிற்போடுங்கொன்று தாக்கிதுசெய்தான், அதுபோ லே அந்தச் சேவகர்கள் ஹாத்திமைக் கொண்டிபோய் அந்தப் புதா றிற் போட்டார்கள், அப்போது ஹாத்திம் கிரஸ் என்னம், ஆகாரமில் லாமற் கைதியாகக் கிடந்தார், அப்படிக் கிடக்கையி னொன்றானிரு ன்றில் ஒரு பெரியோர்வந்து தலைமாட்டில் நின்றுகொண்டு, ஒகே, ஹாத்திமே நீரிப்போதுபாதிபுயிருள்ளவரா யிருக்குகிறீர், ஏனின் னு மிற்றப் பாதிபுயிரையு மிந்தப் புதாறிற்கிடந்து விணாகப் போக்க கினைக்குகிறீர், மேலும் நீ ரென்ன வேலைக்காக வந்தீர் அறியவில்லையா, நீ ரொதுமாட்டி லந்தக் (சொல்) ராஜனுடையமகளை நிக்காகுசெய்தா திருக்குகிறீரே அதுமாட்டில் இந்த புதாறில்நின்று வெளிப்படமாட் டென்றுசொன்னார், அதுகேட்டு, ஹாத்திமானவர் பெரியவரைப் பார்த்து, நல்லது பெரியவரே நானந்தப் பெண்ணை நிக்காகுசெய்தால், அவளொன்னைக் கொஞ்சநேரமாவது வெளியிற் சாவகாசமாய்ப் போக விடமாட்டாளே, அப்படி நா னவனுடைய வேலையி லிருந்தால், நான் வந்தவேலைக் கெவ்விதமாகப் போவேனென்று சொன்னார்.

அதுகேட்டு பெரியவர் ஹாத்திமைப்பார்த்து, ஒகே, ஹாத்தி மே நீர் வெளிப்பட வேண்டுமானால் யாதொரு சந்தேகமு மில்லாமல் அந்தப்பெண்ணை நிக்காகுசெய்தால் வெளிப்படுகிறீர், இல்லாவிட்டா லிந்தக் கெவியிலேயே யுமதுபிரான மானமாகும், அப்படி வராமல் நீரவளை நிக்காகுசெய்தால், அவளே யும்மைச் சந்தோஷமாக அனுப்பு வாளென்று சொன்னார், இவ்விதங் களவுகண்ட ஹாத்திமானவர் தம துக்கண்களை விழித் தெழுந்திருக்கையில், முன்னிலவரைக் கெவியில் நின்று மழைந்ததுபோலே அவ்நையதினமும், அந்தக் காடியாஜன் ஹாத்திமைபழைத்துக் கொண்டுவரும்படிக்குச் சேவகர்களுக் குத்த ரவுசெய்தான், அப்படியே சேவகர்கள் ஹாத்திமைக் கூட்டிக் கொண் டென்று, அந்தக் காடியாஜன் முன்னிலே விட்டார்கள், அதுகண்டு, கா

* டிராஜன் ஹாத்திமைப்பார்த்து, ஒகே, ஹாத்திமே நீரென்சொல்லித் தட்டிக்கொண்டே வருவதால், இன்னு மதிக வருத்தப்படுவீர், அப்படி வராமலும், என்சொல்லித் தட்டாமல் என்மகளைக் கவியாணங் கட்டிக்கொள்ளும், அட்டிக்கட்டிக்கொண்டா லும் குவேண்டிய சவுக் கெய் கிடைக்குமென்று சொன்னது.

அதுகேட்டு, ஹாத்திமானவர் அந்நக் கரடிராஜன் பார்த்து, ல் லது, நான் தங்களுடையமக டக்கவியாணங் கட்டிக்கொண்டால், யாதா மொரு கரடிகளும் நானிருக்கு மி-த்துக்கு வசக்கடா என்று சொன் னார், அதுகேட்டுக், கரடிராஜன் ஹாத்திமைப்பார்த்து, ஒகே, அரு அப்படியங்கேவா யாருக்காவது குதறத்துண்டாகுமா, ஆனால், மற்றக்கரடிக ளும்மிடமாக வரவும்போசவு மிருக்கவே தவிர வேறில்லையென்றுசொல்லி, யுடனே தன்னுடைய தப்பாறின ள பெரிய பெரிய மந்திரி பிரதானிகளையும், மற்றும் பெரியோர், சிறு யோர்களையும் மறைத்து வைத்துக்கொண்டு பெரிய முழக்கமாக, அகே கவித சசங்களென்னங் கவியாணச் சடங்குகள்செய்து பின்னர், வித விதமான விரிப்புகள் விரித்து, அதிலே பெண்ணு மாப்பிள்ளையு மிருக் கும்படியாக வோர் மணவறை செய்து, அதில் ஹாத்திமையும், பெண் ணையு முட்காரவைத்துச் சடங்குகளின் வத்துத்துகளெல்லாஞ் செய்து, டிக்காகுஞ் செய்துமுடித்துப் பின்னர், ஹாத்திமுடைய கையிலே பெண்ணுடைய கையைப்பிடித் தொப்புத் கொடுத்துவிட்டு, அந்த இடத்தைவிட்டுக்(கொல்)ரா(னும்)அவனுடைய மந்திரி பிரதானிகளும், பந்துஜனங்களும் வெளியில் வந்துவிட்டார்கள், பின்னர், மணவறை யில் ஹாத்திமையு மாப்பிள்ளையும், பெண்ணு மொன்றாகக் கூடித் தலந் து மிருசந்தோஷமாக வாழ்ந்திருந்தார்கள்.

இவ்வித மாப்பிள்ளையும், பெண்ணும் நித்தியமுஞ் சந்தோஷ மடைந்து விதவிதமான பலகனிவர்க்கங்களைப் புசித்து மனத் திர்ப்தி யடைந்துகொண் டிருக்கும் நாட்களிலேநான் ஹாத்திமானவர் தம்மு டைய மாமனான (கொல்)பாட்சாவிடம்போய் மிருத்த வணக்கத்துட னே நின்றுகொண் டவனைப்பார்த்து, நான் கனிவர்க்கங்களைத்தின்று தின்று தெவுட்டிப் போனேன், ஆனதால், இனிநான் தானியங்களாலான புசிப்புக்களைப் புசிக்க மனங் கொண்டலகை இருக்குகிறேன், அது போ லெனக்குத் தங்கள் தானியங் கொடுத்தால், நன்மையாக நான்

புசிப்பேன், அல்தென்திரேகத்துக்குமொத்துக்கொள்ளும், என்மனதுக் குஞ் சந்தோஷமா யிருக்குமென்று சொன்னார், அதுகேட் டேனே, கரடிராஜன், தன்னுடையகூட்டத்தார்களைப் பார்த்து நீங்கள் பட்டணங் களிற்போய் நல்ல நல்ல விதவிதமான அரிசினும், ரெய், சர்க்கரை களும், அவையகளைச் சமைக்கும்படியான நல்ல விதவிதங்களும் எண்ணப் பேரில் வாங்கிக்கொண்டு வரவேண்டிய தன்று மகா தாக்கீதோ டு சொன்னார், அதுபோ லவர்கள் போய் எல்லா வஸ்துகளையும் வாங்கிக்கொண்டு வந்து தங்கள் பாட்சா முடைய முன்பாக வைத்தார் கள், பின்னர், அவ் வஸ்துகளையெல்லாம் ஹாத்திமானவர் ரெடுத்துக் கொண்டு போய்த், தமதிஷ்டம்போல் விதவிதமாகச் சமைத்துந் தரிமும், தம் பெண்சாதியுமாய்ச் சந்தோஷமாய்ப் புசித்தெண் டிருந்தார்கள்.

இவ்விதம், ஹாத்திமானவர் மனஞ்சந்தோஷமாக வுண்டிதின்றி ருந்து நாட்கழித்துநகையில மாதமு முன்றாயிற்று, அப்போ தொரு ஹாத்திமானவர் தம்முடைய பெண்சாதியைப் பார்த்து, ஒகே, பெண்ணே, நானொரு வேலைக்காகவேண்டி ஊரைவிட்டுப் புறப்பட்டு வந்தேன், அப்படி சூத்த இடத்தில், உன்னுடைய தகப்பனென்னித் தொந்தறைசெய் துன்னைக் கவியாணமுடித்துவைத்தார், அதுவும் நல் லதுதான், என்றாலு மிப்போது நான் கொஞ்சநாள்குப் போய்வரும் படியாக வுந்தகப்பனிடத்தில் நீ யுத்தரவு வாங்கிக் கொடுத்தால் லீ தெனக்கு மிருத்த வொத்தரையைக் இருக்கும், அநனால் நான் வந்த வேலையை முடித்துக்கொள்வேன், அப்படி நான்வந்தவேலையைமுடித் தாயிற்றுப்பிறகுவேனாக லெவ்விதத்திலு முன்னிடமாக வருவேனென் னுசொன்னார், அதுகேட் டப்பெண்ணைவ ருடனே தகப்பனுகைய (கொல்) பாட்சாஇடத்திற்போய் மிருத்த வணக்கத்தோடு மவனைப் பார்த்து, என தருமையுள்ளதகப்பனே, என்முருஷனாவர் தாம்வந்த வேலையை முடித்துக்கொண்டு வருவதற்குப் போகும்படியாகக் கொஞ் சநாள்குக்குத் தேவரீர் தங்களுடைய வுத்தரவு கேட்கிறென்றுசொன் னான், அதுகேட் டந்தக் கரடிராஜன் தன்மகனைப்பார்த்து, என தரு மையான மகளே நீ அவருக்குப் பெண்சாதி, அவருளுக்குப் புருஷன் ஆகையால், உங்க விருவருடைய சம்மத மெப்படியேர் அப்படி நடக் கலாமென்று சொன்னான்.

அதுகேட் டப்பெண்ணைவ ல், அது தகப்பனுடைய எண்ணங் கில் மது புருஷனார் போனால் வருவாரே னாமாட்டாளே என்கிற

வெண்ணங் கொஞ்சமிருக்கிறப்போற் றேற்றுகிறது, அதனால்தான் உன்மனதவர்மன தென்றார், அதுசரியல்ல, அவர்வாயினால் விடைகொடுக்கச்செய்யவேண்டுமென் றவனைப்பார்த்து, எந்தப்பனை தாங்கள் சொன்னது சரிதான், என்றாலும், என்புருஷனார் மிகவும் நன்றான நிருமநீதியையும், நன்னடிகைகளை முடையவர் ஆகலால், அவர் சொன்னசொல்லிற் கொட்போதுத் தவறுவராது, சொன்னபொய் போல்வருவார், அதற்கு யாதொரு சந்தேகமுமில்லை, ஆதலால், என் தகப்பனே தேவரீர் தாங்க வரஞ்ச் சூத்தரவு கொடுக்கவேண்டிய தென்று சொன்னான், அதுகேட்டுக் (கிரஸ்) பாட்சா தலைவர்கள் சொன்னதுபோலே மருமகனான ஹாத்திமை வரவழைத்துச் சில நன் மொழிகள் சொசிப் போய்வரும்படிச் சூத்தரவு கொடுத்துத், தன்னுடைய ஜனங்கள் சிலரோடும்நீங்க என்மருதானனின்ற ஹாத்திமை நம்முடைய எல்லாவரைக்கும் கொண்டுபோய் நன்மையாக விட்டுவிட்டு வாருங்கென்று சொன்னான், அப்போது, அந்தக் கரடிஜனமொன்றாகிய ஹாத்திமுடைய பெண்சாதி யானவள் (விற்பன மந்திர வசு) விஷபற்பகந்த மென்னு மோர் மொகறு வைத்தமுத்திய மோரிடிக் கைத்) தன்னுடைய மனப்பூரணமிருந்த அன்புள்ள புருஷனான ஹாத்தி முக்குக் காண்பித் தவருடைய தலைப்பாகையின் முந்தானையில் அந்த முடிந்துவிட்டவரோடும், நீர் போற இடங்களி லுமக்கு யாதொரு தங்கட சங்கடங்கள் நேரிடுமாயி வித்த மோதிரத்தை விசலித்தோட்டுக் கொண்டா லுமக்குவருந் தங்கட சங்கடத்தையும், வருத்தத்தையும் நிவர்த்தி செய்யுமென்று சொல்லி, வழிக்குவேண்டிய வுண்டிதிற்க னோடு மிகுதியான வுபசாரங்களுஞ்செய் துந்தரவுகொடுத்தனுப்பினான், இவ்விதம், பெண்சாதி யானவ ருபசாருஞ்செய் தனுப்பப்பட்ட ஹாத்திமானவர், தமது மாமனாகிய கரடிஜனிடத்திலு முத்திரவு பெற்றுக்கொண்டவ்விடம்விட்டு முன்னேக்கி நடந்தார்.

அப்போது, கரடிகூட்டங்கள் தங்களுடைய இராஜனான கிரசு டைய சொற்படிக்கு ஹாத்திமானவரைக் கூட்டிக்கொண்டு தங்களுள் கைவலையிற்போய் விட்டுவிட்டுத் தங்களுடத்திற்கு வந்ததுகள், பின் னர் ஹாத்திமானவர் அவ்விடத்தில் நின்றுஞ் சிலநாள் நடக்கையில், அங்கேயோர் அகோகோரமான மைநானென்னும் வெட்ட வெளிவந்து நேரிட்டது, அந்த வெட்ட வெளியில் யாதொரு மனுஜென்மங் களும், மிருகஜென்மங்களும், பறவை பஞ்சுஜனங்களும் மில்லாம லிருந்

பதோடு, தாகத்துக்கும், பசிக்கும் யாதொன்றுத் தின்னக் குடிக்கக் கிடைக்காத பாலைநிலமாகவு மிருந்தது, அவ்விடத்தில் ஹாத்திமானவர் அதிக வருத்தப்பட்டுப்பசித்தாகத்தோடும் போகும்போதுசாயரட்சை யாகிவிட்டது, அப்போ தங்கேயோர் வயதுசென்ற பெரிய மனுடானவர் தம்முடைய முத்திரப் புறுக்காப்போட்டுக்கொண்டு கையிலிரண்டு ரொட்டியும், ஒருகஜாவிலே தண்ணீருங் கொண்டுவந்து ஹாத்திமு முடையகையிற் கொடுத்துவிட்டுப் போயினார்.

இவ்விதம், பெரியவர் கொண்டுவந்து கொடுத்த ரொட்டியையும், தண்ணீரக் கூஜாவையும் ஹாத்திமானவர் வாங்கிப் பசியாறிக்கொண்டு நடந்து முன்னேக்கி இரவுபகலாகப் போகும்போது, வழமையாக நித மும் அந்தப்பெரியவர் இரண்டுரொட்டியும், கூஜாவிலே தண்ணீருங் கொண்டுவந்து கொடுத்துவிட்டுப்போவார், இவ்விதம் பெரியவர் வழ மையாகச் சந்தாதினமும் கொண்டுவந்து கொடுக்கிற ரொட்டியினாலும், கூஜா தண்ணீரினாலும் பசியாறிக்கொண்டு ஹாத்திமானவர் இரவுபக டத்துபோகும்போ தோரளவு, பிரமாண்டமான மலைப்போ டுடையானது வழியிற் கிடக்கக்கண்டிமிருந்த பயங்கொண்டதின் பேரில் நடக்கக் கூடாது இருந்தும், தயிரியத்தினாலே துரிதமாய் வந்து அகப் பாம்பி னிடமாகப்போய் சேர்ந்தார், அப்போது, அந்தப் பாம்பானது மூச்சை விட்டுவிட்டிருந்ததில், அந்த மூச்சி லேவர் அகப்பட்ட செ சுழண்டுகொண்டு கிடந்தார்.

இவ்விதம், பாம்பின் மூச்சிலகப்பட்ட செ சுழண்டுகொண்டு கிடக் கிற ஹாத்திமானவர், தம்மாத் கூடியமட்டும் அதில்தின்றும் வெளிப் படலமென்று பார்த்தாலும் கூடாவையாக் கிடக்கச்சே கொஞ்ச நேரத்திற்குள், அந்தப் பாம்பான நிலரை முழுங்கிவிட்டது, அதனால் ஹாத்திமானவர் அந்தப் பாம்பின்வயிற்றி விருந்துகொண்டு ஆண்டவ னை கினைத்து மிகுந்த கிறிதா ஷுக்ரஞ்செய்து, தம்முடைய மனதில் நாம் பாவநாசி யானபடியால் ஆண்டவனுண்டாக்கிய இந்தப் பிரமாண்டமா ன மலைப்பாம்பின் வயிற்றி லகப்பட்டோம், ஆனால், ஆண்டவன்செய் வதெல்லாம் நமக்கு கைநென்னும் நன்மையாயிருக்கும், மேலு மித்தப் பாவமாகிய திரேகம் யாதொன்றுக்கு முகவாது, அப்பேர்ப்பட்டது, வினுப்ப்போகாமல் நமதுபேரி ளாண்டவன் கிருபைபலத்து, இந்தப் பாம்பின் பசிநிருவர்த்தகு நன்மை யினாயாக வுதவியெய்தானே யல்

தொன்றுமே நமக்குப் போதுமானதென் நெண்ணங் கொண்டதோ
மே, இன்னுமவாழ்மனதிலே யெண்ணினதாவது யாதெனில்.

மெய்யான தெவ்விதமானால், யாதாமொருவன் ஆண்டவனுடைய
பாதையில் நன்மைசெய்யநாடித் தன்னுடைய விட்டையும், பொருள்
களையும் செலவுசெய்து மிகுந்த துன்பத்தை யடைந் தான்டையதேயே
நாட்டங்கொண் டிருப்பாருள், அவனுக்கு யாதாமொருதாழ்வுந், குறை
வும் நேரிடாது, ஆனால், அப்படிக்கு நன்மைசெய்கிறவர்களை யாண்டவ
னொருவேளை பரிசோதனைக்குக் கொஞ்சம் வருத்தங்கள் நேரிடச்
செய்கிறதே தவிர வேறில்லை, அப்படியான வருத்தங்களி லகப்பட்ட
வந்தன்னுறுதிமாறாமலிருந்தெண்ணவேண்டியதாவது, நாமிகுந்தவுக்
கியத்தில் நின்றும் வெளிப்பட்டோமென்பதாகவே, அப்படியெண்ணங்
கொண்டதன்னுடைய வருத்தத்திற்கு மிகவும் ஆறுதல்சொல்லிவிடிக்
புதுகினைவல்லவா மவர்களுடைய பாடுகளை நினைத்து, அவர்களுக்கு வந்த
வருத்தங்களைக்கீழ் சவுக்கியங்கொடுத்த ஆண்டவ னைக்குப் பூ
லெவ்விதத்திலும் சவுக்கியமுண்டாகக் கிருபைசெய்வானென் றெண்ண
வேண்டுமென்றும் நினைத்தலாக, அந்தப் பார்ப்பின்வயிற்றினால்தான்
நான்மட்டு மோடியோடி வெளிவருவதற்கு நா டப்பக்கங்களிலும் பார்த்
ததி லோரிடத்திலாவது தமக்கு வெளியில்லா வழியில்லாமையினால்
மிகுந்த வருத்தமடைந்து கொண்டிருந்தார்.

ஆனால், இவருடைய பெண்சாதியாகிய கரடிாஜன்மக ளிவரு
டைய தலைப்பாதையில் முடிந்துவிட்டமொகருவென்ற மோகிரமானது
மகா பெருமையுடையதுமாய், விஷங்களைத் தீர்க்கிறதுமாயிருந்தமை
யால், இவ்வந்தப் பார்ப்பின்வயிற்றிற் செரியாமலும், விஷமேறாமலும்
மற்ற யாதோர் குற்றங் குறைவுக ளில்லாமலு மிருந்தார், இன்னுமந்த
மோதியாகிய மொகருவின்ருண் மெப்பேர்க்கொத்ததானால், அது
யாதா மொருவரிட மிருக்கி லவர்களை நெருப்புஞ்சுடாது, தண்ணீரில்
கிழந் தமிழ்ந்தாது முயிருடலுக்கோர் சேதமும்வராது, இவ்விதமா
ன மொகரு மோதிய மிவரிடத்தி லிருப்பதினால், அப்பாம்பின் வயிற்
றிற் கொரோமான விஷம்பற்றாமலும், செரித்துப் போகாமலு முயி
ரோடுமுன்னுநாளாக அங்கு மிங்குமாக வோடிக்கொண்டிருப்பதால், அந்
தப் பாம்பானது மிகுந்த வருத்தப்பட டச்சமடைந்து, இஃதென்ன
காரணமா யிருக்கிறது, நானென்ன கெட்டவஸ்துவைத் தின்றேன்.

ஹாத்திம் கிரவ்மகளை விவாகஞ்செய்தகிஸ்ஸவா. அட

என்வயிற்றிற் செரியாம லங்கு மிங்குமாக வோடிக்கொண்டி திரிகின்ற
தேயென்று பெரிய எண்ணங்கொண் டிருப்பதோடு, அதின்வயிற்
மிகுந்த வலியாகச் சொல்லமுடியாத வேதனைகொண் டிருந்தது.

இதபோல், ஹாத்திமும் அப்பாம்பின் வயிற்றிற் மிகுமுந்
கடைத்து நான்குதிசைகளிலு மோடித்திரிந் து பார்க்கும்போது, அதி
னுடைய குட லிவருடைய காலைச் சுற்றிக்கொள்ளுகிறதால், அந்தத்
குடலைக் காலிலின்று முதறி விட்டுவிட்டு டோடிக்கொண் டிருந்தை
யில், அந்தப்பாம்புக்குக் குடற்புட்டில் கொண்டமையால், அந்தப்
பாம்பு நன்மனத்தில், இஃதென்னகாரணம் நாம்தின்ற வஸ்துகளெல்
லாம் இப்போது நம்முடைய குடலைட்டும் வெளியில் வருகிறதுபோ
லே தோன்றுகின்றதே, அதைப் பார்ப்போமென் நெண்ணங்கொண்டு
வாந்தியெடுத்தது, அதனால், ஹாத்திமானவர் வெளிப்பட்டிச் சிக்கிர
தப்பினோர் தப்பினோமென் தவ்விடத்தைவிட்டும் விரைவாக அப்புற
மேற்ப்போய்த், தம்முடைய துணிமணிகளை வெயிலிற் காயப்போட்
டெண்ண டிருக்கச்சே, அவ்விடத்திலோர் வெளியைக்கண்டதிலே
நெருதாம் போகையில், அங்கே, தண்ணீரினைந்த வேரோரியைக்
கண்டு அதினருகில் மிதவும் விரைவாக வோடிப்போய்ப் பார்ப்பின்குட்
லிவள்ள ஆருசம்பட்டு வடுவாயிருக்கிற, தமது துணிகளையெல்லாம்
வைத்துக்கொண்டிருந்தையில், அந்த ஏரியில் நின்றமோர் பெரிய
மீனானது, இப்படிக்குங்கிழே மீனுடைய ரூபமாயும், இப்படிக்குமேற்
றலைவசையிலு மானுடின் ரூபமாயும் வெளிப்பட்டது.

இங்ஙனம், வெளிப்பட்டமீனை ஹாத்திமானவர் கண்டு ஆண்டவ
னிடமாக வுக்கூச்செய்து, அவனை மிகுமகாகப்போற்றி வாழ்த்திக்
கொண்டு கிழ்கையில், அந்த மீனானதுமிகவும் விரைவாகவந்து ஹாத்தி
முடைய கையைத் திடெடுத்து பிடித் திழுத்துத் தண்ணீருக்குள்ளே
கொண்டுபோய் விட்டது, ஆனால், அந்தமீன் அச்சிலேயோர் பெண்ணின்
வயிருக்கும். இவ்விதம், மீனிழுத்துக் கொண்டுபோன ஹாத்திமானவர்
மந்தளர்க்குள்ளே பார்க்கும்போது மிகுந்த ஆச்சரியமான கித்திரவே
லைகள் செய்யப்பட்டவோர் மஹாவிருந்தது, அந்த மஹலில், மிகுந்த வி
னோதமானவோர் கிரிப்பு கிரித்திருந்தது, அந்த கிரிப்பின் மேலேன்
சிம்மாசனத்தைப்போற்றிடமொன் றிருந்தது, அந்தப் பீடத்தின்மேல்
வின்பெண்ணுவன் ஹாத்திமைக் கொண்டுபோய் உட்காஸ்துந்து
விட்டுத் தான் மறைவாகப்போய் எவ்வாறான அழகுள்ள பணிராணி

வயதுப் பெண்ணைப்போலேருபமெடுத்துக்கொண்டு மிகுந்த நவரத்தி
னாகைகளையும், சரிசெய்யிழைந்த வுடைகளையும்பூண்டு அதிக சிங்கா
ரிப்போடும் ஹாத்திமிடத்தில் வந்துகின் றவருடன் போகஞ்செய்ய
நாடிச் சரசம்பண்ணினான்.

இவ்விதம், ஜின்பெண்ணைவள் கொண்டவெண்ணத்திற்றஹாத்
திமானவர் கொஞ்சமு முடந்தைப்படாமல். அவளைப் பார்த்து, ஒகே,
பெண்ணே நானொரு வேலைக்காக என்னுரை விட்டுநீங்கி இதுவ
ரைக்கும் வந்து சேர்ந்திருக்கிறேன், நீ யுன்னுடைய இன்பத்துக்காக
என்னை யிவ்விடத்தில் நிறுத்திக்கொள்ள எண்ணுகறாய், ஆனால், உன்
னின்பத்திற்காக நானிங்கே சிக்கிக்கொண் டென்னோடு போகஞ்செய்
கிற வேலையிலிருந்தால், நான் வந்தவேலை செய்வதிக மெனக்குந் கூடு
தலையாகும், ஆகையால், நான் வந்தகாரியத்தை நிறைவேற்றிக்கொண்
டு பின்னாலே யுன்னிடமாகவந்து நீகொண்ட ஆசையை நிறைவேற்ற
வேன், இப்போது நீயென்னை செய்கையிருந் தெடுத்துக்கொண்ட வந்
தாயோ அங்கே கொண்டிபோய்விட்டா னுனக்கு மெத்தவும் ந
யுண்டாகுமென்று சொன்னார், அதற்கவன் சும்மதப்பட்டு ஹாதி
மைப்பாந்து நீரிங்கே பெண்ணிடத்தில் மூன்றுகாலிருந்தார் பின்னர்
நானும்மை வெளியிற் கொண்டுபோய் விடுவேனென்று சொன்னார்,
அப்படியே ஹாத்திமென்பவர் (இவ்விதத்திற்குமேன் றுள்ளவ்
யவளோடு கூடியிருந்ததின் பின்னர், அந்தவின் பெண்ணை வன் மிகுந்
தசந்திரமாய் ஹாத்திமுடைய கையைப் பிடித்துக்கொண்டு தன்
னாகிய வரியில்முழுக்கி முன்னிருந்த விடத்தில்வந்து விட்டு விட்டு,
ஹாத்திமைப் பார்த்து, என்று பிரியமுள்ள ஞாலிபேரீ ரென்னை
விட் டெவ்விதமாகப் பிரிகின்றொன்று சொல்லிப் பரிதாபப் பட்
டான்.

அதுகேட்டு, ஹாத்திமானவர், அந்தச் சின்பெண்ணைப் பார்த்து,
ஓய் பெண்ணே, எனக்கோர் பெரியவேலை மிகுந்த அவசரமாயிருப்
பதால், நா னுன்னைவிட்டுப் பிரிய மனங்கொண்டவனாயினேனே தவிர
வேறில்லை, அப்படிச் சில்லாவிட்டா. லொருபோதும் நா னுன்னைவிட்
டெம் பிரியமாட்டேன், ஆனால், நீயே யோசித்துப்பார்த்துவிட நின்பத்
தைவிட்டுத் துன்பத்திற் குடன்படுவானென்று சொன்னார். இவ்வி
தம், ஹாத்திமானவர் சொல்லக்கேட்டு, அவன் மிகவு மனமிங்கி
ஹாத்திமைப் பிரயாணப் படுத்திவிட்டுத், தன்னைக்கே வந்துவிட்

டான், பின்னர், ஹாத்திமானவர் தண்ணீரில்நனைந்து, தம்முடைய வுடிப்பு
களைக் காயவைத்துக்கொண்டு முன்னோக்கிக் கொஞ்சகாலநடந் தேர்
மலையினிடமாகப் போய்ச்சேர்ந்தார், அங்கே, பலபலவிதமான மாங்
களிற் பச்சைகிறமுள்ள விதவிதமான கணிவாக்கங்கள், கண்கண்ட
தூவரையிலும் பழுத்துச் சொரிந்துகொண் டிருக்கவும், கணக்கில்
லாத-மஹல்கள், வீடுகள் வெகுவிதமான வேலைகள் செய்யப்பட்ட
புருக்கவும். இன்னும் அவ்விடத்திற் குளிர்தவாடைகள் மிகு சவுக்
சியமா யிருக்கவும், கண்கண்ட ஹாத்திமானவர் மிகுநாளாய் காட்டிற்
றிரித் துடலயர்ந்து துன்பப்பட்டவராதலால், வளந்தங்கிய அவ்விடத்
திற்போ யுட்கார்த்தவுடனே, இவருக்குத் தெரியாமற்றன்னைமறந்து நித்
திரைசெய்து விட்டார்,

இவ்விதம், ஹாத்திமானவர் தன்னைமறந்து நித்திரை செய்யும்
போது, அவ்விடத்திற் கெஜமா னுனவர் வந்து பார்க்கையில், அங்கே,
ஹாத்திமானவர் தன்னைமறந்து நித்திரை செய்வதைக்கண் டவர் மன
தால், இந்த வாலிபன் மிகுந்த அழகும், செளந்தரியமு முள்ளவனாக
இருந்து மிப்படித்தன்னைமறந்து நித்திரைசெய்கிறானென்று அறிவித்த
து, ஹாத்திமுடைய அருகாமையில்வந் துள்ளுந் திருந்தார், இருக்கை
யிற் கொஞ்சநேரம் பொறுத்து ஹாத்திமானவர் தமது கண்களைவிழிந்
தெழுந்த பூர்க்கும்போது தமக்கருவி லப்பெரியவ் றிருக்கக்கண்டு,
மிகவுந் தயங்காமா யெழுந்துகின்று, அவருக்குக் குளிர்து குளிந்து,
சலாம்செய்தார், அதுகண்டுபெரியவர், ஹாத்திமைப்பார்த்து நீர் யார்
எவ்விடம்போகப்பட்டவர், இந்த வனாந்திரமான காட்டி. லென்னவே
லைக்காக வந்தீரென்று கேட்டார், அதற்கு, ஹாத்திமானவர் ஶோர் யுக்
தியைகினைத் தவரைப் பார்த்து நான் (தஸ்தேஹ-வேதாவுக்குப்)
போகவேண்டி வந்தவன், இவ்விடத்திற் தங்களுடைய மிலாக்கத்துக்
குப் பாத்திரமானேன், என்றாலும், ஆண்டவனுடைய செய லெவ்வித
மா யிருக்குமோவென்று சொன்னார்.

அதுகேட்ட பந்தப் பெரியவர் ஹாத்திமைப்பார்த்து, ஒகே வாலி
பரே, நீர்வ்விடத்துக்குப் போறகினைப்பை மனதில் நின்று மெடுத்துப்
போடும், அந்தேனென்றால், நீர்ஹணிவுகரமாக நாடிவந்திருக்கிற வேலை
யும்முடைய வுயிரை யிழக்கவேண்டிய நாய்வரும், அப்படி யும்முடைய
வுயிரை யிழக்கப் போறதைப்பார்த் தெனக்கு மிகுந்த மனவருந்தமா

விருக்கிறது, ஆனால், உமது பந்துக்களும், சினைதிருக்களு மும்மையவ்விடத்திற்குப் போகவிடாமல் விலக்கவிடலையென்று சொன்னார், அதுகேட்டு, ஹாத்திமானவர், அந்தப் பெரியவரைப் பார்த்து, என்மேயில் மிகவுந்திருப்பதுள்ள பெரியவர்களோ கானென்னுடைய சொந்தவேலைக்காகவும், அல்லது, தோர், தனைக்காகவும் வரவில்லை, ஆனால், ஆண்டவனுடைய பாதையிலே நிமிப்புக்கட்டித் தைரியமாக வேறொருவருக்காகவோ வேலை நிறைவேற்றவேண்டி யொருவர்தான் வைத்தேடிக்கொண்டு திரிகிறேன், ஆனால், ஆண்டவன்செய் லெவ் விதமாக இருக்குமோ, அந்தெனக்குத் தெரியாதென்று சொன்னார், அதுகேட்டுப் பெரியவர் ஹாத்திமைப் பார்த்து, ஒகே, வாஷியே நீர் தேடிவந்ததுனுடைய விபரமென்னசொல்லுமென்று கேட்டார், அந்தரு, ஹாத்திம் அவரைப்பார்த்து(தார்ப்புமுடைய)பாத்துஷாவின் குமாரனாகிய முனீர்ஷாமென்பவர் (பாஸ்குரு வவுதாக்கருடையமகன்) ஹசன் பாஜேவென்பவன்பேரி லிச்சைகொண்டு மோகந்தகானை இருக்குகிறார் ஆனால்வன் ஏழு) கவால்களைச்சொல்லி இதைவெவனாவது சரிபாச அந்நிதவந்து சொன்னால், அவனுக்கு நான் பாரியவேனென்று சொல்லுகிறேன், அந்தச்சவால்களை முனீர்ஷாமென்பவருந் துசொல்லக்கூடா மையால், அவரை அந்த ஹசன்பாஜேவென்னும் பெண்ணாவள் தன்னுடைய நகரத்தி லிருந்தக் கூடாதென்று வெளிப்படுத்தி விட்டாள், அதனு லந்தமுனீர்ஷாமென்பவர், அவங்கோலமாகப் பழித்தியநாரைப் போலே காடுகளிலும், வனத்திரங்கனிலும், அழுதுகொண்டு சுற்றுச்சுறனைமாறித் திரிகிறதோடு மிகவும் புலம்பிப் பெரிய சத்தமு மிட்டுக் கொண்டுதிரிகிற காட்டில் நான்குவிட்டையையாடிப்போனதோடு அவர் படுகிறவருத்தத்தைப்பார்த்து நானு மனவருத்தமாக அவருடையவர்க் தழானங்களைக் கேட்டேன், அந்தமகவர், தம்முடைய வந்ததமானங்களைவெல்லாம் கல்ல விபரமாக முன்பின் னைத்தபடிக் கொன்றையே னும் விடாம லெனக்குச்சொன்னார்.

அதுகேட்டு, நான்மனதில் காமியருடைய வந்ததானங்களை வெல்லக் கேட்டும், இவர்கொண்ட ஆசையைநிறைவேற்றாமல் பட்டுப் பட்டுப் போனால் நமக்கென்ன ஆண்மைத்தன முள்ளதென் மென்னியவருக்காக இடுப்புக்கட்டிக் கைரியமாகப் புறப்பட்டேன், அதுகேட்டு, னுனிப்பேர்ப்பட்ட துன்பத்திற் குடன்பட்டவனாக இருக்கிறேன் என்று சொன்னார், அதுகேட்டார், பெரியவர், ஹாத்திமைப்பார்த்து,

ஹாத்திம் கிரஸ்மகளை விவாகம்செய்த கிவ்வலா. அள

இப்போதா னெனக்குத் தெரியவந்தது, நீர் ஹாத்திம்பின் தையல்லவா, ஆனால், இவ்விதமான நடப்புள்ளவர்க ளிந்தவமானுவி லும்மைப் போலே வேறையாரு மிருக்க மாட்டார்கள், நீரிவ்விதம் அன்னியர்க்காக வருத்த மெடுத்துக் கொள்ளுதற்படியாலும், முகம்மது நபியவர்களைச் செவதிக்கிருப்பதினாலும், உம்முண்டிய என்னத்தை ஆண்டவன்வந்ததிலும் நிறைவேற்றித் தருவான், இதற்குச் சந்தேகமில்லை நீர் யாதொன்றுக்கும் யோசிக்கவேண்டாம், இந்நாள்வரைக்கும் யாதா மொருவரு மந்த (தவ்ஜேஹு வேதாவுக்குப்) போய்த் திரும்பி வந்தவர்களை நான் பார்க்கவில்லை, அதனா தீர்ப்போது நா னுமக்கொரு நசி ஹத்தென்னு முப்பேதசஞ் சொல்லுகிறேன், அதைநீரும்முடைய மனத்திற் கெட்டியாக நினைவு வைத்துக்கொள்ளவேண்டியது.

அதாவது, நீர்த் த் (தவ்ஜேஹு வேதாவுக்குப்) போவீரானுப் பரிக னும்முடைய கையைப் பிடித்துக்கொண்டு (ஐம்மாத்தென்ற) இடத்துக்குப் போவார்கள், அப்போது நீர், அந்தப் பரிகளோடும் யாதொன்றும் பேசாமற் போய்விடவேண்டும், ஒருவேளை மத்தியிலெங்கேனும் தங்காமல் அவ்விடம்போனால், அவர்களி லெந்தப்பரியாவது மஸ்தான வள்ளுதனைக் குடித்துவர் னுமமோடு சேருவதற் காக வேண்டிய சோயத்தனம் செய்வான், அப்படிச்செய்யும்போது நீர் அவளோடு சோராமலும், அவள் சொற்களைக்கேளாமலும் மிருத்தவேண்டும், அப்படியிருந்தாலும், அவளுக்குப் பின்ன லொரு பெண்ணாவள் அதுகி கிங்கிரிப்புச் செய்துகொண்டு அநேக விதமான குஞ்சிரிப்பும், மீட்டுதலும் செய் தனேக வேடிக்கையான வார்த்தைகளும் பேசிக் கொண் மெமை வெருகளினஞ்செய்துமயக்கவருவான், அவளைநீர்பார்த்தவுடனே, புறமுடைய புத்தியெல்லாம் தடுமாறித் தண்ணீர்துளியி லீர், அப்போது நீர் அவளைப் பார்க்காமல் ஆண்டவன் பேரில்தனைவை யுறுதிப் படுத்திக்கொண்டிருப்பிரானால் நீர்கொண்ட வெண்ண முகக்கு நீர்வந்தாலும், இன்னு முன்ன நீர்வந்ததுடத்திலும்மைக் கையைப் பிடித்துக் துணைக்குள்ளே கொண்டுபோனவன் போலே யொரு பெண்ணாவது இப்போது நீர் போறவழியில்வந்து தண்ணீரிற் குள்ளே யழுத்திக்கொண்டபோய் அநேக வினோதங்களெல்லாம் காட்டவந்து செய்வான், அந்த (தவ்ஜேஹு வேதாவுக்கும்) உம்மைக் கொண் டீம்மேயால் விவாகம்.

அப்படி யவனும்மை யங்கே தொண்டுபோய் விட்டால், அவனோ
டும் நீர் எட்டுநாள் வரையிலும் யாதொரு வேலையைக் காட்டாமலும்,
பேசாமலும், சொல்லாமலு மிருக்கவேண்டும், அப்படி யல்லாமல்
நீரவனோடும்பேசி யேதாவது வேலையவனிடங் கேட்பிராகி லும்முடைய
ஆயிரகள்ளவரையிலும் வருத்தமெடுத்துக் கொள்ளும்படியாய்வந்து
நேரிடுமென் றிவைமுதலான பலபல வாக்கியங்களைப் பேசிக்கொண்
டிருக்கையில், அங்கேயேயர் வாஸிபன் கொய்பாக இரண்டு தட்டில் மிரு
துவாகிய கிரேனும் சர்க்கரைப்பாலுடன்செய்த பாற்சோறும், இரண்
டு கூஜாவிலே தண்ணீருங் கொண்டுவந்து வைத்தான், அதை யிவர்க
ளிருவரும் புசித்து விழிதா ஷுகர் செய்திருந்தார்கள். இவ்விதம்,
விழிதா ஷுகர் செய்திருந்த ஹந்திமானவர். அன்றிரவுல்லா மவ்வி
டத்திலிருந்து ருரியோதயகாலத்திலெழுந்து செய்யவேண்டிய நேம
நிஷ்டைகளைச் செய்துமுடித்துப், பின்னர், மகம்ரியாதையாக அப் பெரி
யவரையடுத்துப் பிரயாண விடைபெற்றுக் கொண்டோர் வனூத்திரமா
ன காட்டில் நடந்து கொஞ்சதூரம் போகும்போது அங்கே யோரிடத்
திற் றண்ணீர்நிறைந்துள்ள ஏரியிருக்கக்கண் டதினருகிற்போ யிருந்
து தண்ணீரெடுத் தருந்தும்போது, அந்த வேரியில்கின்றுமோர், பெண்
னைவன் மிருத்த அழகு பொருந்திய சிங்கம் துடனே யுடுமானில்
லாமம் பிறந்த மேனியாய் வெளிப்பட்டுக் கரையோரம்வந்து ஹாத்தி
முடைய கையைப் பிடித் திழுத்துக் கொண்டு தண்ணீரில்முழுதி யுள்
ளே கொண்டிபோய் விட்டான்.

அப்போது, ஹாத்திமுடைய கால் நிலத்திற்பட்டது தெரிந்தா
தமது கண்ணைத்திறந்து பார்க்கும்போது, தாமும், அந்தப் பெண்
னுமாக வோர்பெரிய தோட்டத்தி லிருக்கக்கண்டார், அப்போதந்
தப் பெண்ணைவன் ஹாத்திமைப் பிடித்த கையைத் திடீரென்று
விட்டுவிட்டு மின்னெவட்டிமறைந்ததுபோ லெங்கேயோ போய்விட்
டான், அப்போது ஹாத்திமானவர் நான்கு திக்கிலும் திரித் தங்குள்ள
வேடிக்கைகளைப் பார்த்துக்கொண்டிருக்கையில், ஓர் பந்தத்திலிருந்
து கணக்கி லடங்காத பரிக் கூட்டங்கள் கைகளைக்கே தடுத்துக்கொண்
டு ஹாத்திமுடைய அருகில்வர் தவருடைய கையைப் பிடித்து மிருத்த
வலுவாகச் சபர் தல்திசெய்து தங்களிடம் வரும்படியாகவும், சேரும்
படி யாகவும் பெரிய தொந்தறை செய்தார்கள், இவ்விதம், தொந்
தையெய்யும் பரிஜாதிகளிடொருத்தியுடைய முதந்தையாவது ஹாத்தி

ஹாத்திம் கிரஸ்மகளை விவாகம்செய்த கிஸ்ஸா. அ.அ.

திமானவ ரேறிட்டுப் பார்க்காமலும், நீங்கள் யாரென்றும், எவரென்
றும், எங்கே யிருந்து வந்தீர்க ளென்றும், என்னசெய்தீரீர்க ளென்
றும் கேட்காமலும், குனிந்த தலையை மேலெடுத்துப் பார்க்காமலு
மிருந்தார். அஃதெதினெனில், முன்னர் வழியிற்கண்டு நசிஸ்த்
துச்செய்த பெரியவர் சொன்னசொல் அப்போது நினைவுவந்து ஹாத்
திமானவர் தம்மைப் பார்த்து, அப், ஹாத்திமானவனே நீ எவ்விதமா
கென பித்தப் பெண்களுடைய இச்சையில் நின்றும் தூரப்படு, ஆசை
யாகிய ஹவாநபுகொண் டவர்களுடைய மயக்கவலையிலே சிக்கிக்
கொள்ளாதே, நீ இப்போது வேண்டிய ஜாக்கிரதையா யிருக்கவேண்
டியது, இந்த ஜூல்மாத்தினுடைய சந்ததி யிவ்விதமாகவே யிருக்கு
மென்று சொல்லித், தம்முடைய மரத்தைத் திடப்படுத்திக்கொண்டி
ருக்கையில், அந்தப் பரிஜாதிகளான பெண்டினல்லாம் அழகுபொருந்
திய வோர்மஹனுக்குள் இவனு யழைத்துக்கொண்டு போனார்கள்,
ஆனால்,

அந்த மஹானது மானிக்கம், பச்சை, வைரீரிய முதலிய நவ
ரத்தினுதிகளா விழைந்துத் தட்டப்பட்டிருக்கிற துமன்றி, லட்சாதி
லட்சம் விரோதமானபய் தனும் கட்டப்பட்டிருக்கின்றன. இன்னு
மந்த மஹலி லோர் தருந்தானது வெகு விநோதமான வேலைப்பா
டாக நவரத்தினுதிகளாற் செய்யப்பட்டு நடுவிற சரிகை மகமல் விரிப்
பின்மேல் வைத்திருந்தது, அந்தத் தருத்தினிடமாகப் போதையில்
முன்முதப்பிற கட்டியிருந்த படங்களென்னுஞ் சித்திரங்க ளெல்லாம்
சுவர்களாகி, அந்தச் சுவர்களில் நின்று மனேகம் பரிஜாதிகள் வெளி
யில் வந்தார்கள், அப்போ தந்தப் பரிஜாதிகளாகிய பெண்டி ளெல்லாம்
வொருத்தியையும் ஹாத்திமானவர் பார்த்துத், நமது மனதி லச்ச
மடைத்து, ஆண்டவனே, இஃதென்ன காரணமான லுயிக்கும், தா
யிருக்கிறது, இந்த பரிஜாதிப்பெண்டி கொங்கேயிருந்து வந்தார்கள்,
இங்கே படங்களாக இருந்தவைகள் சுவர்களாகி, அந்தச் சுவர்களில்
நின்று மிவர்கள் வெளிப்பட்டு வந்திருக்கிறார்களேயென்று நினைத்துப்
பின்னர், அந்தச் சருத்தினிடமாகப் போய்கின்ற தனக்குள்ளே தானு
கப் பேசிக்கொண்ட தாவது யாடு, நனில்.

அங்கே, ஹாத்திமே நீ இவ்விடம் வந்து சேர்ந்திருக்கிறாய், அத
லால், இந்தச் சிம்மாசனத்திற் போயிருவென்று, அடிமேலே கிட

முடைய காலைநாங்கி வைத்தார், அப்போ ததிலிருந்து பயங்கரமான வேர் சப்தம் வந்தது, அதுகேட்டு, ஹாத்தி மிடுதென்ன சப்தமென் று யோசித்துப் பார்க்கும்போது, அந்தச் சிம்மாசனத்தின் கால்கள் முறிந்ததுபோலே காணப்பட்டது, அதனால்வீரே குனிந்து பார்க் கையில், அதனுடைய கால்கள் பழுதில்லாமல் முன்னிருந்ததுபோ லிருந்ததுகண்டு, மறுபடியும் தயிரியமா யதினமேலே யேறியிருந்தார், அப்போதும், அந்தத்தருத்திலின்று முன்வந்த சப்தம்போலே சப்தம் வந்தது, அந்தச் சப்தத்துடனே யோர் பரிஜாதிப் பெண்ணாவள் அவ் விடத்தில் நிற்கிற மற்றப் பெண்களுக்கெல்லா மேலான அழகு பொ ருத்தியவளாகவும், செட்டையாகவும், உபகாசக மாகக் காணப்பட்டனே யிவருக்கு முன்பாக வந்துகின்றாள்.

இவ்விதம், அங்குவந்து நிற்கிற அழகுநாதிகமுள்ள, அந்தப் பரிஜாதிப்பெண்ணுடைய ரூபத்தை ஹாத்தியானவர் பார்த்து கைறு னாகி மனஸ்தாபப்பட்டுத் தம்முடைய மனதில், ஆண்டவனே, இந்தப் பரிஜாதிப்பெண் னொருத்திமாத்திரம், சுபரில் நின்றும், படத்தில்நின் றுள்வந்த மற்றப் பரிஜாதிப்பெண்களைப் பாவில்லாமல், மிகுந்த பே ரழகை யுடையவளாயிருக்கிறாளே, ஆதலா னுடைய பத்தா லுண்டாகிவளையோலே முகமுடிபாகிய புறங்காப்போட் டெக்கொண் டென்னிடம்வந்து நிற்கிறாளெயன் றெண்ணமுண் டையும், அவ்வெண்ணத்தைத் தம்முடைய அறிவினாற் கடியாமட்டுத் தெண் டித்து நீக்கிவிட்டுக் கொஞ்சந் தெரிந்துத், தெரியாதும்கேடல் வலது கடைத்தண்ணாற் பார்வையிட்டார், பார்வையிட்டவுடனே, தம்முடைய புத்திமாரிச், சொறணை தப்பி அவளுடைய வுமொனத்தை யவிழ்த் தவ னோடுஞ் சேரும்படியான எண்ணம்வந்து நேரிட்டது; அப்போது, அந்தப் பெரியவர்கொன்ன வாக்கியத்தைநினைத்து, நாமப்போது இவள் கையைப் பிடித் திவனோடு சேர்ந்தோமானால், நம்முடைய ஆபசுவரை யிலும் இந்தச் சல்மாத்தில் வருத்தமடைந்து இவ்விடத்திலேயே நம் முடைய வுயிரைப் போக்கும்படியாக நேரிடுமென் றெண்ணிப் பயங் கொண் டிருக்கையில், அந்தப் பெண்ணாவள், ஹாத்திமுடைய கையைப் பிடித்துக்கொண்டு நின்றாள், அப்போது, ஹாத்திமானவர் தமது மனதி லிப்போது நாம் இந்தச் சல்மாத்தை விட்டு வெளிப்படு யோமோ, இவ்வேயோவென் றெண்ணி மூன்றுநாளவரையிலும் அந்தச் சப்தம், அதிலேயே யுட்காந்துகொண் டிருந்தார், இவ்விதமியிருந்த

கையி சேர்நான், இராவானபோது, அவ்விடத்திற் றன்னிற்றுகே லுட்குப் புகளின் வெளிச்ச முண்டாகிக்கொண் டிருந்தது, தவிர, ஐடல் பாடல் மேன தாளங்க ளுடைய சப்தங்களும் வந்துகொண் டிருந்தன, அதனோடும், அந்தச் சுவரில்கின்றும் புறப்பட்டெவந்த பரிசு ளெல்லாம் ஐடல் பாடல்க ளுடனே கூத்துகளு மாடிக்கொண் டிருந் தார்கள்.

அப்போது, முகமுடியென்னும் புறங்காப்போட்டுக்கொண் டிருந் த பெண்ணாவள், ஹாத்திமுடைய சிம்மாசனத்தின் முன்பாக வந்து நின்றகொண்டு, அவளைப் பார்த்துக் குஞ்சிரிப்புச் சிந்தித்துக்கொண்டு விதவிதமான கனிவர்க்கங்களை யவருக்கு முன்பாகக் கொண்டு வந்து வைத்தாள், அந்தக்கனிகளை ஹாத்தி மானவர் மிகுநமாக எடுத்துத் தின் றுகொண் டிருந்தார், ஆனாலும் ரொம்பிதமாக அக்கனிகளைத் தின்றதும் வயிறு நிறையவில்லை, அதனால், ஹாத்திமானவர் தமதுமனதில், ஆண் டவனே நானிந்தக் கனிகளின் வளவென்று கணக்கில்லாத கனிகளைத் தின் றும், என்வயிற் நிறையவில்லையே, பசியுற் றவிய வில்லையே, இந் திற் சங்கதிக ளிவ்விதமென்ற தெரியவு மில்லையெயன் றெண்ணிக் கொண்டிருந்தார், இவ்விதத் திநாளமுன் றுபோய்விட்டது (சுவது) நான் தவிர்த்துமுடைய மனதில் நமது வயதுள்ள வரையிலு மில்விடத்தி லிருப்போமாகில், இந்தக் கனிகளால் நமக்குப்பசியுற் றிராது, அதுவுந் தன்ற, இவ்விடத்தில் நின்றும் நாம் வெளிப்படவுமாட்டோம், இப்படியி ருந்தால், நாம் முனிர்ஷமென்பவருக்கு நம்பிக்கைகொடுத்து வந்திருக் கிறோம், ஒருவேளை யவருக்கேதாவது சங்கடம் நேரிடுமெனில் நாம் ஆண்டவனுக் கென்ன ரூபு சொல்லுகிறதென் றெண்ணுது மெண் ணிக் தனக்கு முன்னில் எதிராக நிற்கின்ற பெண்ணுடைய கையைப் பிடித்தார், அப்போ தந்தச் சிம்மாசனத்தின் கீழேயிருந் தோர் பரி யாசனவன் வெளியில்வந்து ஹாத்திமானவரை யோருதை யுதைத்தான், அந்த வதைப்பட்டவுடனே யிவருக்கேயோ வோரிடத்திற் போய் விழுந்தார்.

அப்படி விழுந்த ஹாத்திமானவர், தமது தலையெடுத்துப்பார்த் தபோது, தாமிகுந்த இடமும், அந்தப்பெண்களின் கூட்டமும், மற்ற வைகணங் கண்களும், தோற்றமும், மறைந்துபோயிற்று, அதனால், ஹாத்திமானவர் மிகுந்த ஆச்சரியத்தோடு மெய்விடத்தில் நின்றும்பார்க்

கும்போது, ஒரு வனத்திரம்போலே கண்களுக்குத் தோற்றம் அதுவுமே, மிகு கடினமான வனத்திரங்க இருந்து, அதனுட ஹாத்தி மானவ குடைய அறிவு தமோதிக் தண்ணீரமறத்து தொஞ்சகேசம் பொறுத் துஷாரகித் தமது மனதில் இத்த இடமானது, ஒரு நிரங் கண்டதை மறுதிரங் காணவிறதற்கு ஆசைய யிருக்குதென் னு சொல்லப் பட்டவ னிருக்கும் (தவத்தேவனுமே) வாகத்தேதற் றி வருகிறதென்று நினைத்துக் கொண்டு, நாம் தேடி வந்த மனு டன் ஒருமம் பார்த்ததை மறுதிரம் பர்க்க இவ்விடத்தி லேதா னிருப்பான்போற் றேற்றுகிறதென் றெண்ணி, அவ்வின நான்கு திக்கி லுத் தேடிக்கொண் டிருக்கையில், இவர் முறலிங்கண்ட சங்கதியாதெ னில், ஒருபக்கத்தி லிருந்தோர் பதம் வந்தது, அல்தேவனிடமெனில் ஒருதிரம் பார்த்ததை மறுதிரம் பர்க்க ஆசைகொண்டபுறது இருந் திருகெனென்று, ஒவ்வோர் நாளோக்கு லுந்துதலவு சப்தம்வந்துகொண் டே யிருக்கின்றன.

இவ்விதம், ஹாத்திமானவர் ஏழுந் ள் வரைக்கு மிவ்வித சப்தங் கேட்டதோடு எட்டாதாரும் அவ்விதச் சப்தங்கேட்டு, அந்தச் சப்தம் வருகின்ற இடத்தின் வழியை நோக்கி போது, அங்கேயோர் பெரிய வயதுசென்ற பக்கிரைவர் பூமியிலிருக் கக்கண்டு, அந்த பக்கிர் முன்பாக இவ்விதம் நின்று கலங்கொன் னார், அதற்கு பக்கிர் சேர்த்த சொல்லிப் பின்னர், ஹாத்திமைப்பார்த் து, ஒகே, வாவிபமான சவுந்தரியமுள்ள மனுடனே நீர் எங்கேயிருந் திருக்கேவந்தீர், இத்தக் கொசோமான வனத்திர காட்டில் நீர் என்னவே லைக்காக வந்தீரென்றுகேட்டார், அப்போது, ஹாத்திமானவர், அந்த பக்கிறைப் பார்த்து, இவ்வே நானொரு அலுவலைப்பற்றி, வந்திருக்கி றேன், நீர் இவ்விதமாக ஒருநடவை பார்த்ததை மறு நடவை பர்க்க ஆசை யுள்ளவனு யிருக்கிறேனென்று சத்தமிடுகிற தென்னத்தைக் குறித்துச் சத்தமிடுகிறீர், அப்பேர்ப்பட்ட வஸ்துவ நீர் என்னத்தைக் கண்டு இவ்விதமாகச் சத்தமிடுகிறீர், அரை ஆண்டவனுக்காக எனக்குக் கொரியம்படிக்குச் சொல்லவேண்டுமென்று கேட்டார், அதற் கப்பெரி யவர், ஹாத்திமானவரைப் பார்த்து நல்லது நீர் கிழேயுட்காருமென் னுகொன்னார்.

அப்போல், ஹாத்திமானவ ருட்கார்த்தர், அப்போது பொழுது மடைத் தாலாகி விட்டது, அவ்விடத்தில் அந்த பக்கிறைத்தின் இரண் டு கொட்டும் இரண்டு கூலாவிலே தண்ணீரும் கொப்பாகவத் திறங்கி யிருக்கன, அதிவி ஒருகொட்டியும், ஒருகூலத் தண்ணீரையும் பக்கி ரெடுத்துக்கொண்டு, மற்றொருகொட்டியையும் ஒருகூலத் தண்ணீரையும் ஹாத்திமானவருக்குக் கொடுத்து இருவருமாகப் புசித்தார்கள், இன் னர், ஹாத்திமானவர், அந்தப் பெரியமனுடனாகப் பக்கிறைப் பார்த் து, உத்தமவய வரலாற்றை யெனக்குக் கொரியம்படியாகச் சொல்ல வேண்டுமென்று கேட்டார், அப்போது, பக்கிரைவர் ஹாத்திமைப் பார்த்து, நான் காடு, வனத்திரத்திற் சுற்றித் திரிந்துகொண் டிருந் தும் போது, அவ்விடத்திலோர் தண்ணீரேரிவந்து எதிர்ப்பட்டது அதில்தான் தண்ணீர்மெண்டு குழி துக்கொண் டிருக்கும்போது, அந் த எரிவிவிலிருத் தோர் பெண்ணு னவள்வத் தென்னுடைய வையைப் பிடித்துத் தண்ணீருத் தீய்வே தீயாண்டுபோனாள்.

அவ்விடத்தில் நான்பார்த்தும்போது, அங்கேயோர் பெரிய மனு லிருந்தது, அதனோடு பல்பல தமமான அச்சரியமுள்ள கோட்டங்களு மிருந்தன, இவ்விதச் சிறப்பள்ள இடத்தில் நான் போனவுடனே, அவ் குவ்வையிராதிடமென்கண் கண்கி டெங்குதவர்கள்வத் தென்னையெ டித்துக்கொண்டுபோப் ஓர் பெரிய மறலில், விடையுபர்ந்த நவரத்தினுதி க லிழைந்தவோர் பெரிய சிம்மாசனத்தருகில்வைத்தார்கள் வைத்தவுட் னே, அனேகம் பரிசுள்வத் தென்னைச் சூழ்ந்துகொண் டிருந்தார்கள், அப்படியிருக்கையில், நான்வந்தச் சிம்மாசனத்தின் மேலேறி யுட்கார்ந் தேன், அப்போது, என்முன்னினோர் பரியானவர் முகத்திற் புறுக்கா வென்னு முகமுடி போட்டுக்கொண் டதிக சிங்காரமாக வந்துகொண் டிருக்கிற்ப்புச் சிறித்துக்கொண்டு கின்றான், கின்றவன், நான் மயங்கும் படியாய்த் தன்னுடைய இன்பமான வினோதமுள்ள முகத்தைக் காட் வேறாம், முடுவதுமா யிருந்தான், அவனே, நான் பார்த்தவுடனே, யென் சொறனைதப்பி, அலுஷ்பெரி லின்பங்கொண்டு, அவளுடைய கையைப் பிடித்தேன், பிடித்தவுடனே, அச்சிம்மாசனத்தின் கிழிருத்தோர் பெண் ணுவன் வத் தென்னைக் காலாலோ ருதையுதைத்தான், அவ்வுதையோ ணுவன் வத் தென்னைக் காலாலோ ருதையுதைத்தான், என்னாலும், டே நாலிந்த அனேகமான் காட்டில்வந்து விழுந்தேன், என்னாலும், அப்பெண்ணினுதை யான தென்மன்னத்தைவிடும் நீங்கவிடில், அந் னால் நான் இரவும்பகலும் அவ்விடிலேயே இந்த இடத்தி லுழை புன்ம் பிக்கொண்டு ஒருநடவை பார்த்ததை மறு நடவை பர்க்க ஆசை

கொண்டிருக்கிறேன் என்று சப்தம் போட்டுக்கொண்டு கிரிகிறேன் என்று சொன்னார்.

அதுகேட்டு, ஹாத்திமானவர் குஞ்சுரிப்புத்தொட்டித் தம்முடைய மனதில், நா மகப்பட்டுக்கொண்டு வந்ததுபோலத் தம்முடைய மகப்பட்டுக்கொண்டு அந்தப் பெண்பேரிடாகக் கொண்டு இவ்விதமாகத் திரிகிறார்களென்றெண்ணி, அந்த பக்கைப்பார்த்து நல்லது நீர் இன்னமொரு தடவை அந்தப் பெண்ணையும், அந்த இடத்தையும் பார்க்கவேண்டுமென் றெண்ணமிருக்கில், என்னோடும் வருவீராகில், நானும்முடைய ஆசை நிறையேறும் படிக்கு, அந்தப் பெண்ணையும், அவ்விடத்திலுள்ள ஆச்சரியங்களையும், மற்றொரு தடவை பார்க்கும்படிக்கு வழிகாண சிக்கிறேனென்று சொன்னார், அந்தப் பெரியவர் சம்மதியாகி, உடனே யிருவருமாகப் புறப்பட்டு நடந்து, அனை வருத்தங்கள் பட்டுக் கொஞ்சநாள்களுக்குப் பின்னர், அந்த வரிசை நகு விருக்குமோர் மரத்தின் கீழேபோய் இருந்தார்கள், அப்போது, ஹாத்திமானவர், அந்தப் பெரியவரைப்பார்த்து, ஒகே, பெரியவரே யிப்போது நீரிந்த வரியிற் போய்த் தண்ணீர்போண்டு குப்பிராகில், முன்ன ரும்மை யெடுத்துக் கொண்டுபோன பெண்ணைவன்வந்து, இன்னமு மும்மை யெடுத்துக்கொண்டு போவான், போனால், முன்னிருந்த பாலையாய்ப் பரிகளெல்லாம்வந்தும்மைச்சுற்றிக்கொண்டு முன்னிருந்த விடத்துக்குக் கொண்டுபோவார்கள்.

அப்படியே நீர் அவ்விடம்போய், அந்தச் சிம்மாசனத்தி லிருப்பீராகில், முன்ன ரும்மிடமாக புறக்காப்போட்டுக்கொண்டுவந்தேனென்கிற மான நளினங்கள்செய்தவன், இப்போதுத் தடையிலுள்ள வந்து முகத்திற் புறக்காப்போட்டுக்கொண்டு அனைகவி மான நளினங்கள் செய் து காண்பிப்பான், இன்னுமவன் நீர் மோகக் கொள்ளும்படியான ஆடல் பாடல்முதலானவேண்டியவிதோதவித்தையெல்லாம்செய்வான், அதைக் கண்டுநீர், அவன்பேரி லின்பங்கொள்ள திருப்பிராகில், உம்முடைய ஆயிசுள்ளவரையிலும் அவனையும், அவ்விடத்திலுள்ள பெண்களையும், மற்ற ஆச்சரியமான வேடிக்கைகளையும் பார்த்துக்கொண்டிருப்பீர்.

அப்படி இராமன், என்சொல்லித்தட்டிவிட்டு, அவன்செய்கிற நளினத்தின்பேரி லிச்சைபட்டு அவனைக்கொடுக்காகில், இப்போது பட்டபாடுகளைப்போற் பின்னும் பதும்படியான வேலைவந்து சம்பவிக்கு

மென்று வேண்டிய புத்தியும், தைரியமும்சொல்லிப் பின்னும், அந்த பக்கைப்பார்த்து, நாமனை பெரியாருடைய கேள்வியி லிதுவரை யிலுள்ளவந்த கேட்கவேண்டி வெளிப்பட்டவரை எண்ணல் கொண்டிருக்கையிலு, அந்த பக்கைவர் (ஹாத்திமுக்கு) முன்பாகத் தண்ணீர்க் கரையிற்போய்த் தண்ணீர் ரெடுத்துத்ருடித்துக்கொண்டிருக் கும்போது, முன்வந்தவரை யெடுத்துக்கொண்டுபோன பெண்ணை வளவந்து, இவருடைய வையைப்பிடித்துத் தண்ணீர்க்குள்ளே கொண்டுபோயிட்டான், பின்னர் (ஹாத்திமானவர்) மிகுந்த வருத்தத்தை யெடுத்துக் கொண்டு, முன் கண்ட மகா பெரியவருடைய இடத்தில் வந்து, தாம்போய்வந்த சங்கடிகளையெல்லாம் நல்ல விபரமாகத் தெரி வித்தார்.

அப்போது அந்தப் பெரியவர் (ஹாத்திமுடைய) தைரியத்தையும் வல்லமையையும், அவனியர்க்காக வருத்த மடைந்ததையும் கேட்டு மிகுந்த சந்தோஷமாகி, அவ்விடத்துத் தஆலையை கோக்கி ஆண்டவனே (ஹாத்திமுடைய) காரியங்களை நீயே நிறைவேற்றப் பட்டவனென் றவனைப் பெரிதாகப் புகழ்ந்துபோற்றி, இவருக்குமிருமமாகத் துஆவுஞ் செய்து நீர் சீராயணமாகுமென் றுத்தரவுக் கொடுத்தனுப்பினார், இவ் விதம், பெரியவருடைய துஆவும், உத்தரவும் பெற்றுக் கொண்டு (ஹாத்திமானவர்) அவ்விடத்தில் பின்னும் சிராயணமாகி நடந்து கொஞ் சநாள் வருத்தமுஞ், சங்கடமு மெடுத்துக்கொண்டு அந்த மீள்புறங் கொண்ட பரியிடமாக வந்துசேர்ந்து, அங்கோர் மாதம் வளையிலு மிருந்து அவன் மனதைத் தீர்த்தி செய்துகொண்டு பின்னர், அவனிடமாக வுத்தரவு பெற்றுக் கொண்டு கொஞ்சநாள் வருத்தப்பட்டு நடந்து காறி, வஞ்சிந்தங்க ளெல்லாம் தாண்டித் தாடி. மனுபுத்தொண்ட காட்டில் வந்து சேர்ந்து அங்கே தம்முடைய மாமனா றிடத்திலும், பெண்கா றிடத்திலும்வந்து இரண்டுமாத மிருந்து, அவர்க ளிடத்திலு மிருத்தரவுபெற்றுக்கொண்டு, பின்னர், கிடரென்ற நரியி னிடத்திலும், வந்து, அனையுங் கண்டு கொண்டு பின்னர், கொஞ்சநாட் சென்று புது ஹே ஆபாடுதென்னும் பட்டணம்வந்து சேர்ந்தார்.

இவ்விதம், ஷாஹுதே ஆபாடுதென்னும் பட்டணம் வந்து சேர்ந்த (ஹாத்திமானவரை) ஷாசன்பாளையின் ஆட்கள்கண்டு மிகுந்தவாக வந்தவர்களைப்பிடித்துக்கொண்டு ஷாசன்பாளையின் விடுவரையிற்

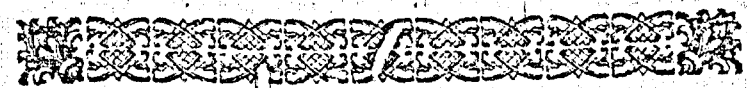
கொண்டுபோய் அவளிடமாக (ஹாத்திமானவர்) யாதொரு குற்றமு மில்லாமல் சலாந்தாக வந்திருக்கிறாண்டு சொன்னார்கள், அது கேட்டு, உடனே ஹசன்பானோ (ஹாத்திமானவர்) அழைத்துவரும்படி தனதுசேவகளுக்கும் குத்தாவுகிறான் அப்படி சேவகங்கள் (ஹாத்திமை) அழைத்துவந் தாசனம்போட்டுருக்கடிந்தார்கள், அப்போது, ஹசன்பானோ பறுதர்வுக்கு வந்திருந்துகொண்டு (ஹாத்திமோடும்) ஒகே, ஹாத்திமான வாஸிபே நீர் போனசங்கதியைக் குறித் கொன்னகொண்டு வந்திரென்றுகேட்டான், அப்போது (ஹாத்திமானவர்) ஹசன்பானோயோடு தாம் போனவிடத்தில் நடந்த சங்கதிகளை யெல்லாம் சொல்லத் தொடங்கினார்.

அகேதென்னெனில், ஒரு பரிசு மனுடன் ஜுல்மாத்தென்னு மிடத்திலேயே பெண்பேரி லாசைமாரண்டு மகா வஞ்சிதக் காட்டில் வந்து கிடந்து சத்தம்போட்டுக்கொண்டு சொன்ன சொல்லாவது, ஒரு தடவை பார்த்ததை மறுதடவை பார்க்க இன்பங் கொண்டவனு யிருக்கிறேனென்று சொல்லிக் கொண் டிருந்தார், இருந்தவனா, அவ்ாசை கொண்ட பெண்ணிடமாகச் சேர்த்துவிட்டேன், அதனால், இப்போ தந்தக் காட்டில், அவ்விதமான சத்தமில்லாமல் நின்றிருக்கிறதென்று சொல்லிப்பின்னர், தாம்போய்வந் சங்கதிகளையெல்லாம் ஆகியோ டர் தமாக்கிபரமாய்ச்சொன்னார், அதுகேட்டு, ஹசன்பானோவும், அவளு டையநாதியும், (ஹாத்திமுடைய) வல்லமையும், பலத்தையும், நயிரியத் தையும் இரக்கத்தையும், முறுப்பத்தையும், அவர் வந்துசொன்னசொ ள்களையும் பார்த்து, மிகுந்தசந்தோஷமாய், ஷாபாஷென்று சொல்லி மெச்சுகிறார்கள், பின்னர், (ஹாத்திமானவர்) ஹசன்பானோவைப்பார்த்து, இப்போது நீ (இரண்டாவது) சவாலின் சங்கதிகளை யெனக்குத் தெரி யப்படுத்தினால், அதனுடைய சங்கதியையும் விசாரணை செய்துகொ ண்டுவருகிறேனென்று சொன்னார், அதற்கு, ஹசன்பானோமிருந்த இரக் கப்பட்டு (ஹாத்திமைப் பார்த்து) ஒகே, ஹாத்திமே நீர் இவ்விடம் விட்டுப்போய் வேண்டிய வருந்தமும், சங்கடமு மெடுத்துக்கொண்டு வந்திருப்பதால், இவ்விடத்திற் கொஞ்சநா லிருந் தும துடம்மைச் சவுக்கியப் படுத்திக்கொண்டு பின்னர், போகலாமென்று சொன்னார்.

அதுகேட்டு (ஹாத்திமானவர்) ஹசன்பானோவைப் பார்த்து, ஒகே, ஹசன்பானோவே யுன்னுடைய எழு சவால் களையும் கண்டு வந்துஉனக்குத் தெரியப்படுத்தியே யல்லாமல் நான் சவுக்கியத்தைத்

தேடுகிறே யில்லை, ஆகலால், இப்போதெனக்குச்சவுக்கியம்வேண்டா மென்று சொல்லி யெழுந்தொண்டு காறுவான் சறுவென்னும்) சத்தி ரத்தி இருக்கிற முனீர்ஷா மிடத்தே, அங்கே யெட்டுநான் வலையி லு மக்டட இருந்து, தாம்போய்பட்டு பாடுகளையெல்லாம் தெரியப் படுத்தி, அவரிடமாகவு முத்தாடி பெ அக்கொண்டு, மறுபடியும் ஹச ன்பானோ விடம்போய், அவனோடு யுன்னுடைய இரண்டாவது சவா லின் சங்கதிகளை நீ ஆண்டவனுக்காக எனக்குச்சிக்கிரமாய்ச் சொல்ல வேண்டுகிறென்று சொன்னார்.

ஹாத்திம் கிஸ்மகளை விவாகஞ்செய்த கிஸ்ஸா-முற்றிற்று.

இரண்டாவது சவால்.

ஹாத்திமென்பவர் ஒருமனுடனுடைய வாசற்படியில் எழுதிக்கட்டிய நவிஸ்தாவுடைய செய்தியை அறிந்துவரப்போன இடத்தில் நடந்த

ஓர் சவுதாகருடைய கிஸ்ஸா.

கலிக்குத்தம்

அண்டார் பணியும் ஹசன்பானோ வெவ்வவன் தண்டார் புனைகுற்ற ருதியின் சொற்கொங் கொண்டே யெழுத்தின் குறிப்பின் வினாவிடம் ரண்டாம் சவாலை நன்றிவிடு வாமரோ.

இதன்பொருள்.

சத்திரர்கள் வணங்கும் (ஹசன்பானோ) என்னும் கன்னிப்பெண்ணை வள; குளிர்ச்சைபொருத்திய பூமாலைபணிந்த ஊத்தலை யுடைய தனது நாதி யென்னு முபசாரணத் தாயின்சொல்லைத், தலைமேற்கொண்டு, அலன் சருத் துப்போ வெழுதியைத்துத் குறிப்பாக வினாவுகின்ற இரண்டாவதுசவால் இன் சொல்வகின்றும்.

சரித்திரவசனம்

ஹசன்பாலேவென்னுங் கன்னியாபண்ணைவன் (ஹாத்திமான்வ ரோடுசொன்ன) (இரண்டாவது) பாலானது, ஹர்மனுடனாவது தன் னுடைய வாசற்படியிலோர் நகல்கா எழுதித் கட்டியிருக்கிறது. அஃ தென்னிடமெனில், நன்மைசெய்யு சமுத்திரத்திற் போடென்று, அதி னுடைய சங்கதி யெதாயிருக்கும், அப்படியவன், என்னநன்மைசெய் திருக்கிறான், அதினுடைய செய்தியை அறிந் தெனக்குக் தெரிவிக்க வேண்டியதென்று சொன்னான், அதுகேட்டு (ஹாத்திமான்வார்) எழுத் து நின்றகொண்டு ஹசன்பாலே வோடும், அந்த மனுடனாவன் யாராயிருக்கும், அவன் எந்த பி னிடமாக இருக்கிறெனன்று கேட்டார், அதற்கு, ஹசன்பாலே (ஹாத்திமோடும்) நா நென்னு டைய தாதியினிடமாகக் கேள்விபட் டிருக்கிறேன், அவனிருக்கு மிடமானது வடமுழையாக இருக்குமென்று சொன்னான்.

அதுகேட்டு (ஹாத்திமான்வார்) குறிப் பறிந்துகொண்டு அல்லாவே யுன்னுடைய தவக்கலென்றுசொல்லி, அவனிடம் விட்டுப் பிரயாண மாகி நடந்து போகச்சே, சிலநாள்க்குப் பின்னர் பயங்கரமானவோர் காடுவந்து நேரிட்டது, அக்காட்டிற்குள்ளேபோய்ச் சாயாட்சையான போ தோர்மாதத்தயின் கீழே சென்று வாய் பேசாமற் கம்மா இருந் தார், இருக்கையில், ஒரு மனுடன் குாலெழுப்பிச் சப்தித்து மிகுந்த வருத்தமாகவும், துக்கமாகவும் அழுவின்றதைத் தமது காதிற்கேட் டுத் தம்முடைய கண்ணாறு கண்ணீர் தாசை தூண்டிய வரும்படி விழுத்தி யீரகருகி யெறித்துகொண்டு தம்மைத்தான்பார்த்து, ஒகே, ஹாத்திமே, இந்தச் சொல்லானது வீரதத்துவக்காரர்களில் நின்றார் தூரமாக இருக்கின்றது, ஆனால், ஒரு மனுடன் ஆண்டவனுடைய படைப்பிலுள்ள பந்தாவானவன், ஏதோ வோர் சங்கடத்தி லகப்பட்டு அழுதுகொண் டிருக்கின்ற சத்தத்தைக் கேட்டுவிட்டு, நீ யவனுக் குதவி யொத்தாட்ச செய்யாமலும், அவனுடைய சங்கதிகளை விசாரித் தாமலும் போவது சரிதல்லவேயென்று சொல்லிப்பொன் டெழுந்து அந்த வெளியைப்பார்த்துக் கொஞ்சதூரம் நடந்துபோகையில், அவ னிடத்தி லுழையுடையசத்தம் சோர்ந்துவருகிறதைக்கேட்டுக் கிட்ட நெருங்கி பார்த்துப்போது, அங்கே, ஒருவாவிப்பான் அழகு மிகுந்த வடிவுள்ளவன், சிலத்தி னுட்டார்த்துகொண்டு, இஷ்டக்கென்று மோகா

சையாடிய கடலில் முழுகி, நெருப்பி லகப்பட்ட புழுவைப்போலே தன்வெறியாமல் மகா விசனமடைந்து கொண்டு துக்கத்துடனே சொல்லுகிற தாவது.

ஹனுடைய துன்பத்தையும், துயரத்தையும், நா நெக்கே போய் வருடாண்டுகொல்லி யாற்றுமே நென்று பலபலவிதமாகப்பலம் பிக்கொண்டிருக்கின்றான், அவனிடமாக இவர்போய், அவனைப்பார்த் து, ஒகே, வாவிப்பே யுனக் கிப்பேர்ப்பட்ட துன்பமான வருத்த முன்பேரில், என்ன விழுந்திருக்கிறது, நீயே விவ்வளவு வருத்த மும், துன்பமு மெடுத்துக் கொண்டி விசனப்படுகிறென்று கேட் டார், அப்போ தந்தத் துக்கமுள்வ மனுடன் (ஹாத்திமைப் பார்த் து) நீ வெளிப்பயணம் போய் தட்ட மனுடன்என்றோ யேன் கேட் கிறாய் அப்படித் கேட்டதினாலே வென்னுடைய துன்பத்தை யுள் னுடன் சொன்னால், நீ என்ரு விருப்பத்தை நிறைவேற்றித் தாக் கமொனவனுடென்று கேட்டான், அதற்கு (ஹாத்திமான்வார்) அவ னைப் பார்த்து நல்ல துன்னுடைய ஆண்டவ ரெவ்விதத் தினும் நிறைவேற்றித் தருவான், ஆதலால், உன்னுடைய துயரத்தை விட்டும் நீங்கி யுள்ளசங்கதிகளை எனக்குத் தெரிவிப்பென்றுசொன்னார்.

அதுகேட்டம்மனுடன் (ஹாத்திமைப்பார்த்து) ஒகே, முசாபி ரோ நானாகப்பட்டவன் சவுதாமருடனும் வர்த்தகஞ் செய்கும், இவ் விடத்தில் நின்று நானாகாவழி தூரத்திற் பிரபலமான ஒரு பெரிய பட்டணம் இருக்கின்றது, அதிலோர் சவுதாகர் (ஹாரிஸ்) என்னும்பெய ருள்ளவன் மிகுந்த அயிஸ்வரிய முள்ளவ னாகவும், பேரும், கீர்த்தியு முள்ளவனாகவு மிருக்கிறான், அவனுக்குச் சந்திரனைப்போ லழகுள்ள வோர் குமாரசத்தியு மிருக்கிறான், இஃகிப்படி மிருக்க, நானொருபோது வர்த்தகஞ் செய்ய நாட்டமாகிப் பல பல சாமான்களு மெடுத்துக் கொண்டு பிரயாணமாகி யப்பட்டணத்திற் குள்ளேபோய்ப் பலவிடங் களும் சுற்றித் திரிந்து சரக்குகள் விற்பனையென்கையில் வெயி லின் கரே வெட்பத்தால் மிகுந்த வருத்த மடைந்து அந் (ஹாரிஸ்) என்னும் சவுதாகர் விட்டின் மறைவிண் கிழக்கட்டிடத்திற் போய் இருந் தேன், இருக்கையில், அந்த மறைவினுடைய கிட்டு யென்னும் சன் னைப் பார்த்தேன், பார்க்கையில்,

உபகாசஞ்சீவி வசனாருபகம்.

அச்சன்னல் வழியிலோர் பெண்ணுவன் மிகுந்த அழகு சம்பந்தம் முன்னவளாக நிற்கக் கண்டேன், கண்டபோ தென்னுடைய புத்திமொழி விட்டது, பின்னர் புத்திதெளிவாகி அந்நகரத்தி லுள்ள வர்களைப் பார்த்து இந்த விடு ஆளுடையதென்று, விட்டுக்குள்ளி ருக்கிற அழகிய ஸ்திரி யாரென்றங் கேட்டேன், அதற்கவர்கள் இந் த விடானது (ஹாரிஸ்) என்னுய் சவுதாகர் விடென்றும், அவ்விட் டில் மிகுந்த செல்வமும், சிறப்புமுள்ள பெண்ணு யிருக்கிறவள் அந்தச் செல்தாகருடைய மகனென்றுஞ்சொன்னார்கள் அப்போது நான்வர்க ளைப்பார்த்து, அவளுக்குப் புருஷனிருக்கிறானென்று கேட்டேன், அதற் கவர்கள், என்னைப்பார்த்தவளுடைய தகப்பன் தன் விருத்தி யாறுபோலவளைக் கவியாணஞ்செய்துக் கூடாமற் கன்னிப்பெண்ணை வைத்திருக்கிறான், அலிதே நென்று யுவள்முன்று சுவால்கள் வைத் துக்கொண்டு, இந்தச் சுவால்களையாராய்வுகண்டு தந்தெனக்குச் சவாபு சொல்லுவார்களேயானு லவர்களைத்தான் தவியாணஞ் செய்து கொள்வே நென்று பிரதிக்களை செய்கிறதென்று நென்று சொன்னா ர்கள், அதுகேட்டுடனே வண்டிப்பயணம் பற்றியிற் போனேன்.

அப்போ தவளுடைய மனுட்கள் என்னைக் கண்டுகொண்டு போய் அவளுக்குத் தெரியப்படுத்தினார்கள், அவளுடனே தன் மனுட்களி டம் செய்த வுத்திரவுபோ லவர்க ளென்னை யுள்ளே வாச்சொல் வி அழைத்துக் கொண்டுபோய், அங்கே போட்டிருக்கப்பட்ட லோர் மேலாம் பரமான விரிப்பி னித்தி விருக்கும்படி செய்தார்கள். அதுபோல் நான்த விரிப்பின்பேரி லிருந்தேன், அப்போ தந்தப் பெண்ணுவன் என்னோடும், நான் சொல்லுதிற சுவால்களை கே கேட் னெமை கொண்டு, அந்தச் சுவால்களைக்கண்டுவிந் தெனக்குச் சொல் தம்படியான தயிரிய யிருக்குமாகில், நான் என்னுடைய சுவால்களைச் சொல்வே நென்றான், அப்போது, நானவளைப் பார்த்து, என் மன மும், உயிரும் அதற்கு ராஜியானேன், உன்னுடைய சுவால்களைச் சொல்வென்று கேட்டேன், அப்போதவ என்னைப் பார்த்து, நீயென் னுடைய சுவால்களை அறிந்துவந்து சொன்னால், நானுனக்குே பாரியா லேனென்று சொன்னான்.

ஓச்சவுதாகருடையகள்ளா - முற்றிற்று.

ஹாரிஸ்மகளுடையகிஸ்ஸா.

ஹாரிசுடைய மகளானவள்

சவுதாகருக்குச்சொல்லு

மூன்றுசுவால்களின்

விபுரம்.

கவருத்தம்.

பாரிசாரும் படைமன்னர் மெய்ச்சிய

ஹாரிசுமகன் சொல்மச லாக்களைக்

காரிசைந்தனை ருத்திமெறித்த

சரிசைந்தனை லிசைச் செபுலாம்.

இதன்பொருள்.

படைகளோடு மிகுந்து பாரிசுதேசத்தை யரசாட்சி செய்யும் இராஜர் கள், மெச்சிக்கொள்ளும், ஹாரிசென்னுய் சவுதாகருடைய மகள் சொல்லு கின்ற (மசலாவென்னும்) வினாகள் மூன்றுக்கும் மேகத்துக் கொப்பாகக் கொடை கொடுக்குங் கையையுடைய ராத்திமானவர் தெரியும்படியாக விடையெடுத்து வென்ற சிறப்பாகிய கிஸ்ஸா வென்னுஞ் சரித்திரத்தைச் சொல்லுகின்றம்.

சரித்திரவசனம்.

ஹாரிசுடைய மகள் சொல்லுகிற சுவால்கள் மூன்றில் (க-வது) இந்தப் பட்டணத்துக் கருகாமையா யிருக்கு மேர்மலைச் சார்பில், காறென்னுமோர் துற விருக்கிறது, அதி விக்காள்வலையிலு மொருவ ராகிலும் போய், அதுனுடைய அஸ்திவார மெல்லவென்னும் அதி லுள்ள அதிஜயமின்னதென்று கங்கண்டபிக்குவந், தவர்களில் (உ-வது) ஒருகாட்டில் வெள்ளித்தெழைம் பிரைவகங்கோறு மொருசத்தம் வரு கின்றது அந்தச் சத்தமான தெய்வத்தெழைமில்.

நானாகப்பட்டவன், அந்தமேலையைச் செய்யவில்லை, இப்போ தின்றைய இரவானது எனக்குச் சகாயமா யிருக்குமென்று (க-வது) ஒரு மலைப்பாம்பின்வயிற்றி லோர் மொகறு இருக்கிறது, அந்தமொகறு வை யெடுத்துக்கொண்டுவந் தெனக்குக் கொடுக்க வேண்டுமென் றுஞ் சொன்னான். சொன்ன இம்முன்று சுவால் களையும் நான்கேட்ட வுடனே, என்னுடைய புத்தியைப்போய் இந்தச் சுவால் களுக்கு ஐவாபுரா மெவ்விதமாகச் சொல்லக் கிடமென்கிற எண்ணமனது இண் டாக யுடலயாந்து மெள்ள அல்லியிட்டு வெளியில்வா ஜாடையா கப் பின்வாங்கிக் காலைபெடுத்தேன். அப்போது, அஞ்சுள்ளவர்கள் ஜாதுமாக என்னுடைய நகைகளை மீர் மீர் அபரூபமான வஸ்து களையும், பொருள்களையும் பிடிங்கிக்கொண்டு, என்னை அப்பட்டணத் திலு மிருக்க விடாமற் றாத்தி விட்டார்கள், ஆகையால் நான் கைசே தப் பட்டவனாக இந்தக் காட்டில்வந்து விழுந்திருக்கிறேன், இவ்விதம், என்னுடைய பொருட் டுள் போனது இல்லை, என்னுடைய இஸ்ஸத் தாகிய ஆசையும், அன்பு இன்னுடைய துண்டு துண்டாக்கி விட்டது, அதனோடு மெனக்குத் துண்டா யிருந்தவர்களு மென்னை விட்டுப் பிரிந்துபோய் விட்டார்கள், நானும் பக்களுகி விட்டேனென்று சொன்னார்.

அதுகேட்டு, ஹாத்திமானவர் மிகுந்த மனவருத்தப்பட்டு, அந்த பக்கிறுதிய மனுடனைப்பார்த்து, ஹீர், வாலிபனே நல்லது நீ யாருடன் றுக்கும் யோசிக்கவேண்டாம், உயப்படவேண்டாம், ஆனால் நீ என்னை அந்தப் பட்டணத்துக் கழைந்துக்கொண்டு போனாய், உன்னுடைய பொருள்களையும், மற்றவஸ்துகளையும் வாங்கித்தந்து, நீ இன்பங்கொண் ட பெண்ணையு முன்னோடே சேர்த்து வைக்கிறே னென்று சொன் னார், அதுகேட்ட பந்தச் சவுதாயர், ஹாத்திமைப்பார்த்து நீ சொன்னு டைய கருமத்தைத் தீர்க்கிறேனென்று சொன்ன சொல்லே யெனக் குப் போதும் போதும், ஆனால், என் பொருளுக்கும், என்னுடைய நகைகள் சாமான்களுக்கும், நானிச்சைப் படவில்லை, என்றாலும், நான் பார்த்த பெண்ணுடைய முகத்தைப் பார்த்தேனேயானால், அந் ததற்குத் தொன்றுமே யெனக்கு மிகவும் போதுமானதா யிருக்கு மென்று சொன்னான், அதுகேட்டு ஹாத்திமானவர், இவ்விதம் பயிற் தியங்கொண்ட அந்தச் சௌந்தரகரை யழைத்துக்கொண்டு, அந்தப் பட் டணம்வந்து சேர்த்து, அங்கிருந்து உபகாசஞ்சிவி வசனரூபகம் சத்திரத்

தில் வந்திறங்கினார். இறங்கிப் பின்னர், அந்தச் சவுதாரகரைச் சத்திர ரத்தில் வைத்துவிட்டு, ஹாத்திமானவர், அந்தப் பெண்ணினுடைய வாசலருகிப்போனார், அப்போ தவளுடைய மனுடர்கள் ஹாத்திமைக் கண்டு நீர் யாருன்னுகேட்டார்கள், அதற்கு (ஹாத்திம்) அவர்களோ டும் நானித்தப்பெண்ணைக் கலியாணம் செய்யவந் திருக்கிறேனென்று சொன்னார், அதுகேட்டவர்களுடைய, அந்தப் பெண்ணிடம்போய், ஒருமனுட னுன்னைக் கலியாணஞ் செய்வந் திருக்கிறேனென்று சொன் னார்கள்.

அப்போது, அந்தப்பெண்ணுடைய தன் மனுடரோடும், அந்த மனுடனை யிங்கே யழைத்துக்கொண்டு வாருங்களைன் றுத்தரவுசெய் தான், அதுபோலவர்கள் வந்து (ஹாத்திமானவரை) அழைத்துக் கொண்டுபோய், அங்கிருக்கும் ஆசனத்தின்பேரி விருக்கவைத்தா ர்கள், பின்னர் (ஹாத்திமானவர்) அவன் சொல்லுகிற சுவால்களுக்கு வாக்குத் தத்துவமெல்லாம் வித்தித்தவன் (ஹாத்திமானவர்) அவனைப் பார்த்து, ஒகே, பெண்ணே நீ ஹாரில் சவுதாரகருடைய மக் ளென்றுநா னறிவேன், என்றாலும், நாமிருவரு மிப்போது பேசின சங் கதியைக் குறித்து நீ யெனக்குக் கைபோட்டுக் கொடுத்து இருநா ர்செய்தால் மாத்திரம் நான் அந்தவேலையி விடுப்புக்கட்டிவேன், கட்டி, ஆண்டவன் கிருபையா லந்தவேலையை முடித்துவந்தா னுனக்குநா ளெஜமானுஜேனல்லவா, அப்போது, நானுன்னை யென்னிஷ்டப்படிக் கு யாருக்குக் கொடுப்பேனோ அவர்களை நீ கழல்ச் செய்வவேண்டு மென்று சொன்னார், அதுகேட்ட பப்பெண்ணுடையவள் (ஹாத்திமைப் பார்த்து) நல்லது நீ கொடுப்பவர்கட்கு நான் சம்மதியாவேனென்று சொன்னான். அதுகேட்டு (ஹாத்திமானவர்) மறுபடியு மப்பெண் ணைப் பார்த்து, உன்தகப்பனானா யிங்கே யழைப்பியென்று சொன் னார், அப்படியே யவள் தன் தகப்பனானா யழைப்பித்தபோது அவ ளைப்பார்த்து (ஹாத்திமானவர்) உம்முடைய குமாரத்தி யில்விந் தொப்புக்கொண்டிருக்கிறா னென் றவள் சங்கதியைப்பெல்லாந் சொல் லீஇதற்குநீரென்னசொல்லுகிறீரென்றுகேட்டார், அதற் கவரு மெனக் கு மிகவும் சம்மதக்கானென்று சொன்னார். அதுகேட்டு (ஹாத்திமா னவர்) அந்தப் பெண்ணைப்பார்த் துன்னுடைய சுவால்களைச் சொல் லென்று சொன்னார்.

அப்போ தந்தப்பெண் (ஹாத்திமைப் பார்த்து) இந்தப் பட்டணத்துக்கு நுகாமை யி லிருக்கிற மலையருகில் ஒரு புதாறென்னுந் துற யிருக்கிறது, அதை இவ்விடத்திலுள்ள ஆண் பெண்கள் மாவரு மறிவார்கள், என்றாலும், அந்தத் துறவின் சுற்று இவ் லளவென்றும், அதினை மிவ்வள வென்றும், அது எதுவரையி லிருக்கிறதென்றும், அதிலென்ன இருக்கிறதென்றும் யறிந்துவந் தெ னக்குச் சொல்ல வேண்டுமென்று சொன்னான், அதுகேட்டு டெனோ (ஹாத்திம்) அவ்விடத்திலுள்ள பெற்றுக்கொண்டு வருஷத்தில் அந்தப் பட்டணத்திலுள்ள சிலர்க ளிவருடனே தொடர்ந்து வந்து அந்தப் புதாறானதுவை இவருக்கு காட்டித்துவிட்டுப்போய் விட்டார்கள். பின்னர், (ஹாத்திமானவர்) அந்தமேனா மஞ்சாமல் அந்தப் புதாறென்னும் துறவிற்போய்க் குதித்து, அவ்விடத்திலிருந்து விலகித் தள்ளிவந்து நடுமாறிக் கொண்டு யிரிழந்த வுடம்புபோற் புரண்டுகொண்டு போகும்போது கொஞ்சநேரம் பொறுத் தோர்வெ ளிச்சத் தோற்றியது, அப்போ திவர், இத் துறவி னின்பிரமாண முழு மையு மாண்புடையோருக்கிற இவ்விடத்திலுள்ள நின்றும் திரும்பலாமென்கிற நினைவுவந்தது, வந்த நினைப்பு மறுபடியும் யாரோ னு மொருவர், இதினுடைய விபரமென்னென்று கேட்டால் அதற்கு நாம் என்ன ஜவாபு சொல்கிற தென்று யோசித்து முன்னேக்கிக் கொஞ்சதூரம் போகும்போது, அங்கே யோர் மயிதானமான வெளி தோற்றியது, அதிலொரு வரி மிருதுப்புரவாகவும் அதிலுள்ள நீர் நல் லதண்ணீர் நிறமாகவு மிருக்கக்கூடாது. இவ்விடப்படி யிருக்க.

(ஹாத்திமானவர்) எப்போதுத் தம்மிடத்திற் கைவிடாமல், ஒரு கூலாயும், கொஞ்சம் பாதம் கொட்டையும் வைத்துக் கொண்டே யிருப்பார், அதிலே தமக்குப் பசிவந்து கேரிட்டால் (உங்) பாதம் கொட்டையை யுடைத்துத் தின்னுவிடும், ஒன்றையினர் தண்ணீர் குடிக்குகிறதும் வழமை, அதுபோ லந்த வரிக்கடையிற்போ யிருந்து, பாதம் கொட்டையைத் தின்று, தண்ணீர் மருந்திப் பசிவாறிக் கொண்டு பின்னர், அந்த கூலாவிலே தண்ணீர் நிரப்பிக்கொண்டு, இசைவு பசுவா மாக நடந்துபோகையில், இவருக்கெதிரி லோர் சுவானது காணப் பட்டது, காணப்பட்ட சுவரையில ரண்ணுந்து நலையை யுயர்த்திப் பார்க்கையில், அதிலுடைய வுபரமான நிவ்வளவென்று தெரியவில்லை, ஆனால், ஒருபக்கவாரம் பறந்து, அச்சுவரி னுடைய வயர்த்தையும், நீர்

தந்தையும், கிபாமான்வனாயிற் பார்த்த போதிது மிவ்வளவென்று காணக்கூடாது யிருக்கும், அப்பேர்ப்பட்ட சுவாருகில் ஹாத்திமா னவர் நெருங்கித் தலையை நியின்று பார்க்கும்போது, அதிலோர் கதவு மூடி யிருக்கக்கூடும், அதைத் திறந்துகொண்டுள்ளே போனார் போது.

அவ்விடத்திலோர் பட்டணத் தோற்றிற்று, அப்பட்டணத்தி னருகாமையாய் போகும்போது தங்கு கண்டி லடங்கா திருக்குந் தேவுகளானவை சண்டு இவரைத் துண்டத் துண்டமாக அறுத்துத் தின்னலாமென் றோடிவந்ததுடன், யின்றாலும், அதிலோர் தேவானது தன் கூட்டக்காண்பார்த்து, நடுக, தேவுகளே இவன் மனுடனாக யிருப்பதாற் கொல்லவேண்டாம், அஃதேனெனின், இவனுடைய கயி மிருத்த ருசிகரமாக இருக்கும், அதை நாம் ஆகையாகப் புகிப்போம் புசித்த செய்தியை யாரோனு மொருவர் விரோதத்தினால் நம்முடைய பார்த்துநாவுக்கு நெரிவிக்கால், அவர் நம்முடைய கூட்டத்தையெல் லாம் வெட்டி, நாசம்பண்ணிப்போவார், ஆகையால், இவனை விட்டு விடாமல் நம்முடைய பார்த்துநாவு கிடத்திற் கொண்டுபோய் விடலா மென்று சொன்னது.

அதுகேட்டிவ்னொருநேரவு, சொன்னதேவைப் பார்த்து, அப் படி பார்த்துநாவுக்குத் கொரிவிக்கப்பட்ட விசேஷிகள், நம்மில் யாரி ருக்கிறார்கள், அந்தத் கொரிவிக்க வேண்டிமென்று சொன்னது, அப் போ தந்த தேவு சகலோவையும்பார்த்து நமது கூட்டத்தில் விசே ழமானோர் அருகே யிருக்கிறார்கள், ஆனால், இப்போது நான் சொன்ன சொல்லை யுங்களுங்கள் மனத்தில் நினைப்பு வைக்க வேண்டியதென்று சொன்னது, அதுகேட்டுத் தேவுக ளெல்லாம் அச்சமடைந்து (ஹாத் திமை) விட்டுவிட்டுத் தங்கள் தங்கள் விடங்கறிற்போய்ச் சென்றது கள், பின்னர் (ஹாத்திமானவர்) அந்தத் தேவுக ளோடிவந்ததையும், மறுபடியவைகள் திரும்பிப் போனதையும்பார்த்து மனதிலச்சமடைந் து அவ்விடத்தை விட்டுவிட்டு யோர்வெளியைப்பிடித்துக்கொண்டுமுன் னேக்கிப் போகையில், இவர்க்கு முன்னாலோர் பட்டணம் தோற்றிற் றது, அதுகண்டி, நம்முடைய மனதில், இந்த நகரத்தில் மனுடர் கிருப் பார்களென்று பலவிதமான எண்ணங்கொண்டி நடந்து போகையில்,

அங்கே கணக்கி டடங்காத தேவர்கள் நான்கு திக்குமேயிருந் தேவர்கள்
து இவ்வாறு தின்ன எத்தனையுந் கற்றி நின்றார்கள், அதிலோர்
தேவானது தன் கூட்டத்தாரைப் பார்த்து, அம்முனுடைய கிங்கன் தின்
னும் பிடித்துக் கொண்டுபோய் கம்முடைய பாத்நாஷா விடத்திற்
சேர்க்கவேண்டியது, அங்கேதெனினில், பாத்நாஷாவுடையமகன் மிகுந்
த விபாதி யடைந்திருக்கொன், ஒருவேளை இவராலே யவளுக்கு விபா
தி தீர்ந்து போகுமென்று சொன்னது.

அதுகேட்டு, மற்றத் தேவர்களெல்லாம் அந்த வேள் தேவைப்
பார்த்து, நா மிகுந் முற்பட இவனைப்போ வெத்தனையோ கணக்கி
டடங்காத பேர்களைக் கொண்டுபோய் இராஜாவிடத்தில் விட்டோம்.
அவர்களா எந்த விபாதி திராமல் நா மெல்லாம் வெட்கமடைத் திருக்
கிறோமே, அப்படியிருப்பதில், இப்போ துவளை யழைத்துக் கொண்
டுபோய்விட மகத்தகன் அவசியமிருக்கிறதென்று சொல்லினார்கள்.
அதுகேட்டு, இங்கே ஒருதேவு மற்றத் தேவுகளைப்போற்றி, இவ் வம்
முடைய எல்லைகளில் வந்திருப்பதால் எங்கே தப்பிப் போகப்போ
றான், அவதான், நிச்சயமாக இவனை மெவனுவது பாத்நாஷா இட்மா
கக் கொண்டுபோய்ச் சேர்ப்பாளென்று சொன்னார்கள், அதுகேட்டு
யாவரும் போய்விட்டார்கள், இவையெல்லாம் மறித்துக்கொண்டு, ஹாத்
திமானவர் அவ்விடம் விட்டு முன்னால் நடக்கும்போது, அவ்விடத்தி
லுள்ள தேவுகளோடிகொண்டு இவரைப் பிடித்துக்கொண்டுபோய்த் தங்க
ளுடைய சதுரநாதிமக விட்டார்கள்.

அப்போது, அந்தச் சதுரநாதுடைய பெண்சாதி கணவலியினுந்
கண்ணிலின்று மெத்தசேமும் நீர் சொரிந்துகொண்டு மிகுந்த வருந்
தமடைந்திருந்தான், இவ்விதம் பெண்சாதி படுக்குவாத்தான், சதுரநா
துவான் மிகுந்த விசனமடைந்து, தன் தலையைக் குனிந்துகொண்
டிருந்தான், இருந்தவன், ஹாத்நிமைக் கண்டிட்டுனே தலையை யுயர்த்தி
திப் பார்த்து (ஹாத்நிமைக்) கொண்டுவிந்த தேவுகளோடும், ஒகே
தேவுகளே கிங்கன் இந்த ஆகமஜாதகை யோன் கொண்டுவிந்தார்கள்.
இவளை யனுப்புகிறார்கள், என்முன்னால்கின்று மின் மனதுக்கு வந்த
இடம் போகட்டுமென்று சொன்னான், அப்போது (ஹாத்நிமானவர்)
அந்தச் சதுரநாத் தேவுடைய விசனத்தைப் பார்த்து, ஒகே, தேவுகளே
இவ்வாறு இராஜனே யுன்கொண்ட விசனம் கேளிட்டென்று கேட்

டார், அப்போது தேவர்கள் (ஹாத்நிமைப் பார்த்து) என்பிறவியா
ய ஆகம் ஜாதகே, என்பெண்சாதி கண்ணோவால் வருத்தப்பட்டுத்
கொண்டிருக்கொன், அதனோகான் இவரும் பதனும் விசனமாக நித்
திரையையும், சவுக்கித்தையும் விட்டிருக்கிறதென்று சொன்னான்.

அதுகேட்டு (ஹாத்நிமானவர்) அந்தத் தேவர்களைப் பார்த்து
நீ யாதொன்றுக்கும் விசனப்பட வேண்டியதில்லை, ஆண்டவன் இரு
பையா லுன்னுடைய பெண்சாதியின் கண்ணைச் சவுக்கியப் படுத்தி
வேனென்று சொன்னான், அதுகேட்டுனே, அந்தத் தேவர்களெழுந்
து, ஹாத்நிமுடைய கையைப் பிடித்துத் தன்விட்டுக் கழைத்துக்
கொண்டுபோய்த், தன் பெண்சாதியினிடமாக வுட்காணவத்து (ஹாத்
நிமைப் பார்த்து) ஒகே, மனுடனே யுன்முடைய மருந்தாலே என்
பெண்சாதியின் கண்ணோவு திருமாளில் என்னுடைய சிவன் எதுவ
ரைக்குமுள்ளதோ அதுவரைக்கும் நானும்கூறு திராமன் செய்வது
தவிர, நானு மென்னுந் கூடியமட்டிலும் முன்முடைய துணைத்துச் செய்
வேனென்று சொன்னான், அதுகேட்டு, (ஹாத்நிமானவர்) அந்தச் சது
ரநாத் தேவைப்பார்த்து கல்லு நீ இப்போதென்கை யுன்னுடைய
பாத்நாஷாவினிடமாகக் கொண்டுபோய்விட்டு என்னுடைய தலிக்கு
மத்தான நடப்பைச் சொல்லுவையே யானால் யாதொரு தடையிலலா
ம லுன்னுடைய பெண்சாதி நேபைத் தீர்ப்பேனென்று சொன்னான்.

அதுகேட்டு, அந்தச் சதுரநாதுத் தேவானது (ஹாத்நிமுக்கு)
ஹாத்நித்து கண்டிட்டு விவசனம் மீள்குன்பேரில் ஆனேவிட்டுத்
கொண்டுநீரிப்போது சொன்னதுபோல் யாதொரு தடையின்றி நான்
செய்யேன், அந்தநாடு நீர் யோசனைசெய்ய வேண்டாம், ஆனையால்,
உன்முடைய புத்தியினாலும், மருந்தினாலும் என் பெண்சாதியினோ
யைத்தீர்த்திரானுவிப்போ துடனே நானும்மொத்தத்துக்குடைய சது
ரநாதுக்குக் கொண்டுபோவேன், அவருடைய தலையுருப்படிக்குச்செய்
வே னென்றுசொல்லிற்று, அதுகேட்டு (ஹாத்நிமானவர்) கிரஹபாத்
நாஷாவின் மகன்கொடுத்த மொகருவைத் தம்முடைய தலைப்பாகையி
லிருந் தெடுத்தித் தண்ணீரி லுணைத்து, அந்தச் சதுரநாதுத் தேவுடை
ய பெண்சாதியின் கண்ணிற் போட்டார், போட்டவுடனே, கணவலி
யும், செவப்பும், நீர்வடிவும் ஆகிய எல்லாத்தனப்படும் நீங்கிவிட்டது.
அதுகண் டந்தச் சதுரநாதுத் தேவு (ஹாத்நிமுக்கு) அந்தி கிதுமந்

ஹம் பாத்நுஷா (ஹாத்திமைப்பார்ந்து) என்னுடையபெண்ணுள்வன்
வெகுளாக விபாதிபந்திபாத இருக்கிறான், அவனையுள் தாங்கள், பாத்
துச் சவுக்கியப் படுத்தினா, நான் மிகவும் தம்முடைய இருணனுக்
குட்பட்டவனாவேனென்று சொன்னார், அதுகேட்டு டெனோ (ஹாத்தி
மானவர்) வினாவா யெழுந்து நின்றார், அதுகண்டு பாத்நுஷா (ஹாத்
திமுடைய கைப்படிபுத்து மகா சந்தோஷமாகத் தம்முடைய மறு
துக் கழைத்துக் கொண்டுபோய் ஓராசனத்தி விருக்கவைத்துப் பின்
வர், தமது மகனைக் காட்டியபோது (ஹாத்திமானவர்) அந்தப் பெண்
னைப் பார்வையில் அவனாகியவா இளைத்து நிறமாறி யிருந்தான்,
அதுகண்டவர் இவளுக்கிருந்த நின்னென்று தெரிந்துகொண்டு
பாத்நுஷாவைப்பார்த்து, ஒகே, பாத்நுஷாவே யிவளுக் குப்போது
கொஞ்சம் வர்ப்பத்துக் கொடுக்க வேண்டியதென்றுகொண்டார், உடனே
பாத்நுஷாவின் கைப்படிப் படித்துப்பாடிடை காரர் வர்ப்பத்துக் கொண்டு
வந்தார்கள், அந்தப் பந்தை (ஹாத்திமானவர்) வாங்கிக்கொண்டு அதி
வேகன்னிடமா யிருந்த மொகருவைக் கொஞ்ச முதர்த்துப்பின்னர்,
அந்த வர்ப்பத்தை யிவளுக்கும் குடிக்கக் கொடுத்தார், அவனந்த வர்
பந்தை குடித்த வேர் கிமிஷத்துக்குள்ளே வயிற்றி னின்று
துவர்க்கமாகிக் குழிந்தோமும், அவ்வையதனம் சாபு நசுவனாலும்,
வார்தியும் அதிகரித்ததினா, அவன் சுந்துமாறி மயக்க முண்டாய்ப்
படுத்துக் கொண்டான்.

அதுகண்டு(புதுகாஷ்)என்னும் பாத்நுஷா ஹாத்திமைப்பார்ந்
து என்சிறியமான சோமுனை இர்தென்ன இவ்வதான் ஹாலாயிருந்
திறது, ஒருவேளை யென்மக னிறந்துபோவானோ, அப்போடுகொத்த
அபாயம் வராமல் நன்றாய்ப் பார்வையேன்டியதென்று சொன்னார், அப்
போது (ஹாத்திமானவர்) பாத்நுஷாவைப் பார்த்து, அப்படி யொன்
றுமில்லை நீர் வர்தொன்றுக்கும் பயப்படாதீர், ஆண்டவன் என்வங்கித்
திலும் நன்மைசெய்வானென்று சொன்னார், பின்னர், அவ்நிறவெல்
வா மவளுக்கு அதுபோலவே யிருந்தது, பொழுது விடிந்த பின்னர்,
உஷாகுப்படித்தென்ற தென்று சொன்னார், அப்போது (ஹாத்திமா
னவர்) அந்தப் பெண்ணின் பசிக்கொவது ஆதாரம் கொடுத்தமுடித்
துச் சொன்னார், அதுபோலவளுக் குணவு கொடுத்தார்கள், பின்னர்,
நாளுக்குடிக் கொஞ்சங் கொஞ்சமாக பதினெந்து காளைக்குள்ளே
கோயெல்லாமோய்ச் சவுக்கியப் பிட்டது, அப்போது அந்தப்

பெண்ணுடைய திரோகமிருந்த அழகு, வடிவும், அந்தமுமாக இருந்
தது, அதுகண்டு (ஹாத்திமானவர்) பாத்நுஷாவைப் பார்த்து, ஒகே,
பாத்நுஷாவே தம்முடைய பெண்ணாகிக் கிருந்த கோயெல்லாம் ஆண்
டவன் இருபையாண்டுகிங்ச் சவுக்கியமாய் விட்டது, இவியென்னைத்
தாமனுப்பிவிக்க வேண்டியது, அந்தேனெனில், நான் வந்த வேலைச்
சாகப் போகவேணுமென்று சொன்னார், அதுகேட்டு, பாத்நுஷா மிக
வுஞ் சந்தோஷமாய் நவரத் திவங்கியும், மொகர்த்தகியும் தட்டுகளில்
நிரப்பிக்கொண்டெவந்து (ஹாத்திமுக்கு முன்பாகவைத்து) அவனாப்
பார்த்துத் தேவரீர் தங்களுடைய கனியாப் பாதத்திற் கிந்த காணிக்
கை தகாததா யிருந்தபோதிலும், இந்தமிக் திறவிய என்மனமெழும்
படிபாதத் தாங்க கொடுத்தாக்கொண்டவா சத்யதென்று சொன்னார்.

அந்தேட்டு, (ஹாத்திமானவர்) பாத்நுஷாவைப் பார்த்து நான்
வந்தவனா இருப்பதா வினாவா யெவ்வித முடித்துக்கொண்டு
போவேனென்று சொன்னார், அந்தக்கந்தத் தேவரீரின் பாத்நுஷா
தம்முடைய தேவகியை யழைத்து, அவைவனோமும், ஒகே, தேவகியே
நீர் தந்த குட்டுகளிலுள்ள வந்துகையெல்லா முட்டையாகிக்
கட்டித் தனது கொடுத்துக்கொண்டு, இவரோடு போங்கென்று
ஹாத்திமைச் சட்டிக்காட்டி யுத்தரவு கொடுத்தார், அப்போது, ஹாத்
திமானவர்) பாத்நுஷா விடத்தி லுத்தரவு பெற்றுக்கொண்டு, அவன்
டம் விட்டுத் தேவகியும், தாமும் ஒருமாதம் வரையில் நடந்து, முன்
னிவர்குறித்த அறவினருளமையில்வந்தார், அப்போது அந்தத் தேவ்
கள் சமந்துகொண்டெவந்த முட்டைக்கீழார் (ஹாத்திமையும்) அவ்வி
டத்திற்சுந்து மேலே தூங்கிக் கொண்டெவந்து விட்டுவிட்டு (ஹாத்தி
மிடமாக) வுத்தரவுபெற்றுக்கொண்டு, தங்களுடைய நகரத்துக்கு வந்
து, தங்கள் பாத்நுஷாவுக்குச் சங்கதிகள் யாவையுள் தெரிவித்தார்கள்,
இதுகிங்க. இங்கே, முன்னர் ஹாத்திமைக்குருடைய காலநகரார், அந்த
காறென்னும் புகாறில் ஹாத்திமைக் கொண்டெவந்து விட்டுவிட்ட
கேயே யிருந்தவர்கள் திடென்று புரறிவிருந்து (ஹாத்திமையும்)
தேவகியையும் வரவண்டு பயந்து நடுக்கி யோடினார்கள், அதுகண்டு
(ஹாத்திமானவர்) ஒருகின்றவர்க்குப் பெரிசுபட்சமிட் பழித்து, ஒகே,
நீங்கள் பயங்கரக்கொண்டோடவேண்டாமே, நாளுவன் இந்தத் துற
வின் சங்கதியை அறியப்போன (ஹாத்திமாக இருக்கும்) நான் ஆண்
டவன் கிருப்பயா, துணிச்சல் மீட்டுகுகிறேனென்று சொன்னார்,

அநேகர், அந்த கந்தக் கூட்டத்தில்கின்று மொருவன் (ஹாத்தி மைப் பார்த்து) ஒகே, மனுடனே யிங்கே வாத்திற்கொருநான் வியாழங்கிழமைதோறும் ஒரு பெரியபலாயானபூதம்வரும், அதற்காக வேர் மனுடனே ஞாக்கிரகை படுத்தி வைப்போம், அந்த மனுடனே, அந்தப் பூதம் தின்றுவிட்டுப் போகும், இவ்வித மந்தப் பூதம்வரும்போ திங்கே அதற்காக நேயித்து வைக்கப்பட்ட மனுட னில்லாதிருக்கில், அதுசோபமாகி இந்த வூரில்வந்து விழுந்து நாசம்பண்ணி யனேகம் பேரைப் புதித்துப்போட்டுப் போகும், அப்படி யுரையழித்தாமல் வாரங்களைதோறு மொவ்வோர் மனுடனாக கொடுக்குற வழமை போல் இன்றையதினம், இவ்வூரையினும் (தமிழ் ராஜாவின்) மகனைக் கொடுக்கிற முறையாதலால், அதையெண்ணி யிவ்விடத்தி லுள்ளவர்க ளெல்லா மிருந்த விசனத்துட னழுதுகொண் டிருக்கிறார் என்று சொன்னான்.

அதுகேட்டுடனே (ஹாத்திமானவர்) அந்த ராஜாவிடமாகப் போய், அவனுக்கு வேண்டிய தயிரியஞ்சொல்லி நீர் யாதொன்றுக்கும் பயப்படவேண்டாம், அப்படி யுமக்குப் பயமிருக்கில் உமது மகனுக் கிடாக நான்போறேனென்று சொன்னார், அதுகேட்டு, அந்தராஜன் ஹாத்திமுடைய தைரியத்துக்கும், ஆண்மைத் தனத்திற்கு மிருந்த ஆச்சரியப்பட்டு அவரைப்பார்த்து, ஆய், என்னுடைய தோழனாகிய வாஸிபனே, அழகிய ரூபங்கொண்டவனே, அந்தப் பெருங்கேடான பூதம் இவ்விடம் வருவதற் கின்னும் நாலுதலை மிருக்கிற தென்று சொன்னான், அதுகேட்டு (ஹாத்தி) இராஜனைப் பார்த்து, அந்தப் பூதத்தினுடைய முகத்தை யாராவது பார்த்திருந்தால், அதில் முகத் தினடையான மின்னமாதிரியென் றெனக்குச் சொல்லவேண்டுமென் னு சொன்னார்.

அதுகேட்டு, அந்தராஜனாவன்புமியிலே தனக்கவிரலிக் கொண் டு அத்திபூத்ததுபோல வெழுதிக்காண்பிந்தான், அப்போது (ஹாத்தி மானவர்) இராஜனைப் பார்த்து அந்தப்பூதத்தின் போரானது (குறுக் கென்று) சொல்லப்படும், அந்த மூதேவிப்பூத மொருவர்கையாது மடிபட்ட டிறந்துபோகாது ஆனால், நான் சொல்லுவதுபோல் நீரொத்துக் கொள்வீராகில், உங்களுடைய இடத்தில் நின்றும் நா னந்த மூதேவி யை பெய்வித்ததினங் கொன்றுபோடுவே வென்றுசொன்னார், அது கேட்டுடனே அந்தராஜன் மிருத்த சந்தோஷமடைந்து (ஹாத்திமைப்

பார்த்துத்) தாங்க வெவ்விதமாகச் சொல்லுகிறீர்களோ அவ்விதங் கேட்டு நடப்பேனென்று சொன்னான், அப்போது, (ஹாத்தி) ராஜ னைப்பார்த் தும்முடைய வூரில் கண்ணாடி வர்க்கப்பட்டவர்க ளிருக் கிறார்களா வென்று கேட்டார்.

அதற்கு ராஜன், வேண்டியபேர்க ளிருக்கிறார்களென்று சொன் னான், அப்போது (ஹாத்தி) ராஜனைப்பார்த்துக் கண்ணாடி வர்க்கப் பட்டவர்களை யிங்கே யழையுமென்று சொன்னார், அதுபோல் இரா ஜன் கண்ணாடி வர்க்கப் பட்டவர்களை வெகு சீக்கிரமாக அழைந்த போது (ஹாத்தி) அந்தக் கண்ணாடி வர்க்கப்பட்டவர்களைப் பார்த்துவிடக் கின்று முால் நாலு நாளைக் குள்ளே அதி சீக்கிரமாக (உா) கஜம் நீளமும்) (ரா)கஜம் அகலமுமுள்ள ஒழுங்கான கண்ணாடியாகத் தயார் செய்து கொடுத்தார் லுங்களுரைப் பிடித்த பலாய முசிபத்தாகிய அந்த மூதேவிப்பூதம் விவகிப்போகும், இல்லாவிட்டால், உங்களுரி லுள்ளவர்களை வெல்லாம் தின்று நாசமாக்கி விடுமென்று சொன்னார், அதுகேட்டுடனே இராஜன், அதுபோற் பெரியகண்ணாடி செய்யத் தருந்தபடிக்குள்ள சாமான்க ளழைப்பித்துக் கொடுத்தான், அந்தச் சாமான்களை வேலைக்காரர்கள் கொண்டிபோய், இரவும் பகலுமாக பூன் றுதினத்திற்குள்ளே கண்ணாடிவார்த்துத் தயார் செய்துவிட்டு, அவர் கள்வந்து (ஹாத்திமுக்குச்) தெரியப்படுத்தினார்கள்.

அப்போ தந்த வூரிலுள்ள பெரியர்கள், சிறியர்கள் முதலிய யாவையும் பார்த்து (ஹாத்திமானவர்) நீங்க ளொருகூட்டமாகக் கூடிக்கொண்டுபோய்க்கையோடுகைதேறித் தந்தக்கண்ணாடியையெடுத் து, அந்த மூதேவிப்பூதம் வருகிற வழியிற் கொண்டிபோய் நிறுத்த வேண்டுமென்று சொன்னார். அதுபோ லவர்க ளெடுத்துக் கொண்டு போய் நிறுத்தினார்கள், அப்போது (ஹாத்தி) அவர்களைப் பார்த்து நீங்க ளொருவன்னைப் போர்வைகொண்டு வாருங்கென்று சொன் னார், உடனே யவர்கள் வெள்ளைப் போர்வை கொண்டுவந்தார்கள், வந்தபோது, (ஹாத்தி) அந்தப் போர்வையையெடுத்துக் கண்ணாடி யை மூடிவிட்டுப் பின்னர், அவ்வுராக்கைப்பார்த் தென்னுடைய தோழ ரானவர்களே, நீங்க ளுங்க ளுங்கள் வீட்டுக்குப் போகலாம், அல்லது ராஜவர்களே, நீங்க ளுங்க ளுங்கள் வீட்டுக்குப் போகலாம், இங்கே நடப் மனதயிரிய மிருக்கிற பயப்படாம லென்னோடுமிருந்து இங்கே நடப் கப்பட்ட வேடிக்கைகளைப் பார்க்க நாட்டமுள்ளவர்களுக்குக்களமென் னு சொன்னார், அதற்கொருவராவது பதில் ஜவாபு கொடுக்கவில்லை.

என்றாலும், அந்த சாஸ்திரமைய மகனானவன் ஸாந்திமைப் பார்த்து
நானும்கூட இருக்கிறேனென்று சொன்னான்.

அதுகேட்டு, இரண்டு தன்மையையார்ந்தான் என்றுமைய வுயி
ருக் குயிராகிய மகனே, நவாத்தினமே, கண்மணியே சி அந்தப்பொல்
லாத முத்தேனிப் பூதத்தின் வேடிக்கையைப் பார்க்கிறது சரியல்லே,
நானுனக்காக எவ்வளவோ வருத்தமெடுத்துக் கண்டிருக்கிற பொருள்
களைச் செவ்வசெய் திருக்கிறேன், அப்படியிருப்பதால் நீயந்த முத்தே
னிமுன்பாகப் போயிருக்கிறேனென்று சொல்லுகிறது சரியானசொல்
லாயில்லை, எனக்குமனமுமில்லையென்று சொன்னான், அதுகேட்டதிரா
ஜகுமான், தன் தகப்பனைப் பார்த்து என்னுடையோடிக் தகப்பனே
முன்னர் நீங்குகென்கை யந்தப் பூதத்தைக் கிரையாக் கேட்கிறிருத்தி
கள், இருக்கச்சே இந்த மகாபுண்ணியவான் இங்கேவந்து என்னு
டைய வுயிர்மீளவும், அந்தப் பூதஞ்சாவவும் உந்திருந் தெய்துபோட்
டிருக்கிறார், அப்போப்பட்ட புண்ணிய புருஷேந்திரமாமகூட கன்னிருந்
தாலென்ன, நம்முடைய வுடலுயிரைப் பேணுகின்ற தாதாகூட நாமு
மிருப்பதே நன்மையாயிருக்கும், அந்தகாகத் தாங்களெனக் கெவ்
விதத்திலு முத்திரவு கொடுக்கவேண்டியது, மேலும் நீங்கள் யோசிந்
துப் பாருங்கள், இந்த வுபகாசிர சற்குணமுள்ள புண்ணியபுருஷர்,
அந்த முத்தேனிப்பூதத்தைக் கொல்லவேண்டித் தம்முடைய வுடலுயி
ரை யோர் பொருட்டென் நெண்ணுமல் நம்மில்லோர்கட்கு முன்னி
லேசென்று அணிவுகாததோடும் நிறச்சச்சே, கீகீயர் அவரை பொன்றி
யாக விட்டுவிட்டுப்போகிறது உயல்வேயென்று சொல்லித், தகப்
பன் சொல்லிச் சத்தமாய்க் கேட்காமல் மிகுந்த சந்தோஷத்தோடும்
(ஹாத்திம்) கூடவேயிருக்கப் பிரியமாயினார், அவ்வாயினும் பாழு
துபோய் இவாவினது, அப்போது, வறக்கம்பேர், ஓண்டாகும் பூத
மானது, இவர்களுக்காகத்தேட்டுச் சகலபேர்களும் அச்சம்மடைந் திரு
தார்கள். இருக்கச்சே,

அந்த (குணக்கென்னும்) பூதமானது வருகின்ற தோற்றமாயிற்
து, அந்தெவ்விதமெனின், ஒன்பது முகமுந், ஒன்பது வாயும், ஒன்
பது கையும், ஒன்பது காதுமுள்ள திரைத்தனைக்கொண்ட அப்பூதம்
நிலத்திற் புரண்டுகொண்டு, ஒன்பதுவாயில் நின்றுக் கெருப்பினிட
புணையும் வெளியில் விசும்படிபாக மிகுந்த ஆங்காத்தாடனே

ஹாதிமுகங்கள் சொல்லு மானிடவாதுகவால். கமின்

வந்தது. அதுகண்டு, அந்தஹிதுள்ள சனங்களுமாலும் ஒருகாதவழித்
கப்புறமாக வேடிப்போய்ப் பதுங்கிப் பார்த்துக்கொண்டு நின்று
கள், இவ்விதத்தில் அந்த முத்தேனியான பூதம்வந்தது (ஹாதி
மானவர்) அந்தக்கவண்ணுடிமே லிட்டிருந்த போர்வையைச் சுருக்கி
கெடுத்தவிட்டுத், தாமத்தி கண்ணுடிக்குப்பின்னே கண்களை
அகொண் டிருக்கையில், அந்தப் பூதமானது வந்து மிகுந்த ஆங்காத்த
தாடனே கண்ணுடியைப் பார்த்தது, பார்க்கும்போது, தண்ணிப்போல்
வேகிருதுபூதம் வந்திருப்பதாகவும், தன்னுடைய இரையை யது தின்
துபோட்டதாகவு மெண்ணிச் கண்ணுடியைப் பார்த்து ஒரு சத்தம்
போட்டது, அந்தச் சத்தத்தினால், அவ்விடத்திலுள்ள நின்கள்முத
லியாக மலைகொல்லாம் ஒரு ஏரம் கிடுகிடென் நனைத்து வெந்துருந்
விட்டதூத்தலிச, எவ்வளவோ சனங்கள் பயந்து சத்தம் கண்ணோரின்
திக் கிடத்தார்கள்.

இவ்விதமாக இருக்கச்சே, அந்தக் கெட்டுப்போன முத்தேனிப்
பூதமானது கண்ணுடியிற் நேறித்துத் தன்னுட்கதை வேறோர் பூதமென்
நெண்ணி நானிருக்குமிடத்தில் நீ எவ்விதமாக வந்திருக்கையென்று
ஆங்காத்தாடனே, தன் முச்சையொருசரம் உள்னே மிழுகியி. அந்தக்
கண்ணுடியிற் தண்ணிப்போய் நெறியும் குபத்தை யடிக்கத் தைமை
மேலே பெடுக்கையி லிழுகத் முச்சிற் வதுவினும் வயிறு வெடித்
துக் கிறே விழுக் திறந்து விட்டது, ஆனால், அதின் வலிந்நிலுள்ள
குடல் பூதலிய மற்ற வண்டுகள் வெனிதோத்தி அந்தக் காதிக் கொல்
லாம்கிரமம் யவையன்கின்னும் நீர் புறப்பட்டு நீல நதியைப்பே
லோகிகின்றது. இவ்விதம் அந்தப்பூத மிறந்து கிடக்கின்றபொழுத்தி
மாநவர் பார்த்து, ஆச்சரியப்பட்டுத் தூத்தி லோடிப்போனவர்களுந்
தென்ன மிச்சகல் திகளைத் தெரிவித்தார், அதுகேட்டுச் சகலரும் அட்
டாகவந்து அந்தப் பூதத்தைப்பார்த் தூச்சரியப்பட்டு விரைவாக
மற்றவர்களுக்குத் சொன்னார்கள்,
வேடிப்போய் இரையுக்கும், மற்றவர்களுக்குத் சொன்னார்கள்,
சொன்னதச்சனம் இரையுமாவான் மக்களும், ஹார்க டையதும்
வேடிவந்து (ஹாத்திமுடைய) கானில் விழுகது மிகவும் புறந்து
போற்றிவழித்தினார்கள்.

கிள்ளி இரண்டு (ஹாத்திமைப்பார்த்து) என்னுடைய பிரிய
மான தோழனே வெள்க்கும், என்னாரக் கூடக்கொண்டு முண்டா
கிருந்த இடுக்கங்கோர் திர்த்த மகாநாபாவிரே, யம்முடைய புத்தித்

மும், வல்லமைக்கும், இரக்கத்துக்கும் நான் யானா யுமா என்பது நோடுப்
பேன், உம்மைப்போ சொந்தவர்கள் இந்த லோகத்திற் பிறந்திருக்க
யு மாட்டார்கள் இனிப் பிறக்கவுமாட்டார்களென்று புதழ்ந்து, நீர்த்
தமையி மிருத்த லுடைய கையில் நின்று, மெய்யுடிக் கப்பி அதைக்
கொண்டு வந்தேட்டான், அப்போது (ஹாத்திம்) இராஜனைப்பார்த்
து, அந்த மூதேவியைப் பூதத்தின் பெயரானது (குணங்கா) என்று
சொல்லப்படும், அஃது, யாரிடமாவ தகப்பட்டுத் தன்னுயிரைக் கொ
டுக்காது, அதை யொருவராலுங் கொல்லவுங் கூடாது, அப்பேர்ப்பட்
ட மூதேவியான லுட்டமிருகம் வந்து, தன்னுடைய ரூபத்தைக் கண்
ணுபிழிற் தெரியக்கண் டுடனே மிகுந்த ஆங்காரமாய்த் தனதுமூச்சை
மிகவும் பலமாக இழுத்ததினால், அதின் வயிறு விம்மி வெடித் திறந்
துபோய்விட்டதென்று சொன்னார். அதுகேட்டு டுடனே, இராஜனும்
ஊரவர்க ளுடங்கலும், மகா ஆச்சரியத்தோடு மனமகிழ்ந்து தங்கள் தங்
களுக்குத் தகுந்தடிக்கு விதவிதமான நவரத்தினிகளும், உயர்ந்த
நகைகளுக்கொண்டு வந்து (ஹாத்திமுக்கு முன்னுண்ணாத்து) யாவருங்
கைகட்டி வாழ்பொத்தி மகா அதபுட லின்று கொண்டு, அவரைப்
பார்த்துத் தேவரீர் தாங்கள், எங்கள் மனம் சந்தோஷ மடையுமபடிச்
சுந்த வஸ்துகளை யெடுத்துக்கொண்டு போய்களென்று சொன்னார்கள்.

அப்போது, (ஹாத்திமாணவர்) அவர்களைப் பார்த்து, ஒகே, அரு
மையான மனுஷர்களே, நானிந்த சத்தினிகளுக்கும், நகைகளுக்கும்
வேண்டி இந்த வேலை செய்யவில்லை, ஆனால், ஆண்டவனுக்காக நா னு
வாழப்பெடுத்துப் பாடுபட்டவனாக இருந்து, இவ்விதமான வேலை
களைத் தரும்த்திறகாகச் செய்துக் கொடுத்தேன். காரியாக இருக்
கவேண்டுமென்றே நெடுநாளாக இப்படி கட்டிக்கொண்டு திகிலூற
வென்று சொன்னார்.

அதுகேட்டு வர்களெல்லாம் (ஹாத்திமைப் பார்த்து) நாயக
மானவர்களே தாங்க விவ்ளளவு தொலைதூரம் வரும்படியான காரண
மென்னவென்று கேட்டார்கள், அதற்கு (ஹாத்திம்) அவர்களைப்பார்த்
து, நீர்வெஞ்சங்கதியைக்குறித்துவந்தேன், வந்தபோது, இந்தவூர்க்
காட்டில் நான்குறித்து வந்த சத்தம் வெள்ளிக்கிழமையினில் வந்தது
அஃ தென்கிதம் வந்ததென்றால், நானாகப்பட்டவன் அந்த வேலை
செய்ததில்லை, இன்றையாத்திரி பென்வேலைக்குக் கூடுதலாக

மென்றுவந்தது, ஆகலால், அந்தச் சத்தத்தின்பயனை யறிந்துகொண்டு
போகவேண்டுமென்று சொன்னார், அதுகேட்டு டுடனே (ஹா
திமைப்பார்த்து) உபகாரசஞ்சியாகிய வுத்தமரே (ஹாத்தி
நாணத் தேவரீர் தாங்கள் சொன்னதுபோலே யுள்ளசபு, மிவ்விட, ர்
தில் விபாழக்கிழமை பிரவுகிற் கேட்டிருக்கிறேன், ஆனால், அந்தச்
சத்த மின்ன இடத்தில் நின்றும், இன்னார் சத்தம்போடுகிறாரென்று
தெரியவில்லை என்று சொன்னார், அதுகேட்டு (ஹாத்திமாணவர்) அவ்
றையதினம் விபாழக்கிழமை யாகலால் அவ்விடத்திற் திரிந்து, அந்
தச் சத்தத்தைக் கேட்டுக்கொண்டு, மறுநாள் இராஜாமூதலிய யாவருந்
கும் பிரயாணஞ் சொல்லிக் கொண்டல் லுரைவிட்டும் வெளிப்பட்டு
நடந்து, அந்தச்சத்தம் வருகிற மூலையின் பக்கத்தைப் பார்த்துக்
கொண்டு போகச்சே, சிலநாள்க்குப் பின்னர், தாம்போகிற பாதையி
லோர் சிறியமலையும், ஒருமயிதானமும் தேர்த்திறந்து, அதிலே சில
காலாட்களும், குதிரைச் சவாரிகளும் மாக (நா-கா) போய் விவருடைய
முகத்துக்கெதிரே தெரியப்பட்டார்கள். அப்படித்,

தெரியப்பட்டபோ இவர்கள் யாரெல்லாம் அந்நுப்பார்க்கும்போது,
அந்தக் குதிரைச் சவாரிகளையும், காலாட்களையும் காணவில்லை, அது
கண்டினர், இஃதென்ன ஆச்சரியமென் னுற்றுப் பார்க்கும்போது
அங்கே கபுறஸ்தான்போலே தெரிந்தது, அப்போ திவர் தம்முடைய
மனதில், இந்த இடமானது பெரியோர்களுடக்கி. மிகுந்தும் கபுறஸ்
தான் போலே யிருக்கிறது, ஆகலால், இத்தச்சந்த மிவ்விடத்தில்
வரவும் போகும், இதை யிங்கேயிருந்து நான் பார்க்கவேண்டுமென்
றெண்ணக்கொண்டிருக்கின்றேன் என்கிறபடி, அப்போ திவர் மிகு
தமாகக் கண்டவனுடைய வணக்கம் செய்துகொண்டிருந்தார், மிகு
தும்பே, அஃது ஒருமாமம்போய் மறுஜாம, சூல், லவ்வொருபுறலில் தீர்ந்து
வருவதுபெரியோர்கள் மிகுந்த அழகாய்ப் பிரகாசமும், மேலும்பா
முமானவழிப்புடன் போட்டுக்கொண்டு வெளியாகி, மேலான அப்பா
வுள்ளவிரிப்புடன் விரித்து அதின்மேலிருக்கவும், அதி லொருவன்மாந்
திரும்பவழிய வேட்டைக் கபுறலில் தீர்ந்து கிழிந்த பழைய அணிபடையோ
டும் கொடுமான வாசனையோடும், திரேகமெங்கும் சேரும், மண்ணும்
பூண்டு பிறந்தமேனியாக மிகுந்தவருந்தத்தோடு பிரக்கமாக அழுது
கொண்டு கபுறலில் தீர்ந்து வெளியாகுவது மண்ணின்மே லுட்கார்
தான். உட்டார்ந்தவனை,

அவ்வித்தி விருக்கப்பட்டவர்க ளொருவராவது திரும்பிப்பார்க்
காம விருத்திகள், இருக்கும்போது, கொப்பாக ஆண்டவனிடமிருந்து
புத்த வர்களைப்போருத்திய நிகுமத்தான பதார்த்தங்களும், மிட்டாய்
தினுசுகளும், கலிவர்க்கங்களும், ஷர்ப்பு துத் தினுசுகளும் தட்டித்
தட்டாக அவர்கள்முன்பாகக் கொண்டு வரைக்கப்பட்டது. அதை
பாவரும்பார்த்துச் சந்தோஷமடைந்துகொண் டிருக்கிறார்களே தவிர
அந்தத் துயரப்படுகிற மனுடனை, யொருவராவது திரும்பிப்பார்க்கவு
மில்லை, அவனுக்கு யாதொருவஸ்துவைக் கொடுக்கவுமில்லை, இப்படி
யிருக்கச்சே, அந்த வருத்தப்பட்டுக்கொண் டிருக்கிறவன் முன்னால்
ஒருகட்டுவன் திறங்கினது, அதிற் கொடுமான விஷங்களுமும், நவ
பாஷாணங்களும், துர்வாசனையான கற்சோறுகளும், மற்றக் கெடுதி
யான வஸ்துகளும், ஒரு கூஜாவில் நாகத்தினுடைய கள்விப்பாதுப்
பீழும், கொடுமான துர்வாசனையாக நிறைக்கப்பட்டிருந்தன, அங்னை
யவன்பார்த்து.

ஒருபெரும் சத்தம்போட்டு மிகுந்த வருத்தமும், துயரமுமாக
நிலத்திற் கையையறைந்து அழுதுகொண்டு, ஆ-ஆ, அந்தவேலை நான்
செய்திருந்தால் இப்போ திந்த இரவிலெனக்கு நன்மையானது என்
வேலைக்காகுமேயென்று சொல்லிச் சத்தம்போட்டுக் கொண்டிருந்
தான், இதைப்பார்த்து (ஹாத்திமானவா) நாம் கேட்பவந்தவன் இவன்
நானென் றெண்ணக்கொண் டிருக்கையில் அந்தப் பெரியோர்க
ளொருவருக்கொருவர் பேசிக்கொண்டதாலது யாதெனில், இப்போது
நாமிருக்கு மிடத்திலோர் முன்மீவங்கியப்பதால், அவனுக்கும் நாம்
பசிபாற்றவேண்டுமே பென்றுசொல்லித் தங்கள் தங்களுக்கு முன்
னிவிருக்கிற வஸ்துகளிற் கொஞ்சங் கொஞ்சமெடுத்தே தட்டித்
வைத்து, அதனோ டொருகூஜாத் தண்ணீரும், ஷர்ப்புதும் கொண்டு
வந்து இவருக்குக்கொடுத்துவிட்டுப் பின்னர், எல்லோரு மகிழ்ச்சியாய்
புசித்துக்கொண் டிருந்தார்கள், அதுகண்டு, (ஹாத்திமும்) தமக்கு முன்
ஒருக்கொண்டென்று வைக்கப்பட்ட வஸ்துகளைப் புசித்தார், அப்போது
அந்த வருத்தப்படுகிற அடியான் தனக்குப் பசியும், தாகமு மதிகமா
யிருந்தும், தனக்கு முன்னாலிருக்கிற வஸ்துகளைக் கையா லெடுத்துப்
பார்க்காமற் கண்ணுலேறிட்டுப் பார்த்துப் பார்த்துத் துயரப்பட்டழு
துகொண்டே யிருந்தான், அதைப்பவர்கள் பார்த்தவர்களாகவே கிஞ்
சித்து மிரக்கமில்லாமற் புசித்தார்கள் புசித்தபின்னர் (ஹாத்திமான

வர்) தாமிருந்த இடத்தைவிட்டு மெழுந்து, அப்பெரியோர்களிடஞ்
சென்று அவர்களைப்பார்த்துமிருந்த வணக்கத்துடனே நாயகமானவா
களே, அந்த அடியா னிவ்விதமா யிருக்கிற விபர மென்னவென்று
கேட்டார், அந்நகப் பெரியோர்கள் (ஹாத்திமைப்பார்த்து) நீசெத்த
அடியானாக்கேட்டால், அவன் சொல்லுவானென்று சொன்னார், அது
கேட்டு (ஹாத்திமா(ரவர்) வந்த அடியா னிடத்திப்போய் அவனைப்
பார்த்து, ஒகே, மனுடனே, நீ இவ்வித வேஷத்தோடு துயரப்பட்டழு
துகொண்டிருக்கிற காரணம் என்னென்று கேட்டார், கேட்டவுடனே,
யவன், தான் முன்னிருந்த துயரத்திற் பதிகமான துயரத்தோடு
கண்ணிர் சொரித் தழுதுகொண்டு (ஹாத்திமைப்பார்த்து) ஒகே, மிகு
ந்த அழகுபொருத்திய வாலிபனே நா னிவ்விதத்தி் விருக்கப் பட்டவர்
க்குவாய் சதுதாநென்னுத் தலைவகு இருக்கும், என்பெயர் (பூசுபுர
வூதாந்) என்றுடைய வயதில் நின்றும் நான் மிகுந்த கிலத்தனமாக,
வொருவரிடமிருந்து அனுப்பிரமாணமாவது ஒருவருக்குங் கொடுத்
தவனில்லை.

அப்படி யாராவது கொடுத்தாலு மவர்களைத் தரிப்பேன், இன்னு
மெனக்குக் தெரியாம லென்மனுடர்கள் கொடுப்பதெனக்குக் தெரிந்
தாலு மவர்களைக் கண்டித்து அடிப்பேன், அப்படியு மெனக்குக் தெரி
யாமற் கொடுக்கிற விஷயத்தில், அவர்களைக்கண்டு நீங்கள் வினா பங்
கிப்புக்களுக்களுக்கு ஏன் செல்லு பண்ணுகிறீர்களென்று சொல்வேன்,
அதற் கவர்கலர்க ளெல்லோரும், நாம் க ளிப்போது லகாவத்துச் செ
ய்தால் நாளைக் கெளந்தருக் குநவியா யிருக்கு மென்று சொல்லுவா
ர்கள். அதைக்கேட்டு நான் சிரித்துக் கொண் டிருப்பேன், இன்னும்
யாராவது ஆசைம்கள், உலமாக்கள், விந்துவான்கள் வந்து இவ்விதமான
நசிஹத்துகள் சொன்னாலும், அதையும் நான் காதுகொடுத்துக் கேட்க
மாட்டேன், ஒருவேளை போக்குவரத்தி லாராவது தரும விஷயத்தைக்
குறித்துச் சொல்வதைக் கேட்டாலு மனமிங்கிக் கொடுக்க மாட்
டேன், இவ்விதமாக இருந்தும்போது நான் வர்த்தகர்க ளெய்கிறதற்
காகச் சாமான்கள், நகைகள், தினுசுலாபிப்பட்டு பட்டாஸளிகள் முத
லானவைகளு மிருக்கமாகச் சேகரித் தொட்டைகளின்மே லேற்றிக்
கொண் டென்கூட இவர்களைப் பழைத்துக்கொண்டு (கார்த்தம்) என்னுங்
கேசத்துக்குப்போக இப்பாறையாக இங்கேவருவதில் உள்ளார்கள்
வந்து விழுந்து எங்களுடைய சாமான்முடிவைய வஸ்துகளைமேல்

கூட கொள்ளைசெய்தெடுத்துக்கொண்டு எங்களுள்ளாரையும்வெட்டி-
இந்தஇடத்திற் புதைத்துவிட்டுப் போய்விட்டார்கள், இப்பேற்கொத்-
த பாதாபத்தி லெம்பட்டான், இவர்களுக்கெல்லா மெஜமானாக இருந்-
தும், இவர்கள்செய்த ஸகாவத்தினால், அவர்களுக் கிவ்விதமான மிகு-
மத்தங்கள் திண்ணக்கூடியது, நான்பெய்த பகெலென்னு மீகையில்
லாமையினாலும், பாவத்தினால் மிப்பேர்ப்பட்ட, கொடுமையாகிய
சிறுமைப்படுகிறேன், இன்னு மென்னுடைய அடிவானுதான பிள்-
கோருட்டிகளும் ஒரு பிடவைத் துண்டாகும், ஒரு ரொட்டித் துண்டித்-
கும் சிறுமைப்பட்ட லெத்துண்டு நினைத்திருக்கிறார்கள், என்னுடையபொல்-
லாவிதியால் மிகுந்த திரவியங்கள், ரத்தினத்திகள், நகை நட்டு முட்டி-
களைபெல்லாம் நானிருக்கும் வீட்டில் அண்டாக்களிற் புதைத்துவைத்-
திருக்கிறேன், அதனு லெனக் கிப்போது யாரொரு வுபதேவத்திற் கு-
மாகவில்லை, என்னுடைய சேவகத்தி லிருந்தவர்களுள்ளும், அனேச-
விதமான சந்துஷ்டியடைந்து, நிகுமத்தான் வந்துகளைத்தின்று, வந்-
பத்தும், தண்ணீருங் குடித்துக்கொண்டு சிம்மாசனத்தி லிருக்கிறார்கள்.

இன்னு மவர்கள், சொர்க்கலோகத்திலுள்ள ஆடைகளுமுடிந்திக்-
கொண் டிருக்கிறார்கள், என்னுடைய விதிவசத்தினால் நான்பெய்த
பொல்லாங்குண் கொடுமையால் இவ்விதமான இடிக்கத்தி லெம்பட்டுத்-
துயரப்பட்டிக்கொண் டிருக்கிறேனென்று தன்னுடைய கருமங்களை
பெல்லாம் சொன்னான், அதிகேட்டு (ஹாத்திமானவர்) அந்த பாவதா-
ரியையப்பார்த்து உன்னுடைய இடிக்கத்தையும், துன்பத்தையும்விடக்
ஒருவரு மில்லாமற் போய்விட்டார்களா வென்று, வியாகூலத்தோடு
கேட்டார், அகற்கவன் (ஹாத்திமைப் பார்த்து) நானிறந்தபோய்
நெடுநாளாகவிட்டது, அன்றுமுதல் நானதுவரையில் நா நென்னு-
டைய துக்கத்தையும், துயரத்தையும் கொண்டு வெள்ளிக் கிழமை
மீரவுகள் தேர்தும் பெருஞ்சத்தம்போட்டு அழுதுகொண்டிருந்தும்,
என்னுக்கத்தைத் தீர்ப்பவர்கள் யானையுங் காணேன், ஆனால், இவ்வாற-
யஇரவில்லீர் இவ்விடத்திலவர் தென்னுடைய வருத்தத்தையும், சங்-
கத்தையும் கண்ணாக் கண்டபடியால், என்பேரிற் கிருபையும், இரு-
லாதுஞ்செய்து, என்னுடைய சினையில் வந்தகாளிருக்குத் தெருகிற
போய், அங்கிருக்கும் வந்தகாளிடமாக (பூசுபு சவுதாரொன்) நென்-
பெயரைச்சொல்லிக் கேட்டால் அவர்கள் தெரிந்துகொண் டென்னிட-
டைக் காண்பிப்பார்கள்,

அந்தேபோய் என பெய்திருக்கிறான், இவ் தந்திரங்களைக்
கண்டபடியால் நான்பெய்துக்கொண் டிருந்த அறைக்குள்ளே
கணக்கி லடங்காத திரவியங்களை அண்டாக்களில் வைத்துப்புதைத்-
திருக்கின்றது, அதை நீடுநின்று நாலுபங்குளாய்ந்து ஒரு பங்-
கை பென் பிள்ளைகுட்டிகளுக்குக் கொடுப்பட்டு, மற்ற மூன்றுபங்-
கை ஆண்டவன்போல் கையிது உய்ந்துதென்னும் தருமஞ் செய்பு-
வேண்டிது, அபுமத்த தருமஞ்செய் தெவ்விதமெனில் பசித்து
வரப்பட்டவர்களுக்குப் பட்டியில், உடுத்த வுடையில்தவர்கட்-
குடைபெடுத்தல், வழிப்போக்கர்களுக்கு வழிச்செலவு வாகன முத-
விய கொடுத்தல், கழபெளியோர்களை விசாரித் தவர்களுக்குத் தக்க
படி பொருள்கொடுத்தல், இருக்க இடமில்லாதவர்களுக் கிடமவாந்-
திக் கொடுத்தல், வீதமில்லாத ஆண்டபெண்கட்கு விவாகஞ்செய்திக்-
தல், இவைமுதலிய அன்னதானம், வஸ்திரதானம், பிசாநதானம்,
கோதானம், பூசாநம், கன்னிகாதான மாகிய சகலதான தனமஞ்செய்-
வதோடும், சத்திரந்தர்வடி, யேரிசுளமுதலியதும் செய்யவேண்டிய
து, என்றால், இவைகளுள்ளொஞ்செய்ய நீர் தகுதிமானே யல்லாமல்
மற்றவர்களால் முடியாது, ஆகலால், நீரென்பேரிற் கிருபைவைத்-
துப்போய் நான்கொன்னதுபோற் செய்வீராகில் என்னுடைய வருத்-
தமும், சங்கடமும்நீங்கி நாலு மிவர்களைப்போல் நற்பதவி யடைவே-
னென்று சொன்னான், அதிகேட்டு, (ஹாத்திம்) அவனைப் பார்த்து
ஒகேமனுடனே நீசொன்னதுபோல் நானுன்னுடைய வருக்குப்போய்
உன் வேலைகையெல்லா முடித்துவரவிட, நீ மிவர்களைப்போல் சவுக்-
கிய மடைத்திருக்கவும், ஆண்டவன் கிருபைசெய்வான், அப்படி நான்
செய்யாவிட்டால் என்ருகப்பனா (தைபாத்துஷாவுக்கு) நான்பிறந்தவ-
னாகமாட்டேன், இதற்காக நீ சந்தேகப் படவேண்டாமென் னுறுதி
சொல்லி, அன்றிரவெல்லா மங்கிருந்து அவ்விடத்திலுள்ளவர்களுடை-
ய சவுக்கிபத்தையும், இவ்வுடைய துன்பத்தையும் பார்த்துக்கொண்டெ-
ய மிகுந்த மனவுருத் த மடைந்தவராக இருக்கச்சே, பொருதுவிழந்து,
அப்போ தவ்விடத்தி லிருந்தவர்களுல்லாம் அவாவாக் விருப்பிடம்
போய்ச் சேர்ந்தார்கள்.

அப்போது (ஹாத்திமானவர்) அவன் மகிட்டுந்நு சினேசே
சத்தின் பாதையைக்கேட்டு நடந்து நாடு வலுந்திரங்களைத் தடுத்து
பாலையிற்ப்படாது துன்பங்களுல்லாம் பட்டுக்கொண்டு போகும்

உபகாசஞ்சிவவானரபகம்.

போது, அப்பாவுடைய லோர்பெரிய வீட்டைக்கண்டு, அதைப்போய்ப் பார்க்கையில், அங்கே கிடக்கும் கணற்றிலொருவன் தண்ணீரிதைந்துப் பிப்பாய்க்கும் நிரப்பிக்கொண்டு நிற்கக்கண்டு, தமக் கிருக்கு மிகுந்த தாகத்தினால் அவன்கிட்ட நெருங்கிப்போய், அவன் தண்ணீரிதைக்கிற தோண்டியையொன்றை எழுந்தெண்ணீரிதைந்துக் குடித்துக் கொண்டிருக்கும்போது, யானைனுடைய அங்குசப்பாலோர் மூதே வியானபாம்பு தண்ணீர்மொண்டிருக்கையில் இவனுடைய இடுப்பைச் சுற்றிப் பிடித்துக் கணற்றுக்குள்ளே கொண்டுபோய் விட்டது, இந்த ஆபத்தை (ஹாத்திமானவர் பார்த்துக்) கையைப் பிசைத்துக்கொண்டு, இந்த மூதேவிப் பாம்பானது என்ன நிலை செய்ததுபார். இந்த ஏழைபானவனைப் பிடித் திருத்துக் கொண்டுபோய்விட்டதே.

அவனுடைய பிள்ளை குட்டிகள், நமமுடைய தகப்பன் ஏதாவது கொண்டு வருவாரேயென்று வழி பார்த்துக் கொண்டிருப்பார்களே, இப்போ தந்த மூதேவிப் பாம்பானது அவன் திரைக்கை யிழுத்துக் கொண்டு போனது அவனுயினாப் போய் விட்டதோ, என்னமோ தெரியவில்லையே யென்று மனவருந்தப்பட்டுத் தன்னைப் பார்த்து, ஒகே, ஹாத்திமே நீ இப்பேர்ப்பட்ட கொடுமையான செயலைக் கண்ணாப் பார்த்துக் கொண்டிருந்தும், அவனைக்கண்டு காப்பாற்றாம விடவிட்டதைவிட்டுப் போவாயாகில், நாளை கியாமத்தில் ஆண்டவனிடத்தில் உன்முகத்தை யெப்படிக்காட்டுவாய், என்னதவாடி சொல்லுவாய், உன்பேர் துவியாடி வெப்படி விளங்கும்.

என்று சொல்லிக் கண்ணை மூடிக்கொண்டு அந்தக் கணற்றில் விழுந்து கொஞ்சந்தூரம் முழுக்கிப்போகையில் தம்முடைய கால்கள் நிலத்திற் றட்டப்பட்டன, அதனும் தமது கண்ணைத் திறந்து பார்த்தார், அப்போது, அந்தக் கணற்றையும், அதிலுள்ள தண்ணீரையும் காணாமல், ஒரு சுந்த மயிதான வெட்ட வெளியாகவும், அதிலொரு தோட்ட மிருக்கவும், அதிலுள்ள மரங்களெல்லாம் பூத்துக் காய்த்துப் பழங்கள் சொரியவும், ஒரே பச்சை வர்னமாகவும், வெகுவினோதமாகவு மிதர்க்கக்கண்டார், கண்டு, நன்றாய்ப் பார்க்கும்போது, அதிலே, அனேகவினோதமான பிரகாசிப்பதான மிகுந்த சித்திர வேலைகள் செய்யப்பட்ட யோர் மஹ விருக்கக்கண்டு, அந்த வழியைப்பார்த்துக் கொண்டு அந்த எளிய மனுடனைப் பாம்பெடுத்துக் கொண்டுபோய்

ஹாரிஸ்மகன்சொல்லு மிமன்டாபு சுவால். கட்டு

விட்டதே யென்றே எண்ணத்தை மனநி லென்றிங்கொண்டந்த மலறுக்குட்போய்ச் சேர்ந்தார்.

அந்த மஹலோ, மிகுவினோதமாகச் சிங்காரித்த திட்டதாயும், அதிலொரு சிம்மாசனம் பரிங்கினுற் செய்யப்பட்டு நடுவில் வைத்திருப்பதாயும், அதின் கீழே யொரு மனுடனோர் மரங்கைப்போல் நிண்டவனாய்ப் படுத்துக்கொண்டிருந்தவுங் கண்டார், கண்டு, அவன்மீட்போய் இவனு ரதிரவாமென் றெண்ணி அவன் கிட்ட நெருங்கிக் தலைமட்டில் நின்றுகொண்டு, தம்மனநி இவ னிட்போ தெழுந்திருப்பானாகில், இவனுடைய வாலற்றைக் கேட்கலாமென் றெண்ணிக்கொண்டு நிற்கையில், முன்னந்த ஏழையைக் கொண்டுபோன பாம்பானது அவனைக்கொண்டுபோய் விட்டு விட்டு (ஹாத்திமானவாமேலே) விழ வந்தது, அப்போது, தமது மனத்திலே தண்ணீரிதைத்த ஏழை மனுடனைக் கொண்டுபோன மூதேவிப் பாம்பான திதூதானென் றெண்ணி மிகுந்த ஆங்காரங் கொண்டு கோப நெருப்புக் கண்களி லெரியும் படியாய், அந்தப் பாம்பைத் தமது கைகளால் பிடித்து அமிழ்த்தி யழுத்தும்போது, அதுபெரிதாகச் சிறிட்டுப் சத்தம்போட்டது,

அந்தச் சத்தத்தினால், அங்கிடத்தி லிருக்கின்ற தேயுக்கொல்லர் கோடிவந்ததோடு, அந்தக் கிளமாகப் படுத்திருந்த தேவும் விழித்தேழுந்து (ஹாத்திமைப்பார்த்து) ஒகே, மனுடனே நீ யந்தப் பாம்பை விட்டுவிடு, அனேகென்னுடைய வேலைத் தானே யிருக்குமென்று சொன்னது, அதுகேட்டு (ஹாத்திம்) அந்தத் தேவைப்பார்த்து, இந்தப்பாம்பு பிடித்துக் கொண்டுவந்த ஏழை மனுடனை இப்போ தென் முன்னிற் கொண்டுவிந்து விட்டால் நாவிறை விடுவேன், இல்லாவிட்டால் விட்டமட்டேனென்று சொன்னார், அப்போது, அந்தத்தேவு தன் கூட்டம்மாட்டேனென்று சொன்னார், நீங்கள் பத்திரமாயிருங்கள், இந்ததைப்பார்த்து, ஒகே, தேயுக்களே, நீங்கள் பத்திரமாயிருங்கள், இந்த மனுடன் மகாபெரிய வீரத்தாலு முன்னவனு யிருக்கிறான், ஆதலால், நம்முடைய வித்தையான மந்திரத்தின் பீடத்தை யுட்கத்துச் சிதறி விட்டு இவனை இப்பாம்பின் வாயில் அழைத்துச் செங்குமென், பாருங்க னென்று சொன்னசொல்லை (ஹாத்திம்) கேட்டுக்கொண்டு நிற்கும் போதே பந்தப்பாம்பின் வாயி கைப்பட்டு வயிற்றுக்குள்ளேபோனார், போகையில், அங்கே யோர் இருட்டு கிடுகண்டார், அந்த தவிர் அந்தப் பாம்பினுடைய கோகமொன்றும் தெரியவில்லை.

பாம்பை யெய்தி யென்று நாலுபக்கங்களிலுந் தேடிப்பார்க்கையில், அமல்மாத்தாய் ஒரு சந்த மிவர்காதுக்குக் கேட்பதா யுண்பயிற்று அலிதென்னெனினி;

ஒகே, (ஹாத்திமே) நீரிந்த இருட்டறைக்குள்ளே யுமது கையி லெந்த வஸ்தகப்படுகிறதோ அதை யும்முடைய வாளினால் வெட்டிக் கண்ட துண்ட மாக்கி விடுமென்று, இவ்விதம் வந்த சந்தத்தோடு பின்னரும், நீர் நான் சொன்னதுபோல பார்ப்பீர்கள் கியாமவனா யிலும் இவர்களுடைய திவ்விமாதென்று மந்திரத்தி லகப்பட்டுக் கொண்டு வெளிப்படாம லிருப்பீரென்றுஞ் சொல்லப்பட்டது, அது கேட்டு (ஹாத்திமே) ஒரு பக்கத் தம்முடைய கையை நீட்டித் தடவி னார், அப்போ தங்கே யோர் வஸ்தானது பசுவின் முக ரூபம்போற் கையி லகப்பட்டது, அதைத் தம்முடையவாளாலே கண்ட துண்டமாக வெட்டிவிட்டார், உடனே யவ்விடத்தில் நின்று மோர் பெரிய ஏரியா னது காணப்பட்டது, அதினுடைய அடியையது கடலடியில் நின்றுப் பெரிதாக இருந்தது.

அவ்விடத்திலே யிவாகப்பட்டி முழங்குந் தந்தளித்துத் தமோலித் கொண்டு முன்று தடவை முழுது முழுது யெழுந்த பின்னர், இவரு டைய காலானது நிலத்திலே தட்டுப்பட்டது, அப்போது தம்மு டைய கண்ணித்திறந்துபார்த்தார், பார்க்கும்போது, அந்த மயிகான மான தோட்டம், அதிலிருந்த முழல், அந்தத்தேவுகள், அந்தச் சிவனா சனம், அதிலிருந்த பெரியதேவு, அந்தப்பாம்பு, அந்தப்பெரிய சமுத் திரம்போன்ற ஏரி, அந்த அலைகள் ஆகிய, இவைகள் யாதொன்றுங் காணவில்லை, ஆனால், ஒரு பெரிய வஞ்சிரமான காடுமாதிரிங் காணப் பட்டது, அதி விவரப்பாய்ப் பார்க்கச்சே, அவ்விடத்தில், எண்ணிக் கையி லடங்காத மனுடர்கள் நிற்கவும், இன்று மனோகர்க ளிறந்து காய்ந்துபோய்க் கிடக்கவும், இன்னுமனோகர்கள் பசிராகம் பொறுக் கக் கூடாமற் திரண்டுக்கொண்டு கிடக்கவுங்கண்டு ஆச்சரியமாய் நான்கு திக்குகளையும் பார்த்துக்கொண்டு நிற்கையில், அங்கோரிடத்திற்குண் ற மடியிற் பாம்பு பிடித்துக் கொண்டுவந்த ஏழாமனுட ளிற்கக்கண்டு, அவ்விடமாக (ஹாத்திமானவர்) மராலிரைவாகப்போய், ஒகே, என் னுடையதே மனே, எனபிறையேயுண்ண இவ்விடத்தில் யார்கொண்டு வந்தாடுகின்ற கேட்டார், அதற்கவன் (ஹாத்திமைப்பார்த்து) என்னை

யோர் பாம்பானது கொடிவெந்து போய்விட்டு அலிதென்கையோ அகஸ்மாத்தாய்ப் போய்விட்டது, ஆனால் அதுபோனஎன்கை எனக்குத் தெரியாதென்று சொன்னான்.

இதுபோல், அங்குள்ளவர்கள் யாவரும் (ஹாத்திமைப் பார்த்து) ஒகே, வாஸ்பகே, எங்கனையு மந்தப்பாம்பு என் இவ்விடத்திற் கொண்டு வந்து போட்டுவிட்டது, நீரிவ்விடத்துக் கெவ்விதமாக வந்திர் புண் ணிப புறந் துக்கமட்டு வந்து கேட்டார்கள், அதுகேட்டு (ஹாத் தி மானவர்) அவர்களைப் பார்த்துத் தாம் திவ்விமாத் தென்ற மந்திரத்தாலே பட்டபாடுகள் யானையு மவர்களுக்குச் சொல்லிப் பின்னர், அவர்களைப்பார்த்து நீங்கள் சகலரு முங்களுக்குள் நாடி நக ரங்களுக்குப் போய்விடுங்கள், அலிதென்னென்று, உங்களுடைய பதை யனது துஷ்மனே நான்வெட்டிப் பளுவாக்கிப் போட்டேனென்று சொன்னார், அதுகேட்டுடனே, அவர்களெல்லோரும் (ஹாத்திமைப் பார்த்து) எங்களுக்கு யிடுமைகளையும், கைதியையும்கொண்டு நீக்கிய தகப்பனே, ரட்சகனே, இவ்விடத்தி லெங்களைப்போலே கைதியி னிருந்த அனோகர்கள், பொறுத்திருக்கக் கூடாத பசியினாலும், தாகத்தி னாலும் இறந்துபோனார்கள் போன

இப்போர்ப்பட்ட கொடே பாதகமான இடத்தில் எங்கனே யெல் லாம் காப்பாற்றுவதீர், ஆகலால், ஆண்டவ னுக்கு நல்லமையும் நீடித்த ஆபிராயும், எவ்விடத்திலும் வெற்றியையும், வெற்றிமராய யத்தையுங் கொடுப்பா னாகவேன்று யிவரும் போற்றிப் புகழ்ந்து உங்களை விந்த இடுக்கத்தில்நின்றும் நான்கள் விடுதலையாகே மென் னுகொல்லிஆசீர்வதித்து, அவரிடத்தி லுத்திரவும் பெற்றுக்கொண்டல் விடம்விட்டுப் பிரயாணமாகும்போது, அவர்களிடத்தில் (ஹாத்திமும்) பிரயாணஞ்சொல்லிக்கொண்டு சினுதேசத்தை நோக்கிச்சிவநான் நடந் துணையும்போது, போகச்சே, அங்கேயோர் பெரிய பட்டணத்திற் தலைவாசலிற்போய்ச்சேர்ந்து, அந்ததலைவாசற்குள்ளே காயற்கார்க்கின்ற சேவர்கள் (ஹாத்திமைப் பார்த்து) ஒகே, மனுடனே நீகொங்கே போகிறீர், போகக்கூடாதென்று தடந்தறசெய்து, நீர் இத்தலூர் பாத்து போகிறீர், போகக்கூடாதென்று தடந்தறசெய்து, நீர் இத்தலூர் பாத்து வலிவிடமாகவந்து அவர்கொல்லும் ஸ்வால்களுக்குச் சவாபுகொல்லி விட்டுப் பின்னர், எங்கேயோக நாடுகிறீரோ அங்கே யாடுகாரு தடை யிமில்லாமற் போகலாமென்று சொன்னார்கள், அதுகேட்டு (ஹாத்தி மானவர்) அந்தச் சேவர்களைப்பார்த்து ஒகே, என் பிறவிதமே யுங்க

யழைத்து அவைப்பார்த்து, என்னுடைய வயிற்றுணையான தாதியே நானின்னையதென, இந்த முசாபிரிசுநீரில் பிறந்து ஆவலாக இசைப்பட்டு முருக்கிறேன். இவ்வைப்பார்த்து, லோ மேன்மையான வோர் பார்த்துக்கொண்டிருப்போலே கேட்குதுவிறந்து, லீயோ, அதை நினைத்து நான் மனன் தாப மகைகிறேன், அந்தே நெனில், எப்போதும் நம்மிடத்தில் நடக்கக் கூடிய முக்கம்போலே நனையத்தினம். காடியில் இவருந் தூக்குப்போடும் பிறவோர் பென்றுசொன்னான்.

அதுகேட்டுத் தாதியானவன் அப்பெண்ணைப் பார்த்து, ஒகே, என்னுடைய வயிசான இசையுடைய வயிசுடைய விதிவென்பயன் கெட்டதா யிருப்பதால், உன்னு லிவ்விடத்தில் அனேக ஏழைகளும், அனேக அயிச்சளும், அனேக அயிஸ்வரியவான்களும், அனேக இந் தாராநாருந் திறத்துபோயிருக்கிறார்கள், அவர்களுடைய பிழிகளெல்லாம் முன்னுடைய தலையிலே சுற்றிக்கொண் டிருக்கின்றது, ஆனால் இப்போது என்னுடைய கழியில் நன்மை யுண்டாயிருக்கிறதால், உன வேளை இந் நலவாஸிரால் அந்தமுசிபத்துகளெல்லாம் நீங்கவும் போதுமானதா யிருக்கும், அப்படி நீங்குமா? இல் லென்றவுமே நன்மையாயிருக்கிறது என்று சொன்னான்.

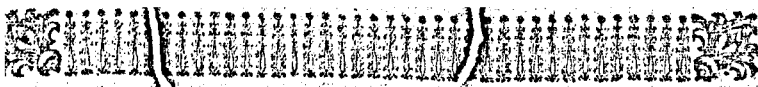
அதுகேட்டு (ஹாத்திமான்வர்) அந்தந்த நாயைப் போது, ஒகே, புத்தியுள்ள பெண்பிள்ளையே, இந்தப் பெண்ணைப் பார்த்து முசுபத் தென்ன, அதினால் வேண்டிய முசாபிரிசு விறத்தென்ன, அதை யெனக்குத் தெரியும்படியாகச் சொல்ல வேண்டுமென்று கேட்டார், அதற்குத் தாதி (ஹாத்திமைப்பார்த்து) ஒகே, இராஜகுமாரே, இத்தப்பெண் நெருமாநி குணங்கெட்டவள், இவளுக் கிருத்தாப்போலிருந்து இவ்வானவுடனெப்பித்தியம்பிடித்துத் தன்னைமறந்து பேசாத பேச்சுதானம் பித்தறிகிறான், அப்போது, மூன்று கவால்கள் சொல்லுகிறான், அந்தக்கவாலை வந்ததிற முசாபிரிசு கேட்டுச் சவாபுடொல்லக் கூடாமையாய்ப் பார்த்து, மருத்துவிக்ஷிடுகிறார்கள், அந்நு லவர்களை யிவன் வெட்டிப் போடுகிறான், அதிலது, தூக்குப்போடும்படி செய்கிறான், அந்த வேளையில், இவள்கிட்ட யாத் தொருவரும் நெருங்கக்கூடாது, இவளுக்குத் தொழி லிஷ்காவே யிருக்கிறதென்று சொன்னான்.

அதுகேட்டு (ஹாத்திமான்வர்) தமமனத்தில் நம்மை யிவ்விடத்தில் மறந்து, தானது கெட்டுவிட்டது என்று நினைத்தோர் அல்லது, ஹயாத்தேத

சுத்தோஷமாக இருந்தத்தினே யாதே நெரியவில்லையே யென்று யோசனை செய்யும்போது, தாதி யானவன் போபாத்திகாதுவென் னுஞ் சமையல் வீட்டிலிருந்து, அன்னபதா திதங்கள் கொண்டு வந்து வைத்து (ஹாத்திமைப்பார்த்து) ஒகே, முசாபிரிசு நீர் நானாய்தின் மிற்றது போதப்பட்டவரையால், இந்த அன்ன பதார்த்தங்களிற் கொஞ்சம் புகியமென்று சொன்னான், அப்போது (ஹாத்திமான்வர்) அந்தத் தாதியைப் பார்த்து, நானிந்தப் பெண்ணுடைய கவால்களைச் சொல்லிவிட்டு மற்ற அலுவல்களையு முடித்தபின்னர் அன்னம் புகிப் பேசுகிறார் அதற்கிடையில் யாதேனு கொன்றுஞ் செய்யமாட்டேன் இப்போதிருந்த அன்னமெனக்கு ஹாத்தி இருக்கும், ஆனால், அந்நி யுடைய எவர்களுக்கும், வீரதத்துவ முடையவர்களுக்கும் இந்த வஜி பனமென்று மன்னமானது தூமாயிருக்குமென்று சொன்னார், அது கேட்டுத், தாதியானவன் (ஹாத்திமைப்பார்த்து) ஒகே, வாலிபோ யும்க்கொளையெவ்விதமும் ஜெயிக்கும்படியான வீரதத்துவ முண்டா கும், நீர் நீதியுள்ள நிம்மக்கு ஹலாலாக இருக்குமென்று சொன்னான்.

இவ்விதம் நடந்துகொண்டிருக்கும்போது இவ்வித விட்டார், அப்போது, அந்த மறவிருந்த வேலைக்காரிகளும், வேலைக்காரி களும், தாதிமார்களும், பணிவிடை செய்யப் பட்டவர்களும், வெளி யில்வந்து தலைப் பூட்டி கொண்டு போய்விட்டார்கள், பின்னர் இவ்வுபா யுடையபோது, அப்பெண் னாவன் பயித்தியம் பிடித்தவ னைப்போல வர்கள் நின்றுகொண்டு குறிக்குறதாம், நானினுலேனா லுணிப்பது வார்த்தைகளைப் பேசுகிறதமாக (ஹாத்திமிடத்தில் வந் து) அது காப்பார்த்து, ஒகே, வாலிபனே நீ யன்னியதாக இருந்தும் உன்மனதிற் கொஞ்சமேனும், அச்சம் பயங்கரமில்லாம விவ்விடத் தில் வரலாமா, நல்லது நீ, இவ்விடத்தில் வந்திருப்பதால்; என்னுடைய கவால்களுக்குச் சவாபுசொல்லென்று சொன்னான், அதுகேட்டு (ஹாத்தி மன்) அவைப்பார்த்து, நல்லது பெண்ணே! என்னுடைய கவால்களைச் சொல்லென்று கேட்டார், அப்போது, தன்னுடைய கவால்களைச் சொல்ல ஆரம்பித்தான்.

ஹாதிஸ்மகனுடைய இரண்டாவது கவால் முற்றிற்று

பேதுதுநகர் பாத்துஷா மகள்கிஸ்ஸா.

பேதுதுநகரத்தில் நீதியில்லாபாத்துஷா

வின்மகள் சொல்லுகின்ற முன்று

நம்பால்களின் விபரம்.

கவி விருந்தம்.

நாத்தியி பிற்போகினை யாள்வின்

பாத்துஷா மகள் பன்னும் சுவால்களை

ஹாத்திம் சொல்லித் தடியலுனைப்பரி

நேத்தி யானகில் ஸாவை நிகழ்த்துவாம்.

இதனாபொருள்.

பூமியி லிடத்தில் (பேதுது) என்னும் நகரிலே யாட்சிசெய்கின்ற பாத்துஷாவுடைய மகளானவள் சொல்லுகின்ற சுவால்களென்னும் வினாக்களுக்கு (ஹாத்திமானவர்) இன்னதென்று ஆகிய பாவிய விடையளித்து வெற்றிகொண்டு அப்பெண்ணை விவாகஞ்செய்த நேத்தியான கிஸ்ஸாபென்னும் கவித்திரத்தைச் சொல்லுகின்றும்.

சரித்திரவரனம்.

பேதுது நகரத்து பாத்துஷாவின் குமாரத்தி தாக்கொண்ட பயித்திய ஆலோசப் பினற்றலோடும் (ஹாத்திமைப்பாத்து நீரென்னுடைய சுவால்கள் மூன்றையும் சொல்லவேண்டியது, அதில் (உவது சுவால்) இந்த வலகத்தி லுயிருள்ள துள்ளியான தென்னென்று கேட்டாள், கேட்டதற்கு (ஹாத்திமானவர்) கொஞ்சநேரம் பொறுத்துப் பின்னர், பாத்துஷா குமாரத்தியைப் பார்த்து, ஒகே, பெண்ணே யுன்னுடைய சுவால், சமுத்திரமென்ற மணிநீரின் பிறப்பான துள்ளி அதுவந்தாக இருக்குமென்று சொல்லி, இனி யுன்னுடைய இரண்டாம் சுவாலைச் சொல்லென்று கேட்டார், அதற்கவன் (ஹாத்திமைப்பாத்து) (உவது சுவால்) இந்த வலகத்திலுள்ள எல்லாக் கனிகளில் நின்ற மேலான மதுமூள்ள கனியான தென்னென்று கேட்டாள், கேட்டதற்கு (ஹாத்திமானவர்) பாத்துஷா குமாரத்தியைப் பார்த்து, ஒகே,

பேதுதுநகர் பாத்துஷாமகள்கிஸ்ஸா. ௧௧௩

பெண்ணே யுன்னுடைய சுவால், உலகத்தி லெல்லாக் கனிகளில் நின்ற மேலான மதுமூள்ள கனியானது பிள்ளைக்கனியாயிருக்கும், அஃதன்றி வேறில்லை யென்று சொல்லி, இனி யுன்னுடைய மூன்றாம் சுவாலைச் சொல்லென்று கேட்டார், அதற்கவன் (ஹாத்திமைப் பாத்து) (உவது சுவால்) இந்த வலகத்தில் மனுடர்முதலிய மற்ற வஸ்துகளுக்கெல்லாக் காண்பித்து வருவது நிச்சயம், அஃதென்னவஸ்துவாக இருக்குமென்று கேட்டாள், அதற்கு (ஹாத்திமானவர்) பாத்துஷா குமாரத்தியைப் பார்த்து, ஒகே, பெண்ணே யுன்னுடைய சுவால் இந்த வலகத்தில் மனுடர்முதலிய மற்ற வஸ்துகளுக்கெல்லாக் காண்பித்து வருவது நிச்சயம், அஃது மவுத்தென்று மாணமுயிருக்கும், இதுதான் லுலகத்தில் பாதுமோருவரையும் விட்டதில்லைபென்று சொல்லிப்பின்னர், பாத்துஷா குமாரத்தியைப் பார்த்து, ஒகே, பெண்ணே யினி நீயென்ன சொல்லுகிறாய் சொல்லென்று கேட்டார்.

கேட்டதற்கவன் (ஹாத்திமுடைய) முகத்தைப் பார்க்க வெட்கமாகி யாகொன்றும் பேசாமற் றலையைக் கீழே கவிழ்த்துகொண்டாள், கவிழ்த்து கொண்டவள், கொஞ்சநேரத்தில் நடுக்கங்கொண்டாள், கவிழ்த்து கொண்டு கீழே நிலத்தில் விழ்ந்து சுத்துச்சுற்றி நாளிருந்த தகுத்ததற்குக் கீழே நிலத்தில் விழ்ந்து சுத்துச்சுற்றி மாறித் தீர்தான், அப்போதே தீர் கரும்பாம்பானது, பார்த்தவர்கள் யாரும் அச்சமடையுமபடியாக அவனுடைய விலாப்புறத்தில் நின்றும் வெளியாகி மிருந்த ஆங்காரத்துடனே நெருப்புப் பொரி பறக்கும்படியாகக் கண்களை விழித்துக்கொண்டு (ஹாத்திமை) நோக்கிவந்தது, அப்போது, இவர் மனதில் இதைநாம் கொன்றுபோட்டோம் பாவவாளியாகிறோம், அப்படிக்கொல்லாவிட்டால், இந்த மூதேவி நம்மைவிட மூட்டாதென் நெண்ணித் தமக்குக் கின்பாத்துஷாவுடைய மகள் கொடுத்த பொருளுவென்னு மோதிரத்தைச் சுறுக்கிற் றம்முடைய தலைப்பாசையில்லின்று மவிழ்ந்தெடுத்து வாயிற் போட்டுக், கன்னத்திலடக்கிக் கொண்டாள், கொண்டபோது,

அந்தப் பாம்பானது இவருகில் வருவதுகண்டு, அதைப் பிடித்து நெருப்பானையிற் போட்டு, அப்பாணை வாயை மூடித் தட்டிவைத்துத் தம்முடைய இடுப்பிலிருந்த சுத்தியையெடுத்து, அந்த விட்டுவாகனில் ஒருமனுடனாவ் குழிவெட்டி அதிற் புதைத்து விட்டுப், பின்னர் அங்கிருக்கும் கிம்மாசனத்திற் போயிருந்தார், அப்போ தப்பெண்ணை

வன், இரண்டாளுமத்தில் மயக்கத்திற் துஷாராகி யெழுந்திருந்து
தன்னுடைய முத்திலிருந்திவ் புதுக்காவை யெடுத்தப்போட்டு
(ஹாத்திமைப்பார்த்து) ஒகே, அன்னிய மனுடனே நீயார், இந்தச்
செம்மாசனத்திலிவ் திருக்கிறென்று வுதறிப்பெடுகினா, அப்போது
(ஹாத்திம்) அவனோப் பார்த்து, ஒகே, பேசுதவான் விவேகமில்லாத
பெண்ணே, நீ யிவ்வளவு சறுக்கி லெண்ணை மறந்துவிட்டாயா, நான்
யாரானால், உன்கைப்பதைய மனுட்கு னெண்ணைக் கையோடு வை
யாக இவ்விடங்கொண்டு கீழ்நுமிட்டார்களே அவ்வல்லவா நா னென்
று சென்னார்.

அதுகேட்டுப்போ, அந்தப் பெண்ணுனவன் தன்னுடைய தாதி
மார்க்கையும், முற்றுவேலைக்காரர்களையும் கூப்பிட்டு அலங்காரப் பார்த்து
இந்த முசாயிராவ வ ின்றையதின முயிர்தப்பெ பிழைத் திருக்கிற
வித மென்னவென்று அவரிடத்திற் கேளுங்கனென்று சொன்னாள்,
அப்போதோர் தாதியானவன், அந்தப் பெண்ணைப் பார்த்து அண்ணா
வன், அவன் தன்னுடைய காவலின்பேரி லுன்னகை காப்பாற்றினான்
அதுமிகவும் நல்லது தான், ஆனா அன்னுடைய சங்கதியின் விபரமென்
னவென்று கேட்டான், அந்தற்கவா, தாதியைப் பார்த்து, என் தன்
புள்ள தாதியே, பெப்போது மெனக்குச் திரோகம் குளந்துக்கெண்
டிருக்கும், இன்றையதின மவ்விதமான கனமில்லென்று சொன்னாள்.

அதுகேட்டுத் தாதியானவன் (ஹாத்திமைப்பார்த்து) ஒகே, வாவி
பரே, இவ்விடத்தில் நடந்த காரணமென்ன நீ ருயிர்தப்பெ யிருக்கின்ற
விதமென்னவென்று கேட்டான், அந்தற்கு (ஹாத்திமானவர்) தாதி
யைப் பார்த்து இங்கு நடந்திருக்கிற காரணங்களை யுளக்கு மர்த்தியை
சொல்லமாட்டேன், இந்தப் பெண்ணுடைய தகப்பனார் வந்தால் அவ
ரோடுஞ் சொல்வேனென்று சொல்லிக்கொண் டிருந்தான். இருக்கை
யில், பொழுது விடிந்தது, அப்போ தந்தப் பாத்துஷா வழமைப்படி
கு இவரிடத்திருப்பார் பிரேதத்தை யடக்கலாமென் றதற்காகிய எத்
தனத்தோடு மகள் விட்டுக்குவந்து பார்ப்பும்போது அங்கே (ஹாத்தி
மானவர்) பதினாறுடிப்பாயும் வேங்கைப் புலியைப்போ விருடுகக்
கண்டலையாப்பார்த்து, ஒகே, முசாயிரே நீ சொன்னதாக வுயிர்தப்
பிப் பிழைத்திருக்கிறீ ரென்று கேட்டார், அந்தற்கு (ஹாத்திமானவர்)
பாத்துஷாவைப் பார்த்து, ஒகே, பாத்துஷாவே அம்முடைய மகளான

வன் முத்தம்சாமத்திற் பயித்தியன் கொண்டு நாயினுலே ஹாத்திப்பா
வ் சொற்களைச் சொல்லிக்கொண் டிருந்தான், பின்னர், வாயில் வடி
யும், துரையோடு மென்னிடத்தி லோடிவந்து என்னிப்பார்த்து, ஒகே,
அன்னிய புருஷரே நீரென்ன தயிரியங்கொண்டு நானிருக்கிற மஹனுக்
ருட் கேள்வியுத்தரவில்லாமற் றிடென்னுவந்தீர், நல்ல திருக்கட்டும்
கான்பார்த்துக் கொள்கிறேன், இப்போது நீ சொன்னுடைய சுவால்
கருத்துச் சவாபு கொடுக்கவேண்டு மென்று மூன்று சுவால்களைச்
சொல்லி ஜவாபுகேட்டான், அந்த மூன்று சுவால்களுக்கும் நான், ஆன்
டவங்கருபையாற் றருத்த ஜவாபுகொன்னேன், அதை யவன் கேட்ட
வுடனே தடுக்கங்கொண்டு தானிருந்த பீடமான குரிச்சியை விட்டுக்
கீழேவிழுந்து சுத்துக்கறணை மாறிக்கிடக்கையில் அவளுடைய விவாப்
புறத்திலிருந்தோர் கரும்பாம்பானது புறப்பட்டு என்முகத்திரும்பி
யெழும்பில்விழச் சிறிவந்தது, அப்போது நான்கைப்பிடித்துப் பாளை
யிஷ்டிடி இந்தவாசலிற் புதைத்துவைத் திருக்கிறேன் அதை நீ பாரக்
கவேண்டுமானால் பாருமென்று சொல்லி அதைக் காண்பித்தார், அதைக்
கண்டப்பெண்ணுள் வெட்சுடைந்தாள்.

அப்போது பாத்துஷா (ஹாத்திமைப்பார்த்து) ஒகே, வாவிப
விரிசுமணியே, உன் கண்ட இராஜகுமாரனே, இஃதென்ன விதமாக
வுண்டான் ஆச்சரிய மன்றுகேட்டார், அந்தற்கு (ஹாத்திம்) அவனைப்
பார்த்து, ஒகே, பாத்துஷாவே, ஒரு ஜின்னாவது உமது மகளாகிய இப்
பெண்பேரி விச்சைகொண்டு அஃகோர் பாம்பின் ரூபமெடுத்து வந்தி
ருந்து, இங்கே வருகிற முசாயிரையெல்லாமுயிர்வதைசெய்துகொண்
டிருந்தது, இப்போ தான்டவன் கருபையால், அந்த பலாயான துள்
புறத்திலுமிட்டும், என்னையும் விட்டும், நீங்கிப்போய் விட்டதென்று
சொன்னார்.

அதுகேட்டு, பாத்துஷா மிகுந்த கந்தோஷ மடைந்து (ஹாத்தி
மைப்பார்த்து) ஒகே, சிறப்பும், நேத்தியுமான திறந்த மனுடனே, இந்
தப்பெண்ணைநானும்கேதன் விட்டேன், அஃதேனென்றால், என்னு
டையவாக்குத்தந்தம், இந்தப் பெண்ணை யார்வந்துசுவுக்கியப்படுத்துகி
றார்களோ அவர்களுக்கே நான்கலியானஞ்செய்துகொடுப்பேனென்று
ஷறத்துப்பண்ணி யிருக்கிறேன், ஆனதான், நீ சொன்னால் நீ தட்டா
மல் இந்தப்பெண்ணைக் கலியாணமுடிந்துகொள்ளவேண்டியதென்று

சொன்னார், அதுகேட்டு (ஹாத்திம்) அவரைப் பார்த்து, ஒகே, பாத்துஷாவே நானொரு ஷற்றத்துக்காகவேண்டிப் போகவந்திருக்கிறேன், அந்தவேலையை முடித்துக்கொண்டிங்கே வந்து நீர்சொல்லுது போலே கேட்கிறேனென்று சொன்னார், அதுகேட்டு பாத்துஷா (ஹாத்திமைப் பார்த்து) அப்படிக்குக் கூடாது இப்போதே நான் கொண்ட எண்ணம்போல் நீர் செய்யவேண்டியதென்று சொன்னார் அதற்கு (ஹாத்திம்) ஒப்புக்கொண்டார், அப்போது பாத்துஷா தம் முடைய மக்கோ அவர்கள் நடங்கு மார்க்கப்படிக்கு ரசமென்னுஞ்சுடங்குகள் செய்து நிக்காகு முடித்துக் கொடுத்துப் பின்னர் (ஹாத்திமுடைய கையில்) மகள் கையைப்பிடித்துவைத் தொப்புக்கொடுத்தார்.

அதனால் ஹாத்திமானவர் அவ்விடத்தில் மூன்றுமாதம் வரையில் அந்தப் பெண்ணே மிகுந்த சந்தோஷமாய் சம்போகம் செய்து கொண்டிருக்கையில், அந்தப் பெண்ணைவள கொப்பவனாகிய அப்போது (ஹாத்திமானவர்) அப் பெண்ணைப் பார்த்து, ஒகே, பெண்ணே நீ யிப்போ தெனக்கோ குத்திவது நென்னுடைய சொல்லிக்கேளு, நானுகிற எமனிராச்சியினை விருக்கப்பட்டவன், தையுடைய குமாரன் என்பேர் (ஹாத்திம்) அனால், உன் கர்ப்பத்தி விருக்கிற தாண்பின்னையா யிருக்குமாகில் அதை யெழுப்பி வரும்படியாய்ச்சொல்லி யனுப்பவேண்டியது, பெண்பின்னையா யிருக்குமாகில், அதைத் தகுந்த இடமாகப்பார்த்து நினைகொடுத்துக்கொடுக்க வேண்டியது, நான் ஹயத்தாக இருப்பேனெனெல்லவிறத்தினிய அகத்திய மோர்த்தவை புன்னிடத்தில் வருவேன், அதுவுந்தவிர வன் சவுக்கியத்தையும், உன்செய்கியையு மெப்போதும் விசாரித்துக் கொண்டு மிருப்பேனென்று சொன்னதோடு சில ரகசியங்களுக்கொல்லிவிட்டுப், பின்னர், பாத்துஷாவிடத்திற் பிரயாண வந்திரவுபெற்று கொண்டு அந்த ஹைவிட்டிற் பிரயாணமாகக் கொஞ்சநான் நடந்து சிவோதேசம் போய்ச்சேர்ந்தார், சேர்ந்து,

அங்கே யிருப்பவர்களைப் பார்த்து, இங்கே வந்தத்காளுடைய தெருவெங்கே யிருக்கிற தென்று கேட்டுக்கொண்டுபோய் அத்தெருவைக்கண்டு பின்னர், யுகபுகுசவுதாகருடைய வீடுடங்கே யிருக்கிறதென்றும், அவருடையபின்னேகள் பிச்சளங்க யிருக்கிறதாவென்றுங் கேட்டுக்கொண்டு போகும்போது, அங்கோர்மனு னிச்சொற்களைக் கேட்டு

(ஹாத்திமைப் பார்த்து) நல்லது நீயிவ்விடத்தில் நின்று மென்று சொல்லிவிட்டுத், தானேட்டமாகவொடி யுகபுகுசவுதாருடைய மகளிடம்போய், அவரைப்பார்த்து ஒரு முசாபிராவை ரெங்கிருந்தே வந்திருக்கிறார், அவருங்களைத் தேடுகிறொன்று சொன்னார், அதுகேட்டவருடனே யெழுந்து (ஹாத்திமிடமாக வந்தார்) வந்தவரை, (ஹாத்திமானவர் பார்த்து) உங்களுடைய தகப்பனா ரென்னேடு மோர் சங்கினைச்சொல்லி யுங்கனிடமாக அனுப்பியிருக்கிறொன்று சொன்னார்

இவ்விடம், (ஹாத்திமானவர்) சொன்ன சொற்களை யங்குள்ளவர்கள் கேட்டுக் குலங்கக் குலங்கச் சிரித்துப் பின்னர் ஹாத்திமைப் பார்த்து, ஒகே, முசாபிராவைவிரேர் பயித்தியகாரணப்போலே லாயிவ்வந்த படி பித்துகிறே, அந்த யுகபுகுசவுதாக நிறந்துபோய் ரெனொளாச்சு அப்படியிருக்கி அவரெவ்வித மும்மிடத்திற் செய்திசொல்லி பிடிவென்று கேட்டார்கள், கேட்டதற்கு, (ஹாத்திம்) அவர் மனைப்பார்த்தென்னுடைய தோழனும் யானவருடனே, எனக்கிந்த யுகபுகுசவுதாருடையவிடு னவாகிய இந்தேசத்தி லின்னதெருவில், இவ்விடத்தி லிருக்கிறொன் றெவ்விதமாகத் தெரியும், அவரெனக்கோர் சங்கதி தெரியப்படுகிறார் அதனாலே, யூர், தெருவுஇ - முரலையுந் கொண்டு வந்தேதோரென வேறில்லையென்றுசொன்னார், அதுகேட்டுங் குள்ளவர்கள் (ஹாத்திமைப்பார்த்து) அந்த யுகபுகுசவுதாக ருப்பி டத்திற்சொன்ன சங்கதியென்னென்று கேட்டார்கள்,

அதற்கு (ஹாத்திம்) அவர்களைப் பார்த்து, யுகபுகுசவுதா முக்கியமாகப் படுத்திருத்தலத்தில் மிகுந்த நிரஸிங்கனும், மிகுந்த இரத்தி குள்ள முசலிபகதை வகைகளும் புனர்த்துவை யிருக்கிறாரும், அதுயாருக்குந் தெரியாதாம், அந்த இரத்தி வெட்டப்பட்டபார்த்து அந்தக் களானுவையெடுத்து டொங்குபங்குவந்து, அதுவொரு பங்கை யுங்களுக்குச்சேர்க்கவும், மற்றமுன் பங்கை யூன் - வன்போற் செல்லு செய்பவரு சொன்னொன்று, அவர் வியாபாங்கொண்டு போனதும், கள்ளர்கள் முரல்களெல்லாம் கொள்ளையிட்டுக்கொண்டு அவரையுர், அவர்கிட்டத்தார்களையும் வெட்டி வயி - த்திற் புனர்த்தையும, அவ அங்கிட்டத்தார்களையும் வெட்டி வயி - த்திற் புனர்த்தையும, அவரும், அவர் கூட்டத்தாரு மன்றுமுரல் கொள்ளிக்கிதனை மிரவுகளோ டும் சபுறையிட்டு வெளியாகி, இதில் மற்றவர்கொல்லாம் சுவர்க்க நிகு

மத்துகளை யனுபவிக்கிறதும், இவர் பாவதாரிய பூநகவேதனை பவிக்கிற துமாகிய சமுஸ்மமும் தாமகண்ட தாரணங்கள் யவையு மொன்றேனுங் குறையில்லாமல் ஆகிமுதல் அந் தமவ்வரையில் விபரிப்ப ராகாதர் சொல்லி, இஃக தெனக்கெப்படித் தெரிவிமென்றால், நானேரு காரணத்தைக் காரணவேண்டிப் பேயுக் காடுகளைச் சுற்றிப் பார்த்துத் தொண்டே திரியும்பொ தந்த இடத்தி லிந்தப் பிதுமைகளைக் கண்டேன், கண்டேபோது பூசுபுசவுதாகர் படுகிற அடியினு லவரை யடுத்து கேட் டதன்பேரி லெனக்கிவையெல்லாந் தெரிமவந்தேதவிர வேறில்லை அந்தபூசுபு சவுதாகர் தன் அதுபுநீர எனக்குச் சொல்லும்படிக்கு என் பேரிற் கடன்கூறத்தினபடியில் கா ணவ்விடமிட்டு இவ்வாறு தாரய வரவும், இப்படிச் சொல்லு மாச்சுதேதவிர வேறில்லையென்று சொன் னார், அதுகேட்டவர்கள், இப்படியு மிருக்குமாவென் றுச்சுப் பட்டு, இது நாமாத்திர மறிந்தாற் போந்தென் துதலூர் பாத்து ருக் குஞ் சங்கதிகளைத் தெரிவித்து (ஹாத்திமை) அவரிடத்திற் கொ டேய்விட்டார்கள், விட்டபோது

அந்தபாத்துஷா (ஹாத்திமைப்பாத்து) கேட்குமனே நீ பூசுபு சவுதாகர் விவர யத்திலெவ்வா கண்டுவந்தாய் அனல் திரவாகச் சொல்லென் றுகேட்டார், கேட்டதற்கு (ஹாத்திம்) பாத்துஷாவைப் பார்த்துச் சகலந்திராக்கள் பேரிது மிரங்கி ரட்சிக்கும் பாத்துஷாவே, நான் பூசுபுசவுதாகரை யோர்சாட்டிலே பார்த்தேன், அவ ரென்னிடத்தி லில சங்கதிகையச்சொல்லி அனுப்பியிருக்கிறொன்று அச்சங்கதிகை முடிமையு மாதிரியோடத் தமாகச் சொன்னார், அதுகேட்டு பாத்துஷா (ஹாத்திமைப்பாத்து) குஞ்சிரிப்புகொண்டு நல்ல னன்னுடைய லுரில் இத்தற்குத்தி யெடுக்கப்பட்ட அம்பட்ட னிர்லையோ, அப்படி யிரத்தம் குத்தி யெடுக்காம லல்லவா நீ பறித்தியத்திற் அகிற் பறி) திபகாரஞ்ச இங்கே லந் திருக்கின்றாய், ஆகையால், இப்போதே போய் இத்தகல் குத்தி எய்துதுக்கொன்னென்று சொல்லி, இன்னும் (ஹாத்திமைப்பாத்து, ஒகே, பறித்தியம்பிடித்த பூசுபு சவுதாக ரிறற் துபோய் துதுவருஷமாகிவிட்டே, அப்படி துதுவருஷஞ் சென்று போன் மையிற் துன்னே யெப்படிக்கண்டு பேசினது எவ்விதஞ்செய் கிகொன்னது, போபோ அறிவில்லாதவனே யென்று மிகவாய்க் துஷ னித்துப் பேசித் தன் சேவகரைப் பார்த்து இந்தப் பறித்தியகா ள் நமது காரதலவிட்டு மப்பதற் துத்திவிடுங்கென னுத், ரவு செய்தான்.

அதுகேட்டு (ஹாத்திம்) அந்த பாத்துஷாவைப் பார்த்து, ஒகே, பாத்துஷாவே ஏழை னர்க்காகும் ரட்சகரே, நான் சொல்லுகிறத லுஞ் வனுடைய சேலமையிருக்கும், அந்தச் சேல மறித்தவர்கள் இதின் பயனை விசாரிப்பார்கள், ஆனால், நீ ரறிமயுமிக்கே, கேட்கவுமிக் கை, கொட்டுண்டு வல்லிதானவர்கள் நித்தியநாயாத்தாக இருப்பார்கள் அதுபோ வித்த பூசுபு சவுதாகரும் கொட்டுப்பட்டி, நந்தபடியால், அவர், நயாது பறிவரா யிருந்த காரணத்தைப்பற்றி அவருக்குண்டான நகர வேதன முடிபத்தி லகப்பட்டுக்கொண்டு வருத்த மடைகிறவரா யிருந் தும், அவர் பதிக்கிவைத்தசொத்துக் குண்மைப் புறத், கால் வெளி வாதி யவ் பிள்ளைகுட்டிகள் அனுபவிக்கவேண்டிய காலம்சேரிட்ட, கா லும், இவ் னுமவர் நகரவேதனையை விட்டுநீங்கிச் சொர்க்கபதியிற் சேரத் தமஞ் செய்யவேண்டியதானும் அவர் கபுறாவிட்டு வெளி மாய் வேதனைப்பட்டதாக இருந்தார், நான்போன இடத்தி லவரிக் கேட்டாக இருப்பதைக் கண்டு வியாரித்ததன்பேரில் அவரென்னிடத் தி லிந்தச் சமாசாரங்கடிக் சொல்லியனுப்பினார், அதேதயல்லாமல், அந் தபூசுபு சவுதாகருடைய விட்டுச்சுத்தி யெனக் செவ்விதமாகத் தெரி யவருமென்று சொன்னார், அதுகேட்டு, பாத்துஷா மிருக் க ஆச்சரிய யவருமென்று சொன்னார், அதுகேட்டு, பாத்துஷா மிருக் க ஆச்சரிய மடைந்து (ஹாத்திமைத் தன்குடக் கட்டித்தொண்டு பூசுபு சவுதாக ருடைய விட்டுக்குப்போய்க் தமது வேலைக்காரர்களால், பூசுபு சவுதா கர் படுக்கிருந்த இடத்தை கொட்டச்சொல்லிப்பார்த்தபோது, அவ்வி டத்தில் நின்றுக் கணக்கில்லாத திரவியங்கள் வெளிப்பட்டது, அது கண்டு பாத்துஷாமிருத்தசந்தோஷமாகி அந்தத் திரவியங்களைநா லுபங் புகெய்து ஒருபங்கை பூசுபுசவுதாகருடைய பிள்ளைகளுக்குக் கொடுத் தான், மற்ற மூன்றுபங்கையும் (ஹாத்திமிடத்திற் கொடுத்து நீர்மிருத் த ஈமானுள்ளவராக இருப்பதால் இந்தத் திரவியத்தையுமது கையா லேயே ஆண்டவன்போற் செலவுசெய்து பேசுமென் னுத்தாவு கொடுத்தான்.

பின்னர் (ஹாத்திமானவர்) அந்தத் திரவியத்தைக் கொண்டும் பதியாளிகளுக்குப் பகியாற்றுவதும், உடையிலலாதவர்களுக்குக் குடை கொடுப்பதும், நுளங்குட்டங்க கொடுப்பதும், விவாகமில்லாத ஆண் பெண்கட்டு விவாகஞ்செய்வதும், பிரயானிகளுக்கு வழிச்செலவுக் குக் கொடுப்பதமான ஸஹாவத்துச்செய்து எல்லாத் திரவியத்தையும் குக் கொடுப்பதமான ஸஹாவத்துச்செய்து எல்லாத் திரவியத்தையும் செலவுசெய்விட்டுப்பின்னார், அந்தபாத்துஷாவி னுத்தாவு பெற்றார்.

கொண்டு (ஹைதே ஆகில் ஆபாது) என்றபடி நாம் வந்துசேர்ந்து தம
அபென்சாதிபைக்கண்டு, அமக்குப்பிறந்தபிள்ளையுமப்பாந்த அந்நி
சந்தோஷமடைந்து, அந்நிபிள்ளைக்கு (ஹைதே) என்றுபெருமையினை
அவ்விடத்திற் கொஞ்சநாளிருந்து பின்னர், அவர்களுடைய வந்தாவ
பெற்றுக்கொண்டி, அவ்விடம்விட்டுப் பிரயாணமாகிவந்து கல்வன
திராவிடபேர்த் கடந்து வெட்டிண்டு ஹைதே நான்வர்களுடைய பறஸ்
நாளிருக்கு மிடத்திலவந் தவநே மூண்டநாளிருந்து பின்னர், வெள்ளிச்
கிழமைபிரவிற்பார்க்கும்போது கபுருவிகள், தங்கன் தங்க கபுரு
கவிரிருந்து வழமைபோல் புவனியில்வந்து மிகுத்த வெள்ளிப்பொருள்
திய விரிப்புவிந் ததினமே விருத் தவர்கள், தங்களுக்கு.

வழமைபோல்வரும் சொர்க்க நீருமத்தாள் புசித்து கொண்
டிருக்கின்றதிலே யுசுபு சவுநாகரும் அவர்கள் போற் புசித்தினைதும்,
அவருக்கு முன்னிருக்க வேண்டிய தாபுகளெல்லாம் நீங்கிப்போயிருப
பதையுங்கண்டு, அவர்கிட்ட இவர் நெருங்கினார், அப்போதவர் (ஹைத்
திமைப்பார்த்து) மறுவாபாதுஜஸ்வலாக் கல்லாகப்பித்தாரின்
வதைறன்) உன்னைவன் உன்னில்கின்று முண்டாகும் கிம்மத்தாவல்
லமைக்காக ஆண்டவ னுனக்கு வேண்டிய நன்மையையும், தவாக
யுப் சொடுப்பென்று மிகுமாதப் போற்றி வாழ்த்தி, மறுபடியு
மவர் (ஹைத்திமைப் பார்த்து) நீர்மிகுத்த வுண்மை யுறுதி யுள்ளவராக
இருக்கின்றீர், ஆகலால், உம்முடைய கிம்மத்தினாலும், கிருபையினு
லும் நான் இவ்விதமான சவுக்கியத்தை அடையப் பெற்றதுத் தவிர
நாளிவர்கள் முன்னிலையிற் கொண்டிருந்த விசனமாகிய பலாயில்கி
றும் விலகிச் சவுக்கியத்தை யு மடைந்தேன், அதனோடு மெனக்கு வறி
புணங்கன், அவர்களுக்கு வருவதுபோல் வரவும் பெற்றேன், என்று
தும், அவர்க ளுயிரோடே யிருக்கும்போது தங்கன்கையால் கையிற
கயிருந்து வகாவத்துச் செய்திருந்தார்கள், நானே இறந்தபின்னர்
மிகுத்த துன்பத்தையடைந் துமதுகையினுலெனதுவிரவியத்தலைகா
வத்துச் செய்தபடியால், அந்த மஸனதென்றவிரிபும், போனவையு
மான மேன்மையொன்றுதவிர, ஆண்டவன் கிருபையா லும்மாலெனக்
கு இவ்வளவு சவுக்கியங்கிடைத்தது, இஃ தெனக்குப் போதுமானது
பாலாவென்று (ஹைத்திமை) மிகவும் வாழ்த்தினார்.

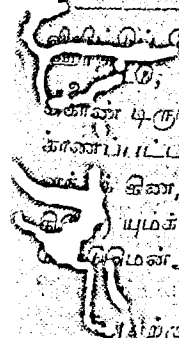
இவ்விதம் கபுருவியாகிய யுகபுராகரிடர் வாழ்த்துந் பெற்ற
நான்வர்) அவரிடத்திற் பிரயாண வுற் றவெபற்றுச்சொண்டு
சேர்த்தில் அவ்விடத்தில்கின்றுப் பிரயாணமாகி நடந்தோர் வனார்
என காட்டில்வந்து சேர்ந்தார், அவ்விடத்தில் மிகுத்த வயதுள்ள
வோர்மேலி பக்கியுடைய வேஷக்கொண்ட பிச்சை பிட்டுக்கொண்
டவர்கள், அவளை (ஹைத்திமானவர் பார்த்து) தம்முடைய கையிற்
போட்டிருந்த விமைநிக்கக்கடாத வைசா நாதத்தைத் தமற்றி அவ
ளுக்கு கொடுத்துவிட்டு, நாம் வழியில் நடந்து வருகின்றார், அப்
போது நகர் கிழவியானவள் பெரிய சந்தர்ப்போட்டுத் தன்மக்களாகிய
வழகன் தகையுங் கூப்பிட்டாள், அதுகேட்டு நேனே யேழதள்ளர்களு
மோடிவந்தார்கள், அவர்களுடைய கைகள் இருக்குந் வாட்கத்தினோ
டும் இடம் பலமாக வந்துசேர்ந்தார்கள், சேர்ந்தவர்களுமெருத்திழி
திறாத்திமாற்) நனக்குக்கிடைத்த தருமத்தைக்காட்டி, அவரிதோபோ
கொண்டு சொன்னது அதுகேட்டவர்கள் மகாவினாவாக நடந்து
(ஹைத்திம்) கூடச் சேர்ந்துகொண்டுபோனார்கள். போகும்போது,

அந்தக் கள்ளப்பயல்கள் (ஹைத்திமை) கொலைசெய்து, அவ
ரிடத்திலிருக்கிற ஆயுதங்களையும், உடுப்புக்களையும், பொருள்களையும்,
பற்றித்துக்கொள்ளவேண்டி நாலுபக்கங்கிலிந்துத் தருத்த முலை முக்குப்
பாத்துக்கொண்டு நடந்துபோகச்சே, அவர்கள் குபாடத்தை வெளிக்
கிடாமல் உண்மையுள்ள பிரயானிகளோடே (ஹைத்திமைப் பார்த்
து) தங்களுடைய வெந்தாசையினால் நால்களு முங்கள் கூடவந்து
ஒருபட்டணம் சேர்ந்து, அக் கப்பட்டணத்துபாத்துஷாவிடத்திற்சேவ
கமாக இருப்போமென்றுசொன்னார்கள், அதுகேட்டு, (ஹைத்திமான
வர்) அந்தக் கள்ளப்பயல்களைப்பார்த்து, நீங்கள் யாதொரு காரியத்
தின்பேரிலும், வழிச்செலவின் பேரிலும் யோசிக்கவேண்டியதில்லை,
நாலுங்களுக்கு வேண்டியவையுனைத் தருகிறேனென்று சொல்லித்,
கொண்டு போகையில், அந்தக் கெட்ட பாதக நரோகர்களாகிய கள்
ளப்பயல்கள் அபாயமானசமையம்பார்த்து (ஹைத்திமுடைய) கழுந்
திற் தருக்குப்போட்டுப் பூமியிலே உள்ளிப் பிந்தட்டாகக் கட்டியருட்
டிக் கத்தியினும் சாயப்படுத்திப் பாழ்க்கின்றிறிற் தள்ளிவிட்டு, அவ
ருடைய சாமான்கள் பாவையுப் கொள்ளாசெய் தெடுத்துக்கொண்டு
போய்விட்டார்கள்.

ஆனால், அந்த உள்பயல்கள் (ஹாத்திமுடைய) தலைப்பாசை யைச் சென்மென் அவர்க்குட்டித் தள்ளினார்கள், ஆனால் மகன்தொடுத்த மொகாமோதிரம், அந்தத் தலைப்பாசையி லிருந்து அதுகூட ஹாத்திமுக்கு தெரிவாமற் றன்னேற்றத்து சுற்றுச் சூழ் மாறிக் கிடக்கையில், அந்தக் கிணற்றில் (உ-உ-நாட்) சென்றபின்னரொரு பக்கத்திற் காய்க்தலிலங்கண்டு, அதிலிருந்து கொண்டு தம்முடைய தலைப்பாசையிலிருந்த மொகாமோதிரத்தை அவித்துத் தம்முடைய வாய்ப்பிழைப்போர் கல்லின்மே லூற்றியிழைத்துக் காய்க் களிற் றடவினர், உடனே பூக்காயங்கள் காய்த்துபோய்விட்டன.

அப்போது, (ஹாத்திமானவர்) நமதுமனதில், அந்த அண்மை நனமில்லாத கன்னப்பயல்கள் நம்மை மோசஞ்செப்தார்களானும், இன்னு மவர்கள் நம்மிடத்தில் ஆண்டவன்போலே கேட்பாராகிற் சந்தோஷமாக நம்மிடமிருப்பதை யெல்லாம் கொடுக்கலாமென்றும், இப்போது மவர்கள் நமது கண்ணிற் கிடையாராகி லவந்தளுக்கு வேண்டியதைச் கொடுக்கலாமென்று மெண்ணக்கொண்டிருக்கையில் (ஹாத்திமுக்கு) நித்திரைவந்து நேரிட்டபோது, அந்த நித்திரையிலோர் கணவுகண்டார், அஃதென்னெனில், ஒருமனுடன் தம்மி டத்தில்வந்து நின்றுகொண்டு மிகுந்த சத்தமாக, ஒகே, ஹாத்திமே, நீரொன்றுக்கும் விசனப்படாதையும் ஆண்டவன் கரிமானவன், நக னவன் அவனுக்குத் துணையாக இருக்கிறான், அவனுமமை யில்விட்டம் கொண்டவந்து சேர்த்தான், இதுவுமவனுடைய லுங்குமத்தா யிருக் கும், அதிலும், நன்மையாயிருக்கும் ரதியமாட்டார், இவ்விடத்தில்வேண் டிய களானு விருக்கிறான், ஆண்டவ னந்த வஸ்துவையெல்லா மும் காக மறைத்துவைத் திருக்கிறான்.

ஆகையால், நீரொழுது அந்தக் களானுவை யெல்லா மெடுத்துக் கொள்ளுமென்றுசொன்னார், அதுகேட்டு (ஹாத்திம்) அவரோடும், ஒரு வருந் துணையிலலாம லொன்றியா யிருக்குற நான் அந்தப் புகையல் களானுவை யெப்படி யெடுப்பேன், எவ்விடம் கொண்டுபோவேனென் னு கேட்டார், அதற்கவர் (ஹாத்திமைப்பார்த்து) ஒகே, (ஹாத்திமே) நானேயதின் மில்விடத்தில் இரண்டுபேர்கள் வருவார்கள், அவர்க ளிடத் திருட்டுக் கிணற்றில் நின்று மும்மை வெளிப்படுத்துவார்கள், நீ சுவர் கோக் கொண்டும், இந்தக் களானுவையெல்லா மெடுப்பீரென்று சொல்

விடம் போனார், அதுகேட்டு (ஹாத்திமான) மிகுந்த சந்தோ ஹம், ஆண்டவனை நினைத்துத் தலை மீது தாக்கெய்து கொண்டிருந்தார், பின்ன ரங்கோ ரொளி வாசித்து வெளிச்சம் காணப்பட்டது, பின்னர், கொஞ்சநேரம் அடுத்து இரண்டுபேர்க ளும் கிணற்றி னருகாமையில் வந்து தெரிய சத்தம்த ஒகே, (ஹாத் திமே) யும் குறுகுண்டா யிருக்கில் என் னைம்புத் தெளிர் ஜவாபு கொண்டு சொன்னார்கள்.

அதற்கு (ஹாத்திம்) ஜவாபாக ஆண்டவன் ஒரு பாயல் நானி னுவனாய் நாயிர் பிழைத்து ஹயாத்தா இருக்கிறேனென்று சொன் னார், பிற்பாற், வந்தவர்கள் (ஹாத்திமோடும்) நான்கள் கிணற்றிற் கையை நீட்டுகிறோம் நீரந்தக் கையைப் பிடித்துக்கொண்டு மேலே யேறி வாவேண்டுமென்று சொல்லித் தங்கள் கையை நீட்டினார்கள், அக்கையை (ஹாத்திம்) பிடித்துக்கொண்டு மேலே யேறிவந்து அவர் இப்போத நித்தத் துறவில் மிகுந்த திரவிய மிருப்பதால், உங்கள் கையை நீட்டி யெடுப்பீர்களாகில் அந்தத் திரவியம் கைக்ககப்படு மென்றுசொன்னார், அதுகேட்டு டவ்விருவரும் (ஹாத்திமைப்பார்த்து) தங்கள் திரும்பிவருகிறேமென்று சொல்லி விட்டுப்போய்க் கொஞ்ச நேரம்போய்ந்து இருவரும் வந்து ஒருவர் கிணற்றி லிறங்கினார், மற்ற இருவரமேலே நின்றார், அப்போ துள்ளே யிறங்கினவர், அங்கிருக் கும் களானுவையென்று சொல்லுது மேலே யெறிந்தார், எறிந்தவைக ளை யெல்லா மேலேநிற்கப்பட்டவ ரெடுக்கெடுத்துப் பெரிய குப்ப லாகச்சேர்ந்து (ஹாத்திமுடைய) வசத்து லொப்பிவித்துப் போட்டுப் பின்னர்.

அவ்விருவரும் எவ்விதமாகவோ கண்ணுக்குத் தோற்றமற்றபோய் விட்டார்கள், இவ்வித மவர்கள் போனது (ஹாத்திமுக்குத் தெரியாது) பின்னர் (ஹாத்திமானவர்) அந்தக் களானுவைப்பார்த்துத் தமது மன தில் இந்தவேளே யந்தங்கள்நாங்கள் (எ) பேர்களு மிப்போ நிங்கே யிருப்பார்தானாகில், இந்தக் களானுக்களையெல்லாம் அவர்களுக்கேமேற் றெதுவிடலாமே. அதனால், அவர்கள் தரித்திரம் நீங்கிப் போவதால் நான் வழிப்போக்கனாய்ந் கொந்தகைசெய்து கொள்ளையாடிக்கொண்டா டார்களேயென் றெண்ணக்கொண்டு பின்னர், அந்தக் களானுவினுள்ள வயிற்ற வுறிப்புநீர் யெடுத்திட்டுத் தீக்கெட்டுக்கொள்ளும் நவாய்கை

கச்சா

பகாபஞ்சவிவரண ரூபகம்.

சுளும்; தெருங்களு மெடுந்துக்கொண்டு, அந்தக்கவர்கள்
களைக் கொண்டு பாசையின், ஆண்டவனை தேடிக்கி யெழுநூன்
டவனே நீ யெழுநூன் பென் கண்ணிற் காண்பிக்க வேண்டி
மென்று துஆகி கட்டிவைத்து கொஞ்சக்துமீப்போகையில், அந்தக்
கிழவியானவன் மனப்போல் வலும்போட்டுப் பிச்சைகேட்டுக் கொண்
டிருந்தான் அந்தக் கவனியுடையவனில்.

நான் மிகுந்த மிகுந்த கலால், என்கொதுவேனு முழுதூறிய
துண்டாயிருந்தும் கொடுக்கின்று கேட்டான், அப்போது, (ஹாத்திமா
னவர்) முன்கண்ட கிழவியுடைய கலால் அதுவன் வார்த்தைக்கு மிகுந்த சந்
தோஷமுடைந்து, தம்முடைய அங்கதற்காலிலிருக்கிற தேயிலி நீய்
யுங் கொஞ்சம் அஷற்பியை யெடுத் தவள்ளையிற் கொடுத்தி விட்டு,
அவளுக்கு முன்னாலே போரும்போது, அந்த முழுதூறிக் கிழவியான்
வன் வழக்கம்போலே தன்னுடைய குமாரகடைய எழுநூன்களையும்
சுத்தமிட்டுக் கூப்பிட்டான், அதுகேட்டுடனே அந்த வேழமுன்னர்
சுளும் திடென லிவளிடத்திலுந் தாருகி யென்னென்று கேட்டான்
கள், அப்போது கிழவியவர்களைப்பார்த்து, மகனே பொருவ சென்னை
நிறைய அஷற்பிகளைக் கொடுத்து விட்டுப் போகிறு நென்று சொன்
னார். அதுகேட்டவர்கள் வினாவாக நடந்து (ஹாத்திமுடைய) பெரிய சக்ரோஷங்கொண்
டேந்தது) அவரைப்பார்த்து, ஒகே, வாலிபயோ நீ கொடுக்கே போகிறீர்வென்று
கேட்டதற்கு (ஹாத்திம்) அவர்களை முன்னாடித் தவராதலா வலர்களைப்
பார்த்து, ஒகே, பிரியமுள்ள எனது துணைவர்களை யுங் களிமமாக
நாடுஞ்ருவாக்குக் கேட்கிறேன், அதை நீங்க கொப்புக் கொள்கிறீர்
ளாகில் அதைதான் சொல்லுகிறேனென்று சொன்னார்.

அதற்கவர்கள் (ஹாத்தி மானவரைப் பார்த்து) நல்லது, நீரென்ன
சொல்லுகிறீரோ சொல்லுமென்று கேட்டார்கள், அப்போது (ஹாத்தி
ம்) அவர்களைப் பார்த்து இனிமேல் நீங்கள் சொல்பாதகமான
தொழில்களைவிட்டுத் தொன்பாச்செய்க்களாகில், உங்களுக்கு மேழுதலை
முறைவரையிலும் யாதொரு குற்றவியிலுமாம் நின்றுகொண்டிருந்
தும்படியாக வேண்டிய இரத்தினத்தி, நகைகள் முந்நாகிய களஞ்சூர்
தருகிறேனென்று சொன்னார், அதற்கந்தக் களன்கள் (ஹாத்திமைப்
பார்த்து, ஒகே, அருமையான வாலிபயோ பெய்களுடைய வயிற்றின்
கொடுமையா எல்லா நாய்க் கிவியிருக்கா னுமாய் செய்கிறோம்.

பேதாதுநகர் பாத்துஷுமகள் வல்லா ராசுடு

அனல், அப்போது நீங்கள் சொல்லுகிறதுபோல் நல்லதொன்று நீங்கள் கொடைத்
குமாவில் நாய்களோன்ற வேலைசெய்கிறோம், பெய்யமாட்டோம், மேலும்,
அப்போது நீ சொங்களுக்குக் கொடுக்குத் தர வாகவந்த நாயினததுச்
செய்திறபடியால், இனிமேல் நாய்க் களாயிசு ரியந்திர களவை விட்டு
விடுதேளும், இன்னும், ஆண்டவனுக்கு ராஜியில்ல வேலையைக்கு
தெய்யமாட்டோ மென்று சொன்னார்கள் அதுகேட்டு (ஹாத்திம்)
அவர்களைப் பார்த்து நீங்கலிப்போது சொன்னதென்படிக்கு, ஆண்
டவன்பக்கத் திரும்பி யெனக்குச் சத்திப்பஞ்செய்து தருவீர்களாகில்
நானுங்களுக்குச் சொன்னபடிக்குக் கலாநிதக் கணக்கெல்லாம் கொடுப்
பேன், அதனால், நீங்கள் அயிஸ்வரியயாகுகிப் போகிறீர்களென்று
சொன்னார்.

அதுகேட்டவர்கள் (ஹாத்திமைப்பார்த்து) நல்லது தாங்களதை
முதலிலெங்களுக்குக் காண்பித்தார், பின்னர் நாய்கள் தொன்பாச்செய்
கிறோமென்று சொன்னார்கள், அதுகேட்டு, (ஹாத்திமானவர்) அவர்
களைக் கட்டிக்கொண்டு, அதிப் பழங்கிணற்றண்டைவந்து, அங்கே
யிருக்கிற களஞ்சூரைக் காண்பித் திவைக்கையெல்லாம் நீங்கலெடுத்
துக் கொண்டு நான்கொன்னசொல்லி நிறைவேற்றவேண்டிய தென்று
சொன்னார், அதுகேட்டுக், களன்கள் களஞ்சூரின் மிகுதியையும்
(ஹாத்திமுடைய) சொல்லையும் பார்த்துப், பெரிய சக்ரோஷங்கொண்
டெல்லோர்களும் கைகூப்பிட்டு (ஹாத்திமைப் பார்த்து) தாங்க
ளென்னசொன்னானே அதை நாய்கள் செய்கிறோமென்று சொன்
னார்கள், அப்போது (ஹாத்திம்) அவர்களைப்பார்த்து நீங்கள் சகலரும்
இவ்விதமாகச் சத்தியம் செய்யவேண்டியது, ஆண்டவன் ஹாவிது
நாடுஞ்ருவாக்கும், அருமையாகவும், எல்லா இன்சான்களுடைய நடவதையை
யும், செயலையும், மனவெண்ணத்தையும் அறியப்பட்டவனாக இருந்
தெனார்.

ஆதலால், நீங்க ளின்முதல் ஆரிகளின்மட்டிலும் யாதொமொரு
வரைத் தொந்தறை செய்யாமலும், திருடாமலும் நிருக்கவேண்டியது,
அப்படி யல்லாமல் நீங்கள் திருவிவீரகளானு ளாண்டவனுடைய கலா
தென்னுங் கோபத்தி லைப்பட்டுப் பெரும்பாடு படுவீர்களென்று
சொன்னார், அதுகேட்டவர்கள் நன்றாகக் கொள்ளும் இனி மாய்கள் திருடு

சாக்குகே விற்று பால் தினுசுகளையும் வாங்கிக்கொண்டு, எங்களுடைய ஐந்தா சேர்ந்தான், ஆனால், நானாஸிட்டு வெளியே வந்ததகந்துக்கு போனபிறகு, என்னைப்பென்சுதியானவன், வேலைசெய்தே வேர் ஹப்பி பயலை வைத்துக்கொண்டிருந்ததூதவிசு குணியகாரரிடத்திலிருந்து மணியை மீட்டித் தானாஸிட்டுத் தன்னிடத்தில் வைத்துக்கொண்டிருந்த நானாஸிட்டு சேர்ந்தபின்ன நானாஸிட்டு, நான் சுத்தமாறி நித்திரை செய்குகொண்டிருந்தையில், அவன் வேலை பார்த்து என் தலையில் இருப்பானியை அடித்துவிட்டான், அந்தால் நான், நாயுருவாகிப் போய் விட்டேன், அதுகண்டவனென்னை அவன் விட்டைவிட்ட ம வெளியே தூத்திவிட்டான்.

அப்போது நான், காதுகளைப்படித்துத் தலையைக் கீழேபோட்டுக் கொண்டு கடைவிதிப்பக்கமாக வந்தேன், அவ்விடத்திலுள்ள நாய்கள் என்னைக்கண்டு இது வேறேயிடத்திலுள்ள புதுகாயென்று என்னைக்கண்டதுக் கடிக்கவந்ததுகள், அதற்காகப் பயந்து நா லோடிவந்தேன், தடிவரும்போது எத்தனையோநாய்கள் என்னைப் பின்புட்டித்தூத்துவதினும் பெரியபயங்கொண்டு என்னுடைய பதியைவிட்டு மித்தக் காட்டுக்குவந்தேன். அப்படிவந்ததில் நான் முன்னாறகிவிட்டது அந்த லெனக்குப் பசுநாகத்தால் மிகுந்திருந்தமுண்டாகி, நாளை அக்கொண்டு நாவிடங்களைவிட்டு விட்டுக்கொண்டிருந்தையில், ஆண்டவன், தன்னுடையபாலை தங்களை இவ்விடத்துக்கு வரச்செய்து, அதனால் தாங்கள் என்னுடைய பசுவையும், பத்தையும் தீர்த்து, என்னுடைய காப்பாற்றி, என்னையு மனுஷர்களைக் காப்பாற்றி, இச்சொற்களை ஹாத்திம்கேட்டு மிகுந்த மனவருத்த மடைந்து தலையை முழங்காலில்வைத்துக் கவிழ்த்துகொண்டிருந்த பின்னர், தலையையுயர்த்தி அம்மனுடையபார்த்து, ஒகே, என்னுடைய பிரியமான தோழனே, யன்னுடையவிட்டு எத்தகாத்தி விருக்கிற தென்று கேட்டார்.

அதற்கவன், ஹாத்திமைப்பார்த்து என்விடானது இந்தக் காட்டுக்கு முன்னாட்பயன்புறா மிருக்கின்றது, அந்தவழின்பேர் (குறத்தி) என்று சொல்லப்படுமென்று சொன்னான். அதுகேட்டு (ஹாத்திம்) அம்மனுடையபார்த்து, அந்தப்பட்டணத்தில் (ஹாத்திம் சவுக்கரிருக்கிற) அவருடைய மகளானவன் (முன்று சவுக்கர்கள்) வைத்

திருக்கிறான், அந்தப் பெண்ணைவன் என்னைப்போது சந்திக்காக அனுப்பினான், அதற்காக நான்வந்தேன், ஆனால், அந்தச் சந்திப்பானது பாடுதெனில், நான்நதவேலை செய்யவில்லை இன்றைய ராத்திரிக்கு என்வேலைக்காகு மென்பதாம், என்றுசொன்னான். இவ் தம் ஹாத்திம் சொன்னதுகேட்டு, அம்மனுடன் மிகுந்த, சந்தேகாவத கொண்டவனாக (ஹாத்திமைப்பார்த்து) என்னுடைய இடுக்கநகரத் தீர்த்த தகப்பனின் தாங்கள்கொன்னது சரிதான், நானாமந்தப் பட்டணத்திலுள்ளவனதானென்று சொன்னான்.

அதுகேட்டு, (ஹாத்திமானவர்) அம்மனுடையபார்த்து, ஒகே, என்னுடைய தோழனே, நீ அந்த இரும்புமுனையை யுனையில் பந்திரமாக வைத்துக்கொள், அந்தேனானால் இவ்விதமாக அது நனைச் செய்ததற்காக, அவளை பதில்செய்ய வேணுமென்கிற என்னமுனக் குந்தாற் கொஞ்சம்பொறுத்துச் சமைப்பார்த் துன்பென்சாதிதலை யில் இந்தமுனையை அடித்து விட்டால், அவன் நாயாகிப் போய்விடவானென்றுசொன்னான் இவ்விதம், பேசிக்கொண்டிருவரும் அக்காட்டின விட்டுப் புறப்பட்டு முன்றுினத்தில் அந்தப் பட்டணம்வந்து சேர்ந்தார்கள். சேர்ந்தபோது, அம்மனுடன், (ஹாத்திமைக்கட) அழைத்துக்கொண்டுபோய்த், தன்னிடம் நட்டையி லுட்காரவைத்து விட்டுத் தான் விட்டுக்குப் போனான்.

போனபோது, அங்கிருக்கிற வேலைக்காரர்களும், அபிமையானவர்களும், தங்களுடைய எஜமானைப் பார்த்தவுடனே கண்ணீர்விட்டுக் காலில்விழுந்து புரண்டு புரண்டழுநார்கள். ஆனால், அவனுடைய பெண்சாதிமாத்திர மவளுடைய சப்பிரமஞ்சத்தினமே லொருவேலைக் கூராவோடு கட்டியனைந்துக்கொண்டு சுத்தமாறி இருவரும் குறட்டை விட்டவர்களாய் நித்திரை செய்கிறதைப் பார்த்து மிகுந்த கோபங் கொண்டி, தன்னுடைய கத்தியை யுறையில் நின்று முருகி அந்த வேலைக்காரனுடைய கழுத்தை யடித்துவிட்டுத், தன்னுடைய பெண்சாதி யின் தலையில் அந்த இரும்பு முனையைவைத்து ஒரே அடியில் இறுக்கி, அந்தநரையைக் கயிற்றினுக்கட்டி வெளியே விழுத்துக்கொண்டு வந்து கட்டிவிட்டுப் பின்னர், ஹாத்திமுண்டை எகையப்படித், தள்ளோ அழைத்துக் கொண்டுபோய், அவ்விடத்தில், உயர்ந்த பட்டுப்போர்

வையினுள் கிரிப்பு விரித்து, அதின்மே லுட்காணவந்துப் பின்
னர், (ஹாதிமுக்கு) அந்த நாயைக்காண்பித்து இவனென்றோ மந்தி
ரத்தால் நாட்டுக்கி மக்களெய்த முரேலி இவனாயிருக்குமென்று சொல்
லிப் பின்னர், அவன் கொடிய ஹிபலிப் புழுக்கையைக்காட்டி இவன்
தான் இவனாகப் போக்தவனாக இருப்பானென்று சொன்னான்.

இவ்விரண்டாம் சங்கதிகளை (ஹாதிமானவர்) பார்த்தும், தேய்
மிருத்த ஆச்சரியமடைந்து, அவனைப் பிர்ந்து, ஒகே, எனது நோழ
னே, நீ இவனையே ஹியில்கை செய்நாயென்று கேட்டார், அதற்
கவன் இவன் சம்பந்த குற்றத்துக்குத் தகுந்த தண்டனையாயிருக்கும்,
அவன்செய்தது, அவன் ஹியில்கைத் தேரிட்டதென்றும், இனி
நானித்தேசியப் பத்தால் நீதாமொருவரும் இப்பேர்ப்பட்ட வேலை
செய்யமாட்டார்களென்று, இந்த அலுவலகச்செய்யப் பட்டவர்களுள்
அவனிடமிருந்து விலகிப் போவார்களென்றும், சகலருக்கும் அச்சமவருமா
யென்று சொன்னது என்று சொல்லி வெட்டுப்பட்ட புழுக்கையைத்
தன்னுடைய கொல்லையிற் குழிவெட்டிப் புதைத்துப் போட்டார்.
பின்னர், தன்னுடைய பார்தி குலாழாருக்கு வேண்டிய வெகுமதி
கள் கொடுத்துச் சந்தோஷப் படுத்தி நாட்டிலுமுள்ள வெளியிலே
தாத்திவிட்டு அன்றைய இரவுவல்லாம் ஹாதிமுக்கு விடுத்துச் செய்து
வேண்டிய சந்தோஷப்படுத்தினான்.

அந்நிருத்தினால், (ஹாதி) மிருத்த சந்தோஷத்தை யடைந்து
வெகு சவுக்கியமாக அன்றிரவுவல்லாம் அவனிடமிருந்து பொழு
துவிடாப் பின்னர், அவனிடமாக வந்தால் பெற்றுக்கொண்டு காறு
வான் சூறில் இருக்கின்ற சவுகாருகையை மனவிடமாகவந்து அவ
னைப்பார்த்து நீ என்னசெய்வறி என்றுகேட்டார், அதற்குச் சவு
காருகையமகன் (ஹாதிமைப்பார்த்துத்) ஆங்களுடைய (ஹாதி
துக்கும்) இரேகத்துக்கும், சவுக்கியத்துக்கும் நான் ஆண்டவனிடமா
கத் துஆக்கெட்டுக்கொண்டிருக்கிறேன், ஆனால், முன்னாலே சந்தம்
வந்துகொண்டிருந்ததே அந்தச் சந்தமானது, நீங்கள் புறப்பட்டுப்
போனபின்பு நின்றபோயிருக்கின்றது, அந்தகாக் குரில்சூதாந
ருடையமகன் நீங்கள் வருகின்ற வழியைப் பார்த்துக்கொண்டிருக்கிற
னென்று சொன்னான், அப்போது (ஹாதிமைப்பவர்) அவனைப்
பார்த்து அதற்குச் சந்தோஷமில்லை, ஆண்டவன் இருப்பதால் அந்தச்

சேதியை அதற்குமொன்றி வந்திருக்கிறேனென்று சொல்லிவிட்டு,
ஹாதிசுடையமகன் விட்டு வச்சப்படியி னருகிற்போய் நின்றார், அப்
போது வாசற்காக்கின்ற சேவகாட்கள் (ஹாதிமை) வந்திருக்கிறப
போய் ஹாதிசுடைய மருளுக்குத் தெரிவித்தார்கள்.

அப்போது, அவன்விட்டுக்குள்ளே சந்தவாதி பதாரப்போ
சொல்லித், தான் அதனுள்ளே யிருந்துகொண்டி தன்னுடைய
மனவிடமாக, (ஹாதிமை) யைமுத்துக்கொண்டு வருவதற்குச்
சொன்னான், அதுபோலவர்கள் (ஹாதிமை) யைமுத்துக் கொண்டு
வந்து, அங்கே பதுதாவின் கிட்டி கொரு நாற்காலி போச்செய்து,
அதிலே (ஹாதிமை) யிருக்குப்படிக்குச் செய்து பின்னர் அவரி
தில் சவாலுடைய வந்தமாவத்தைத் கேட்டான், அப்போது,
(ஹாதிமானவர்) தாமவலிம் விட்டுப் புறப்பட்ட பின்னர், நடந்த
வாதமான முழுதும், ஹிமுதல் அந்தம்வரையிலே நடந்த செய்திகளை
பும், நன்பேரில் வந்த துன்பங்களையும், நான்பார்த்த ஆச்சரியங்களை
பும் சவுகாருகையத் தெரிவித்தார், அவைகளை யெல்லாம் கேட்டு
ஹாதிசுடைய (ஹாதிமை) பார்த்து ஒகே, வாவிமாவலிமோ நீ
சொன்ன வெறுத்திருக்கின்றது, முன் வந்த சந்தம் இப்
போது வருகிறதில்லை, இதுவே போதுமான தாயால், இனிச்
சுறுக்கில் நீபோய் (மாஜேருப்பரி பார்த்து) (வெடய) மொகருவைச்
கொண்டு வருமென்று சொன்னான்.

அதுகேட்டு (ஹாதிமானவர்) மகாசந்தோஷமாகப் பாயானவர்
கி அவனிடத்தி லுத்திரவிபற்றுக்கொண்டு, அந்தச் சவுகாருகைய
மக்கிடமாகப்போய், அவனைப்பார்த்து நீ யாருளாங்கும யோசிக்க
வேண்டியதில்லை, இப்போது நான் (மாஜேருப்பரி பார்த்து) வ
டைய) மொகருவை வந்திக்கொண்டு வரப்போகிறேன், அது வ
டைய முன்னுசவாங்கையும தெரியப்படுத்திப் பின்ன ருன்னுடைய
மருகுக்கென்ற பெண்ணோடு செர்ந்து வலத்தேனென்றுசொல்லி
அவனிடமாகவு முத்திரவிபற்றுக்கொண்டு, அவனிடத்தில் நீண்ட
புறப்படிபித் கொஞ்சனாம் காவென்கிரத்திப்போய் மிருத்த இளைப்
பாகிப் பசிதாத்துடனே ஒருநாற்றின் கிழே போயிருந்து மிருத்த
விரைந்தை யடைந்துகொண்டு, தமது மனநிலைவல்லிளது யாதெ
னில், நாம் இப்போது நலமாவதற்குச் சவுகாருகைய பார்த்துக்கொ

விடம்போய்க்கண்டு அவரால் (மாணேறோப்பரி பாத்துஷாவுடைய) விட்டுக்குப்போனால், அப்போதவர் சரியாகத் தன்விட்டைக் காண்பிப்பாயென்று முன்னிற்றங்கிய (காமென்ற) துறவிவிறங்கினார்.

இவ்விரம் (ஹாத்திமானவர்) துறவிவிறங்கிக் கொஞ்சகாளைக்குப் பிறகு, அவர் முன்னப்போன காடு வனத்திரம் நோற்றியது, அதுகண்டு, அவ்விடத்திலிருந்து நடந்துபோய் எவ்வெங்களைப்போய் சுற்றிப்பார்த்துக் கொண்டு முன்ப்போன ஊரிப்போய்ச் சேர்ந்தார், அப்போ தங்குள்ள தேவுகள் நாய்ப்பக்கங்களிலு மிருந்துவந்துபார்த்ததில், இவர் (ஹாத்தி மென்றது) மகா சந்தோஷமாய் (ஹாத்திமைத்) தங்கள் ஊருக்கழைத்து கொண்டுபோய் மனதென்ற பிடத்தி லிருக்கவைத்து விதி விதமான பதார்த்தங்களை விரும்புகொடுத்தார்கள், பின்னர், இவ்விதமாக அவ்விடத்திலுள்ளவர்க ளாவாவோ (ஹாத்திமை) அருகைக் கத் தங்கள் தங்களுக்குக் கழைத்துக்கொண்டுபோய் விருத்து செய்வித்துக்கொண்டுபோய் விடுவார்கள், இவ்விதமாக ஊர்கள் தோழமுள்ளவர்கள் கொடுத்துக்கொண்டு கடைசியாய் (புரதுகாஷ்டவுடைய) அபிமானவையிற் கொண்டுபோய்ச் சேர்த்தார்கள், அப்போ தந்தப் (புரதுகாஷ்ட பாத்துஷாவானவர்) ஹாத்திமையெதிரே நின்றதோர் கொண்டு போய்த், தம்முடைய காமசனத்தி லுட்காவைத்து மதியூகிகளான மந்திரி யோதானிகள் முதல் பமற்றுண்டான ஜனங்களை பெல்லாஞ் சேர்த்துப் பெரியகட்டப் பவைத்துக்கொண்டு மிருத்த மரியாதைகளெல்லாஞ்செய்து களைவாஞ்செய்து கோலமாகச்செய்து, பின்னர் (ஹாத்திமைப்பார்த்து) இப்போ துரிவிட்டம் வந்தவிடமென்னவென்று கேட்டார், அதற்கு (ஹாத்திம்) (புரதுகாஷ்டபாத்துஷாவைப்) பார்த்து, ஒகே, பாத்துஷாவானவோ (மாணேறோப்பரி பாத்துஷாவுடைய) இடமாக இருக்கின்ற மொகருவை வாங்கப் போகிறே னென்று சொன்னார்.

அப்போ தந்த பாத்துஷா (ஹாத்திமைப்பார்த்து) ஒகே, (ஹாத்திமே) அவனிடமாக இருக்கிற மொகருவை வாங்க எவராலும் கூடாது, அப்படிச் கூடுமென்று வருகிறவர்களுக்குத் தாக்கத்துயில்லை, மேலும் அவனிடமாக மனுட்கள் போனால் சலாமத்தாகத் திருமபி வருகிறது மில்லை, அப்படிப்போன மனுடர் வருகிறது மிருத்த கடினமாயிருக்கும்,

இப்போ தவன் (சமர்கந்தாவென்ற) இடத்திலிருக்கிறவென்று சொன்னார், அதுகேட்டு ஹாத்திம் (புரதுகாஷ்ட) பாத்துஷாவைப் பார்த்து, அய், பாத்துஷாவே அதைக்குறித்துத் தங்கள் யோசிக்கவேண்டியதில்லை, அக்டேனெனில், என்னை யிதவையிலுங் கொண்டுவிட்டுச் சேர்த்த ஆண்டவன், அவனிடமாகவும் கொண்டுபோய்ச் சேர்ப்பான், ஆனால், தாங்கள் வழியையமாத் தாங் காண்பிக்கும்படியான வழியெய்யவேண்டியது, அதற்காகத் தங்களுடைய மனுடரி லொருவரை பென்னேடு மனுப்பவேண்டியதென்று சொன்னார், அதுகேட்டு (புரதுகாஷ்ட) பாத்துஷா (ஹாத்திமைப்பார்த்து) ஒகே, என்னுடைய தோழனே, நீரிந்தச் சொல்லி விட்டு விடுமீ, நீர் சொல்லுகிற விடிகாமானசெ நல்ல லல்லவென்று சொன்னார்.

அதுகேட்டு, (ஹாத்திம்) பாத்துஷாவைப்பார்த்து, ஒகே, பாத்துஷாவே, தாங்கள் சொல்லுகிறது சரிதான், எனாலும், உங்கள் சொல்லித் தந்த நிதப்பற்கென்னாலே கூடாது, அக்டேனெனில், ஒரு பெண் போய் லொருவன் இச்சைக்கொண்டு பாதிபுயிர் இழந்தவனாக இருக்கிறான், அவனுக்கு நான் சம்பக்கை கொடுத்துவிட்டு வந்திருக்கிறேன், அவனோ நான்வருகிறவழியைப் பார்த்துக்கொ ண்டிருப்பான், அப்படியவனுக்கு நான்சொன்னசொல்லித் திறவே நிறம்போனால், வினாக அவனிறந்துபோவான், அந்தப்பழியென்றால் நம்மரும், அப்படியிருப்பதால், நா னென்னுடைய சவுக்கியத்தை நோயும் பாராட்டிக் கொண் டிருப்பேனெய்யானால், நானே ஆண்டவனாக தெவின்தமாக முகத் தைக் காட்டுவேனென்று சொன்னார், அதுகேட்டு (புரதுகாஷ்ட) பாத்துஷா, ஹாத்திமோடு யாதொரு ஜவாபுஞ்சொல்லாமல், உடனே யவர்கடிக் கிலதேவுகளைக் கட்டிவிட்டு, அத்தேவுகளைப் பார்த்து, ஹாத்திமைச் சுட்டிக்காட்டி, இவனாகீங்கள் (மாணேறோப்பரி பாத்துஷாவினுடைய) எல்கையிற் கொண்டுபோய் விட்டுவிட்டு, மறுபடியிவர் வருமானவும் நீங்கள் அங்கே காத்திருக்க வேண்டியதென்று தமது செய் தனுப்பினார், அப்போது (ஹாத்திமானவர்) பாத்துஷாவுடைய வந்தாரா பெற்றுக்கொண்டு, தேவுகளையும் கூடக் கட்டிக்கொண்டு நடந்து ஒருமாதஞ் சென்றபின்னர் (மாணேறோப்பரி பாத்துஷாவுடைய) எல்கையிற் போய்ச் சேர்ந்தார்.

இவ்வீடும், (ஹாத்திமான்வர்) அந்த நகரத்தி னென்னைவைச் சேர்ந்தபின்னர், உட்பு போன தேவர்கள், (ஹாத்திமான்வர்) இவ் மணியிலிருந்து இவ்மேற் போகப்போத அவர்களுடைய என்னைவும், அதிகாரமுமிருக்கு, ஆகலாம், நங்குளே மெய்களால் வரக்கூடாது, அல்லேனென்றும், அவர்களுடைய என்னைக்குப் போவீர்கள் உயிரோடே விட்டிடம் வருவதுமில்லை, யுயிரோடே யவர்கள் விடுவது மில்லை, ஆனால், ஒருவேளை யங்களுக்கு இவ் படிபோ தெரிவதென்று சொன்னார்கள், அங்கு செட்டு ஹாத்திமான்வர் வந்திடத் தவிர்த்து விட்டுவிட்டு, அவர்களுடைய துர்மையு பெற்றுக்கொண்டு, அந்த (புதுநாடு பார்த்துவிடாமல்) அதிகாரத்தி விருத்தி இடத்தைநோக்கிச் செல்வதால் நடந்துகொண்டிருக்கையில், இவருக்கெதிரி லே மலேயே நின்றவரும், அந்தப் போர்ப்பட்ட மலையானால், வானத்தை யூர்த்தி வந்தேறும் போதுகொண்டிருப்போலே தோன்றுகின்றது. அதிலே பலபல நிறுத்தமான நல்லநல்ல விருத்திகளும், கணிசமான விருத்தியாகியிருக்கின்றன.

இவ் தெய்வான மலையை (ஹாத்திமான்வர்) நடத் தனினருள் போகிறபோது, அவ்விடத்தில் காணு முக்கங்கலிவருந்து பரிசாதி கள்வந்து (ஹாத்திமான்வர்) குழந்தைகளைப் பெருவர்க்கொருவர் இவன் மனுடனாக இருக்கிற இவனை யுயிரோடே விட்டிடக்கூடாது, மேலு மிவ்வையார்ந்தான், இந்த மலையின்மே லேறவந்திருப்பவர்களைப்போலே தோற்றுக்கொண்டு செல்வதென்று சொல்லிக்கொண்டிருக்கிறபோது, அந்தமலையிலிருந்து செல்லுபவர்களை (ஹாத்திமான்வர்) கையைப் பிடித்துக்கொண்டு மேலேபோனார்கள், போனவுடனே (தொருநாடு) சென்றவர்களுக்கு (ஹாத்திமான்வர்) போட்டார்கள் ஆனால், அந்தவர்களுக்கு, கை, கழுத் திவையகளுக் கொன்றது போலும் கவனியா யிருக்கும், இப்போப்பட்ட விடங்குபோட்ட பின்னர், அப்பரிசார், (ஹாத்திமான்வர்) பரிசார், என்னவான, என்னக்குக்காது இவ்விடம் வந்தால், உயிரை விட்டிடத்திற் சென்றவர்களு லிட்டவர்கள் யார், இவ்வையல்வம் திருத்திச் சொல்லென்று கேட்டார்கள்.

அதற்கு, (ஹாத்தி) மலர்களைப்பார்த்து, என்னை விவரிடம் கொண்டுவந்து விட்டது ஆண்டவனாகியிருக்கும், நான் ஹாத்திமான்வர், சென்ற நகரத்திலிருந்து வந்திருக்கிறேனென்று சொன்னார். இவ்

சொன்னால் கேட்டவுடனே, அப்பரிப்பென்ற சொருவர்க்கொருவர் இவன் ஹாத்திமான்வர் பார்த்துவிடாமல் (ஹாத்திமான்வர்) வந்தவர்களுக்கு விருத்திவென்று பேசிக்கொண்டு (ஹாத்திமான்வர்) இப்போது நாய்கள் பேசிக்கொண்டது மெய்யா பொய்யா சொல் லென்று கேட்டார்கள், அதற்கு ஹாத்திமான்வர் மனதில் நாம் நிச்சத் தைச்சொன்னால் நம்மை யிவர்களுடையோடே விட்டிடமாட்டார்கள், ஆக லாம், பொய்சொன்னால் நாம் பொய்யானவையிலிருந்து, அந்த விட போது நாம் வாங்கொன்றும் சொல்லாம விருத்தால் நம்மென்றெண்ணி வளமேவென்று மெய்க்குத்துக்கொண்டு அவர்களுக்கு யாக்கொரு நவாபுத் தைவளமேவென்று அப்போது, பரிசாரவர்கள் சொருவர்க்கொருவர் யோசனை பண்ணினார்கள், இவனை தெருப்பிற் போட்டவன்வியத் தோன்று, அந்த யோசனைப் படிக்கு வளவோ கமம் குதல் கொண்டுவிவந்துபோட்டு தெருப்பு வளவோ யளவாய்ந்துகொண்டது, (ஹாத்திமான்வர்) கொண்டுவிவந்துகொண்டிருந்த தெருப்பிற் போட்டிவிட்டு இவன் வெந்துபோனவென்று நினைத்துக்கொண்டார்கள் போய்

ஆனால், ஆண்டவனாகியிருப்பினால் (ஹாத்திமான்வர்) அந்ததெருப் பில் மூன்றுநாள் வளவிலிருந்து சென்றபின், அவர்களுடைய விடுப்பிதான் இவர்களைவிடவது ஒன்றேவருவதுகவியில், இவ்விதமாக (ஹாத்திமான்வர்) அவ்விடத்திலிருந்து செல்லுபவர்களுக்கு (ஹாத்திமான்வர்) கைகளைப் பிடித்துவந்து இவர்களுக்கு முத்திகொண்டு பார்த்து, ஒகே, மனுடனே யுள்ளவையு குப்பம்போ சொருவருடன் (ஹாத்திமான்வர்) முன்னால் இவ்விடம் வந்திருக்கான், அவனை நாய்கள் தெருப்பிற் போட்டெரித்துக் கவியும். சாம்பலு மாந்தினிடே கே இப்போது நாய்களைப்பார்த்தால், அவனைப்போலே காணுகிறேனே, ஆக லாம், நீ அவன்னை அல்லவா நிச்சத்தைச் சொன்னென்று கேட்டார்கள், அதற்கு (ஹாத்தி) அவர்களைப் பார்த்து, ஒகே, விடுவதென்று பரிசாரவர்களை தெருப்பிற் போட்டெரித்துக்கொண்டார்கள் (ஹாத்திமான்வர்) தெருப்பிற் போட்டவன் (ஹாத்திமான்வர்) யொருபடியு கவனிக்கிறேபோட்டு மேலேயேயர் கன், (ஹாத்திமான்வர்) யொருபடியு கவனிக்கிறேபோட்டு மேலேயேயர் பெரிய பாரமான கவலைத் துடிக்கென்று அழித்திவிட்டுப் போய் மூன்றுநாட்டென்று காலநாய்கள் பார்த்துப்போது (ஹாத்தி) முடி யோடே யிருப்பதைக்கண்டு பெரிய கேட்புக்கொண்டவையெனியி

விழுத்து ஒருகலைப்பிடித்து இரண்டுமுன்று சுற்றிச் சுற்றி யெய்தித் தார்கள். அந்நேரமவர் பதின்மெட்டுக்கொடியை அறுகாத வழித்துலை யுள்ள சமுத்திரத்திற்போய் விழுந்தார்.

அக்கேயோர் ஓராவென்று முதலையானது, (ஹாத்திமைவிழுங்கி விட்டது) அப்போது, (ஹாத்திமானவர்) தன்னைமற்றது சுத்துமாறிக் கற்று, பின்னர், உணர்வுவந்து கண்ணைத் திறந்து பார்த்து நாமெங் கேயிருந்தோம், இப்போ தெங்கேவர் திருக்கிறோமென்று மிகுந்த வருத்த மடைந்து பயந்து அச்சப்பட்டு நான்குபக்கமுமோடி ஈரலையும், குடல்சுளையு மிதித்துக்கொண்டு திரிகிறபோது, அந்த முதற் பின்வாயில் மிகுந்த கோய்போலே செரிக்காமற் காணப்பட்டு, அது பயத்த அஞ்சலாகத் தண்ணீரளிடிக் கரையோரமாகவந்து வந்தி யெய்திவிடுகொண்டிருக்கும் பாது அகிலநின்றும் (ஹாத்திம்) வெளியில் வந்தவிட்டார், இவ்விதத்தில் (ஹாத்தி) முதலையாவில் நின்றும் வெளிப்பட்ட இவ்விடத்தில் மிகுந்த பளசனமாகப் பசியினால் தாகத்தினால் மொத்த யோசனபாதையைப் பார்த்துக்கொண்டே நபோது நடக்கக்கூடாடையாய் நிலத்தில் விழுந்து நாதுதிக்கிலும் பார்த்துக்கொண்டு கிடக்கையில், பரிஜாந்துடைய வேர் கூட்டம்வந்து, (ஹாத்திம்) விடப்பட்ட கப்பல்துறத் தாங்க ளொருவர்க்கொருவர் இந்த ஆதம்னுத்தான மூட்டன் யாரா யிருக்கும், இவ்விடத்தி லீவ வெளிவிதமாக வந்திருக்கிறான், இவனை யிங்கே யார்கொண்டு விட்டிருப்பார்களென்று பேசிக்கொண்டதிலே, ஒன்பார் (ஹாத்திமு டைய) அருகிலவந்து, அவரைப்பார்த்து, ஒரே, மனுடனே யுன்னை யிவ்விடம் யார்கொண்டுவந்து விட்டார்கள் அதைக் கூறுக்காய்ச்சொல் லென்றும்; அப்படிவிட்டவரைக் காட்டென்றும் கேட்டார்கள், அதற்கு (ஹாத்திம்) அப்பரியைப்பார்த்து, என்னை யிவ்விடத்திற் கொண் டெவந்து விட்டவன் துணிவாவையும், உங்கனையும், என்னையு முண்டாக் கிய கிருபையுள்ள ஆணை வந்தான் என்னைச் சமுத்திரத்திலுள்ள முத லையிறதில்கின்றும் வெளிப்பட்டித் தவிவிடம் கொண்டுவந்து சேர்த் திருக்கிறெனன்று சொன்னார்.

இப்போ துங்களுக்கு, ஆண்டவன் கொடுத்திருந்தால் என் பதொகந்தோ ஏதாவது கொடுத்தால் நலமென்று சொன்னார், அது கேட்டு, அப்பறிகள் (ஹாத்திமைப்பார்த்து) உனக்கு நாங்கள் எவ்வித

தம், அதைக் கொடுத்துப் பதொகந்திரப்போம், எங்களுடைய பாத் துஷாவினுக்காவது, யாதொருமனுட்களைக் கண்டவுடனே, யவர்களை யுயிர்வதை செய்யுமபடியா யிருக்கிறதே, அப்படி யிருப்பதால், இப் போது நாங்களுனை யுயிர்வதை செய்யாம னுனக்கு அன்ன ஆகாரங் கொடுத்துப் பசியாற்றிவைத்தால், அச்சேதி பெங்கள் பாத்துஷாவுக் குக் தெரியுமகில், அவருடைய ஆக்கனைக் குடப்பட்டுக் குற்றவாளி யாகி, அவரிடத் தெண்டனைக்குட் படவேண்டுமெயென்று சொன் னார்கள், அப்போ தவர்களில்கின்று மொன்று, மற்றப்பறிகளைப்பார்க் து, ஒரே, தோழன்மார்களே நீங்கள் ஆண்டவனுடைய அச்சத்தைக் கொண்டு பயப்படுங்கள், ஆன லிப்போது, நம்முடைய பாத்துஷா எங்கே யிருக்கிறார் நாமெங்கே யிருக்கிறோம் இவ்விதமிருக்கிற விஷ யத்தில்கீங்கள் சொல்லுகிறசொல் நல்லில்.

அலேதேனெனில், இந்த மனுடக தானக் இவ்விடம் வாலில்ல ஆண்டவனுடைய கிருபையாது முடி யிழுங்கியெங்கே யிருந்தான் யிவ்விடத்திற் கொண்டு வந்து விட்டிருக்கிறான், அது துடைய ஆபிச துணைம் கொஞ்சகரன் லேகத்தி லிருக்கு படி யிருந்தபடியால், முத லையின் வயிற்றில்கின்றும் வெளிப்பட்டித் தக்கிர மேலுமனுடான வர்கள், நம்மில் கின்று மிகுந்த கிருபையையும், மேன்மையை யு முடையவர்களாக ஆண்டவ னுடைய கிருபையிருக்கிறான், ஆதையால், நமக்கு நன்மை கிடைக்கும்படியாய், இந்தமனுடனை நமதுவிட்டுக்குட் கொண்டுபோய்க் காப்பாற்ற வேண்டுகிறதென்று சொன்னது, அது கேட்டுப் பின்னர், கூட்டத்தார்கள், சொன்னலோர் பரியைப் பார்த்து, நல்லது நீசொன்னதுபோல் நாம்; அந்த மனுடனுக்கு, அன்னங்கொ டுத்து ஒத்தாகையெற்றதை, நம்முடைய பாத்துஷா கேள்விப்பட்டால், நம்மை பென்னையெவார், நம்முடைய வுயிர்களை நாம் வினாச இழக்கும்படிக்கு வந்து கேரிடுமெயென்று சொன்னார்கள், அதுகேட் டு (ஹாத்திம்) அந்தக் கூட்டப்பறிகளைப்பார்த்து.

ஒரே, என்னுடைய கோரோசனத்திற் கொண்டு இங்களுடைய வுயினை வினாச இழக்கவேண்டியதில்லை, என்னை நீங்க ருயிர்வதை செய்குவிட்டால், உங்களுக்கு நலமாகும், ஒருகூற்றமும் வரமாட்டா தென்று சொன்னார், அதுகேட்டுச், சகலபறிகளும் யோசனைசெய்த தெவ்விதமெனில், இவ்விடத்தில்கின்றும் மேலுந் படபணத்தில், நம் முடைய பாத்துஷாயிருக்கிறார், அப்படி யிருப்பதால், நம்மையல்லாமல்.

அதுகேட்டு (ஹாத்திம்) அந்தப்பரிதாபப்பாத்து, ஒகே, என்னுடைய நேசமானவர்களே, என்னுடிக் கீழ்த்திருக்குமாகில், என்னை யொருவரு முடிவிலைகை செய்யமாட்டார்கள், ஆனால், இவ்விதமாக நங்கள் அச்சமடைவதால், என்னைக் கட்டிக்கொண்டிருக்கின்றனாடைய பாத்நுஷாவின முன்பாசப் போய்விடுகிற்களாகில், ஆண்டின்வேண்டியபடி செய்வாமைன்று சொன்னார், அதுகேட்டு, அந்தப்பரிகள் (ஹாத்திமைப்பாத்து) ஒகே, மண்டலே யென்பதில் அவ்விதம் செய்யக் கூடாது, நாங்கள்நாங்கள் காப்பாற்றுகின்றிருந்து,நாங்கள் அவசிடமாகவுண்டை யெடுவதைசெய்யப் போய்கே கொள்ளமாட்டோமென்று சொன்னதுகள், அதுகேட்டு (ஹாத்திம்) அப்பரிதாபப்பாத்து, என்னுடிருக்காக கேட்கள் வருத்தப்படவேண்டியதில்லை, நூலால், என்னை யெவ்விதத்திலும் அந்த (மாணேஜரப்பரி பாத்நுஷாவின்) சமுதந்திம் கொண்டுபோய் விடுவதன், அவ்வென்னை யென்ன செய்யவேண்டுமோ அதைச்செய்யட்டுமென்று சொன்னார்.

அஃ தெவ்விதமெனில், சமீபத்திரமென்ற கலசத்திலிருக்கும்) சவுக்கிதார்க்கிலிருந்து ஒரு பரியாயைன், அவ்விடத்திலுள்ள சதுதா நினைபைய அர்ஜுனகொண்டெவந்த ஆஜ்ஞகயிருக்கிறான், அவனுக்கென் னவுச்சரவென்று கேட்டான், கேட்டதற்குப் பாத்துஷா மந்திரி யைப்பார்த்து, அந்தப் பரியைத் தனது சமுதந்திற் சுவைத்துக் கொண்டு கும்படிச் சூரதாவுசெய்தார், அதுபோலப்பரியைக் கும்ப டிக் கொண்டவர்து பாத்துஷாவின்விடத்தில் விடப்பட்டபோது, அந் தப்பரி மிருத்த வணக்கத்துடனே கைகட்டி வாம்பொத்திக்கொண்டு (சலாம்பந்தகசெய்து) அர்ஜுனையைக் கொடுத்ததுச் சங்கதிகளை வாய் மொழியாலு மறிவித்தது, அப்போது (ஷாஹேரோப்பரி பாத்துஷா) அந்த அர்ஜுனையை வாங்கிப் படித்துப் பார்த்துக்கொண்டு, உடனே அந்தமனுடனே வெகுநாக்கவையாக நம்முடைய வுஜூதிற் கொண்டு வரவேண்டுமென்று தாக்கீதெழுதி அர்ஜுனகொண்டெவந்த பரியினிடத் திலேயே கொடுத்தனுப்பினார்.

அதுகேட்டுத் தோழிகள் கலரும் நல்லதென் துறுதிப்பட்டு
(ஹசனாப்பரிசாணைப்பார்த்து) காம் அவனை வெளியிற் கொண்டுபோ
கின்றவெனையிற் பார்க்கலாமேதவிர, அவன் பாத்நுஷாவின் சமுதம்
போனால், அவனைப்பார்க்க கமம்லே கூடாமென்று சொன்னார்கள்,
அதுகேட்டு (ஹசனாப்பரிசா) தன்னுடைய தாயாபிடமாகப் போய்த்
தோட்டத்துக்குப் போகவேண்டுமென்றுசொல்லி யுத்தராவெற்றுச்
கொண்டாள், ஆனால், அந்த ஊரில்வழக்கம் யாதாமென்றுத் தோட்
டத்துக்குப் போனால், அங்கே நாற்பதுகாலிருந்து வருகிறநாயிருந்
தும், பின்னர் (ஹசனாப்பரிசா) அவ்விடத்தின் பின்னும் புறப்பட்டுத்
தன்னுடைய தோழிகளுடன் கொஞ்சதுரம்போய், அத்தோழிகளைப்
பார்த்து, அந்த மனுஷன் மூலவகிதமாகப் பார்க்கலாமென்றுகேட்டுச்,
அதிரொரு பரிபாஷை (ஹசனாப்பரிசாணைப்பார்த்துத்) கல்கமென்
ற சமுத்திரத்தின் சுவத்திராசான காவற்காரர்கள் இன்னபாணதலில்

நின்றும் அந்தமனுடனைக் கொண்டுவருவான். ஆனதால், நா அந்நிடத்திற்போய்ப் பார்ப்போமானால் மெத்த நல்லாயிருக்குமென்று சொன்னான், அதுகேட்டுச், சகலரும் அந்த வழியாகப்போய்ப் பார்த்தார்கள்.

அப்போது, அந்தவழியில் வெகுதொலைதூரத்தில் மிகுந்தபடைகள் வருகிறதைப்பார்த்து (ஹசனாப்பரியானவன்) தன்னிடத்திலிருந்திற வொரு பரியானவனை யழைத்து அவனோடு, 'ஓகே, தோழியே நீ அதோவருகிற கூட்டத்தா ரிடமாகப்போய், அவர்களைப் பார்த்து நீங்கள் எங்கேயிருந்து எங்கேபோக வருகிறீர்களென்று கேட்டு விசாரித்துக்கொண்டு விரைவாக இவ்விடம் வந்து சேரென்றுசொயனுப்பினான், அதுபோலவன்போய், அவர்களைப் பார்த்து எங்கேயிருந்து, எங்கேபோக வருகிறீர்களென்றுகேட்டான், அப்போதவர்கள் இவளைப்பார்த்து நாங்கள் கலசமென்ற சமுத்திரத்தினருநிலிருக்கும் வலக்கையின் காவற்பார்த்தாக இருக்கும்நாங்கள் மிகுந்த வருத்தமடைந்து மனுடனை பார்த்துவிடின் சமுத்திரம் கொண்டு போய்விடுகிறதற் வருகின்றமென்று சொன்னார்கள், அதுகேட்டவன் அவர்களைப் பார்த்து நல்லது அந்தமனுடனைநான் கொஞ்சம் பார்க்க வேணுமென்று சொன்னான், அதுபோலவர்கள் (ஹத்திமைக்) காண்பித்தார்கள், உடனே யிவளோடித்து தன்னுடைய எஜமாட்டியாகிய (ஹசனாப்பரி) என்பவளைப்பார்த்து.

ஓகே, இராஜகன்னிகையே யொருவாவிபன் கைதியாகிவருகிறான் அவன் ஏப்பேர்ப்பட்டவனானால், அழகிலும், ரூபத்திலும், பிரகாசகும்படிமன மத்தாப்புடைய வெளிக்கம்போலே தோன்றிக் காவலிலே செத்த ரணபோன்றமுகம் வாடிவதங்கி வருகிறான், அவனை நான் கண்டேனென்று (ஹத்திமுடைய) அந்தஸைக் குவித்துந் தெரிவித்தான், அதுகேட்டு (ஹசனாப்பரியானவன்) மிகுந்த ஆவலாக இன்பங்கொண்டு (ஹத்திமர்னவரைத்) தான் பார்ப்பதற்குப் பிரியமாய்த் தன்னுடைய தோழிமார்களாகிய பரிநகைப்புார்த்து, ஓகே, தோழிகளே (ஹத்திமானவன்) இவ்விதமா விருப்பதால் நானவரை பெய்விதமாய்ப் பார்ப்பேனென்று சொன்னான், அதற்கவர்கள், (ஹசனாப் பரியைப் பார்த்து) ஓகே, பரிக்கூட்டங்களுக்கு நாயகியான ஹசனாலே, நீ சகல பேருக்கு முன்பாகப்போய், அந்த ஆண்பின்னையாகிய (ஹத்திமைப்

பட்டப்பகையிற் பார்த்து அனக்குத் தகாது, ஆனால், அந்த வாவி பனைக்கொண்டு, வருகிறவர்கள் இரவு காலத்தி லேனிடத்திற் றரித்துக் காவற்பார்த்துநாச சகலரும் நித்திரைசெய்கிற வேளைபார்த்து நாங்க அம்மனுடனைத் தூக்கிக்கொண்டு வருகிறோம். அப்போதுயவனாகச் சண்டிகொள்ளலாமென்று சொல்லிக்கொண்டிருக்கையிற் பொழுதுபோய் இராக்காலம் வந்துவிட்டது.

அப்போது, ஹசனாப்பரியின் கூட்டம் (ஹத்திமைக்) கொண் வெந்திருக்கும் லஸ்கமென்னும் படைக்கூட்டத் திடமாகப் பறந்து போய்ப் பார்த்தார்கள் அங்கே, சகலரும் தன்னமைமற் தஷாரில்லாமல் துணைசெய்கிறதையும் (ஹத்திம்) தன்னமைமற்று நித்திரை செய்கிறதையும், அவருடைய அழகுசவுந்தரியத்தையும் பார்த்து, (ஹத்திமை) மெள்ளத்துக்கி, ஹசனாப்பரியுடைய தோட்டத்திற் கொண் வெந்து வைத்துவிட்டு, அந்தப் பரிஜாதிகள் சகலரும் (ஹசனாப்பரியருகிறபோய்) அவளைப்பார்த்துத் தங்களுடையதோட்டத்தில், ஆதம் தூத்தான அந்த (ஹத்திமென்று) மனுடனைக் கொண்டுவெந்து வைத்திருக்கிறேமென்று சொன்னார்கள். அதுகேட்டுப் பரி (ஹசனாப்பரி) தன்னுடைய தோட்டத்திற்போய்ப் பார்க்கும்போது, அங்கே, மிகுந்த அழகு சவுந்தரியமுள்ள வாலிபராகி (ஹத்திம்) தன்னமைமற் தவராய் நித்திரைசெய்கிறதைப் பார்த்து, அவர்பேரில் இவன் ஆயிரமுயிராக ஆசைதொண்டு மோகவெள்ளம்பெருகி அவரை மெள்ள வசப்பிரியுஷாராக்கினான்.

அப்போது, (ஹத்திம்) உஷாராகிக் கண்ணைத்திறந்து பார்த்தால், ஒரு பரியானவன் சூரியப்பிரகாசமாகத் தன்னுடைய தலைமாட்டில் நிற்கிறதைப் பார்த்து நெஞ்சம் திடுக்கிட்டுப், புத்திமறந் அவளைப் பார்த்து, ஓகே, பெண்ணை ரூபவதியே, நீயார், இவ்விடத்தி லென்பார்த்து, ஓகே, பெண்ணை ரூபவதியே, நீயார், இவ்விடத்தி லென்னைக் கொண்டுவந்தது யானென்று கேட்டார், அதற்கந்த ஹசனாப்பரி மிகுந்த அன்பா சாரத்துடனே குஞ்சிரிப்புகொண்டு (ஹத்திமைப் பார்த்து) நீ, அச்சப்படவேண்டியதில்லை, அலிதேனென்றால், இந்தத் தல்ல, இப்போ திருந்த தோட்டமும், நானும், உன்னுடைய தோட்டமான தென்னுடைய தோட்டமாக இருக்கும், உன்னுடைய தல்ல, இப்போ திருந்த தோட்டமும், நானும், உன்னுடைய தோட்டமான தென்னுடைய தோட்டமாக இருக்கும், அதுகேட்டு (ஹத்திம்) தமதுமனத்திற் கிலேசப்பட்டெண்ணுகிறதாவது, இந்தப் பெண்

ஊனவன் பரியா சிறுக்கிறான், நாம் பரியாச் சூண்டிவிட்டோமென்று பதையிற் கைதூயி வீண்டுதோமென்று மிருந்த காபாசுவாகவும், பஞ்சமடைந்து ஊசனுப்பரிசையப்பாந்தது, நீ இப்போ தென்னோடுமே பஞ்சநரச் சொல்வதேண்டும், நா னிவ்விடத்தி லெல்லிதமாக வந்தேன், எனக் கியத்தொன்றுத் தெரியவில்லையென்று கேட்டார்.

அதற்கு, ஹசனாப்பரி (ஹாத்திமைப்பார்த்து) ஓகே, வாலிப்
 னே இந்நத்தோட்டபானது மீனாப்பரியிடையது, நா ஹவன் மகனாக
 வும், ஹசனாப்பரியென்னும் பேருடையவனாகவு மிருக்கும், நீ கை
 தியிலிவின்னும் வரப்பட்டசெய்தி இவ்விடந்திலெங்கும் பிரதிதமரண
 தினால், நானுன்னைப் பார்க்கவேண்டுமென்று மிகுந்த அன்புள்ள
 ளாகி யிருந்தேன், அதனால், என்னுடைய பரிமளானவர்கள் நானி
 பார்ப்புற்சாக வுன்னேத்துக்கி யிவ்விடம் கொண்டுவந்து வைத்தாக
 வென்றபரிசான்னான், அதுகேட்டு (ஹாத்திம்) குருகுளிப்புக்கொண்டு,
 ஹசனாப்பரியைப்பார்த்து, ஓகே, பரிமளசிகாமணி யானவனே, என்
 னை யிவ்விடங் கொண்டுவந்தகாரணமென்ன விருநாவி லென்னுடைய
 வேலையிற் சூற்றி நேரிட்டதேயென்று சொன்னார், அதற்கு, ஹச
 னாப்பரியானவன் (ஹாத்திமைப்பார்த்து) நன்றி, நீ சொன்னாம்படி
 யான் அப்போப்பட்டவேலை யென்ன, அதின் ன்கதையை யெனக்குள்
 தெரிவிக்க வேண்டுமென்று சொன்னான்.

அதுகேட்டு (ஊர்த்திமான்வர்) ஹசனாப்பரைப்படுத்தி, நான்
மோகனாப்பரி பாத்துஷாவுடைய) மொகனாவை வாங்கவந்திருக்
கிறேன் என்று சொன்னார், அதற்கு (ஹசனாப்பரி) குஞ்சரிப்புக்கொண்
டு (ஊர்த்திமான்வர்) துக்கே, வாலிபமான என்னுடைய பிரியமுள்
வாலிபர், அந்த மொகனாவை அவரிடத்தில் நின்றுமொகனாக்குகிறது சொல்
படுமொகனா சென்னை, அது மிகுந்த வசுத்தமான வேலையாகிருந்
தும், அங்கே குஞ்சரி அங்கிலித்திருப்ப போக மலக்குகளாலும்
கடாது, அப்படி யிருப்பதால், மனுஷக நெல்விறம் போவார்கள்
ஆயினு முன்னுடைய அகிலத்தால், அந்த மொகனா வங்கையி க்கப்ப
பட்டாது மகப்படும, அதற்காக நானுமுனை குதவியாக விருப்பே
னென்று சொன்னார். இவ்விதம், ஹசனாப்பரி சொன்ன சொல்லை
(ஊர்த்திமான்வர்) மிகுந்த சந்தோஷமடைந்து, பின்னர், இருவரு
மிகுந்த இன்பத்துடனே மோகமென்னுங்கடலில் மூழ்கி, இன்னபிரி
யாம் விருந்தார்கள். இருக்கையில்.

ஸ்ரீராமே (ஹாத்திமைக்) கைது செய்துகொண்டிருந்த படைத்
 தலைமையர்களும், சேலவர்களும், நித்தினாயில் நின்றுத் தெளி
 (வ) ஸ்ரீராமே பார்த்தும்போது) அவ்விடத்திலுள்ளவர்களுடைய
 தெரிந்து, அவர்கள் யிதவும் பயந்து அச்சமடைந்து காப்பாங்கு
 சான்றாவது, பாசே பரிசுதிகள் கைதிகளிடேயில் இச்சைப்ப
 உயனைத் திருடிக்கொண்டு போயிருக்கிறார்கள், இதற்கென்னசெய
 வேண்டும், இச்செய்தியை நம்முடைய பாத்துஷா அறிவாராவில் கம்மைச்
 சீமமாவீடமாட்டாரே, இத்தலைபேருக்கு முயிச்சேதம் நேரிடுமே,
 ஆனதால், நாமனைவரும் ஒருபக்க மறைவாயிருந்து தேடவேண்டும்,
 அவனகப்பட்டால் பாத்துஷாவின் சமுதத்திற் கொண்டுபோய் விட
 லாம், அதற்காக நாமொருபக்கத்தில் மறைவாயிருந்து இரவனையு
 னை சகலரும் காண்குதிக்கிறார் தேடுகிறவரையிற் தேடவேண்டுமென்
 றுகொலி யுறுதிப்படுத்திக்கொண்டு, யாவரு மொருபக்கத்தில் மறை
 வாயிருக்கச்சே பொழுதுபோய் இரவாகிவிட்டது, அப்போது, சக
 ளரும் காண்குதிக்கிலும், அவ்விரவெல்லாம் திரிந்து திரிந்து பொழுது
 விடிந்தவரையிலும் பார்த்தும் (ஹாத்திமானவர்) அகப்பட்டமையினு
 லே திகைத்தவர்களாய் ஒருபக்கமாய்வர் தொலிந்துகொண் டிருந்
 தார்கள், இப்படிச் சிலர் (தேடிக்கொண் டிருந்தையி லொருநான்
 தேடி ரோப்பரி பாத்துஷாவென்பவர்), தன்னிடத்தி லிருக்கிறவர்
 களைக் கூப்பிட்டு, அவர்களோடும், இதுவரையி ல்லந் கைதியான
 மனுடனை யென்கொண்டுவர வில்லையென்புகேட்டு, ஒரு பரியானவ
 னைப்பார்த்து, நீபோய் ஆந்தக் கைதிவருகிறசங்கதியை ஜன்தியி லதிக்
 துகொண்டு வரவேண்டியதென் னுத்தரையுமொரு தனுப்பினார்.

இவ்விதம் (மாறேறெழுப்பரி பாத்துஷாவின்) உத்தரவு பெற்றுக் கொண்டு, அச்சேவத் பரியாஸவன் கண் முறிவதற்குள்ளே பறந்து அந்தப் படைக்கூட்டத்தில் வந்துகொண்டது அவர்களைப்பார்த்து, நீங்கள் எந்த மனுஷனைக் கொண்டுவருவதாகினென்று நமமுடைய பாத்துஷா எந்த மனுஷனைக் கொண்டு வரவில்லையென்று மகா கோபமாகக் கேட்டா என்றவன், பெரிசுதுடித்துடிப்பாடுச்சொன்னான். அதுகேட்டவர்கள், கடந்த சந்திரிகளை விடாமற் றெரிவித்தார்கள். அதுகேட்டவன், தீக்கிரமாகப் பாத்துஷாவிடத்திற்போய்; மகா மரியாதையுடனே சங்கதிகளை யெல்லாம் விபரமாகத் தெரிவித்தான், அதுகேட்டு பாத்துஷா மிகுந்த ஆத்

ரோஷத்துடனே, தன்னுடைய படைத்தலைவர்களான சர்தாரர்களில்
ஒருமோர் சர்தாரைப்பழைத்து, அவனைப் பார்த்து, நீ நன்னுடைய
ராணுவத்துடனேபோய், அந்த மனுடனை யார்கொண்டோடு போய் நிற்கி
றாமென்று விசாரித்து, அந்தக் திருடர்களைக் கண்டு பிடித்து
கொண்டு வரவேண்டுமென்று தாக்கீதுத்திரவிய செய்தார்.

இவ்விதம், உத்திரவுபெற்ற சர்தாரானவன், தனது ராணுவ
களைச் சேர்த்துக்கொண்டு, அவ்விடம்போய்க், தன்னுடைய பரிசுகளை
கொண்டு தேடிவந்தவாய் பண்ணினான், அப்போது (ஹாத்நிமைத்)
கைதுசெய்துகொண்டு வந்தவர்களிடமிருவன், அவர்களையையிலகப்
பட்டான், அவனைப்பிடித்துக் கட்டிக்கொண்டு வந்து (மாணேரோப்
பரி பாத்துஷாவின்) சமூகத்தில் விட்டார்கள், அப்போது, பாத்து
ஷாவானவர் மிகுந்த கோபங்கொண்டு, அவனை யுறுக்கிப் பார்த்து,
எடா, நீ நிரந்தரச்சொல்லு, அந்த மனுடனாவ நென்கேயென்று
கேட்டார், அதற்கவன் பாத்துஷாவைப் பார்த்து, ஆண்டவனேநீரென்
னுடைய யுத்தப்ப விவிராகில் என் நடந்த சங்கதிகளைச் சொல்லு
கிறேனென்று சொன்னான்.

அதுகேட்டு பாத்துஷா, அவனைப்பார்த்து நல்லது நீசொன்னது
போ லுன்னாயிரைத் தப்பயிருநேனை, ஆனதால், நடந்த சங்கதிக
கதுக்கிச் சொல்லென்றுகேட்டார், அப்போ தவன், கட்டியகையோ
மேம் வாயைப் பொற்றிக்கொண்டு, பாத்துஷாவைப் பார்த்து, ஒகே,
பாத்துஷாவே, நாங்கள் சகலரும் அந்தமனுடனைக் கட்டிக்கொண்டு
மிகு ஜாக்கிரதையாகவந்து, இன்ன இடத்தில் இரவாகிப்போனபடி
யாற், சகலரும் நித்திரைசெய்து கொண்டிருந்தோம், அப்போது,
அந்தமனுடனை தனித்துப் போகப்பட்டவனுமல்ல, மிகுந்த நம்பிக்
கையுள்ள விவேக முன்னவன், தாங்கள் சகலருடைய சமுசங்கான மிகுந்
த ஆசையுள்ளவனாகவு மிகுந்தான், ஆகையால், நங்களுடைய அடு
மைகளுக்கு, அதனால் மிகுந்த அச்சமும், பயமு மிகுந்திருநென்
றும். இன்னும், நாங்கள் சகலரும் விடிந்தபின்னர், அவனைப் பார்த்
தோம், அவனைக்கு மகப்படாமையினால் நங்களுடைய ஆக்களைக்
காக நாங்க ளச்சமடைந்து பகலிற் சகலரு மொளித்துக்கொண்டிருந்
து இரவானபோது, அவனைத் தேடித் திரிந்துகொண்டிருக்கிறோ
மென்று சொன்னான்.

அதுகேட்டு, பாத்துஷா மிகுந்தகோபமாய்க், சண்களில் நெருப்
புப் பாரிற் கக்கத் தன்பக்கங்களிலிருந்து வீரர்களைப் பார்த்து, இத்
தப் பரி யாவனைக் கைதியில்லையுங் கென் அந்தரவு செய்து அது
பே லவகை யந்தவிரர்கள் கைதியில்லையுந்தாராணவனானபரித்துஷா
வனை (இதம்-கூதம்) பரிஜாதிவிரர்களை யழைத்து, அவர்களைப்
பார்த்து, ஒகே, வீரர்களே, அந்த மனுடனையும், அவனைக் கொண்டு
போவோயுந் தேடிப்பார்த் தெங்கேகண்டபோதினார். தடைபிள்ளர்
ந் பத்துஷ வேண்டுமென் அந்தரவுசெய்தார், அதுகேட்டு நடந்தப்
பரிஜாதிவிரர்கள் சகலரும் நான்குதிசைகளிலும்போய்க், தேடலும்
புத்தாரிகள், அப்படி யவர்கள் தேடிக்கொண்டு வருகையில், ஒரு பரி
ரானவன் மிகுப்பரியுடைய தோட்டத்தின் பக்கமாகப் போய் உள்
ள துழைந்து பார்க்கும்போது, ஒருபக்கத்தில் மனறவாக வொரு
பிரான்மனையின் அறையில் (ஹாத்நிமுடைய) கழுத்தில் (ஹசனூப்
பரி)கையைப்போட்டுத் துழாவிக்கொண்டு விளையாடுகிறதைப் பார்த்
தான். பார்த்தவ னுடனே கொஞ்சந்தர விளகவந்து நின்றகொண்டு
(ஹசனூப்பரியைப் பார்த்து) ஒகே, திருடியான மோச்சக்காரியே,
இந்த மனுடனை நம்முடைய (மாணேரோப்பரி பாத்துஷாவானவர்)
பரி மிகுந்த நாட்டிக்கொண்டிருப்பதால், நாங்க ளெவ்வளவோ
புத்திரமாக இத்தமனுடனைக் கொண்டு வருகையில் வழியிற். நறுகி
நாங்கள் நித்திரைசெய்திற் சமையம்பார்த்து நீ இம்மனுடனைத் திருட்
தெதனமாக எடுத்துக்கொண்டு வந்திருக்கிறாயல்லவா, ஆகலால், இப்
போதுநீயும், உன்னுடைய ஆள்தியும், உன்னுளிரும் தப்பவேண்டு
மானால் இத்தமனுடனை யென்னிடத்தி லொப்பித்துவிட வேண்டியது
அப்படி நீ யொப்பிவித்தால், நானவனை நம்முடைய பாத்துஷாவின்
சமூகத்திற் கொண்டுபோய் விடுவேன், அதனால், யாதொரு மொந்
தையும் வராதென்றுசொன்னான்.

அப்போது, ஹசனூப்பரியானவன், நன்றாக மதுபானங்களைப்
புகித்துச் சுத்துச் சுறனை மாறி யிருந்தபடியால், இவன்சொன்னசொல்
லைக்கேட்டு மகாகோபங்கொண்டு, தன்னுடைய வேலைக்காராகிய பரி
களைப்பழைத்து, அவர்களுடனும், ஒகே, பரிகளே யாரோவோர், ஜவா
ளழிவான், கெட்டுப்போவான், கிஞ்சிதமும் அச்சம் பயபில்லாமல்
விசேஷமான மொழிகளைப் பிதற்றிக்கொண்டு நம்முடைய தோட்டத்
தில் நிற்குள், அவனைப்பிடித் தடியுங்கொன் அந்தரவு செய்தான்,

உடனே அவர்கள், அவனைப் பிடிக்கப்போனார்கள், அவனவர்கட்குப் பாயத்து மிகுந்த வேட்டமாகவேடித் தன்னுடைய பட்டணம் பந்து சேர்ந்த பித்த விசனமடைந்திருந்து பின்னர், பந்ததுவாவிர சமு கத்திற்போய்ப்பாணாது செய்தான், அப்போது, பாத்தலா தரமு னடைய பணினிடைதாரனை யழைத்து, அந்தப்பரியானவனப் பெரிய இம்மிசையோடு வருந்தப்படுத்தினவர் யானென்று கேட்டபாது, அவ னை பென் முன்பாகக் கொண்டுவரவேன் றுத்தரவுசெய்தார், உடனே யவன் பிரியாதுசெய்தவனை யழைத்துக்கொண்டேபோய்ச் சிம்ம ரன் தின் முன்பு நின்றுத்தினான்.

அப்போது, பிரியாதுக்கான் தனது கைகட்டி, வாய்பொத்த மிகுந்த வணக்கத்துடன் ஆகாபு பந்தசெய்துவின்றான். அதுகண்டி பாத்துஷா அவனைப் பார்த்து, உனதுபிரியா நென்னவென்று கே டார், அந்நகவன், பாத்துஷாவைப் பார்த்து, ஆண்டவனே நான் மீனப்பரியுடைய மகன் (ஹசனாப் பரியின்பேரிற்) பிரியாதுக்கான் வந்திருக்கிறேன், அல்தாவது, நான் தங்களுத்தரவின் பிரகாரங் கை யாகிய மனுடனைத் தங்கள் சமுதத்துக்குக் கொண்டுவந்த படை யி லுள்ளவனாக இருக்கும், ஆனால், நான்கள் சகலரும், அம்மனுடனை கொண்டு வந்தோர் மக்காடுவென்றுச் சந்திரத்தில்லந்துதங்கியிருக்கிற வேளையில், இராத்திரிகாலத்திற் சகலரும் சுத்துமாறி நித்திரைசெய்த ிற வேளையிற் சமையம்பார்த்து (ஹசனாப்பரியுடைய) பணினிடைக் காரர்களுவந்து, அம்மனுடனைத் திருடிக்கொண்டுபோய், அவர்களுடைய தோட்டத்தில் வைத்திருக்கிறார்கள், அதனால்தான் தங்க ளாக்கி னைக்குப்பயந்து, அம்மனுடனை நாலாபக்கங்களிலுந் தேடிக்கொண்டு போகையில் (ஹசனாப்பரியுடைய) தோட்டத்திற் பார்க்கலாமென்று யோசித்துப்போய்ப் பார்க்கையில் (ஹசனாப்பரியானவன்) அத்தமனு டன்கூட விளையாட்டுச் சிரிப்புடனே வெகு வேடிக்கை வினோதமாக அனுபோகஞ் செய்துகொண்டிருக்கக் கண்டு, நான் மிகுந்த மன வருத்தமடைந்து கோபத்துடனே அவனைபேசிப்பேசி இம்மனுடனை, நமது பாத்துஷா அவர்கள் பார்க்க வேண்டுமென்று நாடியிருந்த நாட் டம் நிறைவேறுதற்குத் தடங்கலாகி அந்தமனுடனை புன்னிடத்தில் வைத்துக்கொண்டிருப்பது சரியல்ல, என்றாலும், போனதுபிரியாகட் டும், இப்போ தந்தமனுடனை பென்னிடத்திற்கொடு நானுனக்கோர் கெடுதியும்வராமல் நமது பாத்துஷாவிடத்தி லவனைக் கொண்டேபோய்

ப்பிளிக்கிற நென்று கேட்டேன், அந்நகவ ளின்னங்காதுகோபங் கொண்டு தன்னுடைய பரிஜாதிகளை விட்டு என்னை யடிக்கும்படிக்குந் தவறியதான், உடனே அவர்கள் சகலரு மென்னை யடிக்கவேடி யந் தார்கள், நா னவர்களுக்கட மல்லாவதற் கேலாமற்பயர்ந், ஒடிவந்து வந்தனாடைய சமுதத்தில்அச்சங்கதியைத் தெரியப்படுத்தினே நென் னென்னான்.

அதுகேட்டு, பாத்துஷா மிகுந்த கோபமாகித் சண்களிரன்மே லுருப்பிப்பொரி பறக்கும்படியாய்த், தனதுபடைஞர்களி லிருப்பதின டி மீ பரிஜாதிகளுக் குத்தரவுசெய்ததாவது, ஒகே, வீரர்களே நீங்கள் மீனப்பரியையும், அவனுடைய பென்சாதி பிள்ளைகளையும், அவனுடை ய வீரர்களையும், கட்டிக்கொண்டு சிக்கிரத்தில் நம்முடைய சமுதத் துக்குக் கொண்டுவரவேண்டியதென்று சொன்னார், இவ் வுத்தரவைப் பெற்றுக்கொண்ட சகலரும், மீனப்பரியுடைய நகரத்தை நோக்கி ம வேக மனோவேகமாய்ப்போய், அவனுடைய விட்டைச் சூழ்ந்து கொண்டார்கள், அப்போது, மீனப்பரி யென்பவனுக்கு இச்சங்கதி யாயதொன்றுத் தெரியாதபடியால், இவர்களைக்கண்டவன் மிகுந்த அச்சமும், பயமுமடைந்து, இவ்விதென்னகாரணமென்று மனந்தடுமாறிக் கொண்டு, அவர்களைப்பார்த்து, நீங்க ளென்ன சபயின லென்னிட டை வந்து சூழ்ந்துகொண்டிருக்கிறீர்கள் அதின்பய நெனக்குத் தெரி யப்படுத்த வேண்டியதென்று தாழ்மையாகத் கேட்டான்.

அப்போது, படைஞர்கள் மீனப்பரியைப்பார்த்து, உன்னுடைய மீனமகளான (ஹசனாப்பரியென்பவள்) பாத்துஷாவுடைய கைதியி னுத்த வொருமனுடனைத் திருடிக்கொண்டுவந்து தன்னுடையதோட் டத்தில் வைத்து, அவனோடும் அனுபோகஞ்செய்துகொண்டிருக்கிறா ளென்று சொன்னார்கள், அதுகேட்டு, மீனப்பரியென்பவன் மிகுந்த பயமுடைந்து, தன்னுடைய தோட்டத்துக்குந் வந்துபார்க்கும்போ தங்கே, தன்மகளாகிய (ஹசனாப்பரியென்பவள்) ஒருமனுடன்கூடக் கலந்து சரசமாக விளையாடிக்கொண்டிருக்கக் கண்டபன், கண்டபோ தே, மிகுந்த கோபத்துடனே யோர் சத்தம்போட்டுச் சொன்னதாவ து, ஒகே, என்மகளானவளே, நீ யென்ன பெருங்கேடான தெய்வ திசயற்செய்தாய், தாய்சகப்பனுடைய பேரைக்கெடுத்து, எங்கள்

முக்கிற தரிசைத் தடவச்செய்யாயெயென்றும், கம்முடைய பாததுஷ்டிஷ் ராணுவங்களுக்கெனப் பிடிக்கவேண்டி வந்திருக்கிற களேயென்று சொன்னான்.

அதுகேட்டு (ஹசனாப்பரி) மிகவும் பயிந்து, உடல் நடுங்கிச், செந்தாமரைபோன்ற முகம் கருகிப்போய்க் கண்ணீர் சொரிந்து, கணைப் பிசைந்துகொண்டு நின்றான், அப்போது, பாத்துஷாவைப் பார்த்து வந்தவர்கள்வந்து சுற்றிக்கொண்டு (ஹசனாப்பரியையும்) அப்போது வஜனங்களுக்கும், அவருடைய நாயகப்பன் முதலிய மற்றவர்களுக்கும் (ஹாத்திமையும்) கைதிகளையெனக்கொண்டுபோய்ப் பாத்துஷாவைச் சமூகத்தில் ராணுவத் தலைவன்வந்து தெரியப்படுத்தினான். (அந்த இடத்தில், பாத்துஷாவைப்பார்த்துப் படைத்தலைவன், ஆண்டவனே, இந்த மீனாப்பரியானவளை நெங்களுத்தாவையே பாடுகொன்றும் பேசாமலும், எங்க ளழைப்புக்கு யாடுகொரு குற்றங் குறைவு சொல்லாமலும், நானும், தன்னுடைய பெண்களிடமிருந்தும், மற்றவர்களிடமிருந்தும் கைக்கட்டிக்கொண்டு எங்களுக்கடவே வந்திருக்கின்றனென்று சொன்னான், அதுகேட்டு, பாத்துஷா மீனாப்பரியென்பவனைத் தமது சக்தி கொண்டு கொண்டு வரும்படிக்குத்தாவு செய்தார், அதுபோல் சேவர்கள் கொண்டுபோய் விட்டார்கள், விட்டபோதே, மீனாப்பரி பெண்பவன், பாத்துஷாவின் சமூகத்தில் மிகுந்த வணக்கத்துடனே பாதும பணிந்து கைக்கட்டி வந்துகொண்டு, பாத்துஷாவைப் பார்த்து, என்னுடையனே, நங்களுடைய அபிமானமான எனக்கு, இச்சங்கதிகள் யாடுதான் நான் தெரியாது, ஆனால் என்னித்கிலும் இந்த அபிமானமானவன், நங்க ளுத்தாவுபோல் நடக்கிறவனாக இருக்கிறேனென்று சொன்னான்.

இவ்விதம், மீனாப்பரியெய்த நாய்ச்சினமையையும், பேசுகின்ற வணக்கத்தையும் பாத்துஷாவெனின் தவன்பேரில் சந்தோஷமுள், இருபையாமாது அவனைப்பார்த்து, நல்லது மீனாப்பரியே யுண்டாயும், உன் மகன்செய்த குற்றத்தையும் நான் பொறுத்துக் கொண்டேன், ஆனால், அந்த மனுடைய பெண்ணிடத்திற் கொண்டு வருங்களுண்டு சொன்னார், அதுகேட்டு, மீனாப்பரியுடைய பணிவிடைக் காரர்கள் (ஹாத்திமையி) பாத்துஷாவின் சமூகத்திற் கொண்டுவந்து நிறுத்தினார்கள், அப்போது, பாத்துஷாவானவர் (ஹாத்திமுடைய) மிகுந்த

அழைப்பும் வடிவ ரூபத்தையும் பார்த்து மிகுந்த கிருபையாகித், கன்வருநீனமே ஓங்காரவைத்துக்கொண்டு கில நன்மொழிகள் பேசிக் கொட்டிநுத்து மின்னர், அவரைப்பார்த்து, ஒகே, வடிவமான மனுடைய மனுடைய ஜாதியாகிநுத்து, என்னுடைய பட்டணத்துக்கு எவ்விதமாக வந்தாய், அப்படிக்கொத்தவேலை, உனக்கிற்கே பெண்ணுக்கு நிறுத்து, அதற்காக வேண்டி இவ்வளவு சேவையை பெடுத்துக் கொண்டிருக்கிறாயென்று கேட்டார், அதற்கு, (ஹாத்திமானவர்) பாத்துஷாவைப்பார்த்து, ஒகே, லோகத்தை இடக்கிக்குமபடியான பாத்துஷாவே, நங்களுடைய பாத்திரிகளைக்கொண்டுவந்து (புதுகாஷ்) பாத்துஷாவைச் சமூகத்தில்வந்து நடந்த சங்கதியும், பின்னர், கம்முடைய சரித்திரமும் ஆகிய, இவைகளெல்லாம் யாடுகொரு குறைவு மில்லாமற் பரிஷ்காரமாகத் தெரிவித்தார், அதனால், பாத்துஷாவுக்கு (ஹாத்திமையிலும்) சம்பிக்கை மிகுந்த முண்டாகி, அவரைப்பார்த்து தன்னை கம்முடைய அதிகாரத்தில் யார் கொண்டுவந்து விட்டானென்று கேட்டார், அதற்கு (ஹாத்திம்) பாத்துஷாவைப்பார்த்து என்னை (புதுகாஷ் பாத்துஷாவுடைய) தேவர்கள் கொண்டுவந்து நங்க ளெல்லாகியில் விட்டார்களென்று தன்பாடுகளை யின்னும் விபரீதமாகத் தெரியப்படுத்தினார்.

இவ்விதம் (ஹாத்திம்)சொன்ன சங்கதிகளையெல்லாம் பாத்துஷா கேட்டு, மனவருத்தமடைந்து (ஹாத்திமைப்பார்த்து) ஒகே, மனுடைய யுங்களில் யாராவது மிகுந்த விவேகமுள்ள வயித்தியர்க ளிருக்கிறார்களாவென்று கேட்டார், அதற்கு, (ஹாத்தி) மிகுந்த வணக்கத்துடனே தஸ்ஸிமாத்துச்செய்தவராய், பாத்துஷாவைப் பார்த்து, ஒகே, பாத்துஷாவே வயித்தியர்களைக் கொண்டு மெக்கென்னவேலை மிகுந்திற்று, உம்முடைய ஆட்சியான தேசங்களில் வயித்தியர்க ளிலையாவது என்று கேட்டார், அதற்கு, பாத்துஷா (ஹாத்திமைப்பார்த்து) எங்க ளுமிருந்துள்ள வயித்தியரால் எனக்குக் கடுதலையில்லாமலிருக்கிறது, அந்தெதினிலெனில், என்னுடைய மகனுக்குக் கண் பார்வை குறைந்து தெரியாமலிருக்கிறது அதற்காக மிகுந்த ஹக்கீம் களால் வேண்டிய சிகிச்சைகள் செய்துபார்த்தும், அது நெடுகாளாகத் திராமலிருக்கிறது, மேலும், அவன் மிகுந்த அழகும் வடிவமுள்ளபின் கோயினவன், அதுந்தவிர, எனக்கவனெருவனே யல்லாமல் வேறுபின்னை

யுயில்லை. அவனுக்கு இவ்விதமாக இருகண்ணும் பார்வையிலாமலிருக்கிறதானே, எந்தோரமுங் கண்ணுஞ்சுதும், வலியும், நீர்ப்பாக்கிலுமாக மிகுந்த வருத்தத்தை யடைந்துகொண்டு வேதனைப் படுகிறனென்று சொன்னார்.

அதுகேட்டு (ஹாத்திம்) பாத்துஷாவைப் பார்த்து, ஒகே, பாத்துஷாவே, தம்முடைய பிள்ளையின்கண் சவுக்கியப்பட்டு வெளியுமாகி, அக்கண்ணிலுள்ள நோயெல்லாம் நீங்கி விடுமென்கண் கொடுப்பீரென்று கேட்டார், அதற்கு பாத்துஷா (ஹாத்திமைப் பார்த்து) நீசென்னகேட்கிறீரோ அதுகையெல்லாம் யாதொரு தடையிலுமற்ற கொடுப்பேனென்று சொன்னார், அதுகேட்டு (ஹாத்திம்) பாத்துஷாவைப் பார்த்துத், தாங்கள் சொன்னதுசரியே, என்றாலும், அதுபோலெனக்கு இருளாசெய்து கொடுப்பீரென்கண் நான்நதகோஷயந் நீர்ப்பேனென்று சொன்னார், அப்போது, பாத்துஷா மிகுந்த சந்தோஷத்துடனே (ஹாத்திமுக்குக்) கவுல் கருர் செய்து கொடுத்தார்.

இவ்விதம் (ஹாத்திமானவர்) பாத்துஷாவிடத்தில் கருப்பெற்றுக் கொண்டு, மறுகாட்டகாலையிலே தம்முடைய தலைப்பாகையி லிருக்கு மொகருவை யெடுத்துத் தண்ணீர் லுளர்த்து, அந்தப் பிள்ளையின் கண்ணிலே தடவினர், தடவிப், பொழுது சாய்ந்து சாயாட்சையான போது பார்த்ததற் கண்ணினுடைய செவப்பு மாறிப்போய்க் குத்தல் வலிமுதலியதும் சவுக்கியமாகி விட்டது, அதுகண்டி, பாத்துஷா (ஹாத்திமைப்பார்த்து) ஒகே, வாலிபனே, இப்போது வெளியிற் பார்த்தால் கண்முன்கிலிந்தும் நன்றாக இருக்கிறது, பார்வையும் சுந்தமாயிருக்கிறது, ஆனால், கொஞ்சம் பார்வை மத்தமா யிருக்கிறதென்று சொன்னார், அதற்கு (ஹாத்திம்) பாத்துஷாவைப் பார்த்து (பந்தேஷாவ மாத்தென்கிற) இடத்திலேயே மாயிருக்கிறது, அதின் நீபர் (தூறெகதால்) என்று சொல்லப்படும், அம்மாத்நினுடைய ஜாம், இரண்டு முன்றுதுனி கொண்டுவந்து கண்ணில் உடையனே கண்ணிலுள்ள வியாதிமுழுதும் சவுக்கியமாகிப் போய்விடுமென அசொன்னார், அதுகேட்டுடனே (மாதேஹேரூபபரி பாத்துஷா) தமது சமுடத்தில்நிறை பரிஜாதிகையிப்பார்த்து, ஒகே, பரிஜாதிகனே, நீங்கள் நிகமாகச் சொல்லுங்கள், உங்களில் நின்றும் அவ்விடத்திற்குப் போகிறவர்கள்யார், அந்த மாத்நினுடைய ஜலத்தைக் கொண்டு வாப்பட்டவர்கள் யாரென்று கேட்டார்.

அதற்கு, எல்லாப் பரிசுளும் யாதொரு வுச்சாவுஞ் சொல்லாமற் காதற்கை யாவோ பொத்திக்கொண்டிருந்து தலைபைச் சாய்ந்துமிருந்தவர்களுடனே பாத்துஷாவைப் பார்த்து, ஒகே; பாத்துஷாவே, அந்த ஜாமாத்தென்கிற இடத்துக்குப் போகிறது மிகுந்த கடினமாயிருக்கும். அங்கேனெனில், அது, மிகுதமான தேவுகளும், பூதங்களும் முள்ளிடமாயிருக்கும், ஆகையால், அந்த விடத்துக்கு நமது பரிஜாதிகனி லொருவரும் போகக் கூடாது, அந்த மூதேவிகள் மிகுந்த துஷ்டங்களும், பஞ்சாலிசனாக இருக்கிறார்கள், அப்படிக்கு, நாம் லோனல் நம்முடைய வயிர்தப்பி வரவிடமாட்டார்கள், அவ்விடத்தின் கடிய மிவ்விதமாக இருக்கிறது, என்றாலும், இதற்குமேற் நங்களுக்கு விடுபெரிநடக்கக் காத்திருக்குமென்று சொன்னதுகள்.

அப்போது, அந்தச் சபையில் (ஹசனாப்பரிமைப்பவன்) எழுந்த கைகட்டிக்கொண்டுநின்று பாத்துஷாவைப் பார்த்து, ஒகே, பாத்துஷாவாகிய ஆண்டவனே, பென்னுடைய குற்றங்களைப் பொறுத்து மரிப்புச்செய்து, இந்தமனுடைய மெனக்கு இனமாகக் கொடுப்பீரீனில், நான் போதேனென்று சொன்னார், அதுகேட்டு பாத்துஷா (ஹசனாப்பரிமைப்பார்த்து) நீசெய்த குற்றத்தையும் நான் மன்னிப்புச் செய்தேன், நீங்க விருக்கிற ஜனாய் முன்னுடைய தகப்பனுக்கு இனமாகக் கொடுத்துவிட்டேன், இந்த மனுடைய கொடுப்பேன், அவ்ருள்பேரிற் பிரியானால், அவ்ரிஷ்டம்போலே செய்வேனென்று சொன்னார், அதுகேட்டு (ஹாத்திமானவர்) (ஹசனாப்பரிமைப்பார்த்து) ஒகே, பென்னுகைய (ஹசனாப்பரியே) பென்னே வேண்டுவையானல் நானென்னுயிச வரையிது முன்னிடமாக இருக்க மாட்டேன், என்னிஷ்டம்போற் கொஞ்சந் விருப்பேன், பின்னர், நான் என் தேசத் துக்குப்போய் விடுவேன், அப்படிக்குக்குக் கருர்செய்து இஷ்டப்பாதுஷா சொற்போலே நடக்குமென்று சொன்னார், அப்போது (ஹசனாப்பரி) (ஹாத்திமைப்பார்த்து) ஒகே, என்னுடைய பிரியமான வாலிபனே, யுன்கைக்கொண்டு செடுநான் வைத்திருந்த எனக்கு வேண்டியதில்லை, ஆனால்,

நான் கொஞ்சந் லுன்னுடைய காதத்தில் நின்று மென்னுடைய ஆசையை நிறைவேற்றிக்கொண்டு இன்பமோகமான இஷக்கென்னும் கோட்டத்திலிருந்து கேளிக்கை விளாசமாய்ச் சுற்றிக்கொண்டிருப்பீ

பென், சின்னருன்னுடைய இஷ்டம்போல நடக்கவேண்டியது, மேலும், நீ பெய்கேபோக வேண்டுமோ அங்கேபோகலாம், அதைத்தடைபடியாமல் போட்டேனென்று சொன்னான், அதுகேட்டு, ஹாத்திமாஸவர் (ஹசனாபுபாரியைப்பார்த்து) நீ இப்போது சொன்ன கவிதைபோலே நான் தாயேயானால் நலமாயிருக்கும், நானுமுன் மனம்போலே ராஜியாமினென்று சொன்னார், அதுகேட்டு (ஹசனாபுபாரியென்பவன்) மிகுந்த சந்தோஷமடைந்து, தன்குடச் சிறிது பரிசுகளைச் சேர்த்துக்கொண்டு நாய்ப்பு நாய்க்குப் பின்னர், அந்த ஜால்மாத்தென்ற இடம்போய்சேர்ந்து, அவ்விடத்திற் பார்த்தும்போது, ஒருபெரிய விருட்சமாமாம் வானத்தை யளவிக்கொண்டிருப்பதோடும், அதில் நின்று தண்ணீர்ச் சொட்டுகள் விழுகிறது கண்டு (ஹசனாபுபாரி) அந்த மடத்தின் அருகாமையிற் சென்றோர் சேவையை வைத்தான்.

வைத்துக், கொஞ்ச நேரத்துக்குள்ளே, அந்தச் சேவாத் தண்ணீரால் நிறைந்துவிட்டது, பின்னர், அந்தச் சேவாவின் வாயைமுடிக்கடிபெடுத்துக் கொண்டு, அவ்விடம்விட்டுத் திரும்ப, தன்குடப்போன பரிசுகளுமாகப் பறந்து வருகையில், அந்த மரத்துக்குக் காவலாயிருக்கிற தேவுக் ளாயிரம், அவைகளுடைய எஜமான (குல்பாஷ) என்பவனும் அம்மரத்தருகில் வந்து பார்த்துமுடிபூது, மரத்தில் வறியிருக்கிற தண்ணீரைச் சில பரிசுகளெடுத்துக் கொண்டு போறதாகத் தெரிந்து (ஹசனாபுபாரியைப்) பின்னாலே தூரத்தில்கொண்டு பிடிக்கவந்தார்கள், அதுகண்டு, இந்த (ஹசனாபுபாரியென்பவன்) நன்னிடத்தில் மிகுந்த சந்திர விக்கையும், வல்லமையு மிருப்பதற் பின்னாலே தூரத்தில்கொண்டிருக்கிறவர்களுடைய சையி கைப்படாமல், நாய்ப்பு நாய்க்குள்ளே பறந்து வந்து பாத்துஷாவின் சமுதத்தில், அந்தச் சேவையைக் கீழேவைத்து மிகுந்த வணக்கத்துடனே கைப்பி ஆகாயத்திலே மூத்துச்செய்து நின்றுகொண்டு, அவரைப்பார்த்து, ஒகே, பாத்துஷாவே, தம்முடைய அடுமையானதான், தங்களுடைய வுத்தாவுப்படிக்கு அந்த ஜால்மாத்துக்குப்போய், அந்தத் தேவுக்களையில் அகப்படாமல் என்னுடைய ஏயிரைத் தப்பித்து, அந்தமரத்தின் தண்ணீரைக் கொண்டுவந்தே நென்று அங்குநடந்த சங்கதிகளை யெல்லாம் விபரமாகச்சொன்னான்.

அதுகேட்டு, பாத்துஷா அந்தச் சேவையைவெடுத்துப் பார்த்து மிகுந்த சந்தோஷமாகி (ஹசனாபுபாரி) அவ்விடத்திற்குப் போய்வந்த சங்கதிகளை நினைத்து நினைத்து மகா ஆச்சரியமடைந்து, அந்த ஹசனாபுபாரியைத் தமதுகிட்ட அழைத்துக் கட்டிக்கழுவி முத்தம் கொடுத்தான், அந்தச் சேவையை (ஹாத்திமுடைய) வசத்திற்கொடுத்தார், அதை யாவாவாகித் தம்மிடத்திலிருக்கிற மொகருவை யெறிந்து, அந்தப் பட்டிகட்டி யேழுநாட் சென்றபின்னர், எட்டாநாட் கட்டை அளித்த ப்பார்த்தும்போது, அவன் தாய்வயிற்றில் நின்றுப் பிறந்த பாவனை பாகத் தகப்பன் தாயுடைய முடித்தைப்பார்த்து மிகுந்த சந்தோஷத்தை யடைந்து (ஹாத்திமுடைய) காவில் விழுந்தான்.

அப்போது (ஹாத்திமானவர்) பாத்துஷாவின் குமாரனைத் தமது மார்போடணைத்து முத்தமிட்டுக்கொண்டு, ஆண்டவனை மிகுதியாகப் புகழ்ந்தார், அதுகண்டு (மாவேறேரூபபரி பாத்துஷா) மனம்பூரிப்புடைந்து மட்டுக்கடங்காத நவரத்தினதிகளைத் தட்டுகளில் நிரப்பிக் கொண்டுவரச்செய்து, அதனை (ஹாத்திமுக்கு) முன்பாக வைத்தார், அதுகண்டு (ஹாத்திம்) பாத்துஷாவைப்பார்த்து, அய், ஜஹான்பபனா, பாத்துஷாவே, லோகாட்சகா, இப்பளவு இரத்தினதிகளை நானொரு வகை இருக்கிறவ னென்னசெய்வேன், எங்கே கொண்டிபோவேன், ஆனால், தேவாரூபு ளுடைய பரிசுகளிமமாகக் கொடுத்துப் புதுகாஷ் பாத்துஷா இடத்தில் சேர்ந்துவிடச் செயலேயொரு துண்மையாக அவாவைகளைக் கொண்டு மென்னுடைய எல்லைபிற் சேர்த்துவிடுவா ரென்றுகொன்னான்.

அதுகேட்டு, பாத்துஷா வுடனே, தம்முடைய பரிசுகளிகளை யழைத்து, அவர்களைப்பார்த்து நீங்கள் வந்துகொண்டெல்லாமெடுத்துக்கொண்டு, இவர்கடக்கடி யவருடைய தேசத்திற்குப் போங்க ளென்றுத் தூரவுசெய்தார், அதுகேட்டு (ஹாத்திமென்பவர்) பாத்துஷாவைப்பார்த்து, அய், பாத்துஷாவே, இப்போது தாங்கள்கொண்டிருங்க விவவனென்று சொல்லக்கூடாது, என்றாலும், நீ நானொரு சங்கதியைத் குறித்து மிகுந்த ஆவல்கொண்டவனாக இருக்கிறேன், அந்தவன்னை யெனக்குத் தாங்குள் தயவுசெய்து கொடுக்கவேண்டிய

தென்னுசொன்னார், அகற்கு பாத்துஷா (ஹாத்திமைப்பார்த்து) நல்லது நீர் யோசிக்கவேண்டியதில்லை, நிரொதங்கேட்குறிசோ அநாதைக்கேனும் நான் தருகிறேனென்றுசொன்னார்.

அப்போது (ஹாத்திம்) பாத்துஷாவைப் பார்த்து, நான்குநாள் கையிற்போட்டிருக்கிற மொகருவாகியமோதிரத்தைக் கொடுத்தால் நான் சர்க்கோஷமடைவேன், அதுத்தவிரத் தாங்கள்செய்த காரியம் நிறைவேறுமென்று சொன்னார், அதுகேட்டு, பாத்துஷா பரிமைகொண்டவாய் நன்றிப்பைச் சீழேசாய்த்துக் கொண்டிருந்தார், சற்றுநேரம் சென்றபின்னர் தலைபடியுயர்ந்தி (ஹாத்திமைப்பார்த்து) இப்போது நீர்கேட்கப்பட்ட மொகருவானது ஹாரிஸ் சவுதாருடைய மகனல்லவா வும்பிடமாகக் கொண்டுவரும்படிக்குச் சொன்னது நல்லது, நான் இருளஞ்செய்க்படி நிறைவேற்றும் விருப்பது எனக்கில்லையெனக்கில்லை, ஆகலால், நீர் கேட்டவன்வனுவை நான்தருகிறேனென்று சொல்லத், தன்னுடைய கையிலிருந்த மொகருவான அம்மோதிரத்தைத் தழுட்டி (ஹாத்திமுடைய) கையிற்கொடுத்து, அவரைப்பார்த்து, ஒகே, எளதருமைக்குமாறுடைய கண்ணைவற்றித்த மேன்மைபொருந்திய உறக்கமான (ஹாத்திமே)நீரிந்த மொகருவானமோதிரத்தை, அவரிடமாகக் கொண்டிபோய்ச் கொடுத்தபோதிலும், அதை நானெவ்விறத்திலும் என்மனுஷாக்கொண்டு மழைப்பித்துக் கொள்வேனென்று சொன்னார்.

அதுகேட்டு (ஹாத்திமானவர்) பெழுந்து நின்றுகொண்டு, அய், பாத்துஷாவே தாங்களெவ்விறத்திலும் என்னுடைய வால்கிறையே வும் படிக்குச் சவுக்மாறும் மொகருவை பென்னிடம் கொடுத்தீர்களே, அல்லென்றுமேபெனக்கு மிகுந்த சர்க்கோஷமாச்சது, பின்னர் தாங்கு எவ்விறத்தெய்ய இஷ்டம்பெருக்கியிருக்கேனா, அவ்விதம் செய்யலாமென்று சொன்னார், அதுகேட்டு, பாத்துஷா (ஹாத்திமைப்பார்த்து) இந்தமோதிரத்தையும்முடைய வஸ்துகாரிலே தாலிசென்னுங் குளிகம்போற் கட்டிக்கொள்ளும், இத்தவஸ்து யாரிடமிருந்த முகலிவெல்லாம் கண்ணுக்குத் தோற்றமென்று சொன்னார், அதுகேட்டு, (ஹாத்திம்) தமதுமனதில், இத்தகாதத்தான ஹாரிஸ் சவுதாருடைய மகனானவன் இந்த வஸ்துவை நம்மிடமாகக்கொண்டுவ

வேண்டுமென்று சொன்னானென் நெண்ணிக்கொண்டு, பாத்துஷாவிலிடமாக வுத்தரவு பெற்றுக் கொண்டு, அவ்விடத்தில் நின்றுவெளிப்பட்டு கிற்குவேளையில், பாத்துஷாவானவர் தம்முடைய பணிவிடைகாரர்களை யழைத்துவருவர்களைப் பார்த்து, ஒகே, பணியின்காரர்களே நீங்கள் ஹாரிஸ் சவுதாருடைய மகளுக்குத் சலியானமானவுடனே இந்த மொகருவை பெவ்விறத்திலும் சமையம் பார்த்து அவ்விடத்திலிருந் தெடுத்துக்கொண்டு வந்து நம்மிடம் சேர்க்கவேண்டியதென்று வெகு ஜாக்கிரதையாகச் சொல்லியவர்களை (ஹாத்திம் கூட) அனுப்பினார்.

அப்போது (ஹாத்திமானவர்) அவ்விடம்பிட்டு ஹசனப்பரியுடைய விட்டுக்குவந்து அவ்விடம்போற் கொஞ்சநாள் எங்கிருந்து, பின்னர் அவ்விடமாகவு முத்திரவு பெற்றுக்கொண்டு, பின்னர், இரத்தினத்தினைக் களைச்சுமந்திருந்த பரிஜாதிகளையும் கூடக் கட்டிக்கொண்டு (புதுகாஷ பாத்துஷாவுடைய) எல்லாவரையில் வந்தபோது (ஹாத்திம்) கூடச் சமைகொண்டுவந்த பரிஜாதிக ளிவரை மவ்விடத்தில் விட்டுப் போட்டு (ஹாத்திமுடைய) வுத்தரவு பெற்றுக் கொண்டு தங்களுக்குப் போய்விட்டார்கள், பின்னர் அவ்விடத்திலுமுன்னர் (ஹாத்திமைக்) கொண்டுவந்து விட்டுப்போக துருந்த தேவுக ளிவரைக் கண்டவுடனே, அவைக ளேட்டமாக போய்விட்ட (ஹாத்திம்) கொண்டுவந்த இரத்தினத்தினைக்கும் (ஹாத்திமுடைய) ஒரு சிம்மாசனத்திலே தூக்கிவைத்துக்கொண்டு கொஞ்சநாளை நயப் பின்னர் (புதுகாஷ) என்னும் பாத்துஷாவின் சமுகத்திற் கொண்டுவந்துவிட்டுநின்றார்கள்.

அதுகண்டு, பாத்துஷாவானவர் (ஹாத்திமைக்) கட்டித் தழுவிக்கொண்டு மிகுந்த இவருடைய வல்லமையையும், தைரியத்தையும், பெரிதாகப் புகழ்ந்து, தன்னருகாமையில் வைத்துக்கொண்டார், அப்போது (ஹாத்திமானவர்) தாம்போய்வந்த சர்க்காரின்குறிப்பிடத்தக்க கொன்மேட்டத்த நடந்த சங்கதிகளெல்லாம் அவரிடத்திலுவிபாடிக்கொண்டார். அதுகேட்டு, பாத்துஷா மிகுந்த ஆச்சரியமுடையதென்று, அவருடைய தேவாரும் (ஹாத்திமுக்கு) வேண்டிய மரியாதை செய்து விருந்தளித்தார்கள், இவ்விதம் (ஹாத்திம்) அவ்விடத்திலுவிபாடிக்கொண்டார், பின்னர், பாத்துஷாவிடத்தி லுத்திரவுபெற்றுக்கொண்டு, தண்டிதன்களோடு தேவுகளையு மழைத்துக்கொண்டு, முன்னாலவர் குறித்த

௧௭அ உபகாரஞ்சலி வரனரூபகம்.

கிணற்றினிடமாகவந்து மேலேறியபின்னர், தேவதூதராய்ந்து நீங்கள்
 னொனக்காக முன்னாலும், இப்போதும் வேண்டிய வரத்தமெடுத்துக்
 கொண்டீர்கள், ஆகையால், நீங்கள் சுமந்துகொண்டுவந்த இரத்தினத்தி
 கள் முழுமையு முங்களுக்கே தந்துவிட்டேன், அவைகளை நீங்களே
 பெடுத்துக்கொண்டு போங்கனென்று சொல்லி, அப்பரிசை யனுப்பி
 விட்டுப் பின்னர்.

(ஹாத்திமென்பவர்) தாமொன்றியாக ஹாரிஸ் சவுதாகர் மகளு
 டைய விடுவந்துசொந்து, அந்த மொகருவை யவளிடமாகக் கொடுத்
 தார், அதையவன் வாங்கிப் பார்த்தவுடனே மிகுந்த மனக்கவிர்ப்பு
 கொண்டு ஒரு புஜம மிருபுஜமாகப்பூரித் துரோம பூசுதிக் கொண்டு
 (ஹாத்திமென்பவர்து) ஒகே, வாஸிமான சவுதரியமுள்ள ஆண்
 பிள்ளைக்கெமே, இப்போது, நானும்முண்டைய வந்தேனென்று நி யும்
 முண்டைய விஷ்டம், நீ ரொண்ணியபடி செய்யலாமென்று சொன்னான்,
 அதுகேட்டு (ஹாத்திம்) அவனைப்பார்த்து, ஒகே, அப்பரிசை
 பெண்ணே, யுள்ளிட்டத்தில் நானெண்ணியபடிக்கு கடக்க எனக்கு
 அதிகாரமில்லை, ஆனால், நெடுகளாக வுன்பேரி விச்சைகொண் டிருந்
 துவனுடைய இச்சையை நானிறைவேற்றுவேனே தவிர வேறில்லை
 ஆதலால், நீ கடிச்செய்ய வேண்டியதென்று சொன்னார்.

அப்போது, ஹாரிஸ் சவுதாருடைய மகன் (ஹாத்திமைப்பார்த்
 து) அழகான வாஸிபே, குமாருடைய இஷ்டமேபோலே செய்யும்
 நானதுபோலேநடக்க ஆற்றி மிகுக்கிறேனென்று சொன்னான், அது
 கேட்டுடனே (ஹாத்திமானவர்) அவனுடைய தகப்பனை அழைத்து
 வைத்துக்கொண்டு, சவுதாருடைய குமாரன்னைப் பிடித்து, அவன்
 தகப்பனையெழுகொடுத்த ஒகே, சவுதாரு, நீரினை யும்முண்டைய
 குமாரனைப்போ டெண்ண வண்டியெடுத்துச் சொன்னார், அதுகேட்
 டுவருடனே கலியாணன் தன் சாமான்கள் தயார்செய்து, தங்களுடைய
 வழக்கம்போற் செய்திலேண்டிய கடங்குதள யாவையு முடித்து, அந்
 து பெண்ணைச் சவுதாருமகனுக்கும் கலியாணனு் செய்துகொடுத்தார்,
 பின்னர், பெண்ணைப் புருஷனுமாகத் தங்கள் கொண்ட மனமேபோல்
 கிணற்றினிடமாகவந்து மேலேறியபின்னர், தேவதூதராய்ந்து நீங்கள்
 னொனக்காக முன்னாலும், இப்போதும் வேண்டிய வரத்தமெடுத்துக்
 கொண்டீர்கள், ஆகையால், நீங்கள் சுமந்துகொண்டுவந்த இரத்தினத்தி
 கள் முழுமையு முங்களுக்கே தந்துவிட்டேன், அவைகளை நீங்களே
 பெடுத்துக்கொண்டு போங்கனென்று சொல்லி, அப்பரிசை யனுப்பி
 விட்டுப் பின்னர்.

தான், மூவன்மிகுந்த மனவருத்தமடைந்து கண்ணீர்சொரிய அழுது
 தான் மிகுந்தவேளையில் (ஹாத்திமானவர்) அவளுக்கு வேண்டிய
 நகரியமான வசனங்களைச் சொல்லிப் பின்னும், ஒகே, பெண்ணே,
 நீயேன் விசனமடைகிறாய், உன்னுடைய புருஷனுனவனுக்கு ஏழேழு
 தலைமுறை வைத்துக்கொண்டு செவ்வெய்யும்படியாக அனேக சம்
 பத்துகளான திரவியங்களையும், ரத்தினத்தையும்கூட நான் கொடுத்திருந்
 திறேனென்று சொன்னார்.

இவ்விதம் (ஹாத்திமானவர்) அப்பெண்ணுக்கு அனேக முகர்
 திரங்களைத் தேறுகல்கொல்லி, அவளைச் (சம்நாஷ்) என்னு மனத்
 திர்ப்பிடுசெய்து, பின்னர், சவுதாரு குமாரனையும் சந்தோஷப்படுத்தி,
 யவர்களைப் புத்தாவு பெற்றுக்கொண்டு, அவ்விடம் விட்டு (ஹான்
 பாஜே) வெள்ளவனுடைய சுவாஸூக்காகவேண்டிப் புறப்பட்டு மிகுந்
 த மனவருத்த மடைந்துகொண்டு கொஞ்சநாள் நடந்துபோய் மிகுந்த
 வருத்தங்களைப் பா மெடுத்துக்கொண்டு போகும்போது, இவருக்
 கொத்திற் றவந்து கேளிட்டது, அவ்விடத்திற்போய்ப் பார்த்
 துமே, மிகுந்த பெருமை பொருந்திய பாத்துஷாக்களுடைய
 மஹான விட்டைப்போலோர் விடிருக்கக்கண்டு அந்த விட்டைப்
 பார்த்தலாமென்று நடந்து, அந்த மஹன்வாசற்படி யருகிற்போய்
 நின்றதொன் டிருக்கையில், அதிஷ்டமேலே பெழுதியிருந்து மெழுத்
 துக்ககண்டார்.

அவ்வெழுத்துள்விதமிருக்கிறதென்னிந் (நன்மைசெய்து சமுத்
 தித்திற்போடுங்கிணென்று) இவ்வித மெழுதியிருந்து மெழுத்தின
 குமாருரை (ஹாத்திமானவர்) வாசித்துப்பார்த்து மிகுந்த சந்தோஷத்
 தையடைந்து ஆண்டவனைப் பெரிதாகப்புகழ்ந்து ஷுக்குருகு இண்
 டெறக்குகத்தடுத்தோமுது, அவ்ஹமது வில்லாகியான ஆண்டவனே
 இப்போது என்னுடைய நாட்டி நிறுவேறி விட்டென்று மனத்
 திரிப்புகொண்டு, அந்த மஹன்வாசற்படி துழைந்துபோகின்றபோது
 எதிராக ஹரியம்செய்கின்ற வேலிக்காரனைப் போலே பத்தப்பயர்
 கள் வரக்கண்டார், அப்படி நிறுவர்கள் (ஹாத்திமுண்டைய) கையைப்
 பிடித்தாழைத்துக்கொண்டு நானதுழைந்து போனார்கள், அப்போது
 (ஹாத்திமானவர்) அவ்விடம்போய்ப் பார்த்தபோதில், அதுவு

அன்னவோர் வித்தாப்பியமானவர், ஒளிபொருத்தி விளையுங்குபு
த போர்வையான் வடுப்புக்குத்திக்கொண்டு வெகு துப்புரவுள்ள
ருமாய், மிகுந்த சாலிகளானவருமாய், ஒரு சிம்மாசனத்தின்மே விரு
தார்,

இருந்தவர் (ஹாத்திமைப் பார்த்தவரின்) உடம்பினத்தொழுந்
தில் முத்தமிட்டுக்கொண்டு தானிருக்கின்ற சிம்மாசனத்தின் மேல்
தன்மேலும் வைத்துக்கொண்டு விதவிதமான பார்த்தாங்கனும், வித்
விதமான கனிவர்க்கங்களும் கொண்டுவந்து வைக்குப்படியாகப் பணி
விடையாளருக் குத்தரவுசெய்தார், அதுபா லவர்கள் கொண்டுவந்து
வைத்தார்கள், அப்போது (ஹாத்திமைவார்) அந்தப் பார்த்தாங்களை
யும், கனிவர்க்கங்களைப் பண்புரணமாகப் புசித்துத், தாகத்தீர்த்து
முடிவான பின்னர், அப்பெரியவளைப் பார்த்து ஒரே பெரிய பெரு
மையைப் பெற்ற பெரியவரே, யும்முடைய வாசற்படிமே விவ்வித்
மாக எழுதி யிருக்கிறதெனென்று கேட்டார், அதற்கு (ஹாத்திமைப்
பார்த்து) ஒரே, வலிப்பே, தானாகப்பட்டவன் இவ்வளவில் வெளிப்
போக்கையடித்து, அவர்கள் பொருளைக் கொண்டுவந்து
கழித்துக் கொள்வது.

பின்னர், பொழுதுவிடிந்தால், நல்ல மனுட்களைப் பேர்விருந்து
இரண்டு ரொட்டிகட்டு, அதற்குச் சர்க்கரையும், நெய்யுந்தட்டி, அதனை
அல்லாவுக்காவென்று சமுத்திரத்திற் போட்டுக்கொண் டிருப்பேன்
இவ்விதமாக நெடுகாட் செய்துகொண் டிருக்கையில், ஒருநாளைக்கு
தேநீர்சுத்துக்குச் சங்கடம்வந்து மிகுந்தவருந்த மடைந்ததென்கொண்
டு வியாபிப்பவர்களைவிட்டேன், அப்போ தெனக் குருப்போகி நடை
வந்து நேரிட்டது, அதிலே யொருநாளெனக்கு அறிவாகாரம் தப்பிப்
போய்ச் சுத்துமாறிக் கெட்கிறவேளையில், என்னுடைய வயிானது
என்னுடலில் தின்றும் வெளிப்பட்டது அப்போது, நானென்னபார்த்
தேனாலும், ஒரு மனுடனானவன், என்னைப்படித்துக்கொண்டு
நடுத்தைக் காணித்து, ஒரே, மனுடனாய், யன்னுடைய இட யிதவா
யிருந்தமென்றுசொல்லி யென்னை நாகத்திற்கொண்டுபோய்ப் போய்ப்
பெருமையி லிரண்டுபேர் மனுடனாகக்கொண்டு, என்னருகில்வந்
தனர் கோண்பட்டித்துக்கொண்டு கொண்டுவந்தவது.

இவனை நாம் நாகத்துக்குக் கொண்டு போகும்படிக்கு விடமாட்
டிடாம், இவ்னுடைய இடம் நாகமல்ல, இவன் சொர்க்கத்துக்குப்
போகப்பட்டவனென்று சொல்லி யென்னைச் சொர்க்கத்தி னிடமாகத்
தொண்டுபோனார்கள், அவ்விடத்தில், ஒரு பெரியோரொழுந்து தின்று
கொண்டு என்னைப்பார்த்தது, இவனை எங்கொண்டு வந்தீர்கள் இவனு
டைய வயது இன்னமிருந்தது வருஷம் பாக்கியாக இருந்திற்று
இன்னும்குள் இன்ன பேருடையவனு யிருக்கிறான், அவனைக் கொண்
டு வருங்கதென்று சொன்னார், அதுகேட்டு, அவ்விருவரு மென்னை
இவ்விடங் கொண்டுவந்து விட்டுப் பின்னர், அவர்கள் சொன்னதாவ
து, ஒரே, மனுடனே, நீ சித்தியம் இரண்டு ரொட்டிகட்டு அதனைச்
சமுத்திரத்திற் போட்டுக்கொண் டிருந்தாயே, அந்த ரொட்டிகள்
தான் நாகங்கள், நீ ஆண்டவனுக்காகப் போட்டபடியால், அந்த ரொட்
டியாகிய நாகங்கள், மனுடருபந் கொண்டு வந்தோமென்று சொல்லிவிட்
டுப் போனார்கள்.

இவ்வளவுக்குக் கொஞ்ச முயிர்ப்பக்கபோது, நானெழுந்திருந்
து ஆண்டவனிடமாக முனாத்தனச் செய்தேன், அதாவது, ஆண்டவ
னே, நீ பெல்லாருடைய பாவத்தையும் பொறுக்கப்பட்டவன், நானு
மிகுந்த பாவவாஸியா யிருக்குகிறேன், ஆதலால், என் பாவத்தையும்
நீ பொறுத்துக்கொள்ள வேண்டியது, நானிலிசி, குற்றமான பாவஞ்
செய்கிறதில்லை, நான் தென்பாச்செய்கிறேன், இன்னும், எவ்விதத்தினு
மெனக்கு உன்னுடைய பக்கவில் தின்றும் கொப்பாக் நிலக் கனுப்பி
விப்பாயென் துறுதி கொண்டேனென்று துஆக் கேட்டுப் பின்னர்,
காணியிலெழுந்து வழக்கம்போலே சமுத்திரத்தில் ரொட்டியைப்
போட்டுப்போனேன், அப்போது, சமுத்திரத்திலிருந்து, தூறு தினு
றொரு வயிற் போட்டுக்கட்டி வெளியில்வந்து விழுந்திருக்கக் கண்டு
அதைப் பெற்று நானவிழ்த்துப் பார்த்தகையில், அதில் தூறுதினது
சரி யாயிருந்தது, அதையெடுத்துக் கொண்டுவந்து பட்டணங்கறிந்
தன்ற யவையுமபடியாகச் செய்தது.

யாருடைய சொத்துக் காவது, சமுத்திரத்தில் விழுந்திருக்கு
மர்க்கில், அவர்க ளென்னிடமாகவந்து, இவ்வளவென்று தெரியப்படுந்
தி வாங்கிக்கொள்ள வேண்டியதென்று தமுக்குப்பேரமேபடி செய்
தேன், அதற்காகவேண்டி யொருவராவதுவந்து கேட்கவில்லை, பின்

னர், வழக்கம்போல் மதுகாட் சமுத்திரத்தில் ரொட்டிபோடப்போன
பில், முன்வந்து கிடந்ததுபோல், ஒருபைவந்து விழுந்திருக்கக்க
டு, அதையு மெடுத்ததுக்கொண்டு வந்து, அழித்ததுப் பார்ச்சகையில்
அதினுக் தங்கத்தினுமிருந்தது, அந்நியமெடுத் தெண்ணிப்பார்த்தது
சரியாக தூறுதினா நிருந்தது, இவ்விதம், தோகாலமும் நான் கடற்
கரைக்குப் போறதும் தூறுதினா கிடைக்கிறதும் விருப்பநால்,
அதை நானெடுத்துக்கொண்டே வருகிறேன், இஃ திப்படி யிருக்க
ஒருநாத்திரி யொருமனுடன் எங்கனவிலவந்து சொன்னதாவது, ஒகே,
மனுடனே, ஆண்டவன் படைத்த பந்தாவே, நீ போடுகிற இரண்டு
ரொட்டியானது உனக்குதவி யொத்தாசையாக இருக்கும், மேலும்
ஆண்டவ னுத்தரவுகொடுத்திருக்கிறான், உனக்கு வித்திழகாலமும் தின
மொன்றுக்கு தூறுதினா நனுப்புமபடியாக, அதில் நின்றும் நீ ஆண்
டவனுக்காகக் கொஞ்சம் செலவுபண்ணு, மற்ற மிகுதியானதை புன்
னுடைய செலவுக்கு வைத்துக்கொள்ளென்று சொன்னான்.

இவ்விதக் கனவுகண்டுநான் கண்ணிழிந்துக்கொண்டேனே, ஆண்ட
டவனே மிகுதமாக வாழ்த்திப்போற்றி ஸூக்குறானுக் தொழுதேன்,
பின்னரிந்த மஹல்களும், மற்றவஸ்துகளும், தயாச்செய்து என் விட்
டின்கதவின்கமேல் இவ்விதமாக பெழுதிவைத் திருக்கிறேனென்று
சொல்லி, நானதுவஸ்தியும் வழக்கம்போல் தூறுதினா வந்துகொண்
டிருக்கிறது, அதிலே, முராய்கள் ஏழை யெளரியோர்களுக்குக் கையி
து கயிறுத்துக் கொடுத்துக்கொண் டிருக்கிறதுடனே, பெருந்தேரமும்
ஆண்டவனைத் தொழுது வணங்கிக்கொண் டிருக்கிறேன், இன்னும்
எனக்கு தூறுவது பாக்கியாக இருக்கிறது, இந்த மஹல்களது
தூறுவருஷமாவின்றது, என்னுடைய தோஸ்தானவரே, என் கு எ
னென்று முறுதியாகவிட்டது, ஆண்டவ னென்னுடைய பாக்கியை
மன்னித்து, இத்தனையது கொடுத்திருக்கிறான், எனக்கு யாடு
ஒப்புமில்லாமல், ரிஸக்குச் சதாவுமுடி கொடுத்துக்கொண்டு வரு
கிறான், நான் மிகுந்த சந்தோஷத்தைப் பட்டு சவுக்கியத்துடனிருக்
கிறேன், இன்னும் எப்போத்ப்பட்ட என்னங்களு மென்றும் கெருத்
லிறேன், ஆனால், ஆண்டவன் இவ்விதமாகச் செயல் எல்லா இவ்வான்
களும் நடந்து கண்மை படையுமபடிக்கு எழுதித், வட்டி யிருக்கிறே
னென்று சொன்னான்.

பிறகுேட்டு (ஹாத்திமானவர்) ஆண்டவ னிடமாக வுண்ண
கொண்டு, அவனைாடிப் புகழ்ந்து சிஜீதா ஸூக்குறானுக் தொழுதான்,
தொழுது (ஹாத்திமானவர்) அப்பெரியவரிடத்திலிருந்துநான்வலா
பிலுமிருந்து நாலாமநா ளவரிடத்தி லுத்தரவு பெற்றுக்கொண்டு
(ஹைரே ஆபாதென்ற) ருதாத்தைகோக்கிவந்து, கொஞ்சநாளைக்குப்
பின்ன ரொரு வனுத்திரமான காட்டில்வந்து சேர்ந்தார். சேர்ந்து, அவ்
விடத்திற்கண்ட அதிஜயம் யாதெனில், ஒரு கரும்பாம்பு வேறொரு
அழகுள்ள நல்லபாம்புடன் ஒருமாத்கிள்கிழே சண்டைபோட்டு இன்
தும், கொஞ்ச நேரத்துக்குள்ளே அந்தக் கரும்பாம்பு நல்லபாம்பைப்
யுயிர்வதை செய்வதுபோலே யிருந்தது தெரிந்து மிகுந்த வேகத்துட
னே யோடிப்போய், ஆங்காந்துடனே சத்தம்போட்டு, ஒகே, மூகே
வியான ஷைபிதானே பத்திரம் நீயென்னவேலை செய்கிறாயென் றதட்
டினார், அச்சத்தத்தையுக் கேட்டு, அந்தக் கரும்பாம்பானது பயந்து,
அந்த வெள்ளிப்பாம்பைவிட்டு விளகிப்போய்விட்டது. பின்ன ரந்த
அழகுள்ள லோபாம்பானது, ஓடச்சத்தியில்லாமற் காயப்பட்டு அந்த
யாத்தின்கிழேவிந்து நான்குபக்கங்களிலும் பயந்து பார்த்துக்கொண்
டிருந்தது.

அப்போது (ஹாத்திமானவர்) அதினருகில்வந்து, ஒகே, பரமே
நீ பயப்படவேண்டாம், நீ சவுக்கியமாகி வெளிப்பட்டுப்போகுவவா
யில் நானானக் குதவியாகவும், துணையாகவும், உன்னிடத்தி லிருப்பே
னென்றும், உன்னைத் தனித்துவிட்டு நானெவ்விடத்திலும் போக
மாட்டே னென்றும் சொல்லிக்கொண்டு நிற்கையில், அந்நாழிதைக்
மாட்டே னென்றும் சொல்லிக்கொண்டு நிற்கையில், சவுக்கியமு முண்
டுப்பின், அந்தப் பாம்புக்குக் கொஞ்சத் தெனியும், சவுக்கியமு முண்
டுப்பின், அந்த மாத்கிள்கிழே மனிதருபவ்கொண்டு (ஹாத்திமான
டாகி, அந்த மாத்கிள்கிழே மனிதருபவ்கொண்டு (ஹாத்திமான
வருக்குக்) குனிந்து குனிந்து சளம் செய்தது, அதைப் பார்த்து
(ஹாத்தி) மிகுந்த ஆச்சரியப்பட்டுத், தம்மன்கிழே, இஃ தென்ன
தானமா மிகுந்ததென் மெண்ணுகிறார், அப்போது, அந்த மாத்
திலேறிய பாம்பான மனிதன் கிழேயிறங்கி மிகுந்த வணக்கத்துட
னினுக்கொண்டு (ஹாத்திமைப்பார்த்து) ஒகே, என்னாட்சித் துபி
ரைக்காப்பற்றிய என் தோழியே, நீரேன் ஆச்சரியமடைகிறீர், நானு
னவன் வின்னாத்துடைய ஜாதியிலுள்ளவன், இங்கப் பட்டணத்தி
னுடைய பாத்துஷா என் நகப்பனுடைய குளமானவன், என்னோ
டு மிப்போது சண்டை செய்வான்.

புழக்கையென்னுந் தொண்டன், அவனென்றோ நெடுநீளாகக் கொல்ல நினைவுகொண்ட துஷ்மனியென்னும் படைவீரனாக இருந்தான் அப்படியிருக்க, இன்றையதினம் நான் தனித்துப் பாம்பின் ரூபமெடுத்துக்கொண்டு சந்தோஷமாகக் காற்றுவாடை வாங்கிக்கொண்டு வரல் மென்கிற யெண்ணங்கொண்டு, உயாபகமில்லாமல் இவனுடைய சிமைக்குவந்துவிட்டேன், அப்படினுன் வந்துவிட்டதென்கிற யிப் பாததனம் கு எப்படியோ தெரியவந்து, தானும் பாப்புருப மெடுத்துக்கொண்டு இதுதல்லசமையமென்றெண்ணி என்னைக் கொல்லநினைத்து மேல்விழுந் தென்னைக் கொல்லுஞ் சமையத்தில், என்னுயிரைக் காப்பாற்றும்படி குத் தங்களை ஆண்டவன் இவ்விடங் கொண்டுவந்து விட்டானென்று சொன்னான், அதுகேட்டு (ஹாத்திம) அந்தப் பாம்பான ஜின்னைப் பார்த்து, நல்லது, இனிமேல் யெவ்விடம் போகவேண்டுமோ அவ்விடம் போகலாமென்றும், நான் வழிப் பயணம் போகிறவனுடைய படியால் இவ்விடத்திலே தங்கிவிடுகக் கூடாதென்றுஞ் சொன்னான்.

அதற் கவன் (ஹாத்திமைப்பார்த்) தென்னுயிரைக் காப்பாற்றி வைத்த இடச்சுகரோ, நான் தங்களை மன்றாடிக் கேட்டுக் கொள்ளுகிற தாவது யாதெனில், தேவரீர் தாங்க நென்சொல்லித் தள்ளாமற்கேட்க வேண்டிய தென்று மிகுதமாகக் கெஞ்சிக் கெஞ்சிக், தேவரீர் தாங்க னிப்போக தென்பேரிற் கிருப்பவைத்துத் தயவுசெய்து, என்கூடவா வேண்டியது, ஆனால், என்விடம் கொலைதராமல்வீ, இந்த இடத்திற் குச் சமீபமாயும், அருகாமையாய் மிருக்கிறதென்று சொன்னான், அது கேட்டு (ஹாத்திமானவர்) அவன்சொல்லைத் தட்டாமல், அவன்கூடத் துடர்ந்துபோனார், போகும்போது திவர்க்கெதிரிலே வெகு கட்டமாகப் படைகளவருகிறதைக் கண்டு, இவ்விடத்தென்னவென்று கேட்டார், அப்போது, அந்தச் சின்னான பாத்நுஷாவின் மகன் (ஹாத்திமைப் பார்த்து) இரப்பபடைக ளென்னுடையது, நான்போகத் தாமதப்பட்ட படியால், என்னைத் தேடிக்கொண்டு வருகிறவர்களா யிருக்குமென் னு சொன்னான்.

அதுபோல், அந்த படைகளும்வந்து இவர்களைச் சூழ்ந்துகொண்டது. பின்னர், அந்தப் பாம்பாயிருந்த மனுடன், தன்படைகளோடு (ஹாத்திமை) யழைத்துக்கொண்டு தன்னுடைய அரண்மனைக்குப் போய்த், தனது மெய்சனத்தி னுட்காரவைத்து வேண்டிய மரியாதை

யுடனோ விருந்துசெய்து நவரத்தினுகளைத் தட்டில் நிரப்பி நலுந முன்னில்வைத்து, அவ்நையகின் மிரவெல்லாம் கேளிக்கை ஆடல், பாடல் மிகுதமெச் செய்வித்துப் பின்னர், பொழுது விடிந்தபோது, (ஹாத்திமானவர்) அந்தக் கரும்பாம்பாய்வந்த முகேதனியான குவா மென்பவனைப் பிடித்துவரச் சொல்லி யவனை வெட்டிவிட்டுச், சின் ராஜகுமாரனிடத்தி லுத்திரவுபெற்றுக்கொண்டு, அவரைப் பார்த்து, இப்போதெனக்கு நீர் நலுநகவைத்த நகைகளும், சத்தினுகளும் தங்கனிடத்திற் குளே யிருக்கவேண்டுமென்றும், நீர் இனித் தனித்து வெளியே புறப்படுவதை நீக்கிவிடுமென்றும் வேண்டிய அறிவு போற சொல்லிவிட்டு, அவ்விடத்தில் சின்னும் புறப்பட்டு, இரண்டரை வருஷமும், பதினைந்துராளு முடிவாகி நடந்து (ஷஹே ஜப்பாதென்ற) பட்டணம்வந்து சேர்ந்து, காலுரான் சராஹிப்போயிறங்கி முனீர்ஷா மீடத்தில் மிலாத்தத்தாடி அவனோடும் தாம்போய்வந்த சங்கதிகளைக் குறித்துப் பேசிக்கொண்டிருக்கும் வேளையில், அங்குள்ளவர்கள், இவ் விதம் (ஹாத்திமானவர்) வந்தசெய்தியை (ஹசன்பானோவுக்குக்) தெரி வித்தார்கள்.

அதுகேட்டவ ளுடனே (ஹாத்திமை) யழைத்துவரும்படி யான் விட்டான், அதுபோலவர்க ளழைத்துக் கொண்டுவந்து அரண்மனையில், மேன்மைபொருந்திய விரிப்பின்மேலோர் நவரத்தின மிழத்த நாற்காலி கொண்டுவந்து போட்டு, அதின்பேரி லுத்திரவந்தகார்கள, அப்போது, அவ்விடத்திலே ப்றுதாவென்ற திரைபோட்டு, முகத்திற் புறக்காவும் போட்டுக்கொண்டு ஹசன்பானோவந்துட்கார்து (ஹாத்திமைப்பார்த்து) ஒகே, வாலிபரே, நைரியவானே, வல்ல மையுடையவரே, நீரிப்போது செய்கரியானம் வெகுநாட் சென்று கொச்சுகே, என்னசெய்தி கொண்டுவந்தீரென்று கேட்டான், அதற்கு (ஹாத்திமானவர்) தாம் போனவிடத்தில் நடந்த சங்கதிகளையும், பெரிய மனிதனுனவருடைய சொற்களையும் விபரமாகத் தெரிவித் துப், பின்னுஞ் சொன்னதாவதியாதெனில்.

அப்பெரியவரானவர், இச்சேறிக்காக வேண்டித் தன்னுடைய விட்டின் கதவின்மேல் செழுநிறுந்தாருென்று சொன்னார், அதுகேட்டு, ஹசன்பானோ மிகுந்த சந்தோஷத்துடனே மனர்பூரிப்படைந்து

(ஹாத்திமுடைய) துரியத்தைவிடத்து வெகு ஆச்சரியப்பட்டு ஒகே, வாஸ்பரே, கிரானடியா விவ்விதச்சொற்களை யறிந்துகொண்டு வந்தீர், வேறே யொருவராலும் அறிந்துகொண்டு வரக் கூடுதென்று சொல்லிப் புகழ்ந்தாள், பின்னர் (ஹாத்திமானவர்) ஹசன்பானேஷுவந்தாவுபெற்றெழுந்து முனீர்ஷாமிருக்குமிடத்திற் போயிருக்கையில், ஹசன்பானே அநேகவிதமான - பதார்த்தங்களுமிடமிடாய் தினுசுகளும், ஷர்பத்துத் தினுசுகளும், கனிவர்க்கங்களும் தட்டுகளில்கிரப்பி (ஹாத்திமுக்கு அனுப்பினவத்தாள்.

அதுகண்டு (ஹாத்திமானவர்) சந்தோஷமாக அந்த வஸ்துவனைல்லாததையும் தாமும், முனீர்ஷாமுமாகப் புசித்திருந்து ஆண்டவனைப் புகழ்ந்து துறையதர்கள், துதிசெய்துபின்னர் (ஹாத்திமானவர்) முனீர்ஷாமைப்பார்த்து எங்கேதோழனே கியாதொன்றுக்கு மச்சமடையாதே, இன்னும் கொஞ்சநாளேக்குள்ளாக ஆண்டவன் கிருபையா துன்னுடைய ஆசை நிறைவேறும்படிக்கு, நீ இச்சைப்பட்டவனை யுன்னேடு சேர்த்துவைப்பேனென்று மிகுதிடச் சித்தமொழிகள்கொல்லி, அவருடைய நெஞ்சைத் தயிரியப்படுத்திவிட்டுப், பின்னர் தாமெழுந்து ஹசன்பானேஷிடமாகப்போய், அவரைப் பார்த்து, ஒகே, பெண்ணே ஹசன்பானேவே, இப்போது என்ன சுவாஸ்ச்சொல்லுகிறாய், சொல்லு அத்தக்க நான், பிரயத்தினம் செய்யப் போலுதற்கென்று கேட்டேன் அதற்கவன் (ஹாத்திமைப்பார்த்து) ஒகே, தயிரியசாஸி யாகிய வாஸ்பரே (மூன்றாவது சுவால்) என்னெனில், ஒரு மனுடன் காட்டில் நின்றுகொண்டு சொல்லுகிறதாவது, யாருக்குத் தீமைசெய்ய யாதே, அப்படித் தீமைசெய்தால், அந்தத் தீமையானது, செய்தவனை லந்து துடருமென்று, இவ்விதமான் சொல்லுகிற சங்கதியை அறிந்தவாவேண்டுமென்று சொன்னாள்.

இரண்டாவது சுவால்

முற்றிற்று.

மூன்றாவது சுவால்.

இஃதி யாதாமொருவனுக்கு மற்றொருவன் தீமைசெய்யின் அந்தத்தீமை செய்தவனையே தொழுகுமென்னும் வரலாறு.

கவிவிருந்தம்.

தோன்ற நெவையினுந் தோன்றிய நாயகனை நன்றார் புகழ்ச்சிசெய் நேரிழை நல்வழி யென்றான் ஹசன்பானே வென்பவன் சொற்றீடு மூன்றும் சுவால் மொழித்திவாமோ.

இதன்பொருள்.

படைப்பின மெவைகளினுந் தோற்றமற் றோற்றிய ஆண்டவனை, எத்தத்செய்கையிலு மிடைவிடாமற் புகழுதின்றவளுமாய், குறையில்லாம லாபரணத்தினை யணிதின்றவளுமாய், நல்ல வழியிலே யமுயற்சி செய்கின்றவளுமாய் விளங்கும் (ஹசன்பானேவென்றும்) கன்னியானவள் சொல்லுகின்ற (மூன்றும்) சுவாலென்றும் வினாவச் சொல்லுகின்றும்.

சரித்திரவசனம்

இவ்விதம், ஹசன்பானே சொன்ன சுவாலைக் கேட்டவுடனே, (ஹாத்திமானவர்) அவ்விடம்விட்டுப் பிரயாணமாகி ஆண்டவனைப் புகழ்ந்துகொண்டு, காடு, வனத்திரங்குகளில் நடந்துபோனார், இவ்விதம் (ஹாத்திமானவர்) ஓர்மாதம் நடந்துபோன பின்னர், அங்கேயோர் மலையெதிரிற் நெரிபத் கண்டார், அந்தமலையானது, வானத்தை யளவிட்கொண்டிருந்தெடுத்துச் சொல்லும்படியானதாய் யுயர்ந்திருந்தது, அதி வருகாக இவர் போகும்போது அங்கே யோர் சந்தமானது மிகுந்த துயரமாக வருவதைக்கேட்டுத், தமது தலையையுயர்த்தி நான்குதிசைகளிலும் பார்த்தார், அப்போ தங்கே யாதொன்று மில்லாமையினுற் பின்னரும், அம்மலையருகில் முடிதிப்போல்பார்த்தார், பார்க்கும்போது,

அங்கேயோர் பெரிய நிழலுள்ள விருட்மான் மரத்தின்கீழேயோர்
நான்கு சதுரமுள்ள சங்கேமம்மென்றுங் கல்லுந் திருந்தவும்,
அநன்மேலே யோர் வாலிபன் மிகுந்த அழகு வடிவொருங்கிச் சந்
திர னென்றவுக் கொப்பாறவும், வியாதியஸ்தன் போலவும், திரேசம்
அதிகமெனிக் திரேசத்தவனாகவும், அந்த மரத்தின் மொம்பைப்பிடித்து
இருகண்ணையு முடிக்கொண்டு தின்று விடுகிற முர்க்கக் கொருகடவை
சத்தம் போடுகிற தாகவும் கண்டார்.

அந்தச்சத்த மெல்லிதமானால், ஒகே, என்னுடைய வுயிரே, கண்
னோடுகருத்தே, மதியே நானுன்னையிழந்து வேறுபட்டிருக்கின்ற
தென்னாற் சங்குக்கக் கூடவிட்டேயே யென்பதாம். இப்பிறம் சத்தமிட்
டு அழுதுகொண்டு நிற்பவனே (ஹாத்திமானவர்) கீழ்ப்பு, மிகுந்த மன
வருத்தமடைந்து இவ்நென்ன ஆச்சரியமா யிருக்கிறதென் தென்னி
யவன்கிட்டமுதிக யவனைப்பார்த்து, ஒகே, வாலிபனே நீ யிவ்விதமாக
என் துயரப்படுகிறாய், உன்னுடைய துயரத்தின் சங்கதியை யென்
பேரில் தயவுசெய்து சொல்வாயாகில், அது கலமாயிருக்குமென்று
சொன்னார். இவ்விதம் (ஹாத்திமானவர்) இரக்கமாகச் சொன்னதொரு
கூடக் கேட்டும், அந்த வாலிபன்முடிய கண்ணைத் திறக்காமற் தன்னு
டைய வியாகுல அழுகையையே அழுதுகொண்டு பதில்ஜவா பொன்
றும் சொல்லி நின்றான், பின்னரும் (ஹாத்திமானவர்) இரண்டு
தடவைக் கூப்பிட்டார், அதற்கு மவன், ஜவாபு கொடுக்காமையினால்,
மூன்றாத்தடவையும்கூப்பிப்பார்த்து, ஒகே, வாலிபனே நான் மூன்று த
டவை யுன்னைக் கூப்பிட்டேன், கொடுக்கவில்லையே, ஆன்
தரால் யூமையா, அல்லது, காதுகேட்காத செவிதனவென்று பஸம்
ன சத்தமாகக் கூப்பிட்டார், அதுகேட்டு நெய்வன் கண்ணைத் திறந்
து (ஹாத்திமைப்பார்த்து) ஒகே, மனுடனே, நீயார், என்னிடமாக
வுனக் தென்னவேலை யிருக்கிறது, நீ பெங்கிருந்து இங்கேவந்தாபென்
று கேட்டான், அதற்கு (ஹாத்திம்) அவனைப்பார்த்துநான் ஆண்டவ
னுடைய படைப்பில்நின்று மோர் மனுடனாக இருக்கும், நானுநிந்தக்
காடு வனாந் திரமெல்லாம் திரிந்துகொண்டு இவ்விதமவந்துகொந்தேன்
ஆகையால், உன்னுடைய சசித்திரத்தையும், நீ அழுதென்றபயனையும்
துயரமாகச் சொல்லுகின்ற மொழியையுமெனக்குத் தெரிவிக்கவேண்
டுமென்று மிகுந்த வணக்கமாகக் கேட்டார்.

அந்தகவன், ஹாத்திமைப்பார்த்து, ஒகே, வழிப்பயணம் போகிற
வனே, யுன்னைப்போல் வெகுபேர்கள் இத்தவழியில் வந்தார்கள், அவர்
களி லெவர்களேனு மென்னுடைய சங்கதியை யறிந்து என்னோய்க்கு
மருந்து கொடுத்தவர்க ளில்லை, ஆகையால், என்னுடைய சங்கதியை
நீயுன்கேட்கிறாய், அதனால், யாதொரு பிரயோசனமுமில்லை, நீவந்த
வழியைப் பார்த்துக்கொண்டு போகலாம், நீயே நென்னை வருத்தப்
படுத்துகிறாய், என்னை யின்னமும் விரமமடையும்படிக்குச் செய்கிற
யோவென்று சொன்னான். அதுகேட்டு (ஹாத்திமவனைப் பார்த்து)
ஒகே, துக்கமுள்ள வாலிபனே, நீ யுன்னுடைய சங்கதியை வெகுபே
ருக்குச் சொல்லியிருக்கிறேனென்று சொன்னது மெய்யே, என்கிலும்,
நீ இப்போது ஆண்டவனுக்காக வுன்சங்கதியை யெனக்குங் கொஞ்
சுந் சொல்லவேண்டியது, அதனால், என்மனதிலு மிந்த ஆசையிருக்
காமற் போகவேண்டுமென்று சொன்னார், அதுகேட்டவன் (ஹாத்தி
மைப்பார்த்து) மூலது நீ கேட்கவேனுமாகில், இப்போ தென்னருகி
லுட்காரு என்பதித்யெனக்கு ஸ்திரமானால், அப்போதென் ஹவா
வாலான சங்கதிகளை விமரமாகச் சொல்வேனென்று சொன்னான்.

அதுபோல் (ஹாத்திமானவர்) அந்தமாதத்தின்கீழே யுட்கார்த்தார்
அப்போதந்தத் துயரமுள்ள வாலிபன் (ஹாத்திமைப்பார்த்து) ஒகே,
வாலிபனே, நானுக் கூட்டவன் மிகுந்த வருத்தமடைந்திருக்கிற துயா
தெனில், நானுமே வந்ததகரான சவுதாகருமாக, என்னுடையபணி
விடைக் கூட்டத்தோடும் சிலசில தினுசவாரிப்பட்டு பட்டாவனி முத
லிய அனேக சாமக்கிரிகைகளை (உா) ஒட்டைசரிப்பேரில் சுமையேற்
றிக்கொண்டு வெகுதூரளநக் கூடிக்கொண்டு வந்ததஞ்செய்ய ஸமுக்
குப்போகக் கூட்டம்மிடையாமல் வருகிறபோதோந்தாள். விடியற்காலே
யுங்கும்வேலையிலே நான் மலோபாபைதக்குப் போகுப்படியாய் நேரிட்
து, அப்போது, என்னுடைய கூட்டத்தைவிட்டும் விடை யொரு
மலையி னருகாமையிற்போய் மலோபாபைதக்கிருந்து பருசத்தாகித்
துப்புரவு செய்துகொண்டு பார்த்தும்போது, வழிதப்பிப் போய்விட்
து, அப்போதுநான் நான்கு திசைகளினு மோடிப்போய்ப் பார்த்து
யில், அந்தக் கூட்டங்கள் போனவழி யெனக்குத் தெரியாமல், வெயி
லிலும், காணலினு மகப்பட்டின்று தமொழிப் பசுநாகத்தால் மயக்
தம் நேரிட்டது, அதனால், நானிந்த மரத்தின் கீழேவந்து படுத்துக்
கொண்டேன்.

பின்னர், கொஞ்சநேரம் பொறுத்து நானொழுந்து கண்டினைத் திறந்து பார்க்கும்போது, என்முன்னாலே யோர் பெண்பரியானவள் வந்துகின்றாள், அவளுடைய அழகையும், வடிவையும், லட்சணத்தையும், நான்கண்டு மயங்கி யென்னுடைய அறிவானது குன்றி யாதொன் றுக் கெரியாமல் மயக்கங்கொண்டு கீழேவிழுந்து கொணைதட்டுப் போய்க் கிடந்தேன், அப்படிக்கிடக்கையில், அந்நபரியானவள் என் னுடையதலையைத் தாக்கியெடுத்து, அவளுடைய துடையின்மேல்வைத் துக்கொண்டு பனிக்ளையென் முகத்திலே தெளித்தாள், அந்த நரத் தட்டிநா லுஷாராகித் திடிலென்றுகண்ணைவிழித்துப்பார்க்கும்போது, எந்தவ யவளுடைய டெயிலிலிருக்கக்கண்டு, நான்மிகுந்தசந்தோஷ மடைந்து, ஆயிர முயிர்து மதிக மோக மயக்கங்கொண் டெழுந்து நின்று, அந்நபரியான பெண்ணைப்பார்த்து, ஒகே, பெண்ணே, யென் னருமையான இன்பமுன்னவளே, நீயார் மனுடர் சஞ்சாரமில்லாதஇந்த வனாந்தரமான இடத்தி லெங்கே வந்தாய், என்னசெய்யப் பட்டவ னென்றுகேட்டேன்.

அதற்கவ னெண்ணைப்பார்த்து, நான் பரியினுடைய ஜாதியாயிருத் தும், இந்தமனையும், அதின்மே லிருக்கும் கோட்டையும், என்னுடைய விடாக இருக்கும், ஆனால், நான் மனுடர்பேரி விச்சைப்பட்டுக்கொண் டிருந்தேன். அப்படியிருக்கையில், இன்றையதின முன்னை ஆண்டவ னென்னிடத்திற் கொண்டு வந்து சேர்த்தானென்று பலபல வினோத இன்ப ருசிகரமான சொற்களைச் சொல்லினேன், அந்நாலே நான், ஆசைப்பயித்தியங் கொண்டு, என்னுடைய ஆஸ்திகளையும், பொருள் களையும் சொண்டுபோகிற சுட்டத்தைச் சந்தமாக மறந்துவிட்டேன், இவ்விதம், பயித்தியங்கொண்ட என்னோடு அந்தப் பெண்ணைவா னெனான் மிகுந்த ஆரையன்புடனிருந்து, என்னுடைய வாயிராயெ யொளிப்பைத் தன்னுடைய ஜூலுப் பென்ற கந்தலின்மயிரால் மயக்கி விட்டாள், அதனால், நானவளோடும் ஆசையென்ற சாகசத்தில் முழுகி (க.) மாதம் இரவும் பகலும் ரதிகேளிக்கையாக அனுபோகஞ் செய்து கொண் டிருக்கிற நாட்களி லோர்காள், நானவளிடமாகச் சொன்னேன், ஒகே, பரிஜாதாகிய பெண்ணே அழகியமனுடர்கள் சஞ்சாரமில்லாத வனாந்தரமான இடக்காட்டிலே நாமிருப்பதி லுனக்கென்ன பரியாயி

ருக்கிறது, ஆகலால், நாமிருவரும் பட்டணங்கனிற்போ யிருந்தால் நல்ல சவுக்கியமாகவும், மிகுந்த சந்தோஷமாகவு மிகுந்தவாமென்று சொன்னேன், அதற்கவள், நல்லது உன்மனதுக் கப்படி மிகுக்கு மாகில் மெத்தநகந்தான் போகலாம், ஆயினும், என்னுடைய விடு மித வுங் கிட்டெமையாயிருப்பதால், என்னுடைய இனத்தார்களைக் கண்டு க்கத்தாகி, அவர்களிடத்திலு முத்தரவு பெற்றுக்கொண்டு வரு கிறேன், அதுமாட்டிலும்கீ த்திரமாக இவ்விடம்விட்டுப் போகவேண் டாமென்று சொன்னாள்.

அதுகேட்டு நானவளைப்பார்த்து, ஒகே, பெண்ணே நீ யுன்மனத் தில் நாடிய நாட்டம்போலே போகலாம் ஆயினும் நீ நிச்சயமாக எப் போ வருவாயென்றுகேட்டேன், அதற் கவள், ஏழுநாளையிலவருவேன், அப்படி நான் விருமளவும் நீ-இவ்விடம்விட்டுப் போவாயாகில் மிகுந்த விசனமடைவாயென்று என்னோடும் இருகுநாயெதுவொண்டுபோன வள் (எ) வருஷமாகிய மிங்கே வரவில்லை, அவளிலவ்விதம், வாக்கு மாறிப்போ யிருக்கிறாள், அப்படியிருக்கிறபெண்ணைவளைநாளைக்கே யாவது தேடிப்போய் விசாரிக்கலா மென்றது மெனக்குக் கூடவில்லை, ஒகேவேளை யவளிலவ்விடம் வந்தென்னைக் காணாவிட்டால் அவளென் பேரி லென்னகுற்றஞ் சொல்லுவாளோ தெரியவில்லை, என்றாலும் அது ஆண்டவனுக்குத்தான் தெரியும், அப்படி நான் வெளியே போய் அவளைத்தேடவென்று லெனக் கேலாதது, தவிரப் பலமுயில்லை, அஃ தன்றியும், எனக்கு வலிபனமானதும் இந்த மாதத்தில் சின்றும் வெளிப் பட்ட இலைகளா யிருக்கும், தாகத்திக்குத் கிந்தக் குளத்துத் தண்ணீரா யிருக்கும், ஆனால், பூமியானது கெட்டியாகவும், லானமானது தொலை வாகவு மிருப்பதால் நாலென்னசெய்யவேன், இருக்கவிடமு மில்லை, நடக்கத் தாகத்திமில்லை யென்று சொன்னாள், இவ்விதம், அவள் சொன்ன சொல்லையெல்லாம் (ஊ)ந்திமானவர் கேட்டு) மிகுந்த மன வருத்தமடைந்து கண்ணீர்சொரித் தவளைப் பார்த்துச் சொல்லத்தொ டங்கினாள். அஃ தியாதெனில்,

(நதாத்திமானவர்) அந்தவளைப்பைப் பார்த்து, ஒகே, பெண்ணைசை கொண்ட பேதையானவளே, அந்தப்பெண்ணைவ ளேதாவது தன் னுடைய விட்டின் அடையாளம் சொல்லியிருக்கிறாள், அல்லது, அவள் பேராவது சொல்லியிருக்கிறாள், அஃதுனக்குக் தெரியா லெனக்

குக் கொல்லென்று கேட்டார், அதற்கவன் (ஹாத்திமைப்பார்த்து) அவனினத்தார்கள் (கோவேறு அல்லாஹில்) இருக்கிறவர்களென்றும் தான் பரிஜாதிபென்றுஞ் சொன்னான், அதுமாதிரி மெனக்குத் தெரிப மேநவிர, அவனெங்கேயிருக்கிறவனோ, அஃதெனக்குத் தெரியாதென்று சொன்னான். அதுகேட்டு (ஹாத்திம்) அவனைப்பார்த்து நவிர வாஸிபனே, அவனென்னிடமாக வந்தாவு பெற்றுக்கொண்டு போகுப் போது, எந்தமுதமாகப் போனா நென்று கேட்டார்.

அதற்கவன் (ஹாத்திமைப்பார்த்து) என்முன்னி விடதுபக்கமாக (ய-யி) அடிபோனான், பின்னாவ செப்படியோ தொய்பாகப் போய் விட்டானென்று சொன்னான். அதுகேட்டு (ஹாத்திம்) அவனைப்பார்த்து நல்லது நீ அவளுடைய ஆஷக்குள்ளவகை இருந்தால் நீயென்றே (கோவேறு அல்லாஹுக்குவருகில்) அவனை ஆண்டவனாய் நானென விதத்திலும் தேடிப் பிடித்துத் தருகிறேனென்று சொன்னான், அதற்கவன் வாஸிபன் (ஹாத்திமைப்பார்த்து) நீர் சொல்வது நிகர்தான் என்று மொருவேளை யென்னுடைய மருஷிக்கானவன், இவ்விடம்வ தென்னிப் பார்ப்பானாகில், அந்தநேரம் நானிங்கே யில்லாதிருக்க என்பேரி லென்னகுற்றம் வந்து நேரிடுமோ தெரியாதே, அதுவுக் கேட்டுப்போனால், நானென்னசெய்வேன், ஆனாயால், அவன்வந்தால் நல்லாச்சது, இல்லாவிட்டால், அவளுடைய பேட்டத்தின்மேலி விட்டத்திலேயே நானிறந்து போகிறேனென்று சொன்னான்.

அதுகேட்டு (ஹாத்திமானவர்) மிதந்த வருத்தமடைந்து கண்ணீர் சொரிந்து, அந்த வாஸிபனைப்பார்த்து, ஒகே, என் பிரியமானநேரகனே, நீயொன்றுக்கும் யோசியாதே, அவளுடைய பேரென்னென்று கேட்டார், அதற்கவன், அல்லஹன் பரியென்றவன் சொன்னதாகச் சொன்னான், அப்போது (ஹாத்திமானவர்) அவனைப்பார்த்து, ஒகே எனதன்பனே, அஞ்சாதே பயப்படாதே, ஆண்டவன்கிருபையால் (கோவேறு அல்லாஹுக்குப்போய்) எவ்விதத்திலு முன்னுடைய மருஷிக்கானவனேத் தேடி யுன்னிடமாகச் சேர்த்து வைப்பேன், அல்லது, உன்னை யவலரிடமாகக் கொண்டுபோவேன், அவளுடையவிடையே இப்போது விட்டென்றுதேடி நிகர்ப்படுத்தி யுன்னிடமாக நான் வருவேன் என்று பலவிதமான நயிரியஞ்சொன்னான்.

அதுகேட்டந்த வாஸிபன் (ஹாத்திமைப்பார்த்து) ஒகே, பென்னுடைய கோழுவேறு, இந்தநாளவளையிலு முன்னம்போ லொருவருமெனக்கு இவ்விதமாகத் தயிரியஞ் சொன்னவர்களில் மேலும் இவ்விதம் நங்களுடைய சொந்தவேலையைவிட்டுவிட்டுப் பிறந்தியாருடையவேலையிலிடுபுக்கட்டிக்கொண்டு நின்றவ ருமமைப்போ லொருவரு மில்லை என்றுஞ்சொன்னதுகேட்டு (ஹாத்தி) மந்தவாஸிபனைப்பார்த்து ஒகே கிணைகிறனே, பிரியமுள்ளனே, நீ என்னை மேன்மைப் பாடாகப் பேசவேண்டாம், உன்னுடைய வேலையைப்பார், நான்மிறந்த நான்முத விதுவகையிலும், அன்னியர்க்காக வேண்டியே, என்னுடைய சிவசை ஆண்டவன் போர துள்ளங்கை நெல்லிக்கனியோல் வைத்துக் கொண்டு திரிகின்றேன், இவ்விதமாக என் னாயிருள்ள வளையிலுத் திரிவேன், அதிப்பியாருக் கென்ன வேண்டுமோ அதை யவர்களுக்குக் கொடுக்கவும், சேர்க்கவும் செல்வேனென்று (ச-ந) விசைசொல்லி அவனிடமுத்தரவு பெற்றுக் கொண்டு அந்தப் பரியானவன் போனவழியைப்பார்த்துக்கொண்டு போனான்.

இவ்விதம் (ஹாத்திம்) புறப்பட்டுச் சிலநாளநடந்தோர் மலையிலிருந்துபோய்ச் சேர்ந்து, அந்த மலையின்மே லேறிப்பார்த்தார், அதிலேனே கனிவர்க்கமுள்ளவருடையகளு மூளுஞ்சோலைகளும், வண்டுகள் மதுவருத்தித் தம்புடுகின்றதாமாத இருந்தன, அகைப்பகைப்பார்த்துக்கொண்டு போனதில், அவ்விடத்திலோ ரிடமானது, மிதந்த தப்பாவுள்ளதாகவும், சர்பாகவு மிருப்பதுகனே, அதிலே (ச) மும் குளிர்ந்த நிழலுள்ள தாகவும், வாசனைவாடை வருகின்ற தாகவும், அழகு பொருந்திய மலருள்ளதாகவு மிருக்கக்கண்டு அவ்விடத்திலே போனார், போய், அங்கே சற்றுநேர முட்கார்ந்திருக்கையிற் கண்ட மயக்கினதினாற் றலைபக் கிழேவைத்துப்படுத்தி ரப்போதிவர், தன்னையறியாமல் நித்திரை செய்துவிட்டார், பின்னர், சாயாட்சைபான போது, அவ்விடத்தில் நானுபரிகள் வந்து விரிப்புள்ளவிரித்துக் கட்டில் மெத்தைதகன்போட்டு, அதின்மேலிருந்து கொண்டு (ஹாத்திமைப்பார்த்து) அந்த நான்குபோர்களும் பேசிக்கொண்டார்கள், அஃதியாதெனில்.

இங்கே யில்விதமாகவந்து படுத்திருப்பவன் யார், இவ்விதகே எவ்விதமாக வந்தான், இவனை நாம் கேட்கவேண்டுமென்று பேசிக்கொண்டு (ஹாத்திமுடைய) அருகிற்சென்று, அவனைவிழித்திடுகிறது, அவன்

ஓய்வாற்று, ஒகே, மனுஷஜாதியே, நீ யிவ்விடத்திற் கெவ்விதமாக, என்னசங்கதியைக் குறித்து வந்தாயென்று கேட்டார்கள், அப்போது (ஹாத்திமானவர்) மிகு இவ்விதமாக எழுந்திருந்து, இவ்விட மன்னிடமாகப் பார்க்கும்போது, நல்லுபரிகள் நவரத்தினாக ளிழைந்த வுபு புதளாலும், நகைகளாலும் நிறைந்திருக்கிறாயாம். தவர்க்கு நாயத் தலை மாட்டி வருகின்றது, எழுந்துகின் றவர்களைப்பார்த்து, என்னை யிவ்விடத்தி லாண்டவன் கொண்டுவந்து விட்டான், நான் (அல்லாஹ்வென் னுமலைக்குப்போய்) அல்லாஹ்பரி யென்பவனைப் பார்க்கப்போகிறேன், அஃதேனெனில், அந்த அல்லாஹ்பரியானவன் ஒரு மனுஷனிடமாக எழுநான் வாயிதாச்செய்துவிட்டுப் போனவன், எழுநருஷமாகியும் வரவில்லை, யானையால், அந்த மனுஷனோர் மாத்கின் கிழே யிருந்து கொண்டவனுடைய கிப்பாகத்தால் இரவும், பகலும் துக்கசாகரத்தில் மூழ்கி அவனுயி ருக்கிடில் வந்துபோ யிருக்கிறது.

அதனால், நானவனைக்கண்டு சமாதானஞ் செய்துப் போகிறேன், அதிலும், ஒருவருக்குக் கொஞ்சம் வலுதாச்செய்து, அதுபோல் நடக்கா விட்டால், அஃது நன்மையானதும், நற்குண முள்ளவர்களின் செய்கையானது மல்லவேயென்று சொன்னார், அதுகேட்டு, அந்தப்பரிஜாதிப் பெண்கள் குஞ்சிரிப்புக்கொண்டு (ஹாத்திமைப்பார்த்து) ஒகே, மனுஷனே, அந்த (அல்லாஹ்பரி) அல்லாஹ் மலையின் பாஷாஜாதியாக இருக்கும், அவளுக்குக் கப்படிக்கென்ன அகத்தியமிருந்தது, யாரோ வேர் மனுஷனிடமாகச் சேருவதற்கும், வறுதாச் செய்வதற்கும் ஆயினும், நீ அந்த மலைக்குப்போய் அவளைக் காணவேண்டுமென்று நாடுகிறாய் அவ்விடம் போவது தப்பிதம், அப்படியே போவாயானால், எவ்விதமாக வயிற் தப்பிவருவா யென்று சொன்னார்கள்.

அதுகேட்டு (ஹாத்திமானவர்) அப்பரிகளைப் பார்த்து அஃதெவ்விதமிருந்தபோதிலும் மிருக்கட்டும், அவ்விடத்திற்கு நான் போகாமல் இருக்கமாட்டேனென்று சொன்னார், அதற்குப் பரிகள் நான்குபேரும் (ஹாத்திமைப்பார்த்து) நல்லது நீயெங்கனோடு மின்றையதினம் சேர் திருப்பாயாகில், நாளைத்தினம் நாங்கள் (அல்லாஹ்மலைக்குப்) போகும்படியாக வழிகாண்பிப்போமென்று சொன்னார்கள், அதுகேட்டு (ஹாத்திமானவர்) மெத்தநலமென்று சமமதித்து, எவ்விதத்திலும் என்னவேலை யும், ஆண்டவன்செயலெவ்வளவு நலமாயிருக்குமென்

றென்னி, அப்பரிகள் விட்டில் விருந்தாளியைப்போ விருந்து, அந் திரவி லவர்களோடு கூடித் தலந்து வேண்டிய அனுபோதமுஞ்செய்து பொழுது விடிந்தபின்னர், நாம் அல்லாஹ்மலைக்குப்போகஎழுந்த நடற் றும்போது, அப்பரிகளு மிவ்விடமே, ஏழுநாளாவரையினும் நடந்து போய், ஓரிடத்திற் சேர்த்தபோது, அந்தப் பரியானவர்கள் (ஹாத்திமைப்பார்த்துச்) சொன்னதாவது.

ஒகே, மனுஷனே யினி யிவ்விடத்தில் நின்று மெங்களுடைய எங்கை முடிவாகிவிட்டதென் றவ்விடத்தில் நின்றொண்டு (ஹாத்திமைப்பார்த்து) நீயிந்த வழியைப் பார்த்துக்கொண்டு ஒருபக்கமுற் றுகும்பாமற் சுரியாக நடந்து போவாயாகில், ஆண்டவன் கிருபையால், இன்னமும் கொஞ்சநாளைக்குள்ளாக, அந்த அல்லாஹ்மலைக்கு நிச்சயமாகப் போய்ச் சேருவா யென்று சொன்னார்கள், அதுகேட்டு (ஹாத்திமைப்பார்த்து) வந்தரவு பெற்றுக்கொண்டு முன்னேக்கநடந்தார், நடக்கையில், ஒருமாதத்துக்குப் பிறகு ஓரிடம் போய்ச் சேர்த்து பார்த்தும்போது, நானுபரிகை யிரவாகி விட்டது.

அப்போ தங்கே, தமதுகண்ணுக்கோ ருப்போலே நோத்திற்று, அவ்விடத்தில்கின்று மிருந்த துயரமாகவோ, சமுதாயச் சபகமானது இவர்காதிற் கேட்கப் பட்டது, அதனால், இவ்விடத்தில் நின் றிஃதென்ன அழுகிறசப்தம் கேட்கிறதேயென்று அற்றுக் கேட்டுக்கொண்டு, மனத்திற் பல்பலவெண்ணங்களை விபரீதமாக வெண்ணிற், தம்முடைய சரீரத்தைப் புர்த்து, ஒகே, சரீரமே, நீ மாண்டவனுடைய பாசையிலே யிடுப்புக்கட்டி யிருக்கிறாய், அப்படியிருக்க, இவ்விதமாகப் பிரஸாபித்தார் துக்கத்திற் சந்தத்தைக் கேட்டுக்கொண்டு அப்பிறம்போனால், தீர்ப்புநாயி லாண்டவனுக் கெவ்விதமாகச் சவாபு புறம்போனால், தீர்ப்புநாயி லெவ்விதமாக நீலகிறதும், நீ மன்னுக்குட் போய்விடுவா யல்லவா, ஆகையால், நன்மையுண்டாக வேண்டி யிருந்தால், உன்னுடைய சவுக்கியத்தைப் பாராட்டாதே, அவநயி ரியப்பிட்டாதே, இந்த முசுபத்தின் சேதியை யறிந்துகொள், அதற்காக வுன்னையாலே கூழையாட்டிம் வருந்த மெடுத்திக் கொண்டால், உனக்கு மிருந்த பன்னகைக்கும், அதற்காக நீ கந்தேதாய் பட்டாதேயென்று மனத்தை மிகவுந் தைப்படுத்திக்கொண்டு அவ்விடத்தின் நின்று, வெளிப்பட்டு இவ்வல்லாந்திரிந்து நானுபரிகைகளிலும்

தேடிக்கொண்டு போகும்போது பொழுதுவிடிந்தது. அப்போது, எவ்விடத்தில் நின்று சத்தம் வருகுமோ, அவ்விடத்தைப் பார்த்துக் கொண்டே போனார்.

இவ்விதம் (ஹாத்திமானவர்) போய் அவ்வேட்பார்க்கச்சே, ஓரிடத் திலோர் வாசிபன் மிருத்த அழகும், வடிவு முள்ளவனாக இருந்துகொண்டு பெரி, ருன-துயரத்துடனே தேம்பித்தேம்பி மிருத்த துக்கமாக அழுது சத்தம்போட்டுக்கொண்டிருந்தான், அவனைப்பார்த்து (ஹாத்திம்) ஒகே, மனுடனே, அண்டவனுடைய பந்தாவே, நீயிவ்விதமாக மிருத்த துக்கத்தோடு சப்தித்து ஏனழுகியும், இப்பேர்ப்பட்ட துக்கமும், விசனமு முனக்குவரும்படியாகச் செய்தவர் யார், அதை யெனக் கறிவிக்க வேண்டுமென்று சொன்னார், இவ்விதம் (ஹாத்திம் சொன்ன) ஆறுதலான சொல்லை, அந்த மனுடன்கேட்டும், பின்னரும்-துயரத்துடனே பழுது சொல்லுகிறான், நானாகிறவன், சிபர்ப்பாக விருக்கும் எனக்குச் சேவையில்லாம லென்னுடைய ஆகாவிட்டும் புறப்பட்டு வழிதெரியாமல், இந்தத் தேகத்திலிவந்து சேர்ந்தபோது, இந்த வுரி லுள்ளவர்களைக் கண்டு, இந்தப் பட்டணத்துடைய பாத்துஷாவின் பேரென்னவென்று கேட்டேன், அதற்கவர்கள், என்னைப் பார்த்து இந்த பாத்துஷாவானவர் (மஸ்கு) என்னும் பரிபாசக்காரனுமாய், குளியல் செய்யப்பட்டவனுமாய் இருக்கிறானென்று சொன்னார்கள்.

அதுகேட்டு, நான் பார்த்து அவ்விடம்விட்டு டொரு காட்டின்வழியைப் பிடித்துக்கொண்டதே போடிப்போனேன், அப்போது, அவ்விடத்திலோர் அழகான தோட்ட மதில்கள்குழக் கட்டியதாகவும், அதிலே பல்பல கனிவர்க்கமரங்களும், பூஞ்சோலைகளும், குளிரந்த வாசனைகளைத் தென்றற்காற்றுக் கொண்டுவந்து விசுவதாகவுமிருக்கக்கண்டே, அதிலுள்ளேபோய்ப் பார்க்க வேண்டுமென் றெண்ணி, அதினருகாமையிற் போய்ச் குதிரையைவிட்டும் கீழேயிறங்கினேன், பின்னர், மனதி லச்சங்கொண்டு நானேந்தடி பெட்டிவந் தந்தத் தோட்டத்துள்ளே போயினேன், போனபோது, அவ்விடத்தில் நின்று மோர் கூட்டம் பரிசுளனைகளிதமான சிங்காரத்துடனே திரேகங்கொள்ளா நரத்தினுக்கிணைகள் பூண்டு கொண்டெடுப்புகளு முறித்துக்கொண்டு, குளியல் பிரகாசமான ஒளிபொருதிய அப்பெண்கூட்டங்கள் மிருத்தவேடிக் கையாகச் சிறி த் திலையாடிக்கொண்டு நின்றார்கள் அதைக்கண்டு, என்

மனதி லித்தப் பெண்க ளாரோ, ஒரு பாத்துஷாவுடைய விட்டுப் பெண்சாதி பிள்ளைகள் வந்து, தோட்டஞ் சுற்றிப்பார்க்க வேண்டுமென்று திரிகுளர்கள்போலே யிருக்கின்றது, ஆதலால், நாம் அன்னிய பெண்களைக்கேட்ட பாவையாலே பார்க்கக் கூடாதென்று, அச்சங் கொண்டு, அவ்விடம்விட்டுப் பின்னாலே திரும்பினேன்.

அப்போது, அந்தப் பெண்க ளென்னைக்கண் டோடிப்போய்ச் தங்களுடைய பீடியாகிய எஜமாட்டி யிடத்திலே சொன்னார்கள், அவ் வெஜமாட்டியோ, அந்தப்பட்டனத்துக்குப் பாத்துஷாவான பரியாச குளியகாரனுடைய குளாரத்தி யானவர், அவ்விடத்தில் அந்தப் பெண்க ளேழுப்போய்ச் சொன்னவுடனே, அவள் தன்னுடைய மேடையி லிருந்தெழுத்து என்னைப்பார்த்து, அந்தப்பெண்களுக்குத் தாவு செய்தாள் ஒகே, பெண்களே, நீங்கள் போய், அந்த மனுடனைச் சிக்கிரம் யழைத்து வாருங்களென்று, அதுபோ ள்வர்கள், என்னைக் கூட்டிக்கொண்டுபோய் விட்டார்கள், அப்போதவன், என்னை யோர் பெரிய சிங்காரமான அழகுபொருதிய மஹாலுக்குள் அழைத்து, அவ் திகையார், அசனத்தின்மே லிருக்கச்சொல்லித் தானு மிருத்தகொண்டே, என்னோடும் சரசம் பண்ணிக்கொண்டிருக்கையில் அவ்வுருடைய தகப்பன், அந்தத்தீதாட்டத்துக்கு வந்தான், வந்தவன் முதலில், என்னுடைய குதிரையைப்பார்த்து, அவ்விடத்தி லுள்ளவரை விசாரித்தான், இந்தக் குதிரையாருடையதென்று அதுகேட்டுடனே, அவ் குள்ள சகலரும் அச்சமடைந்து ஜலாபசொல்லாம லிருந்தார்கள்.

பின்னரவ னடந்து தன் மகனிடமாக வந்தபோது, அந்தே நாவிரப்பதைக் கண்டு ரோபத்தினுலிருக்கின்றன்குருப்பாகிப்போய், இருவரையும் கொன்றுபோட வேண்டுமென்று கிட்ட முயுகினான், அப்போது, அவ்வுருடைய மகன்பயத் துசத்தமிட்டான், அக்தெவ்வி தமெனில் நான் பேக்குவென்ற குற்றவாளியல்ல, என்னுடைய குற்றத்தை ஆண்டவனுக்காக, நீர் முதலித்கேட்டுக் குற்றத்தைத் தாபித்துப் பின்னர், என்னை யென்னசெய்ய வேண்டுமோ அதைச் செய்யலாமென்று சொன்னான், அது கேட்டவனிற்கும்போது, அந்தப் பெண்க ளின் தாதியானவள்வந்து, அவனைப்பார்த்து, ஒகே, குளாவர்தே, இப்போ துமுண்டைய மகள் பெரிய மனு யிருக்கிறாள் ஆகையால், இந்தப் பட்டணத்திலே தங்களுக்குத் திருநாளும்கள்

லாயக்கானவ னெருவனு மின்பு' என்றாலும் ஒருவன் மிகுந்த லாயக் கானவனாகவும், நல்ல அழகும் வடிவு முள்ளவனாகவும், பெரிய மனமுடைய பிள்ளையைப்போலவுந் தோற்றுகளுள், மேலுமவன் மிகுந்த வெட்கமுடையவன், நம்முடைய பெண்ணின் முதல்தைத் தலைமையெடுத்துப் பார்த்தவனுமல்ல, இதுவரையி லொருபேச்சும் பேசினவனு மல்ல, ஆதலால் அவன்ற நம்முடைய பெண்ணுக்குத் தகுந்த ஜோடாக இருக்கின்றான்.

ஆனால், அவனுக்கே யவனைத் தலையாண் முடிந்ததுக்கொடுத் தால் மிகவும் நல்மாசு இருக்கும், இவர்களில் நின்றும் யாதொரு குற்றமும் நடக்க இல்லை, அப்படிவிருக்க நீர் அவர்கன்பேரிலே சந்தேகப் பட்டு, அவர்களைக் கொலை செய்வீராகில், நமது தேசத்திலுள்ள ஜனங் களுக்கெல்லா மேச்சாக இருக்கிறதானே, கியாமுமென்னு முடிவு நான்வரையிது மிவர்கன்பழி யுறுசுன்பேரிற் சுமரும் (மேலும்) ஆண்டவனுக்கு நீர் என்ன ஜவாபு சொல்லுவீரென்றுகொன்னான், அப்போ தவன், தன் மகனிடமாகக்கேட்டான், ஒகே, மகனே, யுன்னுடைய எண்ணமெவ்விறமாக இருக்கிறதென்று, அதற் கந்தப்பெண், தன் னுடைய தகப்பனைப்பார்த்து, எந்தகப்பனே, நான் இந்த நான்வரை யிலும், அன்னியமனுடனுடைய முதல்தைப் பார்த்ததில்லை, அப்படி யிருக்கச்சே, முதலி லிந்தமனுடன் பெண்களுக் கெதிர்ப்பட்டான், அதற் தவிர, எனக்கும் லாயக்கானவனாகவு மிருந்தான், ஆதலால், நான் அவனைப் பசுத்துபண்ணி கழிச்செய்திருக்கிறே னென்று சொன்னான்.

அதுகேட்டு, நமப்பன் மகனைப்பார்த்து, நல்லதுமகனே, யுனக் குப் பசுந்தக் இருந்தால் நல்மான முபாதுக்காயிருக்கும், ஆனால், இய் னென்னுடைய கவுல் (கூட) சரிபாதுச் செய்யவேண்டிய தென்று சொன்னான். அதுகேட்டு நான், பெண்ணினுடைய நமப்பனைப்பார்த்த துத் தாங்க நென்ன சொல்லுகிறீர்களே, அதைத் தடையிலுள்ளமற் செய்கேனென்று சொன்னேன், அப்போ தவன், என்னைப் பார்த்து, ஒகே, மனுடனே, அந்த மூன்றுசுவாஸ்களில் (முதலாவது) பரீதே மிருதஜாதியின் ஜோடி (க)கொண்டுவரவேண்டும் (இரண்டாவது) சுயக் கென்ற கருமபூமியின் மொகருக்கொண்டு வரவேண்டும் (மூன்றாவது) ஒரு இரும்புக் கயிற் செய்வை விட்டு அகப்பின் னவந்து அந்த நெய்

யானதுகொதியிட்டு வரும்போது அதிலே, முழுவிவரவேண்டும், இந் ந மூன்று சுவாஸ்களையும் நீ அதாச்செய்வாயேயானால், என்னுடைய பெண்ணை யுனக்குக் கட்டிக்கொடுப்பேனென்று சொன்னான்.

இவ்விதம், அவன்சொன்ன சுவாஸ்களை நான்கேட்டு அச்சமடைந் து, நாயிந்தப்பெண்ணைக்கொண்டு சவுக்கியத்தையடைக்கிறதெப்பார்க் கெலும், நமதுதேசம் போகலாமென்று மனத்தி னெண்ணிக்கொண்டு வெளிப்பட்டவந்தேன், என்றாலும், அவளுடைய ஆசையானது, என் னை யெட்டியடிவைக்க வெட்டாமல், இந்த அந்தாமான் காட்டில் அன்ன ஆநாமில்லாமற் திரிந்து அவனுடையசுவாஸ்களை காணப்போ திர்க்கப்போகிறோம், அந்தப் பெண்ணை யெப்போ கட்டி நம்முடைய ஆசையை நிறைவேற்றப்போகிறோமென் றெண்ணிக்கொண்டு இரண் டு வருஷகாலமாக மண்ணவாரிற் தலைமேலே போட்டுக்கொண்டு நான்கு பக்கங்களுள்ளும் இடைதேடிப் பிறந்துதிரியும் கொக்கைப் போலும், மற்றும் பக்குஷாங்களைப்போலும் அழுதுகொண்டு திரி கிறேனென்று தன்னுடைய சங்கத்திடையெல்லாமாதியோ டந்தமாகச் சொன்னான்.

அதுகேட்டு (ஊரத்திம்) மிகுந்த விசனமடைந்த, அவனைப்பார்த் து, ஒகே, மனுடனே, ஆண்டவனுடைய குறையைய நுன்னுடைய ஷ்றத்துக்களை நான் தீர்த்தது, உன் னுசையுள்ள பெண்ணோடு முன்னிக் கட்டிவைப்பேன், ஆதலால், என்னுடைய சொல்லை நீ நிறைவுவைக்க வேண்டும், அஃ தெவ்வித மெனில், ஆண்டவ னென்னை யிப்போப் பட்ட காரியத்திற் காகவேண்டி, நான் னுண்டாக்கி யிருக்கிறேன், ஆத லால், யாதொருவருக்குச் சங்கடமான வேலையி லுதவி யொத்தாசை யுசெய்து, அவர்கள் கேட்டவைக் கொடுக்கும்படி யாகத்தான் இன்று சொல்லிப், பின்னர், பரீதேவென்ற ஜான்வருடைய மூளையை யெடுக் கக் கிடரும், நாமும் கஷ்டமேமாட்டந்தான் என்ற காட்டுக்குப்போனோ மல்லவா, அஃ திப்போது, நமக்குப் போகவேண்டிய அகத்தியம் விழுந்ததென்றெண்ணி, அந்தச் சிபாயிக்கு வேண்டிய கயிறியஞ்சொல் லி, அவனிடத்தில்கின்று முதலாவது பெற்றுக்கொண்டு (ஊரத்திம்) சிபாய் கொன்னைகப்பார்த்த நண்ணுக்க கொஞ்சதூய் நட்டாபேர்கி றவேனியில், அங்கே, ஒத் கோட்டை அசுழிக்கிறேனென் னெனியும்

பலாக விறகு குளித்து வெகுபேர்கள் கூட்டமாக நின்று நெருப்பு வைத்துக் கொளுத்த வத்தனமாக இருக்கிறார்கள்.

அதை (ஹாத்திமானவர் பார்த்து) இவ்வென்ன ஆச்சரியமென்று யோசனைசெய்து மனவருந்த மடைந்து நின்றுகொண்டு, இவர்கள் நெருப்பினும் கொளுத்தவேண்டிய சங்கதி இன்னதென்று நமக்குத் தெரியவில்லையென்று, அவ்விடத்தி லுள்ளவர்களைக் கேட்டார், அந்தவர்கள், சொல்லிய தெவ்வித மெனில், ஒருபெரிய மிருகஜாதி யானது மிகுந்த பசியாய்வந்து (க-ச) மனிதரை அடித்துக்கொண்டு போகிறது, இவ்விதம், அந்த மிருகஜாதியானது வழமை யாகத் தின்றுகொண்டே வருவதால், இன்னங் கொஞ்சநாள்குள் இந்தப் பட்டணம் பாழாகிப் போமென்று சொன்னார்கள்.

அதுகேட்டு (ஹாத்திம) மிகுந்தவிசமடைந்து நம்மனதிலெவ் விதத்திலும் இந்த ஏழைகளுடைய பலாய்க்கு இடுக்கத்தை நாம் விலக்கவேண்டு மென்றிற் காட்டங்கொண்டு, ஒரு சத்திரத்திற்போ மிருக்குகொண்டு, அந்த லுரி லுள்ளவர்களை அழைத்துவந்து தவா களைப்பார்த்து, ஒகே, மனுடர்களே நீங்கள் நான் சொல்லதுபோலே கேட்பீர்களாகில், அந்த மிருகமானதுவந் துங்களுரைச் சேதம்செய் யாது, அதற்கேற்ற யோசனை நான்செய்கிறேன், அல்லியாதெனில், அந்த மிருகமவருகிற பாதையினோர் பெரியபள்ளம்பெட்டி, அப்பள்ளம் நிறைய விறகை சாப்பிடுங்கள், நானில் மறைவாகவோர் பொதுப் பி விருந்துகொண்டு அந்த மிருகம் வருகின்றபோது, அரைச் சேதப் படுத்தி விடுகிறேன், இவ்விதம், நான்சொன்னபடிக்கு நீங்கள் செய் வீர்களானால், உங்களுடைய லுரை அந்த முறையி யொருபோதும் வந்து சேதப் படுத்தாதென்று சொன்னார், அதுகேட்ட ல்லுரி லுள்ளவர்கள் சகலரும் கூடிக்கொண்டு (ஹாத்திம) சொன்னதுபோலே பெரியகுழி யொன்றைவெட்டி, அக்குழியிறையக் காய்த்த விற்றை நிரப்பி வைத்தார்கள்.

பின்னர் (ஹாத்திமானவர்) மறுநாள் அந்தப்பள்ளப் பொதுப் பிற்போய் மறைந்துகொண்டிருந்தார், அப்போது, பாரிசாத்திரியில் அந்த மிருகமானது வருவதை (ஹாத்திம பார்த்தார்) அது, ஒருமணி பைப்போ வருகல் முகிவந்தது, அப்போது (ஹாத்திம) அந்த மிரு

சத்தைப் பார்த்து இந்த மிருகமானது (முலம்மம்) என்னும் பேருள்ள தென்றிறந்தார், அதற்குக் கால்-அ-தலை-எ-அதில் நடுத்தலையப்பார்த் தால் யானைத்தலைபோ விருக்கின்றது, மற்ற ஆறுதலையும் புலியின் முக முத் தலையும்போ விருக்கின்றன, அதி னடுகில் யானைத்தலைபோ விருக் கின்ற தலைக்குக் கண்க ளொன்ப திருக்கின்றன, அதில் நடுவிருக் கின்ற கண் மத்தாணப்போல் மிகுந்த பிரகாசம் பொருத்தித் தோற்று வின்றது (ஹாத்திமானவர்) இதினுடைய கண்ணைச் சேதப்படுத்தினால், இவ்விடம் வரமாட்டாதென்கிற எண்ணங் கருத்திற்கொண்டு, பின்னர் இதினுடைய கோலத்தைபெல்லாம் நாமறிந்து நம்முடைய விவ்யெடுத்து, அம்பைப்பூட்டிக் குறியிட்டு, அந்த வொளியாகிய கண்ணைப் பார்த்து அம்பையெய்தால், அதுபோய் நடுக்கண்ணிலே வைத்துரு விட்டபோய்விடுமென்று யோசனை செய்துகொண்டிருக்கையில், அந்த மிருகமானது வரையத் திறந்து விரித்துக்கொண்டு பட்டணத்தை நோக்கி அதினருகிலே முகிவந்தது.

அப்போது, அந்தமனுடர்கள் முன்னிரப்பிலெந்த விறகுகளைக் கொளுத்திவிட்டார்கள், அந்த நெருப்பினுடைய சடாலும், புறகயா லும், அந்தமிருகத்துக்குக் கோட்டையும், அரைச்சேர்த்த விடுகளுக் தெரியாமற் தடுமாறிக்கொண்டு போகிறதற்குப் பாதையும் தெரியாம லலைத்துக்கொண்டிருந்த நிலையில், அந்த நடுமத்தியமான ஆனைத்தலையிலிருந்துமூக் கித்துடனே யோசத்தம் வந்தது, அச்சத்தினை, அச்சேட்டவுடனே அந்த லுரி லுள்ளவர்களெல்லாம் பயந்து நடு நடுங்கினதுடனே, அவ் விடத்திலுள்ள நிலங்கொல்லா மதிர்ந்தன, பின்னர்த் மிருகமானது நன் விதமுடிந்ததின லோர்பாச்சத் பாய்ந்து (ஹாத்தி) மறைவாக திருக்கு மிடத்திலவந்து நின்றது.

அதுகண்டு (ஹாத்திமானவர்) நம்முடைய விவ்யெடுத்து அதிலம்பைப்பூட்டி, கிதாவமாகப் பார்த்து, அம் மிருகத்தினுடைய நடுக்கண்ணிற் குறிப்பாக எய்தார், அந்தஅம்பானது, அதி னடுக்கண் ணைப் பொத்துக்கொண்டபுற முருகிப் போய்விட்டது, இவ்விதம், அந்த மிருகமானது தன்னுடைய கண்ணி லடிப்பட்டவுடனே சிலத் தில் விழுந்து புரண்டு ஒரு சத்தம்போட்டது, அது லுரி லுள்ளவர்க ளுள்ள கழு மலைகளெல்லாம் கிடுகிடுகென்று அரைந்தன, பின்னர்த்

மிருகமானது எழுந்து தலைபைக் கீழே கவிழ்த்துக்கொண்டி - நான்வந்த வெளியைப் பார்த்துத் திருப்பிப் பார்த்தாம் லோடிப்போய் விட்டது, அப்போது, (ஊத்திமாஸவர்), அந்தப் பொதுமகைபிட்டுக் வெளியிலே விந்து, மற்ற இரையைப் போக்கவிட்டிருந்தார், பின்னர், அந்த ஒழிதுள்ளவர்கள் பாலுறிய வந்து ஊத்திமைப்பார்த்து.

ஒகே, மனுடனே, நீர் அந்தமிருகத்தைக்கண்டு, எவ்வித முயற்சியிற் பி வந்தீரென்று கேட்டார்கள், அதற்கு (ஊர்த்திம்) அவர்களோடு மொசொன்ன தாவது, ஒகே, என்னுடைய முன்ன மனுட்களே, என்கொகின் பேரில் ஆண்டவன் காவலாக இருப்பதா லவனென்னேந் தற்காத்துக் கொண்டான், மேலும், அந்த மிருகத்தினுடைய பேர் (முலம்மொந் திருக்கும்) ஆண்டவனுடைய கிருபைப் பால்த் த முத்தெனியி னடுக்கண் ணச் சேதப்படுத்தி விட்டேன், இனி யுங்கோயும், உங்க ளுரையும் தீட்டு அந்தபலாய் நீக்கிவிட்டதென்று சொன்னார், அதுகேட்டவர் கள் (ஊர்த்திமைப்பார்த்து) நீர் சொல்வதை நாங்க ளெவ்விதம் நம்பு கிறதென்று சொன்னார்கள். அதற்கு (ஊர்த்திம்) அவர்களைப்பார்த்து, இன்றைய ராத்திரிக்கு நீங்கள் சகலருங்கடித் தோட்டையின்மே லேறிக்கொண்டு முழித்துப் பார்த்திருக்கள், அந்தமிருகம் வருகின்ற லென்கைப் பொய்யென்று சொல்லுங்களென்று சொன்னார்.

அதுகேட்டுச், சகலருந்கூடி, கோட்டையின்மீம் லாவென்சீம்
விழித்துப் பார்த்துக்கொண்டிருந்தார்கள், அப்போதங்கே, அந்த
மிருதமானது விடிகிறவரையினும் வரவில்லை, அகநூற் சகலருந் கூடி
லுந்து (ஹாத்திமுடைய), காலில் விழுந்து காணிக்கையாக இலட்ச
ரூபாய்களும், இரத்தினத்தில்களும், தட்டுகளிலேயேயாப்பிடுகொண்டு
தவர்ப்புமில்ல வையந்தார்கள், அதுகண்டு (ஹாத்திம்) அவ்வூரர்களை
பார்த்து, ஒகே, ஜவங்களை, நானென்றியாகவும், முசாபராகவு மிருப்
பதால், இந்த வஸ்துகளை வாங்கி நானென்ன செய்வேன், ஆகலால்,
இவைகளை ஆண்டவனுடையபேரால் ஏழை எளியோர்கட்குக் கொடுத்
தால்தனியாவிலும், ஆகிறத்திலும் நலமாக இருக்கும், அதோடுமிருந்த
பலனுள் கிடைக்குமென்றுகொள்ளுநர், சொல்லி, பவர்களிடம் முந்திரவு
பெற்றுக்கொண்டு அவ்விடம் விட்டுப் புறப்பட்டுப் பானையை
பூசித்து கடற் கொருநாட்பயணம் போய் அவ்விடத்தைப் பார்த்தும்
பொது, அங்கேயோர் நல்லபாம்பும், சேரிப்பிள்ளையும் சண்டையோட

மக்கொண் டிருப்பதை யேவ் பார்த்துக்கொண்டு நிற்கும்போது, அவை வளின்னங் கொஞ்சநேரத்தில் இரண்டிலொன் றிறந்துபோவ தைப்போலே தோற்றினதால், இவ்வொரு பெரிய சந்தம் பெட்டிச் சொண் டோடிப்போய், அந்தப்பாம்புக்கே யடுத்திருந்து, ஒகே, இவ் வான்களே, யுங்களுக்கு இப்பேர்ப்பட்ட பகையென்ன, இவ்வீர மாகச் சண்டைசெய்தீர்களே யதனால் நீங்கள் வினா வுயிரிழந்து போவீர்களேயென்று சொன்னார்.

அந்நகர்தப் பாம்பானது தன் வாழ்நிறந்து, கிரியைப்பார்த்து
இவனென்னுடைய தகப்பனைக் கொன்றிருக்கிறான். ஆகையால், நானி
லனைக் கொன்றுவிடுவேனென்று சொல்லிற்று, அது கேட்டுக் கிரிப்
பிள்ளையானது வாழ்நிறந்து, இவனென்னுடைய இளையானதான், நானி
லையைடித்துக் கொன்று தின்றுவிடுவேனென்று சொல்லிற்று, இப்
விதஞ்சொன்ன இரண்டினுடைய வாக்கியங்களையும் (ஊரத்திமானவ்
கேட்டுக்) கிரியைப் பார்த்து, ஒகே, கிரியே யுனக்குக் கறிலேண்டுமாகி
எனக்கு நீ சொல்லு, நானென்னுடைய திரோகத்தில் வின்றுங் க
யறுத்துத் தருகிறேனென்று சொல்லிவிட்டுப் பின்னர், பாம்பைப்
பார்த்துனது தகப்பனுடைய வுரிருக்கு பதில் வாங்க வேண்டுமாகி
லென்னைக் கொன்றுவிடு, நானெடுநாளாக ஆண்டவனுடைய பாதை
யில், என்னுடைய தலையைக் கொடுத்திருக்கிறேனென்று சொன்னால்,
அது கேட்டு, அவ்விரண்டும் சண்டையைவிட்டும் விலகியிருந்தன.

மீனார், கிரியானது (ஹாத்திமப்பார்த்து) ஒகே, மனுஷே
யெனக்கு வறுநாச்செய்தபடி யுன்னுடைய நிரோகத்தின் கறியைக்
கொடுத்தால் நான் பசியாறியென்னுடைய விட்டுக்குப் போய்விடுகிறே
னென்று சொன்னது, அதற்கு (ஹாத்திம்) கிரியைப்பார்த்து எல்லது,
உனக்குவேண்டிய கறி யென்னுட்பி செவ்விடத்தி லுள்ளதுவேகன்
டுமோ அதைக் கொன்னுசொன்னார், அப்போது கிரி (ஹாத்தி
மப்பார்த்து) உன்னுடைய முகத்தின்கறியை நீ தாவேண்டுமென்று
சொன்னது, அதுவேண்டு, (ஹாத்திம்) தம்முடைய இடுப்பின் கின்
லும் கத்தியை அணிமுத்துத் தம்முடைய முகத்தின்கறியையறுத்துக்
கொடுக்கக் கத்தியை முகத்தில் வைக்கப்போகிறபோது, கிரியானது,
யிருந்த அந்தமீட்டி (ஹாத்திமோடும்) ஓய், பிரக்கமுள்ள வல்லமை
சாலியே, நீர் கொஞ்சம் தாமதப்படுத்தும், நாலும்முடைய மனனது

யத்யலாமென்று சொன்னேனோயல்லாமல் வேறில்லை. ஆகலால், உமக்
கும், உம்மைப் பெற்ற தாய்தகப்பனுக்கும், ஆண்டவனுடைய கிரு
பை யுண்டென்று மிகுதியாகவாழ்த்திப் பின்னர், கொஞ்சநேரத்துக்
குள்ளாக ஆர்த்தக்கீழும் பாம்பு மனிதருடைய ரூபமெடுத்துக்கொண்
டு நின்றுதுகள், அதுகண்டு (ஹாத்திமானவர்) அவ்விருவரையும்பார்த்
து, ஒரே, என்னுடைய பிரியமானவர்களோ, இதென்னகாரணம் இப்
போதுநீங்கள் ஹமவானுடைய கோலமாக இருந்ததைப் பார்த்திருக்
கச்சே, இன்னானுடைய வீட்டார்களே இதின்சப பென்ன வென்று
கேட்டார்.

அதற்குச் சிறுவரும் (ஊர்த்திமைப்பார்த்து) நன்கு சிறுவரும்
 வீண்டுத்துடைய கூட்டமாயிருக்கும், இவனுடைய தகப்பனை நான்
 கொன்றது யாது கரணத்தினு லென்றால் அவனுடைய மகப்பேரில்
 நான் ஆஷக்காகி அப்பனை பெனக்குக் கலியாணஞ் செய்து கொடுக்க
 வேண்டுமென்று கேட்டேன், அப்படியாய் எனக்குக் கப்பெண்ணைக்கட்
 டிக் கொடா ததினாலே கொன்றேன், மேலும், இவ் வந்தப் பெண்ணு
 டைய தடையாலு ளிருந்தும், இவனு மந்தப் பெண்ணை பெனக்குக்
 கொடுக்கமாட்டேனென்று சொல்லுகிறான், ஆகையால், இவனையுங்
 கொன்று போடுவே எனென்று சொன்னான், அதுகேட்டு, (ஊர்த்தி
 மானவ ரனைப் பார்த்து) ஒகே, வாஸியனே, நீ இன்னம் கலியாணஞ்
 செய்ய வில்லையா வென்று கேட்டார், அப்போது, பாம்பாயிருந்தான்,
 (ஊர்த்திமைப் பார்த்து) இவனுடைய தங்கையின்பேரில் நான் ஆசை
 யாயிருக்கிறேன், எனக்குவன் அந்தப் பெண்ணைக் கட்டிக் கொடுக்க
 மாட்டே னென்று சொல்லுகிறான், ஆகையால், இவன் ராநியாகி யுட்ப
 பிறந்தானைக் கட்டிக் கொடுப்பானுடில், நான் என் தங்கையை இவனு
 குக் கட்டிக் கொடுப்பேனென்று சொன்னான்.

அதுகேட்டுக் கிரியாயிருந்தவன் (ஹாத்திமைப்பார்த்து) என் னுடைய தகப்பனு ருயிரோடே யிருக்கிறார், அவர் மனம் ராசியாகத் தில்லை, அந்நற் றானென்னசெய்யவேண்டு என்று சொன்னான், அப்போ து (ஹாத்திம்) அவனைப்பார்த்து,நல்லது, நீயென்னை யுன் தகப்பனிட மாகக் கொண்டுவரவாயானால் நானவரைச் சமாதானஞ் செய்கிறே னென்றுசொன்னார், அந்நகவன், சம்மதித்தான், சின்னர், இருநாளு லும் (ஹாத்திம்) அவ்விடம்விட்டுக் கொஞ்சதூரம் போனபோது, கிரி

யான இன்னுனது (மாத்திமைப்பார்த்து) என்னுடைய நோழியை நான் என்னுடைய அரண்மனைக்குப் போகிறேன், நீ ரொன்னுடைய பட்டணத்துக்குக் கொஞ்சம் பின்னிட்டு வாரும், அப்படிக்கு நீரின் னிட்டிவந்தால், அவ்விடத்தி லுள்ளவர்க ளுண்மையாக வும்மைப் பிடித்துக்கொண்டு என் தகப்பனிடமாக வருவார்கள், அப்போது, அவரிடத்தில் நீரொவ்விதமாகப் பேசவேண்டுமோ அவ்விதமாகப் பேச லாமென்று சொல்லிவிட்டுப் போனான்.

பின்னர் (ஹாத்திம்) அந்தச்சின்னுடைய சொல்லைப்போல் அப்
பட்டணம் போய்ச்சேர்ந்தபோது, அங்குள்ள லினக வரிவரைப் பிடித்
துத் தங்களுடைய பாத்துஷாவின் சமூகத்திற் கொண்டுபோய்விட்
டார்கள், அந்த பாத்துஷாவுடையபேர் (ஹயூஸ்) என்பவன் (ஹாத்தி
மைப்பார்த்து, ஒகே, ஆகமனாத் தே ரீ பென்னுடைய பட்டணத்தி
லெவ்விதமாக வந்தாயென்றுகேட்டான், அதற்கு (ஹாத்திம்) அத
பாத்துஷாவைப்பார்த்து, ஒகே, பாத்துஷாவே, நானுண்டவனுடைய
பந்தாவான அடியாக இருக்கும், ஆகலால், நானிலங்கித்தி லுமக்கு
நன்மை செய்யவந்தே நென்றுசொன்னார், அதுகேட்டு, பாத்துஷா
(ஹாத்திமோடும்) ஒகே, மனுடனே, நீ ஜின்னுடைய ஓத்க்கி பெவ்
விதமாக நன்மைசெய்வாயென்று கேட்டான்.

36 அதற்கு (ஹாத்திம்) பாத்துஷாவைப்பார்த்து, நல்லது பார்த்து
உய்யவே, யுமது மகன் பேரிற்-கிருபையும, இரக்கமு மில்லா திருக்கநீ.
சொன்னுசொன்னார், அப்போது; பாத்துஷா தன்மனதில் இத்தமனுட-
னென்ன சொல்லுகிறான் பார்ப்போமென் றெண்ணி (ஹாத்திமைப்
பார்த்து) ஒகே, மனுடனே, நீயென்னசொல்லுகிறாய், சொன்ன சங்-
கதி பெனக்கு நன்றாய்த் தெரியவில்லையே, மேலு மெனக் கிவ்வளவு
வயதாகியும் ஒரேபிள்ளைகானே யிருக்கிறான், அவனைநா னென்னுடை-
ய வுயிரிலின்று முயிர்போலே மகா பெருமையாக வைத்திருக்கிறே-
னே பென்று சொன்னார், அதுகேட்டு (ஹாத்திம்) பாத்துஷாவைப்
பார்த்து, உம்முடைய பிள்ளையின்பேரிற் பிசியமும், அதிக இன்பமு
மிருக்குமாகில் நான் சொல்லுகிறதைக் கேட்கவேண்டும், இல்லாவிட்-
டால், அவ னின்று நாளைக்குள்ளாக வெட்டுண் டியிற் பிசியம் ஆகுமா
னென்று சொன்னார், இச்சொல்லை, பாத்துஷா கேட்டமாத் திரமே
மனங்கலங்கி (ஹாத்திமைப்பார்த்து) ஒகே, னே நேரமுனே, நீசொன்-

பாசு உபகாசஞ்சிவிவரனரூபகம்.

ன தெனக்கு மிருத்ர வபகாரமா யிருக்கிறது, அதுனா அண்டவ
னுக்குச் சஞ்சு தவையுண்டுபயன், இதுனுடைய சகாகதியை
யெனக்குச் செரியும்படிக்கு நல்ல விபரமாகச் சொல்லவேண்டிமென்
துசொன்னான்.

அப்போது (ஹாத்திம்) பாத்துஷாவைப்பார்த்து, ஒகே, பாத்து
ஷாவே, யும்முடைய குமாரன் ஒருவனுடைய தகப்பனை யுயிர்வதை
செய்திருக்கிறான், அந்த யுயிர்வதை யானவனுடைய மகன், உன்மக
னைக்கொல்ல எந்தனஞ்செய்துகொண் டிருந்து, அவனு மிவனும், ஒரு
காட்டிற் சண்டையோட்டுகொண் டிருந்தார்கள், அதுலே கொஞ்ச
நேரத்தி லும்தாமக விறந்து போகும்படியான கோமாயிருந்தது,
அவர்தான்பார்த்து மிருத்த சந்தத்துடனே யோடிப்போய், அவனி
டத்தில்நின்று மூமதுமகன் தப்பி யுயிர்பிழைக்கும்படி விலக்கவிட்
தான், ஆதையால், இவர்க ளிருவரி னொருவர், எப்போதாவதுவிதை
இந்துபோவார்கள், அன்றேதினினெனில், அவனுடைய தங்கையின்
தேரில் இவன் ஆஷக்காகி யிருக்கிறான், இவனுடைய தங்கையின்
தேரில் அவன் ஆஷக்காகி யிருக்கிறான், இவர்க ளிவ்விதமாகவிருப்பதால்,
நீலவிருவனுடைய மனம்போலே கவிபாணமுடித்துவிட்டால் நல்லா
யிருக்கும், அவர்க ளிருவரு மோர்மைப் பாயாகச் சூக்காகிப் போவார்க
ளென்று சொன்னார், அதுகேட்டு பாத்துஷா தன்னுடைய மகனுக்கு
அவனுடைய தங்கையையும், தன்னுடையமகனே அவனுக்கும்
யாண் முடித்துக் கொடுத்தார்.

பின்னர் அந்தப்பெண்கள் தங்கள் தங்கள் புருஷனி டமாகப்போய்
மனத்திருப்பதியடைந்து வாழ்ந்திருந்தார்கள், அப்போது (ஹயூஸ்)
பாத்துஷாவி ஹத்திஷு பெற்றுக்கொண்டு பிரயாணமாகிப் போகும்
போது அந்தபாத்துஷா (ஹாத்திமைப்பார்த்து) ஒகே, பெண்பிரிய
மானவரே நீரெனக்கு மிருத்ர வபகாரம்செய்தீர், அந்தகாவு மகக்கினு
மாகுநகைவகைகளும், நவரத்தினந்தனும், தருகிறே னவைதனை நீர்
வாங்கிக்கொண்டு போகலாமென்று சொன்னான், அதுகேட்டு (ஹாத்
திம்) பாத்துஷாவேலும், ஒகே, பாத்துஷாவே அப்படிக்குந னுப
காரம்செய்து, அந்தகாவு பதில் வாங்குகிறவழக்க மெனக்கில்லை யென்
துசொன்னார், அந்தக்கு பாத்துஷா (ஹாத்திமோடும்) ஒகே, என்
னுடைய பிரியமாகிப் போகலாமே, நீர் யாதொன்றும் வேண்டாமென்று

பேதாதுதகர் பாத்துஷாமகன் கில்லாவா. ௨௪௪

சொல்லுகொனக்கு மிருத்த மனவருத்தமாக இருக்கிறது, ஆதலால்
என்னு ளோசனங்களைத் தட்டாமல், என்னடையானவர்களு மந்தோர்,
அலாஹும ஷபொன்று தருகிறேன், அதை நீர் வாங்கிக்கொள்வா
வேண்டியதென் றோர் அலாவையெய்தி இதைக் கையிற் பிடித்துக்
கொள்ளுமென்றுசொல்லிப் பின்னர், அதுனுடைய கிரிகைகளைச் சொல்
லுகின்றார். அன்றென்னெனில்.

இந்த அலாவின் பெருமையும், குணம் பாம்புகள், தேன்கள்,
கடித்தால் விஷமேறமாட்டாது, தெருப்பிலேநின்றாலும் குடமிட்டாது,
அதின் கீழே பெய்ததான், திருக்கபோது, லும் எரிந்தபொகாது ஒருவன்
குணியன் செய்காலும், அதுவத் தெதிரியை யொன்றுஞ் செய்ய
மாட்டாது, செய்திவகைப் பிண்டொடரும், இன்னும் சமுத்திரத்திற்
கப்பலேறிப் போகவேண்டுமாகில், இந்த சதடிபைத் தண்ணீர்போட்
டா லதுவே கப்பலாகிவிடும், அவ்விடத்தில் கின்றும் நீரைத்தவிடும்
கொண்டுபோய்விடும், இம் தலலாமலும், ஒருமொத்தமும் தருகிறேன்
அதையும் நீர்வைத்துக்கொள்ளும், அதின் குணமெல்லவென்றவுநீர்
போகின்றபாணவகையிற், வெள்ளை, செவப்புச் சூப்பிறவதனள்ள பாம்
புகளைக்காண்பிராகில், இந்த மொத்தவை வரகிப்போட்டு அடைக்கித்
கொண்டு போனால், உம்முடைய அருகி னவைகளை லைமாட்டாய்,
அப்படி யொருவேளை நீ ருஷாநிலைம விருக்குமெனையில், வந்து
வந்தாலும் விஷ மேறமாட்டாதென்று, சொல்லி, அந்த சதடிபையும்,
மொத்தமையும் கொடுத்தார்.

அதை (ஹாத்திமானவா) வாங்கிக்கொண்டு பின்னரவ ருத்தா
வும் பெற்றுக்கொண் டவ்விடத்தில் நின்றுப் பிரயாணமாகி இரவும்
பகலும் நடந்துபோகத்தே, சிலநாட் கழித்தோர் மெரிய சமுத்திர
மெதிர்ப்பட்டது, அதுனுடைய அலையானது வானத்தை யளாவிக்
கொண்டிருக்கிறது, அதைப்பார்த்து (ஹாத்திமானவா) மனவருத்
தமடைந்து நான்குபக்கமும் பார்க்கிறேனாது, அதுவிடத்தில் வரு
கிறவர், போகிறவர்க ளொருவரையும் காணவில்லை, அனாதப்பறதிச்
சித்தித்துக்கொண்டு சிந்தையில் தங்கையி லிருந்தது அலாவின் நீரை
வந்தது, உடனே அந்த அலாவை அந்தச் சமு திரத்திற் போட்
டார். போட்டபோது, அந்தச் சடியானது கப்பல் போலாகிவிட்
டது, அதின்பேரேறிக்கொண்டு செல்லி, சிமுத்தியிற் போகவேளை

யின், ஒரு முநையானது அக்கப்பலைப் பிடித்து இருகாது முடிபிடித்து மிழுத்துக் கொண்டு ஒருபக்கத்தி ளவது நின்று இவ் வாரும், மண்ணிருக்குள்ளே கொண்டபோய்விட்டு நின்றது அந் (ஹாத் திம்)கண்ணைத்திறந்து பார்க்கும்போது, தமது கப்பலை மிழுத்துக் கொண்டுபோன முநையானது மலையைப்போல் நிற்கக்கண்டு அதைப் பார்த்து மிகுந்த அச்சமடைந்தார்.

அப்போ தந்த முநையானது இவரிடத்திற் பிரியாது செய் சேந்ததுபோலே, கெஞ்சிக்கெஞ்சிச் சொன்னதாவது, ஒகே, வாஷிபனே, இந்த விடானது என்னதாயிருக்கும், அதை ஒரு நண்டானது வந்து கபர்தந்தியினும் பிடிக்கக்கொண் டிருக்கின்றது, ஆகையால், இந்த விட்டை நீசொனக்கு வாங்கித் தருவீரென்று நிச்சயப்பிடுகிற யும்கும நானிலவிடம் இழுத்துக்கொண்டு வந்தேனென்று சொன்னது, அது கேட்டு (ஹாத்திமானவர்) அந்த முநையைப்பார்த்து, ஒகே, முநையே, அஃ துன்னில்கின்றது கபர்தந்தென்ற பலசாலையைப்போல வும், நீ அதில் நின்றும் பலமற்றது போலவுந் தெரிவின்றதென்று சொன்னார், அதற்கு முநையானது (ஹாத்தியைப்பார்த்து) அந்தக் கொடுமையை நானென் னென்று சொல்வேன், இப்போது, நீ பார்ப்பிராகிள், அநன்கோலம் தெரியலாம், மெய்யாக இப்போது, அந்த நண்டானது இருக்குமாகி விதினுடைய விடென்ற கொடுக்கை கீட்டிவிசிறிது லும்மையும், என்னையும் இரண்டு துண்டு செய்து விடும், இப்போது, அந்தமுதேவி இரண்டேடிக்கொண்டுபோயிருக்கின்றது, இவ்விடத்தில் அஃ திருக்குமாகி நீ பார்த்தலாமென்றுசொல்ல வுக்கொண்டிருக்கையில்.

அந்த நண்டானது வாயைப் பிளந்துகொண்டு வருகின்றதை இந்த முநையானது பார்த்துப் பயந்து (ஹாத்திமுக்குப்பின்னாலே) வந்து நின்றது, அப்போது (ஹாத்திம்) அந்தநண்டை நோக்கிப் பார்க்கையில், அது ஒரு பெரிய கோட்டையைப்போல் வந்து வந்தது அதி னுடைய கொடிக்குள் இரண்டும் கண்ணுக்கெட்டாத தூவவாயிற் றேன்றப்படுகின்றது, இவ்விடமிருக்கும் கண்டினுடைய பார்வை முநையையின்போலே விழ்ச்செய்து ஒருசுதம்போட்டது, அச்சத்தத்தை முநையேட்டுப்பயந்து நடுநடுவித் தமோறிக்கொண்டு நின்றது, அதுகண்டு (ஹாத்திமானவர்) அந்த நண்டைப்பார்த்து, ஆண்டவ

னே, நீயீந்த பலாயான முதேவி நண்டுடைய வாயில்கின்று மென் னைக் காப்பாற்ற வேண்டியதென்று மனது லச்சமடைந்து, இதில்கிண் டும் நாமெவ்விதமாகத் தப்பி வெளிப்படுவோ மென்று எண்ணாது மெண்ணிக்கொண்டிருக்கையில், அந்தச் சின்னுடைய பாத்துஷா கொடுத்த அலுவலைக் கையி் கொடுத்துக்கொண்டு எழுந்து நின்று, அதுகண்டு, அந்த நண்டானது எவ்விடத்தில் நின்றதோ, அவ்விடத்தி லேயே நின்றவிட்டது.

அப்போது (ஹாத்திமானவர்) நண்டைப் பார்த்துப் பயப்பட் டால் கையித்துடனே ஆங்காரமாகச் சத்தம்போட்டு, ஒகே, ஆண்டவ னுடைய பணிப்பிலுள்ளவனே, யுனக்குக் கொஞ்சமாவது ஆண்டவ னுடைய அச்சமும், பயமு மில்லாமல் ஒருவரை வருத்தப்படுத்தவாது கலமல்லவே, அப்படி யுனக்கு வலுவிருக்குமென்று ஒருவரைக் கெடுதலை செய்வவரானால், அக்கெடுதலை யுனக்கே துடருமென்று சொல்லிப் பின்னும், நீ இந்த சரியவனுடையவிட்டை ஜூலாம்கெய் து ஏமெடுத்துக் கொண்டாய், இவனுடைய விடுதலை வேறேயிட முனக் கில்லாமற் போய்விட்டதோமென்று கேட்டார்.

அதற்கு நண்டு (ஹாத்தியைப்பார்த்து) ஒகே, மனுடனே, காங்க ளிருவரு மிவ்விடத்தி லிருக்கப்பட்டவர்கள், ஆகலால், நாங்க கொவ் துக்கிதுந் சமாதானமாகப்போவோம், நீ பெங்களைக்கொண்டும் ஏன் கையில்வந்து ஞாயம்பேசுவந்தாய், உனக் காங்கேவண்டியதென்னென் னுகொல்லிற்று, அதுகேட்டு (ஹாத்திம்) நண்டைப்பார்த்து, ஒகே, நண்டே நீ சொன்னது எனக்குத் தெரியவந்தது, ஆனால், ஆண்டவன் இந்தலோகத்தை யுண்டாக்கிப் பதினெண்ணூறாம் படைப்புக்களைப் படைத்துச் சிலகாலத்திலும், சிலகாலத் தண்ணிலும் வைத்து, அவைகளுக்குத் தகுந்தபடிக்கு சன்மையாகவேண்டும் ரிசுக்குகளும், திருத்த இடங்களாகக் கொடுத்து வேண்டிய சவுக்கியத்தை யடையும் படிக்குச் செய்து காப்பாற்றிக்கொண்டு வருகிறான்.

ஆகையால், ஒருவரை யொருவர் கெடுப்பது ண்டவனுக்குச் சம்மதமானதல்ல, அப்படியிருக்க நீசெய்கின்றது நகாடிப்பாவமாக இருக்கின்ற மென்றுசொன்னார், அதுகேட்டு, நண்டானது (ஹாத்தி

அப்போது அந்த அனாவாசுத நண்டினுடைய இரண்டு கொள்கைகளும் போய்த் தைத்து இரண்டு துண்டாக்கிற்று அதனால், நண்டு

அப்போது, அக்ஷப்பறவைகள் மேசாளுக்குப் போயிருந்தன. கள், திருமாவளத்தோர் மாதத்தின்மே லிருந்து ~~தெவ்வியமெனின்~~ தங்கனிற்றுனோ பேசிக்கொண்டிருந்த தெவ்வியமெனின், இன்றைய நாதி துண்டை அக் குவப்பாணமடை, ஏழைமனைக் காப்பாப்பதுவன், அன்வி யாக்காகத் தன்பேரில் வருத்த மெடுத்துக்கொண்டு இ வரையில் வந திருக்கினான், அவன்யாநானல், தையுடையமகன் (அ ததிரமாயிருத் திரும) மேலு மவனுடைய செய்திக்கோ, எமன்தேசத்தை யானும் பெரி யோகனின் வாக்கினுந் கேள்விப்பட்டிருக்கிறோம், ஆகலால், இப் போதுநா மவனைக் கரணவேண்டியது, மேலுமவன் ஆண்டவனுடைய

பெருமைபெற்ற அடியாக இருக்கும், அவனம்முடைய மிலாக்கத் துக்காக வந்திருக்கிறான் போலே தோன்றுகிறதென்று சொல்லிக் கொண் டிருந்ததுகள்.

யின்னர், பொழுதுவிழந்தபோது, சகலமு மொன்று போலேவந் து (ஹாத்திமுடைய) காலில் விழுந்ததுகள், அப்போதந்த ஜான்வர்க ளுடைய ரூபத்தை (ஹாத்திமானவர்கண்டு) மிகுந்த ஆச்சரிய மடைத் தார், மேலு மவைகளுடைய முகமனுடருடைய முகம்போலும், தெற்றியும், திரோகமும், தாஜசென்னு மகில் சிறம்போலு மிருக்கின் தன, மேலுமப் பறவைகளைப் பரிசுளானவர்கள் பார்த்து லவர்களும் ஆகைப்படுவார்கள், அந்தச்சான்வான பறவைச் சாடிகள் யாதொரு தடையிலலாம னுண்மைமையப்பேச ஆம்மித்ததுகள், அஃ தெவ்வித மாணல் (ஹாத்திமுடையபார்த்து) ஒகே, ஹாத்திமே யுமுடைய வல் லமைக்கும், இரக்கத்துக்கும் நீரே பாத்தியவைதாலலாமல் மற்றொரு வரு-முன்மைப்போ லாகமர்ட்டார்கள், உமக்கே அதுதகும், அஃகே னென்றால், நீர் அன்னிபாக்காக வருத்த மெடுத்தக்கொண்டு இவ்வித மான கொலோம்பொருந்திய காலு வகுத்திரங்கலிலெல்லாந் திரிசிறீர், இப்படிம நீர் ஒருமனுடன் பரியாசநாச பாத்துஷ்ஷுடைய மகனின் பேரில் ஆஷக்காவி யிருக்கின்றான், அதற்காத அடபெண்ணின் தகப்ப னாகிய பரியாசகாசபாத்துஷா எங்களுடைய ஹாத்தியில் நின்றதுமோடி ஜோடி கேட்டிருக்கிறானல்லவா, அதையேண்டி நீ ரிவ்விடம் வந்தீர், கிறொன்று சொன்னதுகள், அதுகேட்டு (ஹாத்திமானவர்) அப்பேர வைகளைப் பார்த்து, ஒகே, பறவைகளிற் சிறந்த பறவைஜாதிகளே இந்நாடகிய முங்களுக்கு எவ்விதந் தெரியவந்ததென்று கேட்டார், அக்கற்கப்பறவைகள் (ஹாத்திமோடும்) ஒகே, மானுடர்களிற் சிறந்த மகர்த்துமாவே நீர் அப்படைப்புக்குக்கும், சகல நபியார்களுக்கு முன்னுதித்தது யின்னர், உலகத்திற் கடைசி நபியாக வருகின்ற (கத் தமல்முதலி) முகம்மது நபியவர்களை விசுவதிற் தவாக் கிந்த வலகத்தி னெப்போ பிறப்பார்கள், நாமவர்களைக் கண்டு பாதத்திற் பணிந்து சாஷ்டாங்கஞ்செய்து பாக்கியம்பெறலாமென்ற வுத்திமாறு தாயுமபகது மகநாமத்தின் திக்குயின்பேரி மிருக்குத்திரல்லவா அந்த முகம்மது நபியவர்கள் பொருட்டினால், ஆண்டவன் எங்கள் விஷயத்தில் முன்னுண் ணடக்கும் காரியங்களை யசர்நியாக அறவிய் பாவ் அகாலு லவர்கள் தெரிந்து கொளையோமென்று சொன்னதுகள்.

அதுகேட்டு (ஹாத்திமானவர்) மிகுந்த ஆச்சரியமாயி அப்பற வைகளைப்பார்த்து, ஒகே, அறிவு தெளிவுகையுடைய பறவைகளே நீங்கள் சொன்னதுசரிதான், இப்போ துங்களில் நின்றும் ஒருஜோடிப் பறவை தருவீர்களானால் நீங்களென்னை விலையிலலாம லிமைகொண் டவர்களாகிவிட்டீர்கள், நானுந்தானியாவி லுயிரோ டிருக்குங்காலமெல் லா முங்களுடைய இருளானென்று முபகாரம் எங்கழுத்தில் விவந் கைப்போதுள்ள சுகமையைச் சுமந்தவனாக இருப்பேன், அதுவுத்தவிச அவனெண்ணத்தையும், கிறைவேற்றுவேன், இவைகளெல்லா முடியு மாகி லுங்களுடைய துஆபறக்கத்தா யிருக்குமென்று சொன்னார், அதுகேட்டப்பறவைகள், தங்களிற்றானே போசனை செய்ததாவது யாதெனில், ஆண்டவனுக்காகத் தங்களுடைய பிள்ளைகளிலோர் ஜோடி யாராவது கொடுக்கவேண்டும், அதனு ளீக்தமனுடனுக்கு மிகுந்த ஸன் மையாக இருக்குமென்று சொன்னதுகள், அப்போது, அவைகளில் நின்றதுமோர் பறவை பெழுந்துகின்று நான்கொடுக்கிறேனென்று தன் னுடைய பிள்ளைகளிலின்றுமோர் ஜோடி (ஹாத்திமுடைய) கையிற் கொடுத்துச் சொன்னதாவது யாதெனில்.

ஒகே, உபகாசஞ்சீவிபாகிய (ஹாத்திமே) இப்பிள்ளை ஸும் முடையதா மிருத்தும், நீர்வேண்டியபடி செய்வலாம், நீ ரெவ்விடம் கொண்டு போகிறோ-அவ்விடம் தடையிலலாமற் கொண்டுபோகலா மென்று சொன்னது, அதுகேட்டு (ஹாத்திமானவர்) மிகுந்த சந் தோஷமாகி யல் விரண்டி பிள்ளைகையு மெடுத்தக்கொண்டு, அவர்க ளிடத்தி னுத்தரவுபெற்றுக்கொண்டு பரியாச குனியகாணுடைய பட் டினத்தை நோக்கிச் சிலநாளநடந்து பாதையைத் தொலைத்துக்கொண் டி, அந்தச் சிபாயிலிடம் வந்துயார்க்கக்கே, அவன் விசனத்தானே டி, அந்தச் சிபாயிலிடம் வந்துயார்க்கக்கே, அவன் விசனத்தானே தலையைக் கீழே போட்டுக்கொண் டிருக்கக்கண்டு, அவனுடன் மிலா கத்தாகி அவனைப்பார்த்து, ஒகே, வாவிப்பே-? கத்தை விட்டுச் சந்தோஷத்தை படைவாயாக வுன்னுடைய பெண்ணும் கிறைவேறி விட்டதென்று சொன்னார்.

அதுகேட்டவன் சந்தோஷமாய்த் தலையைபுர்த்தி அத்தனோடிப் பறவையைப்பார்த்தவுடனே (ஹாத்திமுடைய) கால்க் கெட்டியாகப் பீடித்துமுத்திசெய்தான், அப்போது (ஹாத்திமனைப்பெடுத்ததமது மாபோமும், கழுத்தோடு மனைத்தாவிதகளுஞ்செய்துயிட்டுப் பின்னர்,

௨௧௪

உபகாரசஞ்சீவி வசனஞ்சுபகம்.

நாம்போன பாதையின் சங்கதிகளையும், வாலாறுகளையும் நன்றாக அற
னுக்குத் தெரியும்படியாகச் சொல்லிப், பின்னு மலையிழைப்பார்த்து, நீ அந்
தப்பரியாச சூனியகாரனிடமாகச் சொல்லவேண்டிய தெவ்விதமெனில்,
இந்தப் பறவைகளோடி, நான் கொண்டு வந்தேனென்று சொல்லவென்றார்,
அதுபோலே சிபாய், அந்தப் பறவைச் சோடியை, பெடுத்துக்கொண்
டுபோய் அவனிடமாகக் கொடுத்தான், அதையவன்பார்த்து மகிழ்ந்
தேறாமைடைந்து, அவனோடும், இந்தவேலை நீசெய்ததல்ல, வேறே
யாரோவொருவர் செய்த வேலையாக இருக்கும், அப்படி நீ கொண்டு
வந்தது நிச்சயமாகில், அவ்விடத்திலுள்ள இடங்களும், பாதையிலு
ள்ள விபரங்களு மெனக்குத் தெரியும்படியாகச் சொல்லவேண்டிய
து, அப்படி நீ கொல்வதிலே சரியாகச் சொன்னுற்றான் என்கின்றதுக்
கு நிச்சயப்படும், அல்லாதவனாயில் நிச்சயப்படுவதென்று சொன்
னான், ஆனால், அந்தச் சிபாய் வானிபன் (ஹாத்ஜிமாஸவர்) வந்து அவ்
விடத்திலுள்ள செய்திகளைச் சொல்லக் கேட்டிருந்தபடியிற் சங்கதி
களைமெல்லாம் விபரிமாசுச் சொன்னான்.

அதுகேட்டப் பரியாச சூனியகாரன், சிபாயைப்பார்த்து நீசொன்
ன அபாயமானவனெல்லாம் சரியாயிருக்கிறது, என்றாலும், நீ செம்
பாம்பினுடைய மொத்தாகக் கொண்டுவரவேண்டுமென்று சொன்னான்,
அப்போது சிபாய் அவனைப்பார்த்து நல்லதுகான்மொத்தாகவக்கொண்
டுவருகிறேன், இப்போது நான் ஆஷக்கானமென்களின் முகத்தைத்
கொஞ்சம் பார்த்துப்போனால் எனக்கு மிகுந்த பின்புதமிழ்வுண்டாகு
மென்று சொன்னான், அதுகேட்டுப், பரியாச சூனியகாரன் தன்
டைய பெண்ணினிடமாகப்போய், அவனைப்பார்த்து, என்மகனேநீ
போதுண்டுகூடப் ருப்பவாணியைதக் கிடுக்கிவென்ற ஜன்னலின்
வழியாக வந்துவரைய ஆஷக்கான மனுடனுக்குக் காண்பிக்கவேண்டு
மென்று சொன்னான், அதுபோலே, அப்பிபன் தன்முகத்தைக் காண்
பித்தான், பின்னர் அன்றையதினமுழுதும் அவனுடைய முகத்தி வழி
வைச் சிபாய்பா ந்துக் கொண்டிருந்து மறுநாளானபோது பரியாச
சூனியகாரனைப் பார்த்து, இனிச் செவப்புப் பாம்பினுடைய மொத்தா
வைக் கொண்டுவருகிறேன், அதுகூட இடத்தை பெனக்குத் தெரி
விக்க வேண்டுமென்று சொன்னான்.

அதுகேட்டுப், பரியாசகாரன், சிபாயைப்பார்த்து, நான் காண்கிற
டைய பெண்களிடமாகக் கேள்விப்பட்டிருக்கிறேன் அது (கேள்வி)

பென்ற)மையி் ஒருகாமையி் விருக்கிறவனென்று சொன்னான், அது
கேட்டுச், சிபாய் தன்னுடைய மாஷக்கிடமாக வந்தாவு பெற்றுக்
கொண்டு (ஹாத்ஜிமிடமாகவந்து) அவன் கேட்டகேள்விக்குத் தான்
தலாபுசொன்னதும், தன்னுடைய ஆஷக்கான பெண்ணைப் பார்த்து
தலாம், அந்தப்பாம்பினுடைய மொத்தாவைக் கொண்டுவரச் சொன்ன
தமான தகவசெய்திகளையும் நடத்ததுபோலே சொன்னான், அதுகேட்
டு (ஹாத்ஜி) மிகுந்த சந்தோஷமடைந்து, சிபாயைப்பார்த்து, நல்லது,
நீ அந்தப்பாம்பினிருப்பிடம் இன்னபக்கத்தி் விருக்கின்றதென்று அவ
னிடமாகக் கேட்டு வந்தாயாவென்று கேட்டார்.

அதற்குச் சிபாய் தான் கேள்விப்பட்டதுபோலே (ஹாத்ஜி
முத்) கறிவித்தான், அதுகேட்டு (ஹாத்ஜி) சிபாயைப் பார்த்து, ஒகே,
என்னுடைய தோழனே இனி நீ விசுவமடைவாகே, என்னுடைய
வேலையில் யாதொரு குற்றமில்லாமல், என்னுடைய தலாம், என் மன
தாலும், கிரேகத்தாலும் வருத்த மெய்துதுக்கொண்டு, விடாமுயற்சி
யாகஇருந்து உன்னென்னம்போலே நிறைவேற்றவேன், ஆண்டவ
னுக்கவியாக வெருகறுக்கிலேநா னுவதானசெருவேனென்று, அவனுக்
கு வேண்டிய கதரியமுழுக் கொல்கி, அவனிடமாக வந்தாவும் பெற்
றுக்கொண்டு (கேள்விபென்னும்) மலையத் தேடிக்கொண்டு கிணர்
நடந்துபோகிறபோது ஒருநாட் காலையிலே தனக்கு வயிறுதொந்து
மலோபாசைக்குப்போய், அவ்விடத்திலே கால் கைகள் கத்திசெய்து
கொண்டு போக்கும்போது, ஒருதேளானது ஏழு வானமுள்ளதாக
வழி குளிக்கின்ற கரையைப்போதும், எதிரி லோடுகொத்தப்பாற்
து ச்சுப்பட்டித், தமதுமனதிலெண்ணினார் நம்முடையவயிற்று மிப்
புப்பட்ட தேளைப் பார்த்ததில்லையே, ஆண்டவனுக்கி் மிதின் சங்
குதி தெரியுமென்று, அவ்விடத்தில் மதறவாக இருந்துகொண்டு, அவ்
தையதின முழுதும் அதின் சங்கதிவை யறிவல்லமென்றிருந்துகொண்
டு, பலதாம், தமதுமனதில் நினைத்ததாலது.

இனி மீது இவ்வுதலத்தில் வெளியேவந்து என்னசெய்கின்ற
தோ அதைப் பார்த்தலாமென் றிருந்து பார்த்தும்போது, அந்தக்காட்
டி ஒருகாமையில், ஒரு சின்னவூரிருக்கக்கண்டு, அவ்விடம்போது
அப்போது, அவ்வுரினுள்ள மனுட்கள், இந்த முாரிலான (ஹாத்ஜி
வைப்பார்த்து) மிகுந்த ஆவையாக அதைக்குக் கொண்டுவரப்படு

பாற்றிவைத்தார்கள் (ஹாத்திமானவர்) பகிபாறின பின்னர், வெளியே வந்து ஒருமூத்தின் கீழே இப்பாதந்தி விருந்தார், அங்கேயோடுபெரிய மயி தூணமான இடத்தில், அவ்வழிவான்மாதெனும், குதிரைகளும் அதிகமாகச் சேர்ந்து கூட்டமாயிருந்தது, அவைகளின் காவலுக்காக இருந்த மூன்றுகாங்குபேரும் இவ்வானபோது, தங்கள் தங்களுவிடையே இருந்துக்கொண்டு படுத்திருந்தார்கள், பாதியிரவானபோது தத்தேனாவது ஒருமூதியின் பெருங் கல்லின்கீழே யிருந்து புறப்பட்டு, அவ்வூரை நோக்கிவந்து, அவ்விடத்திலிருந்து ஒரு பசுவைப்பார்த்து ஒருபாச்சலா பெயும்பி. அதின் தலையிலே தன்னுடைய கொடுக்கலோடுகொட்டுக் கொட்டிற்று.

அப்போது, அந்தப்பசுவானது நடுகடுங்கி கீழேவிழுந்துஇறந்து விட்டது, அப்படியேதேன், அவ்விடத்திலுள்ள பசுமாதென யெல்லாம் கொன்றுபோட்டுக் குதிரைகள் நிற்கின்ற இடத்திற்குபோய், அந்தக் குதிரைகளையும், காவற்காரர்களையும் கொட்டிச் சொன்றுவிட்டுப் பின்னர், தானிருந்த கல்லின்கீழேபோய் துழைத்துமறைவாயிருந்தது, பின்னர், பொழுது விடிந்தபோது அந்த ஊரிலுள்ளவர்கள் அந்தக் காட்டில்வந்து பார்க்கச்சே அந்தக் காவற்காரர்களும், பசுக்களும், குதிரைகளும் யிறந்துபோய்ச் சிதப்பதைக் கண்டு திகைத்து நின்று கொண்டிருக்கையிற் செத்தவைகளின் வாயிலிருந்தும் நீலவண்ணமான தண்ணீர்வடிந்துகொண்டிருப்பதைக்கண்டுயோசனையாக நிற்கும்போது, அங்கே (ஹாத்திமைக்கண்டு) அவளோடும், ஒகே, முசாபிரே நீ ரிங் விடத்தி னுயிர்த்தப்பி பெய்விதமாக இருக்கின்றீரென்று கேட்டார்கள், அதற்கு (ஹாத்தி) மலர்களைப்பார்த்தது.

ஒகே, எனதுபிரியமானவர்களே நானொரு வேடிக்கையைப்பார்த்தேன், அதுபோல் என் ஆபீசுவரையினும் பார்த்ததில்லை, நானிசமாகச் சொல்லுகிறேன், எழுவர்ணமுள்ள லோர் தேனானது, ஓர் பெரிய குலங்கென்றிப்பருகாரையைப் போலேயிருந்தது, அது இவைகளை பெல்லாக் கொன்றுவிட்டதென்று சொல்லிக்கொண்டு நிற்கும்போது அந்தத் தேனானது, அந்தக் கல்லின்கீழிருந்து புறப்பட்டு அவர்களுடைய தலைமைக்காரனை வந்து ஒரு கொட்டுப் போட்டது, உடனே அவன்கடுங்கிக்கீழேவிழுந்து இறந்துபோனான், அப்போது, அதின் எல்லோரு மெடுத்த தழுத்கொண்டு தங்கள் ஊருக்குப் போனார்கள்.

பின்னர், அந்தமூத்களானது அவ்விடம்விட்டுக் கட்டின் பாதை பைப் பிடித்துக்கொண்டு போகின்றதை (ஹாத்திமானவர்) பார்த்து அதின் பின்னேகொட்டித்து கொஞ்ச தூரம் போனபோது, அவ்விடத்திலோரப்பட்டனம் தோற்றிற்று, அங்கே, அந்தத் தேனானது கீழே விழுந்து புரண்டி ஒரு கருகாமாடுவிட்டது, அதையும் (ஹாத்திம்) பார்த்து மனதி லச்சமடைத்து என் ஆண்டவனே, சிறப்போதுதேனாக இருந்தது பாம்பாகிவிட்டதே, இதென்ன ஆச்சரியமென் மென்னவ் கொண்டிருந்தது போது அந்தப்பாம்பானது ஒரு வலையினுள்ளே போய்ப் புதுத்தொண்டது. அப்போது திரவாகிவிட்டது.

அங்குமி (ஹாத்திமானவர்) இவ்விடத்திலு மென்ன நடக்கிறது பார்ப்போமென் றவ்விடத்திலுமிருந்தார், இருக்கும்போது, பாதி இவாயிற்று, அப்போது தத்தேனாயிடுகின்ற பம்பு வெளிப்பட்டு, அந்தப் பட்டணத்தைநோக்கிப் போகின்றபோது (ஹாத்திமானவர்) அதினேயும் பிள்கொடர்ந்துபோகையிற், பாம்பானது, அவ்லுப்பாத் துஷாவுடைய அரண்மனையில் கீரோடுகின்ற காலவாயில் துழைந்து போய்ப் பாத் துஷாவைக் கடித்துவிட்டுப், பின்னர், மந்திரியின் வீட்டில் துழைந்துபோய் அவனுடைய மச்சாயும் கடித்துவிட்டு, அங்கிருந்து, புறப்பட்டு முயினிருந்த வலையிலவந்து புதுத்தொண்டது, பின்னர், பொழுதுவிடிந்தபோது, இரத்திரி பாத் துஷா பாம்புகடித் திறந்துபோனதுடன் ஜனங்களாலே பெருந்தந்த மூண்டாயிற்று, அந்நேரே, மந்திரிமகனும் பாம்புகடித் திறந்த போலுன்னென்றும் சத்த மாய்ந்தது.

இப்படி யிருக்கையிற், பொழுதுபோய்விட்டது, பின்னர் அந்தப் பாம்பானது, வலையிலிருந்தும் புறப்பட்டு மற்றொரு பக்கத்தைநோக்கிப் போகின்றபோது (ஹாத்திமும்) பின்னாலே அதினேயே நொட்டித் து இன்னபிது எங்கேபோய் என்ன ரெங்கிற்குதோ, அதையும் பார்த்து மென் மென்னிச் கொண்டு போகும்போது பொழுதுவிடிவன்ற சமயத்திற், அந்தப் பாம்பானது, சமுத்திரக் கலையிலிடங்கப் போய் நின்று புலியைப்போலாகிவிட்டது, அப்போது பத்துப் பன்னெம்போர்கள், அவ்விடத்துக்கு எதோலோர் துலவலாக வந்தார்கள், அதி லொரு பையன் பதினாறு வயதுள்ளவனாகவும், யிருந்த அழகு வடிவுடையவனாக யிருந்தான், அவன்மேல் ஓர் பாச்சரையாய்த் தூக்கி

கொண்டு மறைவான விடத்திற் கொண்டுபோய் ஸ்திததைக்கீழ் சாலைத் துண்டு துண்டாகி விட்டுக் காட்டைநோக்கிப் போகின்றது, அதையும் (ஹாத்திமானவார்பாத்தது) அதனோடு தெரிந்ததுபோலும்.

பின்னர் அந்தப்புலியானது கொஞ்சநூரம் போனவுடனேயொரு வானிப்பமான வடிவுள்ள சந்திரனாகக்கொப்புகிய பெண்ணைப் பிளக்கிற்போயிருந்தது, அதையும் (ஹாத்திமானவர்) பார்த்து மிகுந்த ஆசரியப்பட்டுக்கொண்டோர் மாத்கிள்கீழே மறைவாக இருக்கையில் அந்தே இரண்டுபோர் சிபாயிகள் கவியானஞ்செய்து கொள்ளுவதற்காக அன்னிய தேசம்போய்ச் சிலநாள் தேவதத்திலிருந்து சிலபொருள்கள் தேடிக்கொண்டு தங்களுடைய வீடுக்கு வரும்போது இப்பெண்ணிருக்கிற பாதையாக வந்தார்கள். வந்தவர்கள்.

அந்தப்பெண்ணி னருகிற்போய்ப் பார்க்கும்போது, அவன்மிகுந்த துக்கத்துடனே கண்ணீர் சொரிந் தழுதுகொண்டிருக்கக்கண்டு இவர்களு மிகுந்த மனவருத்த மடைந்தார்கள், அதிலே பெரியதனமாய் அவளருகிற்போய்ப் பார்க்கும்போது, அந்தப்பெண் மிகுந்தஅழகும், வடிவும், ஒளிவுமுள்ள பெண்ணுளவளா யிருப்பதால், அவளருகின்றதைப் பார்த்துத் தானும் கண்ணீர்கோ விதனப்பட்டுப், பின்னரந்தப் பெண்ணோடும், ஒகே, பெண்ணே, ரூபவதியே நீ யேதுக்காக இவ்விதமான துக்கத்துடனே அழுகின்றாய் சொல்லென்று கேட்டான்.

அப்போதவ விலகிப்பார்த்து, ஒகே, வான்மான் அழகனே, நான் இன்னுனுடைய பெண்காதியாக இருக்கும், அவனொன்றை, நான் தாய்தகப்பன் விட்டிலிருந்து தங்கிட்டுக்கு அழைத்துக் கொண்டு போகிறபோது, இந்தக் காட்டிலிருந்தோர் வேங்கைப்புலியானது உதவிமுற் தவிரத் துக்கிக்கொண்டு போய்விட்டது, அதனால், நானிட் விடத்தி லென்றியாக நிற்கிறேன், ஆனால், என்னுடைய தகப்பனிட் டிருப்போகிற பாதையும் எனக்குத்தெரியாது, என் புருஷனுடைய விட்டுக்குப் புறாறபாதையும் எனக்குத்தெரியாது, அதனால், நான் மிகுந்த வருத்தமடைந்துகொண்டிருக்கிறேன், நானென்னசெய்வேன், எங்கேபோவேன், என்வயதினு மிப்போர்ப்பட்ட வருத்தமும், விசனமு மடைந்தவ எல்லையே, இனி என்பேரி லென்ன ஆபத்து வருமோ, அஃகெனக்குத் தெரியாது, என்வயதை யெப்படித் தள்ளவேனென்று சத்தமிட்டழுதான்.

இவ்விதம், அவன் விசனப்பட்டு வருவதைப் பார்த்து, அவன், ஒகே, பெண்ணே பெண்கையே நீ யொன்றுக்குமஞ்சோதே, நான்சொல் துகின்றதைத் தேட்பரியானால் நீ சவுக்கப்படுவாயென்று சொல்லிப் பின்னு மலகிப்பார்த்து, நல்லது, உன்னை யாராவது வைத்துக்கொண்ட லதற்கு நீ ராஜியாகுவாயா மாட்டாயாவென்று கேட்டான், அந்தவன், என் நான் ராஜியாகமாட்டேன், இந்தக் காடான வஞ்சித்திதில் எனக்கு யாரிருக்கிற, என்னை மோசஞ்செய்யாமல் ஆகரியப்பவ ரிருக்கால் காரிருப்பெனென்று சொன்னான், அதுகேட்டு, அவ னவனைப் பார்த்து நீ தயன்னிடத்தி லிருக்க ராஜியாவென்று கேட்டான், அந்தவன், இல்லையென்றது, நீயெனக்கு மூன்று வாரங்குத் தத்தஞ்செய்தால் நான் சமூகியாவேன், அதிலே (உ-வது) உன் விட்டில் வேறொருபெண்காதி யிருக்கக்கூடாது (உ-வது) எனக்கு வேலைவெட்டியும் ஒருவருக்குப் பணியிடையும் செய்வதற் குக்கூடாது (உ-வது) என்னுயிருள்ள வரையிலென்றை வருத்தஞ்செய்யக் கூடாது, அதனோடு மென்னைத் தாழ்வாகவு மென்னைக் கூடாதென்று சொன்னான்.

அதுகேட்டு அவன், அப்பெண்ணைப் பார்த்து, ஒகே, பெண்ணே நான் இன்னம் கவியானஞ் செய்யவில்லை யதினாலும், நீ யிவ்விதம் சொல்லதினாலும், என்னுயிசபரியத்த மூன்றைத்தவிர வேறொருபெண்னை நான் இசைக்கமாட்டேன், முகத்தையேறிட்டுப் பார்த்தவுமாட்டேன், அவனொரு பரிபோயிருந்தாலுஞ் சரியென்றுகொல்லிப், பின்னு மலகிப்பார்த்து, ஒகே, ஆண்டவனுதவியால் என்விட்டில் வேலைக் கார்களுமும், அரிமைப்பட்டவர்களுமும், பார்த்தினும், குலம்களுமிருக்கின்றார்கள், ஆகையா லெவ்விதத்தினு மானக்கு யாகொரு குற்றம், தவறு வரமாட்டாது, மேலும் நீயே, விட்டுக்குப் பெரியதனம் செய்துகொண்டு எஜமாட்டியாக இருக்கவேண்டியது.

மேலும், இந்தவிலகந்தோன்றிய நான்வரையிலும், வரையிலும், அதுவடைய பிராணசிலாக வுடன்பட்டு ஆகையை நீறவேற்றும், அப்பாள் ஆஷக்கென்ற பெண்ணை மணந்துணிந்து வருவதல் கொடுக்கப்பட்ட மனுடனு மிருக்கினு, இவ்விதே, ஆகலால், நானுள்ளான் கண்ணுக்குக் கண்ணாக யாகொரு வருத்தமும், துன்பமும் கொடாமல் திட்டியும் சந்தோஷமாகவே வைத்து நடத்திக்கொண்டு வருவேனென்றுகொன்னான் அதுகேட்டுப் பெண்ணுளவன், அவனைப் பார்த்து

இப்போது நீர் சொன்னது போலே நடந்தி வைப்போகில் நிச்சயமாக என்னுமிதாலும், மனந்தாலும் ராஜியாக இருப்பேனென்று சொன்னான். அதற்கவன், சந்தோஷமாக அந்தப் பெண்ணின் டைப்பைப் பிடித்துக்கொண்டு அவ்விடமிடமிட முன்னேக்கி நடந்தான்.

அப்போது (ஊத்திமும்) இடையே மறிவோமென்று கூடந்தொடர்ந்துபோகும்போது, அப்பெண்ணைவன், அந்த வாலிபனைப்பார்த்து, ஓய் வாலிபனே, நான் மூன்று தினமாகப் பகையாலும், தாக்கத்தாலும் மிகுந்த இளைப்புத் திருப்பதால் எனக்கு நடக்கக் கூடாதுயிருக்கிறது. எனக்கு இப்போது, என்னுக்கு மிகுந்த வருத்தம் இருக்கிறது, ஆகையால், சம்பந்திலே தின்பதற்கேதாவ திருத்தால், நடையிருக்கும், அப்படிச் சில்லாவிட்டாற் கொஞ்சக் கவனமாகவது கொண்டுவிட்டுத் கொடுத்தால் நான் குடித்துப் பிழைப்பேன், இல்லாவிட்டாற் பிழைப்ப சரிதான் இருக்கு மென்பதாய்த் தோற்றுகின்ற தென்று சொன்னான்.

அதுகேட்டவன், அப்பெண்ணை யோர் மாதத்தி னிழை துட்காசவைத்துவிட்டுத், தன்னுடைய சின்னச் சகோதரனைப் பார்த்து, நீ இப்பெண்ணை நான் தண்ணீர்கொண்டு வருமளவும், வெகு பந்திரமாயும், ஜாக்கிரதையாயும், பாதுகாத்துக்கொண்டிருவென்று சொல்லிவிட்டுத் தான் தண்ணீருக் கரகவேண்டி யெழுந்து வையிற் செம்பையும், தோளிற் றேற்பைளையு மெடுத்துக்கொண்டு போயினான். போய்க் கொஞ்சகேரம் பொதுத்தப் பெண்ணைவன், அவ்விடத்திலே தனக்குக் காவலா யிருக்கும், இளைப்ப சகோதரனோடு, ஓய், வாலிபனேயுக் காகவேண்டித் தான் அவன்பேரில் ராஜியானேன், உன்னுடைய முலகத்தைத் தாப் பார்த்துவிட்டுப் பெண்ணை, என்னுடையகட்டி வில்லாமற் போய்விட்டது, அப்படிச் சில்லாவிட்டால், வயதுசென்ற கிழவனுக்கு நானெப்படி ராஜியாலேன், அதைநீ யுணர்ந்துபார், இப்போது, எனக்குப் போதுமான தென்னவென்றால், என்னை யுன்னுடைய கேள்யிற், பணிவிடையில் வைத்து என்னோடு சேரவேண்டிய தென்ற சொன்னான்.

அதுகேட்டவன், அவனைப்பார்த்து, ஓய், பெண்ணே நீ இவ்விதமான துட்கனப்பேச்சுகள் என்னோடு பேசுகின்ற துதாமல்லவீயென்னுடைய நம்பனை நிச்சயப் படுத்திக்கொண்டபடியால், நீ பெனக்குச்

தாயும், தங்கையுமாகிவிட்டாய், அதனாலே, நீ சொன்னுகின்ற சொல்லொருபோதிலும் என்னுற் கூடாதென்று சொன்னான், அப்போதுவன், அவனைப்பார்த்து, நீ சொன்னுகின்ற துதாயில்ல, என்னென்றால், நானுன்னுடைய நம்பயனுக்கும் பெண்பாதிபாக இருக்கிறேன், நீயுமென்பேரில் இச்சிதது, ஆகையாகத் வேண்டியதென்று சொன்னான், அதற்கவன், அப்பெண்ணைப்பார்த்து, இவ்விதமான செயலுக் கொடுப்பது என்னாலே கூடாது, இந்தத் துர்வசனத்தொரு யுன்னுடைய மனதில் நின்று, மெடுக்து விசிப்போடுமென்று சொன்னான், அதுகேட்டவன் மிகுந்த கோபத்துடனே அந்த வாலிபனைப்பார்த்து, நான்னுபேரிற் பழியைப்போட்டுன்னுடைய தமையனிடஞ் சொல்வேன், அல்லவ தெவ்விதமெனில்,

நானுன் தமையனைப்பார்த்து, நீ சொன்ன விடமி விட்டுப்போனவுடனே யிவனென்னை அழைத்துக்கொண்டு வேறோர் பக்கமாக வோடிப்போகலாமென்று நீ யென்னை யவழித்ததாக நான்கொல்லேன், அப்படி வருவதற்கு முன்னேயென்பேச்சுகைத் தட்டாமற் கேடுவன், அசொன்னான், அதற்கவ் வாலிப எவனைப்பார்த்து, ஓய், பெண்ணே, நீ யுன்னுற் சொல்ல வேண்டிய சொற்களை யெல்லாம் சொல்லு, சொன்னாலும் நானொருபோதிலு முன்னுடைய சொல்லைக் கேட்கமாட்டேனென்று சொன்னான், இவ்வித மிருவரும் பேசிக்கொண்டிருப்பதை (ஊத்திமானவன்) தாமிருக்கிற மறைவில்கின்று கேட்டுக்கொண்டிருந்தார், இருக்கச்சே.

நண்ணிருக்குப் போனவன் தோற்றையிற் நண்ணிர் நிப்பித் தோளின்மே லெடுத்துக்கொண்டு சம்பந்தில் வருகிறதை அப்பெண்ணைவன் கண்டு, முன்னர் தா னிடையவனுக்குச் சொன்ன சபதத்தை நிறைவேற்றவேண்டித், தன்னுடைய கலைமயிரை யவிழ்த்து விரித்து மண்ணைவாரிப் போட்டுக்கொண்டு பெருஞ் சத்தமாகச் சத்தமபோட்டுக் கலத்தில் மாறிமாய் யடித்துப் புரண்டு அழுதினான், இப்படிக்கு யழைப்போட்டிருக்கிற ஏருகிலே, எண்ணிருக்குப் போனவன் வந்து நின்று, ஓய், என்னுடைய பிடியே, நான் தண்ணீர்க்குப் போனவிடத்தி லென்னை யொருபுலி, யல்லது, துஷ்டமிருக்கக் கடித்துத் தின் துதோடுவன் தெண்ணி யெனக்காக நீ இவ்விதமாக அழுதின்றியோ வென்று கேட்டான்.

அதற்கவர், இவனைப்பார்த்து ஆண்டவனும்கூட உம்முடைய சகோதரனுக்கும் நல்ல நாட்டை கொடுக்கவேண்டியது, ஆனால், யாராவது தன்னுடைய பெண்காறியைக் கெட்ட நடப்புள் எவ்விதமாக விட்டுவிட்டுப் போவார்களோ இப்போது ஆண்டவன் தான் வெட்கத்தைக் காப்பாற்றினான், நீர் தன்னிற்குப் போனீரல்லவா அப்போது உம்முடைய தலை மறைக்கிறவரையிற் பார்த்துக்கொண்டிருக்கிற பின்னர், இந்தப் பொல்லாத பாவவாசியான செயல்கேட்குள் என் கையைப் பிடித்துத் தன்னிடம் சேரவேண்டுமென் நிழுத்தான், அது வந்தவிட, என்னைக் கெடுக்கவேண்டி யென்னுமொன் மாகைய சீலையைப் பிடித்திருந்தான், அதுநின்று அடைபட்டாமல் சச்சிலையைச் சிம்பியிருத் து மிகுந்த துக்கத்துடன் எழுதுகொண்டு யாராவது எனக் குதவி யொத்தாரையாக வருவார்களென்று பலவித மழுது கூப்பிட்டும், ஒருவருடைய மெனக் கில்லாமற் போய்விட்டது, அப்போது தவன் சொன்னான், நீயே என்னசொல்லைக் கெட்டுக் கிடக்கிற யில்லை, நானுனக்குத் தகுந்த ஸயக்கானவ னல்லவோ, நீ பதினாறு பதினைந்து வயதுள் ளவன், நான் பதினாறு பதினேழு வருஷத்தின் வாலிபன், ஆதலால் என்னுடைய தமைய னுனக்கு ஸயக்கானவனல்ல, நானுன்பேரில் ஆயி ர்முயிர்போலும் ஆவிற்கா யிருக்கின்றேன், ஆனதால், சந்தர்ப்பங் கெடைத்தா சொருவேனோ யென்னுடைய அண்ணனை வெட்டியும்போடு வே என்னதும், இன்னுமேனக் பேசுதல்தான் வார்த்தைகளும்போலி யென்னைக் கெடுக்க நிறைத்திருந்தான். இப்போது, நல்லவேளையா யிருந்த படியா லென்னுடைய கற்புக்கே பழியும் அம்மைப்பாண்டவன் விரைவாக இவ்விடத்திற் கொண்டு வந்து சேர்ந்தானென்று சொன்னான்.

அதுகேட்டவன், மிகுந்த ரோசங்காத்தானே கை கால் நடுக்கங் கொண்டவனாகத் தன் சகோதரனைப்பார்த்து, எடா, பாலிப் பாலே, நீ இப்பேர்ப்பட்ட பாதகத்துக் குடன்பட்டவனானால், ஒரு வேளை நாய் தங்கையையும் கெடுக்க வுனக்குன்ன தடையிருக்கிற தென்று வாய்க்குவார்த வம்புதும்பான பேச்சுகளையே நீ யென்ன சொல்லுகிறாயென்று கேட்டான், அதுநி னியவன், மூத்தவனைப் பார்த்து, என்னுடைய சகோதரனே, இவன் பொல்லாத சீலையா யிருக்கிறான், ஆதலால் இவன்சொன்ன கொற்களையெல்லாம் நீ சிசுமென் றெண்ணுதே, இவ் விவ்விதமாக எத்தனைபேர்கள் குடிபெயர் க்கொரு தெரியாதென் றனைக் வருந்தமாகச் சொல்லிச் சத்தியமும்

செய்து கொடுத்தான், இவ்விதம், இளையவ னென்னென்ன வுண்மை சொன்னபோதிலும், அவனாகவே யெல்லா மூத்தவன் நம்பாமற் கோப மிகுத்தவனாகப் பங்கிற் செறநெறென்று கடித்து வண்டுறுக்கிற் கொண் டு கண்ணிழிகள் புள அகங்கார கர்ச்சிப்போடு தன்னிடுபிடிற் கட்டி யிருந்த கந்தியை யுருவினான்.

அதுகண் டியவன், மூத்தவனைப்பார்த்து, எடாபாவி, இவனா லே நம்பிரண்டுபே ருயிரும் வீணாக் இந்த வனாந்திரமான காட்டிற் போகும்படியாக வந்து நேரிட்டதென்று சொல்லித், தானும் தன்னு டைய சத்தியை யுறையைவிட்டு முருங்குகொண்டு நின்றதில், அவனு மிவனும் வெட்டிற் தட்டிமொகக் கொஞ்சநேர மோயில்லாமற் சண் டைசெய் திருவரும் வெட்டிக்கொண் டிருந்தார்கள்.

இவ்விதம், அண்ணன் தம்பி யிருவரும் வெட்டிக்கொண் டிருந்த பின்னர், அப்பெண்ணுவன், அவ்விடத்தை விட்டே நீங்கி நடந்து போகும்போது (ஹாந்திமானவரும்) அவனுக்குப் பின்னொருவர் இன்னுயிவனா லென்ன நடக்கிறது பார்ப்போமென் றெண்ணமுற் றுப் போகும்போது, அப்பெண்ணுவன், ஓ ரொருமை மாடாகியோரு ரை நோக்கி யங்கே போகச்சே (ஐ... தி... னவரும்) அவ்வெருமை மாட்டுக்குப் பின்னொருவர் போனார், அப்போது வ ஐரினாள் ளவர்கள் அவ் வெருமையைப்பார்த்தார்கள், பார்த்தவுடனே தங்கள் தங்களு டைய அந்நி நீங்கித் துக்கையப்போலே பெருமோட்டமாகவோடி ன்றார், அ... னவர்த் தருமையைப் பிடித்துக்கொண்டுபோக றாமென் றெண்ணி யதின் விட்டெருங்கி விரைந்துபிடிக்க ஆரம்பித் தும்போது, அந்த எருமையானது தன்னிரண்டு கொம்புனாலும், கால்களாலு மவர்களைக்குற்றிக் கிழித் தனைகரை யுயிர்ச் சேதப்படுத்திவிட்டு அங்கு நின்று புறப்பட்ட டோர் காட்டிற் போய் வாய்துசென் ற பெரிய கிழவனுடைய ரூப மெடுத்துக்கொண்டு போகையில் (ஹாந்திமானவரும் பின்னொருவர் கூடவேபோய்த் தம்முடைய மனத்தி லென்னினை தூவது யாதெனில்.

இப்போதுவார், மாறுடருப மெடுத்திருப்பதற் கிட்ட நெருங்கி இவ்முன் னடத்தய சங்கதிகளையெல்லாம் கேட்க வேண்டுமென் றெண்ணமுற்று, விரைவாக அவருடைய முகம், ஒசை, பெரியவனோ புக லுக்கான ஹாந்திதே, தாங்கள் சற்றுநேர மிங்கே தாமதித்து நிற்க

அப்போ தங்குள்ள கரும்பாம்புகள் தங்கள் வழக்கம்போலே, மனு-வாசனை தோற்றியபோதே நான்கு திக்கிலுமிருந் தோடிவந்து கோட்டை மதினேப்போலே (ஹாத்திமைச்) சுற்றி வளைந்துகொண்டனாள், அப்போது (ஹாத்திமானவர்) ஜின்னுடைய பாததுஷா (ஹயூஸ்) கொடுத்த அஸாவென்னுங் கோலைக் கீழேவைத்துக்கொண்டதினமேலே யன்றிரவெல்லா மிருந்தார். இருக்கையில், விடியற்காலமானபோது, அப்பாம்புகளெல்லாம் எந்தவழியாக வந்ததோ அந்த வழியோடும் போய்விட்டதுகள். அதன்பின்னர் (ஹாத்திமானவர்) ரவ்விடத்தைவிட்டும் புறப்பட்டு வெண்மையான நிலத்திற் போய்ச்சேர்ந்தார். அவ்விடத்திலுமுள்ள வெண்மையான பாம்புகளெல்லாம்வந்து (ஹாத்திமைச்) கோட்டைபோலே சுற்றி வளைந்து கொண்டனாள். அப்போதும் (ஹாத்திமானவர்) முன்போல் அஸாவைக் கீழேவைத்துதினமேலே யிரவெல்லா மிருந்தார், பின்னர், விடியற்கால மானபோது அப்பாம்புகளெல்லாம் தங்கள் தங்க ளிடங்களிற் போய்விட்டதுகள், பின்னர் (ஹாத்திமானவர்) ரவ்விடத்தை விட்டும் புறப்பட்டுப் பச்சைநிறமுள்ள மண்ணின் பாதையாகப்போய், ஓரிடத்திற்சேர்ந்து பார்க்கும்போது, அங்கும் பாம்புகளாகவேவந்து இவரைச் சுற்றிக் கொண்டனாள். அப்போதும் (ஹாத்திமானவர்) அந்த அசாவைக் கீழே போட்டு அதினமேலே யிரவெல்லா மிருந்தார், பின்னர், விடியற்கால மானபோது, அப்பாம்புகளெல்லாம் தங்கள் வந்த வழியோடும் போய்விட்டதுகள்.

அதுகண்டு (ஹாத்திமானவர்) ரவ்விடத்தையும் விட்டுப் புறப்பட்டுச் சுத்தச்செவப்பு மண்பாதையில் வந்துசேர்ந்து, அதைப்பார்க்கும்போது, அந்த நிலமெல்லாம் ஜாதிவிங்க நிறத்தில் நின்றும் அதிக செவப்பாக இருக்கக்கண்டு, அவ்விடத்தில் நின்றும் கொஞ்சதூரம் நடக்கையில், தமக்கு நடக்கத் தாக்கத்தென்னும் சக்தி யில்லாமல் மிருத்த விசனத்தை யடைந்து மனதிலெண்ணின தாலது-இனிமேல் னேக்கி பெல்விதமாய் நடக்கிறது, இப்போது நமக் கென்னவிதி வந்து நேரிட்டிருக்கிறதோ தெரிய வில்லையே, பசிதாகத்தினால் நமதுமிருக்குப் பலவிதமான மயக்கமும் வருகிறதே, அதனோடு நாவும் உதும் காய்ந்து தடுமாறி பக்கனியைப்போ லெளகிகின்றதே, மேலும் மிவ்விடத்தில் நிற்பதற்குக்கூட சிதறியுமில்லையே, உட்காரா மென்றாலும் நிலம் அக்கினியைப்போ லெளகின்றதே, இதற்கு நா மென்னசெய்

வோம், இவ்விடத்தில் நாமிற்கும் படியான விதிவந்து நேரிட்டிருப்பது நிச்சயமாக இட்டதோ, தெரியவில்லையே; ஆனால், நாம் ஆண்டவனுக்காக அன்னை யர்களுக்குச் சகாயம் செய்வதிலேயே நம்முயிர்போனாலும் போகப்பெறும் (என்றைக் இருந்தாலு மிறப்பது நிச்சயமென்று) வேதங்களிற் சொல்லப்படுகின்றதே, அது நிச்சமென்றெண்ணி ஆண்டவனிடமாகத் தாதுக்கேட்டு மனத்தைத் தையிரியப்படுத்திக்கொண்டு அவ்விடத்தில் நின்றும் புறப்பட்டு டொருகாதவழி முன்னேக்கிப் போகையில், இவருடைய இரண்டு கால்களும் கொப்பளமாகிவிட்டது.

இவ்விதம்தான் கொப்பள மானதினால் (ஹாத்திமானவர்) தமது கால்களைப் பெயர்த்த தெடுத்து வைக்கக் கூடாமல் நிலத்தில் விழுந்து நெருப்பின் விழுந்த புழுப்போலே துடிதுடித்துப் போண்டு போகமெல்லாம் புண்ணாகத் தன்னைமறந்து கிடந்தார், அப்போது, ஒருபெரியோரானவ ரங்கேவந்து (ஹாத்திமைத்) தாக்கியெடுத்துவைத் தவரைப் பார்த்து, ஒகே (ஹாத்திமை) யில்வேளையில் நீர் தையிரியத்தை விடாமலுமதுமனதைத் திடப்படுத்திக் கொண்டு பின்வாங்காமல் (கொண்டைய மகள்) கொடுத்திருக்கிற மொகருவை யும்முண்டிய இடுப்பிடுகின்றும் அவிழ்த்தெடுத்து வாயில் வைத்துக் கொள்ளுமென்று சொல்லிவிட்டுக் கொஞ்சதூரம்போய் நின்றார்.

அப்போது (ஹாத்திமானவர்) பெரியவருடைய சொற்போலே தம்முடைய இடுப்பிலிருந்த மொகருவை அவிழ்த்தெடுத்து வாயிற் போட்டான். போட்டவுடனே, அவருடைய பசித்தாகமும், வருத்தமும், நிலத்தின் வெப்பமும் போய்விட்டது. அதுகண்டு (ஹாத்திமானவர்) மானவ ரந்தப் பெரியவரை முகிற் பவருடைய காலிலே விழ்ந்து, ஷாஷ்டாங்கஞ்செய் தவரோடும், இந்த நிலத்தி லிவ்விதமான அகோர கொதிப்பென்ன காரணத்தினாலு ன்ண்டாயிருக்கிறதென்று கேட்டார், அதற்கப் பெரியவர் (ஹாத்திமோடு) மீற அகோர கொதிப்பான குடானது செவந்த பாம்பின் விஷத்தின் குடாகஇருக்கும், அதின் வாயிலிருந்து புறப்படுகின்ற நெருப்பினு லிந்த பூமிநிறம் செவப்புச் செந்தூரம்போலாய் இருக்கின்றது, மேலும் மிந்த நிலமானது முன்னாலே பச்சையான நிலமாயிருந்த தென்னுஞ் சொன்னார்.

அதுகேட்டு (ஹாத்திமானவர்) அவ்விடத்திலிருந்து முன்னேக்கி நடந்தார். ஆனால், இவ்வாயில் மொகருவைவைத்திப்பதால் அந்த விலத்தின் வேகமானது டெம்பிப்படாமற் பாதிவழி நடந்துபோனது. அந்தச் செலப்புப்பாம்பானது (ஹாத்திமுண்ட) வாடைவருவதை முகந்து அந்நகரத்துடனே தன்னுடைய புத்தகை மேலே டெந்து மிகுந்த விசையாக வாயில்கின்றும் கஞ்சையிற் கிணற்ற வெப்பமான நெருப்பின்குடர் வானத்தை யனாவிகொண்டு நிற்கின்றது. அதனுடைய படமானது பெரிய விசாலம்பொருந்திய கல்லைப்போலும், உயரமான பனைமாத்தைப்போலும் மிகுந்திருந்தன. அதின் படத்தின் முக்குடைய ஹவாத்திலிருந்து நெருப்பானது பெருங்காற் றைப்போலே விசிறிக்கொண்டிருந்தது. அதுவே தண்டுகொண்ட ஹவாவிழிமுள்ள மரங்கள், புரப்புகள் கருகியிருந்த மயிதான மானது. அந்த நெருப்பான விடத்தில் (ஹாத்திமானவர் போய்ச்) சிக்கிக்கொண்டு தீமொழிப் புத்திவேறுபட்டுத் தம்முடைய மனதில் நினைத்ததாவது யாதெனில்.

இந்த நிலத்தில் விசகின்ற அக்கினிச் சுவாவிலால் கம்முடைய தீசேன் கருகியிருக்கிறும். ஆனால், இந்தமொகரு நமது வாயிலிருப்பதற்கு கொஞ்சங் கொஞ்சம் சண்ணீர்ம் குளிர்த்தியாகக் கொண்டைக் குள் ளிதங்கிக்கொண்டிருப்பதினால் கம்முடைய வாயிற் பிற் பிற் றெழுமேதனா வேதில்லையென் றெண்ணிக்கொண்டு நிற்கும்போது அந்தப் பாம்பினுடைய பாளை (ஹாத்திமானவருடைய) பேரில் விழந்து, அன்னம் பாம்பு தன்படத்தையெடுத்து ஹவாத்தில்கொண்டு அகங்காந்துடனே கஞ்சைவாரிக் கணக்கில்லாம லக்கினினைப் போலே சொரிந்தது. ஆனால், இன்பாத்தாஷா (ஹயூன்கொடுத்த) மொகருவினால் அவ்விஷமானது (ஹாத்தினை) யொன்றுக்குச் செய்யவிக் கின்றது. அன்றாவெல்லா யிவர் நித்திரையின்றி மனமுடைந்தவராயிருந்து பொழுது விடிந்தபின்னர், அந்தச் செம்பாம்பிடுடைய மொகரு அதி ஹதட்டின் முன்னிலிருந்தது. அஃகொரே யொளியா யிருப்பதை (ஹாத்திமானவர்கண்டு) அந்த மொகருவினது கல்லைத் தம்முடைய அலுவலன்னுங் கோலினால் மெள்ள அசைத்தார்.

அப்போதாய் பாம்பானது தன் தலையை நிலத்தி லடித்துக் கொண்டிருந்து பொழுது முடிந்தபிறகு மொகருவை வாயிலிருந்து கிவிட்டுத் தனித்தனியே அவ்விடத்தை விட்டும் போய்விட்டது. பின்

ன் (ஹாத்தி) மொகருவி னருகிறபோய் அசைபெய்துப் பயந்து தம்முடைய மனதில் இறுமிகுந்த ரூடாக இருக்கின்ற தாதுநகர், இதைநாம விடுவதெத்தாம் கைவெந்து போகுமென் றெண்ணக் கொண்டார். அன்றும், அதின்பேரிலிருந்து கருக்கிற அலுவலினால், அந்த மொகருவைப் பார்த்தவுடனே பெய்தது. தன்னுடைய தலைப் பாகையிலே ட்டிக்கொண்டார், அதினைடைய வேகமானது தனித் துபோச்சது. அதனால், அந்தக்காடு கிவெல்லாம வேகத்தினிற் குளிர்த்தியாகி விட்டது. அதுகண்டு (ஹாத்திமானவர்) அவ்விடத்தை விட்டும் புறப்பட்டார். ஆனால், அந்த மொகருவின் பிறப்பான தெவ்வித மெனில் யாதாமொருவ ரை யெடுத்துக்கொண்டு போனாலும், முப்பது வருஷமானபின்ன ரப்பாம்புக்கு வேறொரு மொகரு விண்டாகும் அதின்பிரங்கைக் குறித்துச் சொல்ல வேண்டுமானால், பிடிவம்பெரி தாய் வானுமென்று விடப்பட்டன, இதுதான்.

(ஹாத்திமானவர்) அவ்வே வேறு வருத்தங்களை யெடுத்துக்கொண்டு கிவெந்து சென்ற பின்னர், இங்கே விசனத்தை யடைந்துகொண்டிருக்கிற பொய் வாலைபனிமாத வந்து சேர்ந்து அவ்விடத்தி லந்த மொகருவைக் கொடுத்துக், தாம்போய் வந்த சந்திப்பை யெல்லாம் அவனுக்குக் தெரியும்படி சொன்னார். அதுகேட்ட பந்த வாலைபனி (ஹாத்திமுண்ட) ஹவா விழந்து மிகுந்த துயரமாக அழுது தன் கழுத்தோடு வாசமுத்தைக் கட்டி யணைத்துக் கொண்டான். அப்போது (ஹாத்திமுண்ட) குபசாணை சொல்லி, கல்லது நீ இப்போ திந்த மொகருவைக் கொண்டுபோய், அந்தப் பரியாச குளியகாரனிடங் கொடுவென் றாகான்றார். அதுபோதுடனே பொய்வாலைபனி மொகருவையெடுத்துக்கொண்டு (ஹாத்திமானவர்குடவே) பட்டணம்போய்ச் சேர்ந்து, அந்தப்பரியாச குளியகாரனுடனே மிலாகத் கென்னங் கலந்த நேர மாய் அந்தமொகருவை அவன் முன்பாகவைத்து, ஒரே பாதாஷா மேலே, தானிந்த மொகருவை மிகுந்தவருத்தமும், துன்பமும் பட்டுத் திசித்தெறித்து கொண்டுவந்திருக்கிறே னென்றுசொன்னான். அது கேட்டவன், இதின் புரிக்கையை முதலறிந்து கொண்டார், பின்னர், நீர் சொல்லுகின்ற சொற்களெனக்கு நிச்சயப் படுமென்று அந்த மொகருவைத் தான் பார்க்கவேண்டிய பரிட்சையெல்லாம் பார்த்துச் சரியானதென்று நிச்சயப்படுத்திக் கொண்டான். என்னாலும், அவன் வெளிக்கு மிகுந்த சந்தோஷமானவன்போலிருந்து, உன்னுக்கு விச

னத்தை யடைந்து வெட்சமாதி அந்தசிபாயி வாஸிபே ப் பார்த்துச் சொல்லுகிறான் ஒகே, வல்லமைசாலியாகிய கைரியமுன் வாஸிபேனே, இன்னமொரு சுவாலிருக்கின்றது, அதையும் நீ அதா செய்து சரி படுத்த வேண்டியதென்று சொன்னான்.

அதுகேட்டு, வாஸிபன் மிகுந்த சந்தோஷமாக அப்படியே செய்கிறான் என்று சொன்னான், அப்போது, பரியாசகாரன் தன்னுடைய மனுடர்களை யழைத் தோர்பெரிய இரும்பின் அண்டாவைக் கொண்டு வந்து, அதுகிறைய நெய்பைநிரப்பித் தணிபாமல் நெருப்பெரிய மடுப் பில்லைத் திரவும்பகலும் விடாம லேழுநாள் நன்றாய்க் கொடுக்கவை யுமென்று சொன்னான், அதுபோலவர்கள் செய்தார்கள், ஆனால், அந்த நெய்யான தெவ்விதமா யுருவி யிருந்த தென்றால், ஒரு கருங்கல லை யறிந்தோட்டால் அதுவு முருகி நீராகிவிடும், அப்போர்ப்பட்டநெய்யை அந்த வாஸிபனிடமாகக்காட்டி. இதில் நீ விழுந்து நன்மையாக யாதொரு குற்றம் குறையின்றி வருவாயாகி லுன்னுடைய மருஷைக் கானபெண் ணுனக்குக் கிடைக்குமென்று சொன்னான், அதுகேட்டந்தவாஸிபன் மிகுந்த அச்சமடைந்து (ஊத்தியிட்டதில் வந்து) சொன்னதாவது யாதெனில்

இப்போது நானிந்த நெருப்பில் நின்று முயிர்த்தப்பிப் பிழைத்து வர மாட்டேனென்று பெரிய சலிப்போடுஞ் சொன்னான், அதுகேட்டு (ஊத்திம்)அந்தவாஸிபனைப்பார்த்து,ஒகே,என்தோழனே,நீயாதொன்றுக்கு மஞ்சாதே ஆண்டவன் கிருபையா லுனக்கு யாதொரு குறையும் வரமாட்டாது, ஆனால் நீ யுன்னுடைய நெஞ்சைத் தைரியப்படுத்தி ஆண்டவனை மனதில்கினைத் துண்மைகொண்டு உதி படுவையானால் உன்னுடைய சங்கடத்தையும், வருத்தத்தையும் அவனே நீக்கிவிடுவானென்று சொல்லிக் (காசுடைய மகள் கொடுத்த) மொகருவைத் தமது தலைப்பாகையினிற் தவிழ்த்தெடுத்து அவ்வாஸிபன் கையிலே கொடுத்து, இதை நீயுன் வாயிற் போட்டுக்கொண் டெரிசின்ற நெய்யண்டாவிற்குதி, அப்படிக்குதித்தால், ஆண்டவன் கிருபையா லுன திரேதத்தி விருந்தோர் உரோமமாவதும் விழாமல்வந்து சேருவாயென்று சொன்னார்.

அதுபோலவ்வாஸிபன் மொகருவைவாங்கித் தன்வாயிற் போட்டுக்கொண்டு பரியாசகாரனிடமாகப்போய்,இப்போது நீயென்னசொல்லுகிறாயென் னேகேட்டான், அதற்கவன், சிபாய வாஸிபனைப் பார்த்து இதோ நெய்ய டெரிசின்ற அண்டாவில் விழுந்து முழுசுவாவென்று சொன்னான், அதுகேட்டவன், இடைவிடாம லேழுநாட் கொழுந்திட்டெரியும் நெய் அண்டாவி னருகிற்போய்ப் பார்த்தான், பார்த்தபோதே பயந்து நடுநடுங்கி நின்றான், அதுகண்டு (ஊத்திமானிடமாக)அதட்டி;ஒர்,வாஸிபனே நீ அச்சப்படாதே, விசனப்படாதே, அந்த நெருப்பானது ஆஷக்கானதாயிருக்கும்,ஆதலால், நீ ஆண்டவனைமாற்ற மல் நினைந்துகொள்ளென்று சொல்லி, அவனுடைய முதுகைத் தட்டினார்.

அப்போது அந்த வாஸிபன் கண்களிரண்டையு முடிக்கொண்டு என்னுண்டவனே நா லுன்னுடைய அடைக்கலமென்றுசொல்லி,அந்த அறக்காய்ந்த நெய்யண்டாவிற்குதித் தோர்முழுக்குப் போட்டான் அப்போது, உருசியிருக்கிற நெய்யானது, அவனுக்குக் குளிர்த்தவன் னீரைப்போலிருந்தது, அதனாவன், அந்த அண்டாவில் நான்குபக் கத்திது முழுசுமுழுசுத் தன்னுடைய திரேகமெங்கும் அந்தநெய்யையெடுத்த தெடுத்தித் தேய்த்துக்கொண்டு சிரித்து, அந்தக் குளியகாரனைப் பார்த்து இப்போது நீயென்னசொல்லுகிறீர், நானவெளிரியே வர மாமா, அல்லது, இன்னும் நாலுநாழிகை பொறுத்து வரலாமாவென்று கேட்டான்.

அதற்குச், குளியகாரன் பதிலொன்றுஞ் சொல்லாமற் திகைப்புக்கொண்டு இவனிதி வெரிந்துபோகாம லுயிர்த்தப்பி யாதொருகுற் றமு யில்லாம லிருக்கின்றானெயென்று வெட்கமடைந்து தலைபைக் கிழேகுளிர்த்தவனாக இருந்தான், அப்போது (ஊத்திம்) குளியகாரனைப் பார்த்து,நீ என்னவெட்கமடைகிறீர் சொன்ன சொல்லில் நிறைவேற்றமென்று சொல்லிப் பின்னர், அந்த வாஸிபனை வெளியிலே வருத்திக்கொண்டு, மறுபடியும் (ஊத்திம்) அந்தக் குளியகாரனைப்பார்த்து நீர் என்னசொன்னீரோ அதையெல்லாம் அந்தவாஸிபன்செய்யுமுடித்தான், ஆனால், இவ்விதமான பெரியவேலைகளைச் செய்துமுடித்து கம்மைத் தோற்கச்செய்து வெட்கப்படுத்தினானெயென் றெண்ணி நீரவனைக் குளியஞ்செய்ய நினைவுகொண்டானால் அந்தச் குளியமானது

அவனைப்போது மொன்றுஞ் செய்பமாட்டாது அநேகனெனில், அவனிடத்தி லிவ்வொரு சிவப்பு மொகரு இருந்த தென்று சொன்னார்.

அதுகேட்டுச் சூனியகாரன் வெட்கமடைந்து அந்த வாலிபனை ஒருகிளைத்துக் கழுத்தோடு கழுத்தைச் சேர்த்துவிட்டு மிகுந்த புட்டன் சந்தோஷமாகக் கலியாணத்தின்சாமான்மேல் தயார்செய்து நேக வேடிக்கை வினோதமாகத் தங்களுடைய வறியம்மையோலே சிலியாணஞ் செய்து, ஆஷக்கானவ ளிடமாக, மாஷுல்க்கென்னும்பெயர்ச் சேர்த்துவிட்டுப், பின்னர், சூனியகாரன், அந்த வாலிபனைப்பார்த்து, ஒகே, என்னுடையமருமகனே இவரி யிந்தத் தேரமும், என்னிட மிருக்கின்ற ஆஸ்திதரு முன்னுடையதாக இருந்தால், ஆனால், இந்தப் பெண்டவிர எனக்கு வேறேயின்போகலில்லை, ஆகையால், நீயெனக்குப் பின்பையாக இருக்குமென்றுஞ் சொல்லித் தன்னுடைய மகனைப்பிடித் து அந்தவாலிபன்கையிற் கொடுத்தான்.

பின்னர், மாப்பிள்ளையும் பெண்ணுமாகக் கலந்து சந்தோஷத்தை யடைந் திருந்தார்கள், இப்படி யிருக்கையில் (ஹாத்திமானவர்) அந்த வாலிபனை யழைத்து, ஒகே, என்னுடைய தோழனே இன்னமு மிது போலெனக் கெத்தனையோ வேலைக ளிருக்கின்றன, ஆகலா லெனக் கிப்போது நீ யுத்தரவுகொடுக்கவேண்டும், அஃ தேதினாலெனில், நான் கோபுக்காபென்ற மலைக்குப் போகவேண்டுமென் றதின் சமாசாரத் தையெல்லா மாதியோடந்தமாகச் சொன்னார், அதுகேட்டு, லாலிடன் (ஹாத்திமுடைய) காலில் விழுந்தெழுந்து தன்கைக ளிரண்டையு மெடுத்தேர்த்திக்கொண்டு ஆண்டவனிடமாகத் துஆக்கேட்டான், அஃ தெல்லிதமெனில், லோகத்தையெல்லா முண்டுபண்ணிக் காப்பாற்றுகின்ற ஆண்டவ னுமக்கு வேண்டியவருவியும், ஒத்தாசையும்செய்வான், நீரெங்கேபோனாலும் உமக்கு யாதொரு தடங்கனும், இடுக்கமும வாமற் காப்பாற்றிக்கொள்வா னென்று சொல்லி வாழ்த்தினான்.

பின்னர் (ஹாத்திம்) அவனிடத்திற்கொடுத்த மொகருவை வாய் கிக்கொண்டு உத்தரவும் பெற்றுக்கொண்டு பிரயாணமாகிக் கோபுக்காபு மலையின் பாறையைப்பிடித்து முன்னோக்கி இரவும் பசலுமாகநடந்து சிலநாளைக்குப் பின்னர் கோபுக்காபுடைய அருகற்போய்ச் சேர்ந்து பார்க்கும்போது, அங்கே யோர்மலையானது வானத்தைத் தொட்டுக்

கொண்டதனோடு பேசுகின்றதுபோலே தோன்றுகின்றது, ஆனால், அவ்விடத்திற்குப் பறந்தபோகப் பறவைகளுடைய தாக்கத்தும், பெலனும்போதாது, அப்பேர்ப்பட்ட இடத்திற்குப்போக இன்ன னுடைய தாக்கத்தும், பெலனு மெவ்விதமாகும், இவ்விதமான இடத் தை (ஹாத்திமானவர்) பார்த்தவுடனே பயங்கொண்டவராகக் கிழே யிருந்துவிட்டார்.

அப்படி யிருந்தாலும் (ஹாத்திம்) தம்முடைய தயிரியத்தை டாமல் யாரிடத்திலாவது இவ்விடத்தினுடைய சங்கதியைக் கேட் காமென்று நான்கிடத்திலும் பார்த்தார், அங்கே போக்குவரத்தான வர்களுள் ஒரு யாழ் காலுமல் மிகுந்த விசனங்கொண் டிருந்தார், அப்போது கட்டமாகப் பரிஜாதிகளவாக்கண்டு, அவர்களோடு இவருந் தொடர், தோடினர், அப்படியோடியும் அந்தக் கட்ட மடங் கனும் கண்ணுக்குத் தெரியாமல் மறைந்து கொய்பாகப் போய்விட் டார்கள்.

(ஹாத்திம்) அவ்விடத்தி லோர் பெரிய காறென்னுந் துறவைத்தெரிந்து அதனைநெருங்கிப் பார்க்கும்போது, அதினோத் திலோர் கருங்கல் வழுவுழுப்புள்ளதாய் அக்கிணற்றினுள்ளே சாய்ந் திருக்கக்கண்டு, இந்தப் புதாறான துறவுக்குப் பாதையிலேயே, இதி லெவ்விதமாக நாம் போகலாமென்று யோசிக்கும்போது, புத்திக்குத் தடுப்பட்டதாவதுயாதெனில், இந்தக் கல்லில்லின் தும்வழுக்கிக்கொண் டிருக்கின்றதுள்ளே போகலாம், அந்நின்பேரி லாண்டவன் விட்டது போ லாகுமென் றெண்ணி, அதுபோல், அக்கல்லி லுட்கார்த்து கண் ணை முடிக்கொண்டு காலையிலிருந்து மாலை வரையிலும் நகர்ந்துகொண் டும், உருண்டு கொண்டும் போறவராக இருந்தார்.

இவ்விதம்(ஹாத்திமானவர்) போகும்போது, தம்முடைய கல்லா னது கிலத்திற்பட்டது தெரிந்து கண்ணெத்திறந்து பார்த்தார், பார்க் கையில், அவ்விடத்திலோர் பெரிய மயிதாளமாய், அதிலே பலபல ளிருட்சங்கனும், சோலைகளு யிருக்கக்கண்டு, தம்முடைய மனமானது விரிந்து சந்தோஷமடைந்து கொஞ்சனாம் நடந்துபோய்த், தமது திங் நாம்நண்ட பரிஜாதிக் ளெங்கே போனார்களோ, இந்தக்காட்டி ன்கேயாவது விடுவாசல்க ளிருக்குமென்று எண்ணிக்கொண்டு

நாலைந்தி முன்னோக்கி நடக்கையில், அவ்விடத்தில், மேன்மையான வேலையுள்ள லோர்பெரிய மஹான விசுவாஸப்பட்டது. அப்போது (ஹாத்திமென்பவர்) இவ்விடத்தி லிருக்கின்ற விட்டில் பாராவது இருக்கவேண்டும், ஆகலால், அறிற்போய்ப் பார்ப்போமென்று முன்னோக்கி நடக்கும்போது, அவ்விடத்திற் காவலிருக்கின்ற பரியானவர்கள் (ஹாத்திமைப்பார்த்து) தொருவர்க்கொருவர், யாரோ சொருமனுடன் வேறுபட்டவன், சந்தேகமும், அச்சமும் மில்லாமல் வருவனென்று சொல்லிக்கொண்டு தங்கள் இடத்தைவிட்டும் (ஹாத்தியிடமாக) வருவதுக்கிடவந்து இவரைப்பார்த்து.

ஒகே, மனுடனாதி யானவனே இந்த இடமானது, தெருவாய்வுக்கு வாய்க்கானதல்லவே, நீ யெவ்விதமாகவந்தாய், உன் இவ்விடம் யார்கொண்டுவந்துவிட்டாய் என்று கேட்டார்கள், சொல்லுங்கள் பார்த்து (ஹாத்திமானவர்) என்னுடைய கிருபையுள்ளதென்று சொன்னான் இவ்விடங்கொண்டு வந்து விட்டாதினென்று சொன்னார், அதுகேட்டவர்கள், பின்னரும் (ஹாத்திமைப்பார்த்து) கல்லது, நீ இந்த காலையுடைய துறவின்பாதையை யெவ்விதமாக அறிந்தாயென்று கேட்டார்கள், அதற்கு, (ஹாத்தி மவர்களைப்பார்த்து) நா னுங்களைப் பார்த்துக்கொண்டு பின்னாலே யோடிவந்தேன் நீங்கள் முன்னாலே போய்க்கொண்டிருந்தீர்கள், அப்போது, நான் அகாநாழிகை பொதுத் துங்களைப் பார்த்தால், நீங்கள் சகலரும் காணாமல் கொய்பாகிப் போனீர்கள், அதனால் நான் யோசனையாகி ஆண்டவனே இங்கே உண்டவர்க ளெங்கே போனார்களோவென்று நினைத்திருந்தும், பின்னர், நீங்கொன்றவழி வந்தீர்களோ, அந்தவழியைப் பார்த்துக்கொண்டு நானும் நடந்து வருகையில், அவ்விடத்திலே இருண்ட காறென்னும் கண நிருக்கக்கண்டு அகைப்பார்த்து நான் மிகுந்த அச்சமடைந்து, இதினெப்படிப் போகலாமென்று யோசிக்கும்போது, ஒரொண்ணமெனக்கு வந்தது, அங்கே நெனினி.

நா மிக்நக கல்லில் நின்று வழிக்கக் கொண்டுபோனால், எவ்விதத்திலும் கங்கம்மைக் கீழே கொண்டுபோகுமென். நெண்ணி, அது போற் செய்துகொண் டிருக்கையுடைய தேட்டத்தின்பேரில் இவ்வகையில்வந்து செருக்கேன், நீங்க ளாண்டவனுக்காக இந்த மலையிலுடைய பேரும் இந்தத் தேட்ட மின்னருடைய நென்றும் சொல்லவேண்டு

மென் தேட்டார். அதற்கவர்கள் (ஹாத்திமைப் பார்த்து) இந்த மலையிலுடையபேர் (கோலேஅல்லவாலாக இருக்கும்) இந்தத் தேட்டம் (மிக்நக அல்லன்பரியுடையதாக இருக்கும்) நாகக் கிதினுடைய காவலிருக்களா யிருக்கும், ஆனால், (அல்லன்பரி) யிவ்விடம் வருதெதாகக் கேள்விப்பட்டி நாய்கள் விசாரிக்கவர் திருக்கிறோம். இன்னுமவன் வருவிறதருணம் அருகாமையில் இரண்டொன்று நினைத்திவ யிருக்கும். ஆனால், வாலிபனே யுன்னை யிவ்விடத்தில் நாகக் கொப்படி கைநாருக்கக்கடும், நீ யுயிரிழந்து போய்விடுவாய், ஆனதால், நாகக் குன்னுடைய வாலிபத்தில் நின்று, உன்னுடைய அழகில் நின்று, இரக்கப்படுகின்றேமென்று சொன்னார்கள்.

அதுகேட்டு (ஹாத்திமானவர்) அந்தப் பணியிடைப் பரிசுளைப் பார்த்து, நானிவ்விடத்தி லிருக்கும்படியாக எண்ணக்கொண்டவனல்ல எனினும், நானெங்கேபோவேன், என்னுடைய நசிபு இவ்விதமாக இருக்கின்றது, நான் அன்னியர்க்காக இவ்வளவு வருத்தமும், ஸன்பமு மெடுத்துக்கொண்டு இவ்விடம் வந்திருக்கிறேன் (அந்த அல்லன்பரி) என்னவன்று சேர்ந்தால் நலமாக இருக்கும் என்பேரில் என்ன வந்த போதிலும் வாட்டுமென்று சொன்னார், அதுகேட்டு, அந்தப் பரிசுள் (ஹாத்திமைப்பார்த்து) ஒகே, மனுடனே, அந்த அல்லன்பரி யைப் பார்க்க வுனத் தவறாமல் பென்ன அவசியமிருக்கிறது, ஏழைமையான னுடனாக இருக்கிறாய், அவன்பரிநாநிக் குயர்ந்தவளாக இருக்கிறாய், அப்படி யிருக்க, வுனக்கு மலனாருக்கு மென்னவேலை யிருக்கிறதென்று கேட்டார்கள், அப்போது (ஹாத்திம்) அவர்களைப் பார்த்துச் சொல்லுகிற தாவது.

ஒகே, பரிசுளே, பரிசுளை இன்னான்க லிச்சித்துத் தேடுகிறது முன்னும், இன்னான்களைப் பரிசு லிச்சித்துத் தேடுகிறதுமுன்மென் னு சொன்னார். அதுகேட்டு, அப்பரிசுள் மிகுந்த கோபமடைகது (ஹாத்திமைப்பார்த்து) ஒகே, மனுடனே யுன்னைப் பாற் பரிசுளியங் கொண்டவனைப்போலே தேற்றுகிறது, ஆனால், இப்போது நங்கள் மெய்யாகச் சொல்லுகிறோம் யாதாமொருவன் தன்னுடைய வுயி ரிழந்துபோனதற்ருணமானால், அவ்வாறு னிப்பேர்ப்பட்ட கொடுமான இடத்திலே துணிவுகொண்டு வருவானென்று மிகுந்த ஆங்காத்திட வேசொக்கிப் பின்னர், அவர்களுவரும் (ஹாத்திமைப் பார்த்து)

நாமியனை யுயிர்ச்சேதம் பண்ணவேனுமென்று வானைக் கையெடுத்துத் துக்கொண்டு (ஹாத்திமகிப்ட) முடுகிவந்தார்கள்.

அப்போது (ஹாத்திம) தம்முடைய தலையைக் கீழே தூனித்து கொண்டு யாதொன்றும் பேசாமல்கின்றார், அதுகண்டு, அந்தப்பரிகள் குஞ்சிரிப்புக்கொண்டு தங்கனிலே பேசிக்கொள்ளுகிறதாவது யாதெனில், இவனாகப்பட்டவன், ஒரு விபரீதமான மனுடனாக இருக்கிறான், மேலுமியன், அஞ்சி யோடப்பட்டவனுமல்ல, பம்பப்பட்டவனுமல்ல, ஒருவனோ டெதிர்த்துச் சண்டை செய்ப்பட்டவனுமல்ல, ஆனாலுமையோ யொருவ ரெவ்விதமாகக் கத்தலச்செய்வார்கள். எவ்விதமாகத் தொந்தரை செய்வார்களென்று பேசிக்கொண்டு (ஹாத்திமைப் பார்த்து) ஒகே, வாலிபனே யுனக்காக நான்களாகிச் சொல்லுகிறோம், அஃதென்னெனில்,

இந்த இடமானது, நீ யிருக்கப்பட்ட இடமல்ல, ஆகலால் நீசலாமத்தாக யுயிர்த்தப்பிப் போகவேன்றால், இப்போ நீ யாதொன்றும் பேசாமற் போய்விட்டால் மிகவும் நலமாக இருக்கும் இல்லாவிட்டால் நீ மெத்தவும் வருத்தமெடுத்து வெட்டுண்டு போவாயென்று சொன்னார்கள். அதுகேட்டு (ஹாத்திமந்தப்) பரிகளைப்பார்த்து, ஒகே, பரிகளே நானுயிர்த்தப்பிப் போகவேனுமென்கிற ஆசை பெனக் கில்லவேயில்லை, உயிர் போகுமென்கிற விசனமுமில்லை, ஆனால், நான் ஆண்டவனுடைய பாதையிலே தலையைக் கொடுக்க நாட்டம் கொண்டவனாக இருக்கிறேன், மேலும், ஆண்டவனுடைய பாதையிலே நிச்சயமாக உறுதி கொண்டவர்கள் தன்சொசைத் தன்னுடைய வள்ளங்கையில் வைத்துக்கொண்டு திரிகின்றவர்களா யிருக்கும்.

மேலுமவர்கள், எந்நேரமும் ஆண்டவனுடைய பாதையிற்குள் இஷ்டப்பட்டிருப்பார்கள். ஆனால், ஆண்டவனுவன் பூமிக்கும், வானுக்கும், மந்தச் சிவாகுகளுக்கும், பரத்துஷாக்களுக்கு மேலான பரத்துஷாவாக இருக்கிறான், அப்போப்பட்டவனை நாட்டிக்கொண்டு வணங்கவேண்டியதுமன்றித் தொழவும்வேண்டிய துண்மையாக இருக்குமென்று சொன்னார், அதுகேட்டந்தப் பரிகள் மிகுந்த சந்தோஷமாக யிசக்கங்கொண்டு (ஹாத்திமைப் பார்த்து) ஒகே, வாலிபனே நீ அச்சப்படவேண்டாம், சந்தோஷத்தை யடையும்படியாக எங்கனோ சொந்திருக்கவும்க்கு இஷ்டயிருக்குமாகில் நான்களும்மையெ

விடத்திலாவது மறைவாக வைத்திருக்கிறோம், அந்த இடத்தைச் சந்திரன்கூடப் பாக்கிற இடமல்லாம விருக்குமென்று ஆஷத்தாகிச் சொன்னார்கள்.

அப்போது (ஹாத்திமவர்களைப்பார்த்து) உங்களிஷ்டம் போலே செய்யுங்கென்று சொன்னார், உடனேயவர்கள் (ஹாத்திமைப்பழைத்துக்கொண்டு) ஒருமறைவான மறைவென்கொண்டுபோய் விதவிதமான பதார்த்தங்களைப் புலாவுகளும், விதவிதமான கனிவர்க்கங்களும் அவருடையமுன்னிற் கொண்டுவந்துவந்துப் புசிக்கச் சொன்னார்கள், அதுபோலே (ஹாத்திம) மனமகிழ்ச்சியாகப் புசித்தார், பின்னர், அந்தப்பரிகள் தங்களுக்கு இஷ்டம் வந்தபடிக்கு (ஹாத்தியிடமாகவந்து) கூடிக்கூன்று இப்பத்தை யடைந்தார்கள், பின்னர், முன்னுதினமானபோது, அந்தப்பரிகள் (ஹாத்திமைப்பார்த்து) ஒகே, வாலிபனே நீ மெய்யாக இவ்விடம் வரவேண்டிய நிமித்தியமென்னவென்றுகேட்டார்கள், அதற்கு (ஹாத்திம) அவர்களைப்பார்த்து எனக்கு (அல்லவன்பரி யினிடமாக) ஒரு அவசரமான வேலையிருக்கிறது, அஃதென்னவேலேயெனில், ஒரு வாலிபனிடமாக அவ னேமுருகனில் வருகிறேனென்று வாயிதாச் செய்துகொண்டு இவ்விடம்வந்தான், வந்துவழு வருஷமாகியும் வராததினால், அவ்வாலிபன் அவள்வரும் பாதையைக் தேடிக்கொண்டிருக்கிறான்.

அஃதெவ்விதமெனில், இறந்துபோன மையித்தைப் போலவும், கண்கள் கறையுள்ளபோலாகித்திரேகமானதில் யாதொரு மாமிஷங்க ளில்லாமலும், நம்புந், தோலும், எலும்புமாக யுயிரானது கண்ணில் கின்று ஆடிக்கொண்டு போவேனோ, இருப்பேனோ வென்று இரண்டு மூன்று நாழிகைக் கோர்த்தவை யோர் சத்தமானது மகாதுயமாக, ஆஆ என்கபாடுகொண், அந்தச் சத்தமான தெவ்விதமெனில், பரதாபமே பரதாபம், என்மேனியிலக்கிவிபந்துகிறதேயென்றும், எனக்குமவனித் து ஆசையைப் பூட்டினோமென்றும், இவ்விதமான சத்தத்தை நான் கேட்டு அவனருகிறபோய், உன்னுடைய கோலம் இவ்விதமாக இருப்பதென்னவென்று கேட்டேன், அப்போதவன், தன்னுடைய வர்த்தமானமெல்லா மெனக்குத் தெரிவித்தான், அவன்சொன்ன வர்த்தமானங்களை நான்கேட்டபோது, என்னுடைய ஈதற்கருவியுமல்லாம வென்கண்ணில்கின்றும் இரத்தத்தின்கொட்டு விழுந்தது.

இவ்வித வியாகலம் பொருந்திய அவனுடைய சங்கடத்தைத் தீர்க்கவேண்டித் தான், நானிவ்விடம் வந்திருக்கிறேன், மேலும், ஒரு வேளை அவன்சொன்ன கவலைமறந்திருக்கவும் போதும், அந்த நாள் நினைப்பாக்கவும், இன்னு மிவளுடைய ஆழக்கின்பேரி லவன் ஒருவேளை இறந்துபோனானானின், அத்தப் பாவமும், பழியும் இவளுக்காகிவிடுமென்றுத் சொல்லவும்வந்தே சொன்னுசொன்னார், அதுகேட்டுப், பரிசுள் (அனாதைமப்பார்த்து) ஒகே, வாஸேபனே, ஆரமுடைய ஜாத்ரே, நாங்களுன்னுடைய சங்கடங்களை அவனிமடாகப் போய்ச்சொல்ல, அவ்வளவு பெருமை பெற்றவர்கள்லையே, ஆனான், அவனிவ்விடம் வருவான், அப்போது நாங்களுக்கைக் கட்டிக்கொண்டுபோய் அவன் முன்பாக விடுகிறோம், அப்போது நீ அவளுடனே பேசவேண்டிய பேச்சைப் பேசிக்கொள்ளு, ஆன விவைகனெல்லாம் நாங்க ளுன்னுடைய முறுப்புத்தை வேண்டிச்சொன்னோமேதவிர வேறில்லை, மேலும், நாங்க ளுக்கைக் கட்டிக்கொண்டு போய்விட்டமற் சும்மா அழைத்துக்கொண்டு போய்விட்டால், அவனெங்குள்பேரிற் சந்தேகப்பட்டு ஆங்காரத்தடனே, இம்மனுடனே நீங்களுள் கட்டிக் கெட்டபடுத்திக்கொண்டு வாவிக்கை யென்று சொல்லானென்று சொன்னார்கள்.

அதுகேட்டு (ஹாத்திம்) அவர்களைப்பார்த்து, நீங்கள் எங்கள் மனம் போலென்னை யெவ்விரத்திலு மவன்முன்பாகக் கொண்டுபோய் விடுவீர்களாகில் நானிருக்கிறேன், அவனிருக்கிறான் பார்த்துக்கொண்டிருக்கிறேன், மேலும், என்னுடைய கஷ்டமும், அந்த வாலிபனுடைய தீர்ப்பும் எவ்விதமாக இருக்குமோ அந்தாதசியம் ஆண்டவனுக்கே தெரியவாமென்று சொன்னார், இப்படி யிருக்கும் நாட்களி லே நான் (அல்லஹன்பரி யென்பவன்) தன்னுடைய மஹலிவிற்குத் தோழிப்பெண்ணோடு, வெகுநேரடிக்கை விடுவதற்காகத் தன்னுடைய தோழிக்குத் குவந்தான், அப்போது, தோட்டத்திலுள்ள பரிஜாதிக ளெதிர்ப்பாண்டுபோய், அவர்க்க்கண்டு, அர்ப்புதலீமைத்துச்செய்து கைகட்டி; வாய்பொத்தி சின்றுகொண்டு மிகுந்த வலங்கத்தாலே அங்கிருக்கிறமஹலுக்கு அழைத்துக்கொண்டு வந்தார்கள், அப்போது (அல்லஹன்பரி) தன்னுடைய சிம்மாசனத்தில் வந்திருந்தான், அவ்விடத்தில் நாற்பது நாற்காலிக ளிருந்தன, அதிலும் பரிசன் நாற்பதுபோர்கள் கானுள் படிக்குவந்திருந்தார்கள், பின்னர், பரிஜாதிக ள் (ஹாத்தியிடமிருந்து) ஒரே, வாலிபனே சீ இப்போது எங்கே போக வந்தான் (அல்லஹன்பரி)

யைக்) காண்பிக்குகிறோமென்று சொல்லி, இவரை அழைத்துக்கொண்டு போய், அவரிடமிருக்கிற சிம்மாநகரத்துக்கு முன்பாக ஒரு கிமக்கியிற் கொண்டுவந்து விடுத்தி, இவன் தான் (மலிச்சா அல்லான்பரியெய்ன்று) காட்டினான். அப்போது (அல்லான்பரியானவன்), தன்னுடைய சிங்கா ரித்துச்சரிசை மந்தாபியில் இரத்தினத்தினை விதைக்க போர்வைகளை யுடுத்திக்கொண்டு, திரேகம்கொள்ளாத முத்தினாலும், இரத்தினத்தி னாலுமிவைத்து ஆபரணத்தினாலும் பூண்டு கொண்டு, மட்டுக்கடங்காக களபகஸ்தாரிகள் அணிந்துகொண்டு, கையிலே பூச்செண்டு பிடித்துக் கொண்டு வெகு உல்லாசமாகச் சந்திரனுங்கண்டால் மயங்கி விழும் படியான தன்னுடைய சிம்மாநகரத்திலே தோழிகள் சூழ வந்திருந் தாள்.

இவ்விதம் இருக்கின்ற (அல்லஹன்பரி யென்னும்) பெண்ணைவ
லோ (ஹாத்திம்) ஒளிக் துக்கொண்டிருந்த பார்த்தார், பார்த்த வுட
னே அவர் தன்னோமறந்து, சுற்றாமாறி மயங்கி அவளப்பேரில் ஆஷக்
காக்கி கெழேறிழுந்துவிட்டார், பின்னர், அவர் கொஞ்சநேரம் பொறுத்
துத் தனக் குவாசாகியபோது ஆண்டவனை நினைத்து நிதிநா ஷா-குறு
ஞ்சு செய்தார், அப்போது, அந்தப்பரிசுள் (ஹாத்திமைத்) தூரஅழைத்
துக்கொண்டுபோய் வைத்து அவளைப் பார்த்து, லுஹே, வாஸிபனே
நிந்தாவென்ற (அல்லஹன்பரியைப்) பார்த்தாயாவென்று கேட்டார்
கள், அது அவர் பதிலொன்றுக்குல்லாமல் அந்த (அல்லஹன்பரியி
ணைய) அழைக்கப் பார்த்த பிரமிப்பிலேயே மனம்குண்டு தீன் முத
லிய செய்கை, எல்லாத்தையும் விட்டுவிட்டுப் படித்தியம் பிடித்
தவனாப்போல இருந்தார்

இந்தம், அவ்விடத்தில் நான்முன்றாக இருக்கும்போதோர் இரவி விவருக்கு அத்தனை கொஞ்சம்வந்து நெரிட்டபோது, இவர் ஒருநவவுண்டார், அஃ தென்னெனில், ஒரு பக்கத்திலிருந்து ஒரு சத்தம், ஒரே, (ஹாத்திமே) நீ யுடாராகிழுந்திரு நீ தன்னையறியாம விருக்கிறாய் நீ ஆண்டவனுக்காக இப்படி கட்டிக்கொண்டு இருளான் செய்கின்றவனாகத்தே அப்படிக்கருக்க நீ, அன்னியர் சொத்தின்பேரி ஷ்சிக்கிறது, உனக்கு லாயக்கா யிருக்குமா அப்படி நீயேன் வினா சைகொண்டு பெருமூச்சுவிடுகிறாய், நீ ஆண்டவனுக்காகவல்லோ அன் னியர் குபகாரம் செய்வாய் புறப்பட்டாய், அப்படியிருக்க, நீ இப்படி

யெண்ணுவது சரியல்லவே. இன்று மற்றப்பொல்லாத ஜாதிக்கோப்போ
லவும் நீபுலம்புவது சரியல்லவேயென்று இவ்விதம் வந்த சப்தத்தைக்
கேட்டுத் திடுக்கிட்டிடேன (ஹாத்திமர்வரெழுந்து) அங்குமிங்குமா
சப்பார்க்கும்போது ஒருவராவது வாக்காணவில்லைப்பின்னர் (ஹாத்திம்)
அவ்விடம் விட்டெழுந்து, ஆண்டவனே தீண்டுது அழுது தெளபரசு
செய்து பயந்து, நடுநடுங்கி யெண்ணுடைய ஆண்டவனே நா நெண்
ணிய பாவத்தை நீ பொறுக்கவேண்டியதென்று தன்னுடைய தலையை
நிலத்திலவைத்துத் தேம்பித்தேம்பி அழுதுகொண்டு, முன்னமையான
வனே, சாவிக்கமுள்ளவனெயென்று பலபல விதமாக மன்றாடித் தெஞ்
சிக்கொண்டெழுந்து, நம்மை வைத்துக்கொண்டிருக்கிற பரிசுபோப்பார்
து, ஒகே, பரிசுபோ நீங்கனென்கிற அந்த (மலிக்கா) என்பவன் முன்
னாலே கொண்டுபோய் விட்டவேண்டும், அஃ தோதுகொண்டில், அந்த
வாஸிபன் நான் வருகிற வழியைப் பார்த்துக்கொண்டிருப்பான், ஆகை
யால், நான் இவ்விடத்தில் எவ்விதமாகச் சனங்கி நானைப் போக்கிற
தென்று சொன்னார்.

இவ்விதம் (ஹாத்திம்சொன்ன) சொற்களைக்கேட்டு, அந்தப்பரிசு
(மலிக்காபென்பவன்) சந்தோஷமா யிருக்கின்ற தருணம் பார்த்து,
இவருடைய கையைக் கட்டிக்கொண்டு, அவருடைய தோட்டத்து
வாசற்படிக்குக் கிட்டப்போகுமாபோது, அவர்களை நொருபுரி
வரிதாயோடிப்போய் (மலிக்கா) சமூகத்தி லறிவித்தான். அங்கே
னெனில், ஒகே (மலிக்காவே) ஒரு சூழ்ம் ஜாத்தான என்னை அவ
னுடைய கெட்ட நசிபால் நம்முடைய தோட்டத்தி லிடமாக வந்
தான், அவனைநாங்கள் கண்டுபிடித்துக் கட்டிக்கொண்டு வந்தால்
தோட்டத்தின்வாசலில் இதுதான் கொண்டுவந்து நிறுத்தி யிருக்கிறோம்.
ஆனால், தங்களுடைய வந்தாவுபோலே நடந்தி விக்கிற யென்று
சொன்னார்கள்.

அப்போது (மலிக்கா) அந்தப்பரிசுனைப்பார்த்து, அந்த மனுடனே
நம்முடைய சமூகத்திற் கொண்டு வாருங்களென்று சொன்னான். உட
னே, அந்தப்பரிசு ஹாத்திமைக்கொண்டுவந்து (மலிக்காவினுடைய)
சமூகத்தில் விட்டார்கள் (மலிக்கா) ஹாத்திமைப் பார்த்தவுடனே
தனக்குமறித்துபேரன் முன்னள்ள வாஸிபனுடைய தீண்டி அப்போ
துவந்து தோற்றிப்படியால் (ஹாத்திம்) கையிற்கட்டிய கட்டைத்

சுறுக்கில் அவிழ்த்துக்கொல்லித் தானெழுந்து இவருடைய கையைப்
பிடித்துக்கொண்டு மிருத்த வணக்கத்துடனே தூணிநுக்கின்ற நவரத்
தின் மிகைந்த சிம்மாசனத்திற் தன்னருகிலவைத்துக்கொண்டு (வாசு
திமைப்பிர்ந்து) ஒகே, வாஸிபனே நீ எவ்விடமிருந்து வந்தாய், உன்
னுடைய பேயென்ன நீ என்னசெய்திருக்காக இங்கு வந்தாயென்று
கேட்டான்.

அதற்கு, (ஹாத்தி) மலிகாப் பார்த்து, நான் எம்னுடைய பாற்
துவா தையென்பவருடைய குமாருக்கு இருக்கும், என்னுடையபேர்
(ஹாத்திமென்று) சொல்லப்படுமென்றார், அப்போது, அந்த மலிக்
கா (அலந்துபரி யென்பவன்) தானிருக்கிற சிம்மாசனத்தைவிட்டு
மெழுந்துநின்ற மிருத்த வணக்கத்துடனே (ஹாத்திமைப்பார்த்து)
ஒகே (ஹாத்திமே) நானும்முடைய பேரைத்தென்பப்பட்டிருக்கி
றேன், நீ எம்னுடைய பாத்துவாசின் குமாரனென்றும், நீ மிருத்த
இரக்கமுள்ளவரென்று மெனக்குத்தொரியும், இப்போது, நீ என்யெ
நிற்கிருப்பவனென்று இவ்விடம்வந்த சபபெண்ண, மேலும்மீர், இம்
வனவு வருத்தமும், துன்பமும், முசீபத்து மெடுத்துக்கொண்டு வந்
ததைப்பார்த்தால் நான் தனக்கேக் காணும்படிக்கு ஆண்டவன் இம்
விடத்தி லுங்களைக் கொண்டுவந்து சேர்த்தான்போலே தெரிவித்து
ஆதலால், நான் நம்முடைய அகமையா யிருப்பேன் எனக்குக்கொடிய
காலம், நாலுக்கள் தேசத்துக்குவருவேன், நான் தனக்கே பெயர்
சென்றே மல தாஜாகப் பாயிப்பேயென்று சொன்னான்.

அது நடவி ஹாத்திம் (மலிக்காஅவனை பரிசைப்பார்த்து) நல்
லது, இது பெல்லா முன்னுடைய கிருபையும, நன்மையும் இருக்கும்,
நான் வந்ததுபாதிநீயும் பறப்பட்டுச் (சுற்றிற அஹமென்று)
புரையப் பார்த்துக்கொண்டு பொருகையிற் அந்தப் பருகையில் நான்
பார்த்தேன். நுவாஸிபன் ஒருமாதத்திழைநின்று மிருத்த துக்கத்து
டனே, முது பெருஞ்சந்தம்மிட்டு இருக்கையிற் மூடிக்கொண்டி நான்
பிரிக்கேன், உன் முகத்தைக் காணும் நெனக்குப் பொறுக்கு நில்
வியே, நா நெருப்புகின்ற முகுதிவிறேனெயென்று சத்தப்போயி
வதைக் கேட்டு, இவ்வேனை சதமர பாய்போமென்று கிட்டமுடி
கிப்பேயுயப் பார்த்தேன், அப்போதுவன், முன் சொன்னதுபோலே
சொல்லி அழுதுகொண்டிருக்கிறான், அந்நான், நான்வளைப் பார்த்து

ஒகே, வாஸிபேனே, யுனலேஷம் இவ்விதமாகச் செய்துகொண்டு திரே கத்தை வருத்தப்படுத்து கின்றாய், ஆகலால், ஆண்டவனுக்காக வுன் னுடைய சங்கதிகளையெனக்குத் தெரிவிக்க வேண்டுமென்று கேட் டேன், அதற்கவன், தன்பேரில் நடந்த வர்த்தமானங்களையும், தன் னுடைய சங்கதிகளையும், முகப்பத்தாகவும், கிருபையாகவு மென்றே டெஞ் சொன்னான். அஃ தெவ்விறமெனில்,

(மலிக்கா அல்ஹன்பரி) என்னுடன் ஏழுநாள் வாயிதாச்செய்து போனவன், ஏழுநாட்களாகியும் இங்கே யாவாவரவில்லை, அதனால்தான் அவனுடைய வாஸைப் பார்த்துக்கொண்டு இவ்விதமாக இராமுமு றும் சத்தம்போடுகின்றேன், மேலும், என்னால் நடக்கவும், இருக் கவுந் தாக்கத்தில்கூட, இன்னு மந்தப்பெண் என்னோடும் சொன்னதாவ து, பத்திரம் நான் வருமானவு யிவ்விடத்தை விட்டுப் போவையாகில் நீ கெட்டுப்போவா யென்றும் சொன்னான், ஆனதால், என்னுடைய மருஷிக்கானவன் சொல்லித்தட்டி, நானிவ்விடம்விட்டு கெட்டுக்கேபோ வேன், நானவனுடைய மிலாக்கத்து இவ்விடத்திலேயே பெறவேண் டியது, அப்படி, நா னிவ்விடம் விட்டுப் போவேனாகில், ஒருவேளை யவனென்றைத் தேடிக்கொண்டு வந்தால், அப்போது நானிவ்விடமிருந் தாற் கண்டுகொள்வேன், இல்லாவிடின், பிறகு எப்போது மென்மகு ஷுக்கைக்காண அரிதாயிருக்குமெயென்று மிகுந்த சலிப்ப னிடத்திற் சொன்னான். இவ்விதஞ் சொன்ன, அவனுடைய பிரதாப வேஷத்தைப்பார்த்து, ஒகே, இவனிவ்விதமாக ஆஷக்கே தரகாத் தி லல்லோ மூழ்கிப்போய்க் கிடக்கிற நென்கிற என் னென்றான். டிராக்மகி, நா மெவ்விதத்திலு மிவனுடைய வருத்தத்தைக் கொலைக் காமற் கண்ணுலே பார்த்துக்கொண்டு போலீஸிடம்கில், ஆன் னவனுக் கு நா மெப்படி முகக்காட்டுறே தென்று என்னுடைய பிதாவை நெல்லாததையும் துறுத்திப்போட்டு, அவனுக்காகநான் இவ்வளவு வருத்த மெடுத்துக்கொண்டு தங்கனிடமாக வந்திருக்கிறேன், ஒகே லால், நீங்க ளந்த வாஸிபேரிலே கிருபைசெய்யுங்களானா, என்னை விடைக்கு வாங்கினதுபோலா யிருக்கும், மேலும், உங்களுக்கு என்ன பிசிர பச்சிஷ்செய்வே நென்று சொன்னார்.

அதுகேட்டு (மலிக்கா) ஹாத்திமைப்பார்த்து, ஒகே, எமன் தேசத்து பித்துஷாவிறுடைய குமாரனே, நானும்மை யெப்போது

கண்டேனோ, அப்போதே, அவனுடைய ஆசையையும், அவனையு மறக் குவிட்டேன், அஃதேனெனில், அவனெனக்கு லாயக்கானவனல்லா ளென்றாலும், அவனென்கேபேரில், ஆஷக்காகி யிருப்பானாகில், இந்த ஏழு வருஷகாலமாக அவனுக் கங்கே யென்னவேலை யிருக்கிறது, தன்னையி ரைப்பயந்தல்லவா அவ்விடத்தி லிருக்கிறான், அப்படி யல்லா திருந் தால், நானிருக்கிற இந்த (கோதேஷஅல்காவை) நாடி லரமாட்டானு வென்று சொன்னான்.

அதுகேட்டு ஹாத்தி மவளைப்பார்த்து, ஒகே(மலிக்காவே)நீஇவ் விதவேண்ணு மொருபோதும் கொள்ளவே கொள்ளாதே, அஃதேனெ னில், அவ னுன்னுடைய முறைப்பத்தென்னும் ஆசையாகிய பாணக் கங் குடிக்காதிருக்கில், அவனிவ்விதமாகத் தன்னுடைய திரேகத்தை மண்ணோடு மண்ணுக்கிக்கொண் டிருப்பானா, அப்படி யிருக்கவேண் டிய காரணமிக்கையே, ஆனால், நீ அவனிடமாக நான் ஏழுநாளைக்குள் ளே வருகிறேனென்று வாயிதாவுஞ்செய்து நீ யிவ்விடத்தை விட்டு மெங்கேனும் போகவுங் கூடாதென்று சொல்லித் தாக்கிதுஞ்செய்து விட்டு வந்தபடியால் அவ னவ்விடத்தைவிட்டு நகராமதூர். தன்னு டைய மருஷிக்குடன் சொல்லித் தட்டாமதூர். நம்முடைய மருஷிக்கு நம்மிடத்திற் சொன்ன வறுதாப்படிக்கு எவ்விதத்திலு மிவ்விடத் திற்கு வருவானென்றும் உறுதிபானவெண்ணங் கொண்டவனாக அவ் விடத்தை பச்சிஷ்செய்தால் மிகுந்த இளைப்போடும் பட்டினியாக நானெங்கே யாகிதும் போய்விட்டால், என்மருஷிக்குகானவ னிவ்விடம் வந்து ஏன்னைப் பார்க்கும்போது, நானில்லாகிடடால் மனம்வருத்த மாகி யென்பேரில் என்னகொரோமான எண்ணங் கொள்ளாளோ, அல் லது, என்சு விபாகு மாகப் போவாளோவென்று பதைப்பதைத்துக் கொண்டிருக்கிறேன் யென்றுசொன்னார்.

அது கேட்டு(மலிக்கா அல்ஹன்பரியானவன்)ஹாத்திமைப்பார்த் து, ஒகே, தரபாத்துஷாவின் குமாரனே, ஹாத்திமே, இனிநா டெரு போது மலிகா இச்சிக்கமாட்டேன், மனம் ராசியாகவு மாட்டேனென் னுசொன்னான், அதுகேட்டு(ஹாத்திம்)அவனைப்பார்த்து, ஒகேபெண் கனின் காயகியே, மலிக்காவே, நீ ரொன்றிது சரியல்ல உன் கவன் பேரில் இப்பேர்ப்பட்ட கோபமுண்டா யிருக்கிறதென்னசு பு அசை யெனக்குத் தெரியப்படுத்த வேண்டும் அதுந்தவிர, நானு னுடைய

என்னும் நிறையே துதிதவனாயி லிவ்விடம்விட்டிப் போகவுமாட்டே லென்று சொன்னார்.

அதுகேட்டு (மலிக்கா) ஹாத்திமைப்பார்த்து, ஒகே, ஹாத்திமே இந்த நபத்தினை விட்டுவிடும் கா கொருபோதிலும் அவனிடம் போகமாட்டே இன்னுமென்னுள், அதற்கு, ஹாத்திம் (மலிக்கா, வேறும்) ஒகே, அருமைபாடிய பெண்ணே, நீ இவ்விதமாகச் செல்ல வது ஞாயம்மா, அஃகோனான், அண்டவனுக்காக எவ்வளவோ வசூல்களும், உழைப்பு, மெடுந்துக்கொண்டு வந்திருக்கிறேன், அப் படிவந்த என்னுடைய வருத்தத்தையும், உழைப்பையும், நீ வினா க்கேயென்று சொன்னால்

அப்போது (மலிக்கா) ஹாத்திமைப்பார்த்து, தல்லது, ஹாத்தி மெடுப்போது நீ சொன்னதெல்லாம் தெரியவந்தது, அந்தால், உமது சொல்லித் தட்டாம துமக்காகவேண்டி பென்விடத்திலவளை அழைத் து வைத்துக்கொள்கிறேன், ஆனால், அவனேயே பேசவு மிருக்கவுமாட் டேயென்று சொன்னான், அதுகேட்டு, (ஹாத்திம்) அவளைப்பார்த்துப் பல்லது (மலிக்காவோ) நீ அப்படிக்குச் செய்வாயானால், உன்னுடைய வாசற்படியிலிருந்து நான் யாருரு வஸ்துவையும் புகித்தாமம் பட் டுனியாகக் கிடந்து இறந்துபோவேன், அப்போதந்தப் பழியானது, உன்னுடைய கழுத்தைச் சுற்றிக்கொண்டுமென்று சொல்லித் து அவனுடைய வாசற்படியிலே கா விருட்சமான மாமிருந்தது, அதின் கீழிருந்துகொண்டு அன்னக் கண்ணர் ஆகாரத்தை விட்டுவிட்டார்.

இவ்விதம் (ஹாத்திம்) கழுநாட்குக்கண்ணர், அவ்வித கன டெவன்று கண்டார், அஃகெவ்விதமெனின், ஒரு துண்டை துறா கிட்ட அடுத்தின்று, ஒகே (ஹாத்திமே) இந்த அல்லறையிலிருந்து, எத் தனையோபெயரத் தன்னுடைய ஆகையையுக்கட்டி இத்தகச் செய்து விட்டான், ஆகையால், இப்போது நீர் அன்னிடமாகச் செல்வவேன் றபது முடிவில் அந்த வாலிபன் யழைக்கும்படிக்கு அப்படியவ னிங் தேவந்தால், உமக்குத் திறஸ் பாத்துஷானின் மகன்கொடுத்த மொகறு வை நீசு வுடைய வடிவ்நவத்துக் கொள்ளுபடியாகக் கொடுத்த வப. பிள்ளை, கொஞ்சம் கண்ணீரை யவ்றுடைய லாயிலிட்டுத் தவ் றுக்கருத் தவ் வாலிதுவளை நீசை யொருகண்ணத்திற் கொப்பனிக்கச் சொன்ன அதுவேயே கொஞ்சம் பாணக்கத்திட்டு, அந்தப் பரியான

வருக்குக் குடிக்கக் கொடுப்பிரானால் அண்டவனுடைய குதறித்தி னால், அவ னாருன்போலி லிச்சைப்பட்டு, ஆஷந்தாகிப் போவானென்று சொன்னார்.

இவ்விதம், கன்னடிண்டு (ஹாத்திம்) திருக்கிட்டெழுந் திருக்கை யிற் பெருமுது விடிந்திருநாம்கிவிட்டது, அப்போது (அல்லன்பரி) ஹாத்தியிடமாகவந்த அவனோடும், ஒகே, வாலிபனே, பாத்துஷானி னுடைய குமாரனே, நீசேன் வண்ணினை விட்டிருக்கிறீர், அதனால், வினாக் கும்முயிர் போய்விடுமே, அந்தப்பழி பாவம், என்னைவந்து, கமருமே, அப்படியப் பாவஞ்ஞமந்நால், காங் கியாமநானாயி லாண்டவ னிடத்திலென்முதத்தை பெப்படிக்க காண்பிப்பேன் என்று சொன் னான், அதுகேட்டு (ஹாத்திம்) அவளைப்பார்த்து, தல்லது, உன்காப் படி அண்டவனுடைய அச்சமிருக்குமாயின், அந்த வாலிபனை இங்கே யழைத்து உன்முதத்தை அவனுக்குக் காண்பித்தால், அது சகஸ்த் திற்கு நலமா, யிருக்குமென்று சொன்னார், அப்போது (அல்லன்பரி) ஹாத்திமானவர் சொல்லிச் சரிசெனென் றெழுத்துக்கொண்டாவ.

அப்போது, ஹாத்திமானவர் (அல்லன்பரியோடும்) நானந்த லெப்பினைக் கொண்டுவருகிறேனென்று சொன்னார், அதற்கு (மலிக்கா வென்பவள்) ஹாத்திமைப்பார்த்துத், தாககனேன் வருத்த மெடுந் துக்கொள்ளுகிறீர்கள், நானென்னுடைய பரிஜாதிகளை அவ்விடத்துக் கனுப்பி அந்த வாலிபனை அழைத்துக் கொள்கிறேனென்று, சிறிது பரிஜாதிகளை அழைத் தவாகனோடும், நீங்கண், இன்னமையிலை வழி யாகப்போனால், தவ்விடத்தி லொரு வாலிபன், ஒருமாதின் கீழிருக் கின்றவேளா சலோமாமறென்றுங் கல்லின்மேற் கண்ணெழுத்தகொண் டி வெறுக்கின்றதை மடைத்து கண்ணீர் சொரிய அழுதுகொண்டி லொரு கிழவார, அவ்விடமாக நீங்கன்போய்ச் சொல்வவேண்டியது, உன் னுடைய மகுஷிச், கானவ்விடமாக (ஹாத்திம்போய்) அண்டவ னாத் தமானவகொல்லாததையும் அறிமுதல் அந்தம்து சையிதுந் தெரி யப்பட்டுத் திருக்கினார், அதனால் (அல்லன்பரியை) வள உன்கை அழைத்துக்கொண்டு வருத்தப்படுத்து, தங்களுக்குக் குக்கர செய்திருக் கெறு இன்னு தெரிதுப்படுத்தி அவ்வித அழைத்துக்கொண்டி வருகந் தவான் அத்தகவு கொடுத்தான்.

அதுகேட்டுடனே பரிக்கட்டங்கள், ஒருநிமிஷத்தி லவ்விடம் போய்ச்சேர்ந்து அவனைக்கண்டு (அல்ஹன்பரி) யுன்னை யழைத்துக் கொண்டு வரச்சொன்னாளுென்று சொன்னார்கள். இவ்விரம் (அல்ஹன்பரி) அழைத்துக்கொண்டுவரச் சொன்னாளுென்ற சொல்லைக் கேட்டவுடனே, அந்தவாஸிபன் மிகுந்த ஆவலாய்ப் போனவாயிர் மீண்டும்தவர்களோடே மிகுந்து யெழுந்து பரிக்கட்டங்களோடும் வந்தான் வாச்சே (ஹாத்திமானவர்) இவனளவிற்கொண்ட முயற்சியையும், அவருடைய கீழ்த்தையும், வல்லமையும் நினைத்து, மிகவும் வாழ்த்திப் போற்றி ஆண்டவனிடமாகத் துஆச் செய்துகொண்டேவந்தான், அப்போது, பரிக்கட்டங்கள் மகா வேகமாகப்பறந்து, ஒரு நாளைக்குள்ளாக இவனைத் தாக்கிக்கொண்டு (அல்ஹன்பரியுடைய) சபைமுத்திலிவந்து விட்டார்கள்.

அதுகண்டு (அல்ஹன்பரி) அவனைத் தன்னிடத்தி லழைத்தான், அப்போது, அவன்வந் திவகைக்கண்டான், கண்டவுடனே தன்னுடைய கண்ணமாரி நித்தில விழுந்துவிட்டான், அதுகண்டு (அல்ஹன்பரியானவன்) தன்பணிவிடைக்காரர்களோடு பணிபுரிகொண்டு வாச்சே சொல்லித், தன்னுடையகையா லதனையெடுத்து அவன் முகத்திலே தெறித்தான், அப்போது கொஞ்சநேரம் பொறுத்து அவனுஷாகியிருக்கையில் (அல்ஹன்பரியானவன்) மிகுந்த ஆண்சொகக் குஞ்சிரிப்புக்குண்டு அவனைப்பார்த்து, ஒகே, வாஸிபனே, நீ யென்னை யின்று முழுது முன்மனங்கொண்டபடி நன்றாகப் பார்த்துக் கொள்ளென்று சொன்னான், அதுபோலவன், அன்றுமுழுதும் அவன்கிட்டிருந்து நன்றாகப் பார்த்துக்கொண்டிருந்தான். பின்னர், சாயங்கிசாமாவுடனே (அல்ஹன்பரி) தன்னுடைய பரிக்கைப்பார்த்து நீங்கள் நம்முடைய மலகை யலங்காரஞ்செய்து சிங்காரித்துச் சகல இசைகளாலும் ஜோடித்துப், பின்னர், நீங்கள் சகலபேரும் உடுப்புக் குடுத்துச் சிங்காரித்துக்கொண்டு, ஆடல், பாடல், கேளிக்கையோடு வாத்தியங்களைத் துவர்க்குஞ் செய்பவர்களுென்று துதரவு செய்தான். அதுகேட்டுப், பரிகள் சகல இசைகாரித்து வினை வாத்தியங்களைக் கைகளிலெடுத்திக்கொண்டு, ஆடல், பாடல் களைத் துவர்க்குஞ் செய்தார்கள்.

அப்போது (ஹாத்திமும்) அந்தவாஸிபனும் (அல்ஹன்பரிக்கட) வந்து வேடி கை பார்த்துக்கொண்டிருக்கும்போது, அல்ஹன்பரி

யானவ ளந்த வாஸிபன்பக்கம் தனமுதத்தைத் திருப்பிச் சுத்தமாய்ப் பரிக்காமலிருந்தான், அதுதெரிந்து (ஹாத்திமானவர்) அந்த வாஸிபனுக்கு மொகறுவைக்கொடுத்துச் சொன்னதாவது, ஒகே, வாஸிபனே, நீ யிந்தமொகறுவை யுன்னுடைய வாயிற் போட்டுக்கொண்டு, கிலநேரம் பொறுத்துக்கொஞ்சம் தண்ணீர் வாயி லூற்றிக்கொண்டு நன்றாகவாயை யசைத் தசைத்துப்பின்னர், அந்தத் தண்ணீரையொரு கண்ணத்திற் கொப்பளித்துப் பத்திரப் படுத்திவையென்று அதினுடைய சங்கதியையெல்லாம் தெரிப்படுத்திவிட்டுத் தம்மிடத்திலிவந்திருந்தான்.

அதுகேட்டந்தவாஸிபன், அந்த வேலைபைச் செய்யச் சாக்கித் தைபண்ணவேண்டி யோசனைசெய் தெழுந்து (அல்ஹன்பரிக்காக) வொருசுடாவிலே தண்ணீர்வைத் திருக்கிற இடத்துக்குப் போனான் அப்போது தவ்விடத்திற் காவலாயிருக்கும்பரிக்க ளோடிவந்து, அந்தவாஸிபனைப்பார்த்து, ஒகே, வாஸிபனே (அல்ஹன்பரிக்காகத்) தண்ணீர் வைத்திருக்கிறவிடத்தி லுனக் கென்னவேலை யிருக்கிறதென்று கேட்டார்கள், அதற்கு, வாஸிபன், அந்தக் காவலாஸிகளைப்பார்த்து, எனக்குத் தண்ணீர்த்தாக மிகுதமாயிருப்பதால் நான் வந்தேனென்றுசொன்னான், அப்போது தந்தப்பரிக்க ளவனுக்குத் தண்ணீர் குடிக்கக் கொடுத்திவிட்டுப் போனார்கள்.

அதை(ஹாத்திமானவர்கண்டு)உடனே காழுமெழுந்தந்த வாஸிபனிடமாகவந்து அவன் கட இருந்தான், அதுகண்டு (மலிக்கா) தன்னுடைய வேலைக்காரரோடும், இவர்களிருவருக்குக் குட்டினுலே தாகமிருதியாக வுண்டாயிருக்கிறதுபோலே தெரிக்கிற தாகையால், சிங்கன், கொஞ்சம் விரித்துக்கொண்டுபோ யவர்களுக்குக் கொடுக்கெனென்றுத்தாவு செய்தான், அப்போது தவர்கள், ஷாபத்துத் தயாரிசெய்து கொண்டுமந் திவர்களுக்குக் கொடுத்தார்கள், அன்று(ஹாத்திம)வாஸிபன்க்கொண்டு ஜாடைபார்த்து அந்தக் கட்டோராவில் வாஸிபனைவாயிவிருக்கு கண்ணீரைக் கொப்பளிச்சுச் சொல்லி, இரண்டாய் மொனருக மிலர் அந்தக் கட்டோராவை (ஹாத்திம) தம்முடைய கையிலெடுத்துக்கொண்டு (மலிக்காவின்னுடைய) முன்பாகத் கொண்டு போய் அணகாய்ந்தது, ஒகே, பெண்களையெனவே, நாவகள் மனக்குளிர வர்ப்பத்துக் குடித்தோம், அதுபோலே காழும் விரிப்பத்து

குடிக்கவேண்டுமென்று சொல்லி அவன் அந்தச் சொல்லைத் தட்டாது வண்ணமாகப் பசிப்புதலோடு, இரக்கவார்த்தைபேசித் தம்முடைய கையிலிருக்கிற ஷாப்பத்துக் கட்டெழுத்தைக் கொடுத்தான்.

அவ்வாறு அவன் சித்தமாகவாங்கித் தன்னுடைய வாயில் வைத்து இரக்கமிடத்து குடித்தான், குடித்தவுடனே யவன் அந்த வாலிபன் பேரில் ஆடிக்காதிப் பிரிபுட்கொண்டான், அப்போது (ஹாத்திம்) அவருடைய கைலத்தையப்பார்த்து மெள்ளச் சொன்னதாவது, யாதெனில், ஒரேயே மலிக் காவே புன்பேரி லாஷக்காகி பிபிரிழ்ந்தான் போலே யிருந்த இவ்வாலிபன்மேல் நீ கிருபைவைத்துக் கொள்வாயாகில், உன்னுடைய புத்தியையும், அறிவையும், லட்சம் லட்சமாக நினைத்துப் பிபிரிழ்ந்து விடவேண்டுமென்று சொன்னார், அதுகேட்டவன் குஞ்சிரிப்பு கொண்டு (ஹாத்திமைப்பார்த்து) இஃதென்ன குதூமாயமோ எனக் குத்தெரியவில்லை, இவன் தமான் ஆபத்தை நானெப்போது மெடுத்துக் கொள்ளவில்லை, எனக் கிவ்வாவிட்டுப் பிரிகிற துக்கமான் அனலென்னைவிட்டு நீங்கவில்லை, இவிரா நிவனைக் கன்னாமலோ, சிமிஷநோமான திருக்க எனக்குத் துடிக்கமாட்டாது, ஆரலால் (ஹாத்திமே) நீ சொன்னதுபேரல் நான்வனை யுண்மையாகக் கபுலச்செய்து கொண்டேன் ஆனால், என்னுடைய தாய்தகப்பனா தந்தரவில்லாமல் நானிந்த வேலை செய்ய என்னுடைய தன்மையுடன் சொல்லி விட்டீம் (கோதேற அல்காவுத் குடி) போனார்.

அதுகேட்கிற தன்னுடைய மஹி விருந்தான், அப்போது தன்னைப்பெற்ற தாயானவ ளங்கேவர்க்கண் டவருக்கவன் மரியாதை யாகக் கலம்செய்து தலையைக் குனிந்துகொண்டு யாதொன்றும்பேசாமல் வெட்டப்பட்டவனா யிருந்தான், அப்போது தாயானவ ளிவனைப் பார்த்து, ஒகே, என்னுடைய அருமைமான் மகளை யெப்போதும் நீபோனால் நாற்பதுநாள் தோட்டத்திலிருந்து வரப்பட்ட இப்போது இவ்வளவு அவசரமாகவந்த சங்கதியென்னவென்று கேட்டான். அப்போது (மலிக்காவுடைய) தோழிமார்கள், அந்தத் தாயானவனைப் பார்த்து, அம்மா, தாயே, இப்போது என்னுடைய மகளைக் கலம்செய்து ஒரு ஆயுதத்தானவனைப்பேரில் மோகங்கொண்டு கொடுக்கத் தான் பழம், அந்தத் தாய் மெடுத்துக்கொண்டிருந்து இப்போது வந்தான், அந்நிலையிலே அந்தத் தாய் பெண்ணைப்பார்த்து வேண்டிமென்று சம்மதிப்ப

பட்டிருக்கிறான். ஆனால், தங்களுடைய வந்தரவில்லாமல் அவ்வேலை மாட்டாதென்று சொன்னார்கள், அதுகேட்டு, அந்தத் தாயானவன் தன்னுடைய புருஷனிடமாகப் போய், என்னுடைய மகள், ஓர் ஆகம் காத் தானவரைக் கலியாணஞ்செய்யயிதவும்பெரி தான் இப்பங்கொண்டிருக்கவருளென்று சொன்னான், அதுகேட்டவர் தன்னுடைய பெண் சாதியைப்பார்த்து, அவளுடைய நாட்டம் அப்படி யிருக்குமாகில் அது நமக்கு மிகுந்த சந்தோஷமும், முபாறக்குமாக இருக்குமென்று சொன்னார்.

இவ்விதம், தந்தைப்பொருள் சொன்ன செய்தியை (அல்ஹன்பரி யென்னுமலிக்கா அபிந்து) தன்மன மிகுந்த பூரிப்புடன் சந்தோஷ மடைந்து உடனே தன் தோழிகளையனுப்பித் தோட்டத்திலிருக்கிற (ஹாத்திமையும்) அந்தவாலிபனையும், அழைத்துவருமாபடிக்குத்தாவு செய்தான், அதுபோலவர்கள், இவர்களை யழைத்துக்கொண்டு வந்தார்கள், அப்போது, அந்தவாலிபனைப்பார்த்துமிருந்த சந்தோஷமாகித்தான் புருஷனிடமாகவந்து மிகுந்த பெருமைபாக அவனைத் தாரிப்செய்தான், உடனே யவனும்வந் திவனைப்பார்த்து மிகுந்த சந்தோஷமடைந்து கலியாணத்துக்கு ஆகவேண்டியசாமான்களெல்லாம் தாரிப்செய்து, தங்களுடைய வழக்கம்போலமிருந்த கிரிவிங்களைச் செலவுசெய்து மிகுந்த வேடிக்கைக் கோலமாக (மலிக்காவை) அந்தவாலிபனுக்குத் தந்தான். பெரிதானிகளின் வழமைபோலே கலியாணஞ்செய்து மாப்பிள்ளைபுயும், பெண்ணையு மறவனைவிட்டிற் கொண்டிபோய் சேர்த்துவிட்டு ஆஷக்குமம்மாவுக்கு மொனாகச்சேர்த்த மகிழ்ச்சியாக இருந்து பின்னர், அவ்வாலிபன் (ஹாத்திமை) மிகுதமாக வாழத்திப் போற்றினான்.

அப்போது (ஹாத்திமென்பவர்) அவ்விடத்தி லேழுநாள் இருந்து பின்னர், அவர்களுட்க்கிறாரும் கியாணமாக வந்தாவுகேட்டார், அப்போது (அல்ஹன்பரி) ஹாத்திமைப் பார்த்து, ஒகே, ஹாத்திமென்னும் இராஜ சிகாமணியே, இவ்விடம்விட்டு எவ்விடம் போய் படிப்பாக எண்ணக் கொள்கிறீர்கள் கேட்டான், அந்தத் தாய் (அல்ஹன்பரி) யோ நான் கோதேற அஹமெறென்ற மலிக் குப் போகவேண்டும், பரிபோடு நான் கோதேற அஹமெறென்ற மலிக் குப் போகவேண்டும், கோதேறெனில், அவ்விடத்திலெனக் கொருவேலை ஐயா மிகுந்திருக்கிறது, என அவ்விடத்தில் நீங்கள் சேர்த்துவிட வேண்டுமென்

ஹம் சொன்னார், அதுகேட்டுடனே, அந்த (அல்லமன்பரி) ஹாத்தி மையேர் சிம்மாசனத்தில் வைத்துப் பின்னர், தன்னுடைய பரிஜாதி களையழைத் தவர்களோடும், ஒகே, பரிசுளே, இவரைக்கோடுகிற அஹ மதென்ற மலையிற் கொண்டிப்போய விட்டுவாருங்க ளென்று சொன் னார். அதுகேட்டு, அப்பரிகள் சிம்மாசனத்தோடும் (ஹாத்திமை) பெடுத்துக்கொண்டு, இரவெல்லாம் பறந்து (கோலேறுஅகும்மென் னும்) இடம் போய்ச்சேர்ந்தார்கள், அப்போது (ஹாத்திம்) அப்பரிக ளுடனே, ஒகே, பரிசுளேயென்னே நீங்கள் இவ்விடத்தில் விட்டுவிட்டுப் போங்கனென்று சொன்னார், அதுபோலே, பரிகளிடமிருள் சிறப்பா விட்டுவிட்டு இவரிடத்தி லுத்திரவும் பெற்றுக்கொண்டு போனார்கள். இதுசிறக.

(ஹாத்திமானவர்) அவ்விடத்திலே தனித்தவராக நிற்கும்போ தில், ஒருசத்த மிவர்காறுக்குக் கேட்கும்படியாக வந்தது, அந்தச் சத் தம் வந்தவழிவிடம் பார்த்துக்கொண்டு இவர் போகும்போது, அவ் விடத்திலேயே விருட்சமான மாயிருக்கக்கண்டு, அந்த மரத்தினிட மாகப்போய்ச் சேர்ந்து நின்றுகொண்டு, நமதுகாதுக்குக்கேட்ட சத்த மெவ்விடத்தில் நின்று வருகின்றதென்று அந்தமரத்தை யுற்றுப் பார்க்கும்போது, அநிலேயர் பெரிய இரும்புக்கண்டில் வயதுசென்ற வேர் பெரியமனுட னிருக்கக்கண்டு, அதிக ஆச்சரியப்பட்டு மன வருத்தமடைந்து சற்றுநேரம் தாமதித்துநின்று, இரும்புக்கண்டிலிருந் திரு அம்பெரிய மனுடையபார்த்து, ஒகே, பெரியவரே யும்முண்டய வாயில் நின்று தயாமான சத்தம் அடிக்கடி வருகிறதே, அந் தேது காரணம், உமக் கிவ்விதத்துவரத்தை வைத்தவர்பார், மேலு முன்மை இவ்விதம் இரும்புக் கண்டிற் குறங்கும்படிக்கிப் போய் இருக்கிறவர் யாரென்கேட்டார், அதற்கந்தப் பெரிய மனுடன் மிருத்ததுயாமான சத்தம்போட்டு (ஹாத்திமைக்கவி) ஒகே, வாலிபனே, பென்னு டைய சந்ததியைக் குறித் தொன்றுக் கேட்காதே, அப்படி நீ கேட்கப் பெரியிருக்கில் என்னுடையசொல்லே யுனக்குமென்று, என்னேயை யை முடித்துத் தருவாயாகில், நான் என சரிசுதான் எனவல்ல முனக் குத் தெரிப்ப படுத்திவருகெனவறு சொன்னார்.

அதுகேட்டு(ஹாத்திம்)அப்பெரியவரோடும், நல்லது, நீர் சொன் துபோத செய்ய நான் கழலாகினெனென்று சொன்னார், பின்னர் தப் பெரியவர் (ஹாத்திமைப்பார்த்து)ஒகே, வாலிபனே, பென்பெயர் (அஹமர்செனநாகர்) நானெப்போது பூமியிற் பிள்ளையாகப் பிறந்தே னே, அப்போதே பென்தகப்பனார் இந்த தேசத்தை பென்போல் இயாதாக்கிவைத்தார், பின்னர் நான்வளர்ந்து சரியானவயதுவந்தபோ து தகப்பனானவர், நாள்நோறு ந்தேடிவைத்திருந்த சகல சொத்து களையும் என்வசமாக வொப்புக்கொடுத்து, என்னையும் இந்தப் பட் டணத்தில் விட்டுவிட்டு, அவரெந்தத் தேசத்துக்கோ வந்ததஞ்செய்ய யப்போனார், அப்போது, நான், அவ்வாஸ்தி, பூஸ்திதி முதலிய நகை வகை, நட்புமுட்டு லொட்டு லொடுக்குச் சாண்கள்யாவையு மனம் போய்பெரியெல்லாம் கணக்கில்லாம லெடுத்துக் கொஞ்சநாளைக் குள் எல்லாத்தையும் விண்ணெலவு செய்து புகழ்விட்டேன், அத னால், நான் மிகுந்த வருத்தமடைந்து வறுமையாகித் தாமெமயி லகப்பட்டுக் கொண்டேன். அதனோடு,

என்னுடைய பேதலினை, வந்ததஞ் செய்யப்போன வென் தகப்பனார் அந்தத் தடவைகளேயே இறந்தும்போய் விட்டார், ஆனால் என்தகப்பனார் வெவிரங்கமாக எனக்குக்கந்த ஆஸ்திகள் தவிர இன் னும் விஷயமற்ற மாணிக்கமுதலிய ஆஸ்திகளைப்பூமியிற் புதைத்தும் வைத்திருந்தார். புதைத்த இடமெனக்குத் தெரியாமலிருந்தது, அப் படி யிருக்கும்போது, ஒருநாள் நான் கடைபஸறுக்குப் போனபோ து, அங்கோர் வாலிபன் சொல்லிக்கொண்டிருக்கிறான், யாது மொருவ ருடைய நகைகட்டுகள் காணாமற்போ யிருந்தாலும், அல்லது, புதைத் து வைத்து மறந்துபோ யிருந்தாலும், அவைகளை நானென்னுடைய மந்திரத்தா லெடுத்துக் கொடுப்பேன். அப்படி நானெடுத்துக்கொடுக் கிறசொத்தில் நாலிலொருபாகம் அவர்களெனக்குத் கொடுக்கவேண்டு மென்று, நாவிர, மலன் சொல்லிக்கொண்டிருப்பதை நான்கேட்டு, அவ்விடப்பார்த்து நல்லது, நீ பென்னேமும்வந்து, என்விடில் என் தகப்பனார் புதைக்கப் பட்டிருக்கும், அனேகதொகையா பு புதைய விட மென்குக்குத் தெரியாமலிருப்பதால், அதை நீ பெடுத்துக்கொடுப் பாயாகில், நான் சொன்னதுபோலே அங்கே யுட்படுத்தித் தொகையில் நாலிலொருபாகத் தருகிறேனென்றுசொல்லி அவனை விட்டுக் கழைச் துக் கொண்டுவந்து அந்த இடங்களைக்காண்பித்தேன், அவனுவிடம்

தினாள் மண்களையெட்டி முகந்து பார்த்துப்பார்த்து எறிந்துவிட்டு
கடைசியாய் ஒர்முனைபெய்தினான், அவ்விடத்தில் இரத்தினமுதலி
நகைகட்டுகலும், திரவியங்கலும் கணக்கில்லாமற் புதைத்துவைத்
திருப்பது செரியல்தான், அதில் நால்தொகுபுகம் அவனுக்குதான்
கொடுக்க மனமில்லாமல் கொஞ்சியது, என்மனம். இருமுறியில்தான்
தலறி, அந்தத் திரவியங்களிற் கொஞ்சமெடுத்து அவன் முன்னாலே
வைத்தேன், அப்போதவன், என்னைப்பார்த்து, இவ்விதமாகக்கொடுத்தால்
நான் வாங்கமாட்டேன், நீயெனக்கு இருமுற்செய்ததுபோலே
நால்தொகுபுகம் கொடுத்தால் வாங்குவேன் என்று சொன்னான்.

அதுபோலே நால்தொகுபுகம், அவனைக் கன்னத்தில் நாலடி
யடித்து வெளியே தள்ளிவிட்டேன், அவனமுது சந்தம்மேட்டுக்
கொண்டு போய், பின்னர், சிறிதநாட்சென்று, அவனென்
னிடத்தில் மிகுந்த கிணைகொடு செய்துகொண்டிருந்து ஒரு
நாளவன், என்னோடும்கொன்ன தெலிதாமானான், பிலத்திற் புதைத்
திருக்கிற கலாநாயகன், மற்ற வந்துகொல்லாம் என்னுடைய கண்
னுக்கு நன்றாகத் தெரியவருகிறதென்று சொன்னான், அதுகேட்டு
நான், அவனைப்பார்த்து, அப்பேர்ப்பட்ட இன்மை, நீ யெனக்குப்படித்
துத் தருகில், நானெல்லிதத்திலும் படிப்பேனென்று சொன்னேன்,
அதற்கவன், என்னைப்பார்த்து, நல்லது நீ படிக்கவேண்டுமென்றால்,
அந்த இல்லம் அதிக வருந்தயில்லை, மிகவும் இலேசாகத்தான் இருக்கும்,
அதுவுமொரு சுதமாவுடைய வேலையாகத்தான் இருக்கும், அதைத்
தயார்செய்து யாதா மொருவன் கண்ணி விட்டுக்கொண்டால், பூமியிற்
வெள்ளென்ன கலாநாயகன் இருந்தபோதிலும் கண்ணடியிற் காண்
பதுபோலே கண்ணிற்குத் தெரியவருமென்று சொன்னான்.

அதுகேட்டு நான், அவனைப்பார்த்து அந்தச் சுதமானை யென்னு
டைய கண்ணிலே தடவு கண்டெறிவதா பார்ப்போம் அப்படி, கலாநா
எனக்குத் தெரியவந்தால் வதிந்பாதித் தொகை புனக்கு நான் தருகிறே
னென்று சொன்னேன், அதற்கவன், என்னைப்பார்த்து, நல்லது நீயென்
னோடுகாட்டுக்குவந்தால், நானுன்னுடைய கண்ணிலே காம்பாத்
தற் செய்கிறதற்கு சலாகையினால், அந்தச் சுதமானை யொருநா
ளவாய்வுடைய கண்ணிற் போடுகிறேன் பார்த்துக் கொள்ளென்று
சொன்னான்.

அதுகேட்டு, அவனோடும்கா விரித்த காட்டுக்குவந்தால், திரும்பும்
புக்கண்டிருப்பதைக்கண்டு மிகுந்த வலறுனாகி, அவனைப் பார்த்து,
நீகே, நேசனே, இந்த இரும்புக்கண்டு யாருடையதென்று கேட்
டேன், அதற்கவன், யாருடையதே, எளக்குத் தெரியாதென்று சொன்
னான், சொல்லிப் பின்னர், இந்த மாதின் கிழிந்து கொஞ்சநேரம்
பொறுத்துத் தன்னுடைய கழுக்கட்டிலிக்குத்தான், சுதமா டப்பியை
யெடுத்திச் செம்புச் சலாகையை அந்த டப்பியில் நனைத்துப் புட்டி
யென்னுடைய கண்ணிலே தடவினான், அப்போதுதான் யெனக்கு
இருகண்ணுத் தெரியாமற் போய்விட்டது, பின்னர், நானலனோடும்,
நீகே, சிறிதநேரம், நீ யிப்போ தென்னுடைய கண்ணை யென்னசெய்
துகிறது கேட்டேன், அதற்கவன், என்னைப் பார்த்து வாக்கு மாறி
னபோய்வுக்களுக்கு இதவே தெண்டனையாக இருக்கும், ஆனால், உன்
குக்கண் வெறுநிச்சந்தெரிய வேண்டுமானால், பூக்கண்டி விருந்து நான்
சொல்லுகிற சொல்லைச் சொல்லிக்கொண்டிரு அந்த பூசால் வெண்
னமெனில், யாடுருவருக்குத் திமைசெய்யாதே, அப்படி நீ திமை
செய்தால், அது திமை செய்வதுதே நேரிடுமென்று சொல்லிக்
கொண்டிருவென்று சொன்னான்.

அப்போது நானலனோடுக்கி நல்லது, நீ என்கண்ணுக்கென்னவழி
சொல்லுகிறாய் சொல்லென்று கேட்டேன், அதற்கவன், என்னைப்பார்த்
து நீ இந்தக் கண்டிலே சிலநா விரிப்பாயாகி, இவ்விடத்திற் கொரு
வர், ஆண்டவனுடைய கருபைபெற்றவருமாய்ப், பூமியிற் பின்னர்
கடைசியாய்வுவந்த முகம்மது நபியவர்களை விசுவாசம் வருமா யுள்
ளவர் வருவார், அவரிடமாக வுன்னுடைய நடத்தைகளை விவாதிக்கச்
சொல்லாயானால், அவர்கேட் டென்பேரின்பிறுக்கெடுபயாகி (தாறேஷ்)
என்ற புஷ், லோர்வாண்டிருக்கிறது, அதைக்கொண்டு வந்து, அதனு
டைய நீரை யுன்னுடைய கண்ணில் விடுவார், விட்டவுடனே புன்கண்
வெளிக்கொண்டிருக்கிற பாவனையாகி விடுமென்று சொல்லிவிட்டுப்
போயினான்.

அன்றுமுதல் நானவன்சொன்னசொல்லை யுறுதிசெய்தே, இந்த
இரும்புக்கண்டில் முப்பது வருஷகாலமாக, அவன்சொன்ன பெரியத்
ருடையவரவையப் பார்த்துக்கொண்டு துன்பத்தை யடைந்து திரே
சுதமும், திரேசத்தினுள்ள எலும்புகளும், சதைகளும், சதைகையச்சாச

த தோல்களும் வற்றிப்போய், வலியும், கடுப்பும் பொறுக்கக் கூட
மில்லாததும் போட்டுக்கொண்டிருக்கிறேன், ஆனால், நானிருப்பதைப்
பார்த்து வேண்டியவர்கள்வந் தென்னுடைய சங்கதிகளைக் கேட்டுக்
கொண்டுபோகிறார்களே தவிர, ஒருவராவ தென்னுடைய சங்கதி
யைக்குறித்து நிவந்திசெய்யவு மில்லை, இதற்காக யாதொரு ஹிக்கு
மந்திச் சொல்லவு மில்லையென்று சொன்னார்.

அதுகேட்டு (ஹாத்தி) மிகுந்த மனவருத்தமடைந்து, அப்பெரி
யவனாப் பார்த்து, ஒகே, பெரியவரே, நீர் யாதொன்றுக்கு மஞ்சாதீர்,
ஆண்டவனுடைய கிருபையால் நீர்கொண்ட ஆரையை பெய்வித்ததி
லும் நா னிறைவேற்றுவேனென்று சொல்லிக்கொண்டிருக்கையில்,
முன்னர் (ஹாத்திமானவரை) பரிஜாதிக ளிவ்விடங் கொண்டுந்
விட்டுவிட்டுக் (கோழைஅல்காவுக்குப்) போனாகனே யவர்களை(மலிக்
கா அல்லுன்டபார்த்து) முகம் கடுப்பாக்கி, ஒகே, பரிசுளே, நீந்
துள் (ஹாத்திமை) பெய்கேவிட்டுவிட்டுத் தீர்த்துவிட்டுக் கொடுத்தீர்
நீங்கள் ளிக்ஷணம் (ஹாத்திமிடமாகப்போய்) போகிறது, அவ
ருடைய வேலைகளெல்லாம் தீர்த்தபின்பு, அவரை யவருடைய தேசத்
துக்குக் கொண்டுபோய்ச் சேர்த்துவிட்டு இவ்விடம் வரவேண்டியது,
அப்படி நீங்கள் செய்வாவிட்டா ளுங்களைத் தண்டிப்பேனென்று சொ
ன்னாக்கிரகச் சொன்னார்.

அதுகேட்டுடனே, அப்பரிகள்(ஹாத்திமிடமாகவந்து)அவர்கள்
போய்வந்த சங்கதிகளை யவருக்குத் தெரியப்படுத்திப்,பின்னர்(ஹாத்
தி ஹாத்தி) நீங்களெவ்விடம்போய்யொகித்திருக்கிறீர்களென்று
கேட்டார்.தற்கு ஹாத்திம் அப்பரிஜாதிகளைப்பார்த்து நான்(ஹாத்தி)
என்றபுல்லெங்கே யிருக்கிறேனா அவ்விடம்போக எண்ணங்கொண்
டவனாக இருக்கிற தென்னுசொன்னார், அதுகேட்டு, அப்பரிகள்
(ஹாத்திமைப்பார்த்து) நாய்க்கும்மை யப்புல் விருக்கிற ட்டி ளரு
கிற கொண்டுபோய் விட்டு, அதினுடைய அடையாளத்தைத் தெரி
வித்துவிட்டு நாய்கள் அதினருகில் வராமற் றாவிக்கொண்டு பின்னர்,
நாய்க் ள் விடம்போய்ச் சலாமந்தாக வருவார்களானற் றங்களுடைய
ய பட்டினத்துக்குத் தங்களைக் கொண்டுபோய்ச்சேர்ப்போம், அதுந்
தவிர, உங்களுமேவருகிற செயல்களை யெங்க ளெஜமாட்டியாகிய
(மலிக் காவ்விடமாகவருமபோய்ச்) தெரிவிப்போமென்று சொன்னார்.

கள், அதுகேட்டு (ஹாத்தி) மவர்களைப்பார்த்து, கல்லது, நீங்களிவ்
விதமாகச் செல்குளால், அந்தப் புல்லினுடைய குண மென்னவென்று
கேட்டார், அதற்கவர்கள் (ஹாத்திமைப்பார்த்துச்) சொன்னது யா
தெனில்.

ஒகே (ஹாத்திமே) அப்புல்லானது நிலத்திலிருந் தெது முளை
கின்றதோ, அப்போதே அக்காட்டிலுள்ள புட்பச் சாதிகளெல்லாம்
பூத்துச் செவப்பிறமாகவும், விளக்கின் வெளிச்சம்போலவு மொளிவு
பிரகாசமும், அப்போது, ஆயிரவிதமான மிருகஜாதிகளும், பாம்பு
களும், தேள்களும், நாகால் ஜெனெருகளும், பறக்கும் பறவை
களும், பூவி காடிகளும், யானை, சிங்கம், யாசி, இன்னு மிவைபோலுள்
ள பலபல மிருகங்களும் அந்தக்காட்டில் வந்துசேர்ந்து கூட்டங்கூட்
டமாக அக்காட்டைச் சூழ்ந்துகொண்டிருக்கும், அந்நிலை, அவ்விடத்
துக்கு யாவாலும் சிபாகமுடியாதென்று சொன்னார்கள், அப்போது
(ஹாத்தி) மவர்களைப்பார்த்து,கல்லது,என்னுடைய நலிபை யறியலா
மென்று சொல்லி,அப்பரிகளி ளொருத்தி தோளின்மேலேறிக்கொண்
மெற்றப் பரிசுளுடனே யேழுநாட்பறந்து அக்காட்டி ளருகாமையிற
யேய்ச்சேர்ந்தார், சேர்ந்து பாக்கும்போ துவ்விடத்திலொரு பெரிய
விசாலமான மயிதானம் காணப்பட்டது,அப்போது(ஹாத்திமானவர்)
பரிகளைப் பித்தாக் கேட்டார்,ஒகே,பரிசுளே,அப்புல்லானது எவ்விட
மிருக்கின்றதென்று, அதற்குப் பரிகள்,அப்புல் நிலத்திலுள்ள முளைக்
கின்ற பருவம் இன்னங் கொஞ்சமவேகையிலாவது, அல்லது, இரண்டு
முன்று நாளையிலாவது முளைக்குமென்று சொன்னார்கள், ஹாத்தி
களும் (ஹாத்திமும்) அப்புல் முளைக்கிறவரையில், அவ்விடத்தி ளிருந்
துகொண்டு, அவ்விடத்திலுள்ள பலபல கணியங்களுக்காய் புதிதுக்
கொண்டிருந்தார்கள்.

இந்த மிருகக்கரசே, ஒருநாள் அந்த நிலத்திலுள்ளும், அப்புல்
லானதுமுளைத்தது, அதனால், அக்காட்டிலிருக்கிற, பூஜாதிக ளெல்லாம்
விளக்கின் வெளிச்சம்போலே பிரகாசமாக இருக்கிறதாய் அக்காடு
வனாருமெல்லா மிருகமான புட்பவாசனை நிறைந்தபேர் மிருக்கிற
கையும், எல்லா மிருகஜாதிகளும், பறவைஜாதிகளும் வந்து
டைச் சூழ்ந்துகொண்டு சப்பு ரப்பாக இருக்கிறதையும் (ஹாத்திமான
வர் பரிசு) அப்பரிஜாதிகளை நீங்குவிவ்விடத்தில் நிலைநாட்டுகிறார்களா,

உருசு உபகாரசஞ்சிவி வசனரூபகம்.

ஆண்டவனுடைய கிருபையால் அவன்பேரிலே தவக்கலாசபையோடு
கேள், பின்னாலவனுடைய செயல்போல் நடக்கிறது நடக்கட்டு
மென்று சொல்லிப், பின்னர், தமது தலைப்பாகையில் முடிந்துவை
பெருக்கிற மொகருவை அளித்து வாழி டைக்கிக்கொண்டு, அந்தக்
காடகனுள்ளே றுழைத்து(உ-க) புல்லெனினுலே நனைப் பறித்துக்கொண்
டு யாதொரு குறைவு குற்ற மில்லாமல் வந்துசேர்ந்தார்.

அதுகண்டு, அப்பரிஜாதிகள் மிகுந்த சந்தோஷத்தை யடைந்து
வைமுனாடி ஒருவர்க்கொருவர் பேசிக்கொண்டாவது, இச்சமுதான்
நல்லவிதமான ஆதம் இதுதான் இதுக்கொன்றும், இப்போ
லொத்த மனுடைய தூய்கள்கண்டது, கேட்டது மில்லை. நம்
பேசிக்கொண்டு (ஹத்திமைப்படுத்தி) பறந்து, முன்னிருந்த முடி
ரிடமாகக் கொண்டுவிட்டு விட்டார்கள், அங்கே, அக்கொண்டன்,
முன்னிருந்ததுபோலவே யிருக்கின்றார், அவரை (ஹத்திமானவர்)
கப்பிட்டு, ஒகே, பெரியவரே நீர்சொல்லிப்புகுந்தார் கொண்டுவந்
திருக்கிறேனென்று சொன்னார், அதுகேட்டுக் கிழவனார் சந்தோஷ
மொழியாகிய (மறுபா-மறுபாடுவென்றுசொல்லி) மிகுந்த சந்தோ
ஷத்துடனே (ஹத்திமோதும்) ஒகே, வரவரே நீர்சொன்னுடைய இடுத்
கத்திந்து என்னை மிகுந்தபடிக்கி யுமுமுடைய எகயால் அந்தப் ப
பிப்பிசைந்து இரண்டுதனிவிடுமென்று சொன்னார், அதுபோல(ஹத்
திம்) புல்லெப்பிசைத்து இரண்டு கண்ணிலும், இரண்டு முன்னுதனிவிட்
டார், உடனே யவருடைய இரண்டுக்கண்ணும் பரிச்சென்று வெளிச்ச
மாயிற்று,

அப்போது, அந்தப் பெரியமனுடன் (ஹத்திமுடைய) காவில்
விழுந்து அழுதார், அவரை (ஹத்திமானவர் துக்கிக்) கழுத்தோ
டணுத்துக்கொண்டு, ஒகே, பெரியவரே ஆண்டவன் எவ்விதத்திலும்
உம்முடைய சங்கடத்தையும், இடுக்கத்தையும் தீர்த்து விடத்தான்
ஆகலால், நீரினிச் சவுக்கியத்தை யடையலா மென்றுசொன்னார், அது
கேட்டப் பெரியமனுடன் (ஹத்திமைப்படுத்தி) நீர்சொன்னுடைய
இடுக்கத் தாயும் இன்பத்தையும் தீர்த்தபடியால், ஆண்டவனும்கரு
வேண்டிப் புல்லமைப்பையும், பெருமையையும், நீண்ட ஆழமையும்
கொடுப்பானென்று சொன்னார், அப்போது (ஹத்திம்) பெரியவ
ரைப் பார்த்து, ஒகே, என்னுடைய தோழாகிய நமையேனைப்பட்ட